

Government Oriental Library Series

EDITED BY PANDITS UNDER THE SUPERVISION OF THE
CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL LIBRARY, MYSORE

Kannada Section No. VII

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತ

ರಣಾಂತರ ಮಹಾಭಾರತ

ಉನ್ಯೇ ಸಂಪುಟ

ಅರಣ್ಯಪರ್ವ

THE

KARNATAKA MAHABHARATA

BY

KUMARAVYASA MAHAKAVI

Volume IV

ARANYA PARVA

EDITED BY

V. SYAMACHARYA

Pandit, Government Oriental Library, Mysore

Published under the authority of the Government of
His Highness the Maharaja of Mysore

MYSORE:

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

1918

ಅವತರಣೆ ಕೆ.

ಈ ಪ್ರಸ್ತುತವು ಕಣಾರಟಕ ಮುಹಾಖಾರತದ ನಾಲ್ಕುನೇಯ ಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನಾವ ಶುಮಾರವ್ಯಾಸನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಭಾವೀಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬರೆಯ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲ (ಕನ್ನಡ ಸೆಕ್ರೆಟ್ 3—4ನೇಯಪ್ರಗಳಾದ) ಉಪೋದ್ಯಾತ ಸಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಭವಪರ್ವ ಇವುಗಳ ಅವತರಣೆಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ, ಆದರೀ ಈ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರೆವುದು ಈಗ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಕಪರ್ವ 1, ಶಿಮಿಂತಾರವಧಪರ್ವ 2, ಅಜನಾಭಿಗಮನಪರ್ವ 3, ಕೃರಾತಪರ್ವ 4, ಇಂದ್ರಲೋಕಾಭಿಗಮನಪರ್ವ 5, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾಪರ್ವ 6, ಜಟಾಸುರವಧಪರ್ವ 7, ನಿವಾತಕವಚಯುರ್ಧಪರ್ವ 8, ಆಜಗರಪರ್ವ 9, ಮಾಕ್ಷಾಂಡೇಯಸಮಾಖ್ಯಾಪರ್ವ 10, ದೌಪದಿಂಸತ್ಯಫಾಮಾಸಂವಾದಪರ್ವ 11, ಸ್ತೋಪಯಾತ್ರಾಪರ್ವ 12, ಕುಂಡಲಾಯರಣಪರ್ವ 13, ದೌಪದಿಂಹರಣಪರ್ವ 14, ಆರಣೇಯಪರ್ವ 15, ಎಂದು ಹಿಂನೆದುಪರ್ವಗಳು ಅಡಗಿವೆ.

ಈ ಅರಣ್ಯಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಜ. ಡ. ಲ್. ಗುತ್ತುಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ 3—4 17.23.25 ಈ ಸಂಧಿಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬಿ. ಯು. ಗ, ಗುತ್ತುಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಂಡ ಸಂಧಿಗಳು ಕಂಡು ಬಂದುದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಉಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹವೆಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಈ ಗ್ರಂಥಕಾರನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರಯೋಜಿಕವಾಗಿ 1ನೇಯ ಸಂಚಿಕೆಯ ಅವತರಣೆಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪ.

ಟ್ಯಾನೆ. ಅದರೆ ಅರಣ್ಯಪರ್ವದ 7ನೇಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಸ್ತಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸಾಂಘಾನಿಕ ಪರಾಮರ್ಶಿ ಸಿದರೆ, ಈ ಕವಿಯನ್ನು ಶಿವಭಕ್ತಿ ನಾದ ಅದ್ವೈತಿ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದೆಂಬ ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಅರಣ್ಯಪರ್ವದಲ್ಲಿಚೇ ವಿಚಾರಿಸುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀವೆಷ್ಟ ಅಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರವು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈಗ್ರಂಥಿಕರ್ತನು ಶಿವ ಭಕ್ತಿ ನಾದ ಅದ್ವೈತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿಸುವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ತೋರುವ 7ನೇ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಮಗಳು.

“ಅವನನು ಜೀವಾತ್ಮಕೈತ
ನಾಘವಲಂಬನದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತರ
ನಾವನೀತನೊಳೆಮಾಗೆ ತೋಟಿಯೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೩—೫೫

“ಶೋಕರಂಜನಾ ರಜ್ಞ ಸಂಪೃತಿ
ವ್ಯಾಕರಣೆ ತಾನಾರಂಧೀಜಗ
ದೇಕರ್ದ್ಯಾವದ ಕೂಡೆ ತೋಟಿಯೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೩—೫೬

“ಅವನೊಬ್ಬ ನಣೋರಣೀಯನ
ದಾವನುರುಮಾಡತೋಪುಹೀಯಾನ
ದಾವ ನುರಂತರ ||

೩—೫೭

“ಸರಸಿಜಾಸನ ವಿಷು ರುದ್ರೀ
ಕ್ವರಸದಾಶಿವರಾವಚ್ಚೊಬ್ಬಿ
ಜರಣಸೇವಾಸಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರು |
ಪರಮ ಶಕ್ತಿಯಾವನಂಭಿಗೆ
ಶಿರವನೊಡುವೆಳ್ಳಾ ಪರಾತ್ಮರ
ಪರಮಶಿವನಲಿ ಸೇಣಿದೆವೆಲಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ”

೩—೫೯

ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪದ್ಮಗಳು ಅಜರ್ಣನನು ಕಿಂಬತ್ರಾಷಿಯಾದ ಶಿವನೊಡನೆ ಯುದವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕಿರಾತನು ಶಿವನೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾ

గಲು ತಾನು ನೊಡಿವ ಕೂರ್ಮಾವು ಅನೆಚಿತೆನಿಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತುವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭವನನ್ನು ಜನ್ಮಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ವೆಂತರು ಪರಿಭೂತಿಸಿದರೆ ಈ ಪರ್ಯಾಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವೆಂದು ಹೇಳಲವೆಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೇಗೆಂದರೆ — ಈ ಶ್ರೀಕೃಂಗಳು ಅರ್ಜನನು ಚಿಂತಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೇಯೇ ಹೊರತು ಗ್ರಂಥಕಾರನ ಮತವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಲ್ಲ. ಅರ್ಜನನು ಮಹಾಜ್ಞನಿಯಿಂದು ಸರ್ವಸಮ್ಮಾತನಾದುದರಿಂದ ಅರ್ಜನನನ ಮತವು ದ್ವೈತಾ ದ್ವೈತಾದಿಮತಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿಂದು ನಿಶ್ಚಯಸುವುದು ಶಕ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜನನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಸ್ಥಳಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಏಪ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವರಚನಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅರ್ಜನನ ಮತಕ್ಕ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಗಲಿ ಕವಿಯ ಮತವು ಅರ್ಜನನ ಮತನೇ ಯೆಂದು ಹೇಳಿಸುವಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವೇ ಇಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಈ ವರಚನಗಳಿಂದ ಕವಿಯ ಮತದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅರ್ಜನನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪ್ರೇರಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪಾಠ್ಯಪತ್ರಾಸ್ತಾವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಗೇ ಬಂದು ಶಿವಾಚಾನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ಸಂಭವವು ಉಂಟಾಯಿತಲ್ಲವೇ? ಫಲಕಾಮನೆಯಿಂದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ವನು ತನ್ನಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ದೇವತೆಗೆ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ಧ್ಯಾನಸ್ತುತಿನೊದಲಾದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಅದ್ವಯತಮತಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲವೂ ಆರೋಪಿತವಾದುದರಿಂದ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಸಮೌಕ್ತುಮತವ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಫಲಾರ್ಥವಾಗಿ ಆರೇಗೆಂದಿನ ಅರ್ಜನನು ಉಪಾಸಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪರ್ಯಾಗಳು ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ಅರ್ಜನನು ಮತ್ತು ಇತರಪೊಂಡವರು ಸರ್ವದಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ಸರದೇವತೆಯೆಂದು ಸಂಬಿದವರೇಂಬುದು ಇದೇ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಷಟ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದರಿಂದ ಶಿವಸಪ್ರೋತ್ತಮತ್ವವು ಅಜ್ಞನನ್ ಮತ್ತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ
ಗಿರುವಾಗ ಅಜ್ಞನನ್ ಧ್ಯಾನಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಅನುವೆದಿಸುವ ಗ್ರಂಥ
ಕಾರನು ಆಮೆತದವನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಕಾರಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆಯೇ ಶಿವನನ್ನು ಸಮಿಷಿಸಿದಾಗ ಅಜ್ಞನನ್ ಅಪರಾಧ
ಕ್ಷಮಾಪನಪ್ರಕಾರವ ಶಿವನ್ ತಿವಾಕ್ಯಗಳು ಕೂಡ ಗ್ರಂಥಕಾರನ್
ಮತವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಲ್ಲ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೂಲಭಾರ
ತದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಕೆಲವು ಶೋಽಕಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾ
ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಕಣಾರ್ಟಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈಪ್ರಕಾರಣ
ದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಾದ
ವಾಕ್ಯಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಆ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸರ್ವಮತದವರೂ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಕ್ಷಣ
ವಾಗಿವೆ. ಆದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಕೂಡ ಮೂಲಭಾರ
ತದಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಂತೆ ಸರ್ವಮತಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ಪ್ರ
ಗಳಾಗಿವೆ. ಮೂಲಭಾರತದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವಾಕ್ಯ
ಗಳು ಮತಾಭಿಮಾನಿಗಳಂದ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದಿಗಲಿ ಇತರ ಮತಗಳಿಗ
ನುಕೂಲವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಗ್ರಂಥದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವಯೆಂ
ದಾಗಲಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರಿಂದ ಇಪ್ಪುವಾತ್ಮದಿಂದೇ ಗ್ರಂಥ
ಕಾರನೆ ಮತನಿಂಬಯವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ ವೊದಲನೆಯು ಸಂಶ್ಯಾಪದ ಅವಶರಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ
ಕಾರನು ಇಂತಹ ಮತದವನೆಂಬುದನ್ನು ನಿಷಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕ
ಗಳಂದು ನಾವು ತೋರಿಸಿರುವ ಆದ್ಯಂತಗಳಲ್ಲಿ ವೀರನಾರಾಯಣನಾ
ಮಾಂಕನಾಡಿಗಳೇ ಸಾಧಕಗಳಂದು ತಿಳಿವುದುಚಿತವೆಂದು ಹೇಳಬಹು
ದಾಗಿದೆ.

ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದ್ವ್ಯಾತಮೆತನ ತತ್ವವನ್ನು ಅರಿತು ವಿಚಾರ
ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಮತದ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ಯೈವೈಪ್ಪಣಿವ ವಿಭಾಗವು ಅನಾವಶ್ಯಕ

ವೇಂಬುವ ನೊವೆಲ್‌ದುದನ್ನು ಆಮತ ರಹಸ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸರ್ವಜನರಿಗೂ ಗ್ರಹಣವಾಗಲಾರದೆಂದು ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಇದರ ಶೋಧನೆಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತಕಗಳ ವಿವರಣೆ.

ಗುತ್ತು	ಗ ಔ	ಶೈಖರಿ ನಂಬಿರು	ವಿಶೇಷ.
ಕ.	ನಂ	70	ಸಮಗ್ರ.
ಉ	"	"	ಸಮಗ್ರ ಕೌರಾಪುರ್ಸ ಪೂರ್ ಪ್ರಿಯಾದ ಮೇ ಮಾಡ ಪ್ರಸರಿಂದ ಬಂದದ್ದು.
ಗ	"	251	ಸಮಗ್ರ.
ಭ	"	57	ಅಸಮಗ್ರ.
ಇ	"	2	ಸಮಗ್ರ.
ರು	"	266	ಅಸಮಗ್ರ.
ಟ	"	205	ಸಮಗ್ರ.
ಡ	"	227	ಸಮಗ್ರ.

ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತುತಕಗಳೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಸ್ತುತಕಗಳಲ್ಲಿ
ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತಸಂಗತವಾಗಿರುವದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಚ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ
ಉಳಿದ ಏನೊಂದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಪ್ರಸ್ತುತ
ಕಾಂತರ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರತಿದ ಕೆಳಗಡೆ ಆಯಾ ಪ್ರಸ್ತುತದ
ಗುತ್ತಿನೊಡನೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ನಿಮುಖಲವಾಗಿಯೂ
ಅನಾವೃತವಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಶೋಧನೆಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ.
ಇದರ ಮೇಲೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ದೋಷಗಳೇನಾದರೂ ಇದರೆಗೆ ಗುಣಜ ರು
ಹ್ಯಾಮೆನ್ಸುಪ್ರದಕ್ಷಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಗುಣಗ್ರಹಿಗಳು ಅಭಿ
ಜ್ಞ ರೂ ಆದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದೆ.

ಕೊ ೧ ಥನ ಪತ್ರ ಕೆ.

ಪುಟ	ಅಳಿ	ಅಕುದ್ದಾ	ಶುದ್ಧ
—	—	—	—
2	19	ಧರ	ಧಾರ
4	10	ಬಹೆ	ಬಹೆ
14	18	ನಿಷ	ನಿಷ್ಟು
15	19	ಮ್ಯಾ	ಮ್ಯಾ
16	9	ವ	ವೇ
48	24	ಗಾಲೋ	ಗಾಲೋ
50	18	ಚೌರ	ಚೌರ
52	24	ಲವೆ	ಲವ
53	16	ಮಿಗೆತ	ರುಗೆ
"	17	ದಾರ್	ಧಾ
56	15	ವತ್ತಿ	ವತಿ
67	9	ಕರಣಾ	ಕರಣಾ
70	4	ತಿಂಳ	ತಿಂಗಳ
70	16	ಭ್ರಮಸು	ಭ್ರಮಿಸು
70	23	ಕಮು	ಕ್ರಮ
142	6	ಕೇಳ	ಖೇಳ
143	12	ಬಾಲ	ಜಾಲಿ
146	10	ದೇವಿ	ದೇವ
153	7	ನಲೆದೋ	ನಲೆದ
158	24	ಖುತ್ತ	ಖುತ್ತು
169	1	ಭೀವೆ	ಭೀಮು
180	13	ಹೋಗ	ಹೋಗ
180	13	ಭೀನು	ಭೀಮು

ಸ್ವರ್ತ	ಪಬ್ಲೀ	ಅಕುದ್ಧ	ಕುದ್ಧ
—	—	—	—
211	13	ರತ	ತರ
214	24	ಸಕೆಂ	ಸಕ್ಕೆಂ
224	13	ತಯಾರು	ಕನಾರು
225	7	ನಿಂದ್ರೆದ	ನಿಂಘ್ರೆದ
261	5	ತುಪ್ಪ	ತುಪ್ಪಿಟ್ಟ
284	15	ಹಾಯು	ಹಾಯುಂ
286	20	ಮುಂದುದೇ	ಮುಂಜ್ಜೆದುದೇ
315	14	ಗಿದ	ಗಿದು
328	21	ಗೆಳು	ಗೆಡ
364	9	ವಿವಲ	ವಿಮಲ

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ.

ವಿಷಯ

ಪುಟ

ಒನೆಯ ಸಂಧಿ—

ಪಾಂಡವರು ಗಂಗೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಉತ್ತರತೀರದಲ್ಲಿ ಇರುವಿಕೆ	....	1
ರಾಯನನ್ನು ಪುರಜನಗಳು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದುದು	....	2
ಧರ್ಮರಾಯನ ಜಿಂತೆ	....	"
ಜನಗಳು ರಾಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ	....	"
ಧೋವ್ಯಾರು ಸಾಯಾನನ್ನು ಪೃಥಿವೀಸೆಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ	....	3
ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಾಯಾಪಾರಾಫನೆ	....	"
ಸೂರ್ಯನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಅಳ್ಳಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದು	....	4
ಇತ್ತೆ ವ್ಯುತ್ಪ್ರೇಯನು ದುರೋಧನನ್ನು ನೋಡುವಿಕೆ	....	"
ವ್ಯುತ್ಪ್ರೇಯನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದುದು	....	5
ವ್ಯುತ್ಪ್ರೇಯನು ತನ್ನ ಮಾತನೆಗ್ಗೆ ಪ್ರದಿರಲು ಕಾವಣನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ	....	"
ವ್ಯುತ್ಪ್ರೇಯನ ವಾತನ್ನು ವಿದುರನು ಇವ್ವಲು ವಿದುರನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದುದು	....	6
ಕಾವ್ಯಕವನವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿದುರನ ಗಮನ	....	"
ದೃತರಾಘರ್ಷನು ವಿದುರನನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸಿದುದು	....	7
ಪಾಂಡವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವಿಕೆ	....	"
ಕಾವ್ಯಕವನಕೆ ಖರಲು ಕಿಮ್ಮಾರನು ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿದುದು	....	8
ಆಗ ಪಾಂಡವರ ಭಯ	....	9
ದೃತ್ಯನ ಫೋರವಾದ ಧ್ವನಿ	....	"
ಪಾಂಡವಕೆವಿಷಾಕ್ತ ರರ ಸಂವಾದ	....	"
ಭೇಮನ ಪರಾಕ್ರಮವಾಕ್ಯ	....	10

b

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ದೈತ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮವಾಕ್ಯ	10
ಯಾಧಿಜರುಗಿದ ಕ್ರಮ	11
ಕಿರ್ಣಿರನ ವರಣ	"

ಅನೆಯೆ ಸಂಧಿ—

ಪಾಂಡವರ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣ ನು ಇವರೆಡೆಡೆಗೆ	....	....	....
ಬಂದುದು	....	....	12
ಆಗ ಅನೇಕರಾಜರ ಆಗಮನ	....	....	13
ಪಾಂಡವರು ಸವರ್ಗನ್ನು ಆದರಿಸಿದುದು	....	....	14
ದೈತ್ಯರಾಜಿಯು ಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣನ ಪಾದದ ಮೇತೆ ಬಿದ್ದುದು	....	....	15
ಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣ ಸ್ತುತಿ	....	....	"
ದೈತ್ಯರಾಜಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣನ ಸರ್ವಾಧಾನ	....	....	17
ನಿಮ್ಮುಗೆ ತೋಂದರೆ ಬಂದಾಗ ನಾನು ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿರಲ್ಲವೆಂದು	....	....	....
ಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣನ ವಾಕ್ಯ	....	....	18
ಸಾಧ್ಯಪುರಿಗೆ ಯಾಧಿಕ್ಕೆ ಹೋದಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	....	....	19
ಆಗ ಜಾಜಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣನ ವಚನ	....	....	20
ದೈತ್ಯರಾಜಿಯು ವಾಧಿದ ಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣ ಸ್ತುತಿ	....	....	"
ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿಸಿದು ಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣನ ವಚನ	....	....	....
ವನದಲ್ಲಿ ಕೇಲವು ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿವಿಕೆ	....	....	21
ಪಾಂಡವರು ಹೊಡರು ವುಕ್ಕಿ ಲನ್ನು ಅವರೆಪರ ತೌರುಮನೆಗಳಿಗೆ	....	....	....
ಕಳುಹಿದುದು	....	....	"

ಇನೆಯೆ ಸಂಧಿ—

ಪಾಂಡವರ ಪೂರ್ಣನೆಯುಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಕೀರ್ತಿಕೃಷ್ಣ ನು	....	....	....
ಇರುವಿಕೆ	....	....	22
ಆಗ ಪಾಂಡುರಾಯರ ಕೃಧಿನಡಿದ ಕ್ರಮ	....	....	23
ಭೇಮನೇನನ ವಾತಿಗೆ ಜ್ಯೋಮಿನಿಯ ಚಿಂತ	....	....	25

ವಿಷಯ

ಪುಟ

ಆಗ ಭೀಮನೇನನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಅಪ್ಯಾನೆಯಾಂತೆ ತವ್ಯನ್ನು							
ಕರೆದುದು ಯೆಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊ	....						25
ಜೈಮಿನಿಯು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಸಿಕೊ	....						26
ಭೀಮನ ಆಗಮನ	....						27
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನು ಜೈಮಿನಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದುದು	....						,,
ಮನಿಯ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	....						28
ಅಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು							
ಕುರಿತು ಪೂರ್ಣಿ	....						29
ಆಗ ಕೃಷ್ಣ ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ	....						,,
ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಜೈಮಿನಿಯ ಸ್ತುತಿ	....						32
ಜೈಮಿನಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನನ್ನು ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿದುದು	....						,,
ಆಗ ಜೈಮಿನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಆದರ	....						,,
ಪಿತೃಯಾಗಮನನ್ನು ರಂಭಿಸಿಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಆಜ್ಞೆ	....						,,
ಯಾಗ ಕ್ರಮ	....						34
ಪಿತೃಯಾಗಮಿಂದ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ತ್ವರಿತಕ್ರಮ	....						,,
ಜೈಮಿನಿಯು ಸಂತೋಪಪಟ್ಟಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಆಶೇಷದಿ							
ಸುವಿಕೆ	....						35
ಆಗ ದೌರಪದಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಪಾಂಡವ ಹೇಳಿ ಬಿಡು ಪೂರ್ಣಿ							
ಸಿದುದು	....						36

ಕನೆಯ ಸಂಧಿ—

ಧರ್ಮರಾಯನು ಮನಿಜನಗಳೊಡನೆ ವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಣಿಸಿಕೊ	....						37
ಆ ವನದ ವಣಿನೆ	....						37
ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಮಥುವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುದು	....						39
ಗ್ರಿಸ್ತಾಖಿತುವು ಬರಲು ಜಂಬೂಫಲವನ್ನು ಕೊಳುವ ಇಷ್ಟೆ							
ಹಂಟೆದುದು	....						,,
ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಭೀಮನೇನನ್ನು ಬೇರೆಯಾಡಿದುದು							,,

ವಿಷಯ

ಪ್ರಖ

ಆಗ ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ದೇವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೃಕ್ಷತ್ವ ಕಟ್ಟಿಗೆ						
ಬೇಳುವಿಕೆ	....	....	....	....	....	41
ಆ ಜಾಬುಫಲವನ್ನು ಕೊಂಡುದುದು	....	....	....	....	....	”
ಆ ಜಾಬುಫಲವನ್ನು ಸ್ಥಿತಿ ಸೇರಿಸಿದುದು	....	....	....	....	....	51
ಕಣ್ಣಿಬುಷಿಯು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದೇಳುವಿಕೆ	....	....	....	....	....	52
ಆಗ ಆ ಮನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದರ್ಶನ	....	....	....	....	....	”
ಆ ಹಣ ನ್ನ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುದು	....	....	....	....	....	53
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಧ್ವರಕೆಗೆ ಹೋದುದು	....	....	....	....	....	55

ಖಾನೆಯ ಸಂಧಿ—

ಕಾಮ್ಯಕವಸದ ಸಂಭಾರ	....	....	....	....	....	56
ದೈತ್ಯತವನ ಪ್ರವೇಶ	....	....	....	....	....	57
ದೌಪದೀಭೀಮಸೇನರ ಕೋಪ	....	....	....	....	....	”
ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಮಾಧಾನ	....	....	....	....	....	”
ಆಗ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಆಗಮನ	....	....	....	....	....	58
ಧರ್ಮರಾಯನ ಆದರ	....	....	....	....	....	”
ಮುನಿಗಳ ಆದರ	....	....	....	....	....	”
ವೇದವ್ಯಾಸರಿಗೂ ಪಾಂಡವರಿಗೂ ಸಂವಾದ	....	....	....	....	....	59
ವ್ಯಾಸರನ್ನ ಕುರಿತು ಮುನಿಗಳ ನುಡಿ	....	....	....	....	....	60
ವ್ಯಾಸರು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಮುಂತ್ರೀಪದೇಶ ಮಾಡಿದುದು	....	....	....	....	....	61
ಅಜ್ಞಾನನು ಇಂದ್ರಕೀಲದಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಟರನನ್ನ ಪರ್ಯಾರ್ಥಿಸಲೆಂದು						
ವ್ಯಾಸರ ಆಜ್ಞೆ	....	....	....	....	....	62
ವ್ಯಾಸರು ತಮಾತ್ಮಕಮಾತ್ಮಕ ಹೋಗುವಿಕೆ	....	....	....	....	....	”
ವ್ಯಾಸರ ಅಪ್ವಾಹಿಯನ್ನ ಅಚ್ಚಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಿಕೆ	....	....	....	....	....	”
ಆಗ ಆದ ಸುಕಕುನಗಳು	....	....	....	....	....	65
ಇಂದ್ರಕೀಲ ಪರ್ವತದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದುದು	....	....	....	....	....	”
ಆದರ ಸಮಿಂಬದ ವೆನದ ವಣಿನೆ	....	....	....	....	....	”

	ವಿಷಯ		ಪುಟ
ಇದು ಕಿವನ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಆಕಾಶವಾಸಿಯಾಗುವಿಕೆ	....	67	
ವನಪ್ರವೇಶವಾಡಿ ಅರ್ಜನನ ತಪಸ್ಸು	....	"	
ಇಂದ್ರನ ಆಗಮನವುತ್ತು ಸಂಪಾದ	....	68	
ಅರ್ಜನನ್ನೀರಿ ಇಂದ್ರನ ಪರದಾನ	....	"	
ಇನೆಯೆ ಸಂಧಿ—			
ಅರ್ಜನನು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದುದು	....	69	
ಅರ್ಜನನ ಧ್ಯಾನಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬುಝಿಗಳ ಅಸೂಯೆ	....	72	
ಆಗ ವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಗಳು ಅರ್ಜನನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿ			
ಕಿವನನ್ನು ಮರೈಂದೆಂದು	....	73	
ಆಗ ಈಕ್ವರನು ಜ್ಞಾನದ್ವಾರ್ಪಿತಿಯಿಂದ ಅರ್ಜನನೆಂದು ತಿಳಿದು			
ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದು	....	75	
ಬೇಟೀಗಾಗಿ ಸರ್ವರನ್ನೂ ನಿಧಿಪಡಿಸಿದು ನಂದಿಕ್ಕೊರ್ನಿಗ ಕಿವನ			
ಅಪ್ಯಂತ ಮತ್ತು ಡಂಗರ	....	76	
ಕ್ರಿಕ್ಕರನು ಕಿರಾತವೇಷವನ್ನು ತಾಳಿದು	....	"	
ಬಿಳಿಕ ಕ್ರಿಕ್ಕರನ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಕಿರಾತರ ರಾಮವನ್ನು			
ತಾಳಿದುದು	....	77	
ಕಿರಾತನೇಪಿಂಬಾದ ಕ್ರಿಕ್ಕರನು ಶಪರಿವಾರನಾಗಿ ಇಂದ್ರಕೀಲಕ್ಕೆ			
ಬಂದುದು	....	79	
ಕ್ರಿಕ್ಕರನ ಬಾಣದ ಪುಟಿನಿಂದ ಧ್ವನಿಪೂಢುತ್ವಾ ಬಂದ ಹಂಡಿ			
ಯನ್ನು ಪಾಥ್ರನು ನೋಡಿದುದು	....	80	
ಪಾಥ್ರನ ಬಾಣದಿಂದ ಹಂಡಿಯು ಮೃತನಾಗುವಿಕೆ	....	81	
ಹಂಡಿ ನನ್ನದು ನನ್ನದು ಯೆಂದು ಕಿವಾರ್ಜನರ ವಿವಾದ	....	"	
ಇನೆಯೆ ಸಂಧಿ—			
ಕಿರಾತನನ್ನು ಕುರಿತು ಅರ್ಜನನು ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು			
ಕೆರೆದು ತಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದು	....	82	

ವಿಷಯ

ಪುಟ

ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನು ನಕ್ಕು ಪಾರ್ಫಾತಿಯ ಮುಂದೆ ಈತನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು						
ಹೇಳಿದುದು	....	....	....	....	....	82
ಅಜ್ಞಾನನ ಉಪೇಕ್ಷಾವಾಕ್ಯಗಳು	....	....	....	....	....	83
ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನ ವಾಕ್ಯ	....	....	....	....	....	"
ಅಜ್ಞಾನನು ನಾನು ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನ ಕಿಷ್ಯುನೆಂದು ಹೇಳಿದುದು	....	....	....	....	....	"
ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನ ನುಡಿ	....	....	....	....	....	"
ಪಾರ್ಫಾನು ಕೊಂಡಬಿಂದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದುದು	....	....	....	....	....	84
ಕೆಂಪ್ಯೂಟರಿಂದ ಬಂದ ವಿನಾಯಕಾಧಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ						
ಪಡಿಸಿದುದು	....	....	....	....	....	85
ಕೆಂಪ್ಯೂಟರಾಜ್ಯಾನರ ಪರಸ್ಪರಭಾಷಣೆಗಳಿಂದ	....	....	....	....	....	"
ಅಜ್ಞಾನನ ಬಾಣಗಳು ಮಾಗಿದರೂ ಉತ್ತರವ ಏಕರೀತಿ						
ಯಾಗಿರುವಿಕೆ	....	....	....	....	....	86
ಅಜ್ಞಾನನ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನು ನುಂಗಿದುದು	....	....	....	....	....	"
ಆಗ ಅಜ್ಞಾನನ ಪರಿತಾಪ	....	....	....	....	....	87
ಅಜ್ಞಾನನು ಭಯಗೊಳಿಂಡುದು	....	....	....	....	....	"
ಬಂಹುಯುಧ್ಯ ಕೂಗಿ ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನನ್ನು ಕರೆದುದು	....	....	....	....	....	88
ಪಾರ್ಫಾತಿಯ ಮುಂದೆ ಈತನ ತಪಸ್ಸಿನ ಶ್ರಮವನ್ನು						
ಹೇಳಿದುದು	....	....	....	....	....	"
ಪಾರ್ಫಾ ಮತ್ತು ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನ ಬಂಹುಯುಧ್ಯ	....	....	....	....	....	89
ಅಜ್ಞಾನನು ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನನ್ನು ಬೇಳಿದುದು	....	....	....	....	....	91
ಅಜ್ಞಾನನನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಿವನ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ	....	....	....	....	....	"
ಅಜ್ಞಾನನ ಸಂತಾಪ	....	....	....	....	....	92
ತಿರುಗಿ ಕಿವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದುದು	....	....	....	....	....	93
ತಿರುಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವಾಗ ಕಿವನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಭಾದುದು	....	....	....	....	....	94
ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಕೂಗಿ ಅಜ್ಞಾನನ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ	....	....	....	....	....	95
ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನು ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದುದು	....	....	....	....	....	99
ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಜ್ಞಾನನು ಬೇರೆಗಾದುದು	....	....	....	....	....	102
ಕೆಂಪ್ಯೂಟರನನ್ನು ಕುರಿತು ಅಜ್ಞಾನನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	....	....	....	....	....	"

ವಿಷಯ	ಪ್ರಾಟ
ಕಂಕ್ಕರನನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನನ ಪೂರ್ಣನೆ	105
ಕಂಕ್ಕರನು ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು ಆದರಿಸಿದುದು	106
ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಕಂಕ್ಕರನು ಖಡ್ಗ ದಿಗ್ಲನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದು	"
ಆಗ ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬೇಕಿದುದು	107
ಕಂಕ್ಕರನು ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಪಾಶಪತಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದು	"
ಆಗ ದೇವತೆಗೆ ಸಂತೋಷ	"
ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಿಳಾದ ಗಿರಿಜೆಯು ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ವರವನ್ನು	
ಕೊಡುವಿಕೆ	108
ಆಗ ಗಣೇಶ ಘಣ್ಯುಖರಿಂದ ಅಸ್ತ್ರಲಾಭ	109
ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೇ ಸ್ಥಾರ ಹೊಗೆಂದು ಶವನ ಆಜ್ಞೆ	110
ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಕಂಕ್ಕರನು ವರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದು	"
ಬಳಿಕ ಕಂಕ್ಕರನು ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿದುದು	111
ಆಗ ಅಜ್ಞಾನನ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ	"
ನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಅಜ್ಞಾನನ ಯೋಜನೆ	112
ಅಜ್ಞಾನನ ಆಗಮನ	113
ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವಿಕೆ	"
ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದುದು	114
ಇಂದ್ರಾಧಿಗಳು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದು	"
ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಇಂದ್ರನ ಆದರ	"
ದಿಕ್ಕಾಲಕರು ಹೊರಟು ಹೋಗೆಲು ಮಾತಲಿಯು ಸರಭನಾಗಿ	
ಬಂದುದು	115
ಆರಭವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಜ್ಞಾನನು ವಿಸ್ತೃತನಾದುದು	116
ಮಾತಲಿಯು ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ	"
ಅಜ್ಞಾನನು ಹೊರಜುವಾಗ ವನದಲ್ಲಿದ್ದ ವರವನ್ನು ಆಜ್ಞೆ	
ಕೇಳಿದುದು	117
ಅಜ್ಞಾನನು ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಬಳಿಕ ರಥವನ್ನು ವೇಗದಿಂದ	
ಬಿಡುವಿಕೆ	"

ವಿಷಯ

ಪುಟ

ಅಗ ಅಜರ್ನನು ಭೂಗೋಳಿಕುಗೋಳಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದು			
ಕೇಳಿದು	....	....	118
ಮೂತಲಿಯು ಭೂವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	....	....	119
ಜತುಮುರ್ಖಿಬ್ರಹ್ಮನ ಪುರಣನೆ	....	....	121
ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದಿಳಿದು ಬಲುವ ಗಾಗಿಯನ್ನು ವಣಿಗಸುವಿಕೆ	....	....	"
ನಾನಾದಿಕ್ಕಾಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪರಾತಪೃಷ್ಠನದನದಿವಣನೆ	....	....	122
ವರ್ಣದಧಿಪತಿಗಳು	....	....	126
ಶೀಪತಿಯ ನಗರ ಮತ್ತು ಅದರ ವಣನೆ	....	....	127
ಅಪ್ಯಾದಿಕ್ಕಾಲಕರ ಪುಂಗಳು	....	....	129
ಸೂರ್ಯರಥ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸ್ಥಿತಿ	....	....	130
ಸೂರ್ಯವೊದಲಾದುಪುಗಳ ಗ್ರಹಸ್ಥಾನವು	....	....	131
ಮಂದೇಹರಂಬ ದೈತ್ಯರ ವೃತ್ತಾಂತ	....	....	132
ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದವ			
ರನ್ನ ತೋರಿಸಿದುದು	....	....	133
ಪೂರಾತನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದುದು	....	....	134
ಅಮರಾವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದು ಮಾತ ಹೇಳಿದುದು	....	....	135
ಅಜರ್ನನು ಅಮರಾವತಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದು	....	....	"
ಅಗ ಅಜರ್ನನನ್ನು ಕಂಡು ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಅಧಾರಸನದಲ್ಲಿ			
ಕಂಳಿಸಿದುದು	....	....	135
ಅಗ ಅಜರ್ನನನ್ನು ನೋಡಲು ಸರ್ವರು ಬಂದುದು	....	....	136
ಅಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಷಿತ್ಯಾಗಿ ಬಿಂದವರನ್ನು ತಡೆದುದು	....	....	137
ಅಗ ಉವರ್ಕಿ ವೊದಲಾದವರು ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದುದು	....	....	"
ಅಗ ಅಲ್ಲಿನ ನಡೆದ ಗಾನನತ್ರಾಧಿಗಳ ವಣನೆ	....	....	138
ಅಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉವರ್ಕಿಯನ್ನು ಅಜರ್ನನು ನೋಡಿದುದು	....	....	139
ಸಭೆಯ ಸಮಾಪ್ತಿ	....	....	"
ಅಜರ್ನನ ಬಳಿಗೆ ಉವರ್ಕಿಯನ್ನು ಕೆಳುಹಿಸಿದು ಇಂದ್ರನ ಅಪ್ಯಾತ್ಮ	....	....	"
ಉವರ್ಕಿ ಮನೆಗೆ ಜಿತ್ರಸೇನನು ಬಂದುದು	....	....	"
ಜಿತ್ರಸೇನನು ಇಂದ್ರನ ಅಪ್ಯಾತ್ಮಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	....	....	140

ವಿಷಯ

ಪ್ರಾಟ

ರನೆಯು ಸಂಧಿ—

ಉವರ್ಕಾಶಿಯು ಸಾವಿರಾರು ನರ್ತಕಿಯರನ್ನು	ಕರೆಸಿದುದು	....	142
ಉವರ್ಕಾಶಿಯು ಅಜುರ್ನನ ಮನಗೆ ಬಂದುದು		....	144
ಉವರ್ಕಾಶಿಯು ಸಂಗಡ ಬಂದ ತರುಣಿಯರೆ ವಳಿನೆ		....	"
ಉವರ್ಕಾಶಿಯು ಅಜುರ್ನನಿದ್ದ ಮನಗೆ ಬಂದುದು		....	145
ಆಗ ಅಜುರ್ನನು ಉವರ್ಕಾಶಿಗೆ ಮಯಾರ್ಥದೆ ಮಾಡಿದುದು		....	146
ಅಜುರ್ನನು ಉವರ್ಕಾಶಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನು			
ಕೇಳಿದುದು	....	....	146
ಆಗ ಉವರ್ಕಾಶಿಯು ಚಿಂತೆ	....	....	147
ಅಜುರ್ನನೋರ್ವಾಶಿಯರ ಸಂವಾದ	...	....	"
ಆಗ ಉವರ್ಕಾಶಿಯು ಕೋಪದಿಂದ ಅಜುರ್ನನಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನು			
ಕೊಟ್ಟಿದು	....	....	151
ಆಗ ಅಜುರ್ನನು ಸುಮಕ್ಕನೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿದುದು		....	153
ಅಜುರ್ನನಿದ್ದ ಮನಗೆ ಇಂದ್ರನು ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿದುದು		....	154
ಆಗ ಅಜುರ್ನನು ಸುಮಕ್ಕನೆ ಇರಲು ಇಂದ್ರನು ಸವಾರ್ಥಾನವನ್ನು			
ಹೇಳಿದುದು	....	....	"
ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಮನಗೆ ಅಜುರ್ನನನ್ನು ಕರೆತಂದುದು		....	155
ಅಲ್ಲಿ ಅಜುರ್ನನಿಗೆ ಬಹುವಿಧಾಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಭ		....	"

ರಂನೆಯು ಸಂಧಿ—

ಅಜುರ್ನನ ವಿವಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಿಂತೆ		....	156
ಇಂದ್ರನ ಮಾತಿನಾತೆ ಬಂದ ಲೋಮಕಳಿಪಿಗಳನ್ನು ಧರ್ಮ			
ರಾಯ ಉಪಜಕಿಸಿದುದು	....	....	"
ಅಜುರ್ನನ ವಾತೀಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಿಸಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೀಗೆ			
ಹೋರದುವಿಕೆ	....	....	157
ಆಗ ಲೋಮಕರು ಮಹಾತ್ಮರ ಕಥಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದುದು		....	"
ಆಗ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ಗಂಥಮಾಥನದ ಬಳಿಗೆ ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ			
ಬಂದುದು	....	....	161

విషయ	పుట
అల్లింద కోరచలాగి దారియాల్లి నుళేయింద ఆద తొందరే	161
ఆగ ముక్కొయుల్లి తొందరేపట్టు హిందే నింత దౌర్జన్యిస్తు	
హుడకి ఆదరిసిదుదు	163
దౌర్జన్యి ఆగిన స్తియున్న నోరి ధనుంఠాయనవ్యసన	164
ఆగ జనగళు శాశ్వతరాగిరువుదన్న తిళిదు ఫైటోత్సుజనన్న	
స్క్రూసలు ఆతన ఆగమన	165
ఆగ ఫైటోత్సుజను సప్చరన్న బిదరికాశ్రమకే	
కారెతందుదు	166

గనేయ సేంద్రి—

ఆగ దౌర్జన్యి సౌగంధిక పుష్పుడ వాసనేయన్న	
అనుభవిస విస్కృతఖాదుదు	167
అపుష్పపన్న తరలు భీమసేననన్న పూర్ణిసిదుదు	168
భీమసేనను కోరటాగ దారియలా ద జిత్రకాయంగళు	169
ఆగ భీమసేనన ధ్వనియింద కనుమంతను ఆలోచి	
సిదుదు	170
ఆగ కనుమంతను తన్న బాలవన్న దేశడ్డదాగి మాడి	
దారియల్లిట్టుద్దు	171
భీమసేననన్న కనుమంతను నిసారెందు కేళిదుదు	,,
అదక్క భీమసేనన ఉత్తర	,,
దాయల్లిట్టు బాలవన్న తగేయేందు కనుమంతను	
కేళిదుదు	172
నీపు సూకికేందు హోరిగేందు కనుమంతన ఉత్తర	,,
ఎమ్ము ప్రయత్నమాదిదరా బాలవు కాగె ఇరలు భీమన	
జింతె	173
ఆగ కనుమంతనన్న సీనారెందు కేళిదుదు	,,
పాగేయే కనుమంతను కేళిదుదు	174
భీమసేనన ఉత్తర	,,

ವಿಷಯ

ಪುಟ

ಹನ್ನಮಂತನ ಉತ್ತರ	....	....	174
ಆಗ ಹನ್ನಮಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದುದು	....	....	175
ಭೀಮನ ಸ್ತುತಿ	....	....	"
ಸಮುದ್ರತರಣದ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದು ಭೀಮನ ಪ್ರಶ್ನೆ	....	176	
ಆ ರೂಪವನ್ನು ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ಹನ್ನಮಂತನ ತೋರಿಸಿದುದು	....	177	
ಆ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀಮಸೇನನು ಭೀತನಾದುದು	....	178	
ಹನ್ನಮಂತನು ಪೂರ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದುದು	....	"	
ಸರೀರೀವರ ದರ್ಶನ	....	....	179
ಅಲ್ಲಿ ಕುಬೀರ ಪರವಾರಕ್ಕೂ ಭೀಮಸೇನನಿಗೂ ಸಂವಾದ	....	"	
ಆ ಭಟ್ಟರು ಕುಬೀರನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಳಿದುದು	....	180	
ಭೀಮಸೇನನಿಗೂ ಕುಬೀರಭಟ್ಟರಿಗೂ ಯುದ್ಧ	....	181	
ಆಗ ಭೀಮಸೇನನ ದಯೆ	....	....	182

ಗತಿನೆಯ ಸಂಧಿ—

ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಿಂತೆ	....	....	183
ಧರ್ಮರಾಯನ ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ನೋಡಿದುದು	....	184	

ಗಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ—

ಅಜ್ಞನನನ್ನು ಕರಿತು ಇಂದ್ರನು ಸ್ವರ್ಗದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	....	....	193
ಇಂದ್ರನ ಅಪೈಸ್ಟೈಯಂತೆ ದೃತ್ಯೈ ರ ಮೀಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋರಿಸುದು	....	....	195
ಅಸುರರು ಯುದ್ಧ ಕೊಳ್ಳಿಸು ರ ಸಿದ್ಧರಾದುದು	....	197	
ಅಸುರರು ಅಜ್ಞನನನ್ನು ಸ್ತುತಿವೂಡಿದೆಂದು ಹೇಳಿದುದು	....	199	
ಅಸುರರು ಹೇಳಿಗೆ ಬಂದು ಪುತ್ತುವಿಕೆ ದೇವತೆಗಳ ಜಯ	....	200	
ಅಸುರರ ಜಯ	....	....	201

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ದೇವಾಸುರರ ಅಸ್ತ್ರ ಯುದ್ಧ	 202
ನಿವಾತಕಂಡಕರ ಸಂಹಾರ	 204
ಕಾಲಕೇಯರೊಳನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದುದು	... ... "
ಕಾಲಕೇಯರ ಪರಾಜಯ	 206
ಶತ್ರುನಾಶವಾಗಲಾಗಿ ಸುರರು ಸುಖಿಂದಿರುವಿಕೆ	 207
ಅಜ್ಞಾಫನು ಈ ಪ್ರತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಇವೆಣಿವೊ ತಪ್ಪು	
ಕೃಪಾಲಬ್ಧಿ ವೆಂದು ಹೇಳಿದುದು	 208
ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂತೋಷಭಜನಗಳು	.... "
೧೫ನೇಯ ಸಂಧಿ—	
ಬೀಳಿಯಾಡುವಾಗ ವೃಗಗಳು ಇಚ್ಛಿತವು	... 217
ಭೀಮಸೇನನು ಸಿಂಹಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುದು	 218
ಆಗ ಬುಂದು ಹಂಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಡಿದುದು	.... "
ಅದನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಿದಾಗ ಸರ್ವವು ಭೀಮನನ್ನು	
ಹಿಡಿದುದು	 218
ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಭೀಮನ ಪ್ರಯತ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥ	
ವಾಗುವಿಕೆ	 219
ಆಗ ಅಪರ್ಕರುನ್ನೇರಿಂದ ಅರಣ್ಯದ್ವೀ ಧರ್ಮರಾಯನು	
ಬಂದುದು	.... " "
ವನದಲ್ಲಿ ಸಪಾರಕ್ಕಾರುತನಾದ ಭೀಮನ ದರ್ಶನ	 220
ಅದಕ್ಕಿಂತ್ತು ರಾಯನ ಜೀಂತಿ	.... "
ಆ ಸರ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಧರ್ಮರಾಯನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ	 221
ಆಗ ಸರ್ವದ ಉತ್ತರ	.... "
ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ	 223
ಧರ್ಮರಾಯನ ಉತ್ತರ	.... "
ಸರ್ವವು ತನ್ನ ಪ್ರತಾಂತವೆಣಿವನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು	
ಹೇಳಿದುದು	 226
೧೬ನೇಯ ಸಂಧಿ—	
ಧರ್ಮಭೀಮರನ್ನು ಸವಾಧಾನಗೋಳಿಸಿದುದು	 229

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ತಿರುಗಿ ಕಾಮ್‌ಗ್ರಂಥ ವನಕೆ ಬಂದುದು	230
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಆಗಮನ	231
ಕುಶಲಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಅಂತರ್ಭಾಗ	232
ಧರ್ಮರಾಯನು ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಾಂತವೇಳಿವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	,,
ಆಗ ನಾರದಪಾಠಕರ್ತೆಯರು ಬಂದುದು	233
ಮಾರ್ಕಣಂಡೆಯರು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಮಾಡಿದುದು	,,
ಪ್ರಜಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕ್ರಘನವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	,,
ಆಗ ಮಾರ್ಕಣಂಡೆಯರು ತನ್ನ ದುರವಸ್ಥಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	236
ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಜ್ಯಾಚ್ಯಾತರ ಬಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಂದುದು	,,
ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಜ್ಯಾಚ್ಯಾತರ ಸಂಭಾಷಣೆ	,,
ತಿರುಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಕ್ರಮ ನಿರೂಪಣ	238
ಜತ್ಯಾಯಗಾಗಳ ಸ್ಥಿತಿ	239
ಅಳ್ಳಿ ಆಶ್ರಮಾಜತ್ಯಾಯದ ಸ್ಥಿತಿ	241
ಒಟನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ವಿಷಯ ಕೋಪದಿಂದ ಪಕ್ಷಿಯ ಮೃತಿ	242
ಭೀಜ್ಯೆಯನ್ನಿಡುವವಳ ಉತ್ತರ	243
ಬಳಿಕ ತನ್ನ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಧರ್ಮವಾಯಾಧನ ಬಳಿಗೆ	
ಕಳ್ಳಿಹಿಸಿದುದು	243
ಧರ್ಮವಾಯಾಧನ ಅಂಗಡಿ	244
ಅತನು ತನ್ನ ಜರಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	245
ಆಗ ನಾರದಾಧಿಗಳು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು	
ಹೇಳಿ ಹೊರಡುವಿಕೆ	247
ದೌರಧಿಸಣ್ಣಭಾವೀಯರ ಸಂಖಾರ	248
ಒಟನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಪಾಂಡವರು ದ್ವೀಪತವನಬಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದುದು	251
ದೂರಾಸರ ಆಗಮನ	,,
ದಯೋರ್ಥನನು ದೂರಾಸರನನ್ನು ಮಯಾರ್ಥದೀಯಿಂ ಕರೆ	
ತಂದುದು	252

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ದುರ್ಯೋಗೇಧನನು ದೂರಾಸರಿಗೆ ಅತಿಘ್ರಮಾಡಿದುದು	 252
ದೂರಾಸರು ಪೊಡಪರು ಇದ್ದೆಂದೀಗೆ ಬಂದುದು	 254
ಆಗ ಪರಸ್ಪರ ಕುಶಲಪ್ರೇ	... „
ದೂರಾಸರು ಭೋಜನವನ್ನು ಹೇಳಿಸಿದುದು	 255
ಆಗ ನಾನಾವಿಧಿಭಂತೆ	... „
ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ದೌರಪದಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಿಕೆ	... 257
ದೌರಪದಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿದುದು	.... „
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಆಗಮನ	 259
ದೌರಪದಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿದುದು	 260
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರ ಇಷ್ಟವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದುದು	 261
ಆಗ ದೂರಾಸರು ಕೃಷ್ಣಗಮನವನ್ನು ತಿಳಿದುದು	 262
ಆಗ ಕೃಷ್ಣದೂರಾಸರ ಪ್ರಮಾಲಿಂಗನಸಂವಾದಗೇಳು	.... „
ಧರ್ಮರಾಯನು ದೂರಾಸರನ್ನು ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದುದು	... 264
ಆಗ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ದೂರಾಸರೆ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳು	.... „

೧೮-ನೆಯ ಸಂಧಿ—

ಕೃಷ್ಣನು ದ್ಯಾರಕೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಪಾಂಡವರ ಚಿಂತೆ	 265
ಕಾಹ್ಯಕರವನರಿಂದ ಬಿಂದ ಬಾಗ್ರಹ್ಯಣನಿಂದ ಪಾಂಡವರ ವರ್ತನ ಮಾನ ಕೇಳಿದುದು	 266
ಅದರಿಂದ ಧೃತರಾಪ್ಯರಾಯನ ಚಿಂತೆ	 267
ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣಾದಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ರಾಯನ ಉತ್ತರ	... „
ಅದಕ್ಕ ಕರ್ಕನಿಯ ಸಪಾಧಾನ	 268
ಕರ್ಕನಿಯು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕಣನು ಅನುಮೋದಿಸಿದುದು	 269
ಫೋಡಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ	 270

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಅದಕ್ಕೆ ಧೃತರಾಧಿಕರ ಅಸಮ್ಮತಿ ..... ಧೃತರಾಧಿಕರನನ್ನು ಸಮ್ಮತಿ ಪಡಿಸಿದುದು	271 "
ಇದು ಉಚಿತವಲ್ಲಿಂದು ಭೀಮಾಕ್ರದಿಗಳು ಹೇಳಿದುದು ..... ಯಾರ ಹಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಫೋಂಪಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಡುವಿಕೆ ..... ಫೋಂಪಯಾತ್ರ ವಣಿನೆ ..... ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪಕರ್ಚುನಗಳಾದರೂ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಸಿ ಹೊರ	272 273 274
ಜುವಿಕೆ ..... ದ್ವೈತವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗೋಪುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದುದು ..... ಆಗ ಅನೇಕ ಗೋಪುಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವಿಕೆ 275	" "

೮೯ನೇಯ ಸಂಧಿ—

ಪಾಂಡವರು ಇದ್ದ ವನದಲ್ಲಿ ದುಯೋಧನನು ಪಾಳೆಯಾವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದುದು ..... ಆಗ ಪರಿವಾರದ ತರುಣಿಯರ ಕಾರ್ಯಗಳು ..... ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅಸನ್ಥಿ ..... ಆಗ ದ್ವಿಜರಿಗೂ ತರುಣಿಯರಿಗೂ ನಡೆದ ವಿವಾದ ಕ್ಕಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಿಕೆ ..... ಇದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಯರ ಸಮಾಧಾನ ..... ಭೀಮನ ಕೋಪವನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯರು ಶಮನವೂಡುವಿಕೆ ..... ದುಯೋಧನನ ಸ್ತ್ರೀಜನರ ಬಿರುವಿಕೆಯ ವಣಿನೆ ..... ಆರಭಸಕ್ಕು ಕೋಪದಿಂದ ವನಪಾಲರು ಬಿರುವಿಕೆ ..... ಆಗ ಗಂಧರ್ವರು ಜಲಕೇಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಯುದ್ಧ ವಾ	276 277 278 279 281 " " " " 283 286 287
ಗುವಿಕೆ ..... ಆಗ ಗಂಧರ್ವರಾಜನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ..... ಕೌರವರ ಪರಾಜಯ ..... 288 " "	288 286 287

೯೦ನೇಯ ಸಂಧಿ—

ಆಗ ದುಯೋಧನನ ಚಿಂತ ಕಾರಾದಿಗಳು ಯುದ್ಧವನ್ನು ವೂಡಿದುದು ..... 288 " "	288 " "
---	---------------

ವಿಷಯ	ಪ್ರಮೆ
ಗಂಥರನು ಸ್ಯಾನಿಕರಿಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	 290
ಆಗ ಕೌರವಸೇನೆಯ ದುರವಸ್ಥೆ	 291
ಕೌರವರ ಸೇನೆಯ ಪರಾಕ್ರಮ	 202
ಚತ್ರಸೇನನ ಯುದ್ಧ	 293
ಕಣನು ಗಂಥರನ್ನು ಒಡಿಸಿದುದು	.... " "
ಆ ಯುದ್ಧ ವನ್ನು ಪಾಂಡವರು ನೋಡಿದುದು	 295
ಕಣನು ಅಸ್ತ್ರಗಳ್ನು ಬಿಡುವಿಕೆ	 296
ಕಣ ಚತ್ರಸೇನರ ಪರಸ್ಪರಾಸ್ತ್ರಯುದ್ಧ	 297
ಗಂಥರನು ಕಣನನ್ನು ಅಸ್ತ್ರಗ್ರಹಿಂದ ನೋರಿಸಿದುದು	 298
ಕಣನು ಗಂಥರನನ್ನು ನೋರಿಸಿದುದು	.... "
ತಿರಗಿ ಗಂಥರನು ಬಿಟ್ಟೆ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಣನು	
ಬೆರಗಾದುದು	 299
ಕಣನು ಹಿಂದಾಗಲು ಕೌರವರು ಒಂತೆ ಮಾಡಿದುದು	.... "
ಗಂಥರನ ವೇಲೆ ಕೌರವರು ಯುದ್ಧ ವಾಡಿದುದು	 300
ಅವರನ್ನು ನೋಲಿಸಲು ದುಯೋಗೀಧನನೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವಿಕೆ	.... "
ಆಗ ದುಯೋಗೀಧನನನ್ನು ನೋಡಿ ಜನಗಳು ಪರಿಹಾಸ	
ಮಾಡಿದುದು	 301
ದುಯೋಗೀಧನನು ಗಂಥರನ ವಶವಾದುದು	 302

ನೆಯೆ ಸಂಧಿ—

ದುಯೋಗೀಧನನನ್ನು ಹಿಡಿದಾಗ ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೊಳಡಿದುದು	 305
ಕೌರವರ ಪತ್ತಿಯರ ರೋದನ	.... "
ಭಾನುಮತಿ ಬಂದು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಮರಹೋಗುವಿಕೆ	.... "
ಧರ್ಮರಾಯನು ಭಾನುಮತಿಯನ್ನೆ ತಿ ಸಮಾಧಾನ	.... "
ಪಡಿಸಿದುದು	 307
ಗಂಥರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಪ್ಪೆದಕ್ಕಾಗಿ ಭಿರುಸೇನಿಗೆ ಹೇಳಿವಿಕೆ	.... "
ಅದಕ್ಕೆ ಭಿರುಸೇನನ ಅಸಮೃತ	.... "
ಧರ್ಮರಾಯನ ನೀತಿವಾಕ್ಯಗಳು	 308

ವಿಷಯ	ಪ್ರಮೆ
ಯುದ್ಧ ಕೇಳು ಇಸ್ತು ರ ಅರ್ಜನನನ್ನು ಅಳ್ಳಾ ಪಿಹಿದುದು	309
ಧರ್ಮರಾಯನ ಅಪೋಹೀಯಂತೆ ಅರ್ಜನನನು ಯುದ್ಧ ಕೇಳು ಹೊರಟುದು ..,	
ಚಿತ್ರಸೇನನು ಹೇಳಿದ ನೀತಿ	312
ಅರ್ಜನನು ಅಣ ನ ಅಪ್ಯಣೀಯೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಕೇಳಿದುದು ...	313
ಆಗ ಅರ್ಜನಕ್ಕೆ ಸೇನರಿಗೆ ಕೌರವರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿಭಾರ	314
ಆದರೂ ಅಣ ನ ಅಪ್ಯಣೀಯಂತೆ ಇವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದು	535
ಆಗ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅರ್ಜನನನ್ನು ಸ್ತುತಿಪೂರ್ವಿದುದು	317

ಶಾಸನೀಯ ಸಂಧಿ—

ಚಟ್ಟದ ದುಯೋಧನನನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ತಂದುದು	317
ಗಂಧರ್ವನು ತನ್ನ ಅಭಿಪೂರ್ಯವನನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದುದು	"
ಆಗ ಆತನಿಗೆ ಮಯೋಧಿನಾದಿ ಕಳುಹಿದುದು	"
ಆಗ ಧರ್ಮರಾಯನ ಅಪ್ಯಣೀಯಂತೆ ಬಂದು ದೌರ್ಪದಿಯು ಇವರ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿದುದು	317
ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ದುಯೋಧನಾದಿಗಳಿಗೆ ಉಪಭಾರವನನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	318
ಭಾನುಮತಿಯು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ನವಸ್ತು ರಮಾಧಿದುದು	319
ದುಯೋಧನಿಗೆ ಧರ್ಮರಾಯನು ಹೇಳಿದ ವಾತಾಗಳು	320
ದುಯೋಧನನು ಅವಮಾನಿತಣಾಗಿ ಹೊರಟುದು	"
ದುಯೋಧನ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ	321
ಆಗ ಭಾನುಮತಿ ಬಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲು ನಡೆದ ಸಂಘಾದ	,,
ಆಗ ಗಾಂಥಾರಿಯು ಹೇಳಿದು	323
ದುಯೋಧನನ ನುಡಿ	324

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾಯರ ಆಗಮನ ಮತ್ತು ಉಚಿತ ಭಾಷಣ ...	325
ದುಹೇಳಿದನನು ತನಗೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಬೇಡವೇದು ಹೇಳಿದುದು ...	,,
ಅದಕ್ಕೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರರಾಯನ ಉತ್ತರ ...	326
ದುಹೇಳಿದನನ ವೊತ್ತು ...	,,
ತಂದೆಯ ವೂತನ್ನು ಕೇಳಿದೀಯಿರಲು ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ	327
ಭೀಮಾಧಿಗಳು ಬಂದು ಹೇಳಿದುದು ...	,,
ದುಹೇಳಿದನೋಕ್ತಿ ...	,,
ಭೀಮಪ್ರತ್ಯುಹ್ಮಿತ್ತ ...	328
ದುಹೇಳಿದನನು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ	,,
ಆಗ ಭೀಮಾಧಿಗಳ ಪಳಕನ	,,
ಭೀಮಾಧಿಗಳ ವೂತನ್ನು ನಡಿಸದೇ ಇರಲು ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಿದುದು ...	329
ಕಳಾದಿಗಳ ಆಗಮನ ಮತ್ತು ಭಾಷಣ ...	,,
ಅವರ ವೂತನ್ನು ಒಪ್ಪಿದೆ ಇರಲು ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ	330
ದುಕ್ಕಾಸನ ಬಂದು ವೂತನಾಡಿದುದು ...	331
ದುಕ್ಕಾಸನ ಸನನು ಹಿಂತಿರುಗಿದುದು ...	333
ಸಗರಕ್ಕೆ ಬಿರಬೇಕೆಂದು ಪುರಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	,,
ದುಕ್ಕಾಸನನೇ ಮುಂದೆ ನಿವ್ಯಾಗರಸಾಗುವನೆಂದು ಹೇಳಿವಿಕೆ	333
ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೈತ್ಯರು ಬಂದು ಸಹಾಯರಾಗಿರುವೆಂದು ಹೇಳಿದುದು ...	334
ಮಾನೀಯ ಸಂಧಿ —	
ಕಣಿಕಾದೊಡಗೋಡಿ ದುಹೇಳಿದನನ ಓಂತೆ	336
ಕಣಿಕಾಗಿ ಸೂರ್ಯನ ಹಿತೋಕ್ತಿ ...	338
ಕಣಿಕಾನು ಅದನ್ನೊಪ್ಪಿದೆ ತನ್ನ ಚೆಂಡಾಯವನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡುದು ...	,,
ವಿಷ್ವೇಷಧಾರಿಯಾಗಿ ಇಂದ್ರನು ಬಂದುದು —	339
ಇಂದ್ರನು ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಬೇಡಿದುದು ...	340
ಕಣಿಕಾನ ಧಾನ ...	,,

ವಿವರ

ಪ್ರಮು

ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಆಯುಧವನ್ನು ಕಣ್ಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುದು 341

ಅಧಿಕಾರಿ ಸಂಧಿ—

ಕೌರವನ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಸೈಂಧವನಃ ಕೇಳಿದುದು	....	”
ಜೋಯಿಸರ ವೂತನ್ನು ಪೆಕ್ಕಿಸಿ ಕೊರಟುದು	....	342
ನಾನಾವಿಧ ಅಪಕಾರಗಳನ್ನು	....	”
ಪೂರ್ವದರ ಆಶ್ರಮದ ಬಳಿ ಬಂದು ಸೈಂಧವನು ಇಳಿದುದು	....	343
ದೂತರೂಡನೆ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದು	....	”
ಅಪೋಜನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಇಲ್ಲಾ ಸೈಂಧವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದುದು	....	345
ಸೈಂಧವನ ಬಿರುವಿಕೆ	....	”
ಸೈಂಧವನ ವೂತು	....	346
ದೌರ್ಪದಿಯ ವೂತು	....	”
ಮುನಿಜನಗಳ ಬುದ್ಧಿವಾದ	....	”
ಖುಮಿಜನರಿಂದ ಅಲ್ಲನ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದುದು	....	347
ಭೀಷಣಾಜುನಸೈಂಧವರ ಯಾದ್ಧ	....	348
ಸೈಂಧವನ ರಥವನ್ನು ತಡೆದುದು	....	349
ಸೈಂಧವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ತಂದುದು	....	351
ಅಳ್ಳನ ಅಪ್ಯಾಯಿಂದ ಭೀವನು ಸೈಂಧವನನ್ನು ಬಿಡುವಿಕೆ	....	”
ಬಳಿಕ ಸೈಂಧವನ ತಪಸ್ಸು	....	352
ಸೈಂಧವನಿಗೆ ಈಶ್ವರನು ವರೆವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದು	....	353
ಯುಧಿಷ್ಠಿರವಾಕರಂಡೆಯಸೂವಾದ	....	354
ಶ್ರೀರಾಮರ ಕಥೆಯನ್ನು ವೂಕರಂಡೆಯರು ಹೇಳಿದುದು	....	”

ಅಧಿಕಾರಿ ಸಂಧಿ—

ವೂಕರಂಡೆಯನು ನಾನಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದುದು	....	356
ಕೇಳಕನು ಕೌರವರ ನೋಪುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು	....	
.. ಹೋದುದು	....	357
ಭೀಷಣಾರಿಗಳ ಕೇಳಕನನ್ನು ತಡೆದುದು	....	”

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ದುರ್ಯೋಧನನು ಪೂರ್ಣಹೋಮಕ್ಕೂ ಸ್ಥಾರ ಕನಕನನ್ನು	
ಕರ್ಕಳೆಹಿಸಿದುದು 358	
ಕನಕನು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡುದು .... „	
ಅಗ ದಯೋಧನನು ಯಜ್ಞ ಸಾಧನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ	
ಕೊಟ್ಟಿದು 359	
ಯಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂತೋತ್ಪತ್ತಿ .... „	
ಆಭೂತವು ಕನಕನ ಅವೇತ್ತಿಯಂತೆ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು	
ಅವರ ಆಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಬಂದುದು 360	
ಅಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನು ಪಾಂಡವರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಥರ ಉಪಾಯವನ್ನು	
ಬಂತಿಸಿದುದು 361	
ಯವನಿಗೆ ಯಜ್ಞನಾಗೆಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಮೃಗರೂಪವನ್ನು	
ತಾಳುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದುದು 362	
ಆಭೂತವು ಇದನ್ನು ನೆಲ್ಲಿಡಿ ಹಂತಿರುಗುಪ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದುದು.... „	
 ಮತನೆಯ ಸಂಧಿ—	
ಪಾಂಡವರು ವನದಲ್ಲಿದ್ದುದು 363	
ಮೃಗರೂಪಿಯಾಗಿ ಅರಣಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದು 364	
ಧರ್ಮರಾಯರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದು .... „	
ಅರಣಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂದ ಪಾಂಡವರನ್ನು	
ವಿಷನರ್ಲೇವರಕ್ಕೂ ಕರೆತಂದುದು 365	
ಅಮೃಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುದು 366	
ಅಗ ದಾಜವಾಗಲು ನೀರನ್ನು ತಾರೆದು ನಕುಲನಿಗೆ ಹೇಳಿ	
ದುದು .... „	
ನಕುಲನ ಗಮನ .... „	
ನಕುಲನು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಯಜ್ಞನು ಬೇಡವೆಂದು	
ಹೇಳಿದುದು 368	
ನಕುಲನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಲು ಸಹದೇವನ ಆಗಮನ .... „	
ಆತನೆ ಯಜ್ಞನ ಮಾತನ್ನು ಮೇಡಿಸಲು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಂವಿಕೆ 368	

	ವಿಷಯ		ಪುಟ
ಅಜ್ಞನಾಗಮನ	....	....	369
ಅಜ್ಞನನು ಪರವಕನಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದು ದು	....	....	370
ಭೀಮನು ಬಂದು ಇವರ ಸ್ತಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನೂ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದುದು	....	....	,,
ಭೀಮನೂ ಪರವಕನಾಗಿ ಬಿದು ದು	...	...	371
ಆಗ ಧರ್ಮರಾಯನ ಆಗಮನ	....	....	,,
ಧರ್ಮರಾಯನ ಪ್ರಖಾಪ	....	....	372
ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಧರ್ಮರಾಯನ ಪ್ರಯತ್ನ	....	....	374
ಯಾಜ್ಞನು ಹೇಳಿದುದು	..	....	,,
ಧರ್ಮರಾಯನ ವಾಕ್ಯ	....	....	375
ಯಾಜ್ಞ ಮತ್ತು ಧರ್ಮರಾಯನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆತ್ತರಗಳು	....	....	,,
ಆ ಭಾಷತ್ವ ಕನಕನನ್ನು ತೀದುಹೋಗುವಿಕೆ	....	....	379
ಬಿಳಿಕ ಯಾಮನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದುದು	....	....	,,

ಶ್ರೀ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮಹಾಕವಿ ಪರಬೀತ

ರೆಣ್ಣಾರ್ಥಾರ್ಥಕ ಮಹಾಭಾರತ ಅರೆಣ್ಣಪ್ರವರ್ತ

ಜತುಧರ್ಮ ಸಂಪ್ರಾಟ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸಾಳಕನೇ.

ಸಕಲರಾಜ್ಯವನುತ್ತದವರು ಕಾ
ಮೃಕಮಹಾಕಾನನ್ಕಾ ಬಂದುಣಿ¹
ಬಕ² ಕುಲಾಂತರಕ ಕಡೆಹಿದನು ಕಿಮಿಂತಾರದಾನವನ್ ||

ಪಾಂಡವರು ಗಂಗೆಯನ್ನು ದಾಟ ಉತ್ತರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇರುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಗಂಗಾತೀರದಲಿ ಭೂ
ಪಾಲಕರು ಗುರುಭೀಷ್ಟು ವಿದುರಾಘವ್ಯಾಲಿಖಬಾಂಧವರ |
ಬೀಳುಕೈಶ್ಯಾರು ಗಜಪುರದ ಜನ
ಜಾಲವನು ಕಳುಹಿದರು ಗಂಗಾ
ಕೂಲದುತ್ತರಭಾಗದಲಿ ಮಾಡಿದರು ವಿಶ್ವಮೇವ ||

¹ ದೂಳಗೋಕ್ಕರ, ಅ.

² ಜಕ್ಕ, ಅ.

ರಾಯನನ್ನು ಪುರಜನಗಳು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದುದು.

ನಿಲಿಸೆ ನಿಲ್ಲಿದೆ ಬಂದರರಸನ
ಬಳಿಯಲಗ್ಗೆ ದ ಮಂಡಲೀಕ್ವರ
ರೊಲಿದು ಸಾಕಿದ ರಾಜಪುತ್ರರು ಹಲವುಮನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯ |
ಬಲುಭರ್ತರು ಬಾಹಕತ್ತರದ ನಿ
ಶಿಲ್ಪಿಯೋಗಿಗಳಾಶ್ರಮಿಗಳ
ಗಳು ಯ ವಿಪ್ರಸೇತ್ತೀಮು ಬಂದುದು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ೨

ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಂತೆ.

ತೀರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೂಮಿಭಾರದ
ನೆರವಿಯನು ಮೂಗಿನಲಿ ಬೇರಳ ¹
ಟ್ಯಾರಸ ತಲೇದಾಗಿದನು ಸುಯುನು ಬ್ಯಾದು ದುಷ್ಕಾಶ್ಚಲ ತವ |
ಧರಣಿ ಸೇರಿದುದಹಿತರಿಗೆ ಕರಿ
ತುರಗರಥವೆಮಗಿಲ್ಲ ವಿಪಿನದ
ಪರಿಬವಣೀವರೇಕೆ ಭೀಸಗೋಳು ಭೀಮು ನೀನೇಂದ ² || ೩

ನಿಲ್ಲಿರ್ಪೆ ದ್ವಿಜನಿಕರ ಕಳಂಹಿಸಿ
ಕೋಳ್ಳುರ್ಪೆ ಪುರವರ್ಗ ನೇಮವ
ಕೋಳ್ಳುರ್ಪೆ ಪರಿವಾರ ಮಂಕ್ಕಳ ತಂಡವೊದಲಾಗಿ |
ಎಲ್ಲಿ ಮಂಳೆ ಮರ ಗಾಡು ಪಲ್ಲವ
ಸುಲ್ಲಫಲಪಾನೀಯಪೂರಿತ
ವೆಲ್ಲಿ ರಾಯನ ಸೆಜೆ ಯರಮನೆಗೆಂದನಾಭೀಮು || ೪

ಜನಗಳು ರಾಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ಅವನಿಪತ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಪ್ಪಸು ಬಹಳಾ
ಜ್ಞಾವವ ಹೊಗು ಹಿಮಗಿರಿಯಲಿರು ಭೂ
ವಿವರಗತಿಯಲಿ ಗಮಿಸು ಗಾಹಿಸು ಗಹನಗಹ್ವರವ |

1 ಗಳಿದಲಿ ಕರವಿ, ಇ.

2 ನಿಲಿಸಂದ, ಟು

ಎವರೆ ನೀನೇ ಜೀವ ನೀನೇ
 ವಿವಿಧಧನ ಗತಿ ನೀನೆ ಮತಿ ನೀ
 ನವೆಗಡಿಸಬೇದಕಟ ಕ ಪೆಮಾಡೆಂದುದವಿಳಿಂಜನೆ ॥ ೫
 ತುಂಬಿದನು ಕಂಬಿನಿಯನ್ಕಟ ವಿ
 ಡಂಬಿಸಿತೆ ವಿಧಿ ಯೆನ್ನು ನಿನಿಬರ
 ನಂಬಿಸುವ ಪರಿಯೆಂತು ವಸನಗಾರಸಂಬಂಧಲಿ ।
 ತುಂಬಿ ಸವಿಗೆಡೆಹಳ್ಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ಮುಂಬಿಗನೊಳಿಪದೇಸೆಯ ಪಂತೆ^೧ ೬
 ಇತುಂಬಕನೊಳ್ಳುನುಂಟು ಪ್ರಲವೆಂದರೆ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ೭
 ಥೈಪ್ಪುರು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಂದು ಹೇಳುವಿಕೆ.
 ಭೇದ ^೨ ವೇಕೆಲೆ ನ್ನು ಪತ್ತಿ ಹರುಪ್ಪ ವಿ
 ಘಾದದಲಿ ಸುಖಿಬುಂಬಿದಲಿ ನುತ್ತಿ
 ವಾದಪರಿವಾದದಲಿ ಸಮಖ್ಯಾತಿಗಳೆಲೇ ಬುಧರು ।
 ಶ್ರದುರಂತದ ಚಿಂತೆ ಭೇಡೆಲ್ಲಿ
 ದ್ವಾದಶಿತ್ತ ನ ಭಜಿಸಿದೊಡೆ ಭ
 ಕ್ಷೋಧಿಬಹ್ನಿಧಿದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೆಂದನಾಥೈಮ್ಯ ॥ ೯
 ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳ ಥೈಪ್ಪುವಚನಾಂ
 ತರದೊಳಿಮರನದಿರೀವಿಾಹನ
 ಪರಮಪಾವನಕರಣನೀಳಿಸಿ ತರಣಿಮಂಡಲವೆ ।
 ಥರ್ಮರಾಯನ ಸೂರ್ಯಪ್ರಾರ್ಥನೆ.
 ಮುರುಹಿ ಮೂಲಾಧಾರಪವನನ್ನ
 ನುರುಸುಪುಮ್ಮೆಗೆ ನೆಗೆಹಿ ನಿಷ್ಠೆ ಉ
 ವರಸಮಾಧಿಯೊಳಿನನ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿದನು ಮಹಿಂಪಾಲ ^೩ || ೧೦

^೧ ಕುಂತದ, ಇ ಕುಂದದ, ಟ.

^೨ ಭೇದ, ದ.

^೩ ನೆನೆಯಲು ಬಿಂದನಾಳ್ಳಿಕೆ, ರು.

ಸೂರ್ಯನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಅಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು.

ಇನು ವರಿಸಿದೆ ಧರ್ಮಸುತ್ತ ಹೀ

ಇನಲು ಕಂದೆಣಿಯುತ್ತ ನುಡಿದನು

ನೀನಲ್ಲೇ ತ್ರೈಮಾತ್ರಿರೂಪನು ಕರ್ಮಸಾಳ್ಷಿಯಲ್ಲೇ ।

ತಾನು ಬಿನ್ನಹವ್ಯಾಡಲೀಕೇ

ಕಾನನದಿ ವಿವಿಧಾನ್ನ ಪಾನ

ಕೇಳುಪಾಯವು ವಿಲ್ಲದಂತಿರೆ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದೆ ॥

೮

ವರವನಿತ್ತನು ನಿನಗೆ ಹೇಮೆದ

ಜರುಕವಿದೆ ವಿವಿಧಾನ್ನ ಪಾನೋ

ತ್ತರದ ತವನಿಧಿ ನಿನ್ನ ವಥು ಬಾಣಸದ ಕರಣದಲ್ಲಿ ।

ಇರವು ರಚಿಸಲಿ ಬತ್ತಕುಣಲಿ ಸಾ

ವಿರವನಂತರ ನೀವು ಬಳಿಕಂ

ಖರುಹಮುಖಿ ಮಂಜುದಿವಸವೀಕರಿಯೆಂದನಾದ್ಯವುಣಿ ॥

೯೦

ಭೂಮಿಪತ್ತಿ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದನು ನಿ

ಸ್ವೀಮುಸಂತೋಷದಲಿ ಸುಜನ

ಸ್ತೋಮರಕ್ಷಣಕಾದ ನಿರ್ವಹದ ನಿರೂಫಿಂತಲಿ ।

ಆಮನೀಂದ್ರಂಗೆಜಗಿದನು ನಿಜ

ಕಾಮಿನಿಯ ಕರೆದೀಡದನು ಸು

ಪ್ರೇಮದಿಂದಜಿಹಿದನು ಭೀಮಧನಂಜಯಾದ್ಯರಿಗೆ ॥

೯೧

ಇವರು ತಿರುಗಿದರಿತ್ತ ಉಡವಿಯ

ಭವಣಿಗೆಯ ಭಾರಾಂಕಭಾಪೆಯ

ಲವಿರಳತಜನಜಾಲಸರಿತಾರಣ್ಯವಾಸದಲಿ ॥

ಇತ್ತ ವ್ಯುತ್ತೇಯನು ದುರ್ಯೋಧನನ್ನು ನೋಡುವಿಕೆ.

ಅವನಿಸತ್ತಿ ಕೇಳತ್ತಲು ಕೌ

¹ ತನ್ನ ಸಹೋದರವ್ರಜಕೆ, ಇ.

² ಮಾರ್ಗದಲಿ, ಇ,

ರವನೆ ನಗರಿಗೆ ಪಾರಿಕೂಂಟ್ಟಿ
ಪ್ರವರ್ತನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಕಂಡನು ಕೌರವೇಷ್ಠರನೆ ॥ ೧೩

ಮುನಿಯು ಸತ್ಯರಿಸಿದನು ಕೌರವ
ಜನಪನಾಮುನಿಮುಖ್ಯನೀತನ
ವಿನುತ್ತರಣಿಸುಗೆ ವೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು ರಾಜಕಾರಿಯವ ।
ಒ

ಮೃತ್ಯೇಯನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು
ಹೇಳಿದುದು.

ನಿನಗಿದೋಂದೇ ಕೊಱತೆ ಪಾಂಡವ
ಜನಪರನು ಜೂಜಿಸಲಿ ಸೋಲಿಸಿ
ಕನಲಿಸಿದೆ ನೀ ಕೆಡುವೆ ಯೆಂದನು ಕೌರವೇಷ್ಠರನೆ¹ ॥ ೧೪

ಹೋದ ಕೃತಿಯಂತಿರಲಿ ಸಾಕಿ
ನಾನ್ಯದರೆಯು ಕೌಂತೇಯರನು ಕರೆ
ದಾದರಿಸಿ ಕೊಡು ಧರೆಯನೇ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿ ಶಿಂತಿಯಲಿ ।

ಮೃತ್ಯೇಯನು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನೂ ಪ್ರದಿರಲು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ.
ಹೋಯ್ದ ತೊಡೆಯನು ಹಗೆಗೆ ಕೊಡುವನೇ
ವೇದಿನಿಯನೇ ರೋಪ್ತಿಯೆಯಲಿ
ಕಾದುದಾತನ ಹೈದರ್ಯ ಶಪಿಸಿದನಂದು ಮೃತ್ಯೇಯ ॥ ೧೫

ತೊಡೆಗಳನು ಕಲಿಭೀಮು ಬವರದೋ
ಭೂತಿದು ಬಿಸುಡ್ಲಿ ಯೆಂದು ಬತಿಯಲಿ²
ನುಡಿಯೆ ಮುನಿಪನ ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಬಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ) ।
ತೊಡೆಗೆ ಬಂದುದು ತೋಟೆ ಸಾಕಿ
ನ್ನೂದಬಡಿಸಿ ಘಲವಿಲ್ಲ ನಮ್ಮೆಯ
ನುಡಿಗೆ ಮುಖುಮಾತಿಲ್ಲ ನುತ ಮುನಿ ಸರಿದನಾಶ ಮಂಕೆ ॥ ೧೬

1 ಯಾದಣಂದ ಬಲುಗೇಡಹುದು ನಿನಗೆಂದ, ಇ.

2 ಶಾಪವ, ಇ.

ಆಮಹಾಮುನಿಶಾಪಭಯವನು
 ಭೀಮಸೇನನ ಬಲಾಹ ನೆನೆಯುತ
 ವೈಮನಸ್ಯದ ಬೇಗೆಯಲಿ ಬಲ ಬೆಂದು ಬೇಸಳದೆ ।
 ಭೂಮಿಪತಿ ಕರೆಸಿದನು ವಿದುರನೆ
 ನಾಮಹಾಟ್ಟಾನಿಯನು ಮುನಿಪನೆ
 ತಾಮಸವನೆಣಿಹಿದರೆ ಬಣಿಕಿಂತೆಂದನಾವಿದುರ ॥

೧೫

ಮೃತ್ಯೇಯನ ಮಾತನ್ನು ವಿದುರನು ಬಪ್ಪಲು ವಿದುರನನ್ನು
 ಧಿಕ್ ರಿಸಿದುದು.

ತಪ್ಪದಿದು ನಿನ್ನ ತಗಳ ಭೂಜ
 ದರ್ಶತೀವಜ್ಞರದ ವಿಕಳರ
 ನೊಪ್ಪಿ ಕಾದೆ ಸುಯೋಧನಾದ್ಯರು ಜನಿಸಲೀಜಗಕೆ ।
 ತಪ್ಪಪ್ರದೆ ಶುಪಿವಚನ ಸಂಧಿಯೋ
 ಳಾನ್ವುಕೋಳು ಪಾಂಡವರನ್ನಲ್ಲದೋ
 ಡಪ್ಪಕೋಂಬಳು ಮೃತ್ಯು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಕರನೆಂದ ॥

೧೬

ಎನಲು ಕಿಡಿ ಕಿಡಿ ಯಾಗಿ ಕೌರವ
 ಜನಪ ವಿದುರನ ಬೈದು ಕುಂತಿಯ
 ತನುಜರಲಿ ಬಾಂಧವನಲೂ ಹೋಗವರ ಹೋರೆಗೆಂದು ।

ಕಾಮ್ಯಕವನವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿದುರನ ಗಮನ
 ಮುನಿದು ಗರ್ಜಿಸೆ ಜೀಯ ಕರ ಲೇ

ಸೆನೆತ ಮನದುಭಿ ನೆಲಿ ಪಾಂಡವ
 ಜನಪರಿಹ ಕಾಮ್ಯಕವನಾಂತರಕೈದಿದನು ಬಣಿಕೆ ॥

೧೭

ಇದರು ಧ್ವಿತರಾಮಾ ದಿಗಳ ಸುಕ್ಕೀಮೆಕುಕಲವನು ।

¹ ಥಕೆ ಬಂದನಾವಿದುರ, ದ,

ವಿದುರನಾಗಮನಪ್ರಪಂಚದ
ಹಂಡನನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿದರು ಹೇ
ಯಿದನು ನಿಜವೈತ್ತಾಂತನನು ವಿದುರಂಗೇ ಯಮಸೂನು || ೧೮

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಿನು ವಿದುರನನ್ನು ಕರಕಳಿಹೇದುದು.

ಇತ್ತಲಾವಿದುರನ ವಿಯೋಗದ
ಚಿತ್ತದಂತಸ್ತಾಪದಲಿ ಸೃಪ
ಮತ್ತೆ ದೂತರ ಕಳಂಹಿ ಕರೆಸಿದನಾತನನು ಪುರಕೆ ।
ಹೆತ್ತಮುಕ್ಕಳ ಬಿಡು ಪ್ರಥಾಸುತ
ರತ್ತ ತಿರುಗೇನೆ ಶಾತಿಗೋಂಡಿನು
ಮತ್ತೆ ಮುಖಿಯದಿರೆಂದು ವಿದುರನನ್ನಿಷ್ಟಿದನು ಸೃಪತಿ || ೨೦

ಪಾಂಡವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿವಿಕೆ.

ಅವ ಬನ್ನದಲಿ ಪಾಂಡಸುತರಿಗೆ
ತಾವು ನಿನಗೇನೆಂದರನಿಬರ
ನಾವ ಬನ್ನದಲಿ ಕಂಡೆ ಕೂಡೆನಿತುಂಟು ಪರಿವಾರ |
ಆಪ್ಯಾಧಭಿಮತ ಭೀಮಸೇನನ
ಭಾವವೇನು ಯುಧಿಷ್ಠಿ ರಾಧಿಗ
ಇಂದ ಭಂಗಿಯಲಿದ್ದರೆಂದನು ನಗುತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಿ || ೨೧

ಅರಸ ಕೇಳಿ ಗಂಗಾನದಿಯಲು
ತ್ತರಿಸೆಲವರಿಗೆ ಕಮಲಮಿತ್ರನ
ಕರುಣವಾಯಿತು ಕನಕಪಾತ್ರೀಯೋಳಕ್ಕೆಯಾನ್ನು ದಲಿ |
ಪರಿಕರದ ಪರುತವೆಯೆಯಲಿ ಸಾ
ವಿರದ ಶತಸಂಖ್ಯಾತಿಧರಣೀ
ಸುರನಿಯೋಗಿಗಳಾಪ್ತ ಜನಸಹಿತೈದರು ವನವ || ೨೨

१ ದನು ಕರತಿಸಿದನು ಗಂಜಪುಂಗೆ, ಇ.

ಜನಪ ಕೇಳ ಕಿಮ್ಮಾಲ್ ರನೆಂಬವ
ನನಿಮಿಷರಿಗುಳ ಸದ ಇಳಾನಾ
ತನ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕ ರವರಾರಣ್ಯಮಂದಿರವೆ |
ದನುಜನೇ ಕಿಮ್ಮಾಲ್ ರನಾತನೆ
ನನಿಲಜನೋ ಫಲುಗುಣನೋ ಕೊಂಡಾ
ತನೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿ ರನೋ ನೃಪ ವಿಸ್ತು ರವಾಗಿ ಹೇಳೆಂದ || ೨೩

ಅರಸ ಕೇಳಾಪುದೇಕಚಕ್ರದೊ
ಳೂರಸೆದನಲೂ ಭೀಮನಾತನೆ
ಹಿರಯನೀಕಿಮ್ಮಾಲ್ ಬಾಂಧವನಾಹಿಡಿಂಬಿಕಗೆ |
ಧರಣಿಪನೆ ಪರಿವಾರದುಭಿನ್ನ
ಭರವ ಕಂಡನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನೆ
ದರಿಬವನು ಮರಳಜಂವನೆಂದಿರಾದನಮೆರಾರಿ || ೨೪

ಕಾಪ್ಯಕವನಕ ಬರಲು ಕಿಮ್ಮಾಲ್ ರನು ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಿದ್ದು
ಇವರು ಮೂಳೀ ದಿನಕೆ ಕಾಮ್ಯುಕ
ನವಮಹಾಕಾಸನಕೆ ಬರೆ ದಾ
ನವನು ದಾರಿಯ ಕಟ್ಟು ನಿಂದನು ಕೋಪ ಭುಗಿಲಿಡಲು ¹ |
ಅವನ ಕರಗಳ ಕೆಂಪಿನಲಿ ಹೇಗೆ
ಇವನ ದಾಡೆಯ ಮಿಂಚಿನಲಿ ಖಳ
ನವಯವವ ಕಂಡಳುಕಿ ನಿಂದರು ಮುಂಗುಡಿಯ ಭಟ್ಟರು || ೨೫

ಮುಂದೆ ಫೂರಾರಣ್ಯವಿದೆ ಸುರ
ಬಂದಿಕಾಣನ ಕಾಹಿನಲಿ ಕಾ
ಳಂದಿಯುದರದ ಮಬಿನಂತಿದೆ ತೀವ್ರತರತಿವಿರ |
ಳಂದಿನಿರುಳಲಿ ಬದುಕಿದರೆ ಸೊ

¹ ಕೈಯಮುಷಿಷ್ಟಯಲಿ, ಡ.

ಅಗ ಪಾಂಡವರ ಭಯ.

ವೆಂದಿಗೆಮೆಗಿಲ್ಲ ನುತ್ತ ಭಯದಲ್ಲಿ
ನಿಂದುದಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಕುವಾರಪರಿವಾರ १ ||

೨೬

ದೈತ್ಯನ ಶ್ರೀರಾಜ ಧ್ವನಿ.

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವೊನವರ २ ಸೀಗಡವ
ಗಡಿಸುತ್ತಿದೆ ಬರಹೇಣ ನೆತ್ತ ರು
ಗುಡುಹಿಗೈನೆಯರೆಲ್ಲಿ ಶಾಕನಿಡಾಕನೀನಿಕರ |
ತಡೆಯ ಬೇಡಾ ತಿನ್ನ ನುತ್ತ ಬೋ
ಬ್ರಿಡುತ್ತ ಖಳ ತಜುಬಿದನು ರಾಯನ
ಮುಡಬಿ ಹೊಕ್ಕ ಖಳ ಮುಟ್ಟಿಯನೆಜ್ಞಾನಭೀಮಪರ್ವಜರ || ೨೭

ಎಲೆಂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕ ಭೀತಿ ಹೋ ३
ನಿಲಲಿ ನೀವ ನಿಮಿಷಾರ್ಥವಾತ್ರಕೆ ४
ಗೆಲುವರೀ ನ್ಯಾ ಪರೆನುತ್ತ ಮುನಿ ರಾಜ್ಯೋಽಷ್ಟಿ ಸೂಕ್ತವನು |
ಜಲಪ್ರವಿಧಿದಲಿ ಜಪಿಸಿ ದಿಂಟಿ
ಡಲದ ಬಂಧವ ರಚಿಸಿ ಜನಸಂ
ಕುಲವ ಸಂತ್ಯೇಸಿದನು ಧೌಮ್ಯನು ಮುಂದೆ ಭೂಪತಿಯ || ೨೮

ಪಾಂಡವಕಿಮಾರರ ಸಂವಾದ.

ಆರು ನೀವ ನಡುವಿರುಳು ಪಾಂಡುಕು
ಮಾರಕರು ನಾವಿತ್ತು ಲೇನು ವಿ
ಜಾರಿಸಲು ನೀವಾರು ನಾವಾ ಬಿಕರಿಂಬಜರ |
ವೃಂದಾಳು ಹೊಲ್ಯಾಹೇನು ವಿ
ಕಾರಿಗಳನೊಡೆಹೊಯು ಶೋಣಿತ
ವಾರಿಯೋಕುಳಿಯಾಡಬೇಂಹುದೆನುತ್ತ ಖಳ ಜಜರಿದ || ೨೯

१ ದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಕುವಾರಕರ ಸೇನೆ, ಡ. २ ಮಾನಿಸರ, ಇ.

३ ಹೋಗದೆ, ಇ. ४ ನಿಲು ಸಿಲೇವೇ ನಿಮಿಷವಾತ್ರಕೆ, ಇ.

ಭೀಮನ ಪರಾಕ್ರಮವಾಕ್ಯ

ಮಿಡಿದನಜ್ಞನ ಧನುವನಾತನ
ತಡೆದು ನಿಂದನು ಭೀಮನಸುರನೆ
ಕೆಡೆಹಿ ಕಾಮ್ಯಕವನದ ಭೂಮಿಯ ಭೂತಸಂತತಿಗೇ |
ಬಡಿಸುವಿನು ನೀ ಸ್ವೇರಿಸಿನುತವೆ
ಗಡಿಸಿದನು ಕಲಿ ಭೀಮನಂತ್ಯದ
ಸಿಹಿಲ ಸೆಜೀಬಿಟ್ಟುಂತೆ ಬೋಬ್ಬಿಡುತ್ತಿರು-ನಾಭೀಮೆ || ೪೦

ದೃತ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮವಾಕ್ಯ.

ಎಂಬೇನೇನನು ಪವನಜನ ಕೈ
ಕೊಂಬದೈತ್ಯನೆ ಹೆಮ್ಮೆರನೆ ಹೆ
ಗೈ ಒಬ್ಬ ಮುಖಿದನು ಸವಣಿದನು ಶಾಶ್ವತೋಪಶಾಖಿಗಳ |
ತಿಂಬಿನಿವನನು ತಣಿದು ತಮ್ಮ ಹಿ
ಡಿಂಬಿಕನ ಹಗೆ ಸಿಲುಕಿತೇ ನಾ
ನಂಬಿದು ಬಲುದ್ದೈವವೆನುತಿದಿರಾದನಮರಾರಿ || ೪೧

ಹೊಗುವಾಯತದ್ದು ಮಿ ಯೋರೆಯ
ಕುಣಿವೆಮಿಳಸೆಯ ದೈತ್ಯನೂಲಿದಿ
ಟ್ಟಣಿಸಿ ಬರಲಾ ಭೀಮನಾಥಮರ್ಚಣಗೆ ಮಾರುತಗೆ |
ಹ್ಯಾಂದಿ ನಮಿಸುತ್ತಾರವೀರಾ
ಗ್ರಣಿ ಕಿಡಿಯ ವದನದಲಿ ಸೂಸುತ
ಸೇಣಸಲನುವಾಗಿರು ಕೇಳ ನ್ನ ಪ ಸಮರಸಂಭ್ರಮವ || ೪೨

ಯಂದ್ದ ಜರುಗಿದಕ್ಕಮ.

ಹೊಯ್ದ ಸವನುರವಣಿಸಿ ಕುಸಿದೊಡೆ¹
ಹೊಯ್ದ ಹೊಕ್ಕ ನು ಭೀಮನೆಲವ್ವೋ
ಕೈದು ಮರನೇ ಸೆಳಗೆ ಗೆಡೆಪ್ಪದೆ ಭದ್ರಮೆದಂತಿ |

1 ಮಾಜ್ಞಿಕೋಳ,

ಕೈದುವಿಲ್ಲಾ ತರಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು
 ಕೈದುವೆನು ಬೀಳುಸರಳನೆನುತನೆ
 ಹೊಯ್ಯಿ ದುರಿಯೋಹುರಿ ಯೆನುತ ಗಂಗಿಸಿದನು ಭೀಮು ॥೫೫
 ಮುಣ್ಣಿಸುವ ಪವನಜನ ನೆತ್ತಿಯ
 ನೆಱಗಿದನು ಬಟಕವನೆ ಹೊಯ್ಯಿನೆ
 ಬಿಳಿಸಿನೈಯ್ಯನೋ ಸಿಡಿಲ ಶಿಪ್ಪನೋ ವಜ್ರಕರಹತಿಯೋ ।
 ಕಣಗಿದನು ಮಯಾದಿಮಗಳಂ
 ದೇಶಿದ ಕಾಹಿನ ಕಣುವೆನಲು ಕು
 ಕುರಿಸಲಸರನೆಕ್ಕಿದನು ಭಾವಳಿಂಜಪೀಡಲಿ ॥

೫೪

ಕಿರ್ಮಾರನ ಮರಣ.

ದೆಂಡಣಿಸಿ ಸುರವ್ಯೇರಿ ದೊಪ್ಪನೆ
 ದಿಂಡು ಗೆಡೆದನು ನೀಲಕ್ಕೆಲದ
 ದಂಡಿಕಾಣಿನ ದೇಹಗತ್ತದ ರಕ್ತ ನಿರ್ಮಾರದ ।
 ದೊಂಡಿಗರುಳನ ಬಾಯಿಜೋಲಿನ
 ಕುಂಡಲಿತಕರಜಂಫ್ಯಿಗಳ ಬಿಡು
 ಮಂಡಿಗೆದಳಿದ ಬಳಿನ ಕಂಡು ಭೂಸುರವ್ಯಾತ ॥

೫೫

ಅರಸ ಹೇಳಿಪುದೇನು ಹೋರಿದ
 ಸರೆಫ್ಯಾಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಟಿಕಿ
 ಟ್ಯಾರಿಸಿ ಹುಡಿಯಲಿ ಹೂಡಿದನು ಕಿರ್ಮಾರಂಧಾನವನೆ ।
 ಬಿಣಸಿತಾ ವಿಪ್ಪಾ ಸ್ಥಾವಾಮುನಿ
 ವರಿಯರೀಕಾಮಿನಿಯರೀ ನೃಪ
 ವರನ ಪರಿಕರವಾಮಹಾಕಾವ್ಯಕವನಾಂತರವೆ ॥

೫೬

ತಳತು ಬೀಳ್ಯಾದು ಕೂಡಿ ಹರಹಿನೆ
 ಹಣುವದಲಿ ದ್ವಿಜನಿಕರ ರಚಿಸಿದ
 ಅಳರಗುಡಿಗಳ ಪಣಕಾಲೆಯ ಭಂಡಭವನಿಕೆಯ ।

ಮೇಳಿಯ ಮೆಂಟಪ ಹೊದಣಿದುಣಿಗೆಲ
ನೇಳಿಲ ಚೈಕಿಗೆ ವಿಷ್ಣುಭಾವರಸಂ
ಕುಳಿದೊಳ್ಳೋಲಗತಾಲೆ ಮೇಣಿದು ಧರ್ಮನಂದನನೆ ॥   ೪೩

ಅಸಕ್ತಿಸಾಮಾರ್ಜ್ಯಲಜ್ಞಿತಿ
ಶಾಸದರಮನೆಗಳನು ಮಣಿಸಿದು
ದಾಶರಥಾದೂರಸೇವಿತಣೀರಕಾಂತಾರ ।
ಅಸುಧಾಕಲಿತಾನ್ನ ವೇ ಫಲ
ರಾಸಿಯಾದು ಗೇಯಿರಸವಿ
ನಾಗನವೇ ಮಧುಮಜ್ಞಿಕವ್ರಜಜಂಖಕಾಣನೆ ॥   ೪೪

ದಿನಪ ಕೃಪಮಾಡಿದನಲೇ ಕಾಂ
ಇನಮಯದ ಭಾಂಡವನು ಬಳಿಕಾ
ಮನಜಮುಖಿ ಮಾಡಿದ ಸುಪಾಕದ ಪಡ್ರಸಾನ್ನದಲಿ ।
ಮುನಿಜನಕೆ ಪರಿಜನಕೆ ಭೂಸುರ
ಜನಕೆ ತುಮ್ಮಿಯ ಮಾಡಿ ಭೂಕರ್ತಿ
ಮನದೊಳ್ಳದನು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ॥   ೪೫

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಳನೆ.

ಸಕ್ತಿಯದುಖಲಸೆಹಿತ ಭಕ್ತ
ಪ್ರಕರಪಾಲಕನೆಲಿವು ವಿಗೆ¹ ಕಾ
ಮ್ಯಕ್ಕಮೆಹಾಕಾನನಕೆ ಬಿಜಯಂಗ್ರೇದನಸುರಾರಿ ।

¹ ನೋಲವಿನಲಿ, ಜ್.

ಪಾಂಡವರ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಇವರಿದ್ದೆಂದೀಗೆ
ಬಿಂದುದು.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯೆ ದ್ವಾರಕಾಪುರ
ವರಕೆ ಬಿಂದುದು ವಾತೀ ಪೀಠಾಂ
ಬರನ ಬಹಳಾಷ್ಟಾನದಲಿ ವೆತ್ತಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೆ |
ಧರೀಸಹಿತ ನಿಜವಸ್ತುವಾಹನ
ಪರಮವಿಭವವೆ ಬಿಸುಟ್ಟು ಭಾರಿಯ
ಪರಿಭವದಿ ನಟ್ಟಿದವಿಯೋಕ್ಕರು ಪಾಂಡುಸುತರೆಂದು ||

೮

ಕೇಳಿ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮುಗಿನ
ಮೇಲುವೇರಳಿನ ಹೊತ್ತುದುಗುಡದ
ತೂಳಿದುಳ್ಳೆಯ ನೆಟ್ಟನೋಟದ ನೆಗಿ ಸುತ್ತವೆದ |
ಹೂಳಿದೂಹೈಯ ಹಿಡಿದ ಸೆನ್ಹಿನ
ಹೀಳಿಲಾಣಿದೆನ ಜುಡಿದ ಭಾವದೆ
ಉಲ್ಲಿಸಿದನಸುರಾರಿ ದೂತವೇಜದ ಬಿನ್ನಪವ ||

೯

ಅಕಟ್ಟ ಕವಟ್ಟದ್ವಾತದಲಿ ಸೃಪ
ಮುಕುರದುನ್ನತಿ ಮುಖಿದುದೇ ಕೌ
ಳಕದಲೀ ಕೌರವರು ಕೊಂಡರೇ ಧರ್ಮಜನ ನೇಲನ |
ಅಕುಟಿಲರಿಗೇಕಿದು ನಿರಾಭಾ
ಧಕರಿಗೇಕಿದು ಸಕಲಸುಜನ
ಪ್ರಕರವಂದ್ಯಾರ್ಗೇಕನುತ ಬಿಸುಸುಯ ನಸುರಾರಿ ||

೧೦

ಹಿರಿದು ಹರಿ ಚಿಂತಿಸಿದನೀವ್ಯತಿ
ಕರವನ ಶಿಯದ ಮುಗ್ಗಿ ರಿದನಾ
ರಣಿವರ್ತೀ ವಿಶ್ವಂಭರಾಭಾರೋಪರೋಧನಕೆ |

¹ ಸುತ್ತ ಸುರಾಧ ಚಿಂತಿಸಿದ, ಇ.

ಧರಣಿಯಲಿ ಮೈಗೊಂಡು ದೃಷ್ಟಿರ
ನೋರಸಿದನು ಬಳಿಕುತ್ತದೆ ಪೊಂಡವೆ
ಕುರುನ್ನ ಪರ ಕಡಡಿಸಿದನೆಲೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಂದ ॥ ೪

ಮನನಂಬೆನು ಜೀಯ ಕಡು ದು
ಮ್ಮಾನದಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದು ಬಂದನು
ದಾನವಾಂ ತಕನ್ನೆದಿದುವು ದಂಡಿಗೆಗಳರಸಿಯರ |
ಆನಿಶಿಳಿಸ್ತು ಪವರ್ಗಾಯಾದವೆ
ಸೇನೆ ಕವಿದು ಪೊಂಡುಪುತ್ತರ
ಕಾನನವ ಕರುತ್ತಾಳು ಹೊಕ್ಕನು ಹಲವು ಪಯ್ಯಾದಲ್ಲಿ ॥ ೫

ಆಗ ಅನೇಕರಾಜರ ಆಗನುನ.

ಕೇಳಿದಾಗಳ ಬಂದರಾಪೊಂ
ಜಾಲಕ್ಕೆಕರ್ಯಾಧ್ಯಾಪ್ಯ ಕೇತುವೆ
ರಾಳಕ್ಕಂತೆಭೇಂಜಸ್ತು ನೋಮೆಕಾದಿಗಳು |
ವೇಲೆಮೇಲಿನಾಲು ದಿಕ್ಕಿನ
ಮೂಲೆಯರಸೆಗಳವರ ಕಂಡುವ
ಲಾಲಿಸಲು ಒರುತ್ತಿರುಕಾಕಾಮ್ಯಕಮಹಾವನಕೆ ॥ ೬

ಪಂಡವರು ಸರ್ವರನ್ನು ಆದರಿಸುದು.

ಇವರು ಬಂದರು ನಿಶಿಳಿಭೂಸುಸುರ
ನಿವಹಸಹಿತಿರಾಗಿ ವರಬಾಂ
ಧವರೇಳಿಭಿವಂದ್ಯಾರಿಗೆ ತತ್ತಮರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠಾರಿಗೆ |
ಅವರವರಿಗೆವರುಜಿತಸತ್ಯ
ರವನು ಮಾಡಿ ಮುರಾರಿಯಂಪ್ರಿಯ
ಸವಿರಳಾಶ್ರಗಳಂದನಾದಿದರರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ೭

ಬೇಣಿ ಬೇಣಿ ಯ್ಯಾರನು ತೆಗೆದು ಮು
ರಾರಿಯಂಪ್ರಾದನಾದಿಗಳಿಗೆ ದೃಗ್

ವಾರಿಗಳನ್ನೊರ್ಸಿದನು ಹೀತಾಂಬಿರದ ಸೆಱಗಿನಲಿ |

ದೈರ್ಹದಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದದ ಹೇಳೆ ಬಿದ್ದು ದು
ಸಾರೆಸಾರೆನಲುಪ್ಪಡಣಿಯ ವಿ
ಕಾರವಿನ್ನೇ ಇಕ್ಕೆನುತ್ತ ರಾಯನ
ನಾರಿ ಬಂದಳು ಕವಿದು ಬಿದ್ದಳು ಹರಿಯ ಇರಣದಲ್ಲಿ ||

೨

ಒಂಟಿದಳು ದೇಸೆಯೊಡನೋಹಲೆ ಮಿಗೆ
ಹೊಂಟಿದಳು ಹರಿಪಾದದಲಿ ವೇ
ಮುಜೀದಳೆಂಗನೆ ತನುವ ಮುಸುಕಿದ ಕೇಶಪಾಶದಲಿ |
ಕಾಣಿದಳು ಕಂದಿದಳು ವೋಮ್ಮೆಲ
ಮುಱಗಿ ಕರುಗಂದಿದಳು ದ್ವಿಜ
ದೊಂಟಿಯುಕ್ಕತು ಹೇಳೆ ಹೇಳೆ ಮಹಿಳನಂಗನೆಗೆ ||

೩

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸ್ತುತಿ

ಹಿಂದೆ ಸೀರೆಯ ಸೆಳೆಯಲಕಟ್ಟ ಗೋ
ವಿಂದ ರಕ್ಷಿಸನಾಥನಾಥ ಮು
ಕುಂದ ಕಾಯ್ಯ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು ಕರುಣಿಸಸುರಾರಿ |
ಇಂದಿರಾಪತ್ತಿಯೇ ಯಶೋದಾ
ನಂದನನೆ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಸಲ
ಹೆಂದೆಡುಟುಹಿದ ದ್ವೈವ ನೀ ಹ್ಯಾದೋಽಣದ್ವೈ ತನಗೆ ||

೧೦

ಶ್ರುತಿಗಳಗೆ ಹ್ಯಾದೋಽಣಿ ಸುಪತ್ತಿ
ವೃತೆಯರಿಗೆ ಗೋಳಕರಿನೆ ಯತಿಸಂ
ತತಿಗೆ ನಿಮ್ಮಾಸಾರಸಮ್ಮಾಷಿಸಿನಭಾವನೆಗೆ |
ಮತಿಗೋಡದ ಮಹಿಮಾಂಬುನಿಧಿ ಯೆನ
ಗತಿಶಯನ ನೆಟೆ ಮಾಡಿ ಲಜ್ಜ
ಸ್ಥಿತಿಯನುಜುಹಿದ ದ್ವೈವ ನೀ ಹ್ಯಾದೋಽಣಿದ್ವೈ ತನಗೆ ||

೧೧

ಪತಿಗಳವರಂಜಿದರು ಧರ್ಮ
 ಸಿತಿಯನಱ್ಯದವರಳುಕಿದರು ತ
 ಶ್ರೀತ್ಯಾಸಿತಾಮಹಂಕರುಗಳಿಂದಿದರವನಿಯನು ಬಗಿದು |
 ಗತಿವಿಹಿನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇ
 ಗತಿಯೆನುತ್ತ ಭಾಯಿ ಡಲು ಲಜ್ಜಾ
 ಸಿತಿಯನುಱಿದ ದೈವ ನೀ ಹೈದೋಜಿದೈ ತನಗೆ || ೧೮

ಹೆಸರುಗೊಂಡರೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದು
 ಬ್ರಹ್ಮಸದ ಭಾರವ್ಯಸನವನು ಹಿಂ
 ಗಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತದದ ದರುಶನವೇನನಿತ್ತಪುದೋ ||
 ಹೆಸರುಗೋಳಿಂಜಿಯದ ಮನೋವಾ
 ಗ್ರಿಸರ ಮರಳದ ತರ್ಕ-ನಿಗಮ
 ಪ್ರಸರಣದ ಪರಬೋಮ್ಮೆ ನೀ ಹೈದೋಜಿದೈ ತನಗೆ || ೧೯

ಧಾನಯಜ್ಞ ತಪ್ಯೋವ್ರತಾನು
 ಘ್ರಾನಿಸಿಪ್ರಾರು ಶಾಂತಪ್ರಾನಿ
 ಧಾನಯೋಗಿದ ಸಿದ್ಧಿರಜಿಯರು ನಿಮ್ಮ ಸುಖವುಗಳು |
 ಜ್ಞಾನಮುದ್ರಾತ್ರಿಪ್ರಾಪ್ತಿಯನು ಸಂ
 ಧಾನರಹಿತಜ್ಞ ಪ್ರಾರ್ಥಣನು
 ನೀನೆನಿಪ ಪರಬೋಮ್ಮೆ ನೀ ಹೈದೋಜಿದೈ ತನಗೆ || ೨೦

ಕಾಯಿದೈ ಪ್ರಹಾದಮಾರ್ಕಂ
 ಡೇಯವನಗಜವಂಬರೀಷನ
 ಕಾಯಿದೈ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪ್ರಾತಕಿಯಜಾನಿಳನ |
 ಕಾಯಿದೈ ಗೋವಿಂದ ಯೆನೆ ಯೆ
 ನ್ನಾಯತಿಕೆಯಥಿಮಾನವನು ನೀ
 ಕಾಯಿದೈ ಯೆಂದಿನುತ ಪದದಲಿ ಹೊಂಟಳಿದಳು ತರಳು || ೨೧

ದೈರಿಕದಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಸರ್ವಾಧಾನ

ವಿಷು ತಾಯಿ ಮಹಾಸತ್ಯಿಯಿ¹ ಪೊಂ
ಬಾಲಿ ನೋಂದೌ ತಂಗಿ ಯೇನುತ ಕು
ಪಾಳು ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಕೊಡುಹಿಡನವೆಯವದ ರಜವೆ |
ಮೇಲು ಮುಂಜು ಇದೆಂಬೆಂದ ತನುವಿನ
ಹೇಳಿಗೆಯ ಶೋಕಾಂ ಯೇಂತಿರೆ
ಲೋಎಲಲೋಎಜನೆಯಾಲು ಮಿಗೆ ಹೆಕ್ಕುಳಿಸುತ್ತಿಗಿಡಿಗೆ ||

೧೯

ಆಸಕಲಪರಿವಾರವಾಧರ
ಣೀಶರಾಮುಸಿನಿಕರವಾಜನ
ವಾಸತೀನಿಕುರುಂಬವಾಗಜಫೋಟಕವಾತ |
ಆಸರೋಜಾನನೆಯು ಬಿಹಳ
ಕ್ಲೀಶವನು ಕಂಡಷ್ಟಿಜಲವಾ
ರಾಸಿಯಲಿ ತೇಂಕಾಡಿತೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾಧ್ವಂತವೆ ||

೨೦

ಮುಡಿಯ ಸಂವರಿಸಬಲೆ ಸೀರೆಯ
ನುಡು ನುವಾಂಬಿರವಿದೆ ವಿರೋಧವೆ
ಬಿಡು ಸುಯೋಧನರಾಜಸಂತತಿಯುರಿದುದಿನ್ನೇನು |
ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡರು ನಾಯಗಳನ್ನು ದ
ನುಡಿದು ಘಲವೇನಕಟ್ಟ ಕ್ಯುಕೊಂ
ಜಡ್ಟವಿಯನುಭವ ಸವೆಯ ಸೈರಿಪುದೆಂದನಸುರಾರಿ ||

೨೧

ತುಣುಬಕಟ್ಟುವ ಹದನ ನಿಮ್ಮಡಿ
ಯಂತ್ರಿಯದೆಂಬೆನೆ ಸಕಲಸಚರಾ
ಜರದ ಜೇತನರೂಪದೇಹಿನಿಕಾಯಕೃತಿಸಾಷ್ಟಿ |
ತಂತ್ರಿದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ವಹ್ನಿದೊ

¹ ಸರೋಜಮೂಶಿ, ಇ.

ಶೋಷಿವ ರಕ್ಷಣದಲದಿ ಕಟ್ಟುವ
 ತುಂಬಿಬನಜ್ಞಿಯಾ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದಳು ನಗುತ ಪಾಂಚಾಲಿ ॥ ೧೮
 ಇಸಲೇ ದುರ್ಯೋ ಧಾರಾದಿಗ
 ಶೋಷರವದಿರು ಭೀಮಪಾಠಾರ
 ಬೀಸಣಕೆ ಬಲಗೈಯೆ ಬಹಿರ್ವಾಸಿರ ಭಾರವಣಿ ।
 ದೂರಕನ ರಕ್ತದಲಿ ನಿನ್ನ ಯ
 ಕೇಶವನು ಕಟ್ಟಸುವೆ ನಿನ್ನೀ
 ಭಾವೆ ಯೆನ್ನ ದು ತಾಯೆ ತವಕಿಸಬೇಡ ನೀನೆಂದ ॥ ೨೦
 ವರತಪಸ್ಸನಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ನು
 ಕೆರಳಜಿದರೇ ನಾಯ್ಗಳ ಕಟ್ಟಾ
 ಭರತಸಂತತಿ ಘರ್ತಿತಕದಳಯ ತೆಣಿದಲಾಯಿತಲ ।
 ಕುರಂಡನಜ್ಞಿಯದೆ ಹೋದಬೆಯು ಕಂ
 ಗರುಡರಾದರೆ ಭೀಷಣ್ಣವಿದುರಾ
 ದ್ವಾರು ಮಹಾದೇವನೆತ ಮುರರಿಪು ತೂಗಿದನು ಶಿರವ ॥ ೨೧
 ಶಕ್ಷನಿ ಕಲಿಸಿದ ಕಪಟವೇ ಕೌ
 ಓಕದ ಜೂಜಿದು ನಿಮ್ಮನೀ ಕಾ
 ಮೃಕಕೆ ತಂದುದು ದ್ವಾತದಲಿ ನಾವಿಲ್ಲಲೇ ಯೆನಲು ।
 ಸಕಲಬೀಧರ ಕರ್ಮಸಾಙ್ಕೀ
 ಪ್ರಕಟ^१ ಜ್ಯೇತನ್ಯಸ್ಸರೂಪಾ
 ತ್ವಕನು ನೀನಲ್ಲಿಲ್ಲ^२ ಹುಸಿ ಹುಸಿ ಯೆಂದಳಂದುಮುಂಖಿ ॥ ೨೨
 ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಬಂದಾಗ ನಾನು ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿರಲ್ಲವೆಂದು
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಾಕ್ಯ
 ದೇವಿ ತಾನಿದನಜ್ಞಿದೂಡಾವೆಸು^३
 ದೇವನಾಳ ಮಹಾದ್ವಾರ ತವನೆದ^४

^१ ಪ್ರಕಟ, ಜ.^२ ನೀನಲ್ಲಿಧ್ವ, ಜ.
^३ ನಿರಣಜ್ಞಿದೆನಾದೊಡೆ, ದ.^४ ಭಾವಿಸಲು ವಸುದೇವನಾಳೆನು, ದ.

ನಾಮನೆಕುಯನು ಯದುನ್ಯ ಪಾಲವಿಹತ್ವರಂಪರೆಯು¹ |
ನೀವು ಮಾಡಿದ ಯಜ ಮುಖದ ಫ್ರೋ
ಲಾವಳಿಯಲಾವಿರಲು ಮುತ್ತಿತು .
ದೇವರ್ಪುಬಳಿಕರವಸ್ತುದ್ವರ್ವಾರಕಾಪುರಿಯು ||

೨೩

ಸಾಲ್ಯಾಪುರಿಗೆ ಯುಧಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.
ಲಗೆ ಗಳುಕುಪುದಲ್ಲಿರೇ ಬಲು
ದುರ್ಗ-ವೆದು ದುರ್ಭೀಕರವದಜೀವಳ
ಗಗ್ಗಳೆಯರಿದ ರು ಹಲಾಯುಧಮಾನ್ಯ ಥಾದಿಗಳು |
ಖಗೆ ಕವಿವರ್ಕರೋರದ್ವೈತೀರ
ಸುಗು ಸುಸಿಮಾಡಿದರು ಸೋಲದ²
ಸುಗಿ ಯಾಯಿತು³ ಮಾಬರ್ಲದೊಳಿಬುಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಿಂದ || ೨೪

ಅಳುಕಿ ಮುತ್ತಿಗೆದೆಗೆದು ಸಾಲ್ಯಾನ
ದಳ ಮುಖಿಯ ನಿಜಪುರಕೆ ಹಾಯ್ಯಿದು
ಗೇಲವು ಸೂತ್ರಕ್ಕಿ⁴ ರಾಮಕಾಮಾದಿಗಳ ವರವಾಯ್ಯಿತ್ತ |
ಬಣಕ ನಿಮ್ಮೆಯ ರಾಜಸೂಯಕೆ
ಕಳಕವಿಟ್ಟು ಮದೀಯಸಗರಿಯ
ಕಳಕಳನೆ ಸಂತ್ಯೇಸಿ ನಡೆದವು ಸಾಲ್ಯಾಪುರಿಗಾಗಿ ||

೨೫

ಪನನೆಂಬೆನು ಸಾಲ್ಯಾಪುರದ ನ
ವೀನಮಾಯಾರಜನೆಯನು ತನ
ಗಾನಲಸದಳ ಪೃಥಿವೀನಾಶಾರಿಗೆ ಗೋಚರವೇ |
ದಾನವನ ಮಾಯಾಪುರದ ಸಂ
ಸ್ಥಾನವಮ್ರವನಣಿದು ಶರಸಂ
ಧಾನದಲಿ ಸಂಯರಿಸಿದವು ಸಾಲ್ಯಾದಿರಿಪುಭರ ||

೨೬

¹ ಹಾವಿನೋದವನೇಫೋಗಟ್ಟೆನು ಯದುಪರಂಪರೆಯು, .ಇ.

² ಹರಣದ, ಚ.   ³ ಮುಖಿದುದು, ಚ.   ⁴ ನಮ್ಮೆಯ, ಚ.

ಅಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾಜು ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಚನ

ಅತ್ಯಲಾಕ್ಷೇಧಾಜಳದಲ್ಲಿರ
ಲಿತ್ತಲಾಯದು ಜಾಜು ನಿಮ್ಮ ವಿ
ಪತ್ತು ಕಂಡು ತೆರಜ ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸುಣಿಪುಗಳ |
ಇತ್ತಲಾವಿರೆ ವೇಳಿಲು ದ್ವಾರಕೆ
ಯತ್ತಲಿರೆ ನೀವೆಡವಿಯೊಕ್ಕರೆ
ಹೆತ್ತಳೋದೇವಕಿ ಮಗನನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೨೬

ದೈ ಪಥಿಯು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸ್ತुತಿ.

ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿರು ಮತ್ತು ರದಲಿರು
ದೂರದಲ್ಲಿರು ವೇಳಿಲು ನಿಮ್ಮಯು
ಸಾಜು ನಿಮ್ಮಡಿ ಇರಲಿ ನಿಮ್ಮಾ ಪಾಂಡುಸಂದನರ |
ಭಾರ ನಿನ್ನದು ಭಕ್ತಿ ಇನದಾ
ಧಾರ ನಿನ್ನ ದನಾಭರಾವತಿ
ಕಾರುಣಿಕ ನಿನೆಂದು ಬಿದ್ದ ಇಂ ಹುತ್ತ ಇರೇಣಿದಲಿ || ೨೭

ಮಗನ ಕರೆದರೆ ಯಂವನ ದೂತರ
ತಗುಳುವಂದು ಸಮಿಂಪವತೀಯೆ
ನಗಧರ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಸಲಹಿನೆ ಮುನಿಕುಮಾರಕನ |
ಉಗಳಿಂದಿಲಾ ಮತ್ತುವಿನ ತಾ
ಇಗೆಯಿನಂದು ಸಮಿಂಪವತೀಯೆ
ಜಗನುಮಯ ನೀ ಜಾಣನಿಂದೆ ಯೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ || ೨೮

ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಚನ.
ಅಯಿತ್ತೇಳಿ ತಂಗಿ ನೀ ಪಿರಿ
ದಾಯಸಮನೆಂಭವಿಸಲುದಿಸಿದೆ
ರಾಯನಾಡಿದ ಭಾವೇ ಸಲಲಿ ವನಪ್ರವಾಸದಲಿ |

ವಾಯುತನುಜನ ನುಡಿ ಯೆಲೇ ನಿ
ನಾಯುತಿಕೆ ಹೊಣೆಯಾಹ್ವತಿಜ್ಞೈಗೆ
ತಾಯೆ ನಾ ಹೊಣೆ ಯೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ನು ಸತಿಗೆ ನಂಬಾಗೇಯು || ೪೦

ವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲವನ್ನು ಕಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿವಿಕೆ.
ಸಂತವಿಟ್ಟು ನು ಬೇಟ್ಟಿ ಬೇಟ್ಟಿ ಕು
ತಾಂತಸುತಭಿಮಾದಿಗಳ ಮುನಿ
ಸಂತತಿಯ ಮನ್ಸಿಸಿದನವರವರುಳತವ್ಯತ್ವಿಯಲಿ |
ಎಂತು ಹದಿಮೂಳಭುದವೀನ್ಯಪ
ಸಂತತಿಗೆ ಸೌತಾರ್ಥವೆಕಟ್ಟ ವ
ನಾಂತರದಲೀಂದಸುರರಿಪು ನುಡಿದನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆ || ೪೧
ಪಾಂಡವರ ಹೆಂಡರುಮಾಕ್ಷುಳನ್ನು ಅವರವರ ತೋರುಮನಿಗಳಿಗೆ
ಕಳಿಸಿದುದು.

ಕಳಂಡುಪುದು ಸೌಭರದನನು ¹ ನಿಜ
ಲಲನೆಯರನವರವರ ತಾಯ್ಯನೆ
ಗಳಿಗೆ ಬೀಳೊಕ್ಕಿಡಿ ನಿಮ್ಮ ಹಂಜಂಡ್ರಪದೀಸುತರ |
ಹಂಡ ದಾಟಲಿ ದ್ರುಪದನಂದನೆ
ಯಾಟಿಸಿಬಿಗಂಧನವಲೇ ಕುರು
ಕುಲದ ಕರಡದ ಬಳಬೆ ಕಾದುಪುದಿಲ್ಲ ಬಂಟಿಕೆಂದ || ೪೨

ಎಂದು ಕಳಿಸಿ ಸುಭರದೆಯನು ನರ
ಸಂದನನ ಬೀಳೊಕ್ಕಿಂಜಿಸಿದನು ನೆಪ
ಸಂದನರ ಕಳಿಸಿದನಾಪಾಂಭಾಲಪತಿಯೊಡನೆ |
ಇಂದುವದನೆಯ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಮು
ಕುಂದ ರಥವೇಶಿವನು ಕುಂತೀ
ಸಂದನರು ಕಳಂಡುತ್ತಬಂದರು ಕಮಲೊಳಣನು || ೪೩

¹ ಸೌಭರದೆಯನು, ಇ.

² ಕಾಮರುಹುಪುದು ಕೇಳಿಂದ, ಇ.

ಬೀಳುಕೊಂಡರು ಕೆ ಷ ನನು ಪೊಂ
ಒಂಜಕೆ ಕೆಯ
ಒಂಜಕೆ ಕೆ ಪಾಂಡ್ ಕುಂತೀಭೋಜಸ್ಯಂಜಯರ |
ಬೀಳುಕೆ ಷಪ್ಯರು ಧೃವ್ಯ ಕೆ ತುನ್ಲ
ಪಾಲವೊದಲಾದಬಿಳಧರಣೆ
ಪಾಲಕರು ದುಗುಡದಲಿ ಹೊಕ್ಕರು ತಮ್ಮ ನಗರಿಗಳು || ೪೪

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ವುಗಿದುದು.

ಮಾರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಳಕನೇ.

ಯಜ್ಞ ಪುರುಷನೆನೆಮೆದಲಿ ಪಿತೃ
ಯಜ್ಞ ವನು ಯವನೆಂಜನು ರಚಿಸೆಲ
ಬೀಜ್ಞ ಮುನಿಗಳ ವರಿಸಿ ವಿಧಿವಿಹಿತದಲಿ ಪೂಜಿಸಿದ ||

ಪಾಂಡವರ ಪ್ರಾಣಸೆಯಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು
ಇರುವಿಕೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಲ ಕುಂತಿಯ ಪತಿಯ ತದಿನ
ಕಾಲ ಬಂದುದು ಕೆ ಷ ನಿರುತ್ತಿರೆ ತದ್ವಸಂಗಳಲಿ |
ದೇತಿದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನೆಂದನು
ಕೇಳು ಧರ್ಮಜ ಶ್ರಮಿಗಳುವರ
ಕಾಲದಲಿ ಕರೆ ನಾಳ್ತನಕಿಹೆನಿಂದನಸುರಾರಿ ||

ಆಗ ಪಾಂಡುರಾಯರ ಶಾರ್ಥ ನಡೆಕ್ಕುವ.

ಮೊಡು ವಿಶ್ವೇದೇವರಿಬು ರ
ರೂಢಿರೀದೂವಾಸನಧೈಮ್ಯರ
ನೋಡಿ ಮೊಡೈ ಮುಖ್ಯಾಂಕುಂದಲಿ ವ್ಯಾಸಕೌಶಿಕರ |
ಮೊಡು ಪ್ರಸಿತಾಮಹರ ಶಾವಿಗೆ
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಜ್ಯೇಮಿನಿಯನತಿಧಿಗೆ
ಮೊಡು ನಮ್ಮೆನು ಶ್ರಾದ್ಧ ರಷ್ಟೇಗೆ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೩

ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಾಚ ಸ್ತೋಣವನಿತ್ತನು
ಮೇಲೆ ನಾಲ್ವರಿಗಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಮಿನಿ
ಯಾಲಯವ ನಾವಜೊಯೆವೆಂದನೆ ಕುಷ್ಣ ನಸುನಗುತ |
ಶೋಲಮುನಿಯಾಶ್ರಮವು ಹಿಮಗಿರಿ
ಶೃಂಗಾರ್ಥಿನಲಿರುವುದಭ್ರಿಗೆ
ನೀಲಗಿರಿಯೆಂಬೊಂದು ನಗವಿದೆ ದಿವ್ಯವನದಲ್ಲಿ || ೪

ಅಲ್ಲಿಗನಿಲಜ ಪೋರಿ ಸ್ತೋಣವನು
ನಿಲ್ಲಿದಿತ್ತೊಡೆ ಒಟಕ ಶಾರ್ಥವ
ನೋಲೆ ನೆನ್ನು ನು ದುಃಖಿ ಬಂದರೆ ಪರರ ಕಾಯರ್ಕು |
ಬಲೆ ನೆನ್ನು ನು ಶವವ ಹೊಂಟಿಕೆ
ಬಲೆ ನೆನ್ನು ನು ಬಂದ ದುರಿತಕೆ
ಬಲೆ ನೆನ್ನು ನು ಪರರ ಸುಖಗಳ ರಾಯ ಕೇಳಂದ || ೫

ಬಲೆ ನೆನ್ನು ನು ತಿಥರೂತ್ತೆಯ
ನೋಲೆ ನೆನ್ನು ನು ದೇವರೂತ್ತೆಯ
ನೋಲೆ ನೆನ್ನು ನು ಪರರ ವಂದಿಸಿ ವೇದಸಂಹಿತೆಯು |
ಬಲೆ ನೆನ್ನು ನು ನಿತ್ಯಕಮರ್ವ
ನೋಲೆ ನೆನ್ನು ನು ದುಃಖಿಬಂದರೆ
ಬಲೆ ನೆನ್ನು ನು ಪೂರ್ಣಾಂಧನವ ರಾಯ ಕೇಳಂದ || ೬

ಭೂಮಿಯಲಿ ಪರರನ್ನ ಪಾನವ
 ಸೋಮಶೀಳರ ಧರಿಸಲಿಟಿಯನು
 ಕಾಮುಕರು ತಾವೇನನಱಸುವರರಸ ಚಿತ್ತೈಗ್ನಿಸು ।
 ಭೂಮಿಸುರನ್ನ ಪವೈಶ್ಯಾಶೂದ್ರ
 ಸೋಮದಲಿ ನೋಡಲ್ಪೇ ವಿಪ್ರ
 ಸೋಮವೇ ಸತ್ವಾತ್ರವೆಂದನು ದಾನವಧ್ಯಂಸಿ ॥

೬

ಅದನು ಧರಿಸಲು ದ್ವಿಜನೇ ಯೋಗ್ನಿಸು
 ಮುಂದದಿ ಲೋಕವನುಂಡು ರಷ್ಣಿಸೆ
 ಸದೆ ಬಡಿವನುಂಡವರ ಪಾಪವನಿದು ನಿರಭರಕವೇ ।
 ಸದಿಗೆ ವಿಪ್ರಂಗನಲಗಾಗಲು
 ವಿಧಿಸಿಹುದೆ ಯನುಳಿತವ ವೈರಿಗೆ
 ಮುಂದದಿ ಸಂದೋಡೆ ನಾಲ್ಕು ಷಣ್ಣದೊಳಾರು ಹೇಣೆಂದ ॥

೭

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಾಜ
 ನಂದು ಕಳಿಂಗಿದನ್ನಿಲಿಜನ ನಲ
 ವಿಂದಲ್ಪೈತಂದಂಪ್ರಗೋಣಿಗಿದನೋಲಿದು ಜ್ಯೇಮಿನಿಗೆ ।
 ತಂದೆ ನೀನಾರೆನಲು ಪವನಜ
 ಒಂದಕಾಯ್ತಾವದೇನೆನಲು ತಾ
 ಒಂದಿನಗ್ರಜ ಬೆಸಸೆ ನಿಮ್ಮದಿಗೆಂದನಾಭೀಮೆ ॥

೮

ಅವೆ ಕಾರಿಯ ವಾವೆ ಕಾರಣ
 ವಾಪುದಭ್ಯಿಮೆತ ಬೆಸಸೆನಲು ಭೂ
 ದೇವ ಬಿನ್ನಾ ತದ್ವಿವಸವಿದು ನಮ್ಮೆ ಜನಕಗೆ ।
 ನೀವು ಕ್ಷೇಣವನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಯನೆ
 ಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಡು ನೋಂದು ನಿನಗೇ
 ಶಾವನಾರಣುಹಿಡರು ಯೆನೆ ಕೈಮುಗಿದನಾಭೀಣು ॥

೯

ಭೀಮಸೇನನ ಮೂತಿಗೆ ಜ್ಯೇಶಿನಿಯು ಒಂತೆ.

ಮುನಿಪನತಿಂಚಿಂತಿಸಿದನೆನಗೇ
ಫೈಸತರದ ರಾಜಾನ್ನು ವಿದನಾ
ಕ್ಷೇತ್ರಿಸುವೆನೆ ರಾಜಪ್ರತಿಗ್ರಹ ಕ್ರಾರತರವಿದನು |
ತನಗೆ ಹರಿಸುದೆ ಗಸಣೆ ಬೇಡಂ
ದೆನುತ ದೂರಾಶ್ರಮದೊಳಿಂಬಿರುತಿರೆ
ಮುನಿಪ ಮುನಿದನು ಕೃಷ್ಣ ಗಾವಪರಾಧಿ ತಾನೇಂದು || ೧೦

ಬಲ್ಲಿ ನೆಂದೊಡೆ ಪ್ರಾತಕಕೆ ಕಡೆ
ಯಿಲ್ಲ ಧರಿಸಿದೊಡಿದೂ ಲಘುತನ
ವಿಲ್ಲಿದಿಹುದೇ ದೇಹದಲಿ ಮಾಸಾಂತಸರಿಯಂತ |
ಎಲ್ಲಜನಮಾಡಿದ ಸುಕ್ತ ತಪ್ತಾಲ
ವೆಲ್ಲವಾತಗೆ ಸೇರುವುದು ನಮ್ಮ
ಗಿಲ್ಲ ಜೋ ಹೋ ಶಿವಾ ಯೆನುತ ತುಂಬಿದನು ಕಂಬನಿಯ || ೧೧

ಅವಪರಿಯಪರಾಧವೋ ನಮ್ಮ
ಗೀವಿಪತ್ತುಡಿಸಿದುದು ಶಿವ ಶಿವ
ದೇವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ ಯೆನುತವೆ ತೂಗಿದನು ಶಿರವೆ |
ನಾವು ನೆನೆದಿಹುದೋಂದು ಹರಿ ತಾ
ಭಾವಿಸಿದ ಮತ್ತೊಂದನೆನುತವೆ
ದೇವಿಯುಷಿ ನುಡಿಸಿದನು ಪವನಜ ಹೇಳು ಹೇಳಿಂದ || ೧೨

ಆಗ ಭೀಮಸೇನನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಅಪಣಿಯಂತ ತವ್ಯನ್ನು
ಕರೆದುಹು ಯೋಂದು ಜೀಳುವಿಕೆ.

ಎಂದ ನಮ್ಮೆಗ್ರಜನು ದೇವ ಮು
ಕುಂದನನು ಬೆಸಗೊಂಡ ಜ್ಯೇಶಿನಿ
ಯೋಂದಿದಾಶ್ರಮವಾವುದೆನೆ ಕರುಣಿಸಿದನಿಂದಮೆಗೆ |

ಎಂದೋಡುಬ್ಬಿ ದ್ರೋಧೇವನನು ನನೆ
ದಿಂದು ದಂದುಗೆ ಬಡಕ್ಕು ಹೇಳುತ್ತಾ
ದಿಂದ ನಿಜವನು ತೋರ್ವಾಭರವಿದು ಯೆನುತ ಕೈಕೊಂಡ ॥ ೧೩
ಜ್ಯೇಷ್ಠನಿಯು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ಅವ ಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಇವರನು
ಶ್ರೀವರನು ಕರುಣಾಸ್ಥಿದ ಬಗೆಯಲಿ
ಭಾವರನ ಜೋರೆಗ್ನೆಡಿ ಬಂದನು ಕೃಪೆಯಾನ್ನಿಷಣ ।
ನೋವನಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳಬ್ಬದ
ಕಾಯವನು ಸಂತ್ಯೇಸೆ ಬಂದನ
ದಾವಿಷ್ಯಪ್ರಾಣಿ-ಜಗೆ ಸರಿ ದೋರೆ ಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೪

ಶ್ರೀತಕಮರ್ಕಾ ಸಿಲುಕನಿವ ಶಾ
ಸೋತ್ತೀಕ್ಕತಮರ್ಕಾ ಕೆ ಸಿಲುಕನತಿಸಂ
ಪ್ರೀತಿಯಹ ನವಪಿಧರ ಬಕ್ಕತಿಗೆ ಸಿಲುಕ ಮುನಿವರರ ।
ಭೂರಂತು ಬಿಳಿಕ್ಕಾತ್ತಿನಿಷ್ಟ್ರಿ
ಗಿಂತು ತೋಜಿಂಬನಲ್ಲಿ ನಿಜವನ
ದೆಂತು ಧನ್ಯನೋ ಧರ್ಮನಂದನನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ೧೫

ನಾವು ವೃಧಿರು ಪಥವೆಮೆಗೆ ದು
ಭಾವವ ಕಾಬಕೆ ಹೋತ ಬೇಳುತ್ತಿ
ದಾವ ಪದನೆಂದೆನಲು ಪವನಜ ನಿಂಬ ಕೈಮುಗಿದ ।
ನಿಂತು ಬಿಜಯಂಗೈಯೈ ಹಿಂಗಾ
ಲ್ಲಾವೇಗದಲ್ಲಾಯ್ಯನನೆ ನಗು
ತಾವಿಬುಧವರ ಬಿಂತಿದಾಗಳುಕುವೆನು ನಡೆಯೆಂದ ॥ ೧೬

ಹಿಂದೆ ನೋಡದೆ ನಡೆ ಯೆನಲು ಹರಿ
ನಂದನನು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರೆ
ಮುಂದೆ ಬಂಧವೇಗದಲಿ ಬಂದನು ಮುನಿ ವನಾಂತರಕೆ ।

ಬಂದು ಕುಳತು ಧ್ಯಾನದಿಂದಿರೆ
ಬಂದು ಕಂಡನು ಭೀಮು ಪೊಡಮೆ
ಟ್ಯೂಂದನಾಶಮೆಕ್ಕೆದಬೆಳಹುದೆನುತ್ತ ಬೆಱಗಾದ || ೮೩

ಮುಂದಿ ನಡೆಯ್ಯ ಭೀಮು ದೇವ ಮು
ಕುಂದನೆಲ್ಲಿಹ ಧೌಮ್ಯ ದಭೇಯ
ತಂದು ಯವತ್ತಿಶ್ಯ ಗಿರಿತಪತ್ರಾದಿತುಳಿಸಿಗಳ |
ತಂದು ಶಿಪ್ಪಾರು ಸಾಧಿಸಿದರೆನೆ
ಬಂದನಾಥಮುಂಜನು ಸ್ವಾನಗ
ಳಂದ ಕರ್ಮವ ವಿಧಿಸಿದನೆ ನೋಡೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೮೪

ಭೀಮನ ಅಗವಾನ.

ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಮತ್ತೆ ಪವನೆಜ
ಮುರಹರನ ಬಟಗ್ಗೆದಿ ಸುಮ್ಮನೆ
ಯಿರದೆ ವಿಮುಗುಣರಥ ವೇದವ್ಯಾಸಧೌಮ್ಯರಿಗೆ |
ಪರಿದು ಚರ್ಚಾದಲೆಉಗಿದನು ಶ್ರೀ
ವರಷು ಕರುಣಾದಲಂದು ಬೇಗನೆ
ಶಿರವ ತಡವರಿಸುತ್ತ ಕೇಳಿದನಾಗಮದ ಪರಿಯ || ೮೫

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನು ಜ್ಯೇಮಿನಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯನ್ನ ಕೇಳಿದುದು.
ಏನ ನಿನ್ನೊಂದನ್ನೇ ನೀ
ನೇನ ಮುನಿಯೊಡನೆಂದೆ ಯಿದಱ ವಿ
ಧಾನವನು ಪವಮಾನಸುತ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿನಲು |
ಧೂನುಸನ್ನಿಭ ಹರುಷದಲಿ ಯಮು
ಸೂನು ಹರಿಧೌಮ್ಯಾದಿಮುಖ್ಯರಿ
ಗಾನು ಭೂಪತಿಯನುಜನಿಗಿದೆನಧಿಕಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೮೦

ಚಿತ್ತವಿಸು ಮುರವೈರಿ ಯಾಮುನಿ
ಪೋತ್ತಮನ ಪೂರ್ಗೆದಿ ಪೊಡಮೆಡ

ಲೆತ್ತಿದನು ಮನ್ಮಿಸಿದ ನೀನಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ |
 ಇತ್ತೆ ಬರವೇನಾರು ಹೇಣ್ಣೆ
 ವಿಸ್ತು ರವನೆನೆ ಪಿತನ ಶ್ರಾದ್ಧನಿ
 ವಿತ್ತಸ್ಯಾವನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ಯೆನೆ ಮುನಿಪ ಶತಿಗೊಂಡ || ೨೦

ಅತ್ಯನ್ಯೆ ಮುನಿ ಕಣ್ಣು ನೀರುಗ
 ಭೂತ್ತರಘನೇನೆಂಬನ್ಯೆ ಯೆನ
 ಲೋತ್ತರಿಸಿದುವು ಧರ್ಮಪುತ್ರಗೆ ನಯನವಾರಿಗಳು |
 ಜೆತ್ತು ಮುಖಿದುದು ಹರಿಯ ನೇತ್ರದೊ
 ಭೂತ್ತರಿಸಿ ಜಳ ಸುಶ್ರಯೆ ಮನವನು
 ತೆತ್ತು ಸಂದೇಹದಲಿ ವಿಸ್ತೃತನಾದನಾಭೀಮೆ ||

—೨೧

ಮುನಿಯ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.
 ಎಂದನೀಪವೊನ್ನಸುತನು ಮು
 ಕುಂದನನ ಬೆಸನೇನು ಮುನಿ ಕ್ಷೇಣ
 ವೆಂದೆನಲು ಶೋಕಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನು ಧರ್ಮಜಗೆ |
 ಬಂದ ವಿವರವ ವಿಸ್ತುರಿಸಿ ನೆಂಬೆ
 ಸಂದ ಕಣ್ಣೀಸುರಿದುದಿಮೈಡಿ
 ಬಂದಪ್ರವಿದೇನು ನಯನಾಂಬುಗಳು ಹದನೆಂತೆಂದ |

—೨೨

ಕೇಳು ಪವಮಾನಜ ಪರಾನ್ನದೆ
 ಕೀಱಹುದು ರಾಜಾನ್ನ ವಿದು ನಾ
 ನಾಲಿಸಿದೆನೋಲಿದಾಯ್ಯಲಾತನಗೀಪ್ರತಿಗ್ರಹವು |
 ಮೇಲೆ ದೂರಾಶ್ರವದೊಳ್ಳಿಕ್ಕರ
 ನೋಲಗವ ನೆಸೆದಿರ್ ತನಗೀ
 ಹೋಲಿದಿಹ ರಾಜಾನ್ನ ಬಿರಳಂತದಕೆ ಶೋಕಿಸಿದ ||

—೨೩

ಮಾನಸಿಧಿ ಯಮಸೂನು ಮನದ ವಿ
 ತಾನದಶಿ ಕಣ್ಣೀರ ಸುಖಿದನು

ಹೀನವೀದೇಶಾಧಿಪತ್ಯನು ಸುಡಲಿ ಪಾತಕವ |

ಕ್ಷಾನೆಲನ ಹೊಂಟಿಲಾಪ್ಯದೇ ನ

ಮ್ಯಾನನಕೆ ಮುನಿಯೋಕರಿಸಿದನು

ಹೀನ ರಾಜಾಧೀಕರಿತನವೆಂದೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ

—೩೫

ಅಸಮಧಾನಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು
ಕುರಿತು ಪೂರ್ಣನೇ.

ಮುನಿಪತ್ತಿಯ ಯಮಸುತನ ನಯನೋ

ಜ್ಞಾನಿತ ಸಲಿಲವಿದೇಕೆ ತನ್ನ ಯ

ಮನದ ಸಂದೇಹವನು ಬಿಡಿಸಿಲೇ ದೇವ ಚಿತ್ತ ಸು |

ಫೈಸತರದ ಹದಿನಾಲು ಲೋಕವು

ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹುದಿನಿನ್ನು ರೋಮದ

ಲಿನಿತಿದೇನ್ಯ ನಿನಿದನು ತಿಳಂಹಿಂದನಾಭಿರ್ವಮ |

—೩೬

ಆಗ ಕೃಷ್ಣ ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ.

ಭೀಮು ಕೇಳ್ಯ ಯುಗದ ಧರ್ಮದ

ಧಾವು ನಿನೇ ದ್ಯಾಪರಾಂತರಿ

ರೋಮಸಿಯಲಾ ಧರ್ಮಪತ್ರನು ಸಕಲಭೂತರಿಗೆ |

ಸೋಮವಂಶವನುಧ್ವ ರಿಸಿದನು

ಕಾಮಿತವ ಭೂಸುರರಿತ್ಯ ಮ

ಜಾವುಹಿವೆಯಲಿ ಪಾಲಿಸುವೆನೀಯಬಿಳಂಭಾತಳವ |

—೩೭

ಕುಮೇಹಿಪತಿ ಯುತ್ಯಯೆ ಮುಂದಣಿ

ಭೂಮಿಪಾಲರದಾವ ವಿಪ್ರರ

ಕಾಮಿಸುವರ್ಯ ಹೇಮವಸ್ತೂ ಭರಣದಾನದಲಿ |

ನಾಮವ್ಯಾಂದನು ಭೂಸುರರ ನಿ

ನಾಮಕಂಗ್ಯಸುವರು ಕೇಳಲೇ

ಕಾಮುಕರು ಕಲಿಯುಗದ ರಾಯರು ಭೀಮ ಕೇಳಂದ |

—೩೮

ಬಂದ ವಿಪುಂಗನ್ನು ಹೊನ್ನೆನು
ತಂದು ಕೊಡಲಿಕೆ ಕೆ ಇಗೋಂಬರು
ಮುಂದೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿಪುರ ಬಗೆನರಿಲ್ಲೆ ಂದ |
ಇಂದಿದಕೆ ಕೆ ಇವನು ಮಾಡಿದೆ
ತಂದೆ ಕೇಳ್ಳಿ ಭೀಮು ಗೋದ್ವಿಜ
ವೈಂದಭೂಸುರಧವು-ವಿದಕಾರ್ ಹಿತವರದಣಿಂದ || ೨೮

ಕಣಗುವನೆನು ಮುಂದಿವರಿಗಹುದ್ದೀ
ನೆಱಿ ನಿರೋಧವು ಕಲಿಯ ರಾಜ್ಯದೋ
ಳೂರನೆ ಹೋಹುದು ಧಮುರ ದಂಖಾರಗರಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲಿ |
ಧರಣಯಮರರು ಜಗದಲಧಮರು
ವರಪತಿವೃತ್ಯಿರಿಗೆ ವೆಗ್ಗಳ
ಪಿರಿದು ಜಾರೆಯರಹರು ಗೋವಿಂದಿಕಕ್ಷೆನವೆಂದ || ೨೯

ಮಾನಮನ್ನು ಕೈ ಹಿರಿದು ಕೇಳ್ಳಿ
ಹೀನರಹ ಫೆನನಾಲ್ಯು ವೇಣುಕೆ
ಮಾನವೆಂಬುದು ಹೀನನಾಯ್ಯಾತ್ವವೇಣನಾಲ್ಯು ತಿಲಿ |
ಮಾನನೀಯರು ದ್ವಿಜರು ಶಕ್ರಸ
ಮಾನರಾ ಸ್ವತ್ತಿಯರು ಮನುಜವಿ
ತಾನದಲಿ ವೈಶ್ಯಾದಿಜಾತಿಯೆ ಪೂಜ್ಯತರವೆಂದ || ೩೦

ಭೀಮು ಕೇಳ್ಳಿ ವೇದಮಾರ್ಗ
ಸೈತ್ಯೇವೆದಲಿ ಭೂಸುರರು ಫೆನಸಿ
ಸ್ವೀಮರಪ್ಪರು ಬಟಕಲಮ್ಮಳ ಸ್ವತ್ತಿಯೋತ್ತಮರು |
ಅಮಹಾವೈಶ್ಯೇತ್ತಮರ ಮರ ಬಟ
ಕಾಮಹಾಕಾದ್ರರು ವಿಧವಿಧದ
ಕಾಮೆದಿಂದಲೇ ಯಂಧಮರಾದರು ಭೀಮು ಕೇಳಂದ || ೩೧

ನಾಮವೊತ್ತರದೆ ವಿಪ್ರ ಭುಜಬಲ
 ತಾಮಸನೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಫೇನನಿ
 ಸ್ವೀಮುಧನಿಕನೆ ವೈಶ್ವ ಕೃಷ್ಣಕನೇ ಶೂದ್ರನೆಂದನಿಸಿ |
 ಭೂಮಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವರವರನು
 ಲೋಮೆಲೋಮೆಸನಾಮೆಭೇದವ
 ಭೂಮಿಪತಿಗಳು ತಿಳಿಪುದಿಲ್ಲ ಲೆ ಭೀಮ ಕೇಳಂದ || ೪೩

ಮಾನಿನಿಯರುಪಭೋಗಕಾಲವ
 ಮಾನಿಸರು ಫೇಸಕಾಮುಕರು ವರ
 ಮಾನಿನಿಯ ಷಟ್ಕಾಂಕಸಗಭರ್ದಲಕ್ಕು ಹಾನಿಯೆಂಬೆ |
 ಹೀನಬುದ್ಧಿಯಲುಪತಿವ್ಯತಿ
 ಮಾನಿನಿಯರೊಡನೆಳಿಸಿದವನನು
 ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಡುವನಿಹಪರಕಲ್ಲದವನೆಂದ || ೪೪

ಕ್ಷಾಸಕಲಸನ್ನಾಗ್ರಹಕಮಾರ
 ಭೂಮಿವೆಳ್ಳು ನಿತಿಲ್ಲ ಕೌರವ
 ಕಾಶ್ಮೀರ್ ನನೆಸಿದನು ಷಟ್ಕಾಂಕಸಗಭರ್ದಲಿ |
 ಭಾಸುರದ್ವೃತಿಯೆನಿಪ ಸಾಂದ
 ಯಾರ್ಸದ್ವರ್ಲಿ ಶಲಾವಣ್ಣಕೇಳಿಗೆ
 ವಾಗವೆನಿಸುವ ಭಾನುಮತಿ ಚಂದಾಯ್ಯು ಗತಿಯೆಂದ || ೪೫

ಮುನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನವಸುಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಕುನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಳದಕ್ಷಿಂ
 ಮುನ್ನ ಕನ್ನೆಯ ರಮಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯನುಭಿನಲಿ |
 ಮುನ್ನ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜಿಯ ಮಾನಕೆ
 ಭಿನ್ನ ಗಂಡನು ಸಕಲದೋಪಕೆ
 ಬನ್ನ ಬಡವನು ಯಿವನು ತಾ ಕಲಿಯಂತ ಕೇಳಂದ || ೪೬

ಶಿಯೆರಡುಕರ್ಮದಿ ಸುಯೋಧನ
ನಾಯುಪವದ್ಯಶ್ವಯ್ಯ ಕೆಡುವ್ಯಾದಿ
ದಾಯವಾದರು ಮಾಡಲಾಗದು ಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಶ್ಚಯಕೆ ।
ರಾಯ ನಿಮ್ಮಯ ಸತಿಯ ಭಾಗ್ಯದ
ದಾಯದಲಿ ನಿಮ್ಮಗಕ್ಕು ಲೋಕ
ನಾಯಯಸಂಪದ ಹೇಳಿ ಕೈವಲ್ಯಾದಿಫಲವೆಂದ ॥

ಇ೩

ಇನಿತು ಹೇಣು ಮುರಾರಿ ಧರ್ಮಜ
ಮುನಿಯ ಕರೆಯ್ಯಾ ಕಂತಪಕಾಲದ್ವ
ನೆರೆಹ ನೋಡಲು ಕಾಲತಪ್ಪದೊಡನವೆ ಫಲವಹುದೆ ।
ಎನಲು ಮುದದಿಂದೆದು ಕರಯುಗ
ವನು ಶಿರದೊಳಾಂತನ್ನಿ ಹರುಪಮಿಗೆ
ಮುನಿಯ ಹೊರೆಗ್ಯೇದಿದನು ಮೆಯ್ಯಾಕ್ಕಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪೮

ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಜ್ಯೋತಿಷಿಯ ಸ್ತುತಿ.
ಮುನಿಪನಾಶೀಲರ್ ದಿಸೆತಾಯಿವು
ತನಯ ಸರಿಯೇ ನಿನಗೇ ರಾಯರು
ಫೌತರದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ನೀನುತ್ತಮಂಜರಿತನೆಲೆ ।
ದನುಜಮೆರ್ವನ ನಿಮ್ಮ ಸಹಜರ
ನೆನಿಸಿಕೊಂಡೊಡನಾಡಿದನು ಫೈನ
ಸನಕನಾರದಮುಖ್ಯರಿಂಗಿನಿತಿಲ್ಲ ಸುಖವೆಂದ ॥

ಇ೯

ಶಿಸುದಿನ ನಾನಾತಪದಲಾ
ಯಾಸೆ ಬಟ್ಟೆಪ್ಪ ಕಾಣೆವಾತನ
ನೇಸು ಧನ್ಯನೋ ನಿನೆನುತ ಮುನಿಯೆದ್ದ ನಾಕ್ಷಣಕೆ ।
ಭಾಷುರನು ಕೈವಿಡಿದು ಧರ್ಮನ
ಭಾಷಿಸುತ್ತ ನಡೆತೆಂದು ಕಂಡನು
ವಾಸದೇವನನಂದು ಮೆಯ್ಯಾಕ್ಕಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥

೪೦

ಜ್ಯೇಷ್ಠಿನಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿದುದು.

ಮುನಿಪ ಶೈತರಿಸಿದನು ಪ್ರಾಳಕದ
ತನಿಯ ರೋನುದ ಗುಡಿಯ ಕಂಗಳ
ಕೊನೆಯಲಘ್ಂಘ್ಯಾಂಬುವಿನ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವಕುದಿಯಲ್ಲಿ |
ನೆನೆದು ಕೃಷ್ಣ ಮುರಾರಿ ಗೋಪೀ
ತನಯ ಅನತಿಬಂಧುರಿತ ನೀ
ನೆನುತ ಪದಪದ್ಮದಲಿ ಮೆಲ್ಲಿಗ್ರಹಿಕ್ಕದನು ಶ್ರೀಕರಿಗೆ || ೪೮

ತ್ರಾಹಿ ಮಧುಸೂಧನ ಪರಾತ್ಮಕ
ತ್ರಾಹಿ ಮುನಿಕ ತ ಮಲವಾಸನೆ
ತ್ರಾಹಿ ಮನ್ಯಾಧಿಪಿತನೆ ಮಾಯಾತೀತ ಜಗದಧಿವ |
ತ್ರಾಹಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾನ್ಯಾತ್ಮಕ ನಿರ್ಮಾಲ
ತ್ರಾಹಿ ನಾನಾನಾಮರೂಪನೆ
ತ್ರಾಹಿ ದೇವರ ದೇವ ಯೆನುತಲೆ ಮುದದಿ ಪೂಡಮೆಟ್ಟೆ || ೪೯

ಆಗ ಜ್ಯೇಷ್ಠಿನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಆದರ.

ತೆಗೆದು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಕರದಿಂ
ದಫೆಜರನು ಬಿಗದಪ್ಪಿದನು ಸೋ
ಜಿಗದೆ ಕರದಿಂದೊತ್ತಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಿನಿಮುನಿಯ ಕೊಂಡಾಡಿ |
ನಗತ ನುಡಿನಿದನೇನಿವೇನ್ಯಾ
ಸುಗಮುಖಿ ನಿನಗೇಚೆ ನಿಟ್ಟುತ
ನಿಗಮಮತಸುಗಂಭಾ ಯೆನುತಾಮುನಿಯನೀಜ್ಞಿಸಿದ || ೫೦

ಪತ್ರಯಾಗೆವನ್ನಾ ರಂಭಿಸೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಆಜ್ಞೆ.

ಇಂದೆಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಸಿತು ನಾನಾ
ದಂದುಗಂ ಬಿಡುವಾತಪೆಫೆಲ
ವೆಂದೆನುತ ಕೃಮುಗಿದು ದೂರಾಸನನು ಕೌಶಿಕನ |

ವೆಂದ್ರುವೇದವ್ಯಾಸರ್ಥೋಮ್ಯಾರ
ನಂದು ಕುಶಲವ ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಾಜ
ಗೆಂದ ಸಡೆಸೈ ಕ್ರಿಯೆಯನೆಂದಾಚಾ ಪಿಸಿದನೊಲಿದು || ೪೪
ಯಾಗಕ್ರಮ.

ಎನಲು ಧರ್ಮಾಜ ಕರವ ಮುಗಿದನು
ದಿನಪತ್ತಿಯು ಮಧ್ಯಾತ್ಮಕೈದಲು
ಮುನಿಗಳ್ಕೆವರ ಕಾಲ ತೊಳೆದನು ಕ್ಲಷ್ಟ ನಾಜೆ ಯಾಲಿ |
ಅನಿಲಸಂಭವಮುಖ್ಯಾನಾಲ್ಪುರು
ಜನಪತಿಯು ಹೇಳಿದುದ ವೊಡುತ್ತ
ತನತನಗೆ ರಜ್ಞೋಽಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವನೊಲಿದು ಜಪಿಸಿದರು || ೪೫

ಹರಿಯ ತಾ ಕೈಕೊಂಡು ಶ್ರದ್ಧಿದ
ನಿರುತರಜ್ಞೀಯ ಬಿಳಿಯ ಪಾಂಡವ
ರರಸಿ ಬಡಿಸಿದಳಂದು ದಿವ್ಯರಸಾನ್ವ ಪಾನಗಳ |
ಅರಸ ಕೇಳ್ಯೆ ಪಾಂಡಪುತ್ರರು
ಜರಿಸುವರ್ವಾಣಿಮಾಡಿ ಪಿತೃಗಳ
ಪೀರೆದರಗ್ನಿ ಕರಣಭಾರತ್ಯಾಂಭೋಜನಾಂತದಲಿ || ೪೬

ಮಾಡಿದರು ಪಿಂಡಪ್ರದಾನವ
ರಾಧಿಗಂಧಿಪತಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ವೇಕೆನೆ
ಸೋಡಿ ಹೇಳೆಗ್ಯಾಮುನಿಪ ಸೀನೆನೆ ರಾಯ ಕೇಳಂದು |

ಪಿತೃಯಾಗಾರಿಂದ ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ತಪ್ತಿಕ್ರಮ.

ರಾಧಿಯಲಿ ಜನಿಸಿದರಿಗೆಹುದ್ದೆ
ಮಾಡಿದಗ್ನಿ ಕರಣ ನಾಕಾ
ರಾಧಿಗತರಿಂಗಹುದು ಭೂಸುರರುಂಡಫಲವೆಂದ || ೪೭

ಜವನ್ಪುರಕೆ ಬಿದ್ದ ವರಿಗಹುದ್ಯೈ
 ಅವರ್ಥಿಸಲೂ ಸಿಂಡಶ್ರಾಧ್ಯವು
 ಯಿವನು ವಿಂತಲು ಬಾರದಾರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಾಜ್ಞೈ ಯಿದು !
 ಅವನಿಪತ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ಪಾಂಡವ
 ರವರು ಮಾಡಿದ ಶ್ರಾಧ್ಯಕಮ್ಮೆದ
 ಸವನ ಸತ್ಕಲ ತವಾಯ್ತು ತಾ ನೆಣಿ ಮಂತ್ರತಂತ್ರದಲಿ || ೪೮

ಹರಿಯ ಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನ
 ಸರಣಿಯಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುವು
 ಧರಣಿಪತ್ತಿ ನಿಮ್ಮವರು ಮಾಡಿದ ಶ್ರಾಧ್ಯಕಮ್ಮೆಗಳು |
 ನಿರುತ್ವಾದುವು ಅಪ್ಯಾ ಶುದ್ಧಿಯ
 ಕೊಣತೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾದುವು
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಇರ್ಣಿ ದರುಕನ ಸಫಲವಾಯ್ತಿಂದ || ೪೯

ಜ್ಯೈಮಿನಿಯು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಪಾಂಡವರನ್ನ ಆಶೀರ್ವದಿಸುವಿಕೆ.
 ಬಳಿಕ ಪಾಂಡುವ ನ್ಯಾಪನ ಶ್ರಾಧದೆ
 ನಳಿನನಾಭಾದಿಗಳು ಭೋಜಕ
 ರೋಲಿದು ಹರಸಿದರಂದು ಪಾಂಡುಕುಮಾರರ್ಯವರನು |
 ಕಳಿಹಿದರು ಮುನಿವರರ ತಮ್ಮಿಯ
 ನಿಳಯಕಾಗಲು ಬಳಿಕ ಜ್ಯೈಮಿನಿ
 ಮುಣಿಗಿನನು ಪರಿತುಪ್ಯಾನಾದನು ಹರಿಕೃಪಾಬಿಯಲಿ || ೫೦

ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ರಾಸಿ ಬೆಂದುದು
 ಸಮ್ಮನೀಪಾಂಡವರ ಗೃಹದಲಿ
 ಯೋವೆ ಯನ್ನ ವನುಣಲಿಕೆನುತನೆ ನಡೆದಂತ್ರಮುಕೆ |
 ಕಮ್ಮೆಕರ್ತ್ರು ಪರ್ಣಾದಲನ್ನ ವ
 ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳು ಬಯಸುವ
 ರೆಮ್ಮೆಪುಣ್ಯವ ನೋಡಿರ್ಪೆ ಸಲೆ ಪಾಂಡನಂದನರ || ೫೧

ತಮ್ಮ ತಾವಾಗಳಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ನೇ
ಯೆಂದ್ರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಟ್ಟು^{ಶ್ರೀ}ನೀಡಿಲು
ನಿಮ್ಮ ನಿಹಿತಪರಕ್ಕೆತ್ತಿಯಲಿ ರಕ್ಷಿತ ಸಲಿ ಮುಗರವೈರಿ |
ಬೋಮ್ಮುವಿದರೀಪಾಂಡವರ ಸಲೆ
ಕಮ್ಮಪಟ್ಟವನು ಹರಿಯುತಲೇ ತಾ
ತಮ್ಮ ಪಾಂಡವನಿಂತಹವನು ಬಿಡನೆನುತ್ತ ಬೀಳೊಕ್ಕಳು || ೫೨

ಆಗ ದೌರ್ಪಥಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದುದು.

ಬಿಟಕೆ ಪಾಂಡವರಾಯರನು ಬೀ
ಟೋಕ್ಕಳು ದೌರ್ಪಥಿಲಲನೆ ನೆಣ್ಣಿ ಬಂ
ದಳುರಳಿದಳಿ ತಾ ಕ್ಷಮೆ ದೇವನ ಜರಣಕಮೆಲದಲಿ |
ಎಲೆ ಮುರಾಂತರಕೆ ಕ್ಷಮೆ ನಮ್ಮುನು
ಹಣುವದಲಿ ನೀನಿರಿಸಿ ಹೋದರೆ
ಬಣಿಲೇನೇ ತಾವನೆಲು ನಗುತಸುರಾರಿ ಯಿಂತೆಂದ || ೫೩

ಸಂತವಿನಿ ಪಾಂಡವರನಾಮುನಿ
ಸಂತತಿಯ ಮನ್ಮಿಸಿ ಮಹಿಳಾಭಾ
ರಾಂತರವ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಭಾರತಪಾರಿಶೇಷಿಕವೆ |
ಅಂತರಾತ್ಮಕನೊಲವಿನಲ್ಲಿ ಜಗ
ದಂತರಂಗಸ್ತಾ ಯೀಲಕ್ಷ್ಮಿ^{ಶ್ರೀ}
ಕಾಂತ ಬಿಜಯಂಗ್ರೇದು ಹೊಕ್ಕನು ಧ್ವರಕಾಪುರವ || ೫೪

ಮುರಿನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ನಾಲ್ಕು ನೇಯ ಸಂದಿ.

ಸೂಳಕನೆ.

ಬರುತ ಕಂಡನು ಕ್ಷೋನಾಶ್ರಮು
ವರದ ಜಂಬೂಫಲವ ಮಾರುತಿ

• ತರಲು ಯವೆಸುತೆ ಹಲಬೆ ಮುರರಿಸು ಶಾಖೆಗೇಜೆಸಿದ ||

ಧರುತ್ಯಾಯನು ಮುನಿಜನಗಳೂಡನೆ ವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಿಕೆ,

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ

ಪಾಲ ಯವೆಸುತೆ ಮುನಿಜನಂಗಳ

ಮೇಳದಲಿ ಹೊಱವಂಟು ತನ್ನ ನುಂಜಾತರೊಡಗೂಡಿ |

ತಾಳಿಗೆಯ ತಲ್ಲಿದ ಗಿರಿಗಳ

ಮೇಲೆ ಚರಿಸುತೆ ಬಂದು ವಿಪಿನ

ವ್ಯಾಳಿಗಜಶಾದೂರಲಸಿಂಹಾದಿಗಳನೀಣಿಸುತೆ ||

ಬರಬರಲು ಮುಂದೊಂದು ವನದಲಿ

ಚರಿಪ ಪಣ್ಣಿಮೃಗಾಳ ತಳತಿಡ

ಬಿರಿಮುಗಳನೀಣಿಸುವ ಮೆಣಿದುಂಬಿಗಳ ಮೇಳವದ |

ಆವಂದ ವಣನೆ.

ಪರಿಪರಿಯ ಹೊತ್ತಂಪಲುಗ್ಗಳು 1

ಇರಿಸೆ 2 ಕೊಡುತ್ತಿರೆ ಪಣ್ಣಿಮೃಗಳು

ವರಿಸು ಮೆಣಿದುವು ವನದ ಸುತ್ತಲು ರಾಯ ಕೇಳಂದ ||

ತುಂಡುರರಳಿ ಲವಂಗಪೊದರಿ

ನಿಂಬಿಳೂತಪಲಾಶಪನಸಸು

1 ಘರಪ್ರಥಾ ಘಳಂಗಳ, ಈ. ಭ. ಭ.

2 ನಿರದೆ, ಈ. ಭ. ಭ.

ಜಂಬುಗುಗು ಇಶೋಕವೆಟಪುನ್ನಾ ಗಚಂಪೆಕದ |
 ಕುಂಭಿನಿಯಲ್ಲಿಇಳೆವೈಕ್ಕೆಕ
 ದಂಬದಲಿ ನೆನ ಮೆಜೀದುದದನೇ
 ನೆಂಬಿನೈ ಪರಿವಾರ ತುಂಬಿದುದಾವೆನಾಂತರವೆ || ೫
 ತಿಳಗೋಳನ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೆಜೀದಿಹ
 ನೆಳನನ್ನಾಪನಿದಿನಲಿ ಮಧುಪೊ १
 ವೆಳಿ २ ರವೆ ಗಾಯಕರ ಹಿಕಪಾತಕರ ನ್ನತ್ಯಗಳ |
 ಲಲಿತನವೆವಿಧ ३ ವಾದ್ಯಗಳ ಫುಳು
 ಫುಳಿಪ ಕೋಳಿವ್ಯಾಕ್ಷಿಗಳ ಲಾಙ್ಗುಲ್
 ಲಲನೆಯರಮನೆ ಯೆನೆಲು ಮೆಜೀದುದ ಕೋಳಪು ४ ಕೇಳಂದ || ೫

* ಬಂದು ಭೂವರೆ ಕೋಳನ ತೀರದಿ
 ನಿಂದೊಡಾಕ್ಕೆಣ ತಳರ ತಿರಿತಂ
 ದಂದು ಮನೆಮಾಡಿದರು ಭೂಸುರತತಿಗೆ ಶುಪಿಜನಕೆ |
 ಅಂದದಲಿ ಪೊಳೆಯವ ಬಿಟ್ಟ
 ನಂದದಲಿ ನಲಿದಾಡುತಿರೆ ರವಿ
 ಯಂದಿತದನಪರಾಂಬಿಗಿ ಭೂವರೊಲ ಕೇಳಂದ || ೫
 ಏನಪನಪರಾಣವೆನ್ನೆದಲು
 ವನಜ ಮುಗಿದುದು ಜಕ್ಕವಾಕದ
 ಮನಕೆ ಖತಿ ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಮುದ ಯಾವಿನಿಗೆ ಸಂತೋಷ |

१ ಮುತ್ತಿಗೆ, ಜ. २ ಯಾಳಿ, ಬಿ. ३ ನವಿಲಿನ, ಜ. ಭ. ४ ಭೂಪ, ಜ.

* ಬಂದು ಭೂಪತಿ ಕೋಳನ ತೀರದಿ
 ನಿಂದು ತಪುಗಾರ್ತಪುದ ತಾವಹು
 ದಂದು ಭೀಮುಂಗಣಹಲಾಕ್ಕೆಣವಾತನ್ನತಂದು |
 ತಂದು ತಳರನು ಪಣಾತಾಲೆಗ
 ಶಂದದಲಿ ರಚಿಸಿದನು ಭೂಸುರ
 ವೈಂದ ಬಿಟ್ಟದು ಧೇಮಪುತ್ರನ ಸುತ್ತು ವಳಯದಲಿ || ಜ. ಭ.

‡ ಕನಕಮಯರಭವೇಣಿ ರವಿ ಬರೆ
ವನಜವರಳತು ಕುಮುದ ಮುಂಚ್ಯಿ ದು
ದನುಪಮಾನಂದದಲಿ ಪಟ್ಟದ ವೊಣಿಯಿತೊಲವಿಂದ || ೬

ಗಂಗಾತೀರವಲ್ಲಿಯೇ ಮಧುಮಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುದು.
ಶುಷ್ಪಿಗಳೊಳು ವೇಳೆವೈ ವರಾಸನ
ವೇಸೆವ ವೆನೆಡೊಳಗತುಳಗಂಗಾ
ಪ್ರಸರದಲ್ಲಿಯ ಸ್ತಾನ ಭೋಜನ ಕಾಲದಲಿ ಪಾನ |
ಮಿಸುಪಸುತ್ತಿಯ ವಿಲಾಸಗಳ ಸಂ
ತಸದೆ ಕೇಳುತ್ತ ಮಧುಸುತ್ತೊಳಳುತ್ತ
ವನುಮತೀವರನಿದ್ದಾಮುಧಮಾಸ ಕಳೆವನೆಕ || ೭

ಗ್ರೀಕ್ಕರುತ್ತವು ಬರಲು ಜಂಬುಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವೆ
ಜಳ್ಳಿಹುಟ್ಟುದು
ಕಳೆದುದಾಮುಧಮಾಸ ಪಸರೆಸಿ
ಸುಷಿದುದೊಯ್ಯನೆ ಗ್ರೀವ ಶುತ್ತಿನ
ಸುಳವು ಜಂಬುಫಲವ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೇವ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ |
ತೀರ್ಥಲಿದರು ಹೇರಡವಿಯಲಿ ಕಡು
ಬಳಲಿದರು ಪಾಂಡವರು ದೊರಕದೆ
ಬಣಕಲ್ಪೈದುಪವಾಸವಾದುದು ದುಪದನಂದನೆಗೆ || ೮

ಆ ಪಸದಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನನು ಬೇಕೆರುಡಿದುದು.
ಇರುತ್ತಿರಲು ಕಲಿಭೀಮ ಮೃಗಯಾ
ತುರದಲ್ಲಿದಿದನಾಕಿರಾತರು
ಕರೆಯೆ ಹೊಕ್ಕನು ಬಹಳವಿಸಿನಗಿರಿವೈಜದ ಗುಹೆಯು |

‡ ಕನಕಮಯವರರಭವನಡಿಯೆ
ದನುಜರನು ಸಂಹರಿಸೆ ಕವಲಿನಿ
ಮನದೊಳುತ್ತಾಹಿಸಲು ರವಿಯುದಯಾಜಲಕೆ ಬಿಂದ || ಇ. ೪.

¹ ಘರೆಯವುಜನಸೆದನೆ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ, ಇ. ೪.

ವರಹ ಮರೆ ಸಾರಂಗ ಹೆಬ್ಬು ಲಿ
ಕರಡಿ ವೈ ಶಾದ್ವಲ ಕೇಸರಿ
ಕರಿಕಾಳಭ ಮುಖಿಗೆದು ನೋಡಿದುವಶಿಳಿದೆನೆನೆಗೆ १ || ८

ಹಾಸದಲಿ ಹಿಡಿದೆಳ್ಳವನಾಯ ಇ'
ಬೀಸುವಲೆಗಳ ಕಾಲುಕೆಣಿ ಯ
ಬೀಸುಬಡಿಗೆಯು ಧನುಸರಳ ಪಾರಿವದಕುಪ್ಪಸದ |

* ಕೇಳದಲಿ ತಳರುಗಳ ಕಟ್ಟ ವಿ
ಉಸದಲಿ ಹರಿತಹ ಕಿರಾತರು
ಕೂಸಿಯಾದರು ಪವನೇಜನ ಬೆಂಬಿಲೆದುತ್ತದು * || १०

ಕೊಡಹಿ ಬಿಸುಟ್ಟನು ಕೇಸರಿಯ ಕಾ
ಲ್ಯಾಡಿದು ಸೀಟದ ಕರಿಗಳನು ಬೆಂಬಿಲೆಯು |
ಬಿಡುತ ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಶಾದ್ವಲಪೆಬುಂಲಿಯ |
ಅಡಿಗೆದಹಿ ಪೇಮ್ಹಾಯಿ ವರಾಹನ
ಮೆಡದಲುಳಿ ಫೈಟ್ ಸಿ ವಿನೋದದಿ
ನಡೆಯೆ ಧರೆ ಕಂಪಿಸಿತು ಬಸವೆತದು ಕಿರಾತಚಯು २ || ११

ತಿರುಗಿ ಕಂಡನು ಭೀಮ ಧಗೆಯಿಂ
ಪರಿತರವ ಶಬರರನು ವೇಯ್ಯಾಲಿ
ಸುಜಿವ ಬೇಮೆರಿನ ಇರಣಿಬೆಡಹಾಗಳೋತ್ತುಗಲ್ಲಾಗಳ |
ಉತ್ತಿಂವನಾಸಿಕದುಸುರಲೋಡುವ
ಭರದಲೇಣಿತ ಭೀಣಿತವೆ
ಹರಿಯಿಸುತ್ತಲೈಕಾವ ಮೃಗಾಳಯ ಕೊಂಡು ಕೂಗುತ್ತು || १२

१ ಒಡಿದುವು ದಸೆನೆಗ್ಗೆದಿ ತಳ್ಳಣಿಸಿ, ಇ. ಭ. ರ್ಯಾ.

२ ಭೀವಾನ ಪದದ ಫೈಟ್ ಸಿ, ಇ.

* ಕೇಳದಲಿ ತಳರುಗಳ ಬಿಗಿದು ವಿ
ಉಸದಲಿ ಹೊಣವಂಟು ಹೆಬ್ಬಿಲೆ
ಬೀಸಿದರು ಬೇಂಪಿಗರು ಬಿಹಳವುಗಂಗಳನು ಕೆಡಹಿ || ಇ. ಭ. ರ್ಯಾ.

ಬಂದನೀಪರಿ ಬೇಟಿಯಾಡುತ್ತ १
 ನಿಂದು ಹತ್ತವಾದಳಿಳಿಮ್ಮೆ ಗಗಳ್
 ನಂದು ವ್ಯಾಧಾನೀಕ್ಕಿತ್ತನು ಸೇರವೆಯನಷ್ಟಿದು २ |
 ತಂದರವೆದಿರು ತಮೆತಮಗೆ ಹರಿ
 ತಂದು ತರುಂಶಿಖಿಯಿಂದ ದಹಿಸಿದ
 ರಂದು ಮಾಂಸವನೇಲಿದ್ರ ಭಕ್ತಿಸಿದರು ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ॥ ೧೫

ಆಗ ಭೀಮಸನ್ನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದುವೃಕ್ಷವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಿಕೆ.
 ಮುಂದೆ ಕಂಡನು ದೂರದಲ್ಲಿಹ
 ಸಂದನಕ್ಕೆ ಕೊಯೆನಿಪ ವನವನ್ನು ३
 ಸಂದಣಿಯ ಪ್ರಾಗೋಂಚಿಲಿನ ಪ್ಲಾವದ ಶಾಖೆಗಳ್
 ಗೊಂದಣಿದ ತರುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಹು
 ದೊಂದುಜಂಬೂವೃಕ್ಷ ಮೆಚ್ಚಿದಿರೆ
 ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತ ಭೀಮ ವಿಸ್ತೃಯಗೊಳಂತ ನಡೆತಂದ ॥ ೧೬

ಆಜಂಬೂವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಘಲವನ್ನು ಕೊಯಿದುದು.

ಇದು ವಿಚಿತ್ರದ ಫಲವು ತಾನೋಂ
 ದಿದೆ ವೆತಂಗಜ ಫಾತ್ರದಲಿ ನಾ
 ನಿದನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯನು ಮಹಿಮಾಲನ ನಿರೀಕ್ಷಣಿಗೆ |
 ಗದೆಯ ಕ್ಷಯದೊಳ್ಳಿಕೆ ಮಾರುತಿ
 ಮುಂದಿ ಕ್ಷಯ ನ ನೆನೆಯುತಾನಂ
 ದದಲಿ ವೃಕ್ಷವನಡಬಿ ಕೊಯಿ ಉಂಹಿದನು ತವಕದಲಿ ॥ ೧೭

ಫಲವ ತಲೆಯಲಿ ಹೊತ್ತು ಬೇಗದಿ
 ನಲವು ಮಿಗೆ ನಡೆತಂದು ಭೂಪನ

१ ಬಂದಿನದಿ ಬೇಂಟೆಯಲಿ ಇರಿಸುತ್ತ, ಭ. ಇ.

२ ಬೇಡರ ನಿರೂಪಿತ್ತನು ಇವನಾತ್ಮಜನು, ಭ. ಇ.

३ ನಂದನದ ಮೇಳತರುನಿಕಾಯದ, ಇ.

ಬಿತ್ತಿಯಲದ ತಂದಿಣಿದರೆ ಯನ್ನುತನ್ನುಜ ಬೆಳಗಾಗಿ ।

ಕೇಲದಲಿದ ನುಜರಿಗೆ ಶಿಷ್ಟಿಜನ
ಗಳಿಗೆ ನೋಡಿರಿ ಯೆನಲು ಶಿವ ಶಿವ

ಜಲಧಿಶಯನನೇ¹ ; ಬ್ಲಳನೆಂದರು ಸಕಲಿಯಷಿವರರು ॥

೮೬

ಎನಲು ಸಹದೇವನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿ ರ
ಜನಪ ಬೆಸಗೊಳಿ ಜೀಯ ಹರ್ ಜರ
ದನುಜರಿಪುರಕಪುಲಭವರಿಗೆ ಕೈಂಡುವ ಶಾಪವನು ।

ಅನುವ ಕಾಣಿನು ಕಣ್ಣಮುನಿ ತಾ
ಮುನಿದನಾದೊಡೆ ಶಪಿಸುವನದೆಂ
ದನು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾ ನಿಮಾದಿರ್ಸುತನು ಭೂಪತಿಗೆ ॥

೮೭

ವರುಪ್ರಕೊಂಡೇ ಘಲವೆಹುದು ಅದ
ನಜ್ಜಿದು ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲಿ ಕ
ಣೆ ಯೆಯೆ ಕರಪುಟವನರಳಿಚಲಾಗಲಾಫಲವು ।

ಕರಕೆ ಬರುಪುದು ಮುನಿಪ ಕೊಂಬನು
ಹರುಷಧಿಂದಾ ಘಲವ ಮಾರುತಿ

ತಯಿದು ಕೆಡಿಸಿದನನೇ ತ್ರಿಕಾಲಪ್ರಾನಿ ಸಹದೇವ ॥

೮೮

ಕಂದೆಜೀದು ಮುನಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ

ಗಿಂದು ಹರುವಯಾದನುತ ಧಮ್ಮಜ

ನೊಂದು ಘಲಗುಣಭೀಮಸಹದೇವಾದಿಗಳ ಸಹಿತ ।

ಬಂದನತೀವೇಗದಲಿ ಪವನೆಜ

ನಂದು ವೃಕ್ಷವ ತೋಽಖಿಸಿದನೇ

ನೆಂದು ಬ್ಲಳಿ ಪೆ ಬಹಳ ಕೊನೆಗಳ ಗಗನೆಚಕುಂಬಿತವೆ ॥

೮೯

ಕಂಡು ಯನ್ನುತನ್ನತೆ ಯದಲಿದ

ಶಿಂಡಪರಶುವೆ ಬ್ಲಳ ನಾವ ಮುಂ

¹ ನೋನನಾಭನೇ, ಇ.

ಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ ದುಪ್ತು ತದ ಫಲವೇನುತೆ ಬಿಸುಸುಷ್ಯಾ ।

ಉಂಡವಿಕ್ರಮಭೀಮು ತಾ ಕೃ

ಕೊಂಡು ತಾನವಿವೇಕದಲಿಯು

ದ್ವಿಂಡತನದಿಂ ತಂದ ಹತ್ತಿ ಸಲರಿದು ನಮೆಗೊಂದ ॥ ೨೦

ಕೇಳಿರ್ಪೈ ನೆರೆದಬಿಳಿಮುನಿಜನ

ಜಾಲವೀನವೆಂದೋಳಿಗೆ ಬಿಳಿದುದು

ಲೀಲೆಯಲಿ ವರಂಜಂಬುತರುವಿದಕೊಂಡು ವರುಷಂದಲಿ ।

ತಾಳುವುದು ಪ್ರೋಂದೋಂದುಫಲ ದಿಟ್ಟ

ಜೊಂಲುತವೆ ಕಂದೆಬೀಯಿ ಕರದಲಿ

ಬೀಳಲಿದ ಕೃಕೊಂಡು ತ್ವಪ್ರಿಯನ್ಯೆದುಹನು ಕಣ್ಣ ॥ ೨೧

ಭೂಪಗೌಂದನು ಧೌಮ್ಯಮುನಿಯಾ

ತಾಪಸಾಗ್ರಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತಿದ

ನೀಪವನಸುತ ತಂದನಂಜಿಯದೆ ಫಲವ ಕೇಳಿನ್ನು ।

ಭೂಪವರನೆ ವಿಪಪ್ರಯೋಗವು

ವ್ಯಾಪಿಸಿದೋಡ್ಯಾ ನನ್ನು ಸರ್ವ-

ಸ್ವಾಪಂಹಾರವು ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಗಳಿದುವೆ ಬಲುಹೆಂದ ॥ ೨೨

ವಂದನೀಯರ ನೀಲೆ ನಿಂದೆಯೆ

ನೆಂದಿಗೂ ತಾ ಕೇಳಿಲಾಗದು

ಹಿಂದೆ ಜೈದ್ಯನು ಗಾಱಿಗೆಡನು ಕ್ರಿಷ್ಣನಂಭಿಯಲಿ ।

ಅಂದದನು ನೀವ ಕೇಳಿಂದಾಫಲ

ದಿಂದ ರಾಜ್ಯವ ಬಿಸುಟರಣ್ಣದ

ದಂದುಗವನನುಭೇವಿಸಲೋದಗಿದುಬೆಂದನಾಮುಸಿವ ॥ ೨೩

ಎನಲು ಗಂಡ ದರವದ ರೋಮೋಂ

ಇಚನದಕಾಂಯದ ಸಲೆಬಿಡದಕಂ

ಖನಿಯ ಭಾಗಿದಸಿರಂದ ಗಳ್ಳಿದಕೃಷ್ಯಾ ಭೂಪಾಲ ।

ಮುನಿಪನಂಫ್ಯಿಯಲೆಂಗಿ ಯಿಂದ
ಈ ನಲಿ ಹೊಳೆಂಪ್ಯಿಯ ಹೊಣೆಯಲಾರೆನು
ದನುಜಹರನೇ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯ ನಮೆ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೨೪

ಅಕಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವದಲಿ ಬೀಳಪೋ
ತಕ ನಿಲಲಿ ಮುನಿ ಯೆಂದು ರೋಷದ
ಮುಖದಲೆನೆಗ್ಯಿತಂದು ಶಾಪವೆ ಕೊಡುವನೇಂಳೇ ಮೇಂಳಾ |
ಯುಕುತಿ ಯಿದಕಿನಾನ್ನು ವುದೇಂಳೇ ದೇ
ವಕೆಯ ನಂದನ ಕ್ರಷ್ಣ ವತ್ಸಾಂ
ತಕ ಮಹಾದೇವನೆನುತ ಕಾಡು ದುಮ್ಮೂನಮನಾದ || ೨೫

ತಿರುಗಿತರಗಿನ ಮಾಡದುರಿ ಹೊಡ
ಕರಿಸಿತುರಂಗಾಲಿಂಗನದ ಪದ
ವರಳಿತವೇಶವರನ ಹುಯ್ಯಲು ಮಳಿಸಮಾಪ್ತಿಯಲಿ |
ಧರೆಯ ದೂಪಕಚ್ಚೆದ್ವಾನಿಂದವ
ಕರಿಸಿ ಧವ್ಯಾವಿವೇಕವಣಿಯಿತು
ಕರ್ಣಾಜನವತ್ತಲನೇ ಕರುಣಿಸಲೆಂದನಾಭಾವ || ೨೬

ಹೇಣಿರೈ ಶಿಂಪಿಗಳಿರ ಹೂನ ನು
ನೇಲೆ ಡತ್ತುವುಪಾಯವನು ನುನಿ
ಜಾಲದೊಳಗೆಂದೆನಲು ನುಡಿದನು ಧೌಮ್ಯ ಸಸುನಗುತ |
ಹೇಣಿಲರಿದಿದ ನಿಮ್ಮ ಪೂಲಿಪ
ಬಾಲಕೇಳುಕ್ಕಪ್ರಾಣಿಂದ ಬಳ್ಳಿನು
ಕಾಲವನು ನಾಕದೆ ಮಹಾತ್ಮನ ಭಜಿಸು ನೀನೆಂದ || ೨೭

ಎನಲು ಭೂಪನು ಕೃಷ್ಣ ರಜ್ಜಿಸು
ದನುಜಹರ ಗೋವಿಂದ ರಜ್ಜಿಸು
ಮೆಂಜನಾಭ ಮುಕುಂದ ರಜ್ಜಿಸು ದಾನವಾಂತಕನೇ 1 |

¹ ರಾವಣಾತಕನೇ, ಜ.

ಮೆನಸಿಜನ ಸಿತ ರಾಮು ರಕ್ಷಿಸು
ಫೇನಮೆಹಿಮೆ ಕೇಶನನೆ ರಕ್ಷಿಸು
ನನೆವ ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಮಾಧವನೆ ರಕ್ಷಿಸುದು ॥   ಅ೮

ಎಂದು ಸ್ತುರಿಸುತ್ತಿರಲು ನೈಪ ಗೋ
ವಿಂದ ವಿಮೆಲಕಾ ನದಲಿ ಸಾ
ನಂದದಿಂದವೆ ಸತ್ಯಭಾವಾದೀವಿಯರ ಕೂಡೆ ।
ಇಂದುಮುಖಿ¹ ಪವಮಾನಜನ ದೇಸೆ
ಯಿಂದ ಪಾಂಡುಕುವರರಿಗೆ ಕೇ
ಡಿಂದ ಬಂದು ಶಿಖಿಯ ಶಾಪದಿ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ॥   ಅ೯

ಎನುತ ಮಂಜವನೀಷಿಕದನಾಗಳೇ²
ದನುಜಯರ ಕಮಲಾಹ್ಲಿ ನೀ ನಿ
ಲೈ ಸುತಳಹುವೇಗದಲಿ ಬಂದನು ಕಾಮ್ಯಕಾಟವಿಗೆ³ ।

* ನೆನೆದವರ ಹೈದರಯದಲಿ ತಾನಿಹ
ನೆನೆಲು ಶುಪಿಕುಲಭೂಸುರರು ವೊದ
ಲಿನಲಿ ಬಂದಂಷ್ಟಿಯಲೆಣಿಗೆ ಗರುಡಧ್ವಜವನಿಷಿದ * ॥   ಅ೧೦

1 ಮಂದವುತಿ, ಇ.   2 ಸಿಂಹಾಸನವನೆಟಿದಾ. ಟ.   3 ಧರ್ಮಜನ ಹೊರೆಗೆ, ಇ.

* ನೆನೆಯೆ ಲಹ್ಲಿಕ್ರಾಂತ ಬಂದನು
ಫೌನದುರತದಾವಾಗಿ ಬಂದನು
ಯೆನುತ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ದನು ಮುನಿಜನಸಹಿತಯವನು, ಇ.
ತೆಗೆದು ತಕ್ಕುಪ್ಪಿದನು ಭೂತನ
ವಿಗೆ ಹರಿಷದಲಿ ಭೀಮಪಾಂಥರ
ನೆಗೆಹಿ ವ್ಯುದಹಿದನು ವಾರ್ಣಿಸುತ್ತರ ದೌರಪರಿಯ ।
ನಗುತ ಶುಪಿಜನವಿಶ್ರಫೈವ್ಯಾ
ದಿಗಳನುಜಿತೋಕ್ತಿ ಯಲಿ ಮನ್ಮಿಸು
ತಗಧರನು ನೊಣಿದನು ಜಂಬುಫಲದ ಫುನತರುವ ॥
ಕ್ಷಾಪಧ್ವಾಷ್ಠಾ ಇ. ಭ. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತದೆ.

ಮಾನಸಿಧಿಗಳು ಕಂಡರಾವೆರ
 ವೈನೆತೇ ಯಥ್ಯಾಜನನಾಷ್ಟೋ
 ಭೂಸುತ್ತರು ಬಂದೆಱಗಿದರು ಪರಮಾತ್ಮನಂಫ್ಯಾಯಲಿ |
 ಮಾನಿಸಿಯರಧಿದ್ವೈವ ಬಂದು ಮು
 ನೋಸುರಾಗದ ರಹಿಯ ರಸದಲಿ
 ತಾ ನೋಸಲ ಭಾಜಿದಳು ಹರಿಪದಕಮೆಲದಲಿ ಹೊಗಬೆ | ೪೧
 ಮೃದಡವಿದನು ಕ್ರಷ್ಣ ತನ್ನ ಯು
 ಮೃದುನರ ಕರತಳದಲ್ಲಿತ್ತಿದ
 ಸ್ವದೀಯಾಗಿಂಬೆನುತ ವರಪಾಂಚಾಲನಂದಿಸಿಯ |
 ವೇದರಾಶಿಗಳಿಸಿ ಕಾಣವೆ
 ದೃದಲಜೀಯೆವು ಪೊಂಡವರ ಪ್ರ
 ಶೈಕ್ಷಿದಯವ ಬಳಿ ಸುವರಾರೆಂದೆಱಗಿದನು ಧೌಮೃ | ೪೨
 ವೋಣಿ ಭಾಡಿದುದಧರಸಂಪ್ರಟ
 ವಾಣಿದುದು ಕಣಾ ಲಿ ಯೆದು ದು
 ತಾಣಿತವಯವ ತೆಗೆ ತನುವಿನುಪದ್ರವೇನೆನಲು |
 ತೋಣಿವೀಸುತ್ತರಾಜಕರಂಗಳ
 ನೂಜಿಕೊಂಡಿರುವಾಮುಹಾತ್ಮಗೆ
 ಬೇಣಿ ಬಿನ್ನ ಹವಾಪ್ರದೆಂದಳು ದ್ವಿಪದಿಂದೀವಿ | ೪೩
 ಅಸುರರಿಪು ಕೇಳಿ ಹಿಡಿದ ಹಣ್ಣಿನು
 ಬೆಸುವ ಬಿನ್ನ ಇವೆಂತಿದನ ಸಂ
 ಧಿಸಲರಿದಿ ಬಟಕೇನು ಸಾಂದೀಪಂಗೆ ತತ್ತ್ವತನ |
 ಒಸೆದು ತಂಡಿತ ಸುಪಮುದ ಸೂ
 ಹಸದಚೆಂತ್ಯನ್ನೇ ನೀನಲೇ ಪೂ
 ಲಿಸಲು ಬೇಕುದು ನಮ್ಮೆನೆಂದೆಱಗಿದಳು ಪೊಂಚಾಲಿ | ೪೪
 ಏಟು ತಾಯೆ ಸರೋಜಮುಖಿ ಮುಂತಿ
 ಯೂಟಗನ ಪರಿಷರಿಸಿ ನೀವ ಭೂತಿ

ಕಾಳಿಲಾಡುವೆವಮ್ಮೆ ಯೆನುತೆತ್ತಿದನು ಮಾನಿನಿಯ |

ಬಾಲತನವೊದಲಾಗಿ ಬಲ್ಲಿರಿ

ಹೀಳೆಮೇಳದಲೆಮ್ಮೆ ನೀವೇ

ದೇಟೇ ದೇವತ್ಯವೆಮಗಿಲ್ಲ ಉದನಸುರಾರಿ ||

ಶಿಖ

ಕಾಳಿಮಾಡಿದಿರಕಟಕಟ ನೀವೇ

ಮೇಲಣಣಿಯದೆ ಶಿರಪಿಯ ಶಾಪವ

ನಾಲಿಸದೆ ಮೂರಾತ್ತೈ ರಂದದಿ ನನೆದಿರನುಚಿತವ |

ವಿಟ ಫಲದಲಿ ತೊಟ್ಟು ಪ್ರೋಣಗದ

ವೀಳೆಯಲ್ಲಿದಿರಿಟ್ಟು ಹೊ ನು

ಹೇಟೆರ್ಪೈ ನಿಮ್ಮನುಮತಂಗಳ ನಿಜ ಯದಲೆಂದ ||

ಶಿಖ

ಎನಲು ತಂದಿರಿಸಿದರು ಘಲವನು

ವನೆಜಾಭನೇಷ್ಟಿಸುತ್ತತ 1

ಮ್ಮೆನುಸಯವೆ ಹೇಳಿದರು ಒಕ್ತೆತ್ತುಸರಸ ಉಗೆಬಗೆಯ 2 |

ಇನಶಿಗಳಂದ್ವಾನಲಾಂತಕ

ದನುಜವರುಣಸವಿಾರಂದರಸಬಿ

ಮನೆಜಾರಿ ನವೋ ಯೆನುತ ಬಿನ್ನೆಪ್ಪಿಸಿದನು ಭೂಪೆ ||

ಶಿಖ

* ಸತ್ಯವೇ ತಾಯ್ ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನವು

ನಿತ್ಯನಿಂದ ಹಿತ ಧರುವಾವನುಜನು

ಮಿತ್ರನೇ ಕಡು ದಯೆಯೆ ಶಾಂತಿಯೆ ಸತಿ ಕ್ಷೇಮೀಯೆ ಪ್ರತ್ಯ |

ಶ್ಲಾಂಕ || ಸತ್ಯಂ ಮಾತಾ ಪಿತಾ ಜ್ಞಾನಂ ಧರೋಭಾತಾ ದಯಾ ಸರಿಂ |

ಶಾಂತಿಃ ಪತ್ತಿ ಇಳ್ಳವೂ ಪ್ರತಃ ಪಡೆತೇ ಮಮ ಬಾಂಧವಾಃ ||

1 ಹೇಳಿಕಯಲಾ, ಇ.ಬ.

2 ಕ್ಷೇಣಕೆ ಕುಂತಿತನುಜ ಜೇಟೇನೆ ಕೈಗಳನು ಮುಗಿದು, ಇ.

* ಸತ್ಯವೇ ನಿಜವಾತೆ ಜ್ಞಾನವೇ

ನಿತ್ಯನಿಂದ ಹಿತ ಧರುವಾವನುಜನು

ಮತ್ತು ದಯೆಯೇ ಮಿತ್ರ ಶಾಂತಿಯೆ ಪತ್ತಿ ಕ್ಷೇಮೀ ಸಾನು |

ಕಾಯವೆಂಬುದನಿತ್ಯ ಬೆಂಧುಾಗದಲಿ ಬಲಮ್ಮತ್ಯ್ಯ |

ಭಾಯ ಬಿಡುತ್ತಿರೆ ನೆಳ್ಳಿ ಕೆಡುಸ್ತುದ

ಪಾಯದಲಿ ಜಗವಣಿಯೇ ಧವೋಽರ್ |

ಪಾಯವಿಹವರವಢ್ಯವೆನೆ ಘಲವೇಷ್ಯೇದುದು ವೇಳಿನೆ ||

4-2

* ಅನುಜೆ ನಿನ್ನಿ ಷ್ಟ್ಯಾವನು ಚುಡಿ ನುಡಿ

ಯನುಸರಣೆ ಬೇಡೆಂದೆನಿಪ ಕೃ

ಷ್ಟ್ಯಾ ನ ಘನವಜನವನು ಕೇಳು ಲಜ್ಜಾ ವಿನತಮುಖಿಯಾಗಿ |

ತನಗೇ ಮಣಿಯೇ ತನುಜರಾಗಲಿ

ಜನಸುತ್ತರಾರಾದೊಡ್ಡಾಗಲಿ

ವನಿತೆಯರ ಮನವೆ ಸಲೆ ಭ್ರಮಿಸುವೆದೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ||

4-3

ಹತ್ತುಧಿರೆ ಘಲ ಒತ್ತಿಕ್ಕಾಡೇ

ಶೋತ್ತಮನು ನಸುನಗುತ ನುಡಿದನು

ವತ್ತಗುಣಸಂಪನ್ಮೂಲ ಪತಿಭಕ್ತಿಯರಿಗಧೀವಿ |

ಚತ್ತದಲಿ ನೀನಿರಿಸದೇನುವೆ

ವಿಸ್ತುರಿಸು ಯೆಂದೆಂಬ ಕೃಷ್ಣನ

ಮತ್ತಕಾಳಿನಿ ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದೆಂದಳೇನುಡಿಯ ||

4-4

ಕೊ೦೯|| ಸುಂದರಂ ಪುರಾಂ ದೃಷ್ಟಾವ್ಯ ಭಾರತರಂ ಪಿತರಂ ಸುತಂ |

ಯೋನಿರ್ಬರ್ವತ್ತಿ ನಾಣಣಾಂ ತಢ್ಯಾಂ ಚಾರ್ಮಿಂಜ ಕೇತವ ||

* ಭಾವವಹ ಪುರುಷರನು ಕಾಣಿತ

ಭಾವಿಸಲು ಪಿತಸುತರ ಅನುಜರ

ತಾವಿನಲಿ ಯಾದರೆಯು ಯೋನಿರ್ಬರ್ವತ್ತಿ ಸತಿಯಾಗಿ |

ಭಾವದಲಿ ಮಣಿವಿಡಿರು ನುಡಿಯಲಿ

ಕಾವಿಗಡ ಘಲವಡಣಿರುತ್ತಿರೆ

ದೇಹ ನುಡಿದನು ವಂಂಬಿಸದೆ ನಿತ ಯವ ಹೇಳೆಂದು ||

ಕೊ೦೯|| ಹಂಜ ವೇ ಪತಯಸ್ಸತಿ ಮಹ್ಯಾಂ ಪನ್ಮೈಷಿ ರೇಜತೇ |

ಪುರುಷಾಣಾಮಭಾರೇನ ಸವಾರ ನಾಯರಿ ಪತಿವೃತ್ತಾಃ ||

ರೂಪೇಗುಣಫಿಕ್ ಮೆವಿರಾಜಿತ
 ರೂಪರೈವರು ಪತಿಗಳರೆ ಚಿ
 ತೋತ್ತೇಸಚಾರಕೆ ನಿಂಬಿ ಬಯಸುವನಾಣನೆಯ ಪತಿಯು |
 ಶ್ರೀಪತಿಯೆ ಚಿತ್ತವಿಸು ಲಲನಾ
 ರಾಷ್ಟ್ರಮಾತ್ರಕೆ ಪುರುಷಲೋಭ
 ವ್ಯಾಪಿಸೆದಿರೆ ಪತಿವ್ರತೀಯರಹರೆಂದಳಂದುಮುಖಿ || ೪೫
 ಆ ಜ್ಞಾಂಬಿಳಿಫಲವನ್ನು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದೆ.

ಪತಿಗಳೇತ್ಯಾರಣಾಜೆ ಯಿಂದವೇ
 ಯತಿಕಯುದ್ಯೇವರು ಮನಸ್ಸಿನ
 ಮೆತದೊಳಾರಾಣಿಹೆದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತದಲಿ |
 ಹೀ ಧ್ವಿವಿಯಲಿ ಪರಪುರುಪರನು ದು
 ಮರ್ಮತಿಯಲೋಡುಪಾವನೆಳು ಸತಿಯೇ
 ಸತತಕರುಣಾಕರನೆ ಯೆನೆ ಫಲ ರಾವಿಗಡಿಸಿದುದು || ೪೬

* ಕೌತುಕವ ಕೇಳಿರಸೆ ದಣ ವ
 ನೀತಳಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿ ನಗೆದು ಮುನ್ನಿನ
 ರೀತಿಯಲಿ ಜರಿದೊಯ್ಯನೆ ಹತ್ತಿದುದು ಬೇಗದಲಿ |

* ಹರ್ವಾಪ ಮಿಗೆ ಮುನಿಜನಕೆ ಧೌಪ್ಯನು
 ಕರಗಳನು ನೀಗಕುತ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ ಕಷಣೆ ನಿರ ನಿಗಾಷುದುದೆಂದು |
 ಇರದೆ ದೇವನ ಪಾದಪಂಕಜ
 ಕೆಱಗಿದುದು ವುನಿನಿಕರ ಬಿಧಜನ
 ನಿರತಪರಮಾನಂದದಿಂದ್ಯೈದಿವರು ತದ್ವಿನವ ||
 ಮುನಿಪಕ್ಷಿನು ಕಂದಿಸಿದು ಪರ
 ಮನನು ಜಾಸ್ತಿ ಕರವನರಳಿಕ
 ಲೋನೆದು ಬಿರು ದು ಪಣ ಕಂಡನು ನಗುತ ಮನದೊಳಗೆ |
 ವನಜನಾಭನ ತಂತ್ರವಿದು ಪಾ
 ವನಸ್ಪತಿಪರ ನೈತ್ಯೈನೆಂದಾ
 ಮುನಿಪ ಫಲಸ್ತಕ ಬಿಂಧು ಕಂಡನು ಕಷಣೆ ಪ್ರಾಂತವರ || ಇ. ಭ.

ಕ್ಷಮ್ಯರುಷಿಯು ತಪಸ್ಸಿನಿದೇಳುವಿಕೆ,
ಅತಗಳ ಕೈವಿಡಿದು ಯಂದುಕುಲ
ಜಾತ ನಡೆತಂದೊಂದು ಕೋಳಿದೆಡೆ
ಗಾತನತ್ತಲು ಮುನಿಕ ಕಂದೆಖಿದೆದ್ದ ನೆಂದಿನೊಲು || ೪೩

ಲೀಲೆಯಲಿ ಮುನಿ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತೆ
ನೇರುಜಿತ್ತುದಲಿಕ ರಿಯಲುವ
ಲಾಲಿಸುತ್ತ ತಲೆದೂರಿ ಜಡೆಯೋಲಿದಾಡಲೀಡಬಲಕೆ |
ಲಾಲಿಸದೆ ಕೋಯಿಂದಿನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದೋಳದ
ಕೀಲಿನಿದೊತವ ಶಿವನೋ ಬ್ರಹ್ಮನೋ
ನೀಲವೇಷ್ಟಕ್ಕುಮನೋ ಯಿವರೋಬು ರಜರೀಂದ || ೪೪

ಎಂದು ಮುನಿ ತರುತಳವ ನೋಡಿದ
ನಂದು ಚರಣಂಗಳನು ಹಲವಿರೆ
ಬಂದಮುಹಿಬನದಾವನೋ ತಾನಿಕ್ಕಿಸುವಿನೆನುತ್ತ |
ಬಂದ ಪಾತ್ರಿವಜನದ ಯಚ್ಚೆಯ
ಹಿಂದುಗೊಂಡುತ್ತಂದು ಕಂಡನು
ಮುಂದೆ ರಾಜಮರಾಳಿನಾದಾಂಬಿಜಸರೋನರವೆ || ೪೫

ಆಗ ಆ ಮುನಿಗೆ ಕೈಷಿದ್ದಾನು.
ನಳಿನಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಕೋಳಿನ ತಡಿಯಲಿ
ತಳತ ತನೆ ಇಲ್ಲಿಂಳಿಗೆ ಹಾಸಿದ
ತಳರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಸುತ್ತಲು ಬಣಿಸಿ ಪಾಂಡವರ |
ನಳಿನಲೋಜನೆ ಧೌವ್ಯಮುನಿ
ಗಳು ವ್ರೋಲಿದು ಕೈವಾರಿಸಲು ಕೈಪ್ಪಿಗೆ
ಘಲವ ಕಾಂಕೆಯಿತ್ತು ಕಂಡನು ಮುನಿ ಮುರಾಂತೆಕನೆ || ೪೬

ಇದಿರೋಳಿಸಿದನಾ ಘಲವ ಸಂ
ಮದದಿ ಹೊಂಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಗಿ ಮುನಿಯಾ
ಫಂಡುಮುನಾಭಿಗೆಇಗಿ ತೆಗಿಸಿರೆ ಘಲವಿನೆಂಧಿನಲು |

ಮೆದನಸಿತ ನಸುನಗುತ ಮುನಿಪನ
ಹಡುಳ ಮಿಗೆ ಸೈವಿಟ್ಟು ನೆಗೆಂದ
ನುದಿತಫಲವನು ಹಂಚಹೇತಿವನಾನ್ಯ ಪನ ಸತಿಗೆ ॥ ೫೧

ವರಮುನೀಶ್ವರನಿತ್ತ ಫಲವನು
ಹರಿಣಲೋಕನೆಗೀಯಲಾಪಂ
ಕರುಹಮುಖಿ ಬಾಗಿನವಸಿತ್ತ ಇಂ ಮುನಿಪಗೋಲವಿನಲಿ ।
ವರಮುಹರುಪದಿ ಹತ್ತುಭಾಗಾಂ
ತರವ ಮಾಡಿ ಮುರಾರಿ ಕರೆ ಕರೆ
ಧರಣಿಸುರರನು ಸವರ್ವರನು ಬರಹೇಣಿ ಬೇಗದಲಿ ॥ ೫೨

ಆ ಹಣ ನ್ನು ವಿಪ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದು.
ಬರಿಸಿ ಶ್ಯಾಮಿಗಳ ನವರವರ ತರ
ವಣಿದು ಕೊಡಸೆದನುಂಟದುದನು ಭೂ
ಸುರಗೇ ಭೂಪರಿಗೆ ಮುನಿಸತಿಯರಿಗೆ ದೌರಿದಿಗೆ ।
ಮುರಹರನು ತಾ ಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಂ
ಗಿರಿಸಿ ನಾನಾಜನಕೆ ಹಂಚಲು
ಹಿರಿದು ಭೂಂಜಿಸಿತಾ ಫಲವನವನೀತ ಕೇಳಂದ ॥ ೫೩

ಪಾರಣಿಯ ನೆಂಜಿ ಮಾಡಿದರು ಮಿಗೆ ತ
ದಾಳುರುಣಿಪತ್ತಿ ಯಿಷ್ಟ್ಟು ಸಂದುದು
ವಾರಿಜಾಂಬಳಕನಾನನವ ನೋಡುತ್ತ ಮುನಿ ಮರಳಿ ।

* ಸಾರವಹಸರಸೋಕ್ತಿಯಲಿ ಸಂ
ಪೂರಣಪ್ರೀತಿಯಲಿ ನುಡಿದನು
ದಾರಮುನಿಜನವಿಷ್ಟೀಸಲು ಕೃಮುಗಿದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೪

¹ ಸ್ವಪಾಲಂಗೆ ಇ.ಭ.

* ಸೂರಹಕ ಸುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆದಿದ
ನಾರು ಭಾವಿಸಬಳ್ಳರಾಮುರ
ವೈರಿಯನುಪನುನುಹಣ್ಗಿಗಳ ಭಂಪಾಲ ಕೇಳಂದ ಇ. ಭ. ।

ಹಣ ಹರಕೆಯದ್ವೈತ ನಿಮ್ಮುಗ
 ರಣ್ಯವನ್ನಭವವೇತ್ತ ಭೀಮನ
 ಕಣ್ಣಿಗೇಫಲ ತೋಜಿಲಾಗಲೆ ಹರಿಯ ಬರವೇತ್ತ
 ಗಣ್ಯವೇ ಪರವೆನಗೆ ಕಂಡೆನ
 ಗಮ್ಮಮೂರ್ತಿಯನಾಂ ಪುರಾತ್
 ಪುಣ್ಯತರು ಫಲಿಸಿತು ತನಗೆನುತಾಗ ಮುನಿ ಸುಧಿದ ॥   ಅ೪

ಮುನಿಕ ಕಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋರನು
 ವನಕೆ ಬಟೀಕಾಕ ಪ್ರ ನನು
 ಮನದೊಳಗೆ ಭಾವಿಸುತ ಸಂತೋಷದಲಿ ಮುಣಗುತ್ತ
 ತೋನಲುತಡಿತಡಿಗೊನೆದು ಹೋಗಣತ
 ದನುಜವ್ಯೇರಿಯ ಲೀಲಿಯನುಸವನು
 ವೆನುತ ನತ್ತಿಸುತಾಗ ತಾಪಸರೋಡನೆ ಸುಧಿಪುತ್ತ ॥   ಅ೯

ದೇವ ನಿಮ್ಮುಡಿಯಂಫ್ರಿಕಮಲವ
 ನಾವ ನೆನೆವನವಂಗೆ ಜಗದಲಿ
 ಸಂಪುರ್ಣಪ್ರಯೋಂಬುವ್ಯೇ ವರವೇದಕಾಸ್ತ ಗಳು ।
 ನಾವಲೇ ಕ ತಕ್ಕುತ್ತರಿಂದಿ
 ದೇವಸೂಕ್ತಾತ್ಮಾರದರುಶನ
 ವಿನ್ಯಾದಧಿಕಮನೋರಘವನೆಂತೆಂದ ಸದದೇವ ॥   ಅ೧೦

ಹರಿಯೋಲಿದು ಮ್ಯಾದಡವಿಯ್ಯೇವರ
 ತರುಣಿಯನು ಸಂತ್ಯಾಸಿಯಾ ಮುನಿ
 ವರರನುಪಚರಿಸಿದನು ಪರಮಪ್ರಿಯತರೋಕ್ತಿಯಲಿ ।
 ಉರುತರೋತ್ತರಸಿಧಿ ನಿಮಗಿ
 ನ್ನಿಂದೆ ಫಲಿಸುಪುದೆಂದು ಸೂಜಿಸಿ
 ಮರಳ ತನ್ನ ಯ ಪುರಕೆ ಗಮನೋದ್ವೋಗಯುತನಾದ ॥   ಅ೧೧

¹ ಬುದ್ಧಿಯನೋರದು ಘಾಷುಫಿಜಿಗೆ, ಜ.

ಸತ್ಯವನು ಸಲಹಾಪ್ರದು ಸ್ತೋಮೆಯನು
ಹೊತ್ತು ನಡೆಸುಪ್ರದಣ ನಾಜೀ ಯ
ಬಿತ್ತ ದಲಿ ನೀವ ದಾಂಟೆದಿಹುದಾರಣ್ಯವಾಸದಲಿ |
ನಿತ್ಯನೇಮವ ನಡಿಸುತ್ತಾಮುನಿ
ಪೋತ್ತ ಮನ ಧೌಮ್ಯನ ನುಡಿಯ
ಸತ್ಯಲಿತ್ಯವನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಹುದಿನ್ನೆ ಒದನಸುರಾರಿ || ೫೮

ಭೀಮನೆಂಬವ ದುಡುಕನೀ ಸು
ತಾಮುಸುತ್ತ ಸ್ವೇರಕೆಯಮನದವ
ನೀಮುಹಾಸತಿ ಯಿಂದು ರಿಪ್ರಗಳ ಕೊಲಿನಲೆಳಿಸುವಳು |
ಭೂಮಿಪತಿ ಕೇಳಂದು ವರಲ
ಹ್ಯೇಮನೇಂಹರ ಧೌಮ್ಯಮುನಿಯೆನೆ
ಪ್ರೀಮದಲಿ ಮುನಿನಿಕರವನೆ ಹಡುಳಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ || ೫೯

ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೀಟ ಧೌಮ್ಯನ
ವಂದನೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳತ ಪಾಂಡುವ
ನಂದನರು ನಮಿಸಲ್ಪೈ ತೆಗೆದಪಿದನು ಹರುಷಂತಲಿ |
ಬಂದನಾಭೂಪತಿ ಮುರಂತಕ
ನಂದಣದ ಬಲದೆಸೆಯಲನಿಲಜ
ಮುಂದೆ ವಾಮದಿ ಪಾಥ್ಯಯಮಳರು ದೌಪದೀದೇವಿ || ೬೦

ಹಿಂದೆ ಬರುತಿರಲೆಡೆಯಲಲ್ಲಿಯೆ
ಸಿಂದು ಕಳುಹಿಂದನುಬಿತ್ತದಿನ ಸಲೆ
ಬಂಧುಗಳನೊಲವಿನಲಿ ಯದುಕುಲದಿನವ ಕೇಳಂದ |

ಶ್ರೀಕ ಷ ನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹೋದುದು.

ಇಂದುವದನೆಯ ಹರಸಿ ಕಳುಹಿಸ
ಬಂದ ಬಂದರ ಹರಸಿ ಪ್ರೀಮದ
ಲಂದು ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಹೋಕ್ಕ ನು ದಾನವಧ್ಯಂನಿ || ೬೧

ಕಾಲದವರ್ಧಿಯ ಕಡೆಯ ಹಾಯ್ಯನ
ಓಲತಾಂಗಿಯ ರಮೇಶನೆಂದು ಸ
ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಕರ ಸಹಿತಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು |
ಮೇಲಹಾಗತೆದನುವ ಪಂಥದ
ಮೇಲೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕೆನುತ್ತ ಮುನಿ
ಜಾಲದೊಡನ್ನೆತಂದು ನೆನೆದನು ವಿರಾರಣನ ||

೬೩

ನಾಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಧುದು.

ಷ ದ ನೆ ಯ ಸ ೦ ಧ .

ಸಹಜನೆ.

ಭೃಜೆಸೆದನು ನರನಿಂದ್ರಾಚೀಲದೋ
ಇಜಸುರಾಜಿತಪ್ರಾದಪೀಠನ
ತ್ರಿಜಗೆದಧಿಪತಿಯನು ಮಹಾನಂಬರಾಯ ಧೂಜಾಟಿಯ ||
ಕಾಮ್ಮಿಕವನದ ಸಂಚಾರ.

ಕೇಳಿ ಜನವೇಜಯ ಧರಿತೀ
ಪಾಲ ಪಾಂಡಕಮಾರರಾಟವಿಯ
ಪಾಳಯಲಿ ಪರುತವಿಸಿದರು ಪದಯುಗಪರಿಭ್ರಮವ |
ಲೋಲಲೋಜನೆ ಸಹಿತ ತತ್ತ್ವಲ
ಶೈಲದಲಿ ತದ್ವಿಪಿನದಲಿ ತ
ಕ್ಷೂಲವತೀಗಳ ತೀರದಲಿ ತೊಳಲಿದರು ಬೇಸಣಿ ||
ಘಲಮ್ಮಾಗಾವಳ ಸವೆದುದಿನ್ನೀ
ಹಂಪವ ಸಾಕಿನ್ನೈ ಉದರಣ್ಯ
ಸ್ಥಳವ ನೇರ್ಲೈದಲಿ ಕಟ್ಟೆ ನಡೆಯಲಿ ವಿಪ್ರಸಂಕುಲದ |

೮

ದ್ವೀಪವನ ಪ್ರವೇಶ.
 ಸುಳಭವೀವನವೆಂದು ತವೋಷ್ಯಾಳು
 ತಿಳಿದು ಪಾಥ್ಯಯುಧಿಪಿ ರರು ಮುನಿ
 ಕುಲಸಹಿತ ನಲವಿನಲಿ ಹೊಕ್ಕು ರು ದ್ವೀಪತಕಾಸನವೆ || ೨
 ಅರಸ ಕಳುಹಿದ ದೂತನಾಗ್ರಜ
 ಪುರವೆ ಹೊಕ್ಕು ತದೀಯವಾತಾರ
 ಭರದ ವಿವರವನಾಣಿದು ಬಂದನು ಕಂಡನವನಿಪನೆ |
 ಕುರುನೃಪಾಲನ ಬಿಲುಹನಾತನ
 ಸಿರಿಯನಾತನ ಮೆದವನಾತನ
 ಹರಿಯನೆಱುಹಿದನಬುಜಮುಖಿಪವನಜರು ಕಳಿವೇಸೆ || ೩

ಧೌರಧೈಭ್ರಿವಸೇನರ ಕೋಪ.

ಮೂಡಲಿಸಿದಳು ದ್ಯುಪದತನುಜೆ ವ್ಯು
 ಕೋಡರನನೆಜ್ಞಾನನನವನಿಪ
 ನಾದಿಯಾದ್ಯವರನು ಕೌರವನೃಪನ ಪತಿಕರಿಸಿ |
 ಆದೊಡಿಕುರುರಾಜವಂಶ
 ಜ್ಯೋಧಧಿರಕುಶಾರವೆನುತ ವ್ಯು
 ಕೋಡರನು ತೂಗಿದನು ಗದೆಭನು ಗಾಢಕೋಪದಲಿ || ೪

ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಮಾಧಾನ.

ಪಕಿದೇಕೆ ವೈಫಾ ನಿಶಾಟ
 ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯನೆಕಟೆ ವಿ
 ವೇಕವಿರಿಹಿತನೃವೈಕೋಡರ ದ್ಯುಪದಸುತ್ಯಂತೆ |
 ಸಾಕು ಸಾಕ್ಷೈ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯವೇ
 ಸಾಕು ಸಾಕು १ ಮದೀಯಪುಣ್ಯ
 ಶ್ರೋ ಇಕ್ತೆಯನುಱಾಹೆಂದು ಗಲ್ಲವ ಸಿಡಿದನಸೀಲಜನ || ೫

ನಮಗೆ, ಜ.

ಅರಸಿ ನಿನ್ನ ಯ ಶೋಕವೈಟ್ಯ ಯೋ
ಇಗ್ರಿವುದರಿನ್ನ ಪಜಲಧಿ ಕೇಳಂ
ಬುರುಹಳೋಚನೆ ನಿನ್ನ ಲೋಚನವಾರಿಪೂರುದಲಿ |
ಕುರುನೃಪಾಲನೆ ಸತಿಯ¹ ಶೋಕ
ಸ್ಥರದನೆಲನುಜ್ಯಲಿಸುವುದು ರಿಪ್ರೆ
ವಿರಚಿಸಿದ ವಿಪರೀತಕೆದು ವಿಪರೀತವಹುದೆಂದ ||

೬.

ಆಗ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಆಗಮನ.
ಆಸಮೆಯದಲಿ ಬಂದನಗ್ಗಿದ
ಭೂಸುರನು ಶ್ರೀಕಂಠನೋ ಪ
ದ್ರಾಸನನ ಪಳ್ಳಿಟವೋ ಕಮಲಾಂಬಕನೆ ಇಂಬಕಷ್ಟೋ |
ಭೂಸುರಕ್ರತುಕೆದ ರೊಪನಿ
ಲಾಸವೋ ಶ್ರುತಿಕೋಟಿಗಳ ವಿ
ನಾಯಸಭವನವೋ ದೇವ ವೇದವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ ||

೭.

ಧರ್ಮರಾಯನ ಆದರ
ಹಾ ಮಹಾದೇವಾ ಇದಾರು ಮ
ಹಾಮುನಿಷ್ಯರರೆಸುತ ಮುನಿಪ
ಸೈತ್ಯಮವೆದು ದು ಧರ್ಮಾನಂದನನವರಿಗಿದಿರಾಗಿ |
ಪ್ರೇಮಪ್ರಾಚದ ನಯನಸಲಿಂದ
ರೋಮಹರುಪದ ಸತ್ಯಭಾವದ
ಭೂಮಿಪತಿ ಮಯಿಕ್ಕಿಂದನು ಮುನಿವರನ ಇರಣಿದಲಿ ||

೮-

ಮುನಿಗಳ ಆದರ.

ವಿವಿಧಮುನಿಗಳ ಗೋತ್ತನಾಮ
ಪ್ರವರಸಹಿತಭಿವಾದನಾಡ್ಯ
ತ್ವವವ ಕೈಕೊಳ್ಳತನಿಬರನು ಮನ್ಮಿಸಿದನುಳಿತದಲಿ |

1 ಅಜ್ಞಾವರಿನ್ನ ರಿಯ, ಕ.

ಯುವತಿ ಪದಕೆಣಿದರೆ ‘ಭೂಯಾ
ತ್ತುವ ಮನೋರಥ’ ವನ್ನುತ ನಸುನಗು
ತವನಿಪಾಲನ ಸಣ್ಣಾಲೆಗೆ ಮುನಿಪನ್ಯತೆಂದ ||

ಇದೆ ಪವಿತ್ರಪಲಾಶಪತ್ರದ
ಲಂಡಕವೆಷ್ಟ್ರ್ಯಾಚಮನಪಾದ್ಯ
ಕ್ಷುದ್ರದೆ ವಿಮುಂದಭೋಪರಚಿತಾಸನವಿಳಾಸದಲಿ |
ಇದುವೇ ಕಾಂಚನಪಾತ್ರಜಲ ವೇಂ
ದಿದು ವರಾಸನವೀಂದು ಕೈಕೊಂ
ಬುದು ಯಾಫಾಸಂಭವದೊಳ್ಳಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಗುತ || ೧೦

ವೇದವ್ಯಾಸರಗು ಪಾಂಡವರೆಗೆ ಸಂವಾದ.

ಕ್ಷಾಪನಿತೋದಕವಲೇ ದೋ
ಆಪಹರ ದಭೂತಸನದೊಳಿಂ
ದೀಪ ಧಿವಿಸವಾದಧಿಪತ್ಯಪ್ರ ಸೇರುಪುದು ನಿನಗೆ |
ಭೂಪ ಕೇರ್ಕು ಜೇನುನೊಳಿದ ವು
ಧೂಪಚಯವವಕಿಲ್ಲೆ ಲೇ ಸು
ವಾಪದ್ಯಾರಪ್ಯ ಪರಿಗಾಕ್ಷಾರವನೆ ಸಿರಿಯೆಂದ ||

ಒಡಲು ಬೀಳಲಿ ವೇಳಿಲು ತಮ್ಮುದಿ
ರಡವಿಯಲಿ ಹಾಯಿಕ್ಕು ಹೊಗೆಲಿ
ಮುದದಿ ಮುಳಿಯಲಿ ಜಣಿದು ಬೀಳಲಿ ಧರಣಿ ಕುರುಪತೆಗೆ |
ಎಡೆಯಲುತ್ತದವರಾಗುಹೋಗಿನ
ಗೊಡವೆ ಯೆನಗಿಲ್ಲಿನ್ನು ಸತ್ಯದ
ನುಡಿಗೆ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲದಂತಿರೆ ಕರುಣಿಸುಪುದೆಂದ ||

ಬಾಧೆಯುಂಟೇ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಕೆ
ಸಾಧಿಸುಪುದವಧಿಯನು ನಿನ್ನ ವಿ
ರೋಧಿಗಳಿಗೆ ನಿವಾಸವಹುದು ಕೃತಾಂತಲೋಕದಲಿ |

† ನಂದನನು, ಜ.

ಅಧಿಪತ್ಯಭ್ರಮಿತರಲ್ಲಿ ರಾ
ಜಾಂದಿಯಲಿ ಕಡಗೊಂಡಿರಿಳಿಳಿನಿ
ರೋಧವನು ಕಡನನು ಸವೇದಿಧಿ ಕವಾಗಿ ಕೊಡಿ ಯೆಂದ || ೧೩
ವ್ಯಾಸರನ್ನ ಕುರಿತು ಮುನಿಗಳ ನುಡಿ.

ಅಪ್ರದರಿದಿವರಿಗೇ ಭವತ್ತರು
ತಾವಲೋಽಕನಪುಂಟು ಪುನರಪಿ
ದೀವಕೀನಂದನನಲೋದಗುವ ವೇಲುನೋಟದಲಿ |
ಕವಿಪತ್ತೇ ಈಸರದು ಪೊಂಡವೆ
ಜೀವನಕೆ ನೀವಿಬು ರಿರಲೆಂ
ಧಾವಿಭಾಂಡಕಾಂಕಾಂಕಾಂದರಾಮುನಿಗೇ || ೧೪

ಕರೆಸಿ ದುಪದಾತ್ತ ಜೀಯ ಕಂಬನಿ
ಯೋ ಶತೀಯಾಣಿಲು ನುಡಿದನಾಕೆಯು
ಕರುಣದಲಿ ಕವಿಗೊಂಡಕಳಕಳವನು ವಿಭಾಣಿಸಿದ |

ವ್ಯಾಸರು ಧಮರಾಜನಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ವೊಡಿದುದು.
ಧರ್ಮಪತಿಗೇಕಾಂತಭವನದೊ
ಭೂರೆದನೀಕ್ಷರಬೀಜ १ ಮಂತ್ರ
ಹ್ಯಾರವನೆಂಗೊಽಪಾಂಗಮುದಾರಕಕ್ತಿಗಳು ಸಹಿತ || ೧೫

ಇದು ಮಹಿಳರ ಶೋಕದರವಿಂ
ತಿದು ವಿರೋಧಪ್ರಯಾಂಭಂಜನ
ಮಿಥು ಸಕೆಪ್ಪರುಂಪಾಫ್ರಸಾಧನವಿಳಿಳಿದುರಿತಹರ |
ಇದು ಮಹಾಧಿವ್ಯಾಧಿಹರವಿಂ
ತಿದನು ನೀಕೊಳ್ಳಿಜ್ಞ ನಂಗೊರೆ
ಪ್ರದು ರಹಸ್ಯದೊಳಂದು ಮುನಿ ಕರುಣಸಿದನರಸಂಗೆ || ೧೬

1. ವಿಷಯ, ಜ.

ಅಜ್ಞಾನನು ಇಂದ್ರಕೀಲದಲ್ಲಿ ಕಹ್ಯರನನ್ನು ಪರಾಥಿಸಲೆಂದು ವ್ಯಾಸರೆ ಆಜ್ಞೆ.

ಪಾಠ್ಯನೈಯೆದುಪುದಿಂದ್ರಕೀಲದೊ

ಳಥಿಸಲಿ ಶಂಕರನನೆಲಿಳಿ

ಸ್ವಾರ್ಥಸೀರ್ಥಿಗೆ ಬೀಜವಿದು ಬೇಣಿಂದ ಬಯಸದಿರು |

ವ್ಯಾರ್ಥರವದಿರು ನಿನ್ನ ಹಗೆಯ ಕ

ದರ್ಥನದೊಳಿನ್ನೆ ಇನ್ನು ಜಗತ್ಕೆ ಸ

ಮಂಥನೊಳ್ಳಿ ನೆ ಕಂಭು ಕೃಪೆ ವೊಡುವನು ನಿನಗೆಂದ || ೮೩

ವ್ಯಾಸರು ತಮ್ಮಕೃಪುಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿಕೆ.

ಇಂದುಮುಖಿಯನು ಥೀಮನನು ಯಂತು

ನಂದನನನಜ್ಞನನು ಯಮೆಳ್ಳಿರ

ನಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ವ್ಯುದತ್ತವಿದನು ಹರುಪದಲಿ |

ಬಂದು ಸಂದಣಿಸಿದ ಮುನಿದ್ವಿಜ

ವ್ಯಂದವನು ಮನ್ನಿಸಿ ನಿಜಾಶ್ರವೆ

ಮಂದಿರಕೆ ಮುದದಿಂದ ಬಿಜಯಂಗ್ರೇದನಾಮುನಿಕ || ೮೪

ವ್ಯಾಸರ ಅಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಿಕೆ.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣ ಮುನಿಪನತ್ತಲು

ಸರಿದನಿತ್ತಲು ಪಾಠ್ಯನನು ನ್ನವೆ

ಕರೆದು ವೇದವ್ಯಾಸನಿತ್ತಪದ್ದೀಶವಿಸ್ತರವೆ |

ಅಣುಹಿದನು ಕೃಲಾಸನೀಮಾ

ವರುಪದಲ್ಲಿಹುದಿಂದಕೀಲದ

ಗಿರಿ ಮಹೇಶಕ್ಕೇತ್ರವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ನಿಂನೆಂದ || ೮೫

ಅಲ್ಲಿ ಭಜಿಸುಪುದಮೆಳಗಿರಿಜಾ

ವಲ್ಲಭನ ನಾವ್ಯಾಯನಿಕರಕೆ ¹

ದುರ್ಭಾಷನಾಧಿದ್ಯವವನು ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಭಾಸ್ಕರರ |

¹ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ, ಇ,

ಬಲ್ಲೀನಂಬರ ಬಹಳಗವೆವ
ಫಲ್ಲಿಸುವ ಗಡ ತನ್ನ ಭಕ್ತರು
ಬಲ್ಲಿದರು ತನಗೆಂಬ ಬೋಳಿಯರರಸನಿಹನೆಂದ ||

—೧೦

ಮಣಿ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ತ್ವಾಯದಲಿ ಶತಿ
ಮೌಳ ತಲೆದೊಳಲಿ ತದೀಯಶ
ರಾಳಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸಲಿ ಸೇರಲಿ ಶಿವನ ಕೃಪೆ ನಿನಗೆ |
ಸೋಳದಿರು ಸುರಸತಿಯರಿಗೆ ಸ
ಮೈಳಿವಾಗದಿರವರೊಡನೆ ಕೈ
ಮೈಳಿವಿಸುವುದು ಕಾಮವೈರಿಯ ಉರಣಕಮಲದಲಿ ||

—೧೧

ಮುಗ್ಗಿದಿರು ವೊಯೆಯಲಿ ಮುದದಲಿ
ನೆಗ್ಗಿದಿರು ರೋಭದ ವಿಡಂಬದ
ಲಗ್ಗಳಯತನದಿಂದದಯಂಕೃತಿಭರದಿ ವೆಂಜಿಯದಿರು |
ಹಿಗ್ಗಿಸದಿರಾತ್ಮನನು ಲೋಭದೊ
ಳೋಗ್ಗಿದಿರು ಲಘುವಾಗದಿರು ಮಿಗೆ
ಹಿಗ್ಗಿದಿರು ಹೊಗಣಿಕೆಗೆ ಮುನದಲಿ ಪಾಥ್ರ ಕೇಳಿಂದ ||

—೧೨

ಆಡದಿರಸತ್ಯವನು ಕಪಟವ
ಮೊಡದಿರು ನಾಸ್ತಿಕರೊಡನೆ ಮೊ
ತಾಡದಿರು ಕೆಳಗೊಳ್ಳಿದಿರು ವಿಶ್ವಾಸಪೂತುಕರ |
ಖೋಡಿಗಳಯದಿರಾರುವನು ಮೈ
ಗೂಡದಿರು ಪರವಧುವಿನಲಿ ರಣ
ಖೇಡನಾಗದಿರೆಂದು ನುಡಿದನು ನೃಪತಿಯಜ್ಞನಗೆ ||

—೧೩

ಕ್ಷಾರರಿಗೆ ಶರಿಗೆ ವೇಧಾದಂ
ಕಾರಿಗಳಿಗತಿನುಂಟ್ರೆ 1 ರಿಗೆ ಯುವ
ಕಾರಿಯಪಫಾತರಿಗೆ ಭೂತದೊರ್ಧಿಂಜಿಪರಿಗೆ |

1 ಕುಟುಂಬ, ಜ.

ಚಾರರಿಗೆ ಜಡರಿಗೆ ನಿಕೃಪ್ಯ
ಚಾರರಿಗೆ ಪಿಸುಣರಿಗೆ ಧರ್ಮವಿ
ದೂರರಿಗೆ ಕಲಿ ಪಾಥ್ರ ಕೇಳ್ಣರಲೋಕವಿಲ್ಲೇ ಂದ || ೨೪

ಭೂತ್ಯಮಿತ್ರವಿರೋಧಕಗೆ ಪಿತ್ರ
ಮಾತ್ರಾತ್ಮಾತಿಗೆ ಖಳನಿಗುತ್ತಮೆ
ಜಾತಿನಾಶಕನಿಂಗೆ ವಣಾಶ್ರಮವಿದೂಪಕಗೆ |
ಜಾತಿಸಂಕರಕಾರಿಗಾಕೇಂ
ಧಾತಿರೇಕಿಗೆ ಗಾಥಗವಿರ್ಗೆ
ಭೂತವೈರಿಗೆ ಪಾಥ್ರ ಕೇಳ್ಣರಲೋಕವಿಲ್ಲೇ ಂದ || ೨೫

ಸ್ವಾಮಿಕಾಯಂವಿಷಾತುಕಂಗತಿ
ಕಾಮುಕಗೆ ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರಲಾಪಿಗೆ
ಭೂಮಿದೇವದ್ಯಮಿಗತ್ಯಾಶಿಗೆ ಬಕವ್ರತಿಗೆ |
ಗ್ರಾಮಣಿ ಪಾಪಂಡಿಗಾತ್ಮವಿ
ರಾಮಕಾರಿಗೆ ಕೂಟಸಾಂಕ್ಷಿಗೆ
ನಾಮಧಾರಿಗೆ ಪಾಥ್ರ ಕೇಳ್ಣರಲೋಕವಿಲ್ಲೇ ಂದ || ೨೬

ಅದಜಿನಾವಂಗುಪಹತಿಯ ಮಾ
ಡದಿರು ಸಚರಾಚರದ ಜ್ಯೇತ
ಸ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನನೆ ಬೆಣಿಸ ಕಾಂಬುದು ನಿನ್ನ ತನುವೆಂದು |
ಬೆದಣಿದಿರು ಬಲುತಪಕೆ ಕೂಲಿಯು
ಪದಯುಗವೆ ಮಣಿಯದಿರು ಹರಿಯನು
ಜೃದಯದಲಿ ಪಲ್ಲಿಟೆಸದಿರು ಸುಖಿಯಾಗು ಹೋಗೇಂದ || ೨೭

ಕರುಣಿಸಲಿ ಕಾಷಾರಿ ಕ್ಷಪೆಯಿಂ
ವರಮಹಾಸ್ತಪನೀಂದ್ರಯಮಭೂ
ಸ್ಕರಹತಾಶನಸಿರುತಿವರುಣಕುಬೇರಮಾರುತರು |

ಸುರರು ವಸುಗಳು ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾ
ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಕೆಮನುಕಿಂ
ಪುರುಷರೀಯಲಿ ನಿನಗೆ ವಿಮುಳಣ್ಣಿಸ್ತಿವಾಚನೆಯು || ೨೮

ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತೆ ಯಮನಂ
ದನಗೆ ಭೀಮಂಗೇಉಗಿದನು ಮುನಿ
ಜನಕೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿಂದನು ಮುಳಂಗಿದನಕ್ಕತ್ವಾರ್ಥದಲಿ |
ವಿನಯದಲಿ¹ ಮುಸಿವಧುಗಳಾಶೀ
ವಿಫಸುತ್ತದ್ವಿದೂವಾಕ್ಯತೆಯನು
ಬ್ರಿನಲಿ ಕೃಕೊಳ್ಳಂತನುಜರನು ಮನ್ಮಿಸಿದನುಳಿತದಲಿ || ೨೯

ನನೆಯದಿರು ತನುಸುಖವ ಮನದಲಿ
ನನೆ ವಿರೋಧಿಯ ಸಿರಿಯನ್ನು ಯ
ಫಣತರದ ಪ್ರಭವವ ನನೆ ಸಿಮ್ಮುಗ್ರಜರ ಸುಡಿಯ |
ಮುಸಿವರನ ಮಂತೋಪದೇಶವ
ನನೆಪ್ರದು ಭವನ ಜರ್ಣಿಕವೆಲವ
ನನುತ ದ್ವಿಪದಿ ಯಂತಿಗಿದಳು ಪಾಠಿನ ಪದಾಭಿಜ್ಞಾನ || ೩೦

ಹರನ ಜರ್ಣಿವ ಭಜಿಸುವೆನು ದು
ಧರತಪ್ರೋನಿಪ್ಪೆ ಯಲಿ ಕೇಳಲೇ
ತರುಣಿ ಪಾಶಪತಾಸ್ತ್ರವಾದಿಯ ದಿವ್ಯವಾಗಣವ |
ಪುರಹರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಡೆದಂ
ತರಿಗಳನು ಸಂಜರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಯ
ಪರಿಭ್ರಾಗ್ನಿ ಯ ಸಂದಿಸುವಿಸೇಟೆಂದನಾಪಾಠ || ೩೧

ಬಿಗಿದ ಬತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನು ಹೊನ್ನಾ
ಯಾಗದ ಬಿಡ್ಡ ಕಾರಾಭಾವವ
ತೆಗೆದನಳವಡೆಗಟ್ಟಿ ಬದ್ದ ಗೆದಾರಗೋಂಡೆಯವೇ |

¹ ವಸುಜಮಾಬಿ, ಕ. ಜ. ಟ. ಡ.

ದುಗುಡಹರುಪದ ಹುಗಿಲದಲೆಯೋ
ತ್ತುಗಳಿಗಿಟ್ಟೇಯಾಗಿ ಗುಣವೂ
ಳಗಳ ಮೆಣಿ ಕಲಿಪಾಥ್ರ ಬೀಳೊಂದನು ನಿಜಾಗ್ರಜನ || ೪೨
ಆಗ ಅದ ಸುಕಕುನಗಳು.
ಆರದೆ ವಾಪುದಲುಲಿಯೆ ಮುಧುರ

ಸ್ವಾರದಲಪನವ್ಯಾದಲಿ ಹಸುಬನ
ಸರಸವೂಹಿತಮಾಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಸಮಯದಲಿ |
ಹರಿಣಭಾರದ್ವಾಜನುಡಿಕೆಯು
ಸರಟ್ಟನಕುಲನ ತಿರಿದುಗಳ ಕು
ಕು ರನ ತಾಳನ ಶಕ್ಷನವನು ಕೃಚೊಳ್ಳತ ನಡೆತಂದ || ೪೩
ನೀಲಕಂಠನ ಮನದ ಬಯಕ್ಕೆ
ನೀಲಕಂಠನ ಬಳಕೆ ಬಂದುರು
ಮೇಲುಪ್ರೋಗಿನ ಸಿದ್ಧಿ ದೃತ್ಯಾಂತಕನ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ |
ಕಾಲಗಳಿಯಲಿ ಬಿಟಕ ಪರಿಗ
ಕಾಲಗಳಿಯನು ಕಾಂಬಿವ್ಯೈ ಸಲೆ
ಶೂಲಧರನೇ ಬಲ್ಲನೆನುತ್ತೈತಂದನಾರಾಥ್ರ || ೪೪

ಇಂದ್ರಕೀಳಪರವತದ ಬಳಗೆ ಹೋದುದು.
ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಬಿಟಕ ಭಾರತ
ವರುಪವನು ಧಾಂಟಿದನು ತಂಪಿನ
ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲನಿಷಿದನಾಹರಿವರುಪಗ್ರಾಮೆಯಲಿ |
ಬೆರಸಿದನು ಬಿಟಕುತ್ತ ರೋತ್ತ ರ
ಸರಣಿಯಲಿ ಸ್ಯೈನಡೆದು ಹೊಕ್ಕನು
ಸುರರ ಸೇವ್ಯವನಿಂದಕೀಲಮಹಾಮಹಿಂಧರವ || ೪೫
ಅದರ ಸಮಾಪದ ವನದ ನಣ ನೇ.

ಗಳಿಯ ಮೃದುವಾತುಗಳ ಮುಖಿಕ್ಕೂ
ಗಿಲೆಯ ಮುಧುರಧ್ವನಿಯ ಹಂಸೆಯ

ಕಳೆರವದ ಮಹಿನವಿಲ ಕೇಕಾರವದ ನಯಸರದ |
 ವೇಲುದನಿಯ ಪಾರುವದ ತುಂಬಿಯ
 ಲಲಿತಗೀತದ ಬನದ ಸಿರಿ ಒಗೆ
 ಗೋಳಿಸ್ತೈ ಪ್ರಾಣಭೀಭಾಷಿತದಲ್ಲಿ ಧನಂಜಯನ || ೫೬

ಸೊಂಪಿಸೆವ ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿ ದೆಸೆ
 ಕಂಪಿಸುವ ತಂಬೆಲರ ಪೂರಿನ
 ಜೊಂಪೆನೆನು ಜೊಂಪಿಸುವ ಮಹಿದುಂಬಿಗಳ ವೇಳವದ |
 ಹೆಂಪ್ರೌಗುವ ದಾವರೆಗೋಳಂಗಳ
 ತಂಪಿನೊದವಿನ ಬನದ ಸೊಗೆನೆ
 ಸೊಂಪು ಸೆಳೆದುದು ಮನವನೀತನ ನರವ ಕೇಳಂದ || ೫೭

ಭಾರುತರಪರಿಪಕ್ವನವು
 ಜ್ಞಾನರಸಧಾರಾಪ್ರವಾಹಮೆ
 ನೋರಮೇಷ್ಟೈಭೀದವಿದ್ವರಮರಸದ ದಾಳಂಬ |
 ಭೋರಿಜಂಬುಮಧೂಕಪನಸೆ
 ಸ್ಥಾರರಸಪೂರಾನುಕಲಿತವಿ
 ಹಾರಸುರಮಹಿಳಾಭಿರಂಜನವನಿಲಪನಭೂಮಿ १ || ೫೮

ವಿಲಸದಭೂರಲಿಹಮೆಹಾತರು
 ಕುಲದಿನಮರನದೀಸ್ತನಂಧಯ
 ಘಲರಸದ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕಾಲಂಕಮೋನ್ನತಿಯ २ |
 ಸುಟಪೆ ಪರಿಮಳಪವನನಿಂ ಕಂ
 ಗೋಳಿಸಿತಜ್ಞಾನಕಾಮೃಸಿದ್ಧಿ
 ಸ್ಥಾದೊಳಂತಮೀರ್ಳಿತಕಾನನವರಸ ಕೇಳಂದ || ೫೯

¹ ...ಮಧುರಾಪ್ರಾಳಿಗೆಳ ಘಲ | ದೋರೇಂದಿನಂದಸೆವೃತಿದ್ವಾದು ಬಹಳವನ ಭೂಮಿ, ಇ.

² ಘಳರಸವ ನರಿಗಳ ಉತಾಸಂ | ಕುಳಿದ ನಾನಾಕುಸುಮದಿಂದೋಷ್ಪ್ರವ ಕೇಳಂ ಗಳಲಿ, ಇ.

ಇದು ಶಿವನೆ ಹೈತ್ರಪೆಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಾಗುವಿಕೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಜ್ಞನತಪ್ರೋಧನೆ

ಗ್ರಹಲ್ಲಿನೆಲೆ ಕೃತಿಯುವತಿ ಸೂಸುವೆ

ಇಲ್ಲಿಗಂಗಳ ವೊನೆಗೆ ಮಿಂಸಲುಗುಡದ ವೈಸಿರಿಯ |

ದುರ್ಬಲಿತದಪ್ರಾಂಗೀಯೋಗದ
ಟ್ರಿ

ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಗೊಳಗಾಗದಪ್ರತಿ

ಮುಳ್ಳಿವನೆ ಹೈತ್ರ ವಿದೆ ಯೆಂದು ನಭೋನಿನದ || ೪೦

ವನಪ್ರವೇಶ ಹಾಡಿ ಅಜ್ಯಾನನ ತಪಸ್ಸು.

ಧರಣಿವನೆ ಬೀಳೆಷ್ಟುಂಡು ಮಾಗಾಂ

ತರದೊಳಾರಧಿಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು

ಹರನ ಕರಣಾನಿದಿ ಸಾಧನವೇನಿಪ ಗಿರಿವನವ |

ಮಾಱುದಿವೆಸದುದಯದಲಿ ಮಿಂದನು

ಸರೋವರಲಿ ಸಂಧ್ಯಾಭಿಮುಖದಲಿ

ತರಣಿಗ್ರಹಿವನಿತ್ತು ದೇವವ್ರಜಕೆ ಕೈಮುಗಿರ || ೪೧

ವಿನುತ್ತಾಂಭವಮೆಂತ್ರಜಪಸಂ

ಜನಿತನಿಮಾಳಭಾವಕುಂದಿತ್ತಿಯ

ಮನದೊಳಜ್ಯಾನನತ್ತಿ ನಿಂದನು ದಿಷ್ಟಾಭಾಷುಗಳ |

ನೆನೆಹು ನೆಮ್ಮುತು ಶಿವನನಿತರದ

ನನೆಗೊನೆಯ ತರಳಿಕೆಯ ಕೊಡಚೆಯು

ಮನದ ಸಂಚಲವಿಂತುವ್ರೋದುದು ಕಲಿಧನಂಜಯನ || ೪೨

ಮುಗುಳುಗಂಗಳ ಮೇಲುಗುಡಿದೊಂ

ಇಂಗಳ ಹೊವಿಗೆಯ ತಪದ ನಿರಿಗೆಯ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ

ಉಗಳ ಬಿಲಿನ ಬೆನ್ನು ಬತ್ತಿ ಇ

ಕೆಗಳ ಕಿಗ್ಗಿಟ್ಟಿನ ಕಂಠಾರಿಯ

ಹಿಗೆಂಡಿಷುಧುದು ಹೊಸತಪ್ಪಿ ತೊಡಗಿದನು ಬಲುತಪವ || ೪೩

ಇಂದ್ರನ ಆಗಮನ ಮತ್ತು ಸಂವಾದ.

ಆರಸ ಕೇಳ್ಯ ವಿಪ್ರವೇಷವೆ
ಧರಿಸಿ ಧರೀಗಿಟದನು ಸುರೇಶ್ವರ
ತರಹರಿಸದಿಲ್ಲವಾತ ನುಡಿದನು ನಿಜಕುಮಾರಂಗೇ |
ಮೆರಿಚಮೈಕ್ಕೆ ಕಲೋಹಯೈಮೂ
ಭರಣ ಇವುದುಕೂಲಮುಖಿಂದ
ದರಿಯ ಹಾನಿನ ದಂಡಿಗೇಕನಿವಾಸವೇಕೆಂದ ||

44

ಆವ ಸೇರುವೆ ತಪಕೆ ಒಂದರೆ
ರಾವಳಿಗೆ ಶಮಿ ದಮೆಗೆ ಖಡಕಿ
ದಾವ ಸಂವೀಳಿನ ವಿಭೂತಿಗೆ ಕವಚಸೇಸಕೆ |
ಆವುದಿದಱಿಧಾನ ತಪನ್ಯೋ
ಡಾವರಿಗರ್ವದ್ಯಾಸಮಾಧಿಯೋ
ನೀವಿದಿಂಥಾಮಧ್ವಗಳೊಂಬುದನೆಜಿಯೆ ನಾನೆಂದ ||

45

ಕಂದಿಜೆದು ನೋಡಿದನು ನೀವೇ
ನೆಂದೊಡೆಯು ಹೃದಯಾಬಲ ಪೀಠದೊಂಬಿ
ಳಂದುಮೈಳಿಯು ನಿಲಿಸಿ ವೆಚ್ಚಿ ಸುವೆನು ಸಮಾಧಿಯಲಿ |
ಇಂದಿನೀಬಿಂಬಿರಂಗಚಿಕ್ಕೆದ
ಕಂಂದುಹೆಚ್ಚಿ ನಲ್ಲಿನು ಫಲವೆನ
ಲಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ಸುರಪತಿ ತೋಳಿದನು ನಿಜವೆ ||

46

ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಇಂದ್ರನ ವರದಾನ.

ಮೆಗನೆ ನಿನ್ನ ಯಂ ಮನದ ನಿಪ್ಪಿಗೆ
ಸೋಗಿಸದೆನು ಹಿರಿಂದಾಗಿ ಹರನಿ
ಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ ಪಾಲಿಸಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೋಭಿವಾಂಜಿತವೆ |

ಹಗೆಗೆ ಹರಿವೆಹುದೆಂದು ಸುರಮ್ಮೆ
ಒಗಳ ಮಣಿ ಸರಿದನು ವಿವೊನದೋ
ಇಗಧರನ ವೈದುನನ ಮಹಿವೆಯನಿನ್ನು ಕೇಳಂದ || ೪೩
ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು :

ಆ ರೆನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ.

ಮುನಿನಿಕರ ಬಿನ್ನ ವಿನೆ ಕರುಣಾ
ವನಂಥಿ ಶಂಭು ಕೀರಾತಮಯರೂ
ಪಿನಲಿ ಹೊಕ್ಕುನು ಬಿನದೊಳ್ಳಿಜ ನು ಮೂಕದಾನವನೆ ||

ಅಷ್ಟನನು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ವಾಡಿದು.

ಮರಳಿದನು ದಿವಿಜೇಂದ್ರನಿತ್ತಲು
ಹರನೋಳಗೆ ಹೊರೆಯೆತ್ತಿದಂತಃ
ಕರಣ ಹಿಗಿ ತು ಹುದುಗಿದುದು ಬಹಿರಂಗಭಾವನೆಯ |
ಧರಣಿ ವೋದಲೆನೆ ಭೂತಪಂಚಕ
ಮರುತಪಂಚಕೆವಿಪ್ರಯುದಿಂದಿರುಯ
ಕರಣವಿಪ್ಪತ್ತಿ ಗ್ರಹತತ್ವತ್ತು ಕನ ಚೆಂತಿಸಿದ ||

೮

ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾರಾಗನಿಯತಿಯ
ಕಾಲಕಲನಾತ್ತಿ ಕನ ಮಾಯೆಯ
ಮೇಲುಪೋಗಿನ ಸಿಧ್ಧವಿದ್ಯಾರೂಪನೀತ್ವರನ |
ಕೇಳು ನೈಪತ್ತಿ ಸದಾಶಿವನನು
ತತ್ತ್ವಾಶಕ್ತಿ ಯನವಿಳಿತತ್ತ್ವದ
ಮುಖಮಣಿಯನವಿಂಡಶಿವನನು ಪಾಫ್ರ ಭೆಂತಿಸಿದ ||

೯

ಮೂಳಾಜುದಿನಕೊವೋವೈತ್ತಿ ನೇತ್ತಿ ಫಲದಾ
ಹಾರದಲಿ ಸೂಕ್ತದನು ತಿಂಗಳ್
ನಾಜುದಿವಸಕೆ ಫಲವ ಕೊಂಡನು ತಿಂಗಳೇರೆಡಣಲಿ ।
ಮೂಳಾಜುತೀಂಳ ಕಳೆದನಿಂತೀ
ಬೂಳಾಜುದಿನಸಕೆ ಕಂದಮೂಲಾ
ಹಾರದಲಿ ತಿಂಗಳೇಯಲಿರ್ದಿನನು ನಾಲ್ಕು ಮಾಸದಲಿ ॥   ೩

ಬಿಟಕ ಪವನಾಹಾರದಲಿ ನಿ
ಸ್ಥಿತಿಶಿವಪದಭಕ್ತಿ ಸುಧೀಯಲಿ
ತಳತೆರೋವೂಂಜನದ ಕಂದ ಕುಂದದವರುವದ ।
ಧಳಧಳಸುವಾನನದ ಸತ್ಯೋ
ಜ್ಞಾನಿತಿಚಿತ್ತದ ಸುಪ್ರಭಾವದ
ಬಳವಿಗೆಯಲುತ್ತೋ ಇಕವಾದುದು ತಪೆ ಧನಂಜಯನ ॥   ೪

ಯಮೆದೋಳುತ್ತಾದಿಸಿದ ನಿಯಮ
ಕ್ರಮವ ಗೆಲಿದನು ಶಂಖವಿನ ಪದ
ಕ್ರಮಲ ಬ್ಯಾಸಿಕೆಯಾದುದೆತ್ತಿದ ಜೀವ ಪವನನಲಿ ।
ಭೃಮಸುವಿಂದಿಯಗಳಾವನುತ್ತದೂ
ಕ್ರಮಿಸಿ ಶಂಕರಭಾವದಲಿ ಸಂ
ಕ್ರಮಿಸಿ ಧರಿಸಿ ಸಮಾಧಿಯನು ತಳದಾತ್ಮಪರಾದ ॥   ೫

ವಿಮುಳಮತಿ ಕೇಳಿಂದಿಯಾರ್ಥ
ಭೃವೇಯ ಚಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಂತ
ಸ್ತುಮಿತಕರಣಭೃಮಯಲುದಿತಸ್ಯಪ್ರವೀಧಿಯಲಿ ।
ಗಮಿತತದ್ವಾಸನಯ ಬೀಜ
ಕ ಮುಸುಪುಪ್ತುವಸ್ಥೆಯಲಿ ಸಂ
ಕ್ರಮಿಸದಗ್ಗುದ ತುಯ್ಯಾಶಿವನನು ಪಾರ್ಥ ಇಹಿಂತಿಸಿದ ॥   ೬

ತಾನೆ ಶಿವನೋ ಹೇಳು ಶಿವನ
ಧ್ಯಾನ ತನಗದ್ವೈತದನುಸಂ
ಧಾನಕಿದು ಜವನಿಕೆಯೋ ಜೀವಾತುಮನ ಜಂಜಡವೋ ।

ಧ್ಯಾನವೋ ಹೇಣ ದ್ವೈತವೋ ತ
ದಾಖ್ಯನಕತ್ತುವೋ ತ್ರಿಪುಟರಹಿತನೋ
ತಾನು ಹೇಣಿನಲಾಯ್ತು ಚಿತ್ತದ ಶಂದಿಯಜ್ಞಾನನೆ ॥

೩

ಮುನಿಯಿದ್ದನ್ಯೇ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತು
ಜ್ಞಾನನ ಚಿತ್ತದಲೇನು ತಾಮಸ
ಜನಿತಕಮ್ರವೋ ಶದ್ದತತ್ತ್ವ ವಿಜ್ಞಾನಜಳಧಿಯಲ್ಲಿ ।
ಮನಮುಣಿಗ ಮಗುಟೆದು ಶಿತಿಕಂ
ರನಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾವನು ಬೇಡಿದ
ನೆನಲು ಜನಹೇಜಯಗೆ ವೈಶಂಪಾಯಮುನಿ ನುಡಿದ ॥

೪

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ರಾಜಸಾಂತಃ
ಕರ್ಣವದು ಕಾಮ್ಯಕಸಿದ್ಧಿ
ಸ್ಥರಣಗೋಸುಗ ತಪವಲೇ ರಾಜಾಭಿಲಾಪೆಯಲ್ಲಿ ।
ಹರಚರಣನಿಷ್ಠಾಪ್ತಜೀತಃ
ಸ್ಥರಣಿ ತತ್ತ್ವರಿಯಂತಪುಕಿತು
ಪರಮವಸ್ತುನಿಜಸ್ವಭಾವಕೆ ಚಿತ್ರಪೇನೆಂದ ॥

೫

ಹೇಳೆ ಹೇಲಿತನ ತಪೋಗ್ರಿ
ಜ್ಞಾನೆ ಜಡಿದು ತಡೆದಭ್ರ
ಸಾಳಿಯಲಿ ಸ್ಯವರಿವ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಮಪ್ರಭಯ ।
ಧಾಳಿಸುವ ಪರಿಧಿತಮೊನಿಕ
ರಾಳತೇಜೋಗಭಾತವೆಧೋ
ಮಾಳಯಲಿ ಹೇಷಾಳ ಮಸಗಿದುದರಸ ಕೇಳಂದ ॥

೬೦

१ ಮುನಿಯಂತೆಂದ ನಾನಗಂತ, ಜ.

ಕಂತನಗ್ರತಪಃಪ್ರಭಾವಿ
ಖ್ಯಾತಿ ವಿಗಡಿಸಿತಲಿಳಾಲೋಕ
ವಾರತವನು ಸೋತವನು ಕೌರವನೋ ಯಂಥಿಷ್ಠಿರನೋ |
ಕಂತನೀಶ್ವರನಸ್ತ್ರಿವನು ಕೈ
ಯಾತುಕೊಂಡರೆ ಬಟ್ಟಕ ರಿಪ್ರಾಂಪ
ಜಾತರಿದಿರೇ ಕೇಳಿಂ ಜನವೇಜಯ ಮಹಿಂಪಾಲ ||

೧೧

ಪನನೆಂಬೆನು ಪಾಫ್ರಾನುಗ್ರತ
ಪ್ರೋನಿದಾಫ್ರೇಚ್ಯಾಲೆಯನುಸಂ
ಧಾನವನು ತತ್ತರಸರದ ಪಾವನತಪ್ರೋಧನರ |
ಮೋನವಡಗಿದು ಜಪಾನು
ಘಾನ ಬಿಡೆ ಬೀಸಿತ್ತು ಸಮಾಧಿ
ಧ್ಯಾನ ಸೀಕರಿಯಾಯ್ತು ಸಾರೆವಿಷಾರ ಶಮನಂತ ||

೧೨

ಅಜರ್ವನನ ಧ್ಯಾನಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿದು ಬುಂಗಳ ಅಸೂಯೆ.

ಕುರುತಿಯಲ್ಲಾ ತಗ್ಗಿತು ವಿವೇಕ
ಸ್ಥಿರೆ ಪಲ್ಲಿಟವಾಯ್ತು ಮತ್ತರ
ಮತಿಯ ವೈಯುಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ದಾತ್ತಜ್ಞಾನದ್ವಿಯಿ
ಧ್ಯಾತಿಯವರ ಬಾಹೆಯಲಸೂಯಾ
ಸತಿಯ ಕಾಹಿಯ ಮನದಲಿರ್ದರು
ಯತಿಗಳಿತನ ತಪದ ತೇಜದ ಹೊದರ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ||

೧೩

ಕೋಪವ ರಟಿಸಿತಾಧಿಭೌತಿಕ
ತಾಪ ತಳತುದು ಹೃದಯವಿಳ್ಳುರ
ರಾಪವನು ಮುಚ್ಚಿದುದು ಮಾಯಾವೋಹಮುದ್ರೆಯಲಿ |
ತಾಪಭೀತರಹಮ್ಮ ಮತೆಯ ಕೃ
ತಾಪರಾಧರು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಯ
ಜ್ಞಾನೇಪನೀತರು ಮಸಗಿದರು ಮುನಿಗಳು ತಪ್ರೋವನವ ||

೧೪

ಅಗ ವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಗಿಗಳು ಅಜ್ಯಾನನ ತಪಸ್ಸನ್ನ ನೋಡಿ
ಶಿವನನ್ನ ಮರೆಹೋದುದು.

ಹಟೆವ ಹಾವನೆಮನದಲಿದ್ದರು
ಕೆಲರು ಕೆಲರೆಚೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು
ತಿಳಿಪು ಮರವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲರುಪಶಾಂತಿಭಾವದಲ್ಲಿ |
ಕೆಲರಿದೇನಿವನೆಲ್ಲಿ ತೊಲಗಿಸಿ
ಕಳ್ಳೆಪುದೀತನನೆಂದು ತಪ್ಪೆತ್ತಿಳಿ
ಕಳ್ಳವೆಳ್ಳಸುತ್ತೊವೆಗ್ಗಿತ್ತ ವಾದುದು ಸಕಲಮುನಿನಿಕರ || ೧೫

ಕೆದಜಿದುದು ಜಡಿ ಯಾಕ್ಕೆಮಾಲೆಗ
ಇಂದುರಿದುಪು ಕರದಲಿ ಕಮಂಡಲು
ವೆದುರಿದು ಹಟೆವಾಯ್ತು ಹರಿಣಾಳಜನ ಮುನೀಶ್ವರರ |
ಕದತಿತಂಗನಿಭೂತಿ ಕಡುಗೋರ್ಲ
ಪದಲಿ ಹರಿದರು ಹರಗಿರಿಯ ಹ
ತ್ತಿದರು ಕಂಡರು ರಾಜವ್ಯಾಳಯ ರಾಜಮಂದಿರವ | ೧೬

ಶಿವನ ಭವನವೆ ದೂರದಲಿ ಕಂ
ಡಿವರು ಹೈಯಿಸ್ಕಿ ದರು ವರಮುನಿ
ನಿವಹ ಬಂದುದ ಭಾಗಿಲವದಿರು ಬಿನ್ನ ಹದ ಹದನ |
ವಿವರಿಸಲು ಕರ್ಸಿದನು ಕರುಣಾ
ಇವನ ಕಂಡರು ಹೈಯ್ಯಾ ಭಾಷಿದ
ರವನಿಯಲಿ ಜಯ ಜಯ ಮಹೇಶ ನಮ್ಮೆಶ್ವಿವಾ ಯೆನುತ || ೧೭

ವಿಟರ್ಪೈ ಸಾಕೆಣರ್ಪೈ ಸಾ
ಕೆಣ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವ
ಹೇಣ ಯೆನೆ ಮುನಿನಿಕರ ವೆದುರು ನೋಸಲ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ |
ಹೇಣ ನೀವ ಹೇಣನ್ನ ಹಿರಿಯರು
ಹೇಣ ಯೆನುತ್ತೊಳಗೊಳಗೆ ಸ್ಥಾಣ
ಸ್ಥಾಣ ಮಸಗಿದುರೊಬ್ಬ ಮುನಿ ನಿಲಿಸಿಬನು ಕಳಕಳವ || ೧೮

ನೀಲಲೋಹಿತ ಚಿತ್ತವಿಸು ಶಶಿ
 ಮೈಳಿ ಬಿನ್ನದ ನಿಗಮವುಹಿಳಾ
 ಮೈಳಿಮೆಣಿನೀರಾಚಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜನವೆಧಾನ |
 ಪಾಲಿಸುವುದಾರ್ಥರನು ಪರಮಕ್ಕಾ
 ಪಾಳು ನೀನೆತಿದೀನರಾವು ವಿ
 ಟಾಳಿಸಂಗತಿಯಾದುದಸ್ಯಾಜ್ಞ ಪತಪಸ್ಸಿಂ ^{ಉಗ್ರ} ೮೮

ಶಾಂತಿಯೇ ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಚರ್ಣಿದ
 ಜಂತಿಯೇ ಮನೆನಾರ್ಥ ವರವೇ
 ದಾಂತತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯಮನನಾದಿಗಳು ಸರ್ವ ಸ್ವ |
 ದಾಂತಿಯೇ ಸುಖಿಭೋಗ ಮಾಯಾ
 ಶ್ರಾಂತಿಯೇ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಿದು ಮುನಿ
 ಸಂತತಿಗೆ ವತ್ತ್ವನವಲೇ ವೈದಿಕವಿಧಾನದಲಿ || ೯೦

ಹೊಂದ ಹೊಲಬೀಲುದಜ್ಞಿಂಗೆ ದು
 ಭೈಂದತಪನೇ ಹೊತ್ತುತ್ತಿದೆ ಜ
 ಇಲ್ಲದುಮೆಷ್ಟಿ ಸಮಾಧಿಸ್ಯೈರಣಿ ಶಮದಮಾದಿಗಳು |
 ಕಾದುದಾವನಭೂಮಿ ತರುಗು
 ಲ್ಲಾ ದಿಗೇಳು ಕಟ್ಟಿಷ್ಟಣಗಿಲಾದುವು
 ತೀಂದುದೆಮ್ಮು ಯ ಜಪಸಮಾಧಿಯು ಕರ್ಮವಿಧಿಯಿಂದ १ || ೯೧

ರಾಯನೋ ಮೇಣವನು ರಾವೃತ
 ನಾ ^२ ಯಕನೋ ಶಿಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಶುಪಿಗೇ
 ಕಾಯುಧಂಗಳ ಗೊಡವೆ ನಮಗೇಕದಣ ಬೂತಾಟ |
 ಸಾಯಕದ ಬತ್ತು ಳಿಕೆ ಇಂದುವೆ
 ಡಾಯುಧದ ಕಂಶಿವೆರಳಾಜಡೆಗಳ
 ನಾಯಕದಲನುಚಿತದ ಸಂಗದ ತಪಸ್ಸಿ ಯಿಹನೇಂದ || ೯೨

^१ ನೈತ್ಯ ವಿಧಿಯೋಬ್ಜನ ದೇಸೆಯಲಿಂದು, ಇ.

^२ ಪ್ರಾ, ಇ.

ಅಡಿದೊಡೆ ನಾವ ಮುನಿಗಸೂಯೆಯ
ಮಾಡಿದವರಿದ ನಿಮ್ಮೆಡ್ಲಿಗೇ ನಾ
ಎಡದಿದೊಡೆ ಬಿಸಿಲರಾಶಿಯನುರಿಯ ಸೂತಕವೆ |
ಕೂಡಿತೆಮ್ಮೆಯ ಕೆಮ್ಮೆಗತಿ ತಪೆ
ಗೇಡಿಯನು ಬಿಡದೆಬಿ ಸೆಮಗಡೆ
ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವೆಯಿಗ್ಗೆ ತು ಮುನಿಸೋತ್ತಮೆ || ೨೫

ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮೆನು ಪಿಸುಳಾರೆಂದೇ
ಚಿತ್ತವಿಸಲಾಗದು ತಪ್ಪೋವನೆ
ಹೊತ್ತು ತಿದೆ ವಿಪರೀತ ತಪಸಿಯ ತೀವ್ರತೇಜವಲಿ |
ಇತ್ತಲೊಂದು ತಪ್ಪೋವನವ ನವು
ಗಿತ್ತು ಕರುಣಿಸು ಹೇಳಿಕಾರಿಯ
ನೆತ್ತಿ ಕಳ್ಳ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಯೆಂದುದು ಮುನಿಸೋತ್ತಮೆ || ೨೬

ಆಗ ಈಕ್ಕೆರನು ಜ್ಞಾನದೃಪ್ಯಯಿಂದ ಅಜ್ಞನನೆಂದು ತಿಳಿದು
ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದು.

ಕೇಳುತವನಾರೋ ಯೆನುತ ಶಶಿ
ಮಾಳ ವಿಮೆಲಜ್ಞಾನದೃಪ್ಯಯೋ
ಇಳಳಿಸಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ನಮ್ಮೆವನಲಾ ಯೆನುತ |
ಬಾಲಹಿಮೆಕರಕಿರಣದೂಡನೆ ಸ
ಹೇಳಿವೆಹ ನಗೆ ಏನುಗೆ ಮುನಿ
ಜಾಲವನು ನೋಡಿದನು ಸುರಿದನು ಕೃಪೆಯ ತನಿರಸವೆ || ೨೭

ಅಳಿದೆನಾನೆಂಜದಿರಿ ಹುಯ್ಯಲ
ಬಿಳಿದೆ ತಂದಿರಿ ನಿಮ್ಮಗೆಲವಿಂ
ಗೆಣಗುವವನವೆ¹ ನೆಳ್ಳಿ ಬೇಳಿಯದಾತನೆಷೆವಣೆ |

1 ಗೆರಡಬಿವವ, ಇ.

ಅಜುಹಲೇಕೆ ಭವತ್ತ ಪ್ರೋವನ
ನಂತೆ ನಿಮಗೆ ನಾನವನೆನೆಬಿಸಿ
ತೆಂಹ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದನು ತ್ರೈಪುರಧ್ಯಂಸಿ || ೨೬

ಉತ್ತಿ ನೀವಾಶ್ರಮಕೆ ಹೋಗಿ ಭ
ಡಾಳಸಲಿ ಮುನಿವರನ ತಪವಿ
ನ್ನೇತಿ ಸಾಕೆಂದಭಯವಿತ್ತ ಕರಾಂಬುಜವ ನೆಗೆಹಿ |

ಬೇಣಿಗಾಗಿ ಸರ್ವರನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಜಿಸೆಂದು ನಂದಿಶ್ವರಸಿಗೆ
ಶಿವನ ಅಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಡಂಗುರ.
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಸಕಲಮುನಿಜನ
ಜಾಳವನು ಕರೆ ಭೂತನಿಕರವ
ಮೇಳಾವಿಸದೇಣಿಂದು ನಂದಿಶ್ವರಗೆ ನೇಮಿಸಿದ || ೨೭

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಬೇಂಟೆಯೆಂದಿ
ಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಕದಲಾಡಿದು ಡಂ
ಗುರದ ದನಿ ಡಾವರದಲ್ಪೈದಿತು ನಿಶಿಳಾಭೂತಚಕಯು १ |

ಕ್ಷೇರನು ಕಿರಾತನೇವನ್ನೂ ತಾಳಿದುದು
ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು ಭಕ್ತರ
ಪ್ರೋರವ ಭರದಲಿ ಭೂರಿವೃಗಯಾ
ಜರಣಿಗೋಂಸುಗ ಶಬರವರರೂಪವನು ಕೈಕೊಂಡ || ೨೮

ತೆಗೆದು ತಲೆಮಾಲೆಯನು ಹಸುರಂ
ಗಿಗಳ ತೊಟ್ಟನು ಸುತ್ತುವರೆ ಹೀ
ಲಿಗಳ ಹಂಣಿನ ಪಾರಿವದ ಜಲ್ಲಿಣವ ವೆಂತಣಿಸಿ |
ಬಿಗಿಜಡೆಯ ಶರೀರುಷಕೆ ಪತ್ರ
ಳಗಳ ಕಟ್ಟ ಕಿರಾತವೇವಿದ
ವಿಗಡದೆವರ ದೀವ ಕೊಂಡನು ಚಾಪಮಾಗ್ರಣವ || ೨೯

¹ ಭೂವನವನು, ಇ.

ಬಳಿಕ ಕ್ಷಮ್ಯರನ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಕಿರಾತರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದು
ದೇವನೆನುರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಂದರು
ದೇವಿಯರು ಗುಹಗೆಣಪತಿಗಳ
ಲೂ ವಿನೋದವನ ನೋಡಲಳ್ಳವಡಿಸಿದರು ಶಾಬರವೆ ।
ಆವಿಗಡನಂದಿತ ವೀರಕ
ದೇವವರರೇಣುಕ ಮಹೋದರ
ಧಾವಕಿಖಿವರವೀರಭಂಡಾರ್ದ್ಯಾಖಿಭಿಳಿಳಿದೇವಗಣ १ ॥

ಇಂ

ಅರಸ ಕೈಳ್ಳ ಸಪ್ತ ಮಾತ್ರ ಕೆ
ಯರು ಮಹೋಪನಿಷತ್ತನ್ನಿ ತಂಬನಿ
ಯರು ದಿಂಬದೇವಿಯರು ಶ್ರುತಿವಿದ್ಯಾದಿಶಕ್ತಿಯರು ।
ಉರಗಿಯರು ವಿದ್ಯಾಧರಿಯರ
ಪೂರಿಯರೌಪಧಮೆಂತ್ರದೇವತೆ
ಯರು ಪ್ರಾಂದಿಯರಾದರು २ ಮಹೇಶ್ವರಿಯ ಬಟಸಿನಲ್ಲಿ ॥

ಇಂ

ಧೃತಿ ಮಹೋನ್ನತಿ ತುಪಿಲ್ಯ ಪ್ರಪಿಲ್ಯ
ಸ್ತುತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಸಂವಿದಾಯತಿ
ಮತಿ ಮನಸ್ಸನಿ ಸಿದ್ಧಿ ಕೀತ್ತಿ ಇಶ್ವರತಿ ಮಿತಿ ನಿಯತಿ ।
ಗತಿ ಕಳಾವಾನಿನಿ ಕಳಾವತಿ
ರತಿ ರಸಾವತಿ ಜಂಡಿ ಜಯೆ ಮಧು
ಮತಿ ಯನಿಪ ದೇವಿಯರು ಶಬರಿಯರಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ॥

ಮಾರಿ ಒಮ್ಮುಂಡಾ ಸ್ತುತಾನಾ
ಗಾರವತಿ ವರಕಾಳರಾತ್ರಿ ಮ
ಹೀರಮಣಿ ಜಯಳಕ್ಕಿಲ್ಲ ಯೋಗಿನಿ ಯಜ್ಞ ಕಕ್ತಿಗಳಂ ।
ಮೀರಸಿರಿ ವನೆಲಕ್ಕಿಲ್ಲ ತಾಕಿನಿ
ವಾರಿದೇವತೆ ತಾಕಿನೀಮುಖಿ
ಭೂರಿಶಕ್ತಿ ಗಳ್ಳದೆ ಶಬರಿಯರಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ॥

ಇಂ

१ ಭಾತಗ್ರಂಥ, ೪

२ ರಾಯಪ್ರಕರಮೇ, ಇ. ೪.

ಜಾಳಿಸಿದ ಹದವಿಲ್ಲಿಗಳ ಬಡಿ
ಕೋಲುಗೆಳ ಸಂಕಲೆಯನಾಯ್ತ್ವಳು
ಕೋಲುವಲೆಗಳ ಕಣ ವಲೆಡಿವಲೆಯ ನಿಡಿವಲೆಯ |
ಕಾಲುಕಣ್ಣಿಯ ಹೆಬು ಲೆಯ ಬೆ
ಇತ್ತಾಲಹೊಬೀಗಳ ಗಳಿಗಳಂಟಿನ
ವೆಂಳುಗೆಂಬಿನ ಬೇಟೆಕಾಱರು ಬಣಿಸಿದರು ಶಿವನ್ || ೪೪

ಶ್ರುತಿಗಳೂಟಿಗತಕರ್ತಾಸ್ತುದ
ಗತಿಯ ಸೋರಿನ ತಂತ್ರಸುಯನಂ
ಗತಿಯ ಸೋಂಪಿನ ವಿವಿಧಜಪಯಜಾ ದಿಗಳ ಬಲೆಯ |
ಪ್ರತದ ಜಂತ್ರದ ಕಣ್ಣಿಗಳ ಸ
ತಕ್ಕಿತಿಯ ಕೋಲ್ಗ್ಯಂಡುಗಳ ಯೋಗ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಸರಳನ ಬೇಟೆಕಾಱರು ಬಣಿಸಿದರು ಹರನ್ || ೪೫

ಶ್ರವಣಮನನದ ಬೀಸುವಲೆ ಶಾಂ
ಭವಸುವೇದದ ದೀಳ್ಳಿಗಳ ಬಲು
ಗವಣೆಗಳ ಪಶುಪಾಶಬಂಧದ ಬೋಳಿಯಂಬುಗಳ |
ನವವಿಧಾಮೆಳಭಕ್ತಿಗಳ ರಣ
ದವಕದಿಕ್ರಿಯದ ಹುಲ್ಲಿಗಳ ಮೈಗ
ಭವವಿದಾರಣಸುಭಟ್ಟರ್ಪೈದಿತು ಶಿವನ್ ನೇಮದಲಿ || ೪೬

ಸೋರಿದರೆ ದೇಸೆದೆಸೆಗೆ ಹಾಯ್ಯಾವು
ನೋಹತಮೆದಂಭಾದಿಮ್ಮುಗತತಿ
ತೋರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವು ಮಹಾಪಾತಕಮೆದೇಭರಿಯ |
ದೊರ್ಕಡಿಯದ ಮೈಗವಪಾಯವ
ರಾಷ ಸಂಕೀರ್ಣೋರ್ಪಪಾತಕ
ವಾಹರಿಪ್ರಗಳನಂತವೆಡುವು ಹರನ್ ಬೇಂಟೆಯಲಿ || ೪೭

ಜಯಂಜಯೆಂದುದು ನಿಶಿಳಿಂಜಗ ಕೃತಿ
ಜಯೆ ಭಡಾಳಿಸಿ ಹೊಗಲುತ್ತಿದ್ದವು
ನಯಂನಗೋಳಿಕರವಾಯ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತರಮೆಂಬತತ್ತವ್ಯ |
ಲಯಂದ ಜನನದ ಸುತ್ಯಯ ಸಂಸ್ತುತಿ
ಲಯಸಮುದ್ರವೆ ಸುತ್ಯದು ಕಳ್ಳಿ ನಿ
ಭರ್ಯಯವು ಭಕ್ತರಿಗೆಂಬವೋಲೆ ಮನಿತು ಮಹಾತಬ್ದಿ || ೪೮-

ಕೈರಾತ ವೇತಿಯಾದ ಕಣಗನು ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ಇಂದ್ರ,
ಕೇಲಕ್ಕಿ ಬಂದುದು.

ಹೇಳುವೆಲೆ ರೋಮಾಂಜನವಲೂ
ಕೇಳಿ ನೃಪ ಕೈಲಾಸವಾಸಿಯ
ಶೀಲಿಯನು ನಿಜಭಕ್ತಿ ಜನಸಂದರ್ಶನಾರ್ಥವೆಲ |
ಆಳಿ ನಡೆತಂದಿಂದ್ರಕೇಲದ
ಕೈಲವನು ಬೆಣಿತು ಮಹಾದ್ಬಿತ
ದೇಶಗೆಯನೇನೆನೆಂಬೆನ್ನ ಕೈರಾತವಿಭ್ರಮವ || ೪೯-

ಈ ರಭಸವನ್ನು ಮೂರಕದಾನವನು ಕೇಳಿ ಜಂಧಿಯ ರೌಪವನ್ನು
ತಾಳಿ ಬಂದುದು.

ಇಂಬಿನಲ್ಲಿಕ ಮೂರಕದಾನವ
ನೆಂಬನೊಬ್ಬನ ತನ್ತುಹಾದಿನಿ
ತಂಬವನದ ನಿಕುಂಜದಲಿ ನಿಭರ್ಯಯವಿಹಾರದಲಿ |
ಜುಂಬಿಸತು ಬಲುರಭಸವದು ವಿಲ
ಯಾಂಬುಧಿಯ ಕಳ್ಳಕಳ್ಳವೆನೆ ಸುರರ
ತಿಂಬೆನೀಙ್ಕೆಣವನೆತ ಶಳಾನಾಲಿಸಿದನಾಧ್ಯನಿಯ || ೫೦

ಹಂದಿಯಾದನು ದನಸುಜನಾಗಿರಿ
ಕಂದರವೆ ಹೊಣವಂಟಿ ಬೇಟಿಯ
ಮಂದಿಯೋಳಿಗಡಹಾಯ್ಯತ್ತಿದ್ದನಿಧ್ಯವರ |

ಹಂಡಿಯಿದು ಬಿಡು ನಾಯು ಇನ್ನು ಬಿಡು
 ಹಿಂದಹಿಡಿ ಕೆಡೆ ಕುತ್ತು ಕೈಕೊ
 ಇಂದು ಗಜಬಿಜಸಿತ್ತು ಗಾವೇ ಗಹನಮೆಧ್ಯದಲಿ ॥   ४०

ಎಳ್ಳವೆಣಿಯನಡುವಿದ್ದ ರಾಹುವೋ
 ಲಳಪಡುವ ದಾಡಿಗಳ ದೊಯು ಮಿಗೆ
 ಬಳಧನೀಲಾಳಕಲಕೆ ಸರಿಯೆಂದೆನಿಷ ಹೇರೊಡಲ ।
 ಮುಳುದು ಗಜೀನಿ ಕಿಟಿಸುರಿವೆಕಂ
 ಗಳ ಸರೌದಾತ್ಮೀಪದಲಿ ಕೆ
 ಕ್ಕಳಿಸಿದೆಕ್ಕ ಲ ನೋಡುತ್ತಿದು ದೇವಸಂತತಿಯ ॥   ४१

ಕೂಡೆ ಕಟ್ಟತು ಭೂತಗಳ ದನಿ
 ಮಾಡಿ ಭೂರದಬ್ಜಿ ರಿಸಿ ವೇ ಶಾಜಿಯ
 ನೀಡಿ ನಾಯು ಇಂ ತುಡುಕಿದುವು ತಿರುಗಿದರೆ ಹಿಮ್ಮುಡಿಯ ।
 ಯೂಡಿಸುತ್ತ ಕವಿದೆಕ್ಕ ಲಂಡೊರೀ
 ಡಾಡಿ ಬಿರಿದುದು ನೂಲುಫೊಯುದಿ
 ನೋಡುತ್ತಿದು ದು ಸೇನೆ ಕಂಡನು ಶೂಲಿ ಸೂಕರನೆ ॥   ४२

ಕಾರ್ಣಿರನ ಬಾಣದ ಪಿಟ್ಟಿಂದ ಧ್ವನಿವಾಢತ್ತಾ ಖಂದ ಹಂಡಿಯನ್ನು
 ಪಾರ್ಥನು ನೋಡಿದುದು.

ಇದುವೆ ಸಮಯವೆಲೂ ಯೆನುತ್ತ ಹೂ
 ದಿದನು ಬಾಣವನುಗಿದು ಪೂರಾ
 ಯದಲಿ ತೆಗೆದು ಪಿನಾಕಿ ಯೆಚೆ ನು ಮೂಕದಾಸವನೆ ।
 ಒದೆದು ಹಾಯು ದು ಬಾಣಗಳ್ ದೊರ್
 ಜೀದುದು ಬಧಿಯಲಿ ಕೊಡರೆ ಫ್ರೋಡಿಡು
 ತದು ಧನಂಜಯನ್ತ ಜರಿದುದು ಹೊತ್ತು ಕಣೆಸಿಹಿತೆ ॥   ४३

ಪಾಫ್ರನ ಬಾಣಬಿಂದ ಹಂಡಿಯು ಮುತ್ತಾಗುವಿಕೆ.

ಬಂದು ಗಿರಿಕಂದರದೊಳಿಹ ಮುಸನಿ
 ವ್ಯಂದದೊಳಿಗಡಹಾಯು ಕೆಡಹುತೆ
 ಹಂಡಿ ವೋಜ್ಜೀಯ ನಗಹಿ ಮಲೆವೃತ ಗಜಭಿ ಗರ್ಜಿಸಿತು |
 ಮಂದಿ ಬೆದಟುತೆ ಘೋರಿತುತ್ತಲಾ
 ಯಿಂದುಧರನೇ ಬಲ್ಲ ಶಿವ ಶಿವ
 ಯೆಂದು ವೋಜೀಯಿಡೆ ಕೇಳಿ ಷಿದೆದ್ದ ನಾಪಾಫ್ರ || ೪೫

ಕಂಡನಜ್ಞನನೀವರಾಹನೆ
 ದಂಡಿ ಲೇಸಲ್ಲಿ ಸುತೆ ಭಾಣವೆ
 ಗಾಂಡಿವದೊಳಿವೆಡಿಸಿ ಬೊಬಿ ಷಿದೆಚೆ ನಾಬಿಳನ |
 ದಿಂಡುಗೆಡೆದು ಕಾಲ ಕೊಡಹುತೆ
 ಗಂಡಕ್ಕೆಲದ ಪೋಲು ಭೂತವೆ
 ದಿಂಡುದಷ್ಟಿದಾಹಂದಿ ಬಿದ್ದು ದು ಪಾಫ್ರಸಿದಿರಿನಲಿ || ೪೬

ಹಂಡಿ ನನ್ನ ದು ನನ್ನ ದು ಯೆಂದು ಶಿವಾಜ್ಞನರ ವಿವಾದ.

ಬಂದನೀಶ್ವರ ನಾವು ಕೆಡಹಿದ
 ಹಂಡಿ ನಮ್ಮೆ ದು ತೆಗೆ ಯೆನಲು ಸರ
 ಸಂದನೆನ್ನುಂಬಿನಲಿ ಬಿದು ದು ಸಾಣು ನೀನೆನಲು |
 ಬಂದುದೇಕಾಮಿಪವಿರೆಲೇಧದ
 ಕಂದು ಪಾಫ್ರನ ಚಿತ್ತದಲಿ ಭಾ
 ಲೇಂದುಧರನಂದೆತ್ತು ಬಲ್ಲನು ಕೇಳಿಕಿದನು ಶಿವನೆ || ೪೭

ಆರನೆಯು ಸಂಧಿ ಮಂಗದು.

ವಿ ಇ ಸೇ ಯೋ ಸಂ ಧಿ .

—
ಸೂಚನೆ.

ಕಾದನವುಖದಲಿ ಶೈಲೀಡಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಬೆದುಳದೊದಗಿದ ನರಗೆ ಕಾರು
ಣ್ಯದಲಿ ಕಾವುವಿರೋಧಿ ಕೊಟ್ಟನು ಪೊಶುಪತ್ತರವ ||

ಕೀರಾತನನ್ನು ಕುರಿತು ಅಜ್ಞಾನನು ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನನನ್ನು
ಕೆರೆದು ತಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದು.

ಎಲೆ ಕೀರಾತ ಮೆದಿಯಬಾಣದ
ಬಲೆಗೆ ನೀ ಮುಗವಾಗದಿರು ನಿ
ನ್ನಳವ ಮಣಿಯ್ಯೆ ಒನದ ನರಿವೊಲಹಕ್ಕು ಹರಿಣನಲಿ |
ಗೆಲಿದಗರುವನು ನೀನು ನಿನ್ನ
ಗ್ರಾಂಕೀಗಾನಂಜಾವನೆ ನಿನ್ನ ಯ
ದಣಕೆ ಪತೆಯುಂಟಾದೊಡ್ಡಾತನೆ ಕೊಂಡು ಭಾ ಯೆಂದ ||

೮

ಕಾಕ್ಷ್ಯರನು ನಕ್ಕು ಪಾವಕಿಯ ಮುಂದೆ ಕಾತನ ಪರಾಕ್ರಮ
ವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.

ಎನೆಲು ನಕ್ಕು ನು ಶಂಭು ಬಿಕ್ಷುತನ
ಮನದ ಧ್ವನಿಯನು ಭುಜಬಲವನ್ನಾ
ತನ ಪರಾಕ್ರಮುಲಜ್ಞಿ ಯನು ಪಾವಕಿಗೆ ತೋಱಿಸಿದ |
ನೆನೆದು ನುಡಿದನಿದೇನು ತಮ್ಮಡಿ
ನಿನಗೆ ತಪದಲಿ ಖಡ ವೇಕೀ
ಧನುಶರಾವೆಳ ಯೇಕೆ ನಿನ್ನ ಉಪವಕೆ ಯೆನೆಂದ ||

೯

ಅಜ್ಞನನ ಉಚ್ಯಾವಾಕ್ಯಗಳು.
 ಏಕೆ ನಿನಗೀತಪದ ಚಿಂತೆ ವಿ
ವೇಕಂತಾಸ್ತು ವಿಭಾರವಿದು ವಿಪಿ
 ನೈಕಸರ ಸಂಹಾರವಿದ್ಯಾವೈದಿ ನಿನ್ನ ದಲೆ |
 ಅಕೆವಾಳರ ಕರೆಸು ನೀನೇ
 ಕಾಕೆ ನಿನ್ನಲಿ ಹರಿಯದಾಷವ
 ವೇಕೆ ನಿನಗೆಂತೆಂದು ಕವಟಕಿರಾತನನು ಜಶಿದ || ೫

ಕೈಕ್ಯರನ ವಾಕ್ಯ.
 ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಕ
ಸಾತ್ತವಳಿಯಲಾವಿಂದು ಪಣಿಮೃ
 ಗಾವಳಿಯ ಬೇಂಟಿಯಲಿ ಬಳ್ಳವು ಜಾತಿಧರ್ಮವಿದು |
 ನೀವು ಬಲುಹುಳ್ಳವರು ನಿಮೋಡ
 ನಾವು ಸೇಣಸುವರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನ್ನೊ
 ಲಾವ ಮುಪಿ ಶಸ್ತ್ರಜ್ಞ ನಾತನ ಬಿರುದ ತಡೆಯೆಂದ || ೬

ಅಜ್ಞನನು ನಾನು ಕೈಕ್ಯರನ ಕಿಪ್ಪನೆಂದು ಹೇಳಿದುದು.
 ಕಟಕಿಯೇಕೆ ಪ್ರಳಿಂದ ನಾವು
 ಬುಟಿಯ ತಪಸಿಗಳೆಂಬುದಿದು ಪರಿ
 ಸುಟವಲೇ ತಮ್ಮೇನು ನಿನ್ನೊಡನೆಂದು ಘರುವೇನು |
 ಜಟಿಮೃಗಾಜಿನಭಸ್ತು ದೊಡನು
 ತ್ಯಂತಿಧನುಶ್ಚ ರಖಿದ್ದರಲಿ ಧೂ
 ಜಾಟೆ ಯಿಹನು ನಾವವರ ಶಿಪ್ಪುರು ಶಬರ ಕೇಳಿಂದ | ೭

ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಕ್ಯರನ ನುಡಿ.
 ಲೋಕಶಿಕ್ಷೆಕರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ
 ಗೇಕೆ ನಿಮ್ಮಯ ತಪದ ಚಿಂತೆ ಪಿ
 ನಾಕಂಥರನಡಿಹಾಯ್ದರೆಯು ಬಿಡಿವೆಮ್ಮು ವಾಸಿಗಳು |

ಕ್ಷಾಕಳಿಂಬವಿದೆಮೈ ದೇಸುತ ನ
ನಾಷಕಹದ ನೆಳಲಿನಲಿ ನಿಂದು ಪಿ
ನಾಕಿ ನುಡಿದನು ಕಡಿದನೀತನ ಮನದ ಸ್ವೀರಣೆಯ || ೬

ಪಾಠ್ಯನು ಕೋಪದಿಂದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದುದು.

ಮನಗಿದನು ನಿನ್ನಾ ತನುಗಿದೆ
ಬೀಸಿದ ಹುಲಿಯೋ ನೊಂದ ಹಂಡಿಯೋ
ಹಣೆದ ಭುಜಗನೋ ಕಾದಕಟ್ಟುಕ್ಕಿನ ಟ್ರಾಫಾಕತೆಯೋ |
ಉಸುರುಗಳ ಕೆಬೊರ್ಗಿಗೆಳಾಲಿಯು
ಬಿಸುಗುದಿಯ ಬಲುಕೊಂಡವೆಂಬಿನ
ಹೊಸಮೆಗಳಾರಿ ರುಶಾಡಿ ರುಷಪಿನಿ ಪಾಠ್ಯ ಖತಿಗೋಂಡ || ೭

ಆದೊಡಿದ ಕೊಳ್ಳುನುತ ಕೆನ್ನಗೆ
ಸೇದಿ ಬಿಟ್ಟನು ಸರಳನದು ರೀಂ
ದಾದುದಾಬಳಿ ಸರಳನದ ಹಿಂದುಳಿ ಮತ್ತೊಂದು |
ಹೋದುದು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೊಂ
ದೈದಿತೆವೇಗಾಯ ತನೆನು
ವಾದಸಾಧ್ಯದ ಸರಳ ಕವಿದವು ಬಿಟ್ಟುಸೂಟಿಯಲಿ || ೮

ಪನ ಹೇಱುವೆನರಸ ಶರದಭಿ
ಮಾನದೇವತೆಯುಂಟೀಲಾ ಹರಿ
ಸೂನುವಚ್ಯಿಯದೊಡಾಕೆಯಚ್ಯಿಯಳಿ ಇಂಡಿಕಾದೇವಿ |
ಭಾನುಮಂಡಲದಂಥಕಾರದ
ವೈನತೀಯನ ಭುಜಗತೆಯ ಸ
ಮಾನಧಮ್ಮವ ಕಂಡೆನೀಕನೊಳ್ಳಬಾಸ್ತು] ದಲಿ || ೯

ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದ್ದೊಡೇನು ಪವರ್ತತ
ವಂಜಪುದೆ ಹಾಲಾಹಲವ ನೊಣ
ನೆಂಜಲಿನುಪ್ಪದೆ ವಡಬಸಿಬಿ ನನೆಪ್ಪದೆ ತಪಾರದಲಿ |

ಕಂಜನಾಳಿದಿ ಕರ್ಮವೈವುದೆ
ಕುಂಜರನು ನರಕರದ ಜೋಡಿನ
ಜಾಂಜುನ್ನೊಳ್ಳಿಯಲಿ ಜಾಹ್ನುವೀಧರ ಜಾಜುವನೆ ಯೆಂದ || ೧೦

ಮತ್ತೆ ಸುಖಿದನು ಸರಳ ಮಹೇಂದುನ
ದೀತ್ತು ನಭದೆಸೆಯೆತ್ತು ಧಾರುಣಿ
ಯೆತ್ತುಲಜ್ಞನಸೆತ್ತು ಕಪಟಕಿರಾತ ತಾನೆತ್ತು |
ಹೊತ್ತುಹೊಗರಿನ ವೋಟಿವೆ ಗಜಿಗಳ
ಮುತ್ತು ಗಿಡಿಗಳ ಬಾಯಿಧಾರೆಯ
ವೋತ್ತ ವೆಂದ್ರಾಕಿದುವು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಸಮ್ಮಿಖೆ || ೧೧
ಕೋಪದಿಂ ಬಂದ ವಿನಾಯಕಾದಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಹಿಸಿದುದು,
ಕೆರಳದನು ಹೇರಂಬ ಗುಡನ
ಬುರಿಸಿದನು ರೋಪಂದಲಿ ಮಸಗಿತು
ತರತರದ ವರವಿರಭಾದ್ರಾದ್ಯಾಶಿಳಿಭೂತಗಳ |
ಹರನು ಕಂಡನಿದೇನಿದೇನ
ಜ್ಞ ರಿ ಧನಂಜಯನೆಮುಗೆ ನೂರ್ಮಿಡಿ
ಪರಮಾಹಿತ ನಿಮಿಂದ ನೀವ ಗಜಬಳಿಸಬೇಡೆಂದ || ೧೨

ಕಾಶ್ಮಿರಾಜುನರ ಪರಸ್ಪರಬಾಣಿವೃಷ್ಣಿ.

ಎನುತ ಕೋಂಡನು ಧನುವನಾಪೋ
ಧರನ ಶರಾಫುವನೆಚೋ ಏಜೀಶನ
ವೋನೆಗೆಣೆಯಲಕ್ಷ್ಯ ಡಿದುವು ಬಾಡಿದುವು ಬಹಿಸರಳಿ |
ಕನಲಿ ಕಿವಿವರೆಗಿಗಿದು ಘಡ ಹೋ
ಗೆನುತ ಮಗುಟೆಜ್ಞ ನು ಧನಂಜಯ
ನನಿತುಕರವನು ಕಡಿದು ಮದನಪರೋಧಿ ಮಗುಟೆಜ್ಞ || ೧೩
ಎಸುಗೆಯೋಳಿತು ಶಬರನತಿಸೋ
ಹನಿಕನ್ನೆ ಬಿಲಾ ಳಿಲಾ ಸಮು
ಬೀಸನನೆಜ್ಞ ನು ನವೋಡನೆ ಮರ್ಪುಪೂತು ಪಾಯ್ಜ್ಞನುತ |

ಹೊಸಮೆಸೆಯ ಹೊಗರಲಗುಗಳ ದ
ಳ್ಳಿಸುವ ಧಾರೆಯ ಕೆಂಗರಿಯ ಥಾ
ಳಸುವ ಕಣೆಗಳ ಶರ್ದಿಯನು ಕವಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾಥ್ರ || ೧೪

ಅಷ್ಟನನ ಬಾಣಗಳು ಮಂಗದರೂ ಉತ್ತಾಜ
ವಕರೀತಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

ಕೃತಿರಿದುವೈಂದೊಂದಿಲಿ ಹೊಗೆ
ರ್ಯೂಡಿ ರ್ಯುಳಿಸುವುರಿಗಳಲಿ ಸರ
ಳೋಡಿದುವು ಗಾಂಡಿವನೆಂದೆದು ಮಹೇಶನಿದಿರಿನಲಿ |
ಕಾಡಿದರೆ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೊಂ
ತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಪಾಥ್ರನಂಬಿನ
ಮೂಡಿಗೆಯ ಸಂವರಣೆ ಸವೆದು ಸವೆಯದಾಟೋಪ || ೧೫

ಎಲೆ ಕೀರ್ತಾತ ಕೀರ್ತಾತರೋಳಂಗ
ಗ್ರಿಳ್ಯಯನಹೆಯೋ ದೇವದಾಂವ
ರೋಳಗೆ ಸ್ವರಿಸಿ ನಿಲುವನಾವನು ನಮ್ಮೆ ವಿಲಗದಲಿ |
ಅಳುಕದಿರು ಕಲಿಯಾಗೆನುತೆ ತುದಿ
ಹಿಳುಕ ಮಂತ್ರಿಸಿ ದಿವ್ಯಭಾಷಾ
ವೇಳಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಂದುವೈಳಿಯನೆಷ್ಟ ನಾಪಾಥ್ರ || ೧೬

ಅಷ್ಟನನ ಬಾಣಗಳನ್ನ ಕಾಶ್ಯರನು ನುಂಗಿದುದು.

ಪಿಸುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರು ದಲಿ ಮುಸುಕಿದೊ
ಡ್ಯುಸುವನು ಹರ ಸುಂಗಿದನು ಮಗು
ಜೀಸುಕೂರಂಬುಗಳಲೆಚೊ ಡೆ ಕಡಿದನಂಬಿನಲಿ |
ಕಾಸುವೆಗ್ಗಳರಾರೆನಿಪ ಜೀ
ಷ್ಟೋಸೆ ಹೇಡಾ ಷ್ಟೋತ್ರತಾಮಸು
ವೇಸು ಬಲುಹೋ ನಿಮ್ಮೆ ಜಾತಿಗೆ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೧೭

ಆಗ ಅಜ್ಞಾನನ ಪರಿತಾಪ.

ಅಂದು ಖಾಂಡವವನ್ನದ ದಹನದಿ
ಬಂದುದ್ದಕ್ಕೆಯಂಬಾಗಿ ಭಾಣದಿ
ಯಿಂದು ಬಳಿತುದು ಒತ್ತಳಿಜಲನಿಧಿ ಬತ್ತು ವೆಂದದಲಿ |
ಇಂದುಮೊಳಿಯ ಸೇವಿಗಿಂದು ಪ್ರ
ಳಂದ ಕಂಟಕನಾದನೇ ಹಾ
ಯಿಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಒಂಪದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಶಿವನೆ || ೮೮

ಕೆಳೆಚಿದನು ದಂಡೆಯಲಿ ಫೋಯವ
ನೆಳುಕಿದನಲ್ಲಾ ಯೆನುತ ಮೆಗುಳ
• ಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಹೇಳಿಯು ಕೋಯು ನು ಜಾಣಿದು ರುಷಾಂಪಿಸುತ್ತ
ಮೆಲುಗನಗೆಯಲಜ್ಞನನ್ ಒಂಪವ
ಸೇಳಿದು ಕೊಂಡನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನೆ
ಬಳಿಗಿಯನೇ ಮಾಡಿ ಫೈಯಂದುದು ಸುರಸ್ಯೋಮು || ೮೯

ಅಜ್ಞಾನನು ಭಯಗೋಂಡುದು.

ತೀಳವನೆಗಿದಗಿಕ್ಕಿ ಮುಣವೆಯು
ಕೆಳೆಕೆಳವೆ ನೇರಿಲಾಯ್ಯು ತಾಮೆಸ
ಜಲನಿಧಿಯ ತಳಮುಳ್ಳಲ¹ ಮುಣಿತು ಮನ ಧನಂಜಯನ |
ಸೇಳಿದನೆರೆಯಲಥಾಯುಧವ ಬೀ
ತೆಲವ್ರೋ ಶಬರಾ ಯೆನುತ ಹೋಯು ನು
ತಳರೆಲೆಯು ತಳದೆಳೆವೆಳಿಯನೆಲೆವನೆಯ ಪಶುಪತಿಯ || ೯೦

ಮರದ ಹೆಗ್ಗೊಂಬುಗಳ ಲಿಟ್ಟುನು
ತಿರುಹಿಂ ಕೆಲ್ಲು ಂಡುಗಳ ಮೆಣೆಯಲೀ
ಹರನ ಮುನುಕಿದನೇನನೆಂಬೆನು ಪಾಫ್ರಾನುರುವಣೆಯ |

¹ ತಾಯ್ಯುಳ್ಳ, ಜ.

ಸರ್ಳಾಸಾರದಲಿನಿತುವನು ಕ
ತ್ತರಿಸಿ ಕರುಣಾಜಲಧಿ ನುಡಿದನು
ಮರ್ಳಾ ತಮ್ಮದಿ ಕೈದುಪ್ರಜ್ಞರೇ ಕೊಂಡು ಬಾ ಯೆಂದ ॥ ೨೦

ಬಾಹುಯುಧ್ ಕಾಗಿ ಶಾಖಾರನ್ನು ಕರೆದು
ಕೈದುವೇಕೆ ಪ್ರಳಂದ ನಮೈತ್ತಿಡ
ನೈದಿಸಾ ಭುಜಯುದ ವನು ಬಿಲು
ಗೈದುವಿದೆಲಾ ಮುಷ್ಟಿ ನಿನಗದು ಪಾಯಂಕೊಕ್ಕಿ ಯವೆ ।
ಕಾದುಕೊಳ್ಳಿನವಾಗು ನಿನ್ನವ
ರೈದಿ ನೋಡಲಿ ಯೆನುತ ಭುಜವನು
ಹೊಯ್ದ ನಿಂದನು ಪಾಥ್ರನುಣಿ ಬೆಱಗಾಗೆ ಭೂತಗಳಾ ॥ ೨೧

ಪಾರ್ವತಿಯ ವುಂದೆ ಶತನ ತಪಸ್ಸಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು
ಹೇಳಿದುದು.

ಕಂಡಿರೇ ದೇವಿಯರೇ ನರನು
ದಂಡತನವನು ತಱಗೆಲೇಯ ಕೈ
ಕೊಂಡು ತಿಂಗಳು ನಾಲ್ಕು ಪವಾಹಾರದಲಿ ಬಿಟಕ್
ದಂಡಿಸಿದನೀದೇಹವನು ನಾ
ಮಂಡಲೇಯಲೋಗಿದನಲೇ ಸಮೆ
ದಂಡಿಯಲಿ ನಮೈತ್ತಿಡನೆ ಯೆಂದನು ನಗುತ ಶಶಿಮೂಳ ॥ ೨೨

ಜಾಣಿತಾಯುಧವೆಂದು ಭೀತಿಗೇ
ಮಾಣಿಕ್ಯೋದನೇ ವೀರರಸ ಸೋಣಿ
ಯಾಣಿತೇ ನಿಜಭಾದುಸತ್ಯದೊಳಂಬೆ ಶಯಂಜೀರ್ಣಿ ।
ವಿಂಣಿ ಹತಕಂತುಕದ ಪ್ರೋಲು ಪ್ರಾಟ
ವೇಣುತ್ತಿದೆ ವಿಕ್ರಮ ಭಡಾಳಿ
ಬೀಣಿತ್ತಿದೆ ಭುಜಭಾರಿಯಂಕವ ದೇವಿ ನೋಡೆಂದ ॥ ೨೩

ಕ್ಷತ ನರನೆಂಬನು ಕಣಾ ಸಂ
ಗಾತಿ ನಾರಾಯಣಿಯಮಿಗೆ ತಾ
ನಿತಗಳು ಹರಿಯಂಶಭೂತರು ಭಕ್ತ ರಿವರೆವೆಗೆ ।
ಕ್ಷತನೇಮೃಯ ಪಾಶುಪತವಿ
ಖಾತಬಾಣವೆ ಬೇಡಿ ತಪದಲಿ
ವಿತರಾಗದ್ವೈಪನಾದನು ಕಾಂತಿ ಕೇಳಂದ ॥

—೫

ಪಾಫ್ರ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾರನ ಬಾಹುಯಂಧ್ಯ.
ಕೊಡುವವೇನಿತಂಗೆಮ್ಮೆ ಶರವನೆ
ಮುಡದಿ ಮತ್ತೀಯು ನೋಡು ಪಾಫ್ರನೆ
ಕಡುಹನೆನೆನುತ್ತಿರಾಗಿ ಬಾಹಪ್ಪಳಿನಿ ಬೋಬ್ಯಿಡುತ ।
ಹಿಡಿದರಿಬ್ಬರು ಕೈಗಳನು ಹೊ
ಕೈಉಡನೆ ಹತ್ತಾಹತ್ತಿಯಲಿ ವಿಗೆ
ಜಡಿತೆಯಲಿ ಜಾವಡಿಸಿದರು ^೧ ಬಹುವಿಧದ ಬಿನ್ನಣವೆ ॥

—೬

ಬಿಗಿವ ಬಿಡಿಸುವ ಬಿಡಿಸಿದಾಕ್ಷೇಣ
ತೆಗೆವ ಕಳಳಿತುವ ಕೊಂಬಳಳಿಯಲಿ
ಹೊಗುವ ಹತ್ತುವ ಲವಣಿಯಲಿ ಲಾಗಿಸುವ ಹೊಬಿವೆಡುವ ।
ಒಗಿವ ತೊಡಜುವ ಬಿಡುವ ಬೀಸುವ ^೨
ಬಗಿವ ಬಳಳುವ ಬಂಧಗತಿಯಲಿ
ಲಗಡಿಸುವ ಲೋಕ್ಯೈಕ್ಯಾರೀರರು ಹೊಕ್ಕು ಹೆಣಿದರು ॥

—೭

ಕರವೆಳಯ ಕರಹತಿಯ ^೩ ದೊಕ್ಕುರ
ಶಿರವ ಧಣಣಣಣವೆಟ್ಟುತ್ತಳ ಭೊ
ಪ್ಪರ ದುವಂಗುಲಕಂದ ದೊಕ್ಕುರ ತೋಣಹತ್ತುದಲಿ ।
ಸರಿಸಮುಕ್ಕಣಿಬಂಧಪಟ್ಟಿಸು
ಉರಗಬಂಧನಬಾಹುದಣುವಂ
ತುಲಗಡಿಯಂಬಿನಿತರಲಿ ತೋಣಿದರು ಕೌಶಲವೆ ॥

—೮

1 ಜಾಕ್ಕೆದರು, ಜ. 2 ಒಗಿವ ಬಿಡಿಸುವ, ಜ. 3 ತಳಹತ್ತು, ಜ. ಟಿ

ಮುಖಿವ ಬಿಡಿಸುವ ದಗೆಯ ಸ್ನೇರಿಸಿ
ತೀರಳಜುವ ತೇಳ ಮೇಲುಗೆಳುಲು
ತ್ತರಿಸವೇಣುವ ಬೀಳೆ ಜರಿಸುವ¹ ಸುತ್ತಿವ ವಂಚಿಸುವ |
ಹೊರಳ್ಯತ್ನಿಹೋರಿಟೆಯ ಸತ್ಯಾಗ್ರೇ
ತ್ತರದ ಶಮವನು ಶಂಭು ಶಿಷ್ಯಗೇ
ಪರಿವಿಡಿಯ ತೋಳಿಸುವ್ಯಾಲಿದಾನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೪೦

ಫಾಯುಪುಂಟೇ ತೋಣು ನೀ ನಡು
ಪಾಯ ಬಿಡು ಜೊಕ್ಕೆ ಯವನೆನುತ್ತಲ
ಜೀಯನೊಡನಿದಿರ್ದು ತಿವಿದನು ಹರನ ಹೇರುರವೆ |
ಫಾಯು ಫಾತಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮತವೆನು
ಗಾಯೈನುತ ತ್ರಿಪುರಾರಿ ಕಡು ಪೂ
ರಾಯದಲಿ ಕರವತ್ತಿನಸು ತಿವಿದನು ಧನಂಜಯನ || ೪೧

ತರಜರಿಸಿ ನರನಿಕ್ಕಿದನು ಶಂ
ಕರನ ವಹ್ನಿಸ್ತ ಭವನೆಡಿಯಲಿ
ಮುಖಿದು ಕಾಳಚಿ ಗಿರೀಶನೆಣಿಗಿದನಿಂದನಂದನನ .|
ಮರಳ ತಿವಿದನು ಪಾಥ್ರ ನೀತನ
ಶಿರಕೆ ಕೊಟ್ಟನು ಶಂಭುವಿಂತಿ
ಬರ ವಿಷಮಫಾಯದ ಗಡಾವಕೆ ಫೂಲಿಸಿತು ಜಗವ || ೪೨

ಸುಯ್ಯ ಹೊಗೆಗಳ ಹೊದರುದಿವಿಗಳ
ಮೆಯ್ಯ ಓಯ ಮುಖಿಪುಗಳ ದೃಢವೇ
ಗಾಯ ರಿಕ್ಕಿದ ಫಾಯಫಾತಿಗೆ ಮುಪ್ಪಿಕಿಡಿಯೇಳಿ
ಶಯ್ಯ ಹತಿಗಳ ಭಾರಣೆಯ ಬಿರು
ಸ್ವಾಯ ಬೆಳ ಸಿರಿವಂತರಿವರೆನ
ಲ್ಯೇಲಪ್ಪೆಲದ ಜರಡುಗಳ ನರನಾಥ ಕೇಳಂದ || ೪೩

¹ ಕತ್ತವ, ಟ.

ತ್ರಾಣವೆಂತುಟೋ ಶಿವ ಶಿವಾ ಸ
ತ್ರಾಣನೆಹೀ ಬಹುದಿವಸೆ ಭುವನೆ
ಪ್ರಾಣನೇ ಪ್ರೋಷಣದಲ್ಲಾ ಮರ್ಯಾ ಪೂರುತು ಜಗಿಜಟ್ಟು |
ಕಾಣೆ ನಿನಗೆ ಸಮಾನನನು ಶಿವ
ರಾಣೆ ಗುಣವಲಸೂಯೀಯೇ ತೆ
ನಾನ್ಹಣಿ ನೋಡಾ ಶಬರಿ ಯೆಂದನು ನಗುತ್ತ ಶಶಿಮೃಳೆ¹ || ೫೪
ಅಜರ್ಣನು ಕಂಕ್ರೋನ್ಹು ಚೇಡಿದುದು.

ನಿನಗೆ ನಾ ಬೇಂಗಾದೆ ನೀನಿಂ
ದಿನಗೆ ವೇಳಿ ದೇ² ದೇವದಾನವೆ
ಒನವನೆಗೆ ಪೊಡಲ್ಲ ನೀ ಹಲ್ಲಣಿಸಿದ್ದೈ ನಮ್ಮೆ |
ಇನನೋ ವೇಣ ದೇವೇಂದ್ರನೋ ಹರಿ
ತನುಜನೋ ಹರಿಯೋ ಮಹಾದೇ
ವನೋ ಕಿರಾತನೋ ವೇಣಿನುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಶಿವಿನು ಶಿವನೆ || ೫೫

ಅಜರ್ಣನನ್ಹು ನೋಡಿ ಶಿವನ ಪಣ್ಣಾ ತಾತ್ತ್ವ.
ಫಾಯವನು ಮನ್ಮಿನ್ಹು ಸುತ್ತ ಶಿವ ಪೂ
ರಾಯದಲ್ಲಿ ವೇಳಿದನು ಪೊಫರ್-ನ
ಬಾಯೋಳ್ಳಾಕ್ಷುದು ರುಧಿರ ನಾಸಿಕದೆರಡುಬಾಹೆಯಲಿ |
ನೋಯ ನೋಂದನು ವಿಾಜಿ ಮುನಿಯಲ
ಪಾಯವಾದುದಕರ್ತರಕರ್ತಾ ತ
ಪ್ರಾಯಿತ್ತೆ ತಪ್ರಾಯಿತ್ತನುತ್ತ ಮಹಿಂಗಿನು ಮಹಾರಿ || ೫೬
ಬಿರಿದುದೀತನೆ ಗರ್ಭಗಿರಿ ಮಡ
ಮುಜಿದುದೀತನೆ ಶಕ್ತಿ ಸಲೆ ಟೆ
ಬ್ರಿರಿಸಿತಿಂದಿಯವರ್ಗ ನಗಿ ತು ನೆನರಿನೋಡ ವಹೆ |
ಹರಿದುದಂಗಸ್ಯೇದಜಲ ಕಾ
ಹರಕೆ ಕಾಲೋಳಯಾಯ್ಯತ್ತ ಮತಿನಿ
ಬುರದ ಬೆಣಗಿನ ಬೆದೆಯಲಿ ಬೆಂಡಾದನಾಪೊಫರ್ || ೫೭

1 ಮಹಾನಾರಿ, ಜ. ಟೆ.

2 ವಂಜಸದೆ, ಕೆ,

ಅಜ್ಞಾನನೇ ಸಂತಾಪ.

ಅವ ಸುವೃತ್ತಭಂಗವೋ ಮೇ
ಣಾವ ದೃಪದೀಕಂಪೋ ಮೇ
ಣಾವ ಶಿವಭಕ್ತಾ ಪರಾಧವೋ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ |
ಅವ ಹಿರಿಯರ ಜಟಿದನೋ ತಾ
ನಾವ ಧರ್ಮವನಷಟಿದನೋ ತನ
ಗೀವಿಧಿಯ¹ ಪರಿಭವವೆಹಿರುತ ಘಲಿತವಾಯ್ತಿಂದ || ೪೭-

ಕ್ಷತಿ ದಿಟಕೆ ಪ್ರಾಂದನೇ ವಿ
ಖ್ಯಾತನರ ತಾನಲ್ಲಲೇ ದಿಟ
ಜಾತಿಪಾಥನೇ ತಾ ನಿಧಾನಿಸೆ ಶಬರನಿವನಲ್ಲ |
ಕ್ಷತಿ ಪ್ಲಾಟವಾದನೋ ಮೇಣ
ಶ್ವೇತತುರಗನ ಪ್ಲಾಟವೋ ಕುಂ
ತೀತನುಜ ತಾನಲ್ಲ ನಿಳ್ಳ ಯವೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ || ೪೮-

ಅಜ್ಞಿದನೇ ಶಿವನೆಂದು ದೈವದ
ಸರಿಯ ಬಲುಹನು ಕಂಡೊಡೆಯು ದಿಟ
ವಣಿಯಬಹುದೇ ರಹಸ್ಯ ಮಾಯಾಗೋಪಿಕಾತ್ತಿ ಜನ |
ಅಣಿಹಿಕೊಡವೇ ವೇದಶಿರವೆ
ಜ ರಿಸಿ ತನ್ನ ನಿಂಬಂಡಜಿನ್ನಿಯು
ನಣಿಪು ತಾನೆಂದಾವನಜಿವನು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ || ೪೯

ಹಂದಿಯ್ಯಿತರಲೇಕೆ² ಬನದ ಪ್ರ
ಳಂದನಲಿ ಸೀಣಸಾಗಲೇತಕೆ ಪ್ರ
ಳಂಪವಮಾನಕರು ತಾವವಮಾನಸ್ಯ ರಾದೆವೆಲೆ |
ಇಂದುಮೈಳಿಯುಪೇಣ್ಣೆಯೋ ತಾ
ನಿಂದು ಶಿವಪದಭಕ್ತಿಶಾಸ್ಯನೋ
ಮಂದಭಾಗ್ಯನು ತಾನಲ್ಲಾ ಹಾ ಯಿನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೫೦

¹ ಗಾಷಾರಿ, ಜ.

² ಯೇತಕೆತನಗೆ, ಜ.

ತಿರುಗ ಶಿವನನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದುದು.
ವಿಕೆ ಚೆಂತೆ ವೈಧಾ ಮನೋಪ್ರಾಣಿ
ಕಾಕಲಾ ನಾವಜ ರಾಗೆ ಪಿ
ನಾಕಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಮಹಿಯೋಗುವೆನು ಮಹೇಶ್ವರನೆ |

ಕೃಂಗಾತನ ದರಿಬವನು ಒಟ್ಟ
ಕೇರೆ ನಿಮಿಷಕೆ ಗೆಲುವನೆಂದು ವಿ
ವೇಕಳಿರಿಯ ಕಟ್ಟಾಣ್ಣೆ ಚಿತ್ತಕೆ ಮಾರಿದನು ಮನವೆ || ೪-೮

ಮಣಲಲಿಂಗವ ಮಾಡಿದನು ನಿ
ಗೂರ್ಜಾನೆ ಸಂಗತಾರಾಧನೆಯ ಮು
ನ್ನೆ ಹೀಗಳೆಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತುರಿಸಿದನು ವಿವಿಧಾಗವೇಕ್ಕಿಯಲಿ |
ಕಣಗಿಲೆಯ ಬಂಧುಗೆಯ ಕೃಂಗಾ
ಸಣಳಿರೇಪದ ಕುಸುಮದಲಿ ರಿಪ್ರ
ಗಣಭಯುಂಕರನನಚ್ಚಿ-ಗೀದನೆಂಧಾಸುರಾಂತರನೆ || ೪-೯

ಅಮೆಲಶ್ವಿವಸ್ತುವನ ಹೇಣುತ್ತ
ನಮಿಸಿದನು ಬಲ ಬಂದು ಪುನರಷಿ
ವಿಮೆಲಮತಿ ಮ್ಯಾಯ್ಯಿಕ್ಕಿಸ್ತುದನು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ¹ |
ಕಮೆಲಸಂಭವವಂದ್ಯ ಗಿರಿಜಾ
ರಮೇಶ ಭಕ್ತಿಕುಟುಂಬಿ ದೇವೋ
ತ್ತಮ ತ್ರಿಯುಂಬಕ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಥನ ಕರುಣೆ ಸುವುದೆಂದ || ೪-೧೦
ಗೆಲಿದನೆನ್ನು ನು ಶಬರನೀತನೆ
ಗೆಲುವಕ್ಕಿಯ ಕೊಡು ಕಿರಾತನೆ
ಬಲುಹ ಭಂಗಿಸಿತೆನ್ನು ಬಿಂಕದ ವ್ರೋಡೆಯ ನೀನಿರಲು |
ಜಂಪು ಮಾತೇನಿವನ ಗೆಲುವ
ಗ್ರಹಕೆಯನು ಕುಪೆಮಾಡೆನುತ್ತ ಪರ
ಬಲದಿಂಬಿ ಭೂಜವನೆಂದರಿಸುತ್ತ ಮುಂಡಾದ || ೪-೧೧

¹ ನಿಜಭಾವಕುಂಭಿಯಲಿ, ಜ.

ತಿರುಗಿ ಯುದ್ಧ ಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವಾಗ ಕಿವನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಕವಾದುದು.

ಕಾಣಬಹುದೀರೋ ಶಬರ ನಿನ್ನ ಯ

ಪ್ರಾಲವೆನ್ನಾ ಧೀನೆ ವೆಣಿಯಾ

ಸಾಫಳವಿನ ಬಲಹುಂಟು ಹಿಂಡುವೆನ್ನು ನಿನ್ನ ಸುವ |

ಗೋಳಿ ಮುಖೀನಿನು ತುಡುಕಿದರೆ ಶಿವ

ನಾಣಿ ಭಾ ಸಂಮುಖಕೆ ಹಾಣಾ

ಕಾಣಿನ್ನು ನೆವಳಿನುತ್ತೆವೆಯಿಕ್ಕುದೀಕ್ಕಿಸಿದ || ೪೬

ಕಂಡನಜ್ಞನನ್ನಿಕಿರಾತನ

ಮುಂಡೆಯಲಿ ತಾ ಮಳಲಲಿಂಗದ

ಮುಂಡೆಯಲಿ ಪೂಜೆಸಿದ ಬಹುವಿಧಕುಸುಮಮುಂಜರಿಯ |

ಕಂಡನಿತ್ತಲು ಮುಖಿದು ಪ್ರಸರಷಿ

ಕಂಡನೀಶಬರಂಗಿದೆತ್ತಣ

ದಂಡಿಯಿದು ತಾನೆನುತ ಬೆಣಗಾಗದ್ದನಾಪಾಢ್ರ ۱ || ೪೭

ಅಗಲಿದನಾಯೈನೆನುತವ

ನಾಗವೋಕ್ಕುದಿ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗದ

ಮೇಗರೆಯ ನಿಮಾರ್ಪಾವನು ಬೇಣಿಯ್ಯಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |

ಪೂರ್ಣನು ತಕ್ಷಿದೊಷ್ಟು ಕರುಣಾ

ಸಾಗರನ ಬಲವಂದು ದಾಢೆನ

ಯಾಗಿಹರನೆ ನಮಶ್ಚಿವಾಯೆನುತ್ತೆ ಮುಂದಾದ || ೪೮

ಮತ್ತೆ ಕಂಡನು ಖಂಡಪರಶುವಿ

ನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳಿಂಜೀಯಲಿ ಲಿಂ

ಗೋತ್ತಮಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಕಾಣನು ಕುಸುಮಮುಂಜರಿಯ |

ಕುತ್ತಿದುವು ಕೌತುಕವ ಕಂಗಳು

ಡೊತ್ತುವೆದುಭುತವನು ಭಯಾನಕ

ನೆತ್ತು ರಸದಲಿ ಮುಳಂಗಿದುವು ಕಂಗಳು ಧನಂಜಯನ || ೪೯

1 ದಂಡಿಯೋ ಹಾಯೆನುತಸ್ಯೈವೆಣಗಾಬನಾಪಾಢ್ರ, ಜ.

ಶಿವನೆಲಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾಜ್ಯ ತುರ್ಥ ಶ
ಭುವನಕರ್ತೃಪರ್ವೆಲಾ ಕಿರುತ್ತ
ವ್ಯಾವಹರಣೆಯಲಿ ಸುಖಿದನಸ್ಮರದನುಗ್ರಹಣಾರ್ಥವೆಲ |
ಎವರೆ ನಿರಳನ ತಪದ ಸಿತ್ತುದ
ಭವಣಿ ತಲೇಗೇಣಿದುದಲಾ ಶಿವ
ಶಿವ ಮಹಾದೇವಾ ಯಿಸುತ್ತ ಮಂಜುಗಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ | ೫೧

ಯುಧಧಾಷಿಧಾಷಿ ಕಾಗಿ ಅಜರ್ನನ ಪಕಾತ್ತಾಪ.
ಕೃದಯವಿಬಿಗೆಯಾಯ್ತು ಕಂಗಳು
ಹೆದಣಿದುವು ವ್ಯೇವಣ್ಯಾ ದಲಿ ತನು
ಗರಗದಿಸಿತಡಿಗಿಗೆ ರುಡಿದುದು ರೋಮಪ್ರಳಕ್ಕದಲಿ |
ಉದುರಿದುದು ಹೇತ್ವಾಂಬು ಬಿಂಕಂದ
ಬೆದರಿಕೆಯ ಮೂರ್ಖತೆಯ ತಿಳಂಹಿನ
ಮುದದ ಶೀರ್ದ ಫೂಘಫೂಸಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೊಳಗಾದ | ೫೨

ಸ್ವೇದಜಲದಲಿ ಮಿಂದು ಪುನರೆಪಿ
ಶೀರ್ದಪಂಕದೊಳ್ಳದ್ದು ಬಹಳವಿ
ಷಾದರಜದಲಿ ಹೊರಟ ಭಯರಸನದಿಯೋಳಿಸೋಡಿ |
ಮೈದಿಗೆದು ಮರನಾಗಿ ದೇಸೆಯಲಿ
ಬೀದಿವರಿಪ್ರತ ವಿವಿಧಭಾವದ
ಭೇದದಲಿ ಮನ ಮುಂದುಗೆಡುತ್ತಿದುದು ಧನಂಜಯನ | ೫೩

ಪುಸು ಬಾಳಾದೊಳ್ಳಜೋ ಜೆಯು ಹೊಳಿ
ಸೂಸಿದುವು ತಾನಕ್ಕೊಂದಿಲ್ಲ ಮು
ಹಾಶರವ ಕಳುಹಿಂದೊಡೆ ನುಂಗಿದನಡಣಿದೆನೆ ತಾನು |
ಅಶರಾಸನಬಿಡ್ ವನು ಕೊಳ್ಳ
ಲ್ಯಾಸರೊಳ್ಳಿಕೆ ತ್ತೀನೇ ರೀಂ
ದೇಸುಜನ್ಯದ ಜಂಡ್ಯಾಜವನಿಕೆಯೋಂದುದಿನಗೆಂದ | ೫೪

ಆವನನು ಜಪಯಂಜ ದಲಿ ಸಂ
ಭಾವಿಸುವರಾವನ ಪದಾಂಬುಜ
ಸೇವೆಯಲಿ ಸನಕಾದಿಗಳು ಧನ್ಯಾಭಿಮೂನಿಗಳು |

ಆವನೊಬ್ಬಿನೆ ನಾಡಬಿಂದುಕ
ಇವಿಶೇಷಾತೀತನಾತನೋ
ಇಂದ್ರ ಸಮರಕೆ ಸೋಸಿದೆವಲಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ||

ಎಂ

ಆವನನು ಯಜ್ಞಾದಿಕವ್ಯದೊ
ಇಂದ್ರಾವನನು ನಿಯಮಾದಿಯೋಗದೊ
ಇಂದ್ರಾವನನು ವಿವಿಧಾಚಕ್ರನಾಂಕಿತಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ |

ಆವನನು ಬೇವಾತ್ತಿಜ್ಯೇತ
ನಾಯವಲಂಬನದಲ್ಲಿಯಾಶ್ವರ
ನಾವನೀತನೋಳಮಗೆ ತೋಽಷಯೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ||

ಎಂ

ಲೋಕವಾವನ ಮಾಯೆ ಯಿಂಜಗ
ದಾಕೆವಾಳರದಾರು ಇಂದ್ರದಿ
ವಾಕರಗ್ರಹರಾಶಿತಾರೀಗಳಾರ ತೇಜದಲಿ |

ಶೋಕರಂಜನಾರಜ್ಞಾಸಂಹತಿ
ವ್ಯಾಕರಣ ತಾನಾರದಿಜಗ
ದೇಕದೈವದ ಕೂಡೆ ದಂಡಿಯೆ १ ಶಿವ ಶಿವಾಯೆಂದ ||

ಎಂ

ಬೇವರೂಪನು ಸಾಕ್ಷಿ ಕೂಟ
ಸೂವಲಂಬನಕತುಂ ಇಂತನ
ನಾವನೀ ಜ್ಯೇತ್ರಿಜ್ಞಾನ ನಂತರ್ಯಾಮಿಸಂಜೆ ಯಲಿ |

ಆವನಮುಳ್ಳಪ್ರತ್ಯಾಗಾತುಮ
ನಾವನುರುಪರಮಾತ್ಮನೀಶ್ವರ
ನಾವನಾತನೋಳಮಗೆ ತೋಽಷಯೆ ಶಿವ ಶಿವಾಯೆಂದ ||

ಎಂ

१ ತೋಽಷಯೆ, ಜ.

ಸ್ವರ್ವರದಲಿಂಗನು ಲಿಂಗಮೂಲೋ
ತ್ವರನುದಾರವೈಕ್ತ ಸದಸ
ತ್ವರದಪರ ಶಿವನಾರು ಶೈವೇತ್ಯರುಪಲಿಂಗದಲಿ |
ಪರಮವರರಾಪಾತ್ಮರಾತ್ಮರ
ತರನಿರೂಪನದಾವನಾತನೋ
ಭರರೆ ತಾವೆಷಾ ದಿದೀವಲಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೫೮

ಅಲಕಾರಳುಕಾರವಿಮುಲಮು
ಕಾರಯುಕ್ತೇಕಾಙ್ಕೆರದ ವಿ
ಸ್ತುರಿಯಾವನು ವೊತ್ತು ಕಾಙ್ಕೆರರೂಪನೆಂತ್ಯೇಯನು |
ಆರು ವಾಬ್ಜುಯನಾರು ವಾಳಕೋ
ದರನಾರು ವಚೋನಿಯಾವುಕ್
ನಾರವನ ಕೂಡಿಮುಗೆ ದಂಡಿಯೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೫೯

ಗಾಹು ಇತ್ತಾಹಲ್ಲಿ ಗಡ ನಿ
ಬೇಣನೋಡನೆ ಮಹಾಶರೋಫಕೆ
ಮೇಹು ಗಡ ಜೀವನಪು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಸೀಮೆಯಲಿ |
ಆಹ ಮೂದಲೆ ಗಡ ಸುಸಿಗಮು
ಪೂರ್ವಾರ್ಥಾರ್ಥ ಕೂಡೆ ಹರನೋಡ
ನಾಧವಕೆ ಸಮಾಜೋಳ ನಾವ ಗಡ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೬೦

ಹಾಡಿ ಜಗವನು ಜಗದ ಜೀವರ
ಕೂಡೆ ಬೆರಸಿ ಸಮನ್ವಯವಿಪಯದೋ
ಭಾಡಿ ಸೋಗಸುವನಾತನುಪಭೋಗಪ್ರಪಂಚದಲಿ |
ಹಾಡದಕಿಯದೆ ಗಮಿಸಿ ಮರಳಿದ
ಕೂಡದಗಲದ ನಿತ್ಯತ್ಯಾಪ್ತನಿ
ರೂಢನೋಡನೆಷಾ ದಿದೀವಲಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೬೧

ಎವೆಗೆರಡು ಕಟ್ಟ ವಿಶ್ವತೆಕ್ಕ
ಕ್ಷೇಮಿನೊಡನೆ ಸಕೋರ್ಥದರುಳನೆ
ವೆವೆಗೆರಡುಭುಜ ವಿಶ್ವತೋಭುಜನೊಡನೆ ಸಂಗಾಮು |
ಭುವನಚರ್ಣನ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ
ಶಿವನ ನಮಿತ್ಯಾಕಾಲು ನಾಲಿಗೆ
ಯವೆಗಡಿಸಿ ಗೆಲಲಾವ ಸಮಫರೀ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ||

೬೮

ಆವನೊಬಿ ನಣೋರಣೀಯ ನ
ದಾವನುರುಮಹತೋಮಹಿಂಯನ
ದಾವನುರುತರದ ಪ್ರಿಯಿಸಂಗತವಿಶ್ವಸಮಯದಲಿ |
ಆವನೊಬಿ ನ ನಾಮರೂಪಗಂ
ಣಾವಲಂಬನಸಲ್ಲಿದೀಶ್ವರ
ಣಾವನಾತನ ಕೂಡೆ ತೋರಿಯಿ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ||

೬೯

ಸೇವ್ಯನನು ಸತ್ಯಕ್ಕಿಯೆ¹ ಗಳಿಲಿ ದ್ರ,
ಷಟ್ಪನ್ಯನನು ದೃಢಚಿತ್ತದಲಿ ಶೋರ್ತ
ತವ್ಯನನು ಮಂತವ್ಯನನು ಸಂಕೀರ್ತತವ್ಯನನು |
ಅವ್ಯಯನನಕ್ಕೆಯನನಭವನ
ನವ್ಯಸನನಜಾ ನದಲಿ ಯೋರ್ತ
ದಧವ್ಯನೆಂದೇ² ಸೌಣಿದೆವಲಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ||

೭೦

ಸ್ವಾರ್ಥದಕಾರಾದಿಯಹಕಾರೋ
ತ್ತರದ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಮಯ ವಿ
ಸ್ತುರದಹಂತತ್ವದ ಮಹತ್ತತ್ವಾತಿಶಯಪದದ |
ಸೃರುಪಮುಳಸ್ತರ್ಕ ತಿಗಳನು
ತ್ತರಿಸಿ ತೋಳತೋಳತೋಳಗಿ ಬೆಳಗುವ
ಪರಮಶಿವನಲಿ ಸೌಣಿದೆವಲಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ ||

೭೧

¹ ಸತ್ಯಕ್ಕಿ ತಿ, ಜಂ. ಟ.² ಗವ್ಯಪ್ರೇತನ, ತ

ಸರಸಿಜಾಸನವಿಷು ರುದ್ರೇ
 ಶ್ವರಸದಾಶಿವರಾವಳೊಬು ಇ
 ಜರಲಾಸೇವಾಸಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಸ್ತುತಿಷ್ಟು ತರು |
 ಪರಮಶಕ್ತಿಯಾವನಂಫ್ರಿಗೆ
 ಶಿರವನೊಡ್ಡು ವಳಾಪರಾತ್ಮರ
 ಪರಮಶಿವನಲಿ ಸೆಣಿದೆವಲಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೬೬

ಈಪರಿಯಲಭಾನನ ಮನದನು
 ತಾಪವನು ಕಾಣುತ್ತೆ ಶಾಬರ
 ರೂಪರಚನೆಯ ತೆಣಿಯ ಮೆಣಿಯಲಿ ಮೆಣಿವೆ ಚಿನ್ತೆಯನ |
 ರೂಪನವ್ಯಾಹತನಿಜೋನ್ನ ತ
 ರೂಪರಸದಲಿ ನರನ ಚಿತ್ತದ
 ತಾಪವಡಗೆಲು ತಂಪನೇಷಿದನು ತರುಣಶಿಮೇಳ || ೬೭

ಕಣ್ಣರನು ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನ ಅಜಾಸನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದುದು.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಪಾಫನ
 ಪರಮಪ್ರಾಣೋದಯವನೀಶನ
 ಕರುಣವನು ಶುಕಸನಕ್ಸಿದಾ ದ್ವರಿಗಗೋಳಕರವ |
 ನಿರುಪಮಿತಿಜರೂಪವನು ವಿ
 ಸ್ತುರಿಸಿದನು ವಿವಿಧಪ್ರಭಾವೇಗೇ
 ತ್ತರದ ನಿಣಗೆಯ ತೋಳಿದನು ಶ್ರುತಿಕೋಟಿ ಕೃಮುಗಿಯೆ ||
 ಬಲಿದ ಜಂದಿಕೆಯಿಂಜಕವೆನೆ ತೋಳ
 ತೋಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಕಾಯಕಾಂತಿಯ
 ಪುಲಿದೊಗಲ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಕೇವಣಿದಿಂದು ಫಳಿಪತಿಯ |
 ಹೊಳವ ಹರಿಣನನ್ಹೆಮಾಲಾ
 ವಲಯದಭಯದ ವರದಕರಪರಿ
 ಕಲಿತನೆಸೆದನು ಶಂಭು ಸದೋಽಜಾತರೂಪದಲಿ || ೬೮

ಹೊಳೆವೆ ಕುಂಕುಮೆಕಾಂತಿಯಲಿ ಧಳ
ಧಳಪ ಗೆಜಳಮೇದುಡುಗೋಯಿ
ಲಲಿತದಂತಪ್ರಭ್ಯಯ ದರಹಸಿತಾನನಾಂಬುಜದ |
ವಿಲಸಿತಾಭಯಕರದ ಪರಿಕರ
ಬುಳಳಪರಕು ದೃಢಾಙ್ಕಮಾಲಾ
ವೇಗಳ್ಳಾಧಿರೆ ವಾಮೆದೇವಾನನದಿ ರಂಜಿಸಿದ || ೨೦

ಕಾಳಮೇಷನಿಭೂಂಗ १ ದುರ್ಬುದಂ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಭೀಷಣದಮೆಲಮೆಳಿಜವ
ಮಾಲಿಕೆಯ ಕುತ್ತಿಮುಖದ ಪಾಶಾಂಕುಶದ ದಮೆರುಗದ |

ಶೂಲಫುಸೆಖಟಾಂಗದ್ರುಹಿಣಕ
ಪಾಲಪಣಿವಲಯದ ಕರೋಧಿಯ
ಮಾಲೆಯಿಂದ ಮಹೇಂದ್ರನೆದನು ಧ್ಯಾರವಕ್ತುದಲಿ || ೨೧

ಪರಕುಡಮೆರುಗಳದ ಶೈಟಕ
ಶರಧನುಕೂಲದ ಕಪಾಲದ
ಕರದ ರಕ್ತಾಂಬರದ ಫಣಿಪನ ಭೋಗಭೂಪಣಿದ |
ಸ್ವರದಧ್ಯಾರದ ಭೇದದಭಯದ
ಕರದ ಪಾಶಾಂಕುಶಗಳಲಿ २ ತ
ತ್ವರುಭಮುಖದಲಿ ವೆಂಬಿದನೆಜಕದ ಮಿಂಚಿನಂದದಲಿ || ೨೨

ವಳಯ ಮುತ್ತಿನ ಧಾಳವನು ಮು
ಕ್ಕಾಳಿಸುವಂಗಿಳ್ಳಿ ವಿಯ ಭಯವರ
ಲುಳತ ಜಪಮಣಿವೇದಪಾಶಾಂಕುಶದ ದಮೆರುಗದ |
ಲಲಿತಖಟಾಂಗದ ಕಪಾಲದ
ಹೊಳೆವ ಕೂಲದ ಕರದ ನಿಗನ್ಮಾ
ವೇಗಿರೋಮಣಿ ವೆಂಬಿದನೆಂದೀಶಾನವಕ್ತುದಲಿ || ೨೩

ಬೇಳಿಬೇಣಿರಿಗಳು ಗೆಳ ಘೂ
 ತ್ವಾ ರದಹಿಂಬಂಧದ ಜಟ್ಟಾಕೋ^{೩೭}
 ತೀರಭೂರದ ಮುಖಜತ್ತಪ್ಯ ಯಭ್ಯಜಜತ್ತಪ್ಯ ಯದ |
 ವಾರಿಜಾಸನೆವಿಪ್ಪ ರುದ್ರಾ^{೩೯}
 ಧಾರನೀಶ್ವರಪಂಚವಕ್ತ್ವ
 ಕಾರದಲಿ ಶಿವ ಹೀಖಿದ ಪಂಚಭ್ರಹ್ಮರಾಷಿನಲಿ || ೪೪

ಕೃತಿಗೆಳುಪನಿಪದಾದ್ವಾಖಿಭದೇ
 ವತೆಯರಾಕಲ್ಪಿತಕೀರಾತಾ
 ಕೃತಿಯನುದಿದರು ಸುಂಡರೀಶನ ಸುತ್ತುವೆಳಯದಲಿ |
 ಸ್ತುತಮುಧುರಮುಖಾಂತಿ ಕಲ್ಲೋ^{೪೧}
 ಲಿತಕಂಬಾಂತ್ಯಜ್ಞಾನಿಯಲೀಶನ
 ಧೃತಿಯಲೀಡಿರಿದೆದದಲೆಸಿದರು ಗೌರಿದೇವಿಯರು || ೪೫

ಸನಕನಾರದಭೃಗುಪರಾಶರ
 ತನುಜಭೂರದ್ವಾಜಗಾತಮೆ
 ಮುನಿವಸಿಪ್ತ ಸನತ್ಪುಮಾರನು ಕಣ್ಣನುಪಮನ್ಯ |
 ಥಸಕೆ ಬಂದರು ಪಾಥ್ರ ತವವಿದು^೧
 ಸಿನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತಮೆಗೆ ಲೇಸ್ತಾ
 ಯ್ಯಾನುತ ವೆಯ್ಯಾಕಿದುದು ಶಿವನಂಫಿಯಲಿ ಮುನಿನಿಕರ || ೪೬

ಜಯ ಜಯಂದುದು ನಿಖಿಳಜಗವ
 ಕ್ಷಯನ ದರುಶನಕೆಂದು ಶ್ರುತಿಕೋ^{೪೯}
 ಹಿಯ ಗುಡಾವಣೆ ಘಾಸಿಯಾದುದು ಹರನ ಘೈಲಣಿಗೆ |
 ನಿಯತವೇನೋ ಜನ್ಮ ಶತಸಂ
 ಇಯದೋಳರರೆ ಕೃತಾಭ್ರಾನಜರ್ವನ
 ಜಯವನೆಲು ವೊಂಗಿದುವು ಭೇರಿಗೆಳಮರಕಟಕದಲಿ || ೪೭

ಕಷ್ಠರನ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಜಾಂನನು ಬೆರಗಾದುದು
 ಬಿಟ್ಟು ಸೂಟಿಯೊಳ್ಳದ್ದು ಹರುಪುಕೆ
 ಕೊಟ್ಟು ವುನವನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು
 ನಟ್ಟದ್ದಿಲ್ಲಯೋಳುಗುವ ಜಲಬಿಂದುಗಳ ಪ್ರಳಕ್ಷದಲ್ಲಿ |
 ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದನು ಹರನ ಕಾಣದೆ
 ತೊಟ್ಟು ಯುಗೀಗಳ ರೋಮಹರುಪದ
 ಲಿಟ್ಟೆಡೆಯ ಮೈದವೆಕದಜಾಂನ ನಿಂದು ಬೆಱಗಾದ || ೩೮

ಹರಹಿನಲಿ ಹೊಡರೆದ್ದು ಹರುಪದ
 ಹೊರಳುಯಲಿ ಹೊಡಕರಿಸಿ ಒಿತ್ತುವ
 ತಿರುಹಿ ಹಿಡಿದನು ಮನಕೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಮ್ಮು ಹಮ್ಮುಗೆಯ |
 ಕೊರಳುಗೊಳಿಸಿ ಕುಲಾಲಜಕ್ಕದ
 ಪರಿಭ್ರವಣಿಗೆಯ ಪಾಡಿನಲಿ ಕಾ
 ತರಿಸುತ್ತವನಿಗೆ ಮೈಯ್ಯ ಕೊಟ್ಟನು ಇಂಧಿ ಭುಜಯುಗನವ || ೫೮
 ಕಷ್ಠರನನ್ನು ಕಾರಿತು ಅಜಾಂನನ ಪಾಥನೇ.

ಹೃಮಿಸುಪ್ರದು ಸನ್ವೇಶ ಸನ್ವೇಶ
 ತ್ವಮೆ ವೃಥಾ ಸುಭಂಟಾಭಿವೋನ
 ಭ್ರಮಿತನನು ವೋಹಾಂಧಕೂಪಜಲಾವಗಾಜದಲ್ಲಿ |
 ಸ್ತುಮಿತನನು ದುಬೋಧಭೇದ
 ಭ್ರಮಿತನನು ಕಲ್ಯಾಣಪದನಿ
 ಗರ್ಮಿತನನು ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ || ೪೦

ಅಜಿದಣಿದು ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮಾನವ
 ಕುಳಿಯೆಲ್ಲಾ ನೆಣಿ ಕಂಡು ಕಂಡೀ
 ತೆಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮನಲಾ ವಿವೇಕದ ಮೂರಿಗು ಮಾರಿಯೆಲ |
 ಬಜಿಮನದ ಬಾಹಿರನೊಳ್ಳನ್ನಲಿ
 ಮೆಣಿಪ್ರದಪರಾಧವನು ನಿಮ್ಮನು
 ಮೆಣಿಪ್ರದೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಕೈಗಾಯಬೇಕೆಂದ || ೪೧

ಜಯ ಜಗತ್ತುರ್ಯಾಂಘಾಥ ಭಕ್ತಾ
ಶ್ರಯ ಸದಾಶಿವ ಸಂಧುವತ್ತಲ
ಲಯವಿಹೀನ ಮಹೇಶ ಮನ್ತ್ರಾಧಿಕರ ಮಹಾದೇವ |
ಭಯರಹಿತ ಭಾಳಾಙ್ಕೆ ಲೋಕ
ವ್ಯಯಭವನ ದುರ್ಬಳ್ಣ ದೇವ
ತ್ರಯನಮಸ್ಕರ್ಪ ತಿಗಮಸತ್ಕರ್ಪ ತ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೮-೨

ದೇವ ದೇವ ಕೃಪಾಂಬುನಿಧಿ ಭ
ಕ್ಷಾನೆಲಂಬನ ಭಕ್ತದೇಹಿಕ
ಸೇವಕಪ್ರಿಯ ಭೂತಭಾವನ ಭಾವನಾತೀತ |
ದೇವವಂದಿತ ಕಾಲರೂಪ ಮ
ಹಾವಿಭವ ಭಯರಹಿತ ಪಾವನ
ಪಾವಕಾಂಬಿಕ ಶ್ರತಿಕುಂಭಿಕ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೮-೩

ಸರ್ವಗತ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವದ
ಸರ್ವಭಾವನ ಸರ್ವತೋಮುಖ
ಸರ್ವಪೂರ್ಜಿತ ಸರ್ವ ಸಾಧಕ ಸರ್ವಗಣನಿಖಯ |
ಸರ್ವ ಸರ್ವಶರ್ಯಾ ಸರ್ವಾಹಿತ
ಸರ್ವಮಯ ಸರ್ವೀಕ್ಷ್ಯರೀಕ್ಷ್ಯರ
ಸರ್ವದುಃಖಾಪಹ ಮಹೇಶ್ವರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೮-೪

ರೂಪರಹಿತಸರೂಪ ನಿಮಂಜ
ರೂಪ ವಿಶ್ವಧಾರ ಸದಸ
ದೂಪ ವಿಮಲವೈಂದ್ರೇಮರೂಪಕ ಸರ್ವತೋರೂಪ |
ರೂಪರಸಗಂಧಾದಿವಿಷಯಸ
ರೂಪ ರೂಪಾತೀತ ಸಂಪಿ
ದೂಪ ವಿಮಲವಿರೂಪಲೋಜನ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೮-೫

ಪರಮಹಂಸ ಪರಾತ್ಮ ಪರಮೇ
 ಶ್ವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮಕವಿಗ್ರಹ
 ಪರಮಾಶಿವ ಪರತತ್ವರೂಪ ಪರಾತ್ಮರಾನಂದ |
 ಪರಮಗುಣಪರಶಕ್ತಿ ವಾಗೀ
 ಶ್ವರ ಪರಾತ್ಮಿಕಾರೇಶ ಪರಶಂ
 ಕರ ಪರಂಜ್ಯೋಗೀತಿಯೆ ಪರೋತ್ತಮ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೮೬

ಲಿಂಗಮಯ ನಿಲ್ಕಂಗ ತೇಜೋ
 ಲಿಂಗ ಲಿಂಗಾತ್ಮ ಸದಾಶಿವ
 ಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮಾಲಿಂಗ ಲಿಂಗಾಷ್ಟ ಮಹಾಲಿಂಗ |
 ಲಿಂಗವಿಲಸಿತಲಿಂಗ ಚಿನುಮಯ
 ಲಿಂಗ ಚೇತನಲಿಂಗ ದುರ್ಗಾ
 ಲಿಂಗಿತಾಂಗವಿಲಾಸ ಶಂಕರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೮೭

ನಿರವಧಿಕ ನಿಮೂರಿಯ ನಿಗುಣ
 ನಿರುಪಮಿತ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ಸಿಸ್ತ್ವಾಹ
 ನಿರವಯವ ನಿಲ್ಕಂಪ ನಿರವಗ್ರಹ ನಿರಾಧಾರ |
 ನಿರುಪಮ ನಿರಾಮಯ ನಿರಂತರ
 ನಿರವತೇಷ ನಿರಂಗ ನಿಮ್ಮಾ
 ನಿರತಿಶಯ ನಿಷ್ಕಾಳ ಮಹೇಶ್ವರ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೮೮

ವಾಮದೇವ ದುರಂತವಿಭವ
 ಶೈವಮಕೀಶ ಕೃತಾಂತಹರ ನಿ
 ಸೀಮ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸಮುಂಜಸ ಸರ್ವತೋಭರ್ತು |
 ಭೀಮ ಭಗ್ರ ಕಪದಿ ಕಲ್ಪಿತ
 ನಾಮುರೂಪಕ್ರಿಯ ವೃಷಧ್ಯಜ
 ಕಾಮೇಧರ ಕರುಣಾಮಹಾಣವ ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ || ೮೯

ಕೈರಾತಪವ್ನೆ ಕುರಿತು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನನ್ ಪೂರ್ಣನೇ.

ರಚಿತವೊಯಂ ಪಮೊಯಂ ವೊಯೂ
ನಿಚಿತ ಮೊಯೂಧಾರ ಮೊಯೂ
ರಂಚಿತ ಮೊಯೂರೂಪ ಮೊಯೂಮಯ ಇಗನ್ನಾಯ !
ರಚಿತೀಜೋಮುಯ¹ ಹಿರಣ್ಯ
ಪ್ರಜಯತೀಜ ಸುತೀಜ ಗೌರೀ
ಕುಂಚಯುಗಾಂಕಿತವದ್ದು ಲಜ್ಜಿಸ್ ಕರುಣಿಸುಪ್ರದೀಂದ ||

೮೦

ಹರ ಹರಾ ತ್ಯೈಮೂರ್ತಿರೂಪವ
ಧರಿಸಿ ಯತ್ತಳಮುಹಾಪ್ಯಮೂರ್ತಿಯ
ಧರಿಸಿ ಯನುಪಮವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯ ಧರಿಸಿ ರಂಜಿಸುವ
ಪರಿಯನ್ನಳಿವೆರಾರು ದೇವಾ
ಸುರಮುನಿಇರಿಗರಿದು ವರವನು
ಕರುಣಿಸಲು ಬಂದ್ಯೆ ಮುಹಾದೇವೆಂದನಾಪಾಠ್ಯ ||

೮೧

ದೇವ ಸುರದನುಜೇಂದ್ರವೆಂದಿತ
ದೇವ ಮನಮುನಿನಿಕರಪೂಜಿತ
ದೇವ ತತ್ವಾಕಾರ ಭಾವಿಪ್ರೋಡೆ ಬಹುಗುಣಾಮು² |
ದೇವ ಸಾಕಾರದಲಿ ನಿಜಭ
ಕ್ರಾವಳಿಯನುಧ್ವ ರಿಸುವ ಮಹಾ
ದೇವ ಕರುಣಿಸಿದ್ಯೆ ಯನಾಥಂಗೆಂದನಾಪಾಠ್ಯ ||

೮೨

ಹರನೆ ಗಂಗಾಧರನೆ ಗಿರಿಜಾ
ವರನೆ ಶಶಿಶಿರನೆ ದಕ್ಷಾ
ದ್ವಾರಹರನೆ ಶಂಕರನೆ ನಿಜಭಕ್ತರ ಮನೋಹರನೆ |

1 ಕುಂಚಸತೀಜೋಮುಯ.

2 ಡತ್ತನಿರಾಕಾರ, ಜ.

ಕರುಣಿಸುವುದು ದ್ವಿರಿಸುವುದು ಸಂ
ಹರಿಸು ಮತ್ತು ರಿಭವೆವನೆಂದುರು
ತರದ ಭಕ್ತಿ ಯಲಿಂದು ಸ್ವೇಗಿಡದಿದ್ದು ನಾಪಾಠಂ ||

೮೩

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳುತ್ತಿನೀತನೆ
ಹೊರೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಪಾಠಂ ನ
ಶಿರವ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನು ಬರಸೆಳೆದು |
ಮರುಳು ವಂಗನೆ ಮಹಾತಪಸ್ಯಂ
ಜರಣಿಯಲಿ ನೋಂದೈ ಯೆಸುತ ಕಡು
ಗರಣಿ ಕರುಣಾಮೃತಸಮಾದ್ರದೋಳದಿದ್ದನು ನರನ ||

೮೪

ಕಷ್ಟರನು ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು ಅದರಿಸಿದುದು.

ಕೂಡೆ ವ್ಯುದಡವಿದನು ಮಿಗೆ ಮುಂ
ಡಾಡಿದನು ಮನ ನೋಯದಿರು ನೀ
ಮಾಡಿದುಪಹತಿ ಯೆಂಬುದೆನಗೆಜರ್ನೆ ನಮಸ್ಕಾರ |
ಕೊಡಿರು ಕೊಂಕಡಿರು ಭಕ್ತಿಗೆ
ನಾಡೆ ಮಿಚಿ ದೆನೆನ್ನು ಚಿತ್ತಕೆ
ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲ ಲೇ ಮಗನೆ ಯಾಗುಹಗಣಪರಾಜೀಂದ ||

೮೫

ನರನು ನೀ ಪೂರ್ವದಲಿ ಪೀತಾಂ
ಬರನೆ ವಿಮಳಂಶಪರಸೂತನೆ
ಪರಮಾರ್ಥಿ ನೀನಮ್ಮೆ ಭಕ್ತಿನು ಚಿಂತೆ ಖೇಡಿನ್ನು |

ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಕಷ್ಟರನು ಇಡಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದು.

ವರದನಾದಿನೆ ಮಗನೆ ಶಸ್ತ್ರೀ
ತ್ವರವನಿದನೀ ಮುನ್ನ ಕೊಳ್ಳಿ
ದುರುತರಪ್ರೀಮದಲಿ ಕೊಟ್ಟಿನು ಬಿಡ್ಡ ಶರಧನುವ ||

೮೬

ಸಲಿಸುವೆನು ನೀ ಬೇಡಿದುದನ
ಸ್ವಲಿತವಂಜದಿರಿಸ್ತು ಸಾಕೆನೆ
ಸುಲಭ ನೀ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಯವಿನ್ನೆ ಇಕೆ ತನಗೀಗೆ ।

ಆಗ ಅಜ್ಞನನು ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬೇಡಿದು.

ಸಲಿಸು ಪಾಶಪತಾಸ್ತ್ರವನು ವೆ
ಗ್ರಿಳ್ಯಾಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಶಿರೋಸ್ತ್ರವನು ಕ್ವಿ
ಗೊಳಿಸುವುದು ಕ್ರಿಷ್ಯಾಂಧೀಂದನು ನಗುತ ಕಲಿಪಾಥಃ ॥೮೩

ಸವಡಿನುಡಿಯುಂಟೇ ಇತ್ಯದರ್ಶ
ಭುವನದಾಹವದಕ್ತವೀಭಾ
ಇವನು ಕೊಟ್ಟಿನು ಮಾಗನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಶಿರೋವಂಹಾಶರವೆ ।
ದಿವಿಜದನುಜಭ್ಯಂಗವೊದಿಗೆ
ಇವಗಡಿಸಲುಬ್ದಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದು ಸಂ
ಭುವಿಸಿದಾಹುತಿ ಯಿದಕೆ ಶರಪ್ರದುಂಡಿಲನೈಂದ ॥

೮೪

ಶಾಶ್ವತನು ಅಜ್ಞನನಿಗೆ ಪಾಶಪತಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದು.

ಸರಸಿಯಲಿ ವಿಂದಾಳಕವೆನವಿ
ಸ್ತುರಣವೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿ ಶೂಲಿಯು
ಇರಣಿದಲಿ ವೆಯ್ಯಾಕ್ಷಿಕ್ಷ ನಿಂದನು ಬಾಗ ಕ್ವಿಮುಗಿದು ।
ಸರಳಸಾಂಗೋಪಾಂಗಮುಂತೋರ್ಮ
ಇರಣಿಸಂಜ್ಯತೀವೋಽಷ್ಟವನು ವಿ
ಸ್ತುರದಿರಹಸ್ಯದಲಿ ಕೊಟ್ಟಿನು ಪಾಶಪತರವೆ ॥

೮೫

ಆಗ ದೇವತೆಗಳ ಸಂತೋಷ.

ಜಗವು ಫೈ ಯೆಂದುದು ಜಯಧ್ಯನಿ
ಗಗನದಲಿ ಗಾಢಿಸಿತು ಹೂವಿನ
ಮುಗುಳ ತನಿಮಣಿ ಸುಖಿದುದೀಶ್ವರನಂಫ್ರಿಕಮೆಲದಲಿ ।

ಧಗೆಯ ತಳ ಮುಕ್ತಿದು ಮನೋರಂಧ
ದಗಳು ತುಂಬಿತು ನರನ ಮನಬು
ದಿಗಳು ನೆಣಿ ಸಿಲುಕಿದುವು ಹರುಷೋತ್ಸಮ್ಮದ ದಾಖಿಯಲ್ಲಿ ॥ ೧೦೦

ಹರನ ಕೋಮಲಪಾಣಿಕಮಲ
ಸೃಂಗಪೀಠೀಯಾಪದಲಿ ಮುಣಿಗಿದ
ನರನ ತನು ನಿಹೋರ್ಕಮುಕ್ತ ಭುಜಂಗದಂದದಲಿ ।
ಕಿರಣಿಹರಿಯ ಲಳಯ ದಿವ್ಯೋ
ತ್ಯರದ ಜಪಳಭ್ರಂಬಿಯ ಇಂರಾ

ಸೃಂಗಿದಲಿ ಬೋಕ್ಕಿಸಿದು ಸುರನರರ ಕಣ್ಣನವೆ ॥ ೧೦೧
ಸುರಮುನಿಶ್ವರವೇದಮಂತ್ರೋ
ಜರಣಿನಾಡದ ಗರುಡಗಂಧ
ವರ ಮಹಾಸ್ತ ತಿರವದ ತುಂಬುರುನಾರದಾದಿಗಳ
ವರರಸಾನ್ವಿತಗೀತದೂವರ್ಣಿ
ಯರ ಸುನ ತ್ಯದ ದಿವ್ಯವಾದ್ಯದ
ಹರನ ಕರುಣಾಬುಧಿಯಲೋಲಾಡಿದನು ಕಲಿಪಾಫ್ರ ॥ ೧೦೨

ಧರೀಗೆನೆವ ಧವೋಽಧರ್ಕಾಪೋರ್ಲ
ತ್ಯರವನನುಪಮವೋಕ್ತಪದವನು
ಧರದೋಳಹಿತರ ಗೆಲುವತೋಯೋರ್ನು ತಿಯ ಸಾಹಸವ
ಕರುಣಿಸಿದನೆಪ್ಪಿದನು ಕರೆದನು
ಗಿರಿತನುಜೆ ನೀನುದ ರಿಪುದೀ
ಪರಮಭಕ್ತನನೆನೆಲ್ಲಿ ಕರುಣಾದೋಳಿಸಿದಳಂಗಜೆ ॥ ೧೦೩

ಸ್ತುತಿಯಂದ ಸಂತಪ್ಪಾದ ಗಿರಿಜೆಯು ಅಜ್ಞನನಿಗೆ
ವರವನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆ.

ಗಿರಿಜೆ ತ್ರಿಜಗನ್ನಾತೆ ರಕ್ಷಿಸು
ಪರಮಕರುಣಾಮೋತ್ಸಯಂಬಿಕೆ

ಶಿರಿ ಸರಸ್ಯತಿ ದುಗ್ರೀ ಜಂಶಿಯರೆಂಬನಾಮುದಲಿ ।
ಉರಿಸುತ್ತಿದೆ ನಿನ್ನೇ ಇಕ್ಕೆತ್ತಿಯ
ಪರಿಯನಷ್ಟಿವೆರಾರೆನುತ್ತ ತ
ಇ ರೋಕ್ಕಮಲಕೆ ಈಗಿ ಪ್ರಳುಕ್ಕಿತನಾದನಾಪೊಫ್ರೆ ॥ ೧೦೪

ಕಂಜನಾಭನ್ ವೈದುದನನೆ ಬಾ
ಅಂಜದಿರು ನಿನ್ಗಾಂತರಿಪ್ರಾಗಳ
ಭಂಜಿಸುವ ಸಾಮಧ್ಯದನುವನು ತಳದು ರಂಜಿಸುವ ।
ಅಂಜನಾಸ್ತ್ರವನಿತ್ತ ಮಗನೆ ಧ
ನಂಜಯನ್ ನಿನ್ಗೊಂದು ಕರುಣಾದಿ
ಮಂಜುಳಾರವೆದಿಂದ ತಳ್ಳುಸ್ತ್ರಾವನು ಬೇಸ್ಸಿದಳು ॥ ೧೦೫

ಖಂದುದಕ್ತತಸ್ವಾವಿರದ ಹೆಸ್ತ
ರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಕೊಡೆಯಗಣಿತ
ದಿಂದ ನಿನ್ಗಾಂತಧರ್ಮರಿಪ್ರಾಗಳು ತೀರು ತೀಗುವುದು ।
ಬಂದು ಬೇಸನನು ಬೇಡುವುದು ತಾ
ನೋಂದು ಶರರೂಪಾಗೆನುತ್ತ ಮುದ
ದಿಂದ ವರಮಂತೋಽಪದೇಶನಿತ್ತಾಜ್ಞಾನಗೆ ॥ ೧೦೬

ದೇವಿಯರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪೊಫ್ರೆಂ
ಗೋವಿ ಕೊಟ್ಟುರು ದಿವ್ಯಭಾಷಾವ
ನೋವಿ ಗಣಪತಿ ತಾನು ಕೊಟ್ಟನು ಜಯಮಹಾಶರವೆ ।
ಆವಜನ್ತುದ ಸುಕೃತಫಲವಿದು
ತೀವಿತೋ ಪರಳಗುಂಗಾಗೆನುತ್ತವೆ
ದೇವತತಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದು ಭೂಪ ಕೇಳಿಂದ ॥ ೧೦೭

ಆಗ ಗಣೇಶ ಪಣ್ಣು ಖಿರಿಂದ ಅಸ್ತ್ರಲಾಭ
ಕರಿಮುಖನ ಪಣ್ಣು ಖಿನ ಇರು
ಕೈ ಈಗಿ ನುತ್ತಿಸುತ್ತಿರಲು ಪೊಫ್ರೆನ

ಪರಮಭಕ್ತಿಗೇ ವೇಚ್ಯಾ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದರು ಕರುಣದಲಿ ।

ಪರಮಹಾಸ್ತಂಗಳನು ಮಂತೋ,

ತ್ತರವನವರೊಲಿದಿತ್ತು ಗೆಲು ನೀ

ಧುರದೊಳಿತರನೆಂದು ಹರಸಿದರಾಥನಂಜಯನೆ ॥

೧೦೮

ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಹೋಗೆಂದು ಶಿವನ ಅಜ್ಞೈ.

ಸರಳ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವನು ನಿನ

ಗಟುಹಿದೆನು ನೀನಿನ್ನ ಶಕ್ರನ

ಪುರಿಗೆ ನಡೆ ನಿನ್ನ ತ್ತರೋತ್ತರಕಾರ್ಯಗತಿಗಳಿಗೆ ।

ಹರಿ ಸಹಾಯನು ನಮ್ಮೆ ಸತ್ಯದ

ಪರಮರೂಪಾತ್ಮಕನು ಕಣಾ ನೀ

ನಾಱಿದಿರೆಂದು ಮಹೇಶ ಬೀಳೊರ್ಕಟ್ಟನು ಧನಂಜಯನೆ ॥

೧೦೯

ಅಜ್ಞನಿಗೆ ಈಕ್ವರನು ಪರವನ್ನ ಕೊಟ್ಟುದು.

ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ವೇದೋಕ್ತವಾಗಲಿ

ನಿಮ್ಮ ಜರಿತ ಸುಜರಿತವಾಗಲಿ

ನಿಮ್ಮ ಕಥನಾವೃತವನಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ರಘೇಕೆಡಲಿ ।

ನಿಮ್ಮ ನಿಂದಿಸಿದವರುಗಳು ದು

ಪ್ರಮೀಗಳು ಪಾತಕರು ತಾನಿದು

ನಮ್ಮ ಮತವೆಂದು ಭವ ಹರಸಿದನಾಥನಂಜಯನೆ ॥

೧೧೦

ದೇವಿಯರು ಗುಂಡೆಂಪಮುಖ್ಯಗು

ಣಾವೇಗ ಪ್ರೋಡಮೆಟ್ಟನವರ ಕು

ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಹೋಂಸುಳಯೋದನದಿಗಿಗೆ ।

ದೇವ ರಜತಾಜಲಗಮನಸಂ

ಭಾವನೋದ್ದೋಗುದಲಿ ನಿಗೆ ಗಾಂ

ದೇವಿಯನು ನೆಜೆ ನೇರ್ಹಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭವನೆಂತೆಂದ ॥

೧೧೧

ಖಳಿಕ ಕಶ್ಚರನು ಕೈರಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ತೆರೇದುದು.
 ಪುರಂಹರನು ಕರೆದಜ್ಞಾನನೆ ಸುರ
 ಪುರಕೆ ಪ್ರೋಗ್ಸತೆ ನೀನು ಬಿಡಿಕಾ
 ಸುರಸಮಿತಿಗಳ ವ್ಯೂರಿಗಳ ವಧಿಸೆಂದು ಬೆಸಸುತ್ತು ।
 ಹರಿಯಂಜರುಸಹಿತ ಭವ ರಜತಾ
 ಇಲಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈ ದನಿತ್ತಲು
 ನರನು ಸ್ಯೈವೆಂಗಾಗಿ ಚಿಂತಾಚಿತ್ರದಂತಿರ್ ॥

೧೧೨

ಆಗ ಅಜ್ಞಾನನ ಪಕ್ಷಾ ತಾಪ.
 ಹರನ ಕೃಪಯಂ ಪಡೆವುದರಿದಾ
 ದರಿಸುವೆ ಶಸ್ತ್ರಾಭಿಲಾಪೆಯೆ
 ಮರುಳತನದಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರಾನಾದೆನಲಾ ಮಾಡೇವ ।
 ಧರೆಬು ಕಾವಿತವೆಂದು ಸುಖವನು
 ಮೆಟೆದನಕಟೆಕಟ್ಟಾ ದುರಾಗ್ರಹ
 ಪರಿವೈ ತಂಗೆ ಸುಖುಧಿ ಯೀಕಹುದೆಂದನಾಪಾಥ್ ॥

೧೧೩

ಹರನ ಮಾಡುವುದೇನು ಕಮ್ಮದ
 ತರಪು ನಮೆಗರಿಯಾಗಿ ತಾಗಲು
 ಹರನು ಪಾಪದ ಪೂರ್ಣಾಯೋಡಲಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಿರೂಪನತೆ ।
 ಧರೆಯೋಳಗೆ ಶತಕೋಣಿಜನಾಂ
 ತರಪು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಪೂರ್ಣ
 ನರರ ಬೆನ್ನಲಿ ಬಹುದು ಹುಸಿಯಲ್ಲಿ ದನಾಪಾಥ್ ॥

೧೧೪

ಎತ್ತಿದೀಳಲುಜಲಪು ನೆಜೆ ತಾನೇ
 ನುತ್ತು ರಿಪುರೀಕ್ಷೆತ್ರಧಮ್ಮವೆ
 ದುತ್ತುರೋತ್ತರವಹುದು ಮತ್ತಾ ಇಲದ ಬಲುಹಿಂದ ।
 ಮತ್ತೆ ಬಹುಮಾತೇಕೆ ಯಗ್ರಜ
 ನಿತ್ತ ಬೆಸದಿಂ ನಡೆದಿನೆಂಬ ಸು
 ವೈತ ವದೆ ಸತ್ಕೀತಿಸಾಧನವೆಂದನಾಪಾಥ್ ॥

೧೧೫

ಮುಧಕರನು ತಾನೆಮುಗೆ ಗುರುವರ
 ಗುರುಪದಕ್ಕಮೆಲಯುಗದ ಭಕ್ತಿಯ
 ಉಜ್ಜಿದ ನಿಜಮೂತ್ತಿರ್ಯಾಯನು ಕಂಡು ಕ್ಕ ತಾಫ್ರ್ನಾದೆನೆಲ |
 ಹರಿದುದಪ್ಪಕ್ಕಲವೆನುತ ಪ್ರಳ್ಕೋ
 ತ್ತರದ ಹರುಪದಲಾಧನಂಜಯ
 ಪರಮಾಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕಧುಣಾದಲಿ ||

೧೧೬

ಷಣ್ಣನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದು.

ಸೂಜನೆ.

೧೦ ಟನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಹರನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಲಾಭೋ
 ತ್ತರುಪಜರಪ್ರೋತ್ಸವದಲಿಂದ್ರನ
 ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ಪಾಫ್ರ್ನಾನೆಸೆದನು ಶಕ್ರತೇಜದಲಿ ||

ಅಜ್ಞನನ ಯೋಜನೆ.

ಕೈಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತಿ
 ಪಾಲ ವರಕ್ಕೆ ಲಾಸವಾಸಿಯ
 ಬೀಳುಕೊಂಡನು ತದ್ವಿಯೋಗದಲಿಂದ್ರಕೀಲದಲಿ |
 ಮೇಳುದುಗುಡದಲಸ್ತ್ರ್ಯಲಾಭವ
 ನಾಲಿಸದೆ ಶಂಕರಪದಾಂಬುಜ
 ದೋಲಗದ ಶಿರ ತಪ್ಪಿತನುತ್ತವ್ಯಾಂಖಿದನು ಪಾಫ್ರ್ನ ||

೯

ಮರುಳದೇವಾಜರ್ನೆಯೋ ಕನೆಸಿನೆ¹
 ಶಿರಿಯೋ ಶಿಶುವಿನ ಕೈಯ್ಯ ರತ್ನ ಪ್ರೋ
 ಹರಿಕರದ ಮಾಲೆಯೋ ಮದೀಯವಿಚೇಕವಿಭ್ರಮಪ್ರೋ ।
 ಹರನೀಜವೋ ಷ್ಟ್ರೀಯಲಿ ಗೋ
 ಜರಿಸಿ ಬೇಡಿದುದಂಬು ಮತ್ಯರೋ
 ಖರಪ್ರ ಮರುಭಾಪೆನ್ನ ಪೂರ್ಣವೆನುತ್ತ ಬೆಂಗಾದ ||

ಆಗ ವರುಣನ ಆಗಮನ.

ಅರಸ ಕೇಳದ್ದ್ಯುತವನಿತ್ತಲು
 ಇರಮದಿಗ್ರಾಹಿಗದಲಭಿಳಜಲ
 ಇರನಿಕಾಯದ ಮುಂಗುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಲದ ಘಣಿಕುಲದ |
 ಸುರನಿದೀನದಕೋಣಿಗಳ ಸ್ಥಾ
 ಗರದ ಪರಿವಾರದಲಿ ಬಂದನು
 ವರುಣನಮರೇಂದ್ರನ ಕುಮಾರನ ಕಾಂಬ ತವಕದಲಿ ||

ಇ

ವಿಕಟರಾಕ್ಷಸಯಂಕ್ಷಜನಾಗು
 ಹೃಕರು ಕಿನ್ನ ರಗಣಸಹಿತ ಪ್ರ
 ಷ್ಟ್ರೀಕದಲ್ಲಿ ತಂದನು ಧನೇಶ್ವರನಾತಪ್ರೋವನಕೆ |
 ಸಕಲಷಿತ್ಯಗಣಸಹಿತ ದೂತ
 ಪ್ರಕರಧಮೋಧ್ಯಕ್ಷರೋಡನಂ
 ತಕನು ಬೆಣಿಸಿದನಿಂದ ಕೀಲಮಂತಾಮಂಹಿಂಥರವ ||

ಒ

ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವಿಕೆ.

ಹಿಡಿದ ಸಾಲಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಬಲ
 ಕೆಡಕೆ ಕೆಡಉವ ಸೀಗುರಿಯ ಮುಂ
 ಗುಡಿಯ ವಿದ್ವಾಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷಕಿನ್ನ ರರ³ |

1 ಕಳ್ಳನ, ಇ,

2 ವನಾಂತರವ, ಇ.

3 ರಾಕ್ಷಸರ, ಇ.

ಜಡಿವೆಕೆಹಳಾರವದ ನೇಲದು

ಗ್ರಿಡಣೀಗಳ ಕೈನಾರಿಗಳ ಗಡ

ಬಂಡಿಯ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಗಗನದಿನಿಟೆದನವೆರೇಂದು ||

ಅ

ದಿಕ್ಷಾಲಕರು ಅಜರ್ವನನನ್ನು ಉಪಜರಿಸಿದುದು

ಕಂಡನನಿಬಿರ ಬರವನೋಲಿದಿದಿ

ಗೋರ್ವಂಡನವರವರುಜಿತದಲಿ ಮುಂ

ಕೊಂಡು ಮನ್ಮಿಸಿ ಮನವ ಹಿಡಿವನು ಲೋಕಪಾಲಕರ |

ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದೂ,

ಖಂಡಪರಶಪಿನಸ್ತು)ವನು ಕೈ

ಕೊಂಡೆ ನಿನಗೇನರಿದು ನೀನು

ದ್ವಂಡಬಲನೆಂದನಿಬರುಪಚರಿಸಿದರು ಫಲಂಗುಣನ ||

ಉ

ಅಜರ್ವನನಿಗೆ ಇಂದ್ರನ ಆದರ.

ಅಮೇಹಾಸ್ತು)ಕೆ ಬಳ್ಳಂಪಳಿಯ ಕೋ

ಳ್ಳುಪ್ರ ಮಂದಿರಯಾಸ್ತು)ವನೆನುತ ಸು

ತಾ, ಮನಿತ್ತನು ದಿವ್ಯಭಾಣವನ್ಯೇಂದ್ರಸಂಜೀ ಕವ |

ಸಾಮುವತ್ತಿರ್ಕದಂಡವಾರುಣ

ತಾಮೇಹಂಸದ ಸವೀಂಹನವನೆಂ

ದಾಮೇಹಾಂತಕವರುಣಧನಪರು ಕೊಟ್ಟುರಂಬಂಗಳ ||

ಉ

ಎಲೆ ಧನೆಂಜಯ ನಿನಗಿದೇನ

ಗ್ರಿಳಂ ಶರವೇ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ

ಸಿಲುಕಿದನು ಶಿವನಾತನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಸೀಮೆಯಲಿ |

ಸುಲಭ ನಿನಗಿಂದಮೆಲಲಕ್ಷ್ಮೀ

ನಿಳಿಯ ನಿನೇ ಪ್ರಾವೇದಲಿ ನಿ

ಮರ್ಲಿನಸರಣಿಮುಷಿ ಯೆನುತ ಹರಿ ತಗೆದಬ್ಬಿದನು ಮಗನ ||

೮

ಕ ತತಪಸ್ಯಂಭಿನ್ಯ ಶೇದ
 ಕೈತಕರೀರನ್ಯಾಧಿಯನಮರಾ
 ವತಿಯೋಳಗೆ ಕಳಿ ರಥಸರಿತ ಕಳುಹವೇನು ಮಾತಲಿಯ |
 ಕ್ರಾತುಶತದ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯ ದೀ
 ಜ್ಞಿತರ ಶಿರಿಯೆಂತವರ ಮನವಾ
 ರತಯದೆಂತುಚೊ ನೋಡಬೇಯದು ಪಾಥ್ರ ನೀನೆಂದ ||

೮

ಹೈ ಹಸಾದವು ನೂಟಿಯಂಜ್ಞಾದ
 ಮೇಯ ಗಾಡನು ಮೆಟ್ಟೆಲೆಮಿತ್ತ
 ಹೂಹೆಗಳಿಗಳವಡವದೊಳಿಲ್ಲಿ ನೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾದಲಿ |
 ಷಣಿಕದಲಾಮುಪ್ಪಿತ್ತ ಕದ ಸ
 ನಾಂ ಹ ಸಂಭವಿಸುವೋಡೆ ನಿಷ್ಪ್ರ
 ಕ್ಷ್ಯಾಹವೆಂದಿಬಿಗಿದನು ಫಲುಗುಣಿಂದ್ರಸಂಭಿರ್ಯಲಿ ||

೯೦

ದಿಕ್ಷಾಲಕರು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಮಾತಲಿಯು ಸರಥನಾಗಿ
 ಬಂದುದು.

ಖೀಳುಗೋಟ್ಟಿರು ನರನನೀದಿ
 ಕಾಪ್ಯಲರಂತರಾನದೊಡನೆ ಸ
 ಮೇಳರಾದರು ಶಕ್ಸಾರಧಿ ಸುಳದನಭ್ರದಲಿ |
 ಜಾಳಗೆಯ ಮಣಿವೇಳಗಂಗಳ ವೈ
 ಹಾಳಗಳ ವೈಡೂಯರ್ದಿಂದಿತ್ತನಿ
 ವಾಳಗಳ ಸುಪತಾಕೆಬೇಳಗುವ ಹೇಮರಥಸರಿತ ||

೯೧

ಅರಸ ಕೇಳ್ಟು ಹತ್ತುಸಾವಿರ
 ತುರಗನಿಕರದ ಲಳಯ ದಿವಾಗ್ಯಂ
 ಖರದ ಸಿಂದದ ಸೂಲುಸತ್ತಿಗೆಗಳ ಪತಾಕೆಗಳ |
 ಖರಂಚಿಯ ಮಾರಾಂಕವೋ ಸುರ
 ನಿರಿಯ ಸೋಡರವ್ಯೋ ಮು ಗಾಂಕನ
 ಮಣುದಲ್ಲಿಯೊ ಮೇಣಿನಲು ರಥ ಹೊಳೆದಿಟೆದುದಂಬರದಿ ||

೯೨

ಆರಥವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಜ್ಞಾನನು ವಿಸ್ತೃತನಾದುದು.

ವಿನಿದಂತ ರಿ ವೇಲೆ ವೇಲೆ ಸ
 ವೀನದರುಶನವೆನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆ
 ಸಾಂಕ್ರಾನ್ಯ ಸಲೆ ಯೆಸುತ ಸರನಿದಿಗೋಂಡನಾರಥವೆ¹ |
 ನಿಂದಿಸ್ತ್ಯ ಕಲಿಪಾಧ್ಯನೆಂಬ ಮೆ
 ಹಾನರೇಶ್ವರನೆಸುತ ಮಿಗೆ ಸ
 ವೆಶ್ವನಿಸುತ ಸುರಪತಿಯ ಸಾರಥಿ ನಿಲಿಸಿದನು ರಥವೆ || ೧೫

ಲಲಿತಹೇಷಾಧ್ಯನಿಯ ಹಯಮಂ
 ಡಲಿಯ ವಾಳಿಯ ವೇಲುದಾಯದ
 ಲಂಳಿಯ ಚೀತ್ಯೈತಿರವೆದ ಪಲಪಲತೆಷಿದ ಪಟವಿಗೆಯ |
 ಇಲತುರಗಿಂಧಾರಂತಿಯ ರಭಸೋಲೇ
 ಇಂಧತಥ್ಯಾಂಧೋಸರದ ರಥ
 ದೊಳಗೆ ನಿಂದನು ಶಕ್ರಸಾರಥಿ ನುಡಿಸಿದನು ನರನ || ೧೬

ಹಾತಲಿಯ ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಿಕೆ.

ವಿಂಬಾ ಘಲುಗುಣ ಹರಿವರೂಥದ
 ವೇಲೆ ಬಿಜಯಂಗೈವ ಬಹಳಾಧ
 ಲಾಳಿಯಿದೆಲಾ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದುಪುಂದ ಬೇಳಿಗೊಡೆಯೆ !
 ಸಂಬಕ್ತ ಶ್ರಿವಜ್ಯಾರ್ಹಿಗಳ ಕರ್ಮದ
 ಕಾಲಿಗರ ಜಡಜಂಜಪೂಗರ
 ಜಾಲದಾಶಿಯನಿಮಿಷರ ಪುರ ವೆಶವಾಯ್ತು ನಿನಗೌಂದ || ೧೭

ಬಲ್ಲರಾರಂದನಶ್ವರ್ವಮೇಧದ
 ಮಲ್ಲರನುಕ್ತ ತರಾಜಸೂಯರು
 ಬಲ್ಲರೇ ಕಡೆಬೀಡಕೇಂಟಿಯ ಗುಡಿಯ ಬೊಡ್ಡಿ ಯರ |

¹ ನಿಂದಿದಾರಾರಥಕೆ, ಬ.

ಎಲ್ಲಿಯಮರಾವತಿ ನರಾಧಮೆ.
ರೇಲ್ಲಿ ನಾವೀಕ್ಯರನೆ ಕರುಣದ
ಭುಲ್ಲವಣೆಯಲಿ ಭಾಗ್ಯರ್ಪಸಲೆ ಯೆಂದನಾಪಾಠಿ ॥

೮೬

ಅಜ್ಞಾನನು ಹೊರಡುವಾಗ ವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪರನ್ನ ಅಜ್ಞೆ ಕೇಳಿದುದು.

ಎನುತ ತೇರಿನೊಳ್ಳಂದು ಕಾಲಿ
ಟ್ಯಂಪು ಧನಂಜಯನಿಂದ ಕೀಲದ
ಬನಕೆ ಕೈಮುಗಿದೆಂಗಿ ಸುಡಿದನು ಮಧುರವಚನದಲಿ ;
ಮುನಿಜನವೆ ಪವರ್ತವೆ ಪಂಕಜ
ವನನೆ ತರುಳತೆ ಗುಲ್ಬಳಿಗಮ್ಮುಗ
ವನಚರೆ ತಾ ಹೋಗಿ ಬಹೇನ್ನೆ ನಿಮ್ಮನುಜ್ಞೆಯಲಿ ॥

೮೭

ಅಜ್ಞಾನನು ರಥದಲ್ಲಿ ಕಂಳಿತ ಬಳಿಕ ರಥವನ್ನ ವೇಗದಿಂದ ಬಿಡುವಿಕೆ.

ಎಂದು ರಥವೇಣಿದನು ಪಾಠಿ ಪ್ರ
ರಂದರನೆ ಸಾರಧಿ ಗುಣಾಧಿಪ
ನೊಂದುನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹೊಗಿಷಿದನಾಧನೆಂಜಯನೆ |
ಗೊಂದಣಿದ ವಾಷಿಗಳನೆಲ್ಲವೆ
ನೆಲಂದುಗೂಡಿ ಕಿರೀಟ ದೃಢವಾ
ಗೆಂದು ನೂತ್ರಣ ಚಪ್ಪೆರಿಸಿದನು ಉಪೆಲವಾಜಿಗಳ ॥

೮೮

ಆವ ಜವವೇನೆಂಬಿ ಗತಿ ಮೇ೯
ಣಾವದ್ರು ವೇಗಾಯ್ಲು ತನ ತಾ
ನಾವ ಸೂಕ್ತಿಯದಾರು ಬಿಳ್ಳರು ವಹಿಲವಿವರಣವೆ |
ತೀವಿತಾಕಾಶವನು ಹೇವಾ
ರಾವವೀತನ ಹುಂಕ್ರ ತಧ್ವನಿ
ನಾವಿಗಡರಥಚಕ್ರಜೀತ್ಕುಲ ತಿಜಪ್ಪಳನಿಫೋರ್ಪ ॥

೮೯

ಆಗ ಅಜ್ಞನನು ಭಾಗೋಳಿ ಬಗೋಳಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಂದು ಕೇಳಿದುದು.

ತೇರು ವೇಲಕ್ಕು ಡಳಿ ನುಡಿದನು
ಸಾರಂಥಿಗೆ ಕಲಿಪಾಫ್ರೆ ವಿವರಿಸು
ಧಾರುಣಿಯ ಪವೆ-ತೆಸಮುದ್ರದ್ವೀಪನದನದಿಯ |
ತೋಟುವೀಲೇಶೇಕಂಗಳಾತೆಯ
ಉರುಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಗಳನೆಯ
ಸೂರ್ಯಪೂರ್ವದಾದವರ ಗತಿಯನು ತಿಳಿಯಹೇಳಿಂದ || ೮೦

ಧರೆಯನಾಂತವರಾರು ಧಾರುಣಿ
ಯಿರವದೇತಣ ಮೇಲೆ ದಿಕ್ಕಾ
ಲರ ಪುರಂಗಳವಲ್ಲಿಹುವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನಿತಗಲ |
ಉರುತರಗ್ರಹರಾಶಿಗಳ * ವಿ
ಸ್ತರವು ತಾನೆನಿತೆನಿತುಯೋಜನ
ವಚುಹೆನಲು ಮಾತಲಿ ನಗುತ ಕಲಿಪಾಫ್ರೆಗಿಂತಿಂದ || ೮೧

ಅವನಿಪತ್ತಿ ಕೇಳಿಂದಸ್ವಾರಧಿ
ವಿವರಿಸಿದನಾತಂಗೆ ಭಾವಿಂಬಾ
ಭುವನಕೋಳಿದ ಸಂನಿವೇಶವನದ್ರಿಜಾಲಗಳ |
ಇವು ಕುಲಾದಿಗಳವು ಪಯೋನಿಧಿ
ಯಿವು ಮಹಾದ್ವೀಪಂಗಳವು ಮಾ
ನವರ ಧರಣಿ ಸ್ವರ್ಗಮಿಲ್ಲಿನ್ನಿತ್ತ ನೋಡಿಂದ || ೮೨

ಕೇಳಿ ನೀನೆಲೆ ಪಾಫ್ರೆ ತಾರಾ
ಮಾಲೆಗಳ ವಿವರವನು ರವಿರಭ
ಕಾಲಚಕ್ರವನ್ನುದಿ ಗಗನಾಂಗಣದಿ ಜರಿಯೆಸುದ |

* ಯಾಧ್ಯವನೆರವು ಮೇಲೆನಿತೆನಿತು ಯೋಜನವಣಿಹನಲು ಪಾಫ್ರೆಗೆ
ಮಾತಲಿ ನಗುತ ವಿವರಿಸಿದ, ಇ.

ಲೀಲೆಯಂದಬುಜೋದರನು ಸಲೆ:
ಪಾಲಿಸುವ ಲೋಕಗಳನೆಂದವ
ಶೂಲಿಯಂಫ್ರಿಯ ನೆನೆದು ಹೇತುದ ಭುವನಕ್ಕೋಷವನು || ೨೩

ಧರೆಯ ವಿಸ್ತೃತವನು ಮಿಗೆ ಭಾ
ಸ್ತುರನ್ ದಿವ್ಯವರೂಧಂದಂದವ
ಪರಮಲೀಲೆಗಳಿಂದ ವೊತಲಿ ತಿಳುಹಿದನು ನರಗೆ |
ವರಸುಮೇರುವ ಬಳಸಿದದ್ವಿಗ
ಉರವ ಕೀಲಕಪರ್ವತಂಗಳ
ಸಣುಹಿದನು ಸುರಪತಿಯ ಸಾರಧಿ ಕಲಿಧನಂಜಯಗೆ || ೨೪

ವಜಾತಲಿಯು ಭೂವಿಸ್ತೃರವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.
ಕೆಳಗಳಂಡಕಟ್ಟಾಹ ತೊಡಗಿಯೆ
ಜಲವು ತುಂಬಿಹುದದಣ ಫೂತವು
ತಿಳಯಲಿಪ್ಪತ್ತೈದುಕೊಳ್ಳಿಯ ಪವಣ ಪಡೆದಿಹುದು |
ಇಳುಯುದಱ ವೇಲೆಂದುಕೊಳ್ಳಿಯ
ವಳಂದಲಿಹುದಲ್ಲಿಂದ ವೇಲಣ
ದಳತೆಯುದು ಒಕ್ಕೊಪ್ಪಿತ್ತು¹ ಕೊಳ್ಳಿಯಜಾಂಡ ಪರಿಯಂತ || ೨೫

ಧಾರಿಣಿಯನ್ಹಿ ತಾಳ್ಳು ನಾತನೆ
ವೀರಕಮೆತನು ಪೌತ್ರನಿಖಿಳ ರ
ಭಾರವನು ನಿಜಕ್ಕಿಂ ಧರಿಸಿದಳ್ಳಂದುಲೀಲೆಯಲಿ |
ತೋರಗಿರಿಗಳು ವರಿಸಿದಿಳೆ ತಾ
ನೀರೊಳಂದು ಪ್ರದೆಂದು ಸಲೆಪೆದ
ವಾರಣಂಗಳು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹುವೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನಲಿ || ೨೬

ಹತ್ತಿರೆಯಲಿಹುದತಳವಲ್ಲಿಂ
ದತ್ತ ವಿತಳ ಸುತಳ ತಳಾತಳ
ದೊತ್ತಿನ ಮಹಾತಳರಸಾತಳ ಕೆಳಗೆ ಪಾತಾಳ |

¹ ಒಕ್ಕೊವಿಷ್ಟ, ಟ್ಯ.

ಬಿತ್ತುರದ ಲೋಕಂಗೋಳೇಣು ಧ
ರಿತಿಯೋಳಗೋಂದೊಂದಜಿಂತರ
ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರಯೋಜನ ಪಾಠ್ಯ ಕೇಳಂದ || ೨೫

ಉತ್ತಮವು ಭೂಲೋಕವಲ್ಲಿಂ
ದತ್ತ ಭುವನವಲೋಕವಲ್ಲಿಂ
ದತ್ತ ಮಜಜನಲೋಕ ವಲ್ಲಿಂದತ್ತ ತಪಲೋಕ ||
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಿವಕೆ ಮೇಲಣ
ಸತ್ಯಲೋಕಾದಿಗಳ ನೋಡಿ ಧ
ರಿತಿಯಲಿ ಬಲುಗಾಣಕೊಟ್ಟನು ಲೋಕಪಾಲಕರ || ೨೬

ಧರವಿಡಿದ ಮೇಲಣ ಜಗಂಗಳು
ತರಣಿಮಂಡಲ ತೊಡಗಿಯತ್ವಿ
ಸ್ತರವನಿಪ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪರಿಸುಂತಡಕ್ಕಿಲಾಗಿಹುವು |
ಮರುತನಾಧಾರದಲಿ ಲಜ್ಜ್ಕೃ
ಕರವನಿಸಿ ದೇವರುಗಳಂದವೇ
ಭರಿತವಾಗಿಹುವವರ ಮರಿಹೆಯ ಹೇಣಲರಿದೆಂದ || ೨೭

ಧರಣಿ ತಾನ್ಯವತ್ತುಕೋಳಿಯ
ಹರಹು ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಹೊಳಿಗಾ
ವರಿಸಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ನಡುವಿಹುಬಲ್ಲಿ ಭಂಡ್ರಾಶ್ವ |
ವರುಪು ಭಾರತಕೇತುಮಾಲವು
ಕುರುವರುಪವಿವು ಪತ್ರವಾಸುರ
ಗಿರಿಯ ಹೊಣಗಾಗಿಹುವು ಕಣಿಕೆಯಂತೆ ಕನಕಾದಿ || ೨೯

ಲಕ್ಷದೊಳ್ಳು ಹದಿನಾಱುಸಾರಿರ
ಸಿಕ್ಕತವನಿಯೋಳಾಳುಗೋಂಡುದು
ಲೋಕ ಛಾರಾಶೀತಿಸಾವಿರಯೋಜನದ ನಿಲವು |

ಲೆಕ್ಕಿಸಲು ಗಿರಿಳಿಬಿರದಗಲವ
ದಕ್ಕು ಮೂವತ್ತೀರಡುಸಾವಿರ
ದಿಕ್ಕಿನೊಡೆಯಿಗಿಂಟ್ಯಾಪಟ್ಟುಣಿವೆದಱ ಮೇಲಿಂದು || ೪೧
ಜತುಮುಂಬಿಬ್ರಜ್ಞನ ಪುರದ ವಣಿನೆ.

ನಡುವೆ ಜತುರಾನನನೆ ಪಟ್ಟುಣಿ
ದೆಡೆ ದೆರಹು ಹದಿನಾಟಿಸಾವಿರ
ಕಡು ಇಲುವಿಸಿಂದಿಸೆವ ಮಿಸುನಿಯ ಕೋಟಿ ನವರತುನ |
ಎಡೆಗೆಡೆಗೆ ಕೇವಣಿಸಿದಂಗಡಿ
ಗಡೆಣಿಯಿಲ್ಲದ ಹಮ್ಮುಂ ಸಿಳಕಯಂಕೆ
ಪಡಿ ಇತುರ್ದ ಕಳುವನೆದೀಂಳಿಲ್ಲಿ ನಿಸಿ ವೇಣಿದಿಯದು || ೪೨

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಗಳ ವಣಿನೆ.
ಹರಳಂಗಳ ಕೇವಣಿದ ಮುಂಗಳ
ತರನೆನಿಪ ತೊಡಿಗೆಗಳ ದಿವಾಗ್ಯಂ
ಬರದಿ ಬೆಳಗುವ ತನುಲತೆಯ ನವಮಣಿಯ ವೊಳಗಳ
ತರಳಲೋಳಕನದಿಂದುವದನದ
ಪರಮಸಾಧಾಗ್ಯದ ವಿಳಾಸದ
ಪರಿಜನಂಗಳು ಕಮಲಭವಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಂದು || ೪೩

ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದಿಳಿದು ಬಿರುವ ಗಂಗೆಯನ್ನು ವಣಿಸುವಿಕೆ.
ಹಲವುನೆಲೆ ಇಲುವಿಕೆಗೆ ಸಲೆ ಹೊಂ
ಗಳ ಶೈಲೀಕೆ ವಿಮುಲಹೇಮದ
ಕೆಲಸಗತಿಯಲಿ ಜೆಲುವೆನಿಸಿದುಪ್ರಾರಿಗೆ ನೋಣಿರಿಗೆ |
ಹೊಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಥಳ್ಳಥಳ್ಳಸುತ್ತಿಜುದದು
ನಳನಪೀಠನ ಭವನ¹ ನಭದಿಂ
ದಿತದ ಗಂಗೆಯ ಧಾರೆ ವೇಣಿದುದು ಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ || ೪೪

¹ ಥವಟಟ್ಟಾದಿ, ಕ.

ಮೇರೀಯಿಲ್ಲದ ದೇವತತಿಗಳ
ಭಾರದಿಂ¹ ಜಗ ಜಾಸ್ತಿಪ್ರದೇಂದಾ
ಮೇರೀರುವಿಂಗಣೆಯಿಟ್ಟು ರಜತಸ್ತುಂಭವೋ ಮೇಲು |
ಸಾರತರಸುಕೃತವನು ಸಂಚಿಸಿ
ಧೀರರ್ಪೈದುವ ಸತ್ಯಲೋಕದ
ದಾರಿ ಯೆಂಬಂದದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯ ಧಾರೆ ಮೇಂಜೆದಿಯಂದು || ಶಿಖ

ನರಸುರರು ವೋದಲಾದ ಸಚರಾ
ಜರದ ಜೀವರಫ್ಳಂಗಳನು ಸಂ
ಹರಿಸಲೋಸುಗ ಸತ್ಯಲೋಕದಿನಿಷಿಡು ಒಂದ ಗಂಗೆ |
ಧರೆ ಧರಿಸಲಿದೆನುತ ಕಾಸಕದ
ಗಿರಿಯ ಶಿಶಿರದ ನಡುವೆ ನಿಂದಾ
ಹರಮವಾನನೆ ತಿರುಗಿ ಹರಿಧಳು ನಾಲ್ಕು ಪುಂಜಿವಾಗಿ || ಶಿಖ

ಅಳಕನೆಂದ ಸುಜಕ್ಕು ನಿಮ್ಮಾಳ
ಜಲದ ಭದ್ರೀಯು ಸೀತೆ ಯೆಂಬಿವು
ಬುರೀಕ² ದಾಢ್ಳಿಣವಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರದಾಢ್ಳಿಣಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ³ |
ಇತಿದು⁴ ಮೇರುವಿನಿಂದ ಕುಲಗಿರಿ
ಗಿತಿದು ಜಾವ್ಯಾವಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ
ಜಲಧಿಯನು ಬೆರಸಿದಳಫ್ಳರೆ ಪಾಥ್ರ ಕೇಳಂದ || ಶಿಖ

ನಾನಾದಿಕ್ಕಾಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪರ್ವತ ವೃಕ್ಷನಿದಿವಣನೆ.

ಸುರಪತಿಯ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಬೇಳದಿಯು
ದರ್ಶಿ ಜಂಬೂವ ಲ್ಯಾಕ್ಕೆ ತೆಂಕಲು
ಪರಿದೆನಿಸಿ ತನಿವೆಲ್ಲ ರಸ ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿದಿಹಂದು |
೩೩

¹ ಭ.ವಸ್ತು ಒಡಿಹ್, ಕ. ರ್ಯಾ.   ² ತಿಳಿಯು, ಜ.   ³ ಹದಪ್ಪಿಣಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಜ

⁴ ಸುಟೆದು, ಜ.

⁵ ಇಫೈಹರೆ ಪಾಥ್ರ ಕೇಳಿಂದ, ಜ.

ವರುಣನಿಹ ದೇಸೆಯಲಿ ಕದಂಬವು
ಹರಸಶಿನ ಕಕ್ಷಭದಲಿ ವಟವೀ
ಸುರರಿಗಾಶಯವೆನಿಸಿ ಶೀಲಕಗಿರಿಯ ಹೇಳಿಹುವು || ೪೭

ಸುರಗಿರಿಯ ವೋದಲಲ್ಲಿ ಶೀಲಕ
ಗಿರಿಯು ನಾಲ್ಕು ವರಲ್ಲಿ ಕೇಸರ
ಸರಸಿ ನಾಲ್ಕು ರುಹೋದೀ ಭದ್ರೀ ಸಿತೋದೀ ಮಾನಸದ |
ಹೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ಧ್ವನಿ ಶೀಲಕ
ಗಿರಿಯು ದಯವೈವತ್ತು ಯೋಜನ
ಹರಹು ತಾನೆ ಸಹಸ್ರಯೋಜನವದಱ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ १ || ೪೮

ಮುಂದರಾಜಲ ಮೂಡ ತೆಂಕಲು
ಗಂಥವೊದನಗಿರಿಯು ಪಶ್ಚಿಮೆ
ದಿಂದ ಇಡಗಳಪಾಶ್ಯ್ಯಾಮೆಂಬಿವು ಶೀಲಕಾಧಿಗಳು |
ನಂದನವು ಇಡಗಳಿದು ಪಡುವೊ
ಜಂದವಹ ವೈಭ್ರಾಜ ತೆಂಕಲು
ಗಂಥವೊದನ ಚ್ಯಾತ್ರರಥ ಮೂಡಣದು ಕೇಳಂದ || ೪೯

* ವರಸಿತಾಂತರಬಿಂದುಮುಂದರ
ಕುರುರುಜಕಗಳಿಂದದ್ದಿಕ್ಕಿನ
ಲುರುಕಳಿಂಗಸತ್ತಂಗನಿಷಿಧನಿಪ್ಪಾದ ತಾನ್ವಿಂತು २ |

१ ಶಿಖರದಲಿ, ಜ. ಯ.

२ ತಾವ್ಯೇಭ. ವಿ.

* ಸೀತಳಾಂತರ ಕುಂಡಮಳಯ ಕು
ರಾತಿವೈರಂತಕವು ಮಾಡಲ,
ನೀತಿವಿದನೆ ತ್ರಿಕೂಟ ಶಿರಿಪತಂಗರೂಟ ನಿಷಫ್ತ |
ಖ್ಯಾತವಿವು ತೆಂಕಣದು ಕಾಪಿಲನ
ಜಾಕವಾರಧಿ ಗುಧವಾದನ
ತಾತವಿವು ಸುಖಿವಾಸ ವಿಗೆ ವೈಜೂರ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮದಿ * || ಜ.

ತಿರುಗ ದ್ವಿಷಣದಲ್ಲಿ ಮೆಧುಮೂ
ನೃರಸಕುಮುದಸುಪಾಶ್ವ-ವಾಪಿಂ
ಜರಗಳಿಷ್ಟು ವಾರುಣಿದಿಂಭಾಗದೊಳು ರಂಜಿಷ್ಟು ॥ ४०

ನಾಗ ಕಾಲಾಂಜನವು ಹಂಸನು
ಮೇಷಪುಷ್ಟಿಕ १ ಶಂಕ-ಕೂಟವ
ನಿಂಗೆಂಜ್ಞಿಸು ಬಡಗದಿಕ್ಕಿನೊಳಹ ಕುಲಾದಿಗಳು २ ।
* ಮೇಗೆ ಕೇಳ್ಳಿದ್ದೆದು ದೇಸೆಗಳ
ಗಿರಿಯಲಾಹೋಣಿಹರು ಸುರಜನ
ಯೋಗಿಸದ್ದ ನಿಮೇವಿತರು ತಾವಾಗಿ ವಿಭವದಲಿ ॥ ४१

ಧಾರುಣಿಯ ಸದ್ಗುವಳಿಸಿ ಬೀಳದಿಹ
ಮೇರುಗಿರಿಯನು ಬಳಿಸಿ ವೃತ್ತಾ
ಕಾರವಾಗಿಸೆದಿಹುದು ಜಂಬೂದ್ವೀಕ ನವೆಖಿಂಡ ।
ಮೇರೆಯಾಗಿಹ ಗಿರಿಕುಲಂಗಳ
ತೋರದೆಗಲವನುನ್ನ ತಂಗಳ
ಸಾರಕ್ಕು ದಯನೆ ನಿಸಗೆ ಕಲಿಪುಲದೂರ ತಿಳುಹುವೆನು ३ ॥ ४२

ಕುರು ಹಿರಣ್ಯ ಯ ರವ್ಯೇಕವು ಸುರ
ಗಿರಿಯಾನೊಳಕ್ಕೊಂಡಿಪ್ಪಿಳಾವ್ಯೇತ
ಹರಿವರುಪಕಿಂಪುರುಷಭಾರತಕೇತುಮೂಲಗಳು ४ ।

१ ಮೇಗೆ ವೃಪಭನು, ಇ २ ಬಡಗ ಲೆಖ ಸಾಲ್ಪುವನು ಬಳಿಕ, ಇ.

४ ಯಾಕಷಿ ಮಾತಾ ಶರಧ ಪರಿಷುಂತಿಪ್ಪವರುವು ಎಡುಮಾಲವದು, ಇ

३ ಸಾರಹ ದಯರು ಬಿಲ್ಲರ್ಪುಕಲಿಪಾಣಿ ಕೇಳಿಂಡ, ಯು.

* ಮೇಗೆ ಕೇಳ್ಳಿರ್ಪು ಕೇಸರ
ವಾಗಿದಿಕ್ಕಿಗಳಲಿ ಸುರಾಲಯ
ವಾಗಿಯ ಬಳಿಸಿಹ ವು ದೇವವಾತಸೇವಿತವು, ಕ. ವ.

ಪಿರಿಯತ್ತಂಗ ಶ್ಯೇತ ನಿಂಘ್ಯದ
ಗರಿ ನಿಷಧನಗ ಹೇಮಕೂಟದ
ಗರಿ ಹಿಮಾಲಯವಾಗಪರಜಲಧಿಹನು ಮುಖ್ಯಹನು ॥   ೪೪

ಸುರಗಿರಿಯ ಬಳಸಿಪ್ಪಿಳಾವ್ಯತ
ವರುಪದಿಂದವೆ ಮೂಡಲೋಪ್ಪಿವ
ಪಿರಿಯಾಗರಿ ಮಾಧ್ಯವತ ಜಲನಿಧಿ ಕನಕಭಾರ್ತ್ಯ ।
ವರುಪ ಹಡುವೆಂ ಗಂಧಮಾದನ
ಗರಿ ತೊಡಗಿ ಪಶಿ ಮೆದ ಜಲನಿಧಿ
ಪರಿಗಣಿತವರುಪವನು ತಿಳಪ್ಪೊಡೆ ಕೇಳು ಮೂಲವದು ॥   ೪೫

ವರುಪಮಧ್ಯದ ಪರ್ವತಂಗಳ
ಹರಹ ತಾನೆರಡೆರಡುಸಾಸಿರ
ವರುಪ ನವನವನವಸಹಸ್ರವದಾ ಸಮಧ್ಯದಲಿ ।
ವರುಪವೆರಡ್ದೆವತ್ತನಾಲ್ಕು¹
ಪರಿಗಣಿತಮೂಡಣದು ಹಡುವೆಂ
ದೀರಡುಸಾಸಿರವೆನಿಸಿ ಹೇಣಿನ್ನುದು ಹೊಂಗೆ ಲವಣಾಭಿ ॥   ೪೬

ದೇವಕೂಟದ ಜರರವೆಂಬಿವು
ಭಾವಿಸಲು ಮಾಲ್ಯವತೆದಿಕ್ಕೆಲ
ನಾವಿಧಿ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ ಗಂಧಮಾದನವು ।
ಭಾವಳಾಯದಲಿ ಪುಣಿವಂತರು
ಭಾವಿಸುವ್ಯೂತಾಯಿಂಬಿಕ್ಕಿನ
ದೇವಕೂಟದ ನಿಕರ ಹಡುವೆಣಿರಿಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲಿ² ॥   ೪೭

1 ವರುಪನಾದು ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು, ಜ.

2 ಕೇಳಿವಿದನೆ ಕೇಳುವ್ಯಾವಿನಾಲಯದೊ
ಭಾವಿಕಾಲದ ಪಾರಿಯಾತ್ರದ
ಹೇವಯೋಗ್ಯದ ಗಿರಿಗಳ ಕೆಲ ನಿಷಧ ಪರ್ವತಕೆ, ಜ.

ನೀಲಗಿರಿ ಯಿಕ್ಕೆಲಕೆ ವಾರಿದಿ
 ಮೇಲೇನಿಪ್ಪ ತ್ರಿಶ್ಯಂಗವಿಪ್ಪ ಮೈ
 ನೀಳಾದಲಿ ಪ್ರಾವಾಂಪರದ ಜಲನಿಧಿಯ ಮುಷ್ಟಿಹುವು |
 ದೇಹದೆಂಟುಪವವೆ ತಾಗ್ರವಿ
 ತಾಲ ತಾನೆಂಬತ್ತುಯೋಜನ
 ಕೇಳಳಾವ್ಯತ ಮೇರೆಯಾಗಿಹ ಗಿರಿಯ ಲೆಕ್ಕವನು || ೪೮-
 ವರ್ಷದಧಿಕತಿಗಳು.

ವರುಷದೊಡೆಯನಿಳಾವ್ಯತ ತಕೆ ಸಂ
 ಕರುಷಣನು ಭದ್ರಾಶ್ವದೊಳ್ಳಂ ಹಯೆ
 ಶಿರನು ಹರಿವರುಷಕ್ಕೆ ನರಹರಿ ಕೇತುಮಾಲದಲಿ |
 ಸಿರಿಯ ಮಗ ರಮ್ಯಕಕೆ ಮತ್ಸ್ಯನು
 ಪಿರಿಯಕಮೆತ ಹಿರಣ್ಯ ಯಕೆ ಯವ
 ಧರಿಸು ಕುರುವರುಷದಲಿ ವರಹನು ಪಾಫ್- ಕೇಳಂದ || ೪೯

ರಾಮ ಕಿಂಪುರುಷಕೆ ಭಾರತ
 ಭೂಮಿಯಲಿ ನಾರಾಯಣರು ತಿಳ
 ನಾಮುಧಾರಕ ಹನುಮ ವಸುಧಾದೇವಿಯಲಿ ಯಮನು¹ |
 ಅಮನು ಜಗತ ಕ್ಷೇತ್ರಾಜ್ಞಿತ್ತು
 ಕ್ರೀಮದಿಂ ಪ್ರಾಣಾದನಿಜನಿ
 ಸ್ವೀಮ ಭದ್ರಾಶ್ವಕೆ ಸದಾಶಿವರಿವರು ಪಾಲಕರು || ೫೦

ವರುಷವನು ಗಿರಿಗಳನು ಬಳಿಸಿಹ
 ಪಿರಿಯಲವಣಸಮುದ್ರವದಳಂ
 ತರದಿ ಪ್ಲಕ್ಕೆದ್ವಿಪ ಯಿಕ್ಕುಸಮುದ್ರವಲ್ಲಿಂದ |
 ಇರಲು ಶಾಖಲಿಯದಳ ಹೊಳಗೂ
 ಸುರೆಯ ಶರನಿಧಿಯೋಂದನೊಂದಾ
 ವರಿಸಿ ಪರಿಭಾವಿಸಲು ತದ್ದಿವ್ಯಗುಣಂಗಳಾಗಿಹುವು || ೫೧

¹ ನಾರಂಧನು, ಇ,

ತಿಳವ್ಯೋಡಾಸುರೀಯಿಂದ ಕುಶ ಷ್ಟೈತ
 ಜಲಧಿ ಕೌರಂಚದ್ವೀಪವೆಂಬಿವ
 ರಳತೆಗಿಮೃಡಿಯಾದುದಾದಧಿಕರಂತಿದ್ದಿಗುಣ |
 ಇಳೆಯ ನೀರೆಲೆಸೆದಿಪ್ಪ ಶಾಕದ
 ಬಳಳಿಯ ದುಗ್ಧ ಪದ್ದೊಂದನೊಂದನು
 ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹುದಬುಜನಾಭನ ನಿಳಿಯ ತಾನಲ್ಲಿ || ಅ೨-೫

ಶ್ರೀಪತಿಯ ನಗರ ಮತ್ತು ಅದರ ವಾಸನೆ
 ಜೆಲುವಿಕೆಗೆ ನೆಲೆಯನಿಸಿ ಮೆಜೀಸ್ತುದು
 ಪ್ರಳಯ ಯೆಂದೂ ಯೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ನಿಳಿಯನಿಹನನವರತ ಸುಳಯವು ಮೃತ್ಯುವಾಯಿಗಳು |
 ಬಳಕೆ ಸಲ್ಲದು ಕಲಿಯ ಕಾಲದ
 ಹೊಳಿಯ ಹೊದ ದು ಹರಿಯ ರೂಪನು
 ತಳದ ಪುರವನು ಜೀರವಾರಿದಿ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿಹುದು || ಅ೨-೬

ಯೋಗಿಗಳ ನೆಲೆವೀಡು ಬೋಮ್ಮುದ
 ಸಾಗರವು ಸನಕಾದಿಮುನಿಗಳ
 ಭೋಗಭಾವೀ ಯನಂತನಿಗಮಗಳಂಗನಿಪತ್ತುಗಳ |
 ಆಗರವು ಪೂಲೋಕದರ್ಪಣ
 ವಾಗಿ ದುಗೋ ಇದಧಿಯಾಳಸೆವುದು
 ಶ್ರೀಗಢಿಳನ ನಗರ ನೋಡಿಲೆ ಪಾಠ್ಯ ನೀನೆಂದ || ಅ೨-೭

ಜಲಜನಾಭನ ದುಗ್ಧ ಜಲಧಿಯ
 ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಹ ಪುಷ್ಟಿರದ ಹೊಳ
 ವಳಯದಲ ಹೆಣಿದಿಯದು ಸ್ವಾದೂದಕೆದ ಜಲರಾಶಿ |
 ಇಳಗೆ ಕೊಡಿಯನಿಕ್ಕಿದಂತಿರೆ
 ಬಳಿದ ಶೋಕಾಲೋಕಪರವರ್ತ
 ತಿಳವ್ಯೋಡಿಂದತ್ತ ತಿಮಿರವಜಾಂಡಪರಿಯಂತ || ಅ೨-೮

ಲಕ್ಷ್ಯ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವಾಪರಿ
 ಲಕ್ಷ್ಯ ಲವಣಸಮುದ್ರ ನಾಲುಕು
 ಲಕ್ಷ್ಯ ಪ್ಲಾಹ್ಯದ್ವೀಪ ಇಡ್ಯೆಸಮುದ್ರಪರಿಯಂತ ।
 ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂಟು ಸುಶಾಲ್ಯಲಿಯು ಸುರೆ
 ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೊಡಕ ಫ್ರೂತನಮುದ್ರನ್ನ
 ಲಕ್ಷ್ಯ ಮೂವತ್ತಿರಡು ಕೌರಂಜದ್ವೀಸ ದಧಿಗೂಡಿ ॥   ಅ೯೬

ಲಕ್ಷ್ಯ ತಾನಳುವತ್ತುನಾಲ್ಕು
 ಗಿಕ್ಕೆ ಸಾಗರ ಜ್ಞೀರಕೋಣೆಯ
 ಲಕ್ಷ್ಯ ಯಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಪ್ರಪಂಚ ಸುಜಲ ವೋಂದಾಗಿ ।
 ಮಿಕ್ಕ ಕೋಣೆದ್ವಯದ ವೇಳೆಲಳ
 ಲಕ್ಷ್ಯದ್ವೀವತ್ತಾಳ್ಯಾ ಯೋಜನ
 ವಕ್ಕ ಹೇಮುದ ಭೂಮಿ ಲೋಕಾಲೋಕಪರಿಯಂತ ॥   ಅ೯೭

ಹತ್ತುಲಕ್ಷ್ಯವು ಹೀನವಾಗಿ
 ಪ್ರತ್ಯತ್ತ ಕೋಣೆಯ ಹರಹು ಪೂರ್ವದ
 ಸುತ್ತು ವೇಳಾಗಿಹುದು ಗಂಥೋಽಂದಕದ ಪರಿಯಂತ ।
 ಇತ್ತು ಸುರಗಿರಿಯಿಂದ ಹೀಂದಿ
 ಪ್ರತ್ಯತ್ತ ಕೋಣೆಯು ಕೂಡೆ ನೋಡೆ ಧ
 ರಿತ್ರಿ ತಾನ್ಯವತ್ತುಕೋಣೆಯ ಲೇಕ ಕೇಳಂದ ॥   ಅ೯೮

ವರುಪ ವೋಂಬತ್ತಾಗಿಹುದು ವಿ
 ಸ್ತುರದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ವೋಂದೇ
 ವರುಪ ವೇಣಾಗಿಹುದು ಶತಸಂಖ್ಯಾತವಾದ್ವೀಪ ।
 ನಿರುತ್ಕದೆಯ ದ್ವೀಪವೆಂಬುದು
 ವರುಪವೇರಡಾಗಿಹುದು ಮಾನಸ
 ಗಿರಿಯದಱ ನಡುವಿಕುದು ಇಕ್ಕದ ಕಂಬಿಯಂದದಲಿ ॥   ಅ೯೯

¹ ಗಿರಿಸಹಿತ, ಇ.

ವರುಪನೆರಡಾಗೋಪ್ಯತ್ವಾತ್ತಿಹ ಪ್ರ
 ಷ್ಟು ರದ ಸದುವಳ ಮಾಸಸೋತ್ತರ
 ಗಿರಿಯುದಯವ್ಯವತ್ತಸಾಪಿರಹರಣು ಲಕ್ಷ್ಯವಲೇ¹ |
 ಹರಿಕುಮಾರಕ ಕೇಳಲ್ಪೈ ಯಾ²
 ಗಿರಿಯ ಶಿಶಿರದ ವೇಲೆ ದಿಗ್ನೇ
 ವರ ಪುರಂಗಳು ಶಿರಿಗೆ ನೆಲೆವನೆಯಾಗಿ ವೆಣಿದಿಹಂವು || ೬೦

ಅಷ್ಟದಿಕ್ಷಾಲಕರ ಪುರಗಳು.

ಸುರಪನದುವೇ ಸ್ವಗ್ರಸಾರವು
 ನಿರುತದಲಿ ಸಂಯಮನಿಯೆಂಬೂ
 ಪುರವು ಕಾಲನ ನಗರಿ ತೆಂಕಲು ಪಶಿ ಮಾದ್ರಿಯಲಿ |
 ವರುಣನು ಶುಭಿಷಿತು ಯಜ್ಞೇ
 ಶ್ವರಗೇಸೆಪುದಾಕಾಂತಿಮತಿ ಶಿಶಿ
 ನಿರುತಿಮರುಂದಿಂಥಾನ್ಯಾರಿಗೆಯವರವರ ನಾಮೆದಲಿ || ೬೧

ಉರಗನಾಳಾಂಬುಜಕುಸುಮವೀ
 ಧರಣಿ ಕಣಿಕೆ ಹೇಗೆ ವೇಗರುಗಿರಿ ಕುಲ
 ಗಿರಿನಗಂಗಳು ಬಳಿಸಿ ಕೇಸರದಂತೆ ವೆಣಿದಿಹಂವು |
 ಸರಸಿರುಹಭವನೆದಱ ಮಧ್ಯದೊ
 ಖರಲು ಭೂತಳವ್ಯದೆ ವೆಣಿದು
 ಶಿರಮಹಾವಿಷು ವಿನ ನಾಭಿಇಕಮುಲದಂದದಲಿ || ೬೨

ಧರೆಯ ವರುಪದ್ವಿಷಿಪಗಿರಿಗಳ
 ಶರಧಿಗಳ ಸುರಳ್ಯೇಲದಗ್ರಾದ
 ಹರನ ಜತುರಾನನನ ಪಟ್ಟಣದಿರವ ತಿಳಂಗಿದೆನು |

¹ ತದ್ದಿವ್ಯಗಳ, ಇ.

² ಸಿರದು ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಕೇಳಾ, ಇ.

ಸೂರ್ಯ ರಥ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸ್ಥಿತಿ.

ಸರೇನಿರುಹಬಂಧುವಿನೆ ರಥವಿಹ
ಪರಿಯ ಚರಿಸುವೆ ಪಥದ ತಾರೆಗೆ
ಉರವೆ ನೀ ಕೇಳಂದು ಮಾತಲಿ ನುಡಿದನೆಜ್ಞನಾಗೇ || ೫೩

ಗಾಲಿ ಮಾನಸಗಿರಿಯ ಶಿಶಿರದ
ವೇಳೆ ತಿರುಗುವುದೊಂದು ಈಡಿ ಸುರ
ಶೇಲದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿದಿಹುದು ಕೋಣೆಯು ವೇಳೆ ಯೈವತ್ತು |
ಪಣ್ಣಲಕ್ಷ್ಯದ ನೀಳ ರಥದ ವಿ
ಶಾಲವೆದು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ
ಸೇಳೆ ಧೂವಮೆಂಡಲವ ಬಿಗಿದಿಹುದನಿಲಪಾಶದಲಿ || ೫೪

ಹರಿವ ಗಾಲಿಯ ನಾಥಿಮೂಲ 1
ಕುಂಱಾವ 2 ಭಾತುಮಾರ್ಗಸೆಗಳು ಘನೆ
ತರದ ಪಡ್ಡತುವಯನ ಜಕ್ಕಪು ಭಾರುಳತುರಯುಗ |
ತರವಿದಿದ ಸಂವತ್ತರವು ಘನೆ
ತರದ ಪರಿವತ್ತರವಿಡಾವ
ತ್ವರಪು ವಿದ್ಯಾತ್ಮರವು ವತ್ತರವೆಂದು ನೊಳಿಯಾಯ್ತು || ೫೫

ಉರಗನಾಳದ ಜೂರಜೆ ನವಸೂ
ಸಿರದ ಕುಣಿಗುಣಿ ಯಿಂಳತುಗಳ ತಾ
ವೆರಡು ಮಂಡಿ ತೈಂಬತ್ತು ಬಂದುಸಹಸ್ರದಧ್ಯವದು |
ಪರಿಯನೇಗನದಣಿ-ಸಂಖ್ಯೆಗೆ
ಸರಿಯನಿಪ ಮೇಲಃಕು ಮೆಂಗಳ
ತರವೆನಿಪ ನವರತ್ನರಚನೆಯ ಚಿತ್ರರಥವೆಂದ || ೫೬

1 ಮಾಣಿ, ಜ.

2 ಜೆ ರಯ, ಜ್ಯಾ

ಕರಸಹಸ್ರನ ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ
ತುರಗೆ ಘಂಡೋಮಯವು ಸಾರಥಿ
ಯರುಣ ಕಾಲವೆ ಗಾಲಿ ನವಕೋಟಿಯನು ಇರಿಯಿಸುಗು |
ವರವರೊಫ್ತದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಳು ವಿ
ಸ್ತರದ ಮಣಿಪೀಠದಲಿ ಮಿಗೆಂದಿನ
ಕರನು ಗ್ರಹಭವನಕ್ಕೆ ತಾನಾಥಾರನಾಗಿಹನು ||

೬೩

ಸಾಯಂವೋದಲಾದಗಳ ಗ್ರಹಸಥಾನವು.

ಹರಿ ತರಣಿಗಿಂದವಿಗೆ ಕರ್ಕರ್ತೆ
ಧರಣಿಜಂಗಾಜ ವೃಶಿ ಕವು ಹಿಮೆ
ಕರನ ತನಯಗೆ ಮಿಥುನ ಕನ್ಯೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಚಾವ |
ಸಿರಿಯರ್ಪುಷತುಲೆ ವೃಷಭದಾನವ
ಗುರುವಿನವು ಮೃಗಕುಂಭ ಮಂದಂ
ಗಿರವು ನಿಜಗ್ರಹ ರಾಹುಕೇತುಗಳವರ ಕೂಡಿಹವು ||

೬೪

ಲಕ್ಷ್ಯಸ್ವರ್ವಿಗೆ ರವಿಯ ರಥ ಶಕ್ತಿ
ಲಕ್ಷ್ಯವೇರಡು ತ್ರಿಲಕ್ಷ್ಯಯೋಜನ
ಮಿಕ್ಕ ಹುವು ನಕ್ಷತ್ರ ಬುಧನಿಹನ್ಯೆದುಲಕ್ಷ್ಯದಲಿ |
ಲಕ್ಷ್ಯವೇತಾ ಶಕ್ತಿ ಕುಂಜ ನವ
ಲಕ್ಷ್ಯ ಗುರು ಹನ್ಮೂಳ್ಯಂದುಲಕ್ಷ್ಯತ್ರ
ಲಕ್ಷ್ಯ ವಸುಧಾತಳಕೆ ಶನಿ ಹದಿಮೂಳಿಂಗವರೇಲಕ್ಷ್ಯ ||

೬೫

ವಿದಿತವಿಂತಿರು ಸಪ್ತ ಖುಷಿಯರ
ಸದನವೆದು ಹದಿನಾಲ್ಪುಲಕ್ಷ್ಯವು
ಮುದದಿ ನೆಲಸಿಹನಾ ಧುವನು ತಾ ಹದಿನ್ಯೆದುಲಕ್ಷ್ಯದಲಿ |
ಅದಱ ಮೇಲಿಹ ವಿಪು ಪದದಲಿ
ಸದಮ್ಯಾತ್ಮಕ ಶಿಂಶುವಾರನು
ಪದುಳಿದಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಲೆಯಾಥಾರವಾಗಿಹನು ||

೬೦

ಮಂದೇಹರಂಬ ದೈತ್ಯರ ವೈಕ್ರಾಂತ.

ವರಕುಮಾರಕ ನೀನು ಶೇಷ್ಯ

ಪಿರಿಯಲೋಕಾಲೋಕವೆಂಬೂ

ಗರಿಯ ಬಳಿಸಿದ ಕಾಣಿಗತ ಲೇಯೊಳಗೆ ನೇಡಿದಿಹರು |

ಧರೆಯೊಳರುಣಿದ್ವಿಪದಜೀಳೆಂ

ನೇರೆದ ಮಂದೇಹರಂಗಳೆಂದಾ

ಶ ರಿಯದಲಿ ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನಿಂದಲುಧಿಸಿದರು ||

೩೮

ಹರಿಹರವಿರಿಂಜಿಗಳು¹ ಹೊದಲಾ

ದುಖವ ದೇವರುಗಳೊಳು ಮತ್ತು

ಘರಿಡಿದು ಹದಿನಾಲ್ಪು ಲೋಕದೊಳುಳ್ಳ ದೇವರೊಳು |

ತರಣಿ ಯತ್ತಿಬಿಲವನೆಂತನೆಂಬುದ

ನೆಟೆದು ಪ್ರಾವೆದಸುರರು ಸಾಸಿರ

ಕರದ ದಿನನಾಥನೊಳು ಸಲೆ ಕಾಳಿಗವ ಬಯಸುವರು ||

೩೯

ಪರಿಕಿಸಲು ಪರಮಾತ್ಮೆ ದಿನಕರ

ಹರವಿರಿಂಜಾದಿಗಳು ಸೂರ್ಯನ

ನೇರೆದು ಸುತಿ ಕೃವಾರಿಸುತ್ತಿ ರೆ ಫೈನಮಹಾಮೇಹಿಮೆ |

ಕಿರಣದುರಿಯಮಹಾಪ್ರತಾಪನು

ತರಣಿಯೆಂದಾತನೊಳು ಕಾದಲು

ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿ ವರವ ಪಡೆದಿಹರು ||

೩೩

ಕಾಲವೆಂಬುದು ರವಿಯ ಗಾಲಿಯ

ಕಾಳಿತ್ಯಿನ್ಯ ಸಲೆ ಕ ತಾಂತಗೆ

ಲೀಲೆ ಸ್ವಾಪ್ಯಾಸ್ತಿಲಯವು ಸಚರಾಜರಂಗಳಲಿ |

ಕಾಲಜಕ್ಕರ ಬಿಂಬಿತಯಲಿ

ಕಾಲಗತ್ತುಲೇಯನು ವಿದಾರಿಸಿ

ಪಾಲಿಸುವ ಲೋಕಂಗಳನಿತುವ ಪಾಢ್ಯ ನೋಡೆಂದ ||

೩೪

1 ಹರವಿರಿಂಜಾದಿಗಳು, ಕ, ಖ.

ಧರಣಿ ತಾನ್ಯೇವತ್ತಾ ಕೋಟಿಯ
ಹರಹು ಭೂಮಿಗೆ ಹತ್ತುಮುಡಿ ಶ
ಪರಕರ್ಕಣಹವದಕ್ಕೆ ದರೆಗುಣ ದಶಗುಣೋತ್ತರದ |
ಪರಿವಿಡಿಯಲುದಕಾಗ್ನಿ ಹರಿಪ್ರ
ಷ್ಕರವಿಹುದು ಮಹಂದಾದಿಪರಿವಿ
ಸ್ತುರಣವಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನೀಪರಿ ಯಂಡಕಿಲಾಗಿಹುವು || ೩೫
ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಂದ್ರಸಾರಥಿ
ವಿವರಿಸಿದನೀತಂಗೆ ಭೂಮಿಯೆ
ಭುವನಕೋತ್ತದ ಸಂನಿವೇಶವನೆದಿಜಲಾಗೆಳ್ಳ |
ಇವು ಕುಲಾಧಿಗಳವು ಪಯೋಧಿಗ
ಇವು ಮಹಾದ್ವಿಪಂಗಳವು ಮಾ
ನವರ ಧರಣಿ ಸ್ವರ್ಗ ನೇರಿನಿತ್ತ ನೋಡೆಂದ || ೩೬
ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಿಪನ್ನು ಪಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದವರನ್ನು
ತೊರಿಸಿದು.

ಕ್ಷಮಿಮಾನದ ಸಾಲ ಸಂದರ್ಭಿ
ತೀವಿಕೆಂಡಿದೆ ಗಗನತಳದಲಿ
ದೇವಕನ್ಯಾ ಶತಸಹಸ್ರದ ಬೀಳಮೇಳದಲಿ |
ಭೂವಳಯದಲಿ ಸುಕೃತಿಗಳು ನಾ
ನಾವಿಧದ ಜಪದಾನಯಜ ತ
ಪೌರಿಧಾನದಲೋದಗಿದವರನು ಪಾಠ ನೋಡೆಂದ || ೩೭
ಭೂತದಯೆಯಲಿ ನಡೆದನೀತೋ
ಪಾಠ ನಿಮ್ಮಾ ಸತ್ಯಾಧಾರಿತ
ನೀತ ತೀಥ್ವ-ವಿಹಾರಿ ಸಜ್ಜ ನೀತ ಶುಖಿ ಯಿಂತ
ಶಾತ ನಿಮ್ಮಾತ್ಮರನಸೂಯಾ
ತೀತನಿವನತಿವಿಪ್ರಪೂಜಕ
ನೀತ ಮಾತಾಪಿತರ ಭಕ್ತನು ಪಾಠ ನೋಡೆಂದ || ೩೮

ಕ್ಷತನಿಂದಿಯವಿಜಯಿ ದುಷ್ಪತ್ತಲ¹
ಭೀತ² ನಿವ ವೇದಾಧ್ಯಯನಪರ
ನೀತ ಪರಹಿತನಿವ ಯಥಾಲಾಭ್ಯಕ್ಸಂತೋಷಿ ।
ಕ್ಷತ ಶುಚಿರುಂಚಿ ಯಿಂತ ನಿಮ್ಮಳ
ನೀತ ನಿಭರ್ಯಯನೀತ ನಿಸ್ಪೃಹ
ನೀತ ರಾಗದ್ವೀಷರಹಿತನು ಪಾಠ್ರ ನೋಡೆಂದ ॥

೫೮

ಇತ್ತು ನೋಡ್ಯೈ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕ್ಕಿ
ತೆತ್ತು ತನ್ನೊಡಲನು ರಣಗ್ರಹಿತೊ
ಇತ್ತು ಲ್ಯಾದನೆ ಭೂಮಿಕನ್ನಾಗೋಽಧನಾವಳಯಿ ।
ಇತ್ತು ವನು ಸತ್ಪುತ್ರರನು ತಾ
ಹಿತ್ತು ವನು ಗೋವಿಪ್ರಭಾಧಿಗೆ
ಸತ್ತವನಲೇ ಪಾಠ್ರ ನೋಡುತ್ತಮವಿಮಾನದಲಿ ॥

೫೯

ಮೇಲೆನೇಲ್ಯೈದರೆ ಸುತಾರಾ
ಮಾಲೆಗಳವೇಲ್ ರಾಜಸೂಯದ
ಮೇಲು ಯಜ ದ ವಾಜಮೇಧದ ಭೂರಿಸುಕ್ತ ತಿಗಳು ।
ಇಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಗಂಡೊಳಿಸುಭಟ್ಟಿತಕರ
ವಾಳಧಾರಾತೀಥನೇವೈನ್ನಲ್ಲಿ
ಪಾಲರ್ಯೈದರೆ ದೀಪ್ಯಮಾನವಿಮಾನಮಧ್ಯದಲಿ ॥

೬೦

ಪುರಾತನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದು.

ಕ್ಷತ ಭಾರತನು ದೂರದಲಿ ತೋ
ಪಾಠತನವ ಹರಿತ ಒದ್ದ ನಳನ್ನಿಗ
ರೀತಗಳು ಪುರುಷುತ್ತನೀತ ಮರುತ್ತನ್ನಿಪನೀತ ।
ಕ್ಷತ ಷ್ಯೈಹಯ ದುಂದುಮಾರಕ
ನೀತ ನಂಹಪದಿಳ್ಳಿಪದಶರಧ
ನೀತ ರಘು ತಾನೀತ ಶಂತನು ಪಾಠ್ರ ನೋಡೆಂದ ॥

೬೧

¹ ಸತ್ತಲ, ಚ.

² ನೀತ, ಚ.

ಇದೆ ಯುಸಂಖ್ಯಾತೆಷ್ಟಿ ತೀರ್ಥ್ಯರ
ರುದಿತಬಹುಪ್ರಣೋಪಕೃತಭೋ
ಗದಲಿ ಭಾರತವರುಪ ನಿಮ್ಮದು ಪೂಣ್ಯಭರಮು ಕಣ |
ಇದಱ್ಯೋಳಗೆ ಜಪಯುಜ್ಞಾ ದಾನಾ
ಭ್ಯಾದಯವೈದಿಕಕರ್ಮನಿಪ್ಪರ
ಪದವಿಗಳ ಪರಂತವನೆಯನು ಕಲಿಪಾಭರ ನೋಡೆಂದ || ೮೩

ಅವರಾವತಿಯನ್ನು ನೋಡೆಂದು ವಾತಲಿ ಜೋಡುದು.

ಹೊಳ್ಳವುತ್ತಿದೆ ದೂರದಲಿ ರಜತಾ

- ಜಲವ ಕಡೆದಂದದಲಿ ಕೆಲದಲಿ
ಬಲವಿರೋಧಿಯು ಪಟ್ಟಿದಾನೆ ಸುರೇಂದ್ರನಂದನನೆ |
ನಿಳಯವದೆನಿಸು ದೂರದಲಿ ಭಳ
ಥಳಸುವಮೆಳ್ಳಮಣಿಪ್ರಭಾಪರಿ
ವಳಯರಿಷ್ಟಿನಿಬಧ್ದದಮರಾವತಿಯ ನೋಡೆಂದ || ೮೪

ಅಜ್ಞಾನನು ಅವರಾವತಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುದು.

ಪೊಕ್ಕನಮರಾವತಿಯನಿಜಾನನ
ನೆಕ್ಕತುಳದಲುಪಾಚೀಸಿದ ಪ್ರ
ಣ್ಣಕ್ಕ ಸರಿಯೇ ನಿಯಂಪನಳಭರತಾದಿಭೂಮಿಪರು |
ಉಕ್ಕನಿತಿಪರಿಮೆಳದ ಪವನನ್¹
ತೆಕ್ಕಿಗಳ ಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯ
ನೊಕ್ಕಂಗಳ ಸುರಸೂಳಗೇರಿಗಳೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರು || ೮೫

ಆಗ ಅಜ್ಞಾನನ್ನು ಕಂಡು ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಅಭಾಗಸನಬಲ್ಲಿ
ಕುಳಿಸಿದುದು.

ಇಟಿಮು ರಥವನು ದಿವಿಜರಾಯನ
ನಿಳಯವನು ಹೊಕ್ಕನು ಕಿರೀಟಿಯ
ನಳವಿಯಲಿ ಕಂಡಿದಿರುವಂದನು ನಗುತ ಶತಮಂತ್ಯ |

ಸೆಳ್ಳದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನು ಕರದಲಿ
ಕಳ್ಳಂಕಿ ಕರವೆನು ತೆಂದು ತನ್ನ ಯು
ಕೆಲದೊಳಗೆ ಕುಳಿ ರಿಸಿದನು ಸಿಂಹಾಸನಾರ್ಥದಲಿ | v-೫

ಸೂರ್ಯಪಶ್ಚಿಗಿಡಹಿಗೆ ಸುರೇಂದ್ರನು
ಮಾತ್ರಿಂವನು ಗದು ಗೈಯ ಬಹಿದೇ
ಸೂರ್ಯಗೋಂಡನು ಸುರಪತಿಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಸಿರಿಯ |
ಮೂರಣಿಯುಗದರಸುಗಳೂಳಿತಗೆ
ತೋಜಲೇಳಿಯಿಲ್ಲರಸ ಶಕ್ರನ
ಸೂರ್ಯನುಡಿ ತೋಳತೋಳಗಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ | v-೬

ಆಗ ಅರ್ಜನನನ್ನು ನೋಡಲು ಸರ್ವರು ಬಂದುದು.

* ಸುಸಿಗಳವದಿರು ಮತ್ಯಾರೆಂಬವ
ರೋಸಗೈಯಂಪೂರವತಿಯೋಳಿನಿದು
ಹೊಸತಲಾ ಬಂಡಾತನಾರೋ ಪೂತು ಮರ್ಯಾ ಯೆನುತೆ |
ಮಸುಗಳಾದಿತ್ಯರು ಭುಜಂಗವೆ
ರಸುರಗಂಧವಾದಿದೇವ
ಪ್ರಸರ ಬಂದುದು ಕಾಣಿಕಿಗೆ ಪುರುಹೊತನೆಂದನನೆ | v-೭

ಅಂದಿನುತ್ತವವಮುರಿಕಿರದ
ಸಂದಹಿಯನೇನೇನೆಂಬೀನಿಂದ್ರನ
ಮೆಂದಿರದೊಳ್ಳಾತೋ ತ್ತಿ ಜಡಿದುದು ರುಳಿದ ರುಂಡಿಯಲಿ |
ಮೆಂದಿ ತೊಲಗಲಿ ತೆರಹ ಕೊಡಿಸಾ
ನಿಂದವರ ಹೊಯ್ಯ ಗಜಬಜವ ಮೂ
ಹೀಂದು ಗಜೀಸಿತಿಂದ್ರನಾಸಾ ನದಲಿ ಸುರನಿಕರ | v-೮

ಸೂಕು ಬಾಗಿಲ ಚಾಚೆ ಬ್ರಾಗು ದಿ
ವೈಕಸರ ನಿಲಿಸಲಪುಣ್ಯರ
ನೇಕೆ ಹೊಗಿಸಿದೆ ಬಹಳದಾನತಪ್ರೋಪವಚೀತರ |

ಓಕುಳಿಯ ನೆವೆದಿಂದ ತೆಕ್ಕೆಯ
ಬಾಕುಳಗಳು ರುವಣಿಸಿತೇ ತಮ್ಮ
ಗೇರೆ ರಂಭಾದಿಗಳ ಸೋಂಕೆಂದುದು ಸುರಸ್ಯೋಮ್ಮುಖ ॥ ೮೦

ಆಗ ಅಷಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಂದವರನ್ನು ತಡೆದುದು.

ತೊಲಗಿಸೂ ಮುಂದಿಯನು ತೆಗೆ ಬಾ
ಗಿಲನೆನಲು ಕವಿದುದು ಸುರೇಂದ್ರನ
ಲಲನೆಯರು ಲಾವಣ್ಯಲಕರಿಯ ಲಲಿತವಿಭ್ರಮದ |
ಸುತ್ತಿಗುರುಳು ನಿಷ್ಟುಸಳ್ಳಿಗಂಗಳ
ಹೊಳೆವೆಕಾದಪಿನ ಸುಷ್ವಲ್ಲಿರಳು ಬಿಲು
ಮೊಲೆಯ ವೋಹರ ನೂಕಿತಾ ಪರಿವಾರನಾರಿಯರ ॥ ೮೧

ಆಗ ಉವಾಕಿ ವೇದರಾದವರು ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದುದು.
ಉಗಿದರೋ ಕತ್ತಲಿರು ತವಲಾ
ಯಿಗಳ ಮುಳ್ಳೆಗಳ ವೆನೆ ಕವಾಟವೆ
ತೆಗೆಯೆ ಕವಿದರು ದಿವ್ಯಪರಿಮುಳ್ಳಸಾರ ಪೂರವಿಸೆ |
ಹೊಗರಲಗು ಹೊಳೆಹುಗಳ ಕಡೆಗ
ಇಲ್ಲಿ ಬಿಲುಗರುವಾಯ ಮುಸುಕಿನ
ಬಿಗುಹುಗಳ ಬಿರುದಂಕೆಕಾತಿಯರಿಂದ್ರನೋಲಗದ ॥ ೮೨

ನೇವೃರದ ಸುಣ್ಣನಿಯ ಕಾಂಚಿಯ
ಕೇವಣದ ಕಿಂಕಿಣಿಯ ರಂಭಸದ
ನೇವಣಗಳೂಲಪುಗಳ ಪೋಳಿಯ ಮುಖಿದಮುಸುಕಂಗಳ |
ಭಾವದುಭಿನ ಚಲ್ಲಿಗಂಗಳ
ತಾವರದ ಹೊಳ್ಳಿಸಕಾತಿಯ
ರಾವಿಬುಧಪತಿಯೋಲಗವ ಹೊಕ್ಕರು ನವಾಯಿಯಲಿ ॥ ೮೩

1 ನೂಕಿತವೇಳಿವಾರನಾರಿಯರು, ರು.

ವರತಿಲೋಽತ್ತ ಮೀ ರಂಭೇ ಮಧುರ
 ಸ್ವರೇ ಸ್ಯಾ ತಾಚಿ ಸುಕೇಳಿ ಗೃಹಿರೀ
 ಶ್ವರಿ ವರೂಣಿ ಚಿತ್ತಲೇಖಿ ಸುರೇಖಿ ಚೈತ್ರರಥಿ¹ |
 ಸುರಭಿ ಗಂಧಿನಿ ಚಾರುಮುಖಿ ಸೂಂ
 ದರಿಯನಿಧಿ ಯಂಘ ಶಿ ಸುಲೋಽಜನೆ
 ಸುರಸೆಯೆನಿಪಂಗನೆಯರ್ವೈದಿತು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೈಯಲಿ || ೮೪

ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನಡಿದ ಗಾನನರ್ತನಾದಿಗಳ ವಣನೆ.

ಏನನೆಂಬೆನು ಜೀರ್ಯ ಶಕ್ತಾ
 ಸಾನವಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯವಾದ್ಯಸು
 ಗಾನನರ್ತನವಿಮಳತೂಯರ್ತಯದ ಮೇಳವದ |
 ಆನಿತಂಬಿನಿಯರ ಸುರೇಖಾ
 ಸಾನಕದ ನಿಖಿಗೆಯ ಸುಧಾಳಂದ
 ನೂನಸವೈಶ್ವಲ್ಯಾಹನದ ತೂಕದ ಭಾವಭಂಗಿಗಳ || ೮೫

ರಸದ ಸಂಸಾರಿಪನೆಯ ಭಾವದ
 ಬೆಸುಗೆಗಳ ಹಸ್ತಾಭಿನಯದ್ವ
 ಕ್ವಸರಣದ ಗತಿ ಸಾತ್ಮಕಾಂಕಸುಗತಿವಿಭ್ರಮದ |
 ವಿಪಮಸಮಕರ್ಣಾದ ಕಳಾಪದ
 ಕಂಸರಿಗಳ ವರಲಾಸ್ಯತಾಂಡವ
 ವೆಸೆದುದ್ದೈ ರಂಭಾದಿನರ್ತಕಿಯರಲಿ ಪೂಸತೆನಿಸಿ || ೮೬

ಗಾನರಸದಲಿ ಮುಣಿಗತಮರಾ²
 ಸಾನವೆತ್ತಾ ವಾದ್ಯನರ್ತನ
 ವೇನನಲು ಫೆನವಾದ್ಯ ಗತಿ ಸವೈಶ್ವಲ್ಯಾಹಿಸಿತು ಸಭೆಯ |
 ಗಾನವಾದ್ಯವದೆತ್ತ ನೃತ್ಯರ
 ಸಾನುಭವ ಭಾರವಿಸಿತನೈಶ್ವೇ
 ನಾಗನರಂಜಕವಾಯ್ತ ತೂಯರ್ತಯದ ಮೇಳಾಪ || ೮೭

¹ ಪೂರ್ವಾಚತ್ತಿ ಸುರೇಖಿ ಚಿತ್ರರಥಿ, ಜ.

² ತಿಂದಾ, ಜ.

ಆಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉವರ್ಶಿಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನನು ನೋಡಿದುದು.
 ಈಯವೊನ್ನಪನ್ನ ತ್ವಾದ್ಯಸು
 ಗೇಯರಸದಲಿ ಮುಣಿಗಿ ಕರಣದ
 ಲಾಯಶೋಡಕದೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯನಿದ ನು ಧೈಯ ಶಿಖರಿಯಲಿ ।
 ಈಯವೆತಿ ತಾನಾವಳ್ಳೋ ಕುಸು
 ಮಾಯುಧನ ಖಂಡಿಯವಲೂ ಮರ್ಪು
 ಮಾಯಿ ಯೆನುತ್ತಾವರ್ಶಿಯನೆನೆ ಯಿಕ್ಕದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥ ೮೮
 ಸಭೆಯ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಪಾರುಖಾಕೆಯನಿತ್ತ ನಾಜಂ
 ಭಾರಿ ಯೂಂವರ್ಶಿರಂಭೇಮೇನಕಿ
 ಗೌರಿವೋದಲಾದಬಿಳಿಳಿಪ್ರಾತ್ರಕೆ ಸಾನುರಾಗದಲಿ ।
 ನಾರಿಯರು ನಿಖಿಳಾಮರರು ಬೀ
 ಡಾರಕ್ಕೆದಿತು ಹರದುದೋಲಗ
 ವಾರತಿಯ ಹರಿವಾಳ ಸುತ್ತದು ಸಾಲು ಸೋಡರುಗಳ ॥ ೮೯
 ಅಜ್ಞಾನ ಬಳಿಗೆ ಉವರ್ಶಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸೆಂದು ಇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣಿ.
 ಅರಸ ಕೇಳಬೋಗಿಸಿದರಿ
 ಬುರು ಸಮೇಳಿದಲಿದ್ದ ಬೇಳಿಂಬಿಂ
 ದರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನು ಪವಡಿಸುವ್ಯಾಡ ಕುಮಾರಕನ ॥ ೯೦
 ಸುರಪನಿತ್ತ ಲು ಚಿತ್ರಸೇನನ
 ಕರೆಸಿದನು ಘರುಗುಣನ ಭಾವವ
 ನಣಿಹಿದನು ನಮ್ಮುಂದಿಯ ಕಳುಹಿಂದು ನೇಮಿಸಿದ ॥ ೯೦
 ಉವರ್ಶಿ ಮನೆಗೆ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಬಂದುದು.

ಇನಿಬರಿರೆ ರಂಭಾದಿಸೀಮಂ
 ತಿನಿಯರೋಳಗೂವರ್ಶಿಯೋಳಾದುದು
 ಮನ ಧನಂಜಯನೀಕ್ಷಿಸಿದನನಿಮೇಪದೃಪ್ರಯುಲಿ ।

1 ನೈಜಾತ್ಯಜನ, ಬಿ.

2 ಪರಮಹರುಪದಲಿ, ಜ.

ವನಿತೆಯನು ಕೆಳ್ಗಡೀಳು ಸೀನೆಂ
ದೇನೆ ಹಸಾದವನೆನುತ್ತ ದೇವಾಂ
ಗನೆಯ ನಿಳಯಕೆ ಬಂದನಾತನು ಹರಿಯ ನೇಮೆದಲಿ || ೧೦೧

ತಾಯೆ ಚಿತ್ತೈಗೈಸರಮನೆಯ ಸೂ
ತಾಯುತನು ಬಂದ್ಯೆದನೆ ಕಮೆ
ಲಾಯುತಾಂಬಕಿ ಚಿತ್ರಸೇನನ ಕರೀಸಿದಳು ಬಳಿಕ |
ತಾ ಯೆನುತ ವಸ್ತ್ರ ಭರಣದ ಪ
ಸಾಯನಿತ್ತಳು ಪರಿಮಳದ ತವ
ಲಾಯಿಗಳ ನೂಕಿದಳು ವರಕತ್ತರಿಯ ಕಸ್ತರದ || ೧೦೨

ಆಳಕವಲ್ಲಿದು ರಾಯನಷಟ್ಟಿದ
ಮಣಿದವ್ಯೋ ನಿಜಕಾರ್ಯಗತಿಗಳ
ಕುಣಿಕೆಯೋ ಕರ್ತವ್ಯವಾಪುದು ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ |
ಗುಣಭರಿತ ಹೈಣನಲು ನಸುನಗೆ १
ಕುಣಿಯಿ ಮುಖದಲಿ ಮಾನಿನಿಗೆ ನೆಂ
ತಣಿಸಿ ಲಜಾ ಭರದಿ ನುಡಿದನು ದಾತನಿಮಾತ || ೧೦೩

ಚಿತ್ರಸೇನನು ಇಂರ್ಪನ ಅಪ್ರಾಯನ್ನ ಹೇಳಿದುದು
ಎಮಗೆ ಮಗನಜ್ಞನನು ನೀನಿಂ
ದೇಮಗೆ ಸೀಸೆಯಹಂಡಾತನಂತ
ಸ್ತುಮಿರವನು ತೊಳ ನಿನ್ನ ಕುಂಜಯುಗಕಾಂತಿಲಹರಿಯಲಿ |
ಕಮೆಲಮುಖಿ ನೀ ಕಮೇವಾತನು
ಭೃವರ ನೀ ಸುರವನದ ಸಿರಿ ಮಧು
ಸಮಯ ವಜ್ರನನೆಂದು ಬೆಸೆನಿದನಮೆರಪತಿಯೆಂದ || ೧೦೪

ಕೇಳುತ್ತಿರೆ ರೋವಾಂಜ ಲಕ್ಷ್ಯ ಯ
ಚೋಳ ಯೆದು ದು ರ್ಮೋಂಸಿತು ಪ್ರಳ್ಳ
ಕಾಳ ಭಯವ ಹರುತವಿಸಿದುದನುರಾಗದಭಿಮಾನ २ |

१ ಮಂಗಳ್ಳಗೆ, ಕ. ३. २ ಕಾಳಿಗಳ ಹಂತಣಿಸಿದುದಭಿಮಾನದನುರಾಗ, ३.

ವೇಳೆ ವೇಳಭಿಲಾಪೆ ಧೈಯರ್ವ
ಇಂದ್ರಾವಿನೆ ಪರಿತೋಪಪೂರಣ
ದೇಹಮುಣಾಯ್ತತ್ತರಕೆ ನಸುಬಾಗಿದಳು ಶಿರವೆ ॥ ೧೦೫

ಆತನುತ್ತಮನಾಯಕನು ವಿ
ಖ್ಯಾತಿ ನೀ ಸುರಲೋಕದಲಿ ಉ
ಜಾತಿಶಯವೇಕಿಲ್ಲಿ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ಪರಿವಾರ ।
ಸೋತರೆಯು ದಿಟ ಭಂಗವಿಲ್ಲ ಪ್ರ
ರಾತನದ ನೆಳಿನಹಂಪಭರತಯ
ಯಾತಿನ್ಯಾಪರೋಳಗೀತನಗ್ಗಳನಬಲೆ ಕೇಳಂದ ॥ ೧೦೬

ರಾಯನಷ್ಟ್ಯಾದ ನೇಮು ಗಡ ಕಮು
ನಿಯವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ನುಡಿ ರಮು
ಣಿಯಕರವಿದು ನಿನ್ನ ರಜನೆ ವುಹಾನುಭಾವವಲೆ ।
ಆಯಿತಿದು ನೀ ಹೋಗನುತಬ್ಬಿ
ಜಾಯತಾಷ್ಟಿ ಮನೋತ್ಸವದಿ ನಾ
ರಾಯಣನ ವ್ಯೇದನನ ಬರೆದಳು ಜಿತ್ತ ಭಿತ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೦೭

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಾಗದು.

ಸುಜಂತನೆ.

ಒ ೦ ಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕಾಮೂ
ರಿಯನು ಗೆಲಿದಜ್ಞನನು ಹರವೈ
ರಿಯನು ಗೆಲಿದನು ಧೈಯರ್ವದಿಂದೂಫಾಶಿಯ ಶಾಪದಲಿ ॥

ಉವರ್ಶಿಯು ಸಾವಿರಾರು ನರಕಿಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದುದು.
 ಕೇಳು ಜನವೇಜಯ ಧರಿತೀ
 ಪಾಲ ಪಾಥನ ವೈಯ್ಯ ಹುಲುರೋ
 ಮಾಂ ಹರಿಯದು ಮನುಮಧನ ಬಂಡಿಯದ ಗಾಯದಲಿ |
 ಬೀಳುಕೊಟ್ಟು ಜಿತ್ರಸೈನನ
 ನಾಲತಾಂಗಿ ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯ
 ಕೇಳುವೇಳಿದ ಸತಿಯರನು ಕರೆಸಿದ್ದು ಹರುಪದಲಿ || ೯
 ವನಜಲೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಮ
 ಜ ನವನಮಲದುಕೂಲಪರಿವೆಂ
 ಜ್ಞ ದನದಲೆಸಿದ್ದು ವಿವಿಧರತ್ವ ಭರಣತೋಽಭ್ಯಿಯಲಿ |
 ತನತನಗೆ ಭರಣಿಗಳಲನುಲೇ
 ವನವ ತಂದರು ವಿಲಸದಧಿವಾ
 ಸನೆಯ ಕುಸುಮದ ವೋಗೆಯಲಿ ರಚಿಸಿದರು ಶಿರಮುಡಿಯ || ೧೦
 ತಿಗುರ ಗೆಲಿದ್ದು ತಿಲಕವನು ತಿ
 ತ್ರಿಗುರಲಂಕರಿಸಿದರು ಹೊಳೆಹಿನ
 ಹೋಗರ ಹೊಸಜವ್ಯನದ ಜೋಡಿಯ ರೂಡಿ ಯಿಮ್ಮೆ ಕಿಸೆ |
 ಉಗದೊರೆಯ ಕೂರಲಗೋ ಧಾರೆಯ
 ನೋಗೆದ ಬಲುಬಂಡಿಯವೋ ಕಾಮನ
 ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಧಾಮಕ್ಕೆತನ್ನೂ ರೂಪ್ರೋ ಸುರಸತಿಯ || ೧೧
 ಪರಿಮಳದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಯಾ ಇಲುವಿನ
 ಕರುವಿನೆಱಕವೋ ವಿಟರ ಪೃಣ್ಯದ
 ಪರಿಣತಿಯೋ ಕಾಮುಕರ ಭಾಗ್ಯದ ಕಲ್ಪತರುಫಲನ್ನೋ ¹ |
 ಸ್ತುರನೆ ವಿಜಯಧ್ವಜವೋ ಮನ್ಮಥ
 ಪರಮಾಸ್ತುರದ ಮೂಲಸೂತನ್ನೋ
 ಸುರಸತಿಯುರಧಿದೀವತೆಯೋ ಷಣ್ಣಿಸುವ್ಯೋಽರಿದೆಂದ. || ೧೨

ಲೋಕವೆಶ್ವರ ತಿಲಕಪೂರ್ಜ ಜಗ
ದೇಕರತುನವ್ರೋ ವಿಗಡಮುನಿಚಿ
ತ್ಯಾಕರುಷಣಿ ವೆಂತ್ರವಾದವ್ರೋ ಮುನಿತಪಃಫಲವ್ರೋ |
ಲೋಕಸಾಂದರ್ಭೀಕಸಗ್ರವ್ರೋ
ನಾಕಸುಖ ಸಾಕಾರವ್ರೋ ರೂ
ಪೈಕ್ತಾನವ್ರೋ ಚಿತ್ರವಾಹುತ್ವಾ ವರ್ಣಿಯ ರೂಪಿನಲಿ || ೫

ನೇರದರಬಲೆಯರಂಗವಟ್ಟದ
ಪರಿಮಳದ ಮುತ್ತಿಗೈಯ ತುಂಬಿಯ
ತೆರಳಿಕೆಯ ಕತ್ತಲೆಯ ಬೀದಿಯ ಕಣ ಬೀಳಿಗುಗಳು |
ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರೌಂದೊಂದಿಗೆಗಳು ಪರಿ
ಪರಿಯಲುಡಿಗೆಯ ದೇಹಿ ಮಿಗೆ ಪರಿ
ಪರಿಯ ಮುಡಿಗಳು ಮುಗುದೆಯರು ಬಳಿಸಿದರು ಭಾಲಕೆಯ || ೬

ಹೆಗಲ ಹಡಪದ ಹಿತಿದ ಮುಕುರಾ
ಇಗಳ ಚಿಮ್ಮುವ ಬಾಮರದ ಹಾ १
ಪುಗೆಯ ಹೇಮನಿತಂಬಕಳಿಕೆದ ತಾಳವ್ಯಂತಕೆದ |
ಮುಗುದೆಯರು ಮನುಮಥನ ಮನೆಯಾ
ಇಗಳು ಮುಸುಕಿತು ಮಾನಿನಿಯ ದಂ
ಡಿಗೆಯ ಮ್ಯಾಗಾತಿಗಳ ದುವ್ಯಾಳಿಗಳ ಲಕರಿಯಲಿ || ೭

ತುರಗಮೇಧದ ರಾಜಸೂಯದ
ವರಮಹಾಕ್ರತುಕಾಜರಿಇಕೆಯ
ಚರಣದಂಗಂಟದಿಯ ಶಾಂಬರೆ ಪೂತು ಫಲಗುಣನ |
ವರಮಪ್ರಾಣದೇನೋ ತಾನಿ
ದ್ವಾರಮನೆಗೆ ಸತಿ ಬಂದಳೇನ
ಜರಿ ಯೆನುತ ಹೊಗತದರು ಮಾಗಧರಿಂದನಂದನನ || ೮

१ ಸ್ವೇಗುರಿಯ, ಜಃ:

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿವಳ್ಳ ತೋತಿರ
ಹೊಸಗೆಲಸದವದಿರ ಪಸಾಯತಿ
ಯರಿಗೆ ಪಡಿಗವನಿಡಲು ಸಲ್ಲಿರು ಸೋಮಯಾಜಿಗಳು |
ವರುಣಸೂನು ಜಯಂತನಳಕೂ
ಬರರು ಸಮಯವನೊಮ್ಮೆ ಪಡೆ
ಯರು ವರುಷನ್ನೇಲ್ಲೇಸುವರು ಸಾಧದ ದಾರವಟ್ಟುದಲಿ || ೮

ಉಪಾಧಿಯು ಅಜ್ಞನನ ವನಗೆ ಬಂದುಬು.

ಜನಮನದ ಸಂಕೆಲೆವನೆಯೋ ಲೋ
ಉನಮ್ಮುಗದ ತಡೆವೀಂಟೆಕಾತಿಯೋ
ಮನಮಥನ ಸಂಜೀವನೆಪಧಿಯೋ ಮಹಾದೇವ |
ಮನಸಿಜನ ಮಾರಾಂಕ ಕಾಮುಕ
ಜನದ ಜೀವಾಧ್ಯಕ್ಷೆ ವಿಭುವೆಂ
ದೇಸಿಸಿದೂರ್ವಾಶಿ ಬಂದಳಜ್ಞನದೇವನರಮನಗೆ || ೯೦

ಉಪಾಧಿಯ ಸಂಗಡ ಬಂದ ತರುಣಿಯರ ವಣನೆ.

ಮೆಲುನುತ್ತಿಗೆ ಗಳ ಹೊದಿ ದುಪ್ಪ ಸರ
ದುಲಿಗೆ ಕೊಳಗಿಲೆಯೂಕಿದುಪ್ಪ ಪರಿ
ಮಳದ ಪೂರಕೆ ತುಂಬಿದುಪ್ಪ ತುಂಬಿಗಳು ಹೊಂಬಿನಲಿ |
ಹೊಳೆವ ಮುಖಕೆ ಇಕೊಳೆರಜಯ ವಿ
ಟ್ಯಾಂಸಿದುಪ್ಪ ನೇವುರದ ಬೋಬೆಗೆ
ಸಿಲುಕಿದುಪ್ಪ ಹಂಸಿಗಳು ಕಮಲಾನನೆಯ ಕೆಳದಿಯರ || ೯೧

ಅಲದ್ರ ಕೆಂದಾವರೆಯ ಜಂತಿಯೋ
ತೇಣತಮಾವಿನ ಬನಸ್ಪೋ ಮಿಗೆ ಕ
ತ್ತುಲಿಪ ಬಳಳತಮಾಲಕಾನನವೋ ದಿಗಂತದಲಿ |

ಹೊಳೆವ ವಿದುಮನವೈ ಕುಸುಮೋ
ಇತ್ಯಾತ್ಮಕೇತಕೆದಳವೈ ರಂಭಾ
ವೇಳಿಯೋ ಕಾಂತಾಜನವೈ ಕಮಲಾನನೆಯು ಮುಂಗಂಡಿಯೋ || ೧೩

ಉಪರ್ವಾಶಿಯು ಅಷ್ಟಾನಿದ್ದ ಮನಗೆ ಬಿಂದು
ಬಂದಳ್ಳಾವತ್ತಿ ಬಳ್ಳ ಮಿಂಚಿನ
ಮಂದಿಯಲಿ ಮುಕ್ಕಿದಿತವ ಮಜ್ಜಿಮುಗಿ
ಉಂದದಲಿ ದಂಡಿಗೆಯನಿತಿದಳು ರಾಜಭವನದಲಿ |
ಮುಂದೆ ಪಾಯವಧಾರು ಸವಿಯರ
ಸಂದಳಿಯ ಸಿಂಜಾರವದ ಸೋಗ
ಸಿಂದ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮ ಸೋತು ಸೋರಹಲೇನೆಂದ || ೧೪

ಬಾಗಿಲಲಿ ಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂದರು
ಸೋಗೆಗೂ ಬಲೆಯರು ಸೆಜೆ ಯು
ಬಾಗಿಲಲಿ ಬಾಮರದ ಹಡಪದ ಇಪ್ಪಳಯರು ಸಹಿತ |
ಅಗರುವೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಮೆಹಾಹಿಯ
ಭೂಗತಪ್ಪದ ಹರಿಯೋಲಿಹ ಶತ
ಯಾಗಸುತನನು ಕಂಡಳಂಗನೆ ಮಣಿಯ ಮಂಜದಲಿ || ೧೫

ಹೊಳೆವ ಮಣಿದೀಪಾಂಶುಗಳ ಮು
ಕ್ಕುಳಿಸಿದುವು ಕಡೆಗಂಗೆಂದೂ
ಪಲದ ಭಿತ್ತಿಯ ಬೆಳೆಗನಣಿದು ಇವಳತನುಕಾಂತಿ |
ಕೆಳದಿಯರ ಕಂತದಲಿ ಕೃಗಳ
ನಿಱುಹಿ ನಿಂದಳು ತರುಣಿ ನೃಪ
ಕುಲತ್ತಿಲಕಂಗನೇಂಪಾಂಗದಲಿ ಹರಿಹಿದಳು ಕಣ್ಣನವೆ || ೧೬

ಲೋಯಬೆಳುಂದಿಂಗಳವೈಲೀಕೆಯು
ಧ್ವಳಧಳಪ ಮುಖಂದ್ರಮನ ತಂ
ಬೆಲರು ಸುಷುಪ್ತಾದು ಸಾರತರಪರಿಮೇಳದ ಜರಹಿನಲಿ |

ತಿಳದುದೀತನ ನಿದ್ರೆ ಕರಣ
ವೇಳಯ ಪರಮಪ್ರೀತಿರಸದಲಿ
ಮುಂಟುಗಿ ಸುಖಭಾರದಲಿ ಭುಲೈ ಸಿದನು ಕಲಿಪಾಥ್ರ ॥ ೧೬
ಹರ ಮಹಾದೇವಿಯಷ್ಠಾಪ್ತದ
ಪರಿಮುಳ್ಳವಿದೆತ್ತಳದೆನುತ ವೈ
ಮುಖಿದು ಕಂಡನಪ್ರಾಪರಿಮುಳ್ಳಸಾರದಲಿ ಪಾಥ್ರ ।
ಕರಣಲಹರಿಯ ದಿವ್ಯರತ್ನ
ಭರಣರುಚಿರತಪ್ರಭಾವಂ
ಜರದೊಳಗೆ ಹೋಳಹೋಳವಮದನಾಲಸೆಯನೂಪರ್ವಶಿಯ ॥ ೧೭

ಆಗ ಅಜ್ಞನನು ಉಪಕಿರೀ ಮಯಾದ ಪಾಡಿದು.
ಥಾ ಮಹಾದೇವಿ ಯಿವಳಾ ಸು
ತಾ ಮನೋಳಗದೊಳಗೆ ನರ್ತನ
ರಾಮೇಣಕರಜನೆಯಲಿ ರಂಜಿಸಿದಳಾಸಭೆಯ ।
ಕ್ಷಮಹಿಳಯಭಿವಂದನೀಯಿ ನಿ
ರಾಮೆಯದ ಶರೀರಂಕಜನನಿಸ
ನಾಮೆಯಲ್ಲ ಶಿವ ಯೆನುತ ಮುಣಿಮುಂಜಕದಿಂದಿತದ ॥ ೧೮
ಅಜ್ಞನನು ಉಪಕಿರೀನ್ನ ಕುರಿತು ಬಂದಕಾರಣವನ್ನ ಕೇಳಿದು.
ಏನು ಬಿಜಯಂಗೈ ದಿರಿತ್ತಲು
ಮಾನನಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಸುರೇಂದ್ರನ
ಮಾನಿನಿಯರಭಿವಂದನೀಯರು ನಾವು ಕೃತಾರ್ಥರಲೆ ।
ಏನು ಬೆಸಸೆನಗೇನು ಹದ ನಿಮೆ
ಗಾನು ಮಗನು ವಿಭಾರವೇಕೆ ಮೆ
ನೋನುರಾಗದಲಕುಹಿ ಯೆಂದನು ಪಾಥ್ರನೂಪರ್ವಶಿಗೆ ॥ ೧೯
ನುಡಿಗೆ ಬೆಂಗಾದಳು ಮನೋಜನ
ಸದಗರಕೆ ತಗಿ ದಳು ಪಾಥ್ರನ
ನಡವಳಗೆ ವೆಚ್ಚಿ ದಳು ಬೆಚ್ಚಿ ದಳಂಗಜಾಸ್ತು)ದಲಿ ।

ಕಡುಗಿದಳು ಶಾತಿಯಲಿ ಬೋಷಿಯ १

ಬಿಡೆಯದಲಿ ಭಯಗೊಂಡಳ್ಳೂವರ್ಚಿ

ಮಿಶುಕಿದಳು ವಿವಿಧಾನುಭಾವದ ರಸದ ಭಂಗಿಯಲಿ ॥ ೨೦

ಆಗ ಉರ್ವಾಶಿಯ ಚಿಂತ,

ಏಕೆ ಸುತ್ತಿದನೋ ಚಿತ್ತಸೇನಂ

ದೇಕೆ ತಾ ಕೈಕೊಂಡೆನೆತ್ತುಣಿ

ಕಾಕುವೂತಿಗೇ २ ಕೊಳಳುವ್ವೋದೆನು ಕಾಮನೆಂಬವರೆ ।

ಲೋಕವರ್ತಕನಳ್ಳಿದಿವನನ್

ದೇಕೆ ವಿಧಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೋ ತಾ

ನೇಕೆ ಯಿವನೇಕೆಂದು ಸುಯುಳು ಬೈದು ಕಮಲಜನ ॥ ೨೧

ವಿಕಳಮತಿಯೋ ಮೇಣಿವ ನಪ್ಪಂ

ಸರ್ಕನೋ ಜಡನೋ ಲೋತಿಯನೋ ಬಾ

ಧಾರನೋ ಖನೋ ಖಾಳನೋ ಮಾನವೆಿಕಾರವಿದು ।

ವಿಕಟಪಸಿನ ದೇವದೃತ್ಯಿರ್

ಮೆಕುಟವಾಂತುದು ವಾಮಜರಣವೆ

ನಕಟ ಕೆಟ್ಟಿನಲಾ ಯಿನುತ ಕರಗಿದಳು ಕಮಲಾಹ್ಲಿ ॥ ೨೨

ಅಜ್ಞನೋವರ್ಚಿಯರ ಸಂವಾದ.

ಎಲನ್ನೂ ರಾಯನ ಹೇಳಿಗೆಯಲಂ

ಡಲೆದನೆನ್ನು ನು ಚಿತ್ತಸೇನಕ

ನಲುಗಿ ನಟ್ಟುಪು ಕಾಮಶರವೆನ್ನು ಅತರಂಗದಲಿ ।

ಒಲಿದು ಬಂದಬಲೆಯನು ಪಿಕ್ಕಾರಿ

ಗಳುಪುದೇ ವಿಟಧಮ್ಮವಕಟಾ

ತಿಳಿಯಲಾ ತಾನಾವೆಳ್ಳಂಬುದನೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ॥ ೨೩

ಈವ ಕಿವೀವೊತೇಕೆ ಕಾಮನ
ಭವಣಿಯಲಿ ನೀವಜೀಯದಿರೆ ವಾ
ಸಮನ ನೇಮವು ಜಿತ್ತಸೇನನ ನುಂಡಿಗಳಂತಿರಲಿ ।
ಎವೆಕ್ತರ್ವೇವಲಿ ಮನ ಸಂ
ಭವಿಸುವುದೆ ನೀವೆಮ್ಮೆ ವೆಂಜೋ
ಧ್ವನಕೆ ಜನನಿಯಲಾ ಯೆನುತ ಕ್ಯಾಮುಗಿದು ಪ್ರೋಡಮೆಟ್ಟು ॥ ೨೪
ನಾರಿ ನೀ ಪ್ರಾರ್ಥಿದಲಿ ನಮ್ಮೆ ಪ್ರ
ರೂರವನ ಸತಿ ನಿನಗೆ ಬಳಿಕ ಕು
ಮಾರ ಜನಿಸಿದನಾಯು ವಾತನೊಳಿಸಿದನು ನಯೆತ್ತು ।
ವೀರರಾಜಪರಂಪರೆಯು ಬರ
ಲಾರಿಗಾಪ್ರದಿಸಿದೆವು ನೀವು ವಿ
ಜಾಲಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ಯೆನುತ ವಿನಯದಲಿ ನರ ನುಡಿದ ॥ ೨೫

ಪ್ರಾರ್ಥಿದಧ್ಯಾವಿಜಾರವೆತ್ತುಲು
ಗಣಿಕೆಯರ ಮನೆಯಲಿ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ
ಗಣಿತಲಙ್ಗಣವೇಕೆ ರತ್ನಿಕೂಟದ ವಿಳಾಸದಲಿ ॥ ೨೬
ಉಣಿಗುಭಾರತವರುಫದವದಿರ
ಭಣಿತೆ ಯೆಮಿಂತು ದೇವಲೋಕಕೆ
ಸಣಾಬಿನಾರವೆ ಜೈತ್ರರಥದೊಳಗೆಂದಳಂದುಮುಕಿ ॥

ಅಯ್ಯನ್ಯೆಯ್ಯನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲವರ ಮು
ತ್ತೆಯ್ಯನಾತನ ಭಾವ ಮೈದುನ
ನಯ್ಯನಗ್ರಜರನುಜರೆಂಬೀಜ್ಞಾ ತಿಬಾಂಥವರ ।
ಕಯ್ಯಲರಿಗಳ ಹೊಯ್ಯೆ ಸಿರನರಿ
ದುಯ್ಯಲಾಡಿದವರ್ಗೆ ನೇಣಿಲಿ
ದೈಯ್ಯಗಳಗಾನೊಬ್ಬಿ ಶಂದಳಂ ನಗುತ ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥ ೨೭

१ ನಿನಿಷಿಧಿ ನರ ನುಡಿದ, ಇ.

२ ಕೇಳಿ ವಿಧಾನದಲಿ, ಇ.

ಮುಣಿಯ ಮಾತಂತಿರಲಿ ನೀನಿದ
ಮಜ್ಜಿದು ಕಳ್ಳ ಮಾನಿನಿಯರ್ಜಿಕ್ಕೆಯ
ನಜಿಯದಫನು ಸ್ತುರೇಂದ್ರನಾಗಲಿ ಇಂದ್ರನಾಗಿರಲಿ ।

ಕುಟು ಕಣಾ ಘಡ ಶ್ರೂಳ ನೀನೆಂ
ತಜ್ಞಿವೆ ಯಿನೆ ನಡೆನಡುಗಿ ಕೈಮುಗಿ
ದೇಖಿಗ ಮಂಗಳೇಮಾತನೆಂದನು ಪೊಫ್ರನೊವೆಶೀಗೆ ॥

ಇದು ಮನುಷ್ಯರೀರ ಸದ್ಗುಣ
ಮರ್ವದಲಿ ತನ್ನ ವೆಸಾನಪರಿಯಂ
ತಿದಜೀಳಪ್ಯಾಭಿಭಾರದಲಿ ವರ್ತಿಸಿದ ಒಷ್ಣಕ್ಕಿನಲಿ ।

ತ್ರಿದಕರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೊಡಾಮೂ
ಗರ್ದಲಿ ನಡೆವ್ರದು ದೇವತಾದೇ¹
ಹದಲಿ ಬಲವತ್ತು ರಪ್ಯ ದೇಹವಿಶೇಷವಿಧಿ ಯೆಂದ² ॥

ಅಹುದಹುದಲೇ ಶಾಸ್ತ್ರ³ ಪಥದಲಿ
ಬಹಿರಿ ನೀವೇ ಶಾಸ್ತ್ರ⁴ ವಿಧಿಸಂ
ಸಿಹಿತರೆಂಬುದನಜ್ಞಿಯದೇ ಮೂಜಗದ ಜನವೆಲ್ಲ |
ಮಹಿಳೆಯೋಬಿ ಶ್ರೂಪ್ಯ ರೌಡಗೂ
ಡಿಹರು ನೀವೇ ನಲ್ಲಲೇ ನಿ
ಸ್ವರ್ಪಂಹರು ನೀವ ನಿಮ್ಮತ್ತಿ ಹರ ಹರ ಯೆಂದಳಂದುಮನುಳಿ ॥ ೨೦

ತಾಯ ನೇಮೆದಲಂದು ಕಮಲವ
ಇಂಯತಾಜ್ಞಿಯಸಂಗವ್ಯವರಿ
ಗಾಯಿತರು ತಪ್ಪೇನು ಜನನಿಯ ಸುಂಡಿಯಲಂಪ್ಯವಲೆ ।

1 ದೇವವಿಧಿನಾ, ೩.

2 ನಿದಕೆ ತಪ್ಪುವನೆಣಿಖಿಷಯವ ಸುಧ ಶಿವಾ ಯೆಂದ, ೨.

3 ಶ್ರೀತ, ಇ.

4 ಸೂತ್ರ, ಇ,

ಕಾಯಸಂಖ್ಯಕೆ ಕಾಮತತ್ವವಿ
ಡಾಯಿತಪ್ಪದೆ ವೇಡೆಗೊಂಡ ನ
ವಾಯಿಯಲಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ದುವ್ವಾಳಸುವನೆಲ್ಲೆಂದ ॥   ೪೧

ತಾಯ ನೇಮುದಲ್ಲಿವರಿಗೆ ಕಮೆ
ಲಾಯತಾಳ್ಳಿಯ ಕಾಟವೇ ಸುರ
ರಾಯ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ ಸುಡಿಯೆ ಲಂಘ್ನಾವೆ ನಿನಗೆ ಪಿತೃವಚನ ।
ರಾಯನಟಲು ಬಂದೆ ನಾಕುಸು
ಮೊಯುಧನ ಕಗೋಲಿಯ ಕಳಜುವು
ಪಾಯವನು ನೀ ಇಲ್ಲೆ ಯೆಂದಳು ನೆನಿತಿ ವಿನಯದಲಿ ॥   ೪೨

ಸರಸಿಜದ ಮಧು ಮಧುಕರನನನು
ಕರಿಸಿದೊಡೆ ಇಂದಿಕೆ ಇಕೋರನ
ವರಿಸಿದೊಡೆ ನಿಧಿ ಲಹ್ಕಿತಸುತ್ತಿದೊಡೆ ಸಯನವೀಧಿಯಲಿ ।
ಗರುವೆಯರು ನೇಲಿಕೆ ಪುರುಷನ
ನರಸಿದೊಡೆ ಜಾರುವರೆ ಸುಡಲಾ
ಸರಸಿಜವನಾಳಂದಿಕೆಯನಾನಿಧಿಯನಾವಧುವ ॥   ೪೩

ತಿಳಾಗಿದರೆ ಸುರಲೋಕದವರತಿ
ಗಳಾಗಿಯರಲಾ ಯೆಂಬೆ ಮನ್ಯಾಥ
ಬಳ ಕಣಾ ನಿಪ್ಪತ್ತಿ ರುಣಿ ನೀ ಶಾಭಾಗ್ಯಗವ್ १ ದಲಿ ।
ಬಲುವೆ ಬಿದ್ದುದು ವಾಸಿಯಲಿ ಕಂ
ದೊಳಸುಗೊಂಡುದು ಕಾಮ ಕಳುಮನ್
ಮುಣಿಗಿರುವು ಜೋಡಿಯಲಿ ಯೆಂದಳು ಖಾತಿಯಲಿ ತರಳ್ ॥   ೪೪

ಕಾಡಳಾಗುನು ನಿವೈಶ್ವಾಂ ದನೆ ಮುಣಿ
ದಾಡಲಪ್ಪನು ಮನಕೆ ಧೈಯದ
ಜೋಡ ತೊಟ್ಟಿದಿರಾಗಿ ನಿಲೆ ನನೆಯಂಬು ನಾಂತುವುವೆ ।

¹ ಗರ್ಭ, ಕ.

ಶೋಽಡಿಯೇಕಿದಕವೈ ಮೆಕ ಇಂ
 ನೋಡ ಬಂದರೆ ಬೇಣಿ ಕಷ್ಟವೇ
 ನಾಡುವರೆ ಬಳ್ಳವರು ಬಿಜಯಂಗ್ರೇಯ್ಯ ನೀನೆಂದ ॥   ೪೫
 ಆಗ ಉವಾಕಿಯು ಕೋಪದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನವಿಗೆ ಕಾಪನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದು,
 ರೋಪ ವೆರಡೆಲೆಯಾಯ್ತು ಲಜ್ಜೆಯು
 ವಿಂತಾಸಲತ್ತದುದು ಬಹುವಿಧದ ಬಲು
 ವಾಸಿಗಳು ಪ್ರಾಲಿಸಿದುವು ಕೆಲ್ಲಿವಿಸಿತನುತ್ತಾವ |
 ಅಸೇ ಹೈಸರಪೋಯ್ತು ಕಡು ರುಖ್
 ಸಾಸಿದುದು ಮೈಯೋಜಗೇ ಕಂಗಳು
 ಕೇಂಸರಿಯ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದುವು ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿ ಕಾಮಿನಿಗೆ ॥   ೪೬
 ನೋಂಪಡಿತು ಮುಖೀಂದು ತನುಲತೆ
 ಶಂಪಿಸಿದುದಿಗಿಗೆ ಮೈ ತನು
 ಗಂಪಿನಲಿ ಮಘಮಘಿಸಿತಮಳಸ್ಯೋದಸಲಿಲದಲಿ |
 ತಂಪಿನಲಿ ಶಿಖಿ ಮಧುರದಲಿ ಕಡು
 ನಂಪಿನಲಿ ಬಿರಿಸಮೈತದಲಿ ವಿಷ
 ಗಂಪಿನಲಿ ನೆಲೆಯಾದಪೋಲ್ ಸತಿಗಾಯ್ತು ಫೆನರೋಪ ॥   ೪೭
 ಕೆತ್ತಿದುವು ತುಪೆ ಕದಪಿನಲಿ ಕೈ
 ಹತ್ತಿ ದುದು ತೂಗಿದಳು ಕಿರವನು
 ತತ್ತುಕೋಪಾಯುಧವ ಮನೆದಳು ಧಾರೆ ಗಂಗಳಲಿ |
 ಎತ್ತಿ ದುಖೀಗದ ವಿಕಾರದ
 ಒತ್ತುಬುದ್ಧಿಮನಂಗಳಾತ್ತಿನ
 ಜೋತ್ತಿಸಿದುಮಧ್ಯ ತದಹಂಕಾರದಲಿ ಭಾಮಿನಿಯು ॥   ೪೮
 ಎಲಪೋ ಭಂಡರ ಭಾವ ಶೋಳರ
 ನಿಳಯ ಖಳರಧಿದ್ದೈವ १ ವಂಚಕ

ತೀಲಕ ಗಾವಿಲರೋಡೆಯ ಬಂಧುನೆ ದುಷ್ಟ್ಯ ನಾಯಕರ |

ಎಲೆ ಮರುಳ್ಳ ತಾನಾವೆಳ್ಳಂಬುದ

ತಿಳಿಯಲ್ಲಾನೀನಾವನೆಂಬುದ

ನಿಳೆಯಲಱಿಯರೆ ಭಂಡ ಫೆಡ ಹೋಗೇಂದಳಂದುಮುಖಿ || ೩೬

ಬಲಿದು ಬಂದವರಾವು ಸೊಬಗಿನೋ

ಳೂಲಿಸಿ ಮಣಗಿಪ ವಿಟನು¹ ನೀನತಿ

ಸುಲಭರಾವ ದುರ್ಭಳನು ನೀ ದೇವೇಂದ್ರಕಟಕದಲಿ |

ಎಲೆ ನಪುಂಸಕ ಗಂಡು ವೇಷದ²

ಸುಟವು ನಿಸಗೇಕೆನುತ ಸತಿ ಕಳ

ವಳಿಸಿ ಕೈಯೆತ್ತಿದಳು ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಶಾಪವಿದೆ ಯೆನುತ || ೪೦

ತುಳುಕಿತೆದ್ದ್ವಿತಕೋಪ ಸುಯಿಲ್ಲನ

ರ್ಯಾಕಿಹೋಡೆದು ಮೂಗುತಿಯ ಮುತ್ತಿನ

ಬೆಳ್ಕು ಕಂದಿತು ಕುಂದಿತಮೆಲಜ್ಞ ವಿ ಮುಖಾಂಬುಜದ |

ಹೋಳಿಹೋಳಿವ ಕೆಂದಳದ ಸೈಳ್ಳಂಗು

ಗರ್ಜ ಮೆಯೂಳಿದೆ ಮಣಿಯ ಮುದ್ರಿಕೆ

ಗಳ ಮೆರಿಜಿಯಲೆಸೆದುದೆತ್ತಿದ ಜಸ್ತ ಪ್ರಿವೆಶಿಯ || ೪೧

ರಾಹು ತುಡುಕಿದ ಶರೀರೋ ವೇಣ್ಣೋ

ದೂರಿಮೆಸ್ತುಕದ ಮೆಣಿಯೋ ಕಡು

ಗಾಹಿನಮ್ಮ ತವ್ರೋ ಕಾಪಿತೆಸಿಂಹದ ಗುಹೆಯೋ ಮೃಗಮೆದವ್ರೋ |

ಲೋಹಧಾರೆಯ ಮಧುವ್ರೋ ಕಲಿತಹ

ಉಹೆಲದ ಕಚ್ಚಾ ಯವನಿಸಿತು

ರೂಹು ಸುಮನೋಹರಭಯಂಕರವಾಯ್ತು ಸುರಸತಿಯ || ೪೨

ಸರಮ್ಮ ಗಾಥಮನ ನಿಮ್ಮ ಭಾರತ

ವರುಪಭೂಮಿಯೋಳಂದು ವರುಪಾಂ

¹ ವಿಂಡ, ಇ.

² ಜೋಹದ, ಕ. ಶ.

ತರ ನವ್ಯಂಸಕಂಣಾಗಿ ಚರಿಸು ನಿರಂತರಾಯದಲಿ ।
ಹರಿಯ ಮಣಿಹೊಗು ಹರನನೀನನು
ಸರಿಸು ನಿಮ್ಮ ಯ್ಯಂಗೆ ಹೇಳಿದು
ನಿರುತ ತಪ್ಪದು ಹೋಗೇನುತ ಮುಖದಿರುಹಿದಳು ತರಳ ॥ ೪೩

ಆಗ ಅಜರಾನನ ಸುಮೃತಿ ಜಿಂತೆ ವಾಡಿದುದು.
ಮೂಗನಾಡನು ಬಹಳ ಧೈಯದ
ಬೇಗಡೆಯ ಬಿಡೆ ಬಿಗದಬೆಣಿನ
ಮೂಗಿನಂಗುಲಿಗಳಲಿ ಧನಂಜ ಮನೋಲಿದೊಲಿದು ಶಿರವೆ ।

ಆಗಡಿಗಿರಿವರಮರವಧುಗಳು
ನಾಗರಿಗರಿವರೆತ್ತ ಭಾರತ
ಭೂಗತರು ನಾನೆತ್ತಲಿದು ಫೈಸಿದುದು ವಿಧಿಯೆಂದ ॥ ೪೪

ಸುರಪತಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದೆನೇ ಹೇಳಣ
ಕರೆಸಿಬೆನೆ ಕಮಲಾನನೆಯು ಸಿ
ಪ್ರಾರದ ಸುಡಿಗಪರಾಧಪ್ರಾಂಟೇ ನಾನು ವೂಡಿದುದು ।
ವರುಪತನಕ ನವ್ಯಂಸಕದಲಾ
ಚರಿಸಬಲ್ಲ ನೇ ಸಾಕು ದೇಹಾಂ
ತರವನಂಗಿರಿಸುವೆನಲಾ ತನ್ನ ಸುಡಲೆಂದ ॥ ೪೫

ಎಲೆ ವಿಧಾತ್ರ ಕೃತಾಪರಾಧ
ಸ್ಥಳಕೆ ದಂಡಪ್ರಾಸ್ತಿಯಲ್ಲದೆ
ವಿಲಸಿತದ ವೇದಾರ್ಥದಲಿ ಮನ್ಯಾದಿಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ಜಲಿಸದಾಚರಿಸಿದರೆ ಪುಣ್ಯ
ಸ್ವಲಂಗೇನು ನಿಮಿತ್ತ ವಕ್ಷಾ
ಗಳಿತಪೂರುಷನಾಗಿ ಬದುಕುವನ್ನಲ್ಲ ತಾನೆಂದ ॥

ತನವೆನಾಚರಿಸಿದರೆ ವರಪ್ರಾ
ಶಪತಶರವೆನಗಾಯ್ಯು ಸತ್ಯವೆ
ತನವೆಲ್ಲಾ ಯೆಂದಜಾರಿದು ನಡೆದರೆ ಪ್ರಂಡತನವಾಯ್ಯು ।

ತಪವೆರಡು ಸರಿಷ್ಟಲದೇಶಳಾದುದು
ವಿಕರಿಯಾಸದ ಗತಿ ಗಜನವೇ
ವಿಪ್ರಾಂಕಮಂಫಿ ತಿಯೆನುತ ತೂರದನು ನಿಜಕಿರವು || ೪೩

ಶಿವನ ಶರವೆನುಗಾಯ್ತ್ವ ರಿಪ್ರೈಕೌ
ರವರೆ ರಕುತದ ರಾಟ್ಲಾವನೆ
ತ್ಯುವೆನು ಕಟ್ಟ್ಯಾ ಮುಡಿಯನೆಂಬೆನೆ ದೌರವದೀಸತಿಗೆ |
ಇವೆಳು ಭಂಗಿಸಿ ಬೂತುಗೆಡದೀ
ಹಂವೆನಾರಿಗೆ ಹೇಣುವೆನು ವರ
ಯುವತ್ತಿಗೀನಡಿಯೋಸಗೆಯೇ ಹಾ ಯೆನುತ ಚಂತಿಸಿದ || ೪೪

ಅಜ್ಞಾನನಿದ್ದು ಮನೆಗೆ ಇಂದ್ರನು ಬಂದು ವಾತನಾಡಿದುದು.
ಅರಸ ಕೇಳ್ಯೈ ಛಿತ್ರಸೇನನ
ಕರೆಸಿ ಯೂವರ್ಶಿ ಪಾಥ್ರ ಮಾಡಿದ
ಮರುಳತನವನು ದೂಷಿದರೆ ಸುರಸತಿಯ ಸಂತ್ಯೇಸಿ |
ಸುರಪತಿಗೆ ಗಂಧರ್ವನಿವರಿ
ಬಿರ ವಿರೋಧಾನಿಬಂಧನವನೆ
ಜ ರಿಸಲಜ್ಞಾನನಾಃಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಬಲಧ್ವಂಸಿ || ೪೫

ಮಂಗನನಪ್ಪಿದನೆನ್ನ ತಂದೆಗೆ
ದುಗುಡವೇಕಾಂನಾಗೆತ್ತಣ
ಬೆಗಡಿದೆಂನರಸಂಗಿದೆತ್ತ ಇದೆಸೆಯ ದುಮ್ಮಾನ |
ಮೊಗದ ತನಿ ಹಳಹಳಕೆ ನೇತ್ತಾರ್ಥ
ಬುಗಳ್ಳಾಳದು ದು ನಿಜಮನೋವೈ
ತ್ತಿಗಳ್ಳಾಳಗೆ ಸುಡಿ ಮುಡಿತೇನಿಮು ಚಿತ್ರವಾಯ್ತಿಂದ || ೪೬

ಆಗ ಅಜ್ಞಾನನು ಸಾಮ್ಯನೇ ಇರಲು ಇಂದ್ರನು ಸಂಘಾನ
ನೆನ್ನ ಹೇಣಿದು.

ನುಡಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿದನು ಲಜ್ಜೆಯು
ಬಿಡೆಯದಲ್ಲಿ ಜೋವೇರಿದಂತೆವೆ

ಮಿಡುಕೆದಿರೆ ಮಂಗಳಪ್ರಿ ಹರಿ ಮೌಗ ಸೆಗಹಿ ಮುಂಡಾಡಿ ।

ಬಿಡು ಮನೋಗ್ರಾನಿಯನು ಸತಿ ಕೆಡೆ

ಸುಡಿದುದ್ದೀಪನೆನಗೆ ಸೈರಿಸು

ಮದದಿಯರಲೇನುಂಟು ಫಲವೆನ್ನಾ ಣಿ ಹೇಣೆಂದ ॥

ಅ೨೦

ಎಲೆ ಕಿರಿಷೆ ವ್ಯಧಾ ಮನೋಪ್ಯಾಧೆ

ತಳದುದೇ ಯುರ್ವಾಶಿಯ ಶಾಪದ

ಲಳುಕಿದ್ದೆ ತತ್ಕೊಧ ನಿನಗುಪಕಾರವಾಯಿತಲ ।

ಹಣುವದಲಿ ಹನ್ನೆ ರಡುವರುಷದ

ಕಳ್ಳಿನಜ್ಞಾ ತದಲಿ ವರುಷವೆ

ಕಳ್ಳಿನ್ನಾಡಿದು ಸಾಧನವೆ ಯಾಯ್ಯು ಶಿಖಂಡಿತನವೆಂದ ॥

ಅ೨೧

ಶೋಡಿಯಿಲ್ಲ ಲೆ ಮಂಗನೆ ಚಿಂತಿಸ

ಬೇಡ ನಿಮ್ಮಜ್ಞಾ ತಕಿದು ನೆಚ್ಚಿ

ಜೋಡಲಾ ಜಾತಾಯ ರಿಪ್ರಜನದ್ವಾಪ್ತಿ ಶರಜತಿಗೆ ।

ಕಾಡಿತಿದು ಪ್ರಣ್ಯಾದಲಿ ಸುರವಧು

ಮಾಡಿದುಪಕೃತಿ ನಿನ್ನಭಾಪೆಯ

ಬೀಡ ಸಲಹಿದುದಣಿಯೆ ನೀ ಸಾಹಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಂದ ॥

ಅ೨೨

ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಮನಗೆ ಅಜ್ಞಾನನನ್ನ ಕರೆತಂದುದು.

ಎಂದು ಪಾಥನೆ ಸಂತೆಂಟ್ಯ ಪ್ರ

ರಂದರನು ತನ್ನ ರಮನೆಗೆ ನಡೆ

ತಂದನಜ್ಞಾನಸಹಿತ ವಿವಿಧವಿನೋಡವಿಭವದಲಿ ।

ಅಂದು ಶಿಲಿಪವನಾದಿಗಳು ನೆಲ

ವಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರು ಶರವನಮರೀ

ನ್ನಂದ ಸಾಗಿತು ಸೇಸೆಯನು ಜಯರವದ ರಭಸದಲಿ ॥

ಅ೨೩

ಅಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಬಿಹುವಿಧಾಸ್ತುಶಸ್ತುಲಾಭ.

ಸುರವ ಕಳಿಸಿದನಸ್ತು ಶಸ್ತೋತ್ರೀ

ತ್ವ ರಶಹಸ್ಯವನಮುರಭುವನದ್

ಹೀತಳವ ಸೋತನು ಕಣಾ ಕಲಿಯಿಂದ ಪ್ರಷ್ಟ ರಗೆ ।
ಭೂತಳವ ಬಿಟ್ಟುಡೆಗೈಗೈದಿದ
ನಾತ ನಿಜವಧುಸಹಿತ ಬಂದಲಿ

ಕಾತರಿಸಿ ನಿಜಸತ್ಯಿಯ ಬಿಸುಟನು ಹಾಯ್ದ ನಡವಿಯಲಿ ॥ ೬

ಬುತ್ತಕ ಕರ್ಕೊಂಡಿಕ್ಕನ ದೇಸೆಯಿಂ

ದಟಯೆ ನಿಜವಿಶುತ್ಪಣಾಭೂಪನೆ

ನೀಳಯವನು ಸಾಜೀದನು ಬಾಹುಕನೆಂಬ ನಾಮೆದಲಿ ।

ಲಲನೆ ತೋಳಲುತ ಬರುತ ತಂದೆಯು

ನೀಳಯವನು ಸಾಜೀದಳು ಬಣಿಕಾ

ನಳನಮುಖಿಯಾದಾಯ್ತು ನಳಭೂಪತಿಗೆ ನಿಜಧರಣಿ ॥ ೭

ಆತನಾಪತ್ತಿದು ಮಹಿಂಪತಿ

ಗೀತಳೋದರಿಸಹಿತ ತನ್ನಿ ೧

ಭೂತ್ಯಜನಸಹಿತೀಮೌಕಾಮುನಿಮುಖ್ಯಜನಸಹಿತ ।

ಕಾತರಿಸುತ್ತಿಹೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೋಲ್ ವಿ

ಬ್ರಹ್ಮತರಾರ್ಪೆ ಲೋಕದೋಳಗೆಂ

ದಾತಪ್ರೋನಿಧಿ ಸಂತಪಿಟ್ಟನು ಧಮ್ಯ ನಂದನನ ॥ ೮

* ನಳಮಹಿಂಪತಿ ಯಂತ್ರಾಪ್ಯದಯವ

ತಿಳದು ಶುತಪಣಾನವಿ ಮರಳಯೆ

ಗೆಲಿದನಾಪ್ರಷ್ಟರನ ವಿದ್ವಾಬಲದ ಮಹಿಮೆಯಲಿ ।

ಗೆಲಿದು ಕೌರವಶಕ್ನಿಗಳು ನಿ

ನ್ನಿಳಯ ಕೊಂಡರು ಮರಳ ಜಾಜೆಂ

ಗಳುಕಬೇಡಿಂದಸ್ಯಾಪ್ಯದಯವ ಮುನಿಪ ಕರುಣಿಸಿದ ॥ ೯

¹ ರಾಜ್ಯ, ಜ.

* ನಳಮಹಿಂಪತಿ ಯಂತ್ರಾಪ್ಯದಯವ

ತಿಳದು ಶುತಪಣಾನವಿ ಕಾಲವ

ಕಳಿದು ಗೆಲಿದನು ಪ್ರಷ್ಟ ಇನ ವಿದ್ವಾತಿಪಂಹಿಮೆಯಲಿ, ಜ. |

ಬಣಿಕ ರೋವೆಂಕಸಹಿತನ್ ಪಕ್ಕಲ
 ತಿಳಕ ಬಂದನಗಸ್ತ್ಯಾಂಶನ್
 ದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟನು ಪಾಳ್ಯಾಯವನಾಮುನಿಯ ಜರಿತವನು ।
 ತಿಳಿಹಿದನು ರೋಮೆಕನು ವೈತ್ರನ
 ಕಲಹಕೆಂದು ದಧೀಳಿ ಮುನಿಪತಿ
 ಯೆಲುವನಮರರು ಬೇಡಿದಧನಾಹಿದನು ಜನಪತಿಗೆ ॥ ೧೦

ಆಮುನಿಯ ಕಂಕಾಳಿದಲಿ ಸು
 ತ್ರಾಮೆ ಕೊಂಡನು ವೈತ್ರನನು ಬಣಿ
 ಕಾಮೆಹಾದಾನವರು ರಕ್ಷಸಕೋಟಿಜಲಧಿಯಲಿ ।
 ಥೀಮುಖಲರದಗಿದರು ಬಂದೀ
 ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವೈಪ್ಯಾಂಶಮು
 ದಾಮುನೀಂದರರ ತೀಂದರವರು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೧

ಜ್ಯೋವನನಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೂಳನು
 ತಿವಿದು ಭಾರದಾಂಶನಾಶ್ರಮು
 ಕವರು ಮುನಿದೈಪೃತ್ಯನುಂಗಿದರೇನನುಸುರುವೆನು !
 ದಿವಿಜರಿತ್ತಲಗಸ್ತ್ಯನನು ಪರು
 ತಪಿಸಿದರು ಸಾಗರವನಾಮುನಿ
 ಹವೆಣಿದ ಜರರದಲಿ ಕೊಂಡರು ಸುರರು ದಾನವರ ॥ ೧೨

ಸಗರಸುತ್ತಕರಿತವನು ಕಪಿಲನ
 ದೃಗುಳಿಖಿಯಲುರಿದುದನು ಬಣಿಕವ
 ರಿಗೆ ಭಗೀರಥನಿಟುಹಿದಮೆರನದೀಕಾಂತರವೆ ।
 ವಿಗಡಮುನಿ ಯಿಂದ್ಯಾಲನ ವಾತಾ
 ಪಿಗಳ ಮದ್ವಿಸಿ ವಿಂದ್ಯಗಿರಿಜ
 ಬ್ರುಗೆಯ ನಿಶಿಸದಗಸ್ತ್ಯಜರಿತವ ಮುನಿಪ ವಿವರಿಸಿದ ॥ ೧೩

ಬಿಳಿಸಿಡಿಲ ಬೊಬೈ ಯಲಿ ಪವಂತ
ಬಿಕುಂಯೆ ಬಿಲುಗತ್ತೆಯು ಬಿಂಕಕೆ
ನರರ ಕಣ್ಣನ ಹೂಳ ತೂಳತು ಮಟೆ ಮಹಿತಳವೇ || ೨೮

ಮೆರನ ಮೆರ ತಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಸಿದುವು ಕುಲ
ಗಿರಿಯ ಗಿರಿ ಮುಂಡಾಡಿದುವುತೆರೆ
ತೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆ ತಿವಿದಾಡಿದುವು ಸಾಗರದ ಸಾಗರದ |
ಧರಣಿ ಕದಡಲು ಸವಡಿಯಡಿಕಿಲು ೧
ಜರಿಯಂದಿಹುದೇ ಜಗದ ಜೋಕೆಗೆ ೨
ಹರಿಗೆ ಹೇಳನೆ ಬಿಳಿಸಿದುದು ಬಿಂಗಾಳ ಬಿಳಿಸಿನಲಿ || ೨೯

ಕೆದಣಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಮೆಟೆಯೋಳು
ಹುದುಗಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕಣಗಿಲು
ಕದಳಗಳ ಮೆಜೆಗೋಂಡುದಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರಿದು |
ಬೆದಣಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕರಕರ
ದೊದಣಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಬಲು ಮಟೆ
ಸದೆದುದಿವರನು ಸೇಡಿಗೋಂಡುದು ಜನದ ಸುಮ್ಮಾನೆ ೩ || ೩೦

ಬಗೆದು ಹೋಕ್ಕೆ ರು ಮೆಳೆಗಳನು ಮಿಂ
ಜೆಗಳ ಕಣಿಬೆಳೆಗಿನಲಿ ದಾರಿಯ
ತೆಗೆತೆಗೆದು ಸಾಖುದರು ಸಂದಳಿ ನರನ ಹೆಮ್ಮೆರನೆ |
ಬಿಗಿದ ರೋಮೆದ ಹುದಿದ ಕೈಗೊ
ಪೆಗಳ ನಡುಕದ ವೈಯ್ಯ ಕಡು ಸೇ
ಡುಗಳ ಶೀತದ ಸೆಕಲಜನ ಹುದುಗಿದುರಣ್ಯದಲಿ || ೩೧

೧ ಧರಣಿಗಿಕ್ಕಿ ದಿಳಿಂಪನಡಕಿಲು, ಇ.

೨ ಹೋನಕೆ, ಇ,

೩ ಸಕಲಜನನಿಕರ, ಇ.

ದೊಳೆವ ಕೆಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಬಲುಗ
ತ್ತುಲೆಯ ರುಖೆಗಿನೆ ಹ್ಯಾರವಿಪಿನ
ದೊಳೆಕುಲಾಳಕಿ ಬಂದಳ್ಳಾಬಿ ಳ ಮುಟೆಗೆ ಕೈಯೋಡಿ
ಬಲಿದು ಮೈ ನಡುನಡುಗಿ ಹಲುಹಲು
ರಳೆಚೆ ನನೆದಳು ವಾರಿಯಲಿ ತನು
ರಳೆಹಳ್ಳಿ ಬಣಲಿದಳು ಇರಣದ ಹೊನಲ ಹೋರಟೆಗೆ || ೨೫೩
ಆಗ ವ್ಯಾಯಾಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಪಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಸೀತ ದೌರ್ಪಾಯನ್ನ
ಹುಡಕಿ ಆದರಸಿದುದು.

ಎಡಹಂವೆರಳುನ ಕಾಲಮುಳುಗಳು
ಕಡುವಟೆಯ ಪ್ರಾಟ್ಲಪಗಾಳಯ
ಸಿಡಿಲುಮಿಂಬಿನ ಸ್ವಲ್ಪಳೆಯ ಹ್ಯಾರಾಂಥಕಾರದಲಿ |
ಬಡನೆ ಮಾನಿಸರಿಲ್ಲ ಕರೆದರೆ
ಸಂಡಿವರಿಲ್ಲ ಕರದ್ವಯದಿ ತಡ
ವಿಡುತ ಪ್ರಸರದೊಳಗೆ ಸೂಸಿತು ಮೈ ಮೆಹಾಸಲಿಯ || ೨೫೪

ಗಾಳಿಗೊಱಗಿದ ಕದಳೆಯಂತೆ
ಲೊಲಲೊಳಿಕನೆ ಥಟ್ಟುಗೆದಳು
ವೇಲುಸೇರ ಬಳುಮೂಳ್ಳೆಯಲಿ ಮುದಿಸಿಬಳೇತನವೆ |
ಭಾಲೆ ಯಿರೆ ಬೆಳ್ಗಾಯ್ತು ತೆಗೆದುದು
ಗಾಳಿ ಬಿಉವಟೆ ಭೀಮನಕುಲನ್ನ
ಪಾಲರಣಸಿದರ್ಇಕೆಯನು ಕಂಡವರ ಬೇಸಗೊಳುತ || ೨೫೫

ಬರುತ ಕೆಂಡರು ಬಟ್ಟೆಯಲಿ¹ ನಿ
ಭರದ ಮೂಲಾರ್ವವೇಂಹಿತಾಂತಕ
ಕರಣೆಯನು ಹಂ ಯೆನುತ ಬಿದ್ದರು ಪವನಜಾದಿಗಳು |

1 ಹೈದರ್ಯೋಳಗೆ, ಕ. ಖ.

ದುರ್ಗ-ವಿದೆ ಸಮ್ಮಂಘಿ ಶಕ್ತಿಯ
ನುಗ್ಗಿ ಬೀತುದು ಸಾಹಸಿಗ ನೀ
ಸಗ್ಗಳುಯಿದೆ ನಿನ್ನ ವರು ಪಡಿಗಿ¹ ರಿಗಳಾಗಿಗೆ |
ಹುಗ್ಗಿ ಗರ ಹೆಗಲೇಜಿಸೊಂದೇ
ಲಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯೆನ್ನೇ² ಹಸಾದದ
ವೋಗ್ಗೈಗ್ಗೇಗಳ ದನುಜ ತಗ್ಗಿದನರಸನಿದಿರಿಸಲಿ ||

ಇತ್ತ

ಆಗ ಫಳೈತ್ತ ಇನ್ನು ಸರ್ವರನ್ನು ಬದರಿಕಾರ್ಮವಕ್ಕೆ
ಕರೆತಂದುದು.

ಹೊತ್ತು ನರಸನರಸನನುಜರ
ನೆತ್ತಿದನು ನ್ಯಾ ಪನರಿಯನು ಬಳಿ
ಕೆತ್ತಿ ಕ್ಯೇವಿಸಿದನು ಭಂಟರಿಗೆ ತೋಱಿ ಪರಿಜನವೆ |
ಹೊತ್ತು ರನಿಬರನಸುರಭಂಟರೋ
ತೂತ್ತಿಯಾದುದು ಚೆನ್ನಿನಲಿ ಬಿಗಿ
ದೆತ್ತಿ ಹಾಯ್ದರು ಮುಗಿಲಭಂಟನ ಪರಿಯ ಜೋಡಿಯಲಿ ||

ಇತ್ತ

ಅಸುರದೇಹಸ್ತಶ-ವಸವಂ
ಜಸವಲಾ ತನಗೆನುತ ಮುನಿರೋ
ವಂತನು ಗಗನೇಜರರ ಗತಿಯಲಿ ಬಂದನಿವೋಡನೆ |
ವಿಷಮುಗಿರಿಕಾಸನಕದ್ವ್ಯಾ
ಪ್ರಸರವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹೊದಿದ
ರಸೆವಸರನಾರಾಯಣಾರ್ಮವರೆತಪ್ರೋವನವೆ ||

ಇತ್ತ

ಅಲ್ಲಿ ಯಂತಿಳರುಹಿವ್ಯಜವು ಭೂ
ವಲ್ಲಭನನಾತಿಧ್ಯಾಪೂಜಾ
ಸಲ್ಲಲಿತಸಂಭಾವನಾಮಧುರೋಕ್ತಿರಜನೆಯಲಿ |

1 ಅಳ್ಳು, ಇ,

2 ನಡನೆನೆ, ಇ,

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಕಲಮುನಿಜನ
ವೇಶಿವನು ಮನ್ಮಿ ಸಿದ್ಧನಾವನ
ದಲ್ಲಿ ನೂಕಿದನೆಂಟುದಿನವನು ನೃಪತಿ ಕೇಳಂದ ॥   ೪೮

* ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯ ರಮೇಶನೆಂದು ಸೇ
ಶೀಲೆಯಲಿ ಮುನಿನಿಕರಸ್ಹಿತಾ
ಕಾಲದವರ್ಧಿಯ ಕಡೆಯ ಹಾಯ್ಯತ ಭೂಪನಿಂತಿರ್ ಿ |
ಹೇಳೆ ಮೇಲ್ಯತರುವ ಶಬ್ದಕರ
ಕಾಲನೋಡುತ ಮುದಿತಸದ್ವಿಜ
ಜಾಲ ನೈತಂದಂದು ನೆನೆದನು ವೀರನಾರಣ ॥   ೪೯

ಹತ್ತನೇಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹ ನೈಂಂ ದ ನೇಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂತನೇ.

ಕಂಡನಡವಿಯೋಳಿನಿಲಜನನಾ
ಖಂಡಲನ ತನುಜನ ಪತಾಕಾ
ದಂಡದಲಿ ನಿಲುವಂತೆ ವರವನು ಪಡೆದನಾ ಭೀಮೆ ॥

ಆಗ ದೌರ್ಕಾರಿಯು ಸಾಗಂಧಿಕ ಪ್ರಷ್ಟದ ವಾಸನೆಯಂತ್ರಿ
ಅನುಭವಿಸಿ ವಿಸ್ತೃತಳಾದುದು.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
ಪೊಲ ನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮೆ
ಕೂಲವತೀಗಳ ನಂದನದ ನಿಮಂಲಸರೋವರದ |

* ೪೯ ನೇಯ ಶ್ಲೋಕವು ಅನೇಕ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೇಳಕೆಯೆ ಸನಿಲುಗಳು ತುಂಬಿಯು
 ವೇಳಿದೆ ಗೀತದ ವಿನೋದದ
 ಲಾಳದರು ವನವಾಸಸಾಮೃಜ್ಯವನು ಸೋಗಸಿನಲಿ ॥ ೧
 ಪರಮೆಧಮ್ಯ ಶ್ರವಣಸಾಖ್ಯದೊ
 ಇರಸನಿರೆ ಬದರಿಯಲಿ ಪೂರ್ವೋ
 ತ್ತರದ ದೇಸವಿಡಿದೆಸದತ್ಯಗಂಧಬಂಧರದ ।
 ಭರಣಿ ವನಸ್ಪತಿಪ್ರೇತವಣಿಜನ
 ತರಣಿ ತರುಣಭ್ರಮರಸೇವಾ
 ಸರಣಿಯನೆ ಸುಳಿದುನು ಸಮಾರಣಾಮಹಾದಿಯಲಿ ॥ ೨
 ಸರಸಸಂಗಂಧಿಕದ ಪರಿಮಳ
 ಭರದ ಭಾರವಣಿಯಲಿ ತಿಳಗೊಳ
 ನುಣುಬುದೆಜೀಗಳ ತಿವಿಗುಳನೆ ತುಂತುರುತ್ವಾರದಲಿ ।
 ವೋಚೀದುಲಿವ¹ ಮಣಿದುಖಬಿಗಳ ವೋ
 ಹರದ ವೋಡಾವೋಡಿಯಲಿ ಡಾ
 ವರಿಸಿತ್ಯೈದಿಂದಿರುದಲೋಂದಿರೆ ಸಕಲಮುನಿಜನವೆ ॥ ೩
 ವೇಲುತರದತಿಪರಿನುಳಿದ ವ್ಯೇ
 ಹಾಳಯಲಿ ಸಲೆ ಬೀದಿವರಿದು ಇ
 ಡಾಳಸುವ ಸೋಗಸಿನಲಿ ಸೌಂಪಾದಳು ಸರೇಜಮುಖಿ ।
 ಸೋಳಿಸಿತಲೂ ಇಂಣಿಯಲಿ ಸಂ
 ಪಾಳಸಿದ ಸಾಗಂಧೀನಿಸ್ನು ವಿ
 ಶಾಲಪದ್ಮವದೆಂತಪ್ರಸುತವೆ ತೂಗಿದಳು ಶಿರವೆ ॥ ೪
 ಅಪುಪುವನಿಸ್ನು ಭೀಮಸೇನನನಿಸ್ನು ಪ್ರಾಧಿಸಿದುಹು.
 ಅರಸನಲಿ ವೇಣ ಸಕುಲಸಹದೇ
 ವರಲಿ ತನ್ನ ಮನೋರಘಕೆ ವಿ
 ಸ್ತುರಣವಾಗದು ಸುಡಿವ್ರೋಡಿಲ್ಲಜ್ಞಾನ ಸಮಾಪದಲಿ ।

¹ ವೋರೆಂಗುವ, ಇ.

ಅರಿಭಯಂಕರ ಭೀಮ ನೇ ಗೋ
 ಚರಿಸುವನಲಾ ಯೆನುತಲಾತನ
 ಹೊರಿಗೆ ಬಂದಳು ನಗುತ ನುಡಿದಳು ಮಧುರವೆಚನದಲಿ ॥ ೫
 ಹಿರಿದು ಸೋಗಸಾಯ್ಯ ನಗಪೂರ್ವದ
 ಪರಿಮಳದ ಕೇಳಿಯಲಿ ನಿವಾ
 ಸರಸಿಜವ ತಂದಿತ್ತು ತನ್ನ ಮನೋಗತವ್ಯಾಫೆಯ ।
 ಪರಿಹರಿಸುದೆನಲಬುಜವದನೆಯ
 ಕುರುಳಂಗರಲಿ ತಿದಿ ದನು ತ
 ತ್ವರಿಸಿಜವ ತಹನೆನುತ ಕೊಂಡನು ನಿಖಾರಾಯುಧವ ॥ ೬
 ಭೀಮಸೇನನ ಹೊರಟಾಗ ದಾರಯಲ್ಲಾದ ಚಿತ್ರಕಾಯಂಗಳು
 ಬಿಗಿದ ಬತ್ತು ಶಕೆಯನು ಹೊನ್ನಾ
 ಯುಗದ ಲಿಕ್ಕ ಶರಾಸನವ ಕೊಂ
 ಡಗಧರನ ನೆನೆದನಿಲಸುತ ಹೊಣವೆಂಟನಾಶರಮವ ।
 ಬಿಗಿದು ಹೊಕ್ಕ ನರ್ಮಾವನು ಬೋ
 ಬೆಗಳ ಬಿರುದಿನ ಭಾಹುಸತ್ಯದ
 ವಿಗಡಭೀಮನ ಕಾಲ್ಯಾಣಿಗೆ ಕಂಪಿಸಿತು ವನನಿವಹ ॥ ೭
 ಒದ ಕೊಡರೆ ಪರ್ವತದ ಶಿಶಿರದ
 ಉದುರಿದುವು ಹಂಗ್ಗಂಡಗಳು ಮುಖಿ
 ದೊದೆಯೆ ಬಿದುವು ಬೇಣಿಸಹಿತ ಮಹಾದ್ರಮಾಂಗಳು ।
 ಗದೆಯ ಹೊಯ್ಯಿನ ಗಂಡಕ್ಕಿಲಷ್ಟೂ
 ಕದಳಗಳೂ ತಾವೆಣಿಯವ್ಯಾಧ
 ಮೆದಮುಖನ ಹುರಿಪುಸಕ ಮುಣಿನುದು ಗಿರಿತರುವೆಜವ ॥ ೮
 ಮುಡುಹು ಸೋಂಕಿದೊಡಾಮೆಹಾಬಿಗ
 ಶೂಡನೆ ತೋರಹತರು ಕೆಡೆದುವಡಿ
 ಯಿಡಲು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಗ್ಗಿದುದು ನೆಲಸಹಿತ ಹೆದ್ದವರು ।

ಬಡೆದುದಿಳ್ಳ ಬೋಬಿ ಬ್ಲಿತ್ಕೀತನ
ತೊಡೆಯ ಗಾಳಿಗೆ ಹಾಜೀದುವು ಕಿಂತ
ಗಿಡುಮರಂಗಳು ಮಿಾಜಿ ನಡೆದನು ಭೀಮನಡವಿಯಲಿ || ೮

ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಕಾಡಾನೆ ಸಿಂಹಾ
ವಳಗಳೀತನ ದನಿಗೆ ಯೋಜನ
ದಳವಿನಲಿ ಹಾಯ್ದ್ರೆ ಇಡುವು ನೋಡುತ್ತು ಮುಖಿಮುಖಿದು |
ಹುಲ್ಲುವು ತಳಪಟ್ಟವಾಯ್ತು ದಿಗ್ಗಜ
ತುಣಿದ ಬಾಳಯ ಬನದವ್ರೋಳು ವೆ
ಗ್ಗಳೀಯನ್ನೆ ಕಲಿಭೀಮ ನಡೆದನು ಬನದ ಮುಧ್ಯದಲಿ || ೯೦

ಬಿರಿದುವದಿಗಳನಿಲಸುತನು
ಬ್ಲಿರಿದ ಬೋಬಿಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಮೃಗತತ್ತಿ
ಶರಭಶಾದೂರಲಂಗಳ್ಲಿ ವಿಲೋಜನಾಂತ್ಯದಲಿ |
ಮುರಗಿನ ಮೈಗಿಗನ ಪಾಡೇ
ನರಸ ಭೀಮನ ದನಿಗೆ ಬೆಂಕ ದೇ
ಗಿರಿಗುಹೆಗಳೇ ಮಲೆತು ಸಿಂದುವು ದನಿಗೆ ದನಿಗೊಡುತ್ತ || ೯೧

ಆಗ ಭೀಮಸೇನನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹನುಮಂತನು ಆಲೋಚಿಸಿದು
ಆಮಾದಿರುತ್ತಾ ತಪ್ಪಲಲಿ ನಿ
ಸ್ವೀಮಕದಳೀಪಂಡದಲಿ ರಷ್ಮೆ
ರಾಮನಾಮಸುಧಾಭಿಪ್ರೇಕಸಮಗ್ರ ಸಂಖ್ಯದಲ |
ಭೀಮವಿಕರ್ಮನಿದ್ವಿನೀಯು
ದಾ ಮೆಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆ ನಿದ್ರಾ
ತಾಮಸದ ತನಿಮದವಡಗೆ ಕಣ್ಣಿಂಬಿದನಾಜನುಮ || ೯೨

ಪನಿದೆತ್ತು ರಭಸ ವಿಗಿರಿ
ಸಾಸುವಿದಮಾಸುಧವಿಹಾರ
ಸ್ಥಾನವಿವನಾರೋ ಮಹಾದೇವಪ್ರಜಂಡನಲ |

ತೀನಿನದ ಸಮ್ಮಂದಿಸಗೆ ದ
ವಾನರರ ಗಜನೆಗೆ ಗುರುವಾ
ಯೈನನೆಂಬಿನೆನುತ್ತ ವೆಲ್ಲನೇ ಮಿಡುಕಿದನು ಹನುಮೆ ॥ ೧೭

ಆಗ ಹನುಮಂತನು ತನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಿ
ದಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುದು.

ನಿಜಿನಿಜಿಲುನಿಜಿಲೆನುತ ಹೆಚ್ಚು
ನುಣಿಜಿದುದಾತನೆ ರೋಮೆ ಸೋಂಕಿನ
ಲಿಜೀಕಿಲಾದುದು ಧರಣಿಯನಿಲಜ ಮುಜುದ ಮಗ್ಗುಲಲಿ ।
ಉಣಿಂಬಾಲವ ಜೀಳಿಸಿ ದಾರಿಯ
ತೆಱಹಂಗೊಡದೆಯೊಡ್ಡಿ ಮನುಜನ
ಮುಣಿಕವನು ತಾ ಕಾಂಬೆನ್ನೇ ನುತ್ತಿರ್ಫನಾಯನುಮೆ ॥ ೧೪

ಭೀಮಸೇನನ್ನು ಕಾರಿತು ಹನುಮಂತನು ನೀನಾರೆಂದು ಕೇಳಿದುದು.
ಮುಜುಯಂದಂತಿರೆ ಲಫ್ಫಿವಿನಲ್ಲಿ ಹೆ
ಮ್ಮುರನನೊಯ್ಯನೆ ನೆಮ್ಮುಕುಳ್ಳ
ರ್ಫರಿದಿಶಾಪಟನು ನುಡಿಸಿದನು ಪವಮಾನನಂದನನೆ ।
ಬರವಿದಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತ್ಯರ್ನೋ ಶೀ
ಜರನೋ ದೃತ್ಯನೋ ದಿವಿಜನೋ ಕಿ
ನ್ನರನೋ ನೀನಾರೆಂದು ಭೀಮನ ನುಡಿಸಿದನು ಹನುಮೆ ॥ ೧೫

ಅದಕ್ಕೆ ಭೀಮಸೇನನ ಉತ್ತರ.

ನಾವು ಮತ್ತ್ಯರು ದೂರದಲಿ ರಾ
ಜೀವೆಗಂಧಸವಿಾರಣನ ಸಂ
ಥಾವನೆಗೆ ಸೂಗನಿದಳು ಸತಿಯಾಕೆಯ ಮನೋರಥದೇ ।
ತಾವರೆಯ ತಹಿನೆನುತ ಸಿಂಹಾ
ರಾವದಲಿ ವಿಕ್ರಮಿಸೆ ವಿಗಡನ
ಡಾವರವ ಬಲುಭಾಲ ತಡೆದುದು ಪವನಜನ ಪಥವೆ ॥ ೧೬

1 ವಚಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಜೀ.

ಧಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಾಲವನ್ನು ತೆಗೆಯೇಂದು ಹನುಮಂತನನ್ನು
ಕೇಳಿದುದು.

ಗದೆಯ ವೋನೆಯಲಿ ನೂಕಿದನು ರೋ
ಮೆದಲಿ ಜರ್ಲಿಸದ ಬಾಲ ನೋಡಿದ
ನಿದು ವಿಚಿತ್ರವಲೂ ಯೆನುತ ಸುಜಿಸಿದನು ಕಾಮಿವರನೆ |
ಬುಡೆದುವದ್ದಿಗ್ರಾಳೆಂದನ್ನು
ಗಂಡಲಿ ತಾ ಬ್ಲ್ಯಾಡನು ಬಾಲದ
ಕದವ ತೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಯಲೆನುತ ಗರ್ಜಿಸಿದನಾಭೀಮು || ೧೫

ನೀವು ನೂಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರೆಂದು ಹನುಮಂತನ ಉತ್ತರ,

ನೀವು ಬ್ಲ್ಯಾಡರಿದಕೆ ಸಂಶಯ
ವಾಪ್ಯಾದಿಲ್ಲದೊಡೆಮದದ್ವಿಭ
ವೀವಿಹಗಕುಲವೀಮೃಗವ್ರಜವಂಜಪ್ರವೈ ನಿಮಗೇ |
ನಾಪು ವೃಧ್ಧರು ನಮ್ಮು ಬಾಲವ
ನಾಪು ಯದುಳಸಲಾರೆವೀಗಳು
ನೀವು ತೊಲಗಿಸಿ ಬಿಜಯ ಮಾಡುವುದೆಂದನಾಹನುಮು || ೧೬

ಷಣಲೇ ತಪ್ಪೀನೆನುತ ತನೆ
ಗೇಸು ಬಲುಹುಂಟ್ಯೆಸರಲಿ ಕ
ಟ್ಟುಸುರದಲ್ಲಿಕಿದನು ಬಾಲವನೋದಣಿ ಬೋಬಿ ಉದು |
ಗಾಸಿಯಾದನು ಪವನಸುತನೆ
ಳ್ಳುತ್ತನು ಮಿಡುಕದು ಬಾಲವುಂಧ್ಯಾ
ತ್ವಾಸಲಹರಿಯ ಲಡಿಗಡಿಗೆ ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಭೀಮು || ೧೭

ತೆಗೆದು ನಿಂದನು ಭೀಮು ಹೊಯ್ಯ
ಳ್ಳುಗಳ ತಲ್ಲಿಂದಂಡಗಲೋಳತಾ
ಳಿಗೆಗೆ ಕವಳವ ನೂಕಿದನು ಕಷ್ಟರಧ ಹಳುಕಂಗಳ |

ಡಗೆ ಮರಳ ಮರುವಲಗೊಡೋ
ತ್ತುಗೆಳ ಬಲಿದವಯವದ ಸತ್ತಾ,
ಳಿಗೆಳ ದೇವನು ಶಾಪರಿಯಲೋದಗಿದನು ಬಾಲದಲಿ || ೨೦

ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ವರಾಜಿದರೂ ಭಾಲವು ಹಾಗೆ ಇರಬ
ಭೀಮನ ಚಿಂತೆ.

ಮಿಡುಕಿದುದು ಮಹಿಯಿಂದ ಭೀಮನ
ಮಿಡುಕು ನಿಂದುದು ಭಾಲದಲಿ ತುದಿ
ಸದುಗದನಿಲಜನಂಗವೆಟ್ಟಿದ ಕಡುಹು ಕಂಪಿಸದು |
ತೊಡಕಿ ಕೆಂಪುದು ಕಾರ್ಯದುರ್ಭಾಷ
ನೊಡನೆ ಭಂಗವ್ಯಾಪ್ತಿ ತನ್ನನು
ಸುಡಲೆನುತ ಹಿಮ್ಮೈಟ್ಟಿಪ್ಪ ಮಮ್ಮೆಲ ಮಂಜುಗಿದನು ಭೀಮ || ೨೧

ಕ್ಷತ ಕಷಿರೂಪಿನಸುರೇಂದ್ರನೋ
ಭೂತನಾಭನೋ ವೇಣು ವಿಮುಲ
ತ್ರೇತೀಯಲಿ ದಶಮುಖನ ಹಾತಾಹಾಣಿಗೆಳ ಕಷಿಯೋ |
ಪತೆರವೈ ನವ್ಯೈಬ್ರಿ ಟೀಗೆಳಂ
ದೀತ ಗೆರಿದನು ಭಾಲದಲಿ ಸ
ತಾಯಾತಿಕಯವಿನ್ನೀತಗೆಂತಳೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೨೨

ಆಗ ಜನುಮಂತನನ್ನು ನೀನಾರೆಂದು ಕೇಳಿದುದು.

ಭೀಮ ಗಡ ತಾನಾಕಿ ನಿರಲು
ದ್ವಾರೆಬಾಲದ ನಿಬ್ರಿ ತಿಳಯದು
ರೋಪತತಿ ಮಸೆಗಾಣಿಸಿದುವೆನ್ನು ತಮೊಂಗದಲಿ |
ಕ್ಷಮನುಪ್ಯೈರೀರವೆಪಜಯ
ಧಾಮವಲ್ಲ ಹರ ಹರಾ ನಿ
ಸ್ನೀಮಕಷಿ ನೀನಾರೆನುತ ಫವನೆಜನ ಭಿಸಗೋಂಡ || ೨೩

ನಾಶ್ಚ ವಾನರರಂಟವಿಯಲಿ ಫಲ
ಜೀವಿಗಳು ನಿಸ್ಪತ್ವರಿಲ್ಲಿಯ
ತಾವ ಬಿಡಲಸ್ಯತ್ರಗಮನತ್ವಾಣಿಲ್ಲಿ ಮಗೆ ।

ಹಾಗೆಯೇ ಹನುಮಂತನು ಕೇಳಿದುದು.

ನೀವು ದಿಟ್ಟವಾರ್ಪ್ಯ ಮಹಾಸಂ
ಭಾವಿತರು ಸುರನರಂಭುಜಂಗರ
ಲಾವಕುಲ ನಿಮಗೆಂದು ಭೀಮನ ಸುಡಿಸಿದನು ಹನುಮ ॥ ೨೪

ಭೀಮಸೇನನ ಉತ್ತರ.

ಮನುಜರಾವ ಸೋಮಾಧಿಕುಲದಲ್ಲಿ
ಜನಿಸಿದನು ವರಪೊಂಡುವಾತನೆ
ತನುಜರಾವ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾಜು-ನಭೀಮಯಮಳರಳೆ ।
ಬನಕೆ ಬಂದೆವು ನಮ್ಮೆ ದಾಯಾ
ದ್ವನ್ ವಿಕಾರದ್ವಾರ್ಯತೇಣೇ
ಜನಿತಕಿಲ್ಲಿಪದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶವಾಯ್ತಂದ ॥

೨೫

ಬಣಿಕ ಸಾಗಂಧಿಕನ ಪವನನ
ಬಣಿವಿಡಿದು ನಾ ಬಂದನೆಮೈಯ
ಲಲನ ಕಾಮಿಸಿದಳು ಸಹಸ್ರದಳಾಭಜ್ಞದರುತನವೆ ।
ತಿಳಿಯಲಿದು ವ್ಯಾತ್ತಾಂತ ನೀನ
ಸ ಲಿತೆಬು ನೀನಾರು ನಿನ್ನನು
ತೀಳಿಹಬೀಕು ಮಹಾತ್ಮ ಕಾಷಿ ನೀನೆನುತ ಕ್ಯಾಮುಗಿದ ॥

೨೬

ಹನುಮಂತನ ಉತ್ತರ.

ನಾಶ್ಚ ಹಿಂಡಣ ಯುಗಡ ರಾಘವ
ದೇವನೋಲೇಯಕಾಣರಾಸು
ಗ್ರೀವಮಿತ್ರರು ಪವನನಿಂದಂಜನಿಗೆ ಜನಿಸಿದೆವು ।

ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳೆ ಡಹುಟ್ಟಿದರು ಸಂ
ಭಾವಿಸಿತು ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳೆ ವೇನೆ ನಗು
ತಾವೃ ಕೋದರಸೆಣಗಿದನು ಕಲಿಹಸುಮನಂಫ್ಯಿಯಲಿ ॥   ೨೬

ಇಗ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದು.

ಜರುಗಿನಲಿ ಜಾಂಬುಳನರದ ಸಂ
ವರಣಿಕಾಣಿಗೆಡೆಯೋಳಿದುರ್ದು
ಪರಮನಿಧಿ ಮಂದುಪ್ರತು ಪ್ರಣೋಗ್ರೀದಯದ ಫುಲವೇನೆಗೆ ।
ಸರಸಿ ಯಿತ್ತಲು ಗಂಧವೇತ್ತಲು
ಬರವಿದೆತ್ತಣಿದೆತ್ತ ಫುಟಿಸಿದು
ದರರೆ ಮಾರುತಿ ತಂದೆ ನಿನೆಂದಿನುತ ಬಳಿಸಿ ಸಿದ ॥   ೨೭

ಹಿರಿಯರೆಸಿಬಿ ರು ಯುಧಿಷ್ಠಿ ರ
ಧರಣಿಪತಿ ನಿನೆಂಬಿ ರ್ಯಾಯ್ಯಂ
ದಿರುಗಳಿಬ್ಬ ರು ವಾರುತನು ನಿನೆಂಬಿ ನಿಂದೆನೆಗೆ ।
ಗುರಗಳಿಬ್ಬ ರು ಬಾದರಾಯುಣ
ಪರಮಶಿಖ ನಿನೆಂಬಿ ನೆಂದುಪೇ
ಜರಿಸಿದನು ಪವಮಾನನಂದನನಂಜನಾಸುತನೆ ॥   ೨೮

ತೀರ್ಥದೆವೆಗೆ ವಸಪ್ರವಾಸದ
ಶೈದವಜ್ಞಾನನಗಲಿಕೆಯ ದು
ಭೀಎದವಿಪದಿಂದಿಷಿದು ಹೋದರು ಹರ ಮಹಾದೇವ ।
ಹೋದರಾಜ್ಯಾಭ್ಯಂತ ಬಹಳವಿ
ಷಾದ ಬೀತುದು ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳೆ ಕಾರು
ಹೊಯ್ಯೇದಯವು ನಮಗಾಯ್ತು ಲಾ ಜರಿತಾರ್ಥಂಾವೆಂದ ॥   ೨೯

ಭೀಮನನ್ನು ಸ್ತುತಿ.

ಲಲಿತವಚನಕೆ ನಿನ್ನ ಭುಜದ
ಗಳಕೆಗಾ ವೆಚಿ ದಿನು ಹಿಮೆಕರ
ಕುಲಪರಿತ್ರರು ಜನಿಸಿದರಲೂ ಪಾಂಡುಜರದೆಲಿ ।

ಗೆಲಪು ನಿಮೆಗೇಹಿತರಲಿ ಪಾಫನ
ಕೆಲಪ್ರದಿವಸಕೆ ಕಾಂಬಿರೀಮೆಗೆಯು
ಫಲಿಸಿತೀದಿನವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಹನುಮಂತ || ೪೧

ಸಮುದ್ರತರಣದ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿಂದು ಭೀಮನ ಪ್ರಶ್ನೆ.
ಅಂಜವೆನು ಬಿನ್ನ ಹಕೆ ಬಾಂಧವೆ
ವಂಚಿಕೆಯ ನಭಕೊತ್ತು ತಿದೆ ಕೇ
ಭಂಜನಾಸುತ ತನ್ನ ಸಲಿಗೆಯ ಮಾತ ಸಲಿಸುವೂಡೆ |
ಅಂಜದೆಂಬೆನು ದನುಜಪುರಕೆ ಧ
ನಂಜಯನ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಶಿಳಿರನು
ಭಂಜಿಸಿದ ಸಾಗರವ ದಾಂಟಿದ ರೂಪು ತೋಣಿಂದ || ೪೨

ಕಾಯುಗದ ಗುಣಧರ್ಮವಾತ್ರೇ
ತಾಯುಗದವರ್ಗೀದದಾತ್ರೇ
ತಾಯುಗವು ಸರಿಯಲ್ಲ ಕೃತಯುಗದೇಕದೇಶದಲಿ |
ಆಯುಗದಲಾಮನುಜರಾಸ
ತ್ವಾಯುವಾ ಸಾಮೆಧ್ಯವಾತರು
ವಾಯಯುಗದಲಿ ಸಳ್ಳಿದೆಂದನು ನಗುತ ಹನುಮಂತ || ೪೩

ಕೃತಯುಗದವರು ತ್ರೇತೀಯವರಿಂ
ದತ್ತಪರಾಕ್ರಮಯುಕ್ತ ರವರದು
ಭುತಭಲರು ತ್ರೇತೀಯವರಿಂ ದ್ಯಾಪರಸ್ಥಿತಿಗೇ |
ವಿತತಸತ್ಯರು ಕಲಿಯುಗದ ದು
ಮರ್ತಿಮನಸ್ಪರ್ಶಿಗವರು ಷ್ಣೀಳಾ
ಕೃತಿ ಕಣಾ ಯುಗಧರ್ಮ ಕೃತವೇಂದಲಾಗಿ ಕಲಿಯುಗಕೇ || ೪೪
ಹೀನಸತ್ಯರು ಸತ್ಯಧರ್ಮ ವಿ
ಹೀನರಭ್ರ ಪರಾಯಣರು ಕುಜ
ನಾನುರಕ್ತ ರು ವಿಮುಲವಣಾಶರುಮೆವಿದೂಷಕರು |

ದಾನಿಗಳು ದುಷ್ಪಾತ್ರದಲಿ ಗುಣ
ಮೊನಿಗಳು ಗೋತರು ವಿಘ್ರಾಣ
ಜೂ ನಿಗಳು ಕರ್ತಿಯುಗದ ಮನುಜರು ಭೀಮು ಕೇಳಂದ ॥ ೫೫
ಈ

ಅದಕ್ಕಿನೀಡ್ಯಾಪರದ ಕಡೆಯ
ಳ್ಳಾದಿತಮಾನುಪ ಧರ್ಮಸಂಶಯ
ವಿದಣಿಂಳಿಯ ರೂಪು ಗೋಳಿಕರವ್ಲು ಮತ್ತೊಂಗಿ ।
ಇದು ನಿಧಾನವೈ ಭೀಮು ಯೆನೆ ತ
ತ್ವದಯುಗಕೇ ಮಗುಟೆಂಗಿ ನಿಬ್ರಂ
ಧದಲಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಲಮೈನು ತೋಣಿಬೇಕಂದ ॥ ೫೬
ಈ

ಆರೂಪವನ್ನು ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ಹನುಮಂತನು ತೋರಿಸಿದು.

ಅದೊಡಿನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ನಿ
ನಾದದಲಿ ಸೆಲ ಬಿಣಿಯೆ ಬಾಲದ
ವೀದಿವರಿ ಬಾಸಣಿಸಿ ಫನನಕ್ಕತ್ರಮಂಡಲವೆ ।
ವೇದಿನಿಯ ಹೊಣೆಕಾಣಿರಳ್ಳಿದೆ
ಯಾದರಳುಕಿದುವದಿಗಳು ಸ
ಪ್ರೌಢಧಿಗಳುಕ್ಕಿದುವನೆಲು ಹೆಚ್ಚಿದನು ಹನುಮಂತ ॥ ೫೭
ಈ

ಮೇರುವಿನ ತಪ್ಪಲಲಿ ಬಳ್ಳದ ಬ
ಲಾರಿಭಾಷವೋ ಮೇಣ ತ್ರಿಪಿಕ್ರಮು
ನಾರುಭಟೆಯಲಿ ಜಡಿವ ಜೊತ್ತೊತ್ತಿಗ್ರಣಿದ ಬಲುಮಿಳಿಯೋ ।
ಬಾರಿಸುವ ಬಲುಭಾಲವಾ ಜಂ
ಭಾರಿಭವನವನೆಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲಿಯೆ ತ್ರಿಪ್ತ
ರಾರಿ ಯೋಧಿನ ಹೊಳಹಿನಲಿ ಹೊಳಹೊಳದನಾಂತನುಮು ॥ ೫೮
ಈ

१ ರಾಸತೋಣಿಂದ, ಇ.

ಆರ್ಥಿಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀಮಸೇನನು ಭೀತನಾದುದು.
 ಸೋಡಿದನು ನಡಗಿದನು ಕಂಗಳ
 ಕೋಡಿಯಲಿ ನೀರೋಜಿಯರು ಹರುಪದ
 ರೂಪಿಯಲಿ ಮೂಷ್ಮಾದ್ಯದ್ಯ ಮನ ದೆಂಡೆಣಿಸಿ ಭೀತಿಯಲಿ |
 ಬಾಡಿ ಮೋಳಿಯನೆತ್ತಿ ಕೈಗಳ
 ನೀಡಿ ಕೈಯಲಿ ಮುಳಿ ಮರಳಿಯೆ
 ನೋಡಿ ಶಿವ ಶಿವ ಯೆಸುತ ಬೆಚ್ಚಿ ದನೆಂದು ಕಲಿಭೀಮ | ೪೮
 ಸಾಕುಸಾ ಕಂಜಿದೆನು ಮನುಜರು
 ಕಾಕುಬಿಲರು ನಿಜಸ್ವಭಾವವೆ
 ನೇರ್ಕ ಬಿಡುವೆವು ತಿಳಿದು ತಿಳಿಯೆವು ಕಂಡೊಡಂಜಾವೆವು |

ಹನುಮಂತನು ಪೂರ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದುದು,
 ಸಾಕು ಪೂರ್ವದ ರೂಪಿನಲಿ ನಿ
 ವ್ಯಾಕುಲನ ಮಾಡೆನಲು ಭೀಮನ
 ನಾಕ್ರಿಯರ ನಗುತ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ ಕೈಕೊಂಡ | ೪೯
 ಅಂಜದಿರು ನೀಸಿನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿದೆ
 ನಂಜಲಿಸು ನಾ ಸಲಿಸುವೆನು ನ
 ಮೃಂಜನಾದೇವಿಯರು ಕುಂತೀದೇವಿಯಾದರೆಲೇ |
 ರಂಜಕರು ನಾವೆಲ್ಲ ಹೇಳು ಸ
 ಮಂಜಸದಲೇ ಭೀಮ ನಗುತ ಧ
 ನಂಜಯನ ಟಕೆ ಯಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಬೇಕೆಂದ | ೫೦
 ಐಸಲೇ ಸಲಿಸಿದೆನುತ ಕಪಿ
 ಯಾಸಮಯದಲ್ದ ಶ್ರವಣ ವಿ
 ಕಾಸವಾದು ವಿಸ್ತೃಯಕೆ ಪವಮಾನನಂದನನೆ |
 ಆಸುಗಂಧಿಕಕಮಲವನ ತಾ
 ನೇನುದಾರನ್ನೂ ದುರಪದಸುತೆ ತನ
 ಗೇನು ಮುನಿವಳ್ಳಾ ಯೆಸುತ ಮಿಗೆ ಹರಿದನು ವನಾಂತದಲಿ | ೫೧

ಸರೋವರದಕ್ಕನ.

ಧರಣಿಸತ್ತಿ ಕೇಳಿ ಬಟ್ಟಿಕ ವಿಪಿನಾಂ
ತರವನೆಂತವೆ ಕಣ್ಣದು ಬರೆ ಬರೆ
ಸರೈಸಿಂಚ ವೋಹರವ ಮುಂದ್ಯೆತಪ್ಪೆ ಪರಿಮುಳದ |
ವೊಣಿವ ತುಂಬಿಯ ಥಟ್ಟುಗಳು ತನಿ
ವರಿವ ತಂಪಿನ ತುಱಗಲಿನ ತ
ತ್ವರಿಸಿಯನು ದೂರದಲಿ ಕಂಡುಣಬಿದನು ಕಲಿಭೀಮು || ೪೩

ಒಗುವಿಗೆಯೆ ಪರಿಮುಳದ ಕಂಪಿನ
ತಗಡತೆಕ್ಕಿಯ ಬೀದಿವರಿಗಳ
ಮೆಗುಳುವೊಗ್ಗೆಯ ತಗೆವ ತುಂಬಿಯ ಲಳಿಯ ಲಗ್ಗೆಗಳು |
ಹೊಗರ ಹೊರಳಿಯ ಕಿಣುದೆಣಿಯ ನೂ
ಕುಗಳ ತ್ವಳತ ತುಫಾರಭಾರದ
ಸೋಗನ ಸೇರಿಸಿ ಮಂದಮಾರ್ಪಣಪ್ಪಿದನು ಮಗನ || ೪೪

ಯುಳಿದ ಲಳಿ ಉಟಕಟಿಸಿ ಪೋಗ್ರ
ಸು ಲಿತಲೆಂದಸ್ಯೇದಬಿಂದುಗ
ಳೊಳಿಸರಿಯೆ ರೋಹೊಳಿ ಕಾಣಿಸಿ ತ್ವಣೆಯ ದೆಸೆ ಮುಖಿಯೆ |
ತಳತುದಾಪ್ಯಾಯನಮನೋರಫ
ಸುಲಿಸಿತರಿಸಿಯ ಹರುಪದಪರ್ವಣ
ಬೀಳಗುವುದು ಮರುಭಾವನೆನುತ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದನು ಭೀಮು || ೪೫

ಅಲ್ಲಿ ಕುಬೇರಪರಿವಾರಕ್ಕು ಭೀಮಾಸೇನಸಿಗೂ ಸಂವಾದ.
ಸಾರೆ ಬರೆ ಬರೆ ಕಂಡನಲ್ಲಿ ಕು
ಬೇರನಾಳಿದ್ದುದು ತದೀಯಸ
ರೋರುಹಂದ ಕಾಹಿನೆಲಿ ಯಕ್ಕೆರು ಲಕ್ಷ್ಯಸಂಹೀಯಲಿ |
ಸಾರೆ ಭಾಷಿದ ಹರಿಗಳ ಒಲು
ಕೂರಲಗು ಹೊದೆಯಂಬುಳಿಕಾಪರ್ವಕ
ತಾಂ ಸಲ್ಲಿಯ ಸಬಳಗಳ ಸೋಪಾನಪಜ್ಞಿತ್ಯಲಿ || ೪೬

ಯೆದ್ದ ರವರಿದಿರಾಗಿ ಭೀಮನ
ಹೊಡ್ಡಿದರು ನೀನಾರು ಹಡ್ಡಿಗೆ
ಬಿಟ್ಟಿನನೂ ಮೇಣ ವಿತ್ರಭಾವದಲೆಮಗೆ ಬಿಟ್ಟಿನನೂ |
ಉದು ರುಟ್ಟತನೆ ನಿನ್ನ ವೋಜಿಯು
ಲಿದ್ದದ್ವೆ ನೀನಾರು ನಿನಗೇ
ನಿದ್ದ ದಿಲ್ಲಿ ಯೆಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿದರು ಯಕ್ಕೇರನಿಲಜನ || ೪೩

ನಾವಲೇ ಕುಂತೀಕುಮಾರರು
ಭೂವಧೂವಲ್ಲಭರು ನಮ್ಮೆಯ
ದೇವಿಗಾದುದು ಬಯಕೆ ಸೋಗಂಧಿಕಸರೋರುಜದ |
ತಾವ ಗಾಣಿ ಕೊಂಡು ತಹುದೀ
ತಾವರೆಯನ್ನಿನೆ ಬಂದೆವಿಲ್ಲಿಗೆ
ನಿನ್ನ ಶಾಹಿನ ಭಂಟರೆಮ್ಮೆನು ತಡೆಯಲರಿದೆಂದ || ೪೪
ಅಭ್ಯರೆ, ಕುಂತಿನಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗಬಹುದೊದು ಭೀನ-ಸೇನನನ್ನು
ಕಂಡು ಹೇಳಿದುದು.

ಇಸಲೇ ತಪ್ಪೀನು ನಿಃ ಯ
ಕ್ಕೀಳನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಭೇಡುವ
ದಿಸರೋರುಹವಾವೆ ಫೇನ ಧನತತೀಯುಧಾರನಲೆ |
ವಿಂಸಲಿನ ಸರಸಿಯಲಿ ದೃಪ್ಯಿಯ
ಸೂಸಬಹುದೇ ರಾಯ ನಾಜೆ ಯ
ಭಾವೇ ಯಿಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯಲರಿದೆಂದುದು ಭಟ್ಟಸೋರ್ಮನ || ೪೫
ಭೇಡಲಷ್ಟಿಯೆನ್ನ ಬೇಡವರು ಕೂ
ತಾಡುವವರಾವಲ್ಲ ಕಂದನವ
ಬೇಡಬಲ್ಲೆನ್ನ ಕರೆಯಿಕೊಡಲಾಪರೆ ಧನೇಶ್ವರನ |
ಬೇಡುನ್ನದು ಗದೆ ನಿವ್ಯು ವಕ್ಕೆವ
ತೋಡಿ ನತ್ತು ರುಗೋಳದೊಳೋಕುಳ
ಯಾಡುವುದನೆಂದನಿಲಸುತ ತೂಗಿದನು ನಿಜಗದೆಯ | . . . ೪೬

ಭೀಮೆನೇನೆನ್ನೊ ಕುಬೀರಭಕ್ತಿಗೂ ಯಂದ್
 ಎಲೆಲೆ ಕವಿ ಕವಿ ಯಹ್ಯಾಹ್ಯಾಸ
 ದಳವೆ ತಾನೂಟ್ಯೈಸುವನು ಹೆ
 ಬ್ಯಾಲಿಯೆಡೆಗೆ ಹೋತ್ತು ಹೋಡಕರೆಸಿತು ಮಹಾದೇವ |
 ತೆಲೆಯ ಹೋಯ ಚಂಡಾಡುತ್ತಿನ್ನುವ
 ನೆಲುವನೆನ್ನತೀರೆಯಲಿ ಸಬಳದ
 ಉಲಗಿನಲಿ ಇಹ್ಯಾದಲಿ ಹೋಯ್ಯಾರು ಪವನನಂದನನ |

ಅ೨

ತಾಗಿದೆಳೆಮುಣ್ಣನಲಿ ಮೆದಗಜ
 ಸೀಗುರಿಸುವುದೆ ಭೂರ ಕೈದುಗ
 ಶೇಗುವುದು ವವೆಮಾನಸುತ ಕೈಕೊಂಡ ಭಾತಿಯಲಿ |
 ತಾಗಿದವೆದಿರನಿಕ್ಕ ದನು ರಣ
 ದಾಗಡಿಗರನು ಸೆಕ್ಕಿದನು ಕೈ
 ದಾಗಿಸಿದನನಿಬರಲಿ ಗಂಡುಗತನದ ಗಾಡಿಯಲಿ |

ಅ೨

ಗಾಳಿಸಿತು ಗಜಬಿಜ ಕುಬೀರನ
 ಬೀಡಿನಗ್ಗಾದ ಸುಭಟೆರೇ ಕೈ
 ಮಾಡಿರ್ಮೈ ಕೊಳಗಾಹಿಗಳು ಫಡ ಹೋಗದಿರಿ ಯೆನುತ |
 ರುಷಾಡಿಸಿದ ಮೆಣಿಮೆಯದ ಗದೆಯಲಿ
 ತೋಡು ವೈಲಿನ ತುಡುಕುಫಾಯುದ
 ನೀಡುವೊನೆಗಳ ವಿಗಡನಿಕ್ಕಿದ ನಿಶಿರಾಹ್ಯಾಸರ |

ಅ೩

ಹಾಳಿದುವು ಹಂಸೆಗಳು ತುಂಡಿವರ
 ನೇಣಿದುವು ನವಿಲಾಗಳು ತುಂಡವ
 ಸೂಳಿ ನೀರೋಳು ಮುಂಣಿಗ ಮರಳ್ಳ ವು ಜಕ್ಕ ವಕ್ಕಿಗಳು |
 ಜೀಣಿದುವು ಕೊಳವೆಕ್ಕಿ ದಳದಲಿ
 ಜಾಳಿ ತಾವರೆಯೆಲೆಯ ಮಣಿಗಳ
 ಲಾರಡಿಗಳ ಡಗಿದುವು ಕೋತಾಳೆಕೆ ಪವನಜನ |

ಅ೪

ಚೆಲ್ಲಿದರು ರಕ್ತಸರು ಯಂತ್ರೇರು
 ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟ್ಟರು ಗುಜ್ಞಕರು ನಿಂ
 ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲರು ಕಿನ್ನ ರರನಿನ್ನೇನ ಹೇಣುವೆನು |
 ಗೆಲ್ಲವಿದು ಲೇಖಾಯ್ತು ಮಾನವ
 ನಲ್ಲ ನಮಗೀಳಂಗ ಭಯರಸ
 ವೆಲ್ಲಿ ಭಾಪುರೆ ವಿಧಿಯೆನುತ ಚೆಂತಿಸಿತು ಭಟ್ಟನಿಕರ || ಅಭ್ಯ

ಆಗ ಭೈರವನೇನನ ದಯೆ,
 ಗಾಯವಡೆದರು ಕೆಲರು ಕೆಲರಸು
 ಬೀಯವಾದುದು ಬಿಡುದಲೆಯ ಬಿಲು
 ನಾಯಕರು ಸಂತ್ಸ್ಯಿದರು ಕೌಚೀರಭವನದಲಿ |
 ವಾಯುಸುತ ನಿಜವಿಜಯ ಶಿರಿಯ ಪ
 ಸಾಯಿತಂಗಭಿಪೇಕವೆಂದು ಗ
 ದಾಯುಧವನಲುಗಿದನು ನೀರಲಿ ಭಾಜಿದನು ತಡಿಗೇ || ಅಭ್ಯ

ತೊಳೆದು ಜರಣಾನನವನಾನದು
 ಗೋಳದೊಳಗೆ ಹೊಕ ಡಿಗಡಿಗೆ ಮು
 ಕ್ಕುಳಿಸಿ ತೀರದಲಗುಳಿ ದಿವ್ಯಾಂಭೋಜಪರಿಮಳದ ||
 ತಳುವದಲೆ¹ ತನಿಹೊರದ ಶೀತಳ
 ಜಲವ ಕೊಂಡಾಪ್ಯಾಯಿತಾಂತ
 ಲರ್ಮಿತಹೃದಯನು ನಿಮಿದುರ್ ಹಿಡಿದನು ಹೇಳಪಂಚ್ಯತ್ಗಳ ||
 ಭಾಜಿದನು ಒಜ್ಜಿಕ್ಕೆಯ್ಯನಬ್ಲಾಜಕೆ
 ಭಾಜಕುವಿಭಾಪತಿಯಂತೆ ತುಂಬಿಗ
 ಭಾಜಕಾಳಿಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟಣೆ ಮಿಗಲು ಚೆಮ್ಮುದುವು |
 ವೀಚಿ ಮಸಗಿದ ಕೊಳನೊ ಜನರುಪಿ
 ಯಾಜಕರಣೀಯೋ ಕವುಲವನವನು
 ಲೋಜನದಿ ಲಾವಣೀಗೋಂಡನು ನಿಮಿಷದಲಿ ಭೈರು || ಅಭ್ಯ

1. ವಿಳಸದಲೆ, ಜೆ.

ತಿಖಿದು ತಾವರೆವನವ ಕ್ಷಣಿದೂ
ಇಜಿಂದಿಗೆಯನು ಕೊಂಡು ಸರಸೀಯ
ಹೊಱವಳಿಯದಲಿ ನಿಂದು ಕಾಹಿನ ಯಾಕ್ಕರಾಕ್ಕಿಸರ |
ಬಂಗಲಿ ಕರೆದನು ನಿಮ್ಮಕೊಳಿನಿದಿ
ಬಿಜಿದೆ ದೂರದಿರೆಮ್ಮುನೆನುತ್ತಾ
ಸರಿನವೂತಿನ ನಲವಿನಲಿ ಮರಳದನು ಕಲಿಭೀಮ |

ಅರ್ಥ

ಹನ್ನೆಂಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ವುಗಿದುದು.

ಹ ಸ್ನೇರ ರ ಡ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಜನೆ.

ಭೀಮು ಕೊಂಡನು ಕಲಿಜಟಾಸುರ
ನಾಮೆ ಕಾಮೇಣಿಮೆಂತನೆನು ಬಿಟ
ಕೇಮೆಹೀತಳಿಕಿಟಿದು ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನಗ್ರಜನ |

ಧರ್ಮಾರಾಯಃನ ಚಂತ.

ಕೇಳಾ ಜನವೆಂಜಯ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ನೋಲಗದಲುತ್ವತಕತವಿವ
ರಾಲಿಗಳನಂಜಿಸಿದುವತ್ಯಾತವ |
ಕೇಳಿದನಿದೆನೆಂದು ವರೆವಿ
ಪ್ರಾಳಯನು ಧೌಮ್ಯಾದಿಷಿಪಿಗಳಾ
ಹೈಟಿದರು ತಳಕ ಕುಸಸಂಗತಿಗಳ ಫಲೋತ್ತರವ |

ಸರಸಸಾಗಂಧಿಕದ ಪ್ರಪ್ರೇಮೀ
ತ್ತರಕೆ ಪವನಜ ಹೋದನೆಂಬುದ
ನರಸೀಯಿಂದಬಿಂದವನೆ ಪೂರಾಯಂದುಗುಡದಲಿ |

೯

ನರನ ಹದನೇನೋ ವೈ ಕೊಡರ
ನಿರಲು ತಾನೆಂತೆನುಳ್ಳ ಚಿಂತಾ
ಭರದಲಿದ್ದ ನು ಭೀಮಸೇನನ ಕಾಂಬ ತವಕದಲಿ || ೨

ಆಸಕಲಪರಿವಾರರಾಣೀ
ವಾಸಸಹಿತಾರಣ್ಯಭವನಾ
ಭ್ರಾಸಿ ಬಂದನು ಭೀಮಸೇನನ ಗಮನಪಭವಿಡು |
ಆಸುಗಂಧಿಕಕಮಲಪರಿಮಳ
ಬಾಸಣಿಸಿತೀಜನಮನೋವಿ
ನಾಯಸವನು ಇದೆ ಬಂದನೆಲಜನೆಂದುದಳಿಳಿಜನ || ೩

ಧವುರಾಯನು ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ನೋಡಿದು
ಎನಲು ಬಂದನು ಭೀಮನಂಬುಜ
ವನವಿದಿರು ಬಂದಂತೆ ಕಂಪಿನ
ತನಿರಸದ ತಾವರೆಯ ತೆಕ್ಕೆಯ ಕೊಳಂಬ ತೋಣಿಕೆಯ |
ಜಿನುಗುತ್ತಂಬೆಯ ಜಾಳಗೆಯ ತನಿ
ಮಿನುಗು ವೋಜಿಯ ಕೊ ಕೆಂಪಿನ
ಷಣಭಯಂಕರಭೀಮನಿರವನು ಕಂಡನವನೀತ || ೪

ನೆಳ್ಳಿದು ತಕ್ಕುಪಿದನು ತಾವರೆ
ಗೊಳಂಬ ತೋಧಿಯ ಹದಕೆ ಕಂಪಿಸಿ
ಬಿಟಿಕ ಕಷಿದರುಶನದ ಕೈತ್ತೂಡಲಕೆ ಭುಣಿವಿನಿ !
ನೆಳಿನಗಂಧದ ಗಾಢತರಸುಖ
ದೊಳಗೆ ಪ್ರೀಂಪುಳಯೋಗಿ ಭೂಪತಿ
ತಿಲಕನಿರ್ದ ನು ಗಂಧಮಾದನಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ || ೫

ಗಿರಿಯ ತುದಿಗೇಣವ ಮಹಿಳನ
ಭರವಸವನಶರೀರರವ ಪರಿ
ಜರಿಸಲಿಟ್ಟದನು ಮರಳ ಬಂದನು ಬದರಿಕಾಶಮುಕೆ |

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಮತ್ತೊ ವೂರಿಯ
ಪರುತವನನಿಲಜನು ಬೇಂಟೋ
ಹರಿದನಿತ್ತಲು ಬಂದು ಮುಸುಕಿತು ಡಾನಪರ ಧಾತೆ ॥

೬

ಶೆಳ್ಳಾಸುರನೆಂಬನಾಡ್ಯಾಜ
ಕುಲವ ಬೆದಕೆಸಿ ಯಮೆಳಂರೋಡನಿ
ಶ್ರೀಸಿಸಿ ಕಾದಿ ಕರ್ತೋರದಲಿ ಹಿಡಿದನು ಮಾಸತೆಯ ;
ಬಲುಗಡಿಯನಿವನೋಡನೆ ಹೋರಿಯೆ
ಬಿಲಿದರು ಬೆಂಬತ್ತಿ ದರು ಗಾ
ವೇಯ ಗಜಬಿಜ ತಿರುಗಿತತ್ತಲು ಪವನಜನ ಹೊರೆಗೆ ॥

೭

ತಳರಕ್ಕೆಗಳ ನೊಣಿವಬಾಯ್ಯಾಳ
ಜಲದ ಕಂಗಳ ತಾಪದಿಂ ಗಳ
ದೊಳಢಗೆಯ ಹೋಯ್ಯಾಳ್ ಗಳ ಬಲುಭಯದ ಕೊಳ್ಳಾಗಳಾ |
ಕಳಳಳಳದ ಕಾಲುವೆಯ ಭಂಗದ
ಹೊಳಳಂಗಳ ಹೋಲುವೆಯ ಸವಾಗ್ಯ
ಕುಳರ ಕಂಡನೆ ಭೀಮನೇನೇನೇನೆಂದುಬೆಸೆಗೊಂಡ ॥

೮

ಹಿಡಿದನರಸಿಯನವನಿರತಿ ಹಿಡಿ
ವಡೆದನನುಜರು ಸಹಿತ ಹಾರುವ
ರದವಿಯಲಿ ಹಾಯಿದರು ಜೆಲ್ಲಿತು ನಮ್ಮೆ ಕರಿವಾರ |
ಕಡಯ ಫೆನವಿದೆ ದಾನವರ ಮಂ
ಗಡವೆನಲು ಫೆನಸಿಂಜನಾವದ
ಸಿಡಿಲ ಶಿಕ್ಷಾಗರುವೆನಲು ಮನಗಿದನು ಕಲಿಭೇದು ॥

೯

ಧಾತೆ ಯಿಂಟ್ಯನು ದಾನವರ ದೆ
ಕೂಳದಲ್ಲಿಗೆ ಫೆಲ್ಲಿಸಿದನು
ಬ್ಯಾಳಂಗಳು ಹೋಯ್ಯಾಳಿಸಿ ಬಿಂಬಿದ ತನ್ನವರ ಸೆಣಿ ನು |

ಸೀತ ನಾಯು ಇ ನೆತ್ತೆ ರಿನ ತನಿ
ಗಾಲುವೆಯಲೇ ಬೀಳಿಸುವೆನೆನು ದಿವ
ಜಾಳಗಳ ಸಂತೋಷಸೈಯನೆನುತ್ತ ಗಜೀಸಿದ ॥ ೧೦

ಮೆಸಗಿತದ್ವ್ಯಾತಯುದ್ಧ ವಿಭರಿ
ಗಸಮುಧಾಳಾಳಾಳಯಲಿ ಪ್ರ
ಲ್ಲಿಸಿದನವನೆನು ದಂಡೆಯಲಿ ತಡೆಗಾಲಲೊಡೆ ಹೊಯ್ದ
ಬಿಸುಗುದಿಯ ನವರುಧಿರಜಲ ಜಾ
ಳಸೆ ನವದ್ವಾರದಲಿ ದೃತ್ಯನೆ
ಕುಸುಕಿಜೆದು ತಿವಿತಿವಿದು ಕೊಂದನು ಕಲಿಜಟಾಸುರನ ॥ ೧೧

ಅರಸ ಕೇಳಬಾನವನೆ ತನೆ
ಬಿರಿದು ಬಿದು ದು ಬಾತ ಹೊಣನು
ಬ್ರಂದ ಹೊಲಿಸಿದ ಗವಲು ಕವಿದುದು ಕೂಡೆ ವನದೊಳಗೆ ।
ಧರಣಿಪತಿ ತದ್ದರಿಕಾಶ್ವರಮು
ವರತಪ್ರೋವನದಿಂದ ತೆಂಕಲು
ತಿರಿಗಿ ಬಂದನು ಸಾಬಿದನು ವ್ಯಘಪತ್ಯನಾ¹ ಕ್ರಮೆಕೆ ॥ ೧೨

ಆತಪ್ರೋವನವಿವರ ಫ್ಲಿಣೆ
ಗಾತುದಿಲ್ಲ ವಿನೋದದಲಿ ವಿ
ಶ್ವಾತಶ್ವೀಲದ ಹೆಚ್ಚಿಯ ತುದಿಗಡಜುದನು ಕಲಿ ಭೀಮು ।
ಆತ ನಸು ಹಳಿಂಜಿದನು ದೃತ್ಯನೆ
ಭೀತ ಮೆಣಿಮೊಸಂಖವನು ಪದ
ಫ್ಲಾತಿಯಲಿ ಲಟಕಟಿಸೆ ಗಿರಿಷುಲಿ ಕಾದಿದರು ಭಟ್ಟರು ॥ ೧೩

ಕೊಂದನವನೆನು ವಿಗತಶಾಪನು
ನಿಂದನಿದಿದಲಿ ಯಕ್ಕೆರೂಪಿನೋ
ಳಂದಗಸ್ತ್ರ್ಯನ ಶಾಪವ್ಯತ್ತಂತವನು ವಿವರಿಸಲು ।

1 ಪರ್ವತಾ, ೪.

ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಯಾಕ್ಕೆಪತ್ತಿ ನಲ
ವಿಂದಲಿವರನು ವಿವಿಧವನ್ನುಗ
ಇಂದ ಸಂತಸಬಡಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಪಾಂಡನರ ॥ ೧೪

ಅರಸನೆತಿಸಂತೋಷವುಯಾಸಾ
ಗರದಿ ಮುಳುಗುವನೊಮೈ ನಿಮಿಷಕೆ
ನರನ ವಿರಹದ ದುಃಖಸಾಗರದೊಳಗೆ ಸ್ವೀಗೆಡವೆ |
ಪರಮಶಿಘಳ ಮಧುರವಚನೋ
ತ್ವರದಿ ತಿಳಿವನೆದೊಮೈ ಪುನರಿ
ಮರುಳಳಣನು ಫಲುಗುಣನ ನೆನೆನೆದರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ೧೫

ಅರಸನೆಲಿ ಬೇಳೂಳಿ ಬಿಡಿಕಂ
ಕುರಿಸಿದುದು ಭೀಮನಲಿ ನಕುಲನ
ಲೆರಡು ಮೂರೆಲೆಯಾಯ್ತು ಸಹದೇವನಲಿ ಕವಲೊಡೆದು |
ಅರಸಿಯಲಿ ಸಲೆ ಹೂತು ಕಾತ
ಬುರಿಸುತ್ತಿದುದು ಶೋಕಲತೆ ತ
ತ್ವರಿಕರದ ಕರುಣಾವಳಿಯ ಹಳ್ಳಿಗೆಯ ಹರಹಿನಲಿ ॥ ೧೬

ಮಣಿದನೋ ನಮಿ ನಿಬರನು ಧಿಟ್ಟ
ಮಣಿಯಲುಳಿತವಲೇ ಸುರೇಂದ್ರನ
ಸೆಂಗು ಸೋಂಕುವ ಸಲುಗೆ ಸಲುಪುದೆ ಮತ್ತ್ಯಜಾತಿಯಿ ।
ಉಳಿವಸುರಪನೆ ಸಾರಸೋಖ್ಯದೊ
ಳಿಖಿಯನೋ ನಮಿ ನಿಬರಲಿ ಬಲು¹
ಸೆಂಗಿಗೆ ನರನೆಂಗೈ ಸನೆಂದವನೀತ ಚೆಂತಿಸಿದ ॥ ೧೭

ವಾಮನಯನಸ್ತುರಣಪರಿಗತ
ವಾಮಭಾಹುಸ್ವಂದವಾಧದು
ಭಾಮಿನಿಗೆ ಭೂಪತಿಗೆ ಜನಿಸಿತು ದಕ್ಷಿಣಾಂಗದಲಿ ।

1. ನರಿಷ್ಠಪ್ರವಾಸದ, ಇ.

ವೈಮನಸ್ಯಪ್ಯಾಸನನಿರ್ಕನ
ಕೀರುಮಾಶಕುನಂಗೋವೆ ಯೇಂ
ದಾಮಂಡೀಪತಿ ಸೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಫಲುಗುಣನ ಬರವೆ ॥ ೧೮

ಅರುಸ ಕೀಳ್ಫ್ಯಾ ಹಿಮುದ ಹೊಯ್ಲಿನ
ಸರಸೆಜಕೆ ರವಿಯಂತಿ ಶಿಶಿರದ
ಸರಿದೆಲೆಯ ಬನದಲಿ ವಸಂತನ ಬರವಿನಂದದಲಿ ।
ಸುರವಿಮಾನಕ್ಕೀಣಿಗಳ ನವ
ಪರಿಸುಳಿದ ಪೂರದಲಿ ಭಾರತ
ವರುಷಕಿಣಿದನು ಪಾಥ್ರ ಬಂದನು ಧರ್ಮಜನ ಹೊರೆಗೆ ॥ ೧೯

ಖನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ಕುಂತಿ
ಸೂಳು ಕಂಡನು ದೂರದಲಿ ಸುನ
ಮಾನಿನೀಜನದಂಗವಟ್ಟ ದಪ್ಪುವ್ಯಾಪರಿಮುಳಿದ ।
ಅನನೇಂದುಗಳಾಭರಣವು
ಕ್ರಾನುಕ್ಕಿ ತತಾರಾಮುಯೂಬಿ ವಿ
ತಾನದಲಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ದಿಸ್ಯಸುರೇಂದ್ರನುಣಿರಥವೆ ॥ ೨೦

ಅರದೀರಥವೆನುತ ತಿರುಗಿ ಮು
ಹೀರವುಣಿನಾಲಿಗಳು ಹರಿದುವು
ಭಾರತೆಯ ಜನನಯನಕ್ಕೊಳೆಯ ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆ ಮಿಗಿಲು ।
ಭೂಲಿಮುಣಿರಭ್ರಿಗಳ ಚಿಮ್ಮುವೆ
ಜಾರುಭಾವರ ತುರಗತೆಯ ಗ
ಭೀರಹೇಮಾರವದಲಿಟೆದುದು ರಥ ಸುರೇಶ್ವರನ ॥ ೨೧

ರಥ ಸುರೇಶನದೀತ ನಂಮುತಿ
ರಥನಲ್ಲಾ ನೆಣಿ ನೋಂತು ಪಡೆದಳ್ಳಾ
ಪೃಥ್ವೀಯೆನುತ ಕವಿಮುದು ಮುನಿವ್ರಜ ಮಿಕ್ಕವರ ಮಿಗುತ ।

ಮಂಥಿತರಿಪುವವರ್ಥಾನೆ ಲೋಕ
ಪ್ರಧಿತ ನಿರುಪಮವೆಂಬ ಸುರಸಾ
ರಫಯ ನೆಲನುಗ್ಗಿ ದಣೆಯಲಿ ನಗುತ್ತಿಷ್ಠಿದನಾರಥವೆ || ಮ್ರಾ

ಅರಸ ಕೇಳುಬಿನಲಿ ಭೀಮನ
ಧರಣಿಪನ ರೋಮಶನ ಧೌಮ್ಯನ
ಚರಣದಲಿ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಕೈಮುಗಿದೆಱಗಿ ಮುನಿಜನಕೆ |
ಹರಸಿದನು ಪ್ರೋಡವಂಟ ನಕ್ಕಲಾ
ದ್ವಾರನು ಮೆಧುರಪ್ರೀತಿವಜನ
ಸ್ತುರದಮಂದಸ್ತು ಇತದಲಿ ನೋಡಿದನು ಪರಿಜನವೆ || ಮ್ರಾ

ಬಿಗಿದಗವೆಸಣಿಗೆಯಲಿ ಸೂರ್ಯನ
ಸುಗಿವನ್ನೋಲ್ರ ವೊಣಿಕ್ಕೆಮಯರ
ಶ್ರೀಗಳು ರಂಜಿಸೆ ಮಿಗೆ ಸುರೇಶ್ಯರನಿತ್ತ ಭೂಪಣವೆ |
ತೆಗೆತಿಗೆದು ಯಮನಂದನಂಗೋಲೇ
ಲಗಿಸಿ ಭೀಮಂಗಿತ್ತು ನಕ್ಕಲಾ
ದಿಗಳ ಹೈಯಲಿ ತೊಡಿಸಿದನು ಕೈಯಾಗ್ಗಣಿ ಕಲಿಪಾಫ್ರ || ಮ್ರಾ

ಕರೆಸಿ ಕಾಣಿಸಿದನು ಸುರಾಧೀ
ಶ್ವರನ ಸಾರಧಿಯನು ಸುರೇಶನ
ವರವರೂಫುದ ಸನ್ನಿ ವೇಶದ ಸಕ್ಕಳೋಳಿಗಳು |
ಅರಸನ್ನೋದಲಾದಬಿಳಿಜನಭೂ
ಸುರರು ಕಂಡುದು ಮಾತ್ರಾಯ ಸ
ತ್ವರಿಸಿ ಸಂಭಾವಿಸಿದನವನೀಪತಿ ಸರಾಗದಲಿ || ಮ್ರಾ

ಕುಶಲವೇ ದೇವೇಂದ್ರನಾತನ
ಶಶಿದರನೆಯರು ಸುಖಿಗಳೇ ರಾ
ಕ್ಷಸರು ಘರವತೀರ್ಥಿಗಳೇ ನಿಜರನಗರ ನಿಖಯವೆ |

ದೇಸೆಯವರು ಮೂಲಗಳ ವರು ಮ

ನ್ನಿಸುವರೇ ಸುರಲೋಕಸಾಖ್ಯ

ವೈಸನಭರಭಂಗಿಷದಲೇ ಹೇಣಂದನಾಭೂಪ ॥

೨೬

ಹದಳಗನು ದೇವೀಂದ್ರನಾತನ

ಸುದತಿಯರು ಸುಖಜೀವಿಗಳು ನೆಟಿ

ತ್ರಿಧಶರುಣಿ ಬಲ್ಲಿದರು ವಶವತೀರ್ಗಳು ಧಿಗಧಿಪರು ।

ಮೆದಮುಖದ ರಾಕ್ಷಸರು ಮಾಯಾ

ವಿಧದ ದನ್ನಜರು ಧೂಳಪಟ್ಟಾ

ಯ್ಯುದಚ್ಛೀನೀ ಸುರಲೋಕ ಸಾಖ್ಯದೊಳಹುದು ಕೇಳಂದ ॥

೨೭

ಭಜಿಸಿದ್ದೈ ಭರ್ಗನನು ಶಾಂಭವ

ಯಂಜನಸಾರಸಮಾಧಿ ಶಿವ ಪದಕೀ

ರಜವ ಬೆಣಿತೆ ಬಗೆಯ ಕುಳಿ ತೀವರಾಯ್ಯ ತಡಿದೆಗೆದು ।

ವಿಜಯಶಬ್ದವು ಪಾಘರ್ಕ ತಿಯಲಿ

ಮಂಜಡವಿಲ್ಲಲೆ ವೈರಿರಾಯರ

ಕಂಜನತಾನಿಷ್ಠೀರ ಸಾಧ್ಯವೇ ಯೆಂದನಾಭೂಪ ॥

೨೮

ಜೀಯ ಚಿತ್ತಸಿಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಸ

ಹಾಯಂವಾದನು ಶಿವನ ಕಾರು

ಣಾಯುಧವೇ ಮನಿದುದು ಸುರೇಂದ್ರಸ್ಸೀತ ಸಾಣಿಯಲಿ ।

ಗೇಯವೇ ಧೂಜರ್ಕಪು ಶರ ಲೋ

ಕಾಯತರಿಗೇನೆಂಬಿನದು ನಿ

ದರ್ಬಾಯದಲಿ ವಶವತೀರ್ಗಾದುದೆನಗೆಂದನಾಪಾಘರ್

೨೯

ಹರನ ಕರುಣಾಲಾಭ ಲೋಕೋ

ತ್ರುರದ ಪರಿತೋಪದಲಿ ತಾನಿರೆ

ಸುರಪ ಕಳ್ಳುಹಿಡನ್ನಿರಥವನ್ನಿಧಿಪುಲಮೂತಳಯ ।

ಕರೆಸಿದನು ನಿಜನಗರಿಗಾ ನಿ
ಜರನಿಕರವಾಸತೀಯರಾದಿ
ಕೃಪಿವೃಥರು ಕೊಂಡಾಡಿತನ್ನನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೪೦

ಪಾಶುಪತಶರಭುವೆನದೂಧ್ವ
ಶಾಮಸವತಿಕೋವಿದರಲೇ ಚಿ
ತ್ತೃಸಿ ಬಲ್ಲಿರಿ ನಿಮ್ಮ ದಿಗಳಾಮ್ಮಾಯವೀಧಿಯಲಿ |
ಅಶರವಲೇ ಸೇರಿತನಗೆ ಮು
ಹೇಳನಿಂದಲ್ಲಿಂದ ಬಳಿಕ ಸು
ರೇಶನತಿಮಿನ್ನಿಸಿದನಮಾವತಿಯೋಳೊಲವಿನಲಿ || ೪೧

ಖ್ಯಾತಿವಡೆದೆನು ಶಿವನ ಕಾರು
ಣ್ಣಾತಿಶಯಕಿದು ಘಲವೆ ಸಾಕಿ
ನ್ನೆ ತಕೀರಾಜಸವಿಡಂಬವಿಕಾರಕುಚಿತನಲೇ |
ವೀತಿಹೋತ್ಪರೇತಪತಿಪುರು
ಹೂತವರುಹಾದಿಗಳು ಕಾಂಡ
ವಾತದಲಿ ತೋಳುದರು ಮನೋರಥಕಲಿತಕಂದ್ರಮನೆ || ೪೨

ಕೇಳಿ ವಿಗೆ ಹಿಗಿ ದನು ತನುರೋ
ಮೊಳು ತಳತುದು ಹರುಪವಾರಿಗೆ
ಇಂಗಳ ಹಳಿಡವು ತೊಡಿದುವಂತರವ್ಯಫೆಯು |
ತೋಳ ಹಿಡಿಬೆಳ್ಳಿಪ್ಪಿ ಪಾಥನ
ಬೋಳವಿಸಿದನು ಪೌರವಾನ್ಯಯ
ಪಾಲಕನೆ ಯೆಂದರಸ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಘಲಂಗುಣನ || ೪೩

ಮುಜ್ಜಿದುಧಿನ್ನೆ ನೆಹಿತಬಲ ಹಗೆ
ಹಜ್ಜಿದುಧೈ ದೈ ಪದಿಯ ಮೋಳಗೆ
ಕಂಜಂಬಿದವರಿಗೆ ಕಾಣಲಾಯ್ತು ಕ್ಷತಾಂತನೋಲಗವೆ |

ಕೆಱಿದನೇ ಕರುಣಾವನು ಹರ ಹರ
ಹೆಚ್ಚಿನೊಸಲಬಲದ್ಯೇವನಿನಿತರ
ಹೊಜಿಗೆ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾದಲಿ || ೪೪
ಹನ್ನೆ ರಜನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗದುದು.

ಹ ದಿ ಮೂರ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಜನೆ.

ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ನರನಮರಲೋಕದ
ಕಾಲಿಕೇಯನಿವಾತಕವೆಜರ
ಸೀತ ಬಿಸುಂಧರವನು ವಿವರಿಸಿದನು ಮಹಿಂಪತಿಗೆ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಧರ್ಮಜನಜನನಸುಪ
ಲಾಲಿಸಿದನುಜೊ ಮುಣಿಗಿದನು ಸ್ವಾಳಕಾಂಬುಪೂರಂಬಲಿ |
ಹೇತು ಪಾಥ್ರ ಕಪದ್ರಿಯಸ್ತು
ವ್ಯಾಳಸಂಗ್ರಹಣಕ್ರಿಪಂಚವೆ
ನಾಲಿಸುವನೆನೆನೆ ನೃಪತಿಗಭಿವಣಿಸಿದನಾಕಂಭೇಯ || ೯

ಹರನ ಶರಲಾಭಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ
ಕರೆಸಿದನು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಪತಿ
ಗಣಹಿಡನು ಸುರರಿಪ್ರಗಳೋಟಗವನು ಸುರಾಭಾಯ್ |
ಅರಿಗಳಮಗೆ ನಿವಾತಕವೆಜರು
ಸುರಪದವಿ ಸೋಪದ್ರವದನಿ
ಷ್ಟುರವಿದೆಂದು ರಹಸ್ಯದಲಿ ತನಗೆಂದನಮರೇಂದ್ರ || ೧೦

ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂದ್ರನು ಸ್ವಗರ್ವದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು
ಹೇಳಿದು.

ಶಿವನ ಕೃಪೆ ನಿನಗಾಯ್ತು ನಿಜರ
ನಿವಹಿದೆ ನಾಕದಲಿ ಬಲುದಾ
ನವರ ವಿಲಗದಿ ಬೆಳು ಪ್ರೋದು ಸ್ವಗ್ರಸಾಖ್ಯಾತ |
ಜವನ ಭಯ ಜೀವರಿಗೆ ದುರ್ಜನ
ರವಗಡವು ಸುಜನರಿಗೆ ತಮೆ ಶಶಿ
ರವಿಗಳಿಗೆ ಮುನಿವಂತಿ ಬಳಿರಿದಿ ಯೆಂದನಮರೇಂದ್ರ || ೫

ಮುದದ ನೆಲೆ ಶಂಭದಿಕ್ಕೆ ಸೌಕರ್ಯಾಸಿನ
ಸದನ ಸಾಖ್ಯಾದ ಗರುಡಿ ಸೌರಂಪಿನ
ಪದವಿ ಲೀಲೆಯ ತಾಣ ತಾಯ್ತುನೆ ಬೇಳವೇಳವೆದ |
ಮುದದ ಮಡು ಭೋಗ್ಯೆಕಸಿಧಿ ಸಂ
ಪದದ ಇನ್ನುಸ್ಥಿತಿ ಮನೋರಂಭ
ದುದಯಗಿರಿ ಹಿಂದಿಸುಧಿನವೆವರಾವತೀನಗರ || ೬

ಕಳಿವೆಳದ ನೆಲೆ ಭಯದ ಇನ್ನು
ಸ್ಥಿತಿ ವಿಪಾದದ ಹೇಳಿ ಶಾತಿಯ
ನಿಳಯ ಶೈಲೋಡಿಯ ಕಂಟಿಕ ಭಂಗದ ಸಂಭವಸ್ಥಾನ |
ಅಳುಕಿನಂಗಡಿ ಹಳೆವಿನಾಡುಂ
ಬೋಬ ನಿರೋಧದ ಶಾಲೆ ದುಗುಡದ
ಕಳಿನೆನೀನಿತೀನಗರಿ ಯಿಂಗಳು ಪಾಠ್ಯ ಕೇಳಂದ || ೭

ಸುಡಿಲಕಾಲದೊಳಿಂಜಿಗುವಂತಿರೆ
ಕಡಲು ಕಲ್ಪದೊಳುಕ್ಕುವಂತಿರೆ
ಪ್ರೌಡವಿಯಾಕಸ್ಮಿ ಕದೊಳಿಟವಂತಿರೆ ರಸಾತಳಿಕೆ |

ತುಡುಕುಪ್ರದು ರಕ್ತಸರ ಭಯ ಹುಡಿ
ಹುಡಿಯಹುಡು ಸುರವಿಭವವೆಮಗಿ
ಮೃಡಿಯಲವರು ನಿವಾತಕವಚರು ಪಾಥ್ರ ಕೇಳಿಂದ || ೬

ಕೆತ್ತ ಕದ ತೆಗೆಯದು ಸುರೋಫೈದ
ಹೊತ್ತ ಸರಕಿಳಿಯದು ಸುಕಲ್ಪಿತ
ಮತ್ತಗಜರಥವಾಚಿ ತೆಗೆಯಪ್ರ ಪುರದ ಬಾಹೆಯಲಿ |
ತೆತ್ತ ಹರಿಯದು ಶಾದಿ ರಣದಲಿ
ಸತ್ತ ಹಿಂಗದು ಸುರರ ಸತಿಯರು
ತೊತ್ತಿರಾದರು ಖಳರ ಮನಗಳಗೆಂದನಮರೀಂದ್ರ || ೭

ಭಯದ ಬಾಹೆಯಲಪಸರದ ನಿ
ಶಯದ ದುವ್ಯಾನದ ವಿಷಾತಿಯ
ಜಯದ ಲಾವಣಿಗೆಯಲಿ ರಾಗದ ತಡಿಯ ಸಂಕಟದ |
ದಯೆಯ ಪಾಡಿನ ಹೈದರಂಕಂಪದ
ನಯನದೊಱತೆಯ ಬಗೆಯ ಕೊಱ
ತೆಯ ಜಯದ ಜೋಡಿಯ ದೇವನಿದಿ ಸೋಡಿಂದನಮರೀಂದ್ರ || ೮

ಅಲ್ಲಿ ದೃತ್ಯರು ಮೂಳಿಕೋಡಿಗ
ಜಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ್ಯರು ಮಹಾರಥ
ರಳಿದಿಲ್ಲವರೊಳಗೆ ದೇವತ್ಯಯಕೆ ಬಲ್ಲಿದರು |
ಗೆಲ್ಲ ನಿನಗಹುದವರೊಡನೆ ಕಳು
ವಿಲ್ಲ ತನ್ನಿಂದಉದಿದ ವಿದ್ಯೆಗ
ಳಲ್ಲವಕೆ ಗುರುದಷ್ಟಿಣೆ ಯಿದೆಂದನು ಬಲಧ್ವಂಸಿ || ೯

ಅವರುಪೇಷ್ಟಿಯಲುಟಿಪ್ರ ವೇಣ್ಣ ನ
ಮೃವರ ಬೇರಿನ ಸುಣವಿನಲಿ ವೇ
ಣವರನಳಕಿಸುವಾಧಿದ್ವೈವಿಕಕಮರ್ಗತಿಗಳಲಿ |

ದಿವಿಜರಿಂದವರುತ್ತಿದ್ದಾದ್ದಾ
ನವರ ಧೈರ್ಯ ಸಿದ್ದಿನೆಲ್ಲಾಕ್ವವ
ನೇವಗೆ ನಿರುಪದ್ರವದಲ್ಲಿಡೆ ಮಾಡಿಂದನಮರೀಂದ್ರ ॥

೧೦

ಇಂದ್ರನ ಅಹ್ಮಿಯಂತೆ ಬೈತ್ಯರ ವೇಲೆ ಯಾಧ್ಯ ಕ್ಷೇ
ಹೊರಿಟು.

ಹೈ ಹಸಾದವು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಿವ
ಗಾಂಂಸುವ್ಯೋಡೀನರಿದು ದೈತ್ಯರು
ಸಾಹಸೈಕರೇ ಸದಿವೇನಿ ಪುರಜನಕೆ ಹಿತವಿಕರೆ |
ಅಹರಾಸ್ತ ಹೊಳೆಮರವೀರ
ವೃಭೂತಭಂಜನವಹುದು ನಿಪ್ಪಣಿ
ತ್ವಾಹ ನಿಶ ಯನೆಂದು ಬಿಸ್ಮಿಲ್ಸಿದೆನು ತಾನೆಂದ ॥

೧೧

ಕ್ಷರಭವನೇ ಹೂಡಿಸಿದನೇ
ಸಾರಧಿಯ ಬೆಸೆಸಿದೆನು ಸುರಪರಿ
ವಾರ ನೇರೆದುದನೆಣಿಸಲಾ ವೇ ಕೊಟೆಜಿಹ್ಯೇಯಲಿ |
ವಾರಣದ ಹಯರಭಪದಾತಿಯ
ಭೂರಣಿಗೆ ದಿವ ನರೆಯದಿಂದ್ರನ
ವೀರಭಟರಿನ್ನೂ ಉನೆ ಸರೆದು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ॥

೧೨

ಹೂಲಬಿಗರು ಹರಿದರು ಸುರೇಂದ್ರನ
ದಳದ ಮಾನ್ಯರ ಸನ್ನೇಯಲಿ ದಿಗು
ವೆಳಯದಗಲದೊಳ್ಳಾಲೆನ ಲಲಿತಜ್ಞ ತ್ರಜಮರಿಗಳ |
ಜಲಧಿ ಜಲಧಿಯ ಹಳಳೆಗಿದ
ವ್ಯೋಪ ವಾದ್ಯಧ್ಯನೀಯ ಡಾವರ
ಸೀಳದುದಸುರಸಮಾಂಥ್ಯ ಯಂ-ವನರಸ ಕೇಳಂದ ॥

೧೩

ಅಳು ನಡೆದುದು ಮುಂಗುಡಿಯ ಹರಿ
 ಧಾಟಿ ಸೂಕ್ತಿ ಹಿರಣ್ಯನಗರಿಯ
 ಮೂಲಗೈದಿತು ಹೊಯ್ಯಾ ದಲ್ಲಿಯ ಬಿಸುಗು ಬಿಜ ಟೆಯ |
 ಸೂಳವಿಸಿದುವು ಸನ್ನೀಯಿಲಿ ನಿ
 ಸ್ವಾಳ ದನುಜಪುರೋಪಕಂತದ
 ಕೂಲವತೀಗಳ ತೀರದಲಿ ಬಿಡಿಸಿದೆನು ಪಾಳಯವ | ೧೪

ಅಳಿಯಾಪಟ್ಟಣವಿದೇನೋ
 ಯೋಱಗೆ ಗಂಬಿಜವನೆ ಸುಪರ್ವೆ ರ
 ಕುಣುಹುಗಳನಾಜಿದವುರರಿಪ್ರಗಳು ಹರಿದರರಮನೆಗೆ |
 ಬಿಳುನುಡಿಯ ಸುಮ್ಮಾನದುಬೀ ಬ್ರಿ
 ನೆಜ್ಜಿ ನಗೆಯ ನಯನಾಂಬುಗಳ ಖಳ
 ರೆಣಗಲತಿಸುಮ್ಮಾನವೇನೆಂದಸುಪ ಬೆಸಗೊಂಡ | ೧೫

ಜೀಯ ಬಲೆಗಳ ತೆಗನು ನಡೆ ನಿ
 ದಾಯದಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಬೇಂಟೆಗೆ
 ರಾಯ ಮೃಗ ನಡೆತಂದವಿವೆ ನಗರೋಪಕಂತದಲಿ |
 ಹೋಯಿತಸುರರ ಕೈಯ್ಯ ಹಸದಿರು
 ಪಾಯ ಪಾಯವಧಾರನಲು ಖಳ
 ರಾಯನೆತ್ತುಣ १ ಮೃಗವದಾಪುದಿನುತ್ತ ಬೆಸಗೊಂಡ | ೧೬

ರೂಡಿಸಿದನವುರೇಂದ್ರನಮರರ
 ವೇಡೆಯಾಯ್ಯ ಹಿರಣ್ಯನಗರಿಗೆ
 ಗಾಢಿಳರದೆ ವರುಣಯಮಾಗ್ನಿ ವಾಯುಗಳು |
 ರೂಡಿಗಳ ರಿಯಾಯ್ಯ ಲಾ ಪರಿ
 ಗಾಢಮೃಗಗಳ ಬಂದುದೀ ನಿ
 ಮೂರ್ಧರನೆ ಹಿಡಿತರಿಸೆಂದನು ದೂತಸೂಡೆಯಂಗೆ | ೧೭

¹ ರಾಯ ಕೇಳುತ್ತ, ಇ.

ಇವನ ಹೊಯ್ ಕಟ್ಟವಾಯ ಕೊಯ್ ತ
ಪ್ರವನೆ ಸುರಪತಿ ಶಿವ ಶಿವಾ ಸುರ
ರವಗಡಿಸುವರೆ ವೇದೆ ಗಡ ಹೈರಣ್ಯನಗರಿಯಲಿ |
ಇವನ ಸೀತನೆ ಹೊಂಗೆ ಸುರಸ್ಯಾ
ಸ್ಯಾವನು ಸೀತಯೆ ಬಳಕ ನೀ ನಿ
ನ್ನ ವನ ಮನಸ್ಯೋಲಿವಂತ ಮಾಡನೆ ಖಳನು ಬೆಳಗಾದ || ೧೮

ಬಂದನೇ ಸುರರಾಜನಕಟ್ಟೆ
ತಂದು ಮುತ್ತಿ ತೆ ದಿವಿಜಬಲ ತರು
ಹೀಂದುಭರನೇ ತರಿಸಿದನ ಶಿವ ಶಿವ ವಿಶೇಷವಲ |
ಇಂದಿನಲಿ ಕಡೆ ಯೆಮಗೆ ವೆಂಣ್ಣಾ ಕ್ರಿ
ರಂದರನು ನಿನಾರ್ಮಮನ್ಯೆ ಸಲೆ
ಯೆಂದು ಬಿಟ್ಟನು ಇಕಾಣಿಯನು ಪಟ್ಟಭಟ್ಟರ ಬೊಬೆಯಲ ೧ ||
ಧರಣಿಷತಿ ಚಿತ್ತೈಗ್ರಸು ನೇಲೆಯ
ಸಿರವನೋಡೆದುಭೈ ಇಯ್ ಫಾನಸೊ
ಗರದ ಪೂರ್ ಸಿಡಿದೊದಳಿ ಕವಿದುದು ಕೂಡೆ ವಂಕದಲಿ |
ಕರಿತುರಗರಭರಾಬಿ ಕಾಲಾ
ಇಂರವಣಿಸಿತೇನೆಂಬಿನಸುರರ
ಧೋರೆಯ ಸನ್ಯೇ ಗೆ ಸೂಳವಿಪನಿಸ್ಪಾಳಕೋಟಿಯಲ || ೨೦

ಅಸುರರು ಯುಧ್ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪ ಸಿದ್ಧ ರಾದುದು,
ಕವಿದುಸುರರ ಇಕಾಣಿ ಬೊಬೆಯ
ವಿವಿಧವಾದ್ಯಧ್ಯನಿಯ ಕರಳಾ
ರವದ ಕೋಳಾಪಳಕೆ ತುಂಬಿತು ಬಹಳಭೇರಿಗಳು |
ರವಿಯನಾಕಾಶವ ದಿಗಂತವ
ತಿವಿದು ಕೆಡರುವಧೂಳ ತಿಮಿರಾ
ಈವವಲ್ಯೈ ತ್ರೃಜಗವನೆಲು ರ್ಯೂಳಂಪಿಸಿದುದರಿಸೇನಿ || ೨೧

¹ ವೋಗನೋಡಿ, ಕ, ಇ

ದಾನವರ ಧಕ್ಕು ಡತನವನದ
ನೇನನೆಂಬೆನು ಜೀಯ ತೊಳದು
ವಾನೆಗಳು ತೆಂಟಿದುವು ತೇಜಿಗಳುಣುಬಿಡವು ತೇರು |
ಆನಲಳವೇ ಭಟ್ಟರ ಶರಸಂ
ಧಾನವನು ಬಲುಸರಳ ಸೂರ್ಯಯ
ಸ್ವಾರ್ಥನೆಯಲಿ ಜಗ ಮುಣಗಿತೆನೆ ರೂಡಿಸಿತು ಖಳನೇನೆ || ೨೩

ಮುಣಿದುದನುರರ ಜೊಳಿ ದಾನವ
ರುಣುಬಿಗಳುಕಿತು ಸಿಧ್ಧವಿದ್ಯಾ
ಧರಮಹೋರಗಯಾಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಗುಣ್ಯಕಾದಿಗಳು |
ಹೊರಗೆ ವನವೀಧಿಯಲಿ ಕಾಹಿನ
ಕಾಣುವದಲಿ ಗೋಪುರದಲ್ಕಿದ
ಸುರರ ಮುಣಿದರು ವೇಲಾಗಳಗಾದುದಸುರರಿಗೆ || ೨೪

*

ಕೆಳಕಿದವರರು ^१ ಕೊಲ್ಲಾಗಟ್ಟಿತು
ಬಣಗುಸುರರೋಸರಿನಿ ಭಾರಾಂ
ಕಣವನೆನ್ನಿ ದಿರಿನಲಿ ಬಿಸುಟರು ಸೂಸಿ ದೆಸೆದೆಸಿಗೆ |
ರಣವನೆದನೆನೆಂಬೆನ್ನೆ ಧಾ
ರಂಣಪತಿಯೆ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಸ್ತೃ
ರಣನಿಗುಗ್ರಾ ಹೇ ವಿಗಡಿಸಿತು ವಿಘುಧರ ವಿಡಾಯಿಗಳು || ೨೫

ಬಟಕ ಬಿಟ್ಟುನು ರಘವನೀಮಾ
ತಳ ವಿಭಾಡಿನ ಹೊಕ್ಕು ಜೊಳಿಯು
ಬಲಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮುಣಗಿತು ವರೂಧವಿದು |
ಬಲದೊಳೆಚ್ಚನು ಹಿಂದು ಮುಂದಿ
ಪ್ರೀತಿಸಿದರನಿಟ್ಟೊ ರಸದೆನು ಮುಂ
ಕೊಳಿಸಿ ವೇಲಾಯ್ದ ವರ ಮುಣಿದೆನು ವಾಮೆಭಾಗದಲಿ || ೨೬

ಕೆಟ್ಟು ದಸುರರ ಜೂಣಿ ದಳ ಜಗ
ಜಟ್ಟು ಗಳು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ದಿವಿಜರ
ಧಟ್ಟನೆ ಬೋಬ್ಬಾ ಟಪಾಯ್ತು ಗಳೀರಭೇರಿಗಳು |
ಬಿಟ್ಟು ನುಂಡೆಯಲಸುರಸುಭಟರು
ಕೆಟ್ಟು ಹಾಯ್ದರು ಕೂಡೆ ಹೊಸ್ತಾ ಸಾ
ಲಿಟ್ಟು ತೋಟೀ ಯೆನಲರುಣಜಲ ನಗರೋಹಕಂತದಲಿ || ೨೬

ಅಸುರರು ಅಜರಾನನ್ನು ಸ್ತುತಿಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳಿದುದು,
ನೂಕಿ ದೃತ್ಯೆರ ಜೂಣಿಯನು ಮುಖೀ
ದೌಕಿ ದುಗ್ರವ ಹೊಗಿಸಿದನು ಸ
ವ್ಯಾಕುಲರು ಸೂಸಿದರು ಭಯವ ನಿವಾತಕವೆಚರಿಗೆ |
ಆಕೆವಾಳನು ಜೀಯ ನಮ್ಮೆ ದಿ
ವೌಕಸರ ಪರಿಯಲ್ಲ ಯುದ್ಧ
ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯಪುಂಟೆಂದಿನ್ನು ದೂಕುದರು || ೨೭

ಕೇಳಿದನು ಕಡುಗೋಹದೆಲಿ ಸಿಡಿ
ಲೇಟಗೆಯಲೆದ ನಸುರೇಂದ್ರಗೆ
ಮೇಲುಗಾಳಿಗವೇ ಸುಪರ್ವರು ನಮ್ಮೆ ಸದಿವರಲೆ |
ಕಾಲಗತಿಯೋ ಮೇಲ್ಕೂ ಪರ್ವಿಯ
ಕೇಳಕವೇ ರವಿಯೋಡನೆ ತಮು ಕೈ
ಮೇಳವಿಸಿತೇ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದಸುರ ತಲುವೋಣಿದ || ೨೮

ಭಟರ ಬರಹೇತ್ವಾ ಸುರೇಂದ್ರನ
ಕಟಕವಿಕಿಂದ ವೇಡಿಯಲಿ ಲಟ
ಕಟಸುತ್ತಿದೆ ದಾಸವರು ಮಾನಜ್ಯತಿಯ ಮನ್ಮಿಸದೆ |
ನಿಟ್ಟನಯನನೆಡಿಸುವ ಉಂ
ವಟೆಯರಾವೆಡೆ ಇತ್ತುರರಣಲಂ
ಪಟರಡಲ ಬರಹೇತ್ವನುತ ವಿಗೇ ಗಟ್ಟಿಸಿದ || ೨೯

ದಾನವರ ಧಕ್ಕ ತನವನದ
ನೇನನೆಂಬಿನು ಜೀಯ ತೂಳದು
ವಾನಗಳು ತುಳಿದವು ತೇಜಿಗಳಾಂಣಿದವು ತೇರು |
ಅನಲಳ್ವೇ ಭಟ್ಟರ ಶರಸಂ
ಧಾನವನು ಬಲಸರಳ್ ಸೂರೀಯ
ಸ್ವಾರ್ಥನೆಯಲಿ ಜಗ ಮುಖಿಗಿತನೆ ರೂಡಿಸಿತು ಖಳಸೇನೆ || ೨೩

ಮುಖಿದುದವರರ ಜೂಳಿ ದಾನವ
ರುಣಬಿಗಳುಕಿತು ಸಿಧ್ಧವಿದ್ಯಾ
ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಕರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಗ್ರಹಕಾದಿಗಳು |
ಹೊರಗೆ ವನವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿನ
ಕುಣವದಲಿ ಗೋಪ್ಯರದಲ್ಲಿಕಿದ
ಸುರರ ಮುಖಿದರು ವೇಲುಗಾಳಿಗವಾದುದಸುರರಿಗೆ || ೨೪

ಕೆಣಕಿದವರರು ^१ ಕೋಲುಗಟ್ಟಿ ತು
ಬಣಗುಸುರರೋಸರಿಸಿ ಭಾರಾಂ
ಕೆಣವನೆನ್ನಿ ದಿರಿನಲಿ ಬಿಸುಟರು ಸೂನಿ ದಿಸಿದೆಸಿಗೆ |
ರಣವನದನೇನೆಂಬೆನ್ನು ಧಾ
ರುಣಪತಿಯೆ ವಿಗ್ರಹದ ವಿಸ್ತೃ
ರಣನಿಗುಗ್ರಾ ಹೇ ವಿಗಡಿಸಿತು ವಿಬುಧರ ವಿಡಾಯಿಗಳು || ೨೫

ಬಣಕ ಬಿಟ್ಟನು ರಘವನೀಯಾ
ತಳ ವಿಭಾಡಿಸಿ ಹೊಕ್ಕ ಜೂಳಿಯೆ
ಬಲಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮುಖಿಗಿತು ವರೂಫಿದು |
ಬಲದೊಳ್ಳಜ ನು ಹಿಂದು ಮುಂದಿ
ಷ್ಟ್ರೇಷಿದರನಿಟ್ಟೆಷ್ಟ್ರೇರಸದೆನು ಮುಂ
ಕೋಳಿಸಿ ವೇಲಾಯ್ಯಾಯ್ಯಾವರ ಮುಖಿದನು ವಾಮೇಭಾಗದಲಿ || ೨೫

¹ ಸುರರು, ಇ.

ಕೆಟ್ಟು ದಸೆರರ ಜೂಣಿ ದಳ ಜಗ
ಜಟ್ಟು ಗಳು ಸುಗಾಗಾಯ್ತು ದಿವಿಜರ
ಧಟ್ಟನಲಿ ಬೊಬಾ ಟ್ವಾಯ್ತು ಗಭೀರಭೇರಿಗಳು ।
ಬಿಟ್ಟು ನುಂಡೆಯಲಸುರಸುಭಟ್ಟರು
ಕೆಟ್ಟು ಹಾಯ್ದು ರು ಕೂಡೆ ಹೊ ಸೂ
ಲಿಟ್ಟು ತೋಟಿ ಯೆನಲರುಣಜಲ ನೆಗರೋಹಿಪಕ್ಷಂತದಲಿ ॥   ೨೬

ಅಸುರರು ಅಜರ್ಣನನ್ನು ಸ್ತುತಿವೊಡಿದೆಂದು ಹೇಳಿದುದು.

ನೂಕಿ ದೃತ್ಯಾರ ಜೂಣಿಯನು ಮಾತ್ರಿ
ದೌಕಿ ದುರ್ಗಾವ ಹೊಗಿಸಿದೆನು ಸ
ವ್ಯಾಕುಲರು ಸೂನಿದರು ಭಯವ ನಿವಾತಕವೆಚರಿಗೆ ।
ಆಕ್ರೋಷಿಸಿ ಜೀಯ ನಮ್ಮೆ ದಿ
ವೈಕಸರ ಪರಿಯಲ್ಲ ಯುದ್ಧ
ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವ್ಯಂಟಂದೆನ್ನ ದೂಕೊದರು ॥   ೨೭

ಕೇಳಿದನು ಕಡುಗೋಹಿಪದೆಲಿ ಸಿಡಿ
ಲೇಟ್‌ಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಸುರೇಂದ್ರಗೇ
ಮೇಲುಗಾಳಿಗೇ ಸುಪವ್ರೆರು ನಮ್ಮೆ ಸದೆವರಲೇ ।
ಕಾಳಗತಿಯೋ ವೇಣ್ಣ ಪರ್ವಿಯ
ಕೇಳಕವ್ರೋ ರವಿಯೋದನೆ ತಮು ಕ್ಯೇ
ಮೇಳವಿಸಿತೇ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದಸುರ ಹಲವೊಣಿದ ॥   ೨೮

ಭಟ್ಟರ ಬರಹೇಣಾ ಸುರೇಂದ್ರನೆ
ಕಟ್ಟಕವಿಕ್ಕಿ ದ ವೇಡೆಯಲಿ ಲಟ್ಟ
ಕಟ್ಟಸುತ್ತಿದೆ ದಾಸವರು ವೊನಚ್ಯುತಿಯ ಮನ್ಮಿನದೆ ।
ನಿಟ್ಟಲನಯನಸನೇಂಡಿಸುವ ಒಂ
ವಟೆಯರಾವೆಡೆ ಜತುರರಣಲಂ
ಪಟ್ಟರಡಣ ಬರಹೇಣೆನೆತ ವಿಗೇ ಗಜ್ಞಾಸಿದ ॥   ೨೯

ಅಸುರರು ಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಮುತ್ತುವಿಕೆ.

ನೇಣಿದರಸುರರು ಕಾಳಿಕೂಟದ
ಕಣಿವಿನೆಂಕವ್ವೋ ಸಿಡಿಲ ದಕ್ಕುಗರಿ
ದಿರುಳಂದಿದ್ದಿಲ್ಲಿಯೋ ಪ್ರಳಯಭ್ಯಾರವನುಬ್ಲಿಟೀಯು ಪಡೆಯೋ |
ಹರನ ಸಯನಜಾಣಲೀಯವೆದಿರ
ಗರುಡಿಯೋ ಗಾಥಾಯ್ಲು ತೇಜಿದ
ದುರುಳಂದಾನವೆಭೂಟರು ಬಂದರು ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೀಯಲಿ || ೩೦

ನೆರೆದಿರ್ಪೈ ಪರಿಭವದ ನೆಲೆಯಲಿ
ನೆರೆದಿರ್ಪೈ ದುಪ್ಪೀತ್ರಿಸತಿಯಲಿ
• ನೆರೆದಿರ್ಪೈ ಸರ್ಪಿ ಹೊರೆದಿರ್ಪೈ ದುಗ್ರಾತಿಗೆ ಡೊಕ್ಕುಗಳ |
ಸುರರಲ್ಲೇ ನೀವ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರ
ಕುರಳಕ್ಕೆದೊಳಸಿಂಗೆ ಮಿಗೆ ಕಾ
ತರಿಸುತ್ತಿದೆ ವಾಸವನೋಡನೆ ವಾಸಿಗಳ ಬಿಡಿಯೆಂದ || ೩೧

ಜೀಯ ಖಾತಿಯಿದೇಕೆ ದಿವಿಜರ
ರಾಯನರಸಿಯ ನಿನ್ನ ತೋತ್ತಿರ
ಲಾಯದಲಿ ತೋಳಿಯನೆನ್ನ ತಾ ತಾ ವೀಳೆಯನೆನ್ನತ |
ಹಾಯಿದರು ತಮ ತಮಗೆ ಮುಂಗುಡಿ
ದಾಯದಲಿ ಧಟ್ಟಿಸುವ ನಿಸ್ಸ್ವ
ಖಾಯತದ ಬಹುವಿಧಿದ ವಾದ್ಯದ ಲೋಯ ಲಗ್ಗೆಯಲಿ || ೩೨

ಬಡೆದುದಿಳ್ಳಿಯನೆ ಸಮೆವಿಷ್ಮವೆದುರಿ
ಗಡಲು ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆನೆವಿಷ್ಮಾತಿಯ
ಲಿಡೆ ದಡಿಗಢಾನವರು ಕವಿದರು ಕೆದಣಿ ಸುರಬಲವೆ |
ಫಡಫಡಿದಿರಾಗಲಿ ಸುರೇಂದ್ರನ
ತೊಡಕ ಹೇಳಿ ಕಾಲಲಿದೆಲಾ

ತೊಡರೆನುತ ಹೊಯ್ಯಿರಸುರರು ಸುರರ ಸಂದಣಿಯ || ೩೩

ದೇವತೆಗಳ ಜಯ.

ಮುಖಿದುದವೇರರು ಮತ್ತೆ ಬೊಬ್ಬಿ ಈ
ದುಣಿಬಿಡಿನು ಹೆಸರೆನಿಸಿದಸುರರ
ತಣಿದಿನದಳಿಳಿಂ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೆಂದು ಭಾಣಿದಲಿ |
ಹಳಿದುದಮುರಾರಿಗಳು ಕೋಟಿಯ
ಹೊಱಗೆ ಸುರಬಲವೈಕಿ ಬಿಂಬಿದು
ತುಣಿಗಿತಮರರು ಶಳಿರ ದುಗ್ರಾದ ತನೆಯ ತುದಿಗಳಿಲಿ || ೨೫

ಎಲೆಲೆ ಸುರಪತಿಯಾಳಾಕ್ಷಿಕೋಟಿಯ
ನಿಷಿವೃತ್ತದೆ ನಡೆ ಯಿನುತ ರಕ್ಷಣೆ
ರುಲಿದು ಕವಿದು ಖಾತಿಯಲಿ ವಿಗೆ ಭಾವೆಗಳ ಕೋಡುತ |
ತೆಲೆಯ ಹೊಯ ಡೆಗೆಡಹು ಸುರಪನೆ
ಲಲನೆಯರ ಮುಂದಲೆಯ ಕೋಯೆ
ಹುಲುಸುರರು ಸರಿಯ ಪರ್ಯಾಯಿನುತ್ತೆ ದಿದರು ರಣಭಟರು || ೨೬

ಅಸರರ ಜಯ.

ವನನೆಂಬಿನು ಜೀಯ ಬಿತ್ತಿಕಾ
ದಾಸವಾಧಿಪರಂಭ್ಯಿ ಯನು ಸುರ
ಮಾನವರು ತರಜಿಸಲಳವೇ¹ ಶಳಿರ ಘೋಣೆಯ |
ವ್ಯಾನತೀಯನ ಪಕ್ಷೆಹತಪವೆ
ಮಾನನಂತಿರೆ ಭಟರ ಸುಯ್ಯಿನೊ
ಭಾರಿರಂಥಿಯ ಸುರರು ಹಾಜೀತು ಸೂಸಿ ದೇಸಿದೆಸೆಗೆ || ೨೭

ತೋಣಿ ತೋಣಿಮರೇಂದ್ರ ನಾವೆಡೆ
ತೋಣಿಸ್ಯೇರಾವೆತವೆದೆತ್ತಲು
ತೋಣಿಸುಜ್ಞೆಶ್ವರವನೆಲ್ಲಿಕರಗ್ಗಿ ಯಮಿಮರು |

1 ಲಾಜಾರ, ಟೆ.

ತೋಽಜೀರ್ಣೈ ಕೈಗುಣವನಸುರರ
ಗಾಂಗದಿಜೀರ್ಣ ಗವಿಶತರ ಮೈ
ದೋಽಂ ಶೇಷಾ ಕಾಣಬಿತುದೆನುತುಜಿಂಬಿದರು ಭಟ್ಟರು || ೪೩

ಕಣ್ಣಿದರವದಿರು ಕಲ್ಪಮೇಷಿದ
ಬಿಜುವಟೆಯವೋಲು ಸರಳನನಿತುವ
ತಜ್ಞಿದು ತೆತ್ತಿಸಿದೆನು ತದಂಗೋಂಪಾಂಗದಲಿ ಸರಳ |
ಅಣ್ಣಿಯರೆನ್ನನು ಶಕ್ತಿಂದೇ
ತಣುಬಿ ದಿಜ್ಞಂಡಲವ ಮುಸುಕಿದ
ರಿರಿತಕಂಜದ ದಿಟ್ಟನಾವನು ಸುರರ ಘಟ್ಟನಲಿ || ೪೪

ರುಗರುಗಿನ ಬಾಣಾಗ್ನಿಭುಗುಭುಗು
ಭುಗಿಲೆನಲು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರತತ್ತೀಯಲಿ
ಹೋಗೆಯ ತೋಽಜೀಸಿದೆನು ಚತುರ್ಭಾಷಿಂಭವನದಲಿ |
ವಿಗಡರದ ಲೇಕ್ಕಿಸದೆ ಲೋಪಿಸಿ
ಮುಗುಳಿದರು ಮುದಾ ನಾವುಹಿವೆಯ
ನೊಗಡಿಸಿತು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಕಾಲಾಂತಕರಿಗಾಸಮರ || ೪೫

ಧೋರೆಗಳೇಜೀತು ರಥತುರಂಗವು
ಕರಿಗಳಲಿ ಕಾಲಾಳ ಬಿಂಕವ
ನರಸ ಬಳಿ ಸಲಜೀಯನಾಸುರಕಳಹಕಮರ್ವಲೆ |
ಸರಿಗರೆದ್ದು ದು ಮುಂಜುಕೋಪಿಯು
ಸುರರು ಸರಿಗಳಲಿಟ್ಟುರಶನಿಯ
ಶರದಲೆಡೆಯಲಿ ತಜ್ಞಿಬಿದರು ಕೈಸೋತ್ತದೆನಗೆಂದ || ೪೬

ದೇವಾಸುರರ ಅಸ್ತ್ರಯುಧ.
ಲಟ್ಟಕಟ್ಟಿಸುವಾಮೂರ್ತಿಕೋಪಿಯು
ಭಟ್ಟರು ಕಣ್ಣಿದರು ಕಲುವಟೆಯನು
ಬೃಟೆಯನದನೇನೆಂಬನವದಿರ ಸಮರಸಂಭ್ರಮವೇ |

ಕುಟುಂಬದಿಂದೊದಗಿದರು ಶಲು
 ಕುಟುಂಬದಿಂದೊದಗಿದರು ಶಲು
 ಕುಟುಂಬದಿಂದೊದಗಿದರು ಶಲು
 ಕುಟುಂಬದಿಂದೊದಗಿದರು ಶಲು
 ಕುಟುಂಬದಿಂದೊದಗಿದರು ಶಲು ॥ ೪೮

ತೆರಳುವೆಡಿರು ಹೂಡಿದರು ದ
 ತುಪಿಯ ಧಾರೆಯ ಪಾವಕಾಸ್ತುವ
 ನರಸ ಹೊಗಡೆದು ಭುವನ ಹೊಯ್ದು ದು ರುಳಿ ಜಗತ್ತುವ
 ಸರಕು ದೀದುದು ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ
 ಥರಭರದ ಜಗವಿಂದ್ರಸಾರಥಿ
 ಜಣಿದು ಜವ ಗುಂದಿದನು ರುಳಾಡಿಸುವನೆಲನುಬ್ಜಿಯಲಿ ॥ ೪೯

ಸಾರಥಿಯ ಸಂತ್ಯೇಸಿ ತೇರಿನ
 ವಾರುವಂಗೆಳ್ಳ ನೇರಿನೋಜೆಯೋ
 ಇಂದ್ರಣಿಸಿ ಸಂವರಿಸಿ ರಥವನು ವರುಣಭಾಣದಲಿ ।
 ವಾರಿಷ್ಟಯ ಕೆದಳಿದಿನು ಕೆಟ್ಟು ದು
 ಭೂರಿಗಿಡಿಗಳು ಮಾರುತನ ಕೈ
 ವಾರ ಕುಂದಿದುದಸುರಮುಖದನೆಲಾಸ್ತು) ಹರಿಹರಿಸಿ ॥ ೫೦

ಅವರು ಮಂಗಳಿಜಿ ರು ಶಿಲೀಮುಖ
 ದವಯವದಲಬ ರಿಸಿ ಗಿರಿಗಳು
 ಕವಿಯೆ ಕಡಿದೊಟ್ಟುದೆನು ಭಾರಯವಜ್ಜಬಾಣವೀ ।
 ಅವರು ತಿನುರಾಸ್ತುದಲಿ ಕೆತ್ತಿ ರು
 ಭುವನನಯನದ ಕದವನಾಗಳು
 ರವಿಯ ಶರದಲಿ ಮುಖಿದಿನಗ್ರಿಯನರಸ ಕೇಳಂದ ॥ ೫೧

ಬಿಂಬಿಕೆ ಸುಜಿದರು ಹಾಪ್ರಗಳ ಹೈ
 ಮೈ ಟೆಯನಲ್ಲಿಗೆ ಗರುಡಭಾಣವ
 ಸುಜಿಸುದಿನು ಬಿಂಬಿಕಾದುದಧರ್ಮಗ್ರಾಸವಾಶರಕೆ ।

ಉಲಿದು ದನುಜರು ಮತ್ತೆ ಕೆಂಡದ
ಮತ್ತೆಯ ಕಣಿಕರು ಮಗುಟೆ ಜಲಧಿಯ
ತುಳಿಕಿದೆನು ತೊಡಕಾಯ್ತು ಸಾರಧಿ ಮತ್ತೆ ಬಸವೆಡ || ೪೫

ಸಾರಧಿತ್ವದ ಕೈಮೆ ತತ್ವಾರ್ಥಿ
ಕಾರಕರಸಂಭಾನವೆರಡಣ
ಭಾರ ಬಿದು ದು ಮೇಲೆ ದನುಜರ ಮೂಲಿಕೋಟಿಯದು |
ಧೀರರಾತ್ಮ ಸ್ತುತಿಗೆ ನಾಜದ
ರಾರು ಜೀಮು ಮಹಾಹನೆದ ವಿ
ಸ್ತಾರವನು ಮಾತಳಿಯ ಕೃಷ್ಣಲಿ ಚಿತ್ತನಿಸಿ ಯೆಂದ || ೪೬

ನಿವಾತಕವಚರ ಸಂಹಾರ.

ತೊಡಬಿಕಿದೆನು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತರವನು ಹರಿ
ಯೋಡೆದುದಸುರರು ನುಲೆತವರನಿ
ಕ್ಷಿದಿಯ ಮಾಡಿತು ಬಂದುದಣಿನ್ನ ನಿವಾತಕವಚರಿಗೆ |
ಕಡಪಿನಿಂದಾಗ್ನೇ ಇಯವಾರುಣ
ದಡಬಳಿಗರನು ಬಾಳಿದುವ್ಯ ಬಿಳ
ಸಿಡಿಂ ಸೆಣಿ ಬಿಟ್ಟಂತ ಕ್ಷಾಂಕಿದುವೆಸುರಬಿಲದಸುವೆ || ೪೭

ಕಾಲಕೇಯರೆಂಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದುದು.

ಕಾಳಿದನೆ.ಜರು ಮೂಲಿಕೋಟಿಯೋ
ಳಾಳುತಯಿದಕ್ಕಾಡಿತಮರರ
ಸೂಳಿಯರ ಸೆಣಿ ಬಿಟ್ಟಂದರಿನಗರದಲಸಂಖ್ಯಾತ¹ |
ಧೂಳಿಪಟವಾಯಿತು ಹಿರಣ್ಯಪ್ರ
ರಾಲಯದ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಮರಳಯೆ
ಕಾಲಕೇಯರ ಪುರಕೆ ಬಂದೆನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೪೮

1 ನಗರೋಪಕಂಠವಲಿ, ಜ.

ಕೆರಳತಲ್ಲಿ ನಿವಾತಕವೆಚರ
ಮರಣವಾತೀಯ ಕೇಳಿದಸುರರು
ಪ್ರದ ಬಾಹೆಯಲಡ ಹಾಯ್ಯ ರು ತಟಿಬಿದರು ರಥವೆ |
ಅರಸ ಜಿತ್ತ್ವಿಸವದಿರಲಿ ಪರಿ
ಪರಿಯ ಮಾಯಾರಜನೆ ರಂಜಿಸ
ತೆರಡುಸಾವಿರ ಮಡಿಗೆ ಮಿಗಿಲು ನಿವಾತಕವೆಚರಿಗೆ || ೪೮

ಅವರ ಮಾಯೆಗೆ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯ
ಲವರ ಬಲುಹವರಿಖಿತಕ್ಕನ್ನಲಿ
ಸವಡಿ ಮಿಗಿಲವರೂಹಿಖಿತಕ್ಕ ಯಲ್ಲಾಹೆ ಹತ್ತುಮಣಿ |
ಅವರ ಕೈಮೆಗೆ ತನ್ನ ಕೈಮೆಯ
ಹಫ್ಲಾ ಹಿರಿದವರೆಸುಗಿಗೆನ್ನಲಿ
ರಪಣ ನೂಮುದಿ ಯೆನಿಸಿ ಶಾದಿದೆನರಸ ಕೇಳಂದ || ೪೯

ಬೀಳಿದರು ಬಿಱಾಗಾಳಿಯಾಗಿ ಮು
ಹಾಸಮುದ್ರದ ಸೂಕುದಿಜಿಯಲಿ
ಬೀಳಿಸಿದರು ಷುರಿದರವನೀಯನಗ್ನಿ ರೂಪದಲಿ |
ಆಸುರದ ತಮೆವಾಗಿ ರವಿಶತ
ದಾಸರಿನ ಬಿಸಿಲಾಗಿ ಮಾಯಾ
ಭ್ರಾಂಸಿಗಳು ವೋಹಿಸಿದರದನೇ ವಣಿ ಸುವೀನೆಂದ || ೫೦

ಪ್ರೇರತರವೆದು ಬಳಿಕೆ ಮಪ್ಪು) ತಿ
ಕಾರವಿತರರಿಗಿಂದಮುಳಿಯ
ಸಾರತರ ಕೃಪೆಯಾಯ್ತು ಲೇ ಸರಜಸ್ಯಸಾಂಗದಲಿ |
ಬಾರಿಸಿದುದಾವಂಗದಲಿ ಮಾ
ಯಾರಜನೆಯಾವಿವಿಧವಿವರಣ
ದಾರುಭಂಟಿಯಲಿ ಸೀಟ ಬಿಸುಟ್ಟಿನು ಶಿಲ್ಪದಲಿ ಶಿಳರ || ೫೧

ಮುಖೀದುದಸುರರ ಮಾಯೆ ಕಾಹಿನೊ
ಳೀಉದ ರಸದವ್ಯೋಲಿದ ರನಿಬರು
ತಜುಬಿ ನಿಂದರು ತೊಡಿದರು ಗಜಹಯರಥೈಷ್ಯದಲಿ |
ತಜೀದುವೃಗಿದುವು ತುಂಡಿಸಿದುವನಿ
ದೇಖಿದುವು ಸೀತೆದುವು ಕೊಯುವು
ಕೊಳೆದು ಕುನ್ನಳಿಸಿದುವು ನಿಮಿಷಕೆ ಶರವರಿವೃಜವೆ || ಅಶಿ

ಕಾಲಕೇಯರ ಪರಾಜಯ.

ಜೀಯ ವಿಗಡಬ್ರಹ್ಮ ಶರ ವಿಂ
ದ್ವಾರ್ಯುಧದ ಮುಂಗುಡಿಯಲಜಿದುದು
ಮಾಯಕಾಳಿ ಹೋಹರವನುಭು ಟೆ ಇತುಬ್ರ-ಲವೆ |
ಹೋಯಿತಸುರರ ಸೇನೆ ಸರಿದುದು
ನಾಯಕರು ನಾಷಾದಿಗಂತ
ಸ್ಥಾಯಿಗಳು ಸ್ವಗಾರಿಭೋಗಕೆ ರಾಯು ಕೇಳಂದ || ಅಧಿ

ಕಡುಹುವೆಗ್ಗು ದ ಕಾಲಕೇಯರ
ಗೋಡವೆ ತೀರ್ಣಿತು ಸುರರ ಬಲುಸೆಯಿ
ಬಿಡಿಸಿದೆವು ಬಟೆಕಾಯು ಕಡು ಸನ್ನಾನ ಸುರಕುಲಕೆ |
ಬಿಡೆದುದಿಳ್ಳ ಯೆನೆ ಬಾಹುವಿನ ಬಿಣು
ನುಡಿಯ ಕೈಗಳ ತುದಿಬೆರಳ ಬೆಂ
ಬಿಡಿಕೆಗಳ ಸುರಭಟಿರು ಹರಿದರು ಮುಂದೆ ಸುರಪುರಕೆ || ಅಧ್ಯ

ಕಟ್ಟು ಗುಡಿಯನು ಬೋಡಿಯೇ ಜಗೆ
ಜಟ್ಟುಗಳು ನುಗ್ರಾಯ್ಯ ಲೇ ನೀ
ನೆಟ್ಟುಸೆಸಿ ಸುರಕುಜವಲೇ ಕೋಡದೇ ಮನೋರಥವೆ |
ಕೆಟ್ಟುದರೀತನಿವಾತಕವೆಚರ
ಫಟ್ಟು ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ಯ ದನುಜರ
ಹಂಟ್ಟು ಹಸರಿದುದು ಜೀಯ ಯೆಂದರು ಇರೆರು ಸುರಪತಿಗೆ || ಅತ್ಯ

ಕತ್ತನಾಕವಾಗಲಾಗಿ ಸರರು ಸುಖಿತಿಂದಿರುವಿಕೆ.

ಕಾಲಕೇಯರ ನಗರಿಯಲಿ ದು
ವಾಗ್ಣಿಸಿತಲೇ ಮೃತ್ಯು ದಿವಿಜರೆ
ಸೂಳಯರು ಸೆಜೀ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರು ಯಂಕ್ಕಿನ್ನರರೆ |
ಕಾಲಸಂಕಲೆ ಕಡೆದುವಾಬಳಿ
ರೂಳಗಕೆ ಕಡೆಯಾಯ್ತು ಸುರಪ್ಪರ
ದಾಳುವೇರಿಯ ಕಾಯು ತೆಗೆಯಲಿ ಯೆಂದರಾಜರೆ || ೫೩

ಪುರದ ಭಾಹೆಯ ಕೊರದಿಯ ಸಂ
ವರಣಿ ತೆಗೆಯಲಿ ¹ ನಿಭರ್ಯಾಯದಿ ಸಂ
ಜರಿಸುವುದು ನಂದನದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮದಿಯ ರಾಣಿಯರು ||
ಫರಫರದ ಕೊತ್ತಳೆದ ಕಾಂತಿನ
ಸುರಭಟರು ಸುಖನಿದ್ರೀಗೆಯ್ಯಲಿ
ನಿರುತ್ವಿದು ನಿಜನಿಳಯದೊಳಗೆಂದು ಸುರಜನವಾತ || ೫೪

ಕೇಳದನ್ನ ಹರುವಾಶ್ರು ಹೊದಿಸಿದು
ವಾಲಿಗಳ ಸಾವಿರವನೆಂಬ್ಬಿದ
ವೇಳೆಲುಮೆದದ ಸರೋಮೆಪುಳಕದ ಪೂರ್ಣಸಾಖ್ಯದಲಿ |
ಭಾಲೆಯರ ಬರಹೇಣ ರತ್ನ ನಿ
ವಾಳಗಳ ತರಹೇಣನುತ ಸುರ
ಮೌಳಮೆಂಡಿತಚರಣನೆದ್ದ ನು ಬಂದನಿದಿರಾಗಿ || ೫೫

ಕವಿದುಮೆರವಾತ ಕಾಂತಾ
ನಿವಹ ಹೊಜವಂಟುದು ಸುರೇಂದ್ರನ
ಭವನದಲಿ ಗುಡಿ ನೆಗಹಿದುಪು ಸುರಪ್ಪರದ ಚೌಕದಲಿ |

¹ ವರಳಿ, ಕ, ಖ.

ತವತವೇ ತನಿವರಿವ ಜನದು
ತ್ವವನೆದನೇನೆಂಬೆನಂದಿನ
ದಿವಸದೊಸಗೆಯನಮರಲೋಕದಲರಸ ಕೇಳಂದ ॥   ೪೦

ಅಜ್ಞನನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ ಇವೆಷ್ಟಿತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೃಪಾ
ಲಭ್ಯವೆಂದು, ಹೇಳಿದುದು.

ಇದಿರುನೆಂದನು ಪದಯುಗದಲೇ ಶಿ
ಗಿರಿ ತೆಗೆದ್ದಿನು ಸನ್ನ್ಯಾಸ
ನದ ಸರ್ಥಾಡವನೇನನೆಂಬೆನು ಸಾವಿರಾಲಿಗಳ |
ಹೊಡಣಿನಲಿ ಹೊಡಿಸಿದನು ಮಿಗೆ ನಾ
ದಿದನು ಹರುವಾಶ್ರಗಳ್ಲಿಯ
ಭ್ರಮದಯವೇ ನಿಮ್ಮಿತ್ತಿಯ ಕರುಣಾಕರ್ತಾತ್ಮಕೃತಿಯೆಂದ ॥   ೫೧

ಸುರರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಸುರಮುನಿ
ವರರು ಪರಮಾತ್ಮೀವರ್ಚಕೋವಿ
ಸ್ತುರಕೆ ಘಲಿದಿಲಾ ಭವಚ್ಚರಣಾಂಬುಜಾಲೋಕ |
ಅರಿಸುಭೃಟಸಂತೋಷಮಯಸ್ತ
ಗರವ ಸುಜಿಯವೆ ಸರಳಂವದಬ
ಸ್ವರೂಪೇಷ್ಠಿಜ್ಞಲೇ ಜಾಲಕರಾಳಂಜಿಹ್ಯಯಲಿ ॥   ೫೨

ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂತೋಷವಚನಗಳು.

ಲೇಸು ಮಾಡಿದೆ ನಾಕವನು ಖಳಿ
ರೀಸುಕಾಲ ವಿಭಾಗಿಸಿದರೆ ಸು
ರೇಶನಾಪತ್ತಿಂಗೆ ನಿವ್ಯಾಪಣಿವ ರಚಿಸಿದೆಲ |
ಕ್ಷಾಸು ಪ್ರಕ್ಷೋಧಯಕೆ ಪೂರ್ವವು
ಹೀಕುಲ ನೋಂತುದೆ ಯೆನುತ ಸಂ
ತೋಷಮಯಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೀಳಂ ಮೇಲಾದನವನೀಕ ॥   ೫೩

ಹೊಗಟೆ ನಿಲ್ಲದು ಬಿಹ್ನೆ ತೆಕ್ಕೆ ಯು
ಸೋಗಿನಲಿ ವೈದಣಿಯುದೀಕ್ಕೆಣ
ಯುಗಳ ಬೀರುದು ನೋಡಿ ಪಾರ್ಥನ ಮಾತ ಸವಿನವಿದು |

ತೆಗೆದು ನಿಲ್ಲದು ಕಣ್ಣಯುಗ ಸುರ
ಸಗರಿಯುತ ಮುಗಂಧಭರದಲಿ
ಮುಗುತ್ತೀ^१ ದರಸನ ನಾಸಿಕಪ್ರಭಾವ^२ ಕೇಳಂದ || ೬೪

ಸೃಷ್ಟಿ ಮುದವನು ಭೀಮಸೇನನ
ವಿಪುಳಸಂತೋಷವನು ನಕುಲನ

ಚಪಳಮುದವನು ಪ್ರಾಕವನು ಸಹದೇವನವಯವದ |
ದ್ವಿಪದಸುತ್ಯಾತ್ಮವ ಮುನಿಜನ

ದಪಗತ್ತಿಗಾಲ್ಲಿ ನಿಯನು ಪರಿಜನ
ದಪಜಿತಾನಂದವನು ಬಣಿ ಸಲಣಿಯೆ ನಾನೆಂದ^३ || ೬೫

ಶಿವನ ಘಾಟದ ಶರ ಚತುರ್ಭಾಷಾ
ಭುವನಭಂಜನವಿದು ಮದೀಯಾ

ಹವಕೆ ಹಾಣಿಗಾಯ್ತ್ವಲೇ ಹೇರಾಳಸುಕ್ತ ತವಿದು |
ಎವರೆ ತೋಜಿಸಬೇಂದ್ರಾದೀಶಾಂ

ಭವಮುಹಾಸ್ತ ರಪ್ರಾರ್ಥ ಕೇಳಿ
ವಿವರಣವ ಕಾಂಬತ್ತಿಯಾಯ್ತ್ವಂದನು ಧನಂಜಯಗೆ || ೬೬

ಜೀಯ ನಿಮ್ಮ ತ್ರಿಯನು ಶಂಭುವ
ನಾಯುಧದಲ್ಲಿಸರಿಸುವೆನಾ

ಗ್ರ್ಯಾಯವಾಯವ್ಯೈಪ್ರಂದ್ರಕ್ಷಾಬೇರಾಸ್ತ ರಕ್ಷಾಶಲವ |
ಆಯತದೆ ತೋಜಿಸುವೆನಿಗಳ
ನಾಯತವ್ಯ ರವಿತುರಗನಿಕರದ
ಉಯ ನೀಡಿತು ಪಶಿ ಮಾತಾ ಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಲಿ || ೬೭

१ ಮುಗಿಯ, ಇ.

२ ಗಂಧವವಹನನೀತ, ಇ.

३ ಉಂದು ತನಗೆಗೆಂದ, ಇ.

ಅರಸ ಕಳುಹಿದನಿಂದ್ರಸೂತನೆ
ಸರವನೆಗೆ ಬಂದನು ಪಲಾಶದ
ಹಿರಿಯ ಒಕ್ಕೊಕಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ ಶೀಳಮೇಳದಲಿ १ ।
ಅರಸಿ ಬಣ್ಣ ದ ಸೂಡರ ಸುಳ २ ದಳು
ಹರಿಸಿದರು ಮುನಿವಧಾಗಳಕ್ಕೆ
ವೆರಸಿ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಹೈದುನನ ॥

೬೮

ಹದಿಮುಂಬರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗಿದು.

ಹ ದಿ ನಾ ಲ್ಕ ನೆ ಯ ಸ೦ ಧಿ .

ಸೂಚನೆ.

ಅಡವಿಯಲಿ ಫೆಳಿಂಭೋಗದಲಿ ಬಿಗ
ವ್ರೋಡೆದು ಬಳಿದ ಭೀಮಸೇನನ
ಬಿಡಿಸಿದನು ಯಮಸೂನು ಧರ್ಮಕಾಪ್ಸಂಗದಲಿ ॥

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತಿ
ಪೂಲ ಪಾಶಂಹತಾಸ್ತ ಪ್ರೇದದ
ಪಾಳಿಯಂಚ ರಂಹಿಯಲಿ ತತ್ತ್ವಾವಸ್ಯಾರೂಪವನೆ ।
ಮೇಳವಿಸಿತರುಣಾಂಶು ಪ್ರಾರ್ಥಿದಿ
ಶಾಲತಾಂಗಿಯ ३ ಶಿರದ ವೃಷಾಧಯ
ಭಾಲಮಣಿ ಕಂಡಂತೆ ಮೆಣಿದುದು ಬಿಂಬ ದಿನಮಣಿಯ ४ ॥ ೯

१ ....ಧನಂಜಯಂ ವೆರಸಿ ಹಣದಚೆಕೊಯಲಿ ಮುನಿಂದ್ರ ಮೇಳದಲಿ, ಇ.

२ ಬಲಿ, ಇ.

३ ಮಂಡರೋಚಿತ, ಇ.

४ ವೃಷಾಧಿಮಾಣಿಕವೆನಲು ಮೆಣಿದುದು ಬಿಂಬ ದಿನಮಣಿಯ, ಇ.

ಅರಸನುಪ್ರವಡಿಸಿದನೆಂದ್ದ ನು
ವರವೇ ಕೋದರನಜ್ಞಾನನ ದೃಗು
ಸರ್ಸಿರುಹವರಳಿದವು ಮಾದ್ರಿಸುತ್ತರು ಮೈಮುಜಿಯು |
ಹರಿಯ ನೆನೆದರು ನಿದ್ದೆ ತಿಳಿದು
ಪರಿಜನಕೆ ಮುನಿನಿಕರವಿದ್ದು ದು
ತರಣಿ ಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಸತ್ತಲ್ಲ ತಿಜಪಸವ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ ||

—

ಮುನಿಜನಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಯಂಮುನಂ
ದನನ ಪಾದಕ್ಕೆಱಗಿ ಕಂಭುವ
ನೆನೆದು ಗವಸಣಿಗೆಯಲಿ ತೆಗೆದನು ಗರುವ ಗಾಂಡಿವನೆ |
ಜನಪ ಕೇಳ್ಯ ಕೊಳ್ಳಿನಲಿ ಸಿಂ
ಜನಿಯ ಸಿಕ್ಕಿದನಳ್ಳಿ ಶಿದು ಮೂ
ದರ್ನಿ ದಿಗಂತರವೈದಿಂದಿಂದಿಂದನು ಮಹಾಧನುವ ||

—

ಸ್ತೋರರತಲಯಭ್ಯೇರವನ ಹೂಂ
ಕಾರವೈರೀ ಸಂಹಾರ ಸುತ್ತಿಯೋಂ
ಕಾರವೈರೀ ಕಾಲ್ಯಾಂತರಾಂಡವವೇದಪಂಡಿತನ |
ಆರುಭಟೆಯೋ ಮೇಣ್ಟ ಶ್ರಿವಿಕ್ರಮ
ವೀರಪದಭಿನ್ನಾ ಒಜ್ಜೊಂಡಕ
ತೋರರವನೆನೆ ನೆಣಿದುದಜ್ಞಾನಚಾಕ್ರಟಂಕಾರ ||

—

ವಿನಿದಧ್ಯಾತರವವೆನುತ ವೈ
ಮಾನಿಕರು ನಡುನಡುಗಿದರು ಗ
ವಾತಿಶಯ ಗತವಾಯ್ತುಲೇ ಗಜಪುರದ ಗರುವರಿಗೆ |
ಆನಿರುತ್ತಿಯನುವರುಣಾವಾಯುಕ್ತ
ಕಾನುಧನಪಮಹೇಶರೆ ತರ
ಲಾನೆಯಲಿ ಹೊಣಿವಂಟನಂಬರಗತಿಯಲಮರೇಂದ್ರ ||

—

ನೆಂಟೀದುದಭ್ರದೊಳಿ ಮುರಗಳ ಮುನಿ
 ವರರು ಸಹಿತ ಯುಧಿಷ್ಠಿ ರಾಧಿಗ
 ಶರದುವೆಂಕವೆ ಹೊದಿ ದಿರು ಹರಿತಸಯನ್ಡಬಲವೆ |
 ತರುನಿಕರ ಗಿರಿನಿಜಯವಲ್ಲಿಯ
 ಪರಿಜನವ ತಣುಬಿದುಯ ತನಗಿದ
 ನರಸ ಬಣಿ ಸಲಳವೆ ನರನ ಮಹಾಸ್ತು ನಾಟಕವೆ || ೬

ಮೋದಲಲ್ಯೈಂದ್ರ¹ ಮಹಾಸ್ತು ವನು ಹೂ
 ದಿದನು ಹೊಗೆದುದು ಭುವನದಿಕ್ಕುಗ
 ಶೂದಣಿಮಂತ್ರ ಪಂತಿಸಿತು ರವಿರಥ ಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿ |
 ಉದಧಿ ಯುದಧಿಯ ತಣೀಯ ಗಂಟೆ
 ಕ್ಷುದುವು ಹರ ಹರ ಹೇಣಿಬಾರದ
 ಹೊದರು ಹೊದಿಸಿತು ಕೀರ್ತಂವೇಲಣ ಜಗದ ಹಂತಿಗಳ || ೭

ಅಹಹ ಬಂದುದು ಭುವನವಿದು ವಿ
 ಗ್ರಹದ ಸಮಯವೆ ತಮ್ಮ ಲೀಲಿಗೆ
 ಕಂಡಕರುತ್ತಿಗಳು ತಂದರ್ಯೈ ತ್ರೈಜಗಕೆ ತಲ್ಲಣವೆ |
 ರಹವಿದೇನೆಂದಭ್ರತಳದಿಂ
 ಮಹಿಗೆ ಬಂದನು ದೇವಮುನಿ ದು
 ಸ್ವಾಹಿದೇನ್ಯೈ ಪಾರ್ಥ ಹೋ ಹೋ ಸಾಕು ಸಾಕೆಂದ || ೮

ತೊಡಡಿರು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತು ವಿದು ಭಾಯ್
 ಗಡಿಯನಿದು ನಿಮಿಷದಲಿ ಭುವನವೆ
 ನಡಗಿ ತಣೀಯದಿದೊಂದು ಮತ್ತು ಇಂಭುವಾದಿಗಳ |
 ತೊಡಡಿರು ಸಂಹಾರಸಮಯವೆ
 ನಡೆಯಲನುಭವಿಸುವುದು ಜಗವಿದು
 ಕೆಡಿಸದಿರು ಕೆಡಿಸದಿರು ತೆಗೆ ತೆಗೆ ಯೆಂದನಾಮುನಿಬೆ || ೯

¹ ಮೋದಲೊಳನಲ್, ೪.

ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ತೊಡಜುವರೆ ನಿ
 ಉಕ್ಕ್ಯಾಶರವೇ ನೀನುಪಾಜೀಸಿ
 ತಕ್ಕೆಯವಲು¹ ಪಾಥ್ರ ಗಣಸೆಯ ಗುತ್ತಿನಂಬಿಗಳು |
 ಶಿಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಿಗೆ ಭಾಣಪೋಂದೆ
 ಉಕ್ಕ್ಯಾವಿದು ನೀನಣಿಯದುದಕೆ ವಿ
 ಉಕ್ಕ್ಯಾನಾದೆನು ತಾನೆನುತ ಮುನಿ ನುಡಿದನೆಜುಗನೆಗೆ || ೧೦

ಜರಮುಹಾಸ್ತು ರಿಗಳ ಲೀಲಿಯ
 ಸರಸ ನೋಡಲು ಬೈಹುದಾದೊಡೆ
 ಬೀರಸುವುದು ತತ್ತ್ವಮಯ ಸೈರಿಸು ನೃಪನ ಕಣ್ಣನವೆ |
 ಹೊಜಿವೆ ಹೇರಾಳಿದ ಮುಹಾಸಂ
 ಗರವಹುದು ಮುಂದಣಕಾವಿ
 ಸ್ತುರವ ವಿರಚಿಸಬಾರದನುಂಚಿತವೆಂದನಾಮುನಿಪ || ೧೧

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯಾ ನಾರದನ ನುಡಿ
 ಗುರುತರೆನೆಲೇ ಪಾಥ್ರ ನಾಬಿಲು
 ದಿರುವ ಮಗುಟಿಯಿಂದನು ಮುನಿಸನ ಮಾತ ಮನ್ಮಿಸಿದ |
 ಜರದುದಮರರ ಮೀಲೇ ನೋಡುವ
 ನೇರವಿ ದಿಗುಪೋಲಕರು ನಿಜಮಂ
 ದಿರಕೆ ಸರಿಬರು ದೇವಮುನಿ ಕಾಯಿದನು ಗಗನದಲಿ || ೧೨

ಇವರು ಕಾಮ್ಯಕಕಾನನವನನು
 ಭವಿಸಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದ ಹೊಜಿವೆ
 ಟಿವೆಗಡೆಯ ಪವತಕೆ ಬಂದರು ಯಾಮುನಾಹ್ಯಯದ |
 ದಿವಿಜರಿಪು ಹೈಡಿಂಬನಾತುದಿ
 ಗವರನೇಣಿಸಿದನು ತರಗ್ರದ
 ಅವನಿಪತಿ ಕೆಲದಿವಸವಿದಲ್ಲಿಂದ ಹೊಜಿವಂಟೆ || ೧೩

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಕಾರ್ತಿಕ ಕೇಳಿಯನ
ವರಮಂತಾಶ ನುಕ್ಕೆದಿದನು ವುನಿ
ವರರು ಸಹಿತೊಲನಿನಲಿ ನೂಕಿದನೋಂದುವತ್ತಿರವೆ |
ಧರಣಿಪತಿ ಬ್ಯಾಹದ್ಯಾಶಮು
ವರಕೆ ಬಂದನು ತಿಫ್ರಸೇವಾ
ವರಮಂತಾವನಕರಣನಿದ್ದನು ಪಣಂತಾಲೆಯಲಿ ||

೧೩

ಬಂದನೋಬ ನು ಪವನಸುತನೆ ಪ್ರ
ಜಂದನಟವೀತಟದ ಶಗಮ್ಯಗ
ನೈಂದಿಕೆ ಯ ಹಕ್ಕೆ ಯಾಡುಂಬೊಲದ ಸೋಂಕೆಗಳ |
ನಿಂದ ನೆಲೆ ನಿದಾಂಣ ಹಜ್ಜೆಗ
ಜಂದ ಭೇಧಿಸಿ ಕಂಡೆ¹ ಚತ್ತುಪ
ಸೆಂದು ಬಿನ್ನಾದ ಮಾಡುತ್ತಿರುನು ಭೀಮಸೇನಂಗೆ ||

೧೪

ಇದೆ ಮಹಾಕಾನನಷ್ಟು ನಸು² ದೂ
ರದಲಿ ವೃಕ್ಷತಾದೂರ ಲಕ್ಷೇಸರಿ
ರದನಿಕಳಭಕ್ತೋ ಇಡಿಖಿಲಾಲಾಯಸಾರಂಗ |
ಮೆದದ ರಹಿಯಲಿ ಮಾನಿಸರು ಸೋಂಂ
ಕಿದರು ಸೆಡೆಯವು ಹೊಲನು ಹೊದರಿ
ಕ್ಕಿಂದುವು ದಿಂಹದ ಹಿಂಡಿನಂತಿರೆ ಜೀಯ ಚಿತ್ತನು ||

೧೫

ಮೇಹು ಗಾಡಿನೋಳ ನರ ವೈಮೆಗೆ
ಸೋಂಹಿದರೆ ಸೂವೆಲೆಯ ಸೇಬು³
ಯಾಹವದಲೇ ತೋಳತೆಕ್ಕೆಯ ತೋಂಟಿ ತೇಗುವೋಡೆ |
ತೋಂಟಿನಲಿ ತೋದಳಾಗಿ ಗೋರಿಯ
ಗಾಂಧಿನಲಿ ಗುಹು ಗಡಬುಡಿಸೆ ಘುಲು
ಸಾಹಸಕಂಜವೆವು ನಿಂನೇಟೆಂದನಾಶಬರ ||

೧೬

1 ಜೀಯ, ಜ.

2 ಕಾಂತಾರವತಿ, ಜ.

ಕಂಡ ವ್ಯುಗ ವ್ಯುದೆಗೆಯದಿಕ್ಕೆಯ
ಹಿಂಡು ಹೊಳ್ಳಿನ ಹುಲಿಯ ಕರಡಿಯ
ಮಿಂಡವೆಂದಿಯ ಲಾವಣಿಗೆಯ ಉಲಾಯುಲಾಲನೆಯ |
ತೊಂಡು ವೊಲನ ತೊಡಂಕುನೆವಿಲಿನ
ಮಂಡಲಿಯ ನೀಳಿವ ಲಡ್ಡಿ ಯ
ಹಿಂಡುಗಳ ತೋಳಿಸುವೆನೇತೆಂದನನೀಲಜನ ||

೮೭

ಅಂಗ ಚಿತ್ತವನಿತ್ತನಾಶಬ
ರಂಗೆ ಬಲೆಗಳ ತೆಗಿಸಿದನು ಹಸು
ರಂಗಿಯನು ತೊಟ್ಟನು ಭಡಾಳಸೆ ಪದದೊಳ್ಳೆಕ್ಕೆಡವೆ |
ಸಿಂಗಶರಭವನಳವಿಗೊಡಲವೆ
ರಂಗಳಿಯಲಡುಪಾಯಲ್ಲಿಡಿಯ
ಜಂಗುಣಿಯೆ ಜೋಡಿಸಿದರಂದು ಜವಾಯ್ಲು ಜಾಯಿಲನ ||

೮೮

ಮೆಡಿದ ಕೊಡಕೆಗಳೊಡ್ಡಿ ದುರದೊಂ
ಸ್ವಿಡಿಸುನಡುಣಿನ ಕೊಂಕಿದುಗುರಿನ
ಕಡುನುನದ ನಿಮಾಂಸಜಂಫ್ಲೈಯ ಕೆಂಪಿನಾಲಿಗಳು |
ಸಿಡಿಲಫೆನೆಗಜ್ಞನೆಯು ಗಗನವೆ
ತುಡುಕುವಾಕುಳಕೆಗಳ ವೊರಹಿನ
ವಿಡುಕುಗಳ ನಾಯ ನೂಕಿದುವು ಹಾಸದ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ||

೯೦

ಹೆಸರನಾಯ್ಲು ಭ ಹಾಸಜೆರಿದು
ಬ್ಲಿಸ್ಟಲುಳಡರಿಗರಿದು ಹಿಡಿಮ್ಲಿಗ
ಮೆಸಗಿದುವು ಹದವಿಲುಗಳೊದೆದುವು ಹದೆಯ ಹರಹಿನಲಿ |
ನುಸುಳಿದುವು ವೊಲನುರಿಯ ಹೊಗೆಗಳ
ದೆಸೆವಿಡಿದು ಕೆದಣಿದುವು ಹೊಲದಲಿ
ಹಸುಬಹರಡಿಗಳೇನನೆಂಬೆನು ಶಕುನಸೂಜನೆಯು ||

೯೧

ಬ್ರಗಿಯನವೆತಕುನವ ಮೃಗವ್ಯೇದ
 ಸೋಗಡಿನಲಿ ನಿಲುಕಿದಮನೋಹವ್ಯ
 ತ್ರಿಗಳೊಳ್ಳಂಟಿ ವಿವೇಕಧಮ್ಸ ವಿಷಾರವಿಸ್ತೂರ |
 ಹೊಗರೊಗುವ ಹೊಂಗರಿಯ ಬಿಲುನರ
 ಖಾಗಳ ಹೊದೆನಡಿದುದವಿಯ
 ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸಿತು ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಂದಸಂದೋಹ |

—೨೭

ಭೂಂಡಿಗಳ ಬೆಳ್ಳಾ ರವೆಲೆಗಳ
 ಇಂದವಲೆಗಳ ತಡಿಕೆನಲೆಗಳ
 ಗುಂಡುವಲೆಗಳ ಬೀಸುವಲೆಗಳ ಕಾಲುಕಣಿಗಳ |
 ದಂಡಿವಲೆಗಳ ತೊಡಕುವಲೆಗಳ
 ಹಿಂಡುವಲೆಗಳ ಮಾಯಣದಂಟಿನ
 ವಂಡವಿಗೆವಲೆಗಳ ಇ ರಾತರು ಕೆದ್ದುತ್ತೆಗಲದಲಿ |

—೨೯

ಮಿನನೆಂಬೆನು ಭೂಪ ಹೊಕ್ಕನು
 ಕಾನನವನನೀಲಜನು ಕಬರವಿ
 ತಾನವಿಕಿ ದ ವೇಡೆಗಳ ಬೆಳ್ಳಾ ರಸುತ್ತುಗಳ |
 ಕಾನನದ ಹಳ್ಳಿದ ಶಿಲೇಹೇಳಿ
 ಸಾನುಗಳ ಗಡ್ಡರದ ಗಂಡ
 ಸಾಫ್ತಾನದ್ವಾರ್ಣಿಕಿಗಳಲಣಿದರು ಮೃಗಕುಲವೆ |

—೩೪

ಕಳ್ಳಜಿ ಹಾಸವನೆಳ್ಬಿ ರಿಸಿ ಕು
 ಪ್ರಾಳಿಸಿ ಕಂಶೀರವನೆ ವೋಚಿಗೆ
 ನಿಲುಕಿ ಕವಿದುವು ಬಿದು ಹಾಯ್ಯಾ ವು ಹಣಗಿ ತುಡುಕಿದುವು |
 ಸೆಳಿದುಪುಡಿದುಕು ಓಸಿ ಯೆಡಬಲ
 ಬಳಿಸಿದುವು ಮೇಲಾಷ್ಯಯ್ಯಾ ನಿಂದು
 ಇಂ ಓಸಿದುವು ಕುಸುಬಿದುವು ಕುನ್ನಿಗಳಿಳಿಮೃಗಕುಲವೆ |

—೩೫

ಬೇಟೆಯಾಡುವಾಗ ಮೃಗಗಳು ಇದ್ದ ಕ್ರಮ.

ಬೊಬೆಗಳ ಪರ್ಯಾಯದ ಮೈದಂಗದ
ಸಬಲಗೆಯ ಸೋರಿನಲಿ ಸುಜೆ
ವೆಳ್ಳಿರಕೆ ಹಿಂಡೋಡೆದು ಹಾಯ್ಯಾವು ಸೂಸಿ ದೆಸಿದೆಸಿಗೆ ।
ತೆಬ್ಬಿದುವು ಬೆಳ್ಳಾರವಲೆ ಹರಿ
ದುಬ್ಬಿ ಹಾಯು ರೆ ವೇಡೆಯವರಿಗೆ
ಹಬ್ಬಿ ವಾಯ್ಯೆ ನೇನಿಂಬಿನಗಣಿತಮೃಗನಿಪಾತನವೆ ॥

೨೮

ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದರು ಸಬಳದಲಿ ಇಡಿ
ವೆಕ್ಕ ಲನ್ಸನಳವಿಯಲಿ ಹರಿಣನೆ
ನಿಕ್ಕ ದರು ನಾರಾಜದಲಿ ಸ್ವೀವರಿದು ಸ್ವೀರಿಭನೆ ।
ನೊಕ್ಕ ದರು ಸುರಿಗಿಯಲಿ ಹೊದಣಲಿ
ಹೊಕ್ಕು ಹುಲಿಗಳ ಕೆಣಕೆ ಖಡಗದ
ಲಿಕ್ಕ ಡಿಯ ತೋಳಿಬಿದರು ತೊಱುದರಿಳಿಳಮೃಗಕುಲವೆ ॥

೨೯

ಗಾಯುವಡೆದೆಕ್ಕ ಲನ ರಭಸದ
ಜಾಯಿಲನ ಗಳಗಜನೆಯ ಪ್ರಾ
ರಾಯದೇಹಿನ ಕರೆದಿ ಕಾಣಾನೆಗಳ ಕಳಕಳದ ;
ನೋಯಲೊಳಲುವ ಶರಭಸಿಂಹಲು
ಲಾಯವ್ಯೆ ಕಶಾದೂರ್ಲಕಶಗೋರ್
ಮಾಯುವೊದಲಾಢಬಿಳಮೃಗರವ ತುಂಬಿತಂಬರವೆ ॥

೩೦

ಮುಳ್ಳಾದೊಡಕಿನೊಳ್ಳಂ ಕೂಡಲೊಂದೇ
ಸಿಲುಕಿ ನಿಂದುವು ಇಮೆರಮೃಗ ಮಣಿ
ಗಳಗೆ ಮೊಲಗೊಡುತ್ತಿರುಕಿನಲಿ ಹುದುಗಿದುವು ಚುಲ್ಲಿಗಳು ।
ಎಳ್ಳವೆಣಿಯ ನಡೆಗಲಿಸಿ ನಿಂದುವು
ಮೆಲೆತು ಸಿಂಹದ ಮಿಥುನ ಹಿಂಡಿನ
ಕಳಭವನೆ ಹಿಂದಿಕ್ಕು ವನಕರಿ ತೊಡಿದುವು ಪಡೆಯು ॥

೩೧

ಭೀಮನೇನನು ಸಿಂಹಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುದು.

ಪಡೆ ಬೆದು ಹೆಡಿತಳಿಸಿ ಪವನೆಜ
ಹಿಡಿದು ಬೀಸಿದನಾನೆಗಳನವ
ಗಡಿಸಿ ಸಿಂಹವ ಸೀಟಿದನು ಹೊಯ್ದಿತ್ತುವೆಕ್ಕಳನು |
ಮುಡದಲಱಿ ಘಟ್ಟಿಸಿದ ಮುಪ್ಪಿಟ್ಟುಯೋ
ಇಡನಿ ತಿವಿದನು ಹುಲಿಯು ಕರಡಿಯು
ಕೊಡಹಿದನು ಕೊಂಡನು ವಾಂತದೊಳಿಳಿಳಿಗುಂಪು ಗಕುಲವೆ || ೩-೨

ಆಗ ಒಂದು ಜಂಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಡಿದುದು.

ಕೂತನುಷಿಂಬಿಗೆ ಬೆದಳಿತರುಸಂ
ಫೂತದಲಿ ಹೆಬು ಠಿದಿಯಾಂದು ವಿ
ಬು
ಫೂತದಲಿ ಹಾಯು ದು ಕಿರಾತವೈಜವನೊಡಿದುಟಿದು |
ಕೂತನಱಿಯುಟ್ಟಿದನು ಶಬರ
ವಾತವೈಶಿದುದು ಹಿಂದೆ ಭೀಮನ
ಭೀತಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕುದು ಮಹಾಗಿರಿಗಢನಗಷ್ಟರವೆ || ೩-೩

ಮುಡುಹು ಸೋಂಕಿದೊಡುಲಿದು ಹೆನ್ನುರ
ನುಡಿದು ಬಿದ್ದುವು ಪಾದಫೂತದೊ
ಇಡಿಗಡಿಗೆ ನಗಿ ದುದು ನೇಳನುಬಿ ರದ ಬೊಬೆಯಲಿ |
ಇಡಿದುಬಳುಜಾಥವಾಂಡವನೆಲವೆ
ಗಡೆಯ ಭೀಮನ ಕಳಳಕಳಕೆ ಕಿವಿ
ಯೋಡೆಯೆ ತೀದುದು ನಿದ್ರೆ ಮುಖಿದಿಕ್ಕೆ ಯ ಮಹೋರಗನ || ೩-೪

ಅದನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಸರ್ವ
ಭೀಮನನ್ನು ಹಿಡಿದುದು.

ತೆಕ್ಕೆ ಸಡಲಿತು ತಂಗೆಲೆಯ ಹೊದ
ಂಕ ಲಿಸಿ ಮೈಮುಖಿಯಲನಿಲಜ
ನೆಕ್ಕುತ್ತಳಿದಲಿ ವೇಲೆ ಹಾಯ್ದಿನು ಕಾಣದಹಿಪತಿಯು |

ಸಿಕ್ಕ ದುನ್ನ ಹೆದ್ದೊಡೆಗಳುರಗನ
ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಘಣಿಪತಿ
ಡೊಕ್ಕ ರಕೆ ಜಬಿದನು ಬಿಗಿದನು ಭರ್ತನ ಹೇರುರವೆ || ೪೫
ಅದನ್ನ ಬಿಡಿಸಲು ವಹಾಡಿದ ಭೀಮನು ಪ್ರಯತ್ನ
ವೈಫಾವಾಗುವಿಕೆ.

ರುಂಡಿಸೆಯ ರುಂಡಿಸಲು ಬಿಗುಂಡತಿ
ಗಾಧಿಸಿತು ಕೊಡಹಿದೊಡೆ ಮಿಗೆ ಮೈನ್
ಗೂಡಿ ಬಿಗಿದುದು ಭುಜಗವಳೆಯದ ಮಂದರಾಧಿಯನ್ |
ರೂಧಿಸಿದ ಭುಜಬಲದ ಸಿರಿಯೆ
ಕಾ ಕಿತೇ ತನಗೆನೆನುತ ಶಾಡಾ
ಶಾಡಿಯಲಿ ಕಾತರಿಸಿ ಕಳಿವಳಿಸಿದನು ಕೆಲಿಭೀಮು || ೪೬

ಭಟ್ಟ ಮೆರಳೆ ಸಂತ್ಯೇಸಿ ಕೊಂಡಟ್ಟ
ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಗದೆಯಲಿ ಹೊಯ್ಯಾ ಬಿಗುಂಡಿನ
ಕಟ್ಟಕವನು ಬಿಚ್ಚಿದನು ಹೆಚ್ಚಿದನುಬಿ ಬೊಬಿ ಪ್ರತ |
ಪುಟ್ಟದ ಕಂತುಕದಂತೆ ಘಣಿ ಲಟ್ಟ
ಕಟ್ಟಿಸಲ್ಪಾಕಿತು ಮತ್ತೆ ಗಿಡಗನ
ಪುಟ್ಟದ ಗಿಳಿಯಂದದಲಿ ಗಿರಿಗಿರಿಗುಟ್ಟಿದನು ಭೀಮು || ೪೭

ಆಗ ಅಪಕೆಕುನ್ನೊಳಕನೆಯಿಂದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕ ಧರ್ಮ
ರಾಯನು ಬಂದುದು.

ಅರಸ ಕೇಳತ್ತಲು ಮುಪ್ಪುತನ
ಹೊರೆಯಲಾಯ್ಯಾ ತ್ವಾತೆತತ ನಿ
ಪು ರವಿದೇನೋ ದ್ಯುವಕ್ಕ ತಫ್ಲವಾವುದಿದಕೆನುತ |
ಕರೀಸಿ ಧೌಮ್ಯಂಗಣುಹಲಿದು ನ
ಮೃತಸುಗಳಿಗಪಷ್ಟಾತ್ಸೂಳಕ
ವಣಿದಿದಱ ನಿವಾಜವೆಂದರೆ ನೈಪತಿ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೪೮

ಭೀಮೆನಾವೆಡೆಯೆನೆ ಕಿರಾತ
 ಸೊತ್ತೊಮನೆಹಿತ ಮೃಗ್ಯೈಕೇಳೀ
 ಕಾಮನ್ಯೆದಿದನೆನಲು ನ್ಯಾಪ ಹೊಣವಂಟನಾಹ್ಯೇಣಕೆ ।
 ಭೂಮಿಸುರರೋಡನ್ಯೆದಿ ಬರೆ ಸಂ
 ಗ್ರಾಮಧಿರನ ಹೆಚ್ಚೆ ವಿಡಿದು ಮ
 ಹೀಮನೋಜರನಾಣಿ ಹೊಕ್ಕು ನು ಘೋರಕಾನನವ ॥   ೪೮

ವನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಕ್ಷಾಂತನಾದ ಭೀಮನ ದಕ್ಷನ.

ಹುದುಗಿದಗ್ಗ ದ ಸತ್ಯದುತ್ತಾ
 ಹದ ನಿರೂಪತ್ವಾಸದಲಿ ಗದು
 ಗದಿಪಕ್ಂಥದ ತಳತಭಂಗದ ತಿರುಗುವಾಲಿಗಳು ।
 ಹೆದರೆದೆಯು ಹೇರಾಳುಕೋಕದ
 ಕೆದಱುಗೇಶದ ಕೆಳಕೆ ಜೋಲಿದ
 ಗದೆಯ ಗರುವಾಯುತ್ತದ ಭೀಮನ ಕಂಡನವೇಶ ॥   ೪೯

ಅದಕ್ಕೂ ಇಸ್ತ ರ ರಾಯನ ಚಿಂತೆ.

ಅಕಟ್ಟಿಹಂದನುಭವಿಸಿದೆನ್ನ ಕಂ
 ಟಿಕ ಹಲವನೀಪರಿಯ ಬಲುಕಂ
 ಟಿಕ ಮಹಾಕರ್ಮಮದೊಳಿದ್ದಿತೆ ನಿಧಿ ಮಹಾದೇವ ।
 ವಿಕಟಮದನಾಗಾಯುತತ್ವ
 ಇಕನ ಸೂಹಸವಡಗಿತೇ ವನ
 ವಿಕಟಭುಜಗಾಟೋಪ ಶೈಳಯೋಳಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ॥   ೫೦

ಮನು ಕುಂತೀಸುತನಪಾಯವೆ
 ದೇನು ಘಣೆಬಂಧದ ವಿಧಾನವಿ
 ದೇನು ನಿನಗೆ ವಿನೋದನ್ವೋ ತ್ರಾಣಾ¹ ಪಂಚಯವಿಧಿಯೋ ।

¹ ಪಾಠಾ, ಜ.

ವನಿದಕೆ ಕತ್ತಣ್ಯ ನಮಗೇ
ಹಿನೆದೆಸೆಗೆ ನಿಮಿತ್ತ ದುಷ್ಕಲತ
ವೇನು ಶಿವ ಯೆಸುತ ಸುಡಿಸಿದನನಿಲನಂದನನ ॥   ೪೮

ನೋಡಿದನು ಕಂಡೆಟಿದು ಕಂತಕೆ
ಹೊಡಿದುರಗನ ಘೋರಬಂಧದ
ಗಾಥದಲಿ ನುಡಿ ನೆಗ್ಗಿ ನುಡಿದನು ಬೆರಳ ಸನ್ನ್ಯಯಲಿ ।
ಶೇಡಾದನಜಾತಿರಿಪ್ತ ವೊ
ತಾಡಿದನಹಿಪತ್ತಿಯ ನೆಲೆ ನಾ
ಡಾಡಿಗಳ ನಾಟಕದ ಫಳಿಯಲ್ಲಾ ರು ಹೇಣೆಂದ ॥   ೪೯

ಆ ಸರ್ವವನ್ನ ಕುರಿತು ಧರ್ಮರಾಯನ ಪ್ರಕ್ಕಿ.
ಅನಿಲಸುತನೆಪರಾಧಿಯೋ ನೀ
ವಿನಯಹಿನನೋ ವೇಲ್ಲಾ ಪರಪೀ

ಡನವೈಧಾದುಪಷ್ಟ ಮ್ರಂಸಂಗ್ರಹ ಬೇಹುದೇ ನಿನಗೆ ।
ದನುಜನೋ ಗಂಥವ್ರನೋ ಯಂ
ಹ್ರನೋ ಸರೀಸ್ತ ಪರೋಪದಿವಿಜೇಂ
ದ್ರನೋ ನಿಧಾನಿಸಲಭಿಯೆ ನೀನಾರೆಂದನವನೀತ ॥   ೫೦

ಕೇಳಿದನು ಫಳಿ ಭೀಮಸೇನನ
ಮೌಳ ತಲ್ಪದ ತಲೆಯ ಹೊಳಿನ
ನಾಲಗೆಯ ಜೂರಣದ ರುಡಿತೆಗೆ ಇಲಿಸುವಾಲಿಗಳ
ವೇಲುವೋಗದಲಿ ನೃಪನ ನುಡಿಗಳ
ನಾಲಿಸುತ ನುಡಿದನು ಕರಾಳ
ಭೀಳದಂಪತ್ತಾ ಹಂತರವಿಸಂಸುಳಂಟಿಯೆಗಳ ಜಡಿದು ॥   ೫೧

ಆಗ ಸರ್ವದ ಉತ್ತರ.

ಪನಹನು ನಿನಗೀತ ನೀನಾ
ರೇನು ನಿನ್ನ ಭಿಧಾನ ವಿಕ್ರಾನ
ಸೂನುವೋ ಹೈತ್ರಿಯನೋ ವೈಶ್ವನೋ ಶೂದ್ರಸಂಭವನೋ ।

ವನು ನಿನಗೀಬನಕೆ ಬರವು ನಿ
ದಾಸವನು ಹೇಳೆನಲು ಕುಂತಿಯ
ಸೂನು ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಪರದ ಸಂಗತಿಯ || ೪೬

ಸೋಮವಂಶಪರಂಪರೆಯಲು
ದಾ ಮೆಪೊಂಡುಕ್ಕಿ ತಿಪ್ಪ ಜನಿಸಿದ
ನಾಮೆಹೀಶನ ಸುತಯುಧಿಪ್ಪಿ ರನೆಂಬುದಭಿಧಾನ
ಭೀಮನೀತನು ಪಾಫ್ರೆನಕುಲಸ್
ನಾಮಸಹದೇವಾಲ್ಯಾಪಾಂಡವ
ನಾಮಧೇಯರು ನಾವೆ ಯೆಂದನು ಭೂಪನಾಷಣಿಗೆ || ೪೭

ಬೀತುದಬಿಳ್ಳುತ್ತ್ವಯ್ಯ ಕಪಟ
ದ್ವಾತದಲಿ ಕಾರಿವರು ಕೊಂಡರು
ಭೂತಳದಲೇಮಾಯ್ಯ ಬಟೆಕಪಿಂಪರಿಭ್ರಮಣ |
ತ್ರಾತನೆನ್ನ್ಯಾಡಹಿಟ್ಟೆದನು ನೀ
ನೀತನನು ಬಿಡಬಹೊಡಿ ಬಿಡು ವಿ
ಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಪರಮಿದೆ ಧಮ್ಮ-ವಿನಾಶಕರವೆಂದ || ೪೮

ಆದೊಡೆಲೆ ಧರಣೀಶ ಧಮ್ಮವೆ
ನಾದರಿಸುವ್ಯೈ ಧಮ್ಮವೆಂಬುದು
ವೀದವಾಗ್ರವಲ್ಲಿ ಸುಧಮ್ಮದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ |
ಕ್ಷೇದುಪುಣ್ಯಾಡಿ ಕಾದು ನಿನ್ನ ಯ
ಸೋದರನ ಬಿಡುವಿನು ಮನ್ಯ ಪರಿ
ಬೀದವನು ಬಿಸುಣಿನ್ನು ಧಮ್ಮರಹಸ್ಯವಿಸ್ತರವ || ೪೯

ಉಸುರಬಹುದ್ದೈ ಧಮ್ಮತತ್ತ್ವ
ಪ್ರಸರಣವಿದೇ ಯೆಂದು ನೀ ಶಂ
ಕಿಸಲು ವೇದಸ್ತುಲಿತಿಪುರಾಣತಾಣ ತುಟ್ಟಸದೆ |

ಎಸೆವೆ ವಿಪ್ರರ ಮತ್ತಿಗೆ ಸಂಭಾ
ವಿಸುವೆ ಧರ್ಮವನೆಂತಹವನೆನು ನೀ
ಬೀಸೋಳಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಹುಷಂಗೇ ವಿನಯದಲಿ || ಅಂ

ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಎಸೆವೆ ವಿಪ್ರರ ಮತ್ತಿಗೆ ಸಂಭಾ
ವಿಸುವೆ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನಭಿವ
ಣಿ-ಸುವೆನೆಂದ್ಯೈ ಭೂಮಿಪತಿ ಭೂದೇವಕುಲದೊಳಗೇ |
ಎಸೆವೆ ವಿಪ್ರನೆದಾರು ಪರಿಶೋ
ಭಿಸುವುದೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವೇತಂ
ದೆಸೆಯೋಳದನೇ ಮುನ್ನ ಹೇಜನೆ ರಾಯನಿಂತಿಂದ || ಅಂ

ಧರ್ಮರಾಯನ ಉತ್ತರ.

ಉರಗ ಕೇಳಿ ಪಿತೃವೂತ್ತ್ವವಂತೋ
ತ್ವರವಿಶುದ್ಧಸದಾಗ್ನಿಯೋತ್ತಾ
ಚರಿತವಾಸ್ತ್ವಧಾರ್ಯಾಯ ಸತ್ಯವೆಹಿಂಸೆ ಪರಿತೋಷ |
ವರಗುಣಂಗಳವಾವನೆಲಿ ಗೋ
ಚರಿಸಿತಾತನೆ ವಿಪ್ರನೆಂಬರು
ಹಿರಿಯರೆಂದನು ಧರ್ಮಸುತ ನಹುಷಂಗೇ ವಿನಯದಲಿ || ಅಂ

ಆಯಿತಿದು ಮತವಾದುದ್ಯೈ ಸ್ತು
ಧ್ಯಾಯವೆಂಬುದದೇನು ಸತ್ಯದ
ಕಾರುವಾವುದಹಿಂಸೆ ಪರಿತೋಷಂಗಳದೇನು |
ರಾಯ ಹೇಣಿದಳಿರವ ನಿಜಗುಣ
ದಾಯತವನೆನೆ ಧರ್ಮವೆತಿರಮೆ
ಣೇಯವನೆ ನಹುಷಂಗೇ ವಿವರಿಸಿದನು ಮಹಿಷಾಲ || ಅಂ

ನಿಯತವೀಕ್ಷೇತ್ರದಿಂಬಿತೀ
 ದ್ವಿಯದ ನಿಗ್ರಹ ದವಸೆನಿಸ್ಯಾದು
 ಭಯವನಿತರಿಗಾಜರಿಸದಿಹುದೇ ಯಂತಿಂಸೆ ಕಣ |
 ನಯವಿದನೆ ಜಿತ್ತುವಿಸು ಲೋಕ
 ತ್ರಯವನೊಂದೇ ಸತ್ಯದಿಂದವೇ
 ಜಯಿಸಬಹುದಾಸತ್ಯವೃಳಿನೆ ವಿಪ್ರನವನೆಂದ ||

ಖಿ

ಸತ್ಯವೇ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಸತ್ಯವೇ
 ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಿಧಾನ ಸ್ಥಿಂದೇ
 ಸತ್ಯವೇ ಜನ ಹೋಮ ಯಜ್ಞ ಧ್ಯಾನದಾನತಪ |
 ಸತ್ಯವೃಳಿರೆ ಶೂದ್ರ ದ್ವಿಜರಿಂ
 ದತ್ಯಧಿಕನಾದ್ವಿಜರೋಳಗೆ ವರ
 ಸತ್ಯಹೀನನೆ ಹೀನಜಾತಿಗನೆಂದನಾಭೂಪ ||

ಖಾ

ಧೀರಾವನು ಧಿಟ್ಟುನಾರು ವಿ
 ಕಾರಿ ಯಾರು ವಿನಿತನಾರಾ
 ಉರಹಿನಾದಾರು ಸುಪ್ರತೀಯಾರು ಶತನಾರು |
 ಕೂರನಾರತಿಕಪ್ತುನಾರು ವಿ
 ಉರಿ ಸೂರು ವಿಮುಕ್ತನಾರು ವಿ
 ದಾರನಾರಿಹಪರಕೆ ಭೂಮಿಾಪಾಲ ಹೇಣಿಂದ ||

ಖಿ

ನಾರಿಯರ ಕಡೆಗಳ ಹೊಯಿ ನ್ನ
 ಧಾರೆಗಳುಕದ ನಾವನಾತನೆ
 ಧೀರನಾತನೆ ಧಿಟ್ಟುನಂಬಲುಯರುಬ್ಬು ಗವೇಳಿದಲಿ |
 ಮೇರೆದಪ್ಪಿದವನೆ ವಿಕಾರಿ ವಿ
 ಉರಪರನೆ ವಿನಿತನಾನ್ಯ
 ಉರಯುತನಾಭಾರಿನನು ಘಣಿಷ ಕೇಳಿಂದ ||

ಖಾ

ಕೃತಕವಲ್ಲದೆ ದ್ಯಂದ್ಯಸಹನೇ
ವ್ರತಿ ಮುಮುಕ್ಷು ವಿಚಾರಿಯುಕ್ತನು
ಕೃತಕನೇ ಶತನಪ್ರಗಳ್ಬಿಕೃತಪ್ಪನೇ ಕಂತ್ರರ |
ಹ್ಯಾತಿಗೆ ಲೋಭಿಯೆ ಕವ್ಯನಾಶ್ವನಿ
ರಥನೆ ಮುಕ್ತನು ವೇದವೊಗ್ರಂ
ಖ್ಯಾತನೆ ಲೋಕದ್ವಯಕೆ ದೂರನು ಸರ್ವ ಕೇಳಂದ || ಅ೪

ಆರು ಭಂಡರು ಸುಜನನಿಂದ್ಯದ
ದಾರು ಹಾಲಾಹಲಸರೂಪಕ
ರಾರು ಸಾಹಸಿಯಾರು ಸಂಜ್ಞನರಾರು ಶುಚಿಯಾರು |
ಆರು ಹಗೆ ಸಭರಾರು ಸೇವ್ಯರ
ದಾರು ದುರ್ಬಳರಾರು ದುಸ್ಪಂಹ
ರಾರು ದುರ್ಮತಿಯಾರು ಧರ್ಮಾಜ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಂದ || ಅ೯

ವ್ಯಾಸನಿ ನಿಂದ್ಯನು ರಂಡೊಳ್ಳೊಡಿಯನ
ಬಿಸ್ಟು ಹೋಣನೆ ಭಂಡನತಿಸಾ
ಹನಿಕನೇ ಸೇವಕನು ಮಿತ್ರದೊಂಹಿಯೇ ವಿಪ್ರನು ಕಣ |
ಪಿಸುಣನೇ ಹಗೆ ಪರಸತಿಗೆ ಮನ
ಮಿಸುಕದವನೇ ಶುಚಿ ಪರಾಧರ
ವ್ಯಾಸನಿಯೇ ಸಂಜ್ಞ ನನು ಸರ್ವಾಧಿಕ ಕೇಳಂದ || ಶ೦

ವಿನುತಪರತತ್ವಜ್ಞ ನತಿಸೇ
ವ್ಯಾನು ಸುದುಲಭಣನೇ ಜಿತೀಂದ್ರಿಯ
ನನುಗಣನೆ ಸಬನು ಸೈರಿಸದವನೆ ದುಸ್ಪಂಹನು |
ಮನುಜರಲಿ ದುರ್ಮತಿಯಲಾ ದು
ಜಾನರಿಗಾಶ್ರಯವೆಂದು ತೋಜಿದು
ದಿನಗೆ ನಿಸಂಗಭಿಮತವೆ ಸರ್ವಾಧಿಕ ಕೇಳಂದ || ಶ೧

ಅಹುದಲೇ ಬಟಕೇನು ವಿದ್ಯಾ
 ಮಹಿಮೆ ದಾನತಪೋಗುಣಕೆ ಸ
ನ್ನಿಹಿತನಿಧಮುದಲಿ ಸತ್ಯಾಚಾರಶೀಲದಲಿ ।
 ಕುಹಕೆಯಲ್ಲ ವಿರೋಧಿಯಲ್ಲತಿ
 ಸಹಜನ್ಯ ಸಾರಜ್ಞನಲ್ಲಿನ
 ಬಹುದೆ ನಿನ್ನ ಕುತಿಗಳನೆಂದನು ನಹುಪನರಸಂಗೆ ॥   ೬೩

ಅರನ ಕೇಳ್ಯ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜವೆ
 ಹೊರೆವುದೇ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಕ್ತಿ
ಸ್ವರೂಪ ನೀನಿಧಿಪ್ರಾಯದ ಸಾರಸಾಜ್ಯದಲಿ ।
 ಮೆಳೆದೆಲಾ ವಿಪ್ರಾವಮಾನವೆ
 ಸರಿಗೆ ನಂಜ ಕಣಾ ಮಹಿಂಸುರ
 ವರರುಪಾಸನೆ ನಿನಗೆ ನೀ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂದ ॥   ೬೪

ನೂಡಿಯಜ್ಞ ದಹೊಯ್ಯ ರಿಗೆ ಹರಿ
 ದೇಹಿದಿನು ಸುರಭತಿಯ ಪೀಠವೆ
ನೋಽಜಾಗುಡಿಸಿತು ಪದವಿಯದು ವಿಪ್ರಾವಮಾನದಲಿ ।
 ಮಾಣಮಾತೇನ್ಯ ಮಹಿಂಸುರ
 ರೇಖಿಸಿದರೇಣುಷುದು ಮುನಿದರೆ
 ಕಾಣಿಸುವರ್ಯ ಕೊಳಿಟಯಜ್ಞ ವನೆಂದನಾಂಹಂಪ ॥   ೬೫

ಸಹವು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು
 ಕುರತು ಹೇಳಿದಾದು.

ಎನ್ನ ವೈತ್ಯಾಂತದ ನಿದಾನವೆ¹
 ಮುನ್ನ ನೀ ಬೀಸಗೋಳಿಲು ಹೇಳಿದೆ
 ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ಭಿಧಾಂವನವು ನೀನಾವನೆಂಬುದನು ।

¹ ರಹಸ್ಯವ, ೩.

ಇನ್ನು ಕೇಳುವೆನೆಲು ನಿಮ್ಮೆಲಿ
ಮುನ್ನಿನವನು ಯಾವಾತ್ಯಾಯ್ಯನು
ತನ್ನ ನಾವೆನೆ ನಹುಷನೆಂಬುದು ನೃಪತಿ ಕೇಳಂದ ॥   ೬೫

ಮಾಡಿದೆನು ಶತಮಣವೆನದು ಹೋ
ಗಾಡಿತಿಂದ್ರನನಲ್ಲಿ ತನಗೆಡೆ
ಮಾಡಿತರಮನೆ ಕಂಡುಧಾತ್ತಿಂಸ ಕೋಟಿಗಳು |
ನಾಡು ಬಿಂಡಿನಗಾಯ್ಯ ವಶ ಖಯ
ಶೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಷ್ಣದದಲಿ
ರೂಢಿಸಿದೆನದನೇನ ಹೇಳುವನೆನತ ಬಿಸುಸುಯ್ಯ ॥   ೬೬

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ರಂಭೆಯಾರ್ವಾ ಶಿ
ವರತಿಲೈತ್ತನೆ ಗೌರಿ ಹೇನಕಿ
ಸುರಭಿ ಗಂಧಿನಿ ಮಂಜುಫ್ಲೋಪೆ ಸುಕೇಶಿ ಮೊದಲಾದ |
ಸುರಸತಿಯನ್ನ ರವೆನೆಯ ತೋ
ತ್ತಿರುಗಳಾದರು ಮೂಳುಲಕ್ಷ್ಯದ
ಹೋಣಿ ಮೂವತ್ತಾಟುಸಾರಿರವೆಂದನಾಣಹುಷ್ ॥   ೬೭

ಕಳಸು ನಾರಿಯರಿರಲು ಬಯಲಭಿ
ಲಂಪೆ ದಿವಿಕೇಶ್ವರನ ರಾಣೀ
ವಾಸದಲಿ ಕಂಗಟ್ಟಿ ತಂದುದು ತನ್ನ ನೀವಿಧಿಗೆ |
ಮಿಾಸಲಿನ ಮಾನಿನಿಯರಲಿ ಮನ
ದಾಸೆ ಮನುಜರ ಮುಖೀಪುದಕೆ ತಾ
ನೈಸೆ ದ್ವಾಂತವೆಂದನು ನಹುಷನರಸಂಗೆ ॥   ೬೮

ಅಧಿ ಬಿದು ದು ಶಚಿಯ ಹೇಳಣ
ವೇಧೀಯಲ್ಲಿ ವಿಟಬುದ್ಧಿ ಸಿರಿಗೆ ವಿ
ರೋಧಿಯ್ಯ ಸಲೆ ಸತಿಯುಪಾಯವ ಮಾಡಿ ಇಷಿಗಳಿಗೆ |

ಬೋಧಿಸಿದುವರೆನ್ನ ವಾಹನ
ಸಾಧನವೆಯಾದರು ಮುನೀಂದ್ರ ವಿ
ರೋಧವಾಯ್ತುನಗಲ್ಲಿ ಶರಿಸಿದನಂದಗಂಗ್ರೈಮುನಿ || ೬೮

ಸರ್ವ ಪರಿಸರ್ವ ತ್ವಮಿನೆ ಘಡ
ಸರ್ವ ನಿನಾಗೆನಲು ತನ್ನ ಯಾ
ದರ್ವಾವನು ಕೆಡೆನೂಕಿ ಬಿಡ್ಡಿನು ಮುನಿಯ ಜರಣದಲಿ |
ಸರ್ವತನದನುಭವಕೆ ಕಡೆ ಯೆಂ
ದಪ್ಯದೆನೆ ಧರ್ಮಜನ ವರವಾ
ಗ್ರಹಣದಲಹುದೆಂದೊಡಿದು ಸಂಘಟಿಸಿತೆನಗೆಂದ || ೬೯

ಎನುತ ದಿವ್ಯಾವಯವಕಾಂತಿಯ
ಮಿನ್ಹಾಗೊಳಿಜರದೇಷ್ಟೇ ಮೂಡಿದು
ವನಿಮಿಷಾಂಗದಲುರಗಕಾಯದ ಕೋತಳೆಯನುಗಿದು |
ಜನಪ ನಿನೆಷ್ಟು ಡಹುಟ್ಟಿದನ ಕೊ
ಳ್ಳುನುತ ಹೇಮವಿಮಾನದಲಿ ಸುರ
ವನಿತೆಯರ ವೋಲಗದಲೇಸಿದನು ನಹುಪನಭ್ರಂಧಲಿ || ೭೦

ದುಗುಡದಲಿ ಬರೆ ಭೀಮಸೇನನ
ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಡಪ್ಪಿದನು ಶೇದದ
ಹೊಗಬ್ಬಿದೇಕೆ ವೃಥಾಮನೋಪ್ಯಥಯ ತಾಳಿರು |
ಜಗವಣಿಯೆ ನಮ್ಮನ್ಯಯದ ಪೂ
ವರ್ಗಾನಲಾ ನಹುಪಂಗೆ ಬಂದು
ಬೆಗೆದ ಹದನಿದು ನಮ್ಮೆ ಪಾಡೇನೆಂದನಾಭೂಪ || ೭೧

ನಿನ್ನ ದೇಸೆಯಿಂದಾಯ್ತುಲೇ ಪ್ರತಿ
ಪನ್ನ ಶಾಪವಿನೋಷ್ಟೆ ವಿದಱಲಿ
ನಿನ್ನ ದರ್ವಾಕೆ ಹಾನಿಯೇ ಹೇರಾಳಸುಕ್ಕಿ ತವಿದು |

ತನ್ನ ರಿಪ್ಪುವೇಕ್ಕಿ ಸದೆ ಪರ
ರುನ್ನ ತಿಯ ಬಿಂಬಿಸುವರು ಸಜ್ಜ ನೆ
ರಿನ್ನ ಸಾಕೆಂದೊರಿಸಿದನು ಕಂಬನಿಯನನಿಲಜನ ೧ || ೩೭

ತೀಳುಹಿ ತಂದನು ಸರ್ಕಳಮುನಿ ಸಂ
ಕುಲಸಹಿತ ತನ್ನ ಶ್ರಮಕೆ ಕೋ
ಮಲೆಯ ಸುಡಿಯಲಿ ಬಿಡಿಸಿದನು ಭೀಮನ ಮನೋವ್ಯಾಧಿಯ |
ಅಳಪು ನಮೆಗೆಲ್ಲಿಯಂದಪಾಯಂದ
ಜಲಧಿಗಳು ಬತ್ತುವುವು ಯಂತುಕುಲ
ತಿಲಕಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ || ೩೮

ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗದು.

ಜದಿನ್ನೆದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ.

ಕರುಣಿ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಪೂಂಡವೆ
ಧರಣಿಪನೆ ಸಂತ್ಯೇಸಿ ಯಾದವ
ರರಸನಿರೆ ಬಂದರು ಮೃಕಂಡತನ್ನಾರದರು ೨ ||
ಧರುಂಭಿಂಬಾರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಗೋಳಿಸಿದುದು.

ಜಿತ್ತುವಿಸು ಜನಪೇಜಯ ಜ್ಞಿತಿ
ಪೂರ್ತುಮನೆ ಧರುಂಜನ ಮುಖದಲಿ
ಕೆತ್ತುದುಗುಡವೆ ಕಳಿತೆ ಭೀಮನ ಶೀರಷನು ಬಿಡಿಸಿ ೩ |

೧ ಪವನಜನ ಕಂಬನಿಯ, ಇ.

೨ .... ನಿಂದ ನು ಸರ್ಕಳಮುನಿಜನಸಹಿತ ವನದೊಳಗೆ, ಇ.

೩ ಭೀಮನ ತಂದರಾಶಿಮಕೆ, ಇ. ಇ.

ಮತ್ತು ಕಾಶಿನಿ ಧೌಪ್ಯನೆಲಿಲಮು
ಹೋತ್ತ ಮರು ಪೀಠುಂಪಮಧುರರ
ಸೋತ್ತ ರದ ಸುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾದಿದರ್ನಿಲಜನ ಮನವ ||

೮

ಮುಗಿಲು ಬಳಿತುದು ಬಳಿಯಗಡಿಯಡಿ
ಗಗನಕಂಳಿದುದು ಕೊಂಡನೆಲನನು
ತೆಗೆದು ನಿಂದುದು ಹೇಡಿಯಂಗದವೋಲು ನದೀನಿವಹ |
ನಗುವ ಕೊಳನ ಚಕೊರಜಕಯ¹ ಹಂ
ಸೆಗಳು ವೇಳಿದುವು ನಗುವ ತುಂಬಿಯ
ಸುಗುಡತನ ತಾವರೆಯೊಳಿಸೆದುದು ಶರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ||

೯

ತಿರುಗಿ ಕಾಮ್ಮಿಕವನಕೆ ಬಂದುದು.

ಸವೆದುದೀನನವಿಲ್ಲಿ ಫಲಮೃಗ
ನಿವಹ ಬೀತುದು ನಮ್ಮೆ ಕಾಲಾ
ಟವನು ಸೈರಿಸಿ ನಿಲುವ ವನವನು ಕಾಣ ತಾನೇನುತ |
ನಮಗೆ ವಂಗಟಾಕಾಮ್ಮಕದ ವನ
ಭವನವೈ ಸಲೆ ಯೆನುತಲಾಮುನಿ
ನಿವಹಸಹಿತವನೀತ ಕಾಮ್ಮಕವನಕೆ ನಡೆತಂದ ||

೧೦

ಆಶರತ್ತಾ ಲವನು ತದ್ವನ
ವಾಸದಲಿ ನೂಕಿದನು ಮುನಿ ಪರಿ
ತೋಪವಂಗಸ್ತರಣಿ ಸೂಚಕ ಶಕುನ ವೋದಲಾದ |
ಮಿಂಸಲಟಯಲು ಹರುಪದ ಸದಾ
ನೇಶದಲಿ ಮನಪುಕಿ ಹಿಗಿದ
ನೀಶಕುನಸುಮಾನ ಯಿದಕೇನಹಂಡೊ ಫಲವೆಂದ ||

೧೧

¹ ಭಾಗತೀಯ, ಜ.

ಇದಕೆ ಕೃಪಾ ಗಮನವೇ ಫಲ
ದುದಯನ್ನೈ ಸೀತೆ ಯೆನುತ್ತಿರೆ ಬಂ
ದಿದಿರು ನಿಂದನು ದಾತನೋಭ್ಯನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯ |
ಇದೆ ಕೃಪಾನಿಧಿ ಬಂದನಸುರಾ
ಭ್ಯಾದಯಫೋತಕ ಬಂದ ರಿಪುಭಿಲ
ಮೆದನರಂಧನು ಬಂದನಿದೆ ಯೆಂದನು ಮಹಿಳತಿಗೆ || .   ಅ

ಸೂಳಿಸಿದುರೇ ಶಕುನ ಪುನರಷಿ
ಗೋಜರಿಸಿತೇ ಗರುವನಿಧಿ ನಾ
ವಾಜರಿಸಿತೇನೂ ಶಿವ ಶಿವ ಭವಭವಸದಸ್ತದಲಿ |
ನಾಳಿದುಪ್ರ ನಿಗಮಂಗಳಾವನೆ
ಸೂಳಿಸುಪುನೇಶ್ವಿಳ್ಳಿಗೆ ಕೃಪೆಯಲ
ರೋಜಕವನಾದ್ವೈವಾಡದೆನುತ್ತ ಹೊಣವಂಟ || ಉ

ಹಂತಾವೆನು ಹೊಣವಂಟು ಗರುಡನ
ಹಂತವಿಗೆಯ ದಾರದಲಿ ಕಂಡನು
ತುಳುಕಿದುಪ್ರ ಸಂತೋಷಜಲ ನಿಟ್ಟೆ ಸುಳುಕಂಗಳಲಿ |
ತಳತರೋಹಂಬಂಜನದ ಸಮ್ಮುದ
ಪ್ರಾಕದಲಿ ಪೂರಾಯದುಭಿನ್ನ
ಲಿಳಿಯೋಡೆಯ ನ್ಯೆಯಿಕ್ಕು ತೈದಿದನಬಿಳಿಳಿಜನಸಹಿತ || ಉ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಆಗಮನ.

ಇತಿದು ದಂಡಿಗೆಯಿಂದ ಕರುಣಾ
ಜಲಧಿ ಬಂದನು ಕಾಲನಡೆಯಲಿ
ಸೆಳ್ಳದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನಿದೇನಾಸುರಪದೇಕೆನುತ್ತ |
ಬಟಕ ಭೀನ್ಯಾಜುನರ ಯಮುಳರ
ನೊಲಿದು ನೆನ್ನಿಸಿ ಸತೀಯ ಲೋಜನ
ಜಲವ ಸೆಜಗಿನಲೋರಸಿ ಸಂತೈಸಿದನು ಬಾಲಿಕೆಯ || ಉ

ಕುಶಲ ಪ್ರತ್ಯೇ.

ಕುಶಲವೇ ಕುರುರಾಯನೂಟಿಗೆ
ವಿಸಕದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮತ್ತಲವಧಿಯ
ದೇಸೆ ಸಮಾಪನೆ ತೊಳಿದಿರೆಲಾ ವನವನೆಂಗಳಲ್ಲಿ |
ಪಶುಪತಿಯು ಹಿಡಿದಂಬು ಕೈವ
ತೀರ್ಥಿತಲಾ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ನಮಗಿಂ
ದೊಸಗೆಯಾಯಿತು ಪುಣ್ಯವೆಂದನು ಹರಿ ಮಹಿಪತಿಗೆ || ೮

ಧರ್ಮರಾಯನು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವೆಷ್ಠವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.
ಆಗಲೀವೈಪು ವರ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಯು
ತಾಗುಧಟ್ಟನ್ನು ರಜ್ಜಿ ತೊಡಜಿದು
ಧಾಗಲಿದುರ್ದು ಪಾಶುಪತ ಶರವದಱ ಬಳಿವಿಡಿದು |
ಕ್ಷಗಲೋಸಗೆಯೆ ತಮ್ಮ ಪಂಚಕ
ಧಾಗುಕೋಗನು ಹೋತ್ತು ನಡೆಸಿದೊ
ಡಾಗ ನಮಗಾಯ್ಲೂ ಸಗಿ ಯೆಂದನು ನೃಪತ್ವಿ ವಿನಯದಲಿ || ೧೦

ತೊಳಿದೆವೆಲ್ಲೈ ಕೃಷ್ಣ ತಪ್ಪದೆ
ಹಣ್ಣಿವಚ್ಚಾವವನವರಪುರದಲಿ
ಕೆಲವುದಿನವಿರಲಜ್ಞನಂಗಾಯ್ಲೂ ವರ್ಣಿಯ ಶಾಪ |
ಖಳಿದು ಬಂದನು ಪಾರ್ಥನಿತ್ತಲು
ಕೆಲಬರಸುರರ ಕಾದಿ ಕೊಂದನು ಭೀಮನಡವಿಯಲಿ || ೧೧

ಇಂತು ತಲೆಯೋತ್ತುತ ಮಹಾವಿಷಿ
ನಾಂತರವ ತೊಳಿದೆವೈ ಬಳಿಕ ವ
ನಾಂತದೊಳಗೊಂದಾದುದೂಟಿಗ ನಹುಪನ್ನು ಪತಿಯಲಿ |
ಭಾರ್ಯಾತಿಯ್ಯ ಸಲೆ ಭೀಮನುರ್ಗಾ
ಕ್ಷಾರಂತನಾದನು ಧರ್ಮಕಢಿಯಲಿ
ಸಂತವಾಯ್ತು ವಿಶಾಪನಾದನು ನಹುಪನಾಕ್ಷಣಕೆ || ೧೨

ಮುರ್ಣಿ ಕಾಮ್ಯಕವನದ ದಳಮಂ
ದಿರವನೇ ನೆಲೆಮಾಡಿದೆವು ವಿ
ಸ್ತುರಣವಿದು ಹಿಂದಾದ ವಿಸಿನಾಂತರಪರಿಭ್ರಮದ |
ಕರುಣಿ ನಿಮ್ಮದಿಯಂಷ್ಟಿಕವುಲದ
ದರುಶನದಿನಾಯಾಸಪಾರಂ
ಪರೆಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತಿನುತ ವೈಯಿಚ್ಚಿದನು ಭೂಪ | ೧೪
ವಿಜೆನುತ ತೆಗೆದಸ್ವಿದನು ಕರು
ಣಾಳು ಕೇಳ್ಯೇ ಭೂಪ ಸುರಪತಿ
ಯಾಲಯದೊಳ್ಳಾವರ್ಥಿಯ ಶಾಪವು ಬಂದೊಡೆನಾಯ್ತು |
ಲೀಲೆಯಿಂದಿಭೀಮ ದೈತ್ಯರ
ಭಾಳ್ಯಲಿಪಿಯನು ತೊಡೆದ ನಿನ್ನ ಯ
ಬಾಳುಬರಹವು ಮುಂದೆ ಯೆಂದನು ಸಗುತ ಮುರವೈರಿ | ೧೫

ಆಗ ನಾರದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರು ಬಿಂಬದು.

ರಾಯ ಕೇಳಾಣ್ಡುಕೆ ಮಾರ್ಕಂ
ಡೇಯನಾರದರಿತದರಖಂಜದ
ಳಾಯತಾಣ್ಣಂಗೆಉದರು ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ತಾಯಿ ಕಣುಗೆಕ್ಕ ಬಿಡದವೋಲು ನಿ
ದಾರ್ಯದಲಿ ನಿಜಭಕ್ತಿಸಂಗದ
ಮಾಯೆ ಬಿಡದ್ವೈ ನಿಮ್ಮದೆಂದರು ಹೊರಳಿ ಭರಣದಲಿ | ೧೬
ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿವಾಹಿದು.

ತಪದಲುರಿದು ಸಮೇಧಿಯೋಗದ
ಉಪಕರೆದಲುಬೈ ದ್ವಿ ಹೋನುದ
ಜಪದ ಜಂಜಡದೊಳಗೆ ಸಿಲಂಕಿ ಜನಾರ್ಥನನೆ ಮಣಿವೆ |
ಅಪಸದರು ನಾವ ಕವೆನಿಪ್ಪೆ ಯ
ಕೃಪಣರಾವ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ವೇಲಣ
ಕೃಪೆಯ ನೋಡೈ ಭೂಪ ಯೆನುತ್ತೀಕ್ಷಿಸಿದರಂತ್ಯತನ | ೧೭

ಕ್ಷಯಫಾಟದ ದೈವವಿದು ನಿ
ದಾಯದಲಿ ನಿವೋಳಗೆ ಸೇಳಿತು
ರಾಯರಿರ್ದರು ಹಿಂದೆ ಭರತಭಗೀರಥಾದಿಗಳು |
ಅಯಿತೇನವರಿಗೆ ಸರೋಜದ
ಳಾಯತಾಙ್ಕನ ಚರಣಸೇವೆ ನಿ
ರಾಮಸದೆ ಸಹವಾಸಭೋಜನವೆಂದರಾನ್ಯಪಗೆ ||

೧೩

ವರುಪಂದಿನಾಜಿಂಜಿ ಮೃತ್ಯುವ
ಪರುತವಿಸಿದು ಕರ್ಮಗತಿ ಮುರ
ಹರನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಸವೆದೆನು ಸರ್ವಭಾವದಲಿ |
ಕರುಣಿ ಬಿಜಯಂಗ್ರೇದು ಮೃತ್ಯುವಿ
ನುರಿಯ ಗಂಟಲಲಿಜಿದ ತನ್ನನು
ಬರಿಸೆಳಿದನೆಂದಮುಳವಾಕರ್ಂಡೇಯಮುನಿ ನುಡಿದ ||

೧೪

ಒಕರಿಸಿದು ಮೃತ್ಯುವನ್ನನು
ಲೋಕದಿಂ ಹೊಣಗೆಂದು ಯಮಗಿಮು
ರಾಕರಣಿಗಳ ಜೀವಜಾತಿಯೋಳಲ್ಲ ನೀನೆಂದು |
ಲೋಕದಲಿ ಡಂಗರವೆ ಹೊಯ್ದ
ನೀಕಮಲನಾಭನೇ ಕಣಾ ಕರು
ಕ್ಷೇಕನಿಧಿ ನಿಮಗೊಲಿದನೆಂದನು ಮುನಿ ಮಹಿಷತಿಗೆ ||

೧೫

ಪ್ರಭಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕರ್ನವನ್ನ ಹೇಳಿದುಬು
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ ಪ್ರಭಯದಲಿ ಸಾ
ಗರದ ತೆಣಿ ಮುಂಡಾಡುವೋಲು ಸಾ
ಗರದ ಕಾಟಕೆ ಸಕಲಜಲಧಿಗಳೇಕರೂಪದಲಿ |
ಧರೆಯ ಮುಣಿಗಿನಿ ವೇಳೆಮೇಲು
ಬ್ರಿಸಿ ಜಗದಿಕಿಲದ ಜೋಡಿಯ
ಜರುಹಿದುವು ನೀರೇಖಿತಗ್ಗ ದ ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ ||

೧೦

ಜಗದ ಜೀವರ ಕರ್ಮಭೀಜಾ
 ಓಗಳ ಬೈತ್ರವ ತನ್ನ ಬಾಲಕೆ
 ಬಿಗಿದು ನೀರಲಿ ನುಸುಳಿದನು ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ತಾರಂತಿ |
 ಬಗೆಯಲೂ ಹರಿ ಯಿಂತನೇ ದೃ
 ಗೃಗಳಗೋಳಕರನಾದನಣಸುವ
 ನಿಗಮವಿಂತನ ಹೆಚ್ಚಿ ಗಾಣಪ್ತಿ ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ||

೨೮

ಮರಳ ಹೂಡಿದನೀಜಗದ ವಿ
 ಸ್ತೋರಣವನು ಮಾಯಾಮಹಿಂದಿ
 ಹೊಡಿದನುನ್ನತಸತ್ಯದಲಿ ಮೇಲಾದ ಲೋಕಗಳ |
 ಉರಿಯಲದ್ದು ವನಿವನು ಲೀಲಾ
 ಚರಿತವಿದು ಕುಪ್ತಿ ರಂಗಿ ನಿನ್ನ ಯ
 ಸಿರಿಯೆ ಸಿರಿ ಬಿಡತನವೆ ಬಡತನ ವೆಂದನಾಮುನಿಬ ||

೨೯

ಅರನ ಕೇಳ ಕಂಲ್ವಂತದಲಿ ಬಿಡೆ
 ಬಿರಿದುದೀಭ್ರಣ್ಯಂಡ ಬಿಂರಾ
 ವರಣಜಲನಿಧಿಜಲದೋಳಂದಾಯ್ತೇನ ಹೇಣಿವನು |
 ಹರಿ ವಿನೋದದೋಳಾಲದೆಲೆಯೆಲಿ
 ಸಿರಿಸಹಿತ ಪವೆತೆಂದನಿಂತಕಿ
 ಕಿರಣವಿಲ್ಲ ಮಾಹಾಂಥಕಾರ ಸಭಾರವಾಯ್ತುಂದ ||

೩೦

ಕ್ಷಾನೆಲನನಿಂದಂದ್ರಸೂಯ್ಯ್ಯ ಕ್ಷಾ
 ಶಾನು ತೇಜವನೀಸ್ತವಿಂತಾ
 ನೀನೆಭವ ತಾ ಕಾಣಿನೊಂದೇಸಲಿಲಸ್ತಪ್ರಯುಂತಿ
 ಏನ ಹೇಣಿವನೆನ್ನೆ ಜಿತ್ತು
 ಗಾಲಿನಿಯನು ಬಲುತೆಂಬಿಯ ಹೊಯ್ಯಿನೋ
 ಇಂನು ಮುಂಣಿಗುತ್ತೇಣಿತೆಂದನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ ||

೩೧

ಆಗ ಪೂರ್ವಾಂಡೇಯರು ತನ್ನ ದುರವಸ್ಥಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆದು.
ಹೇಳಲೇನದು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಗೋ
ನಾಳಯೋಳಗಂದಿಷಯಲೋಲ್ಲದೆ
ಕಾಳುಪೂಡಿದೆನೇ ಮುರಾರಿಯ ಭೇಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
ಬಾಲಕನೋಳವೆಗುಣವನೆಕಟ್ಟಾ
ತಾಳಂಖಹಡೆ ತಾಯೆ ಮೃತ್ಯುವೆ
ತಾಳಗೆಯ ತೆಗೆದೆನ್ನನೋಳಕೊಳ್ಳಂದು ಹಲುಬಿದೆನು || ಅ೨

ನೀರು ಹೊಕ್ಕುದು ನೂಕಿ ವಿವಿಧ
ದ್ವಾರದಲಿ ಬೆಂಡೆಟ್ಟನೋವ್ಯಾತಿ
ದೂರ ಮುಳಿಗುವಿನದ್ದಿ ಬೀಳೆ ನು ತೆಣಿಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ |
ಯಾರಿಗುಬ್ಬಿ ಸವೆನ್ನು ಮರಣವೆ
ನಾರು ಕಂಡರು ಹೇಣಿ ತನ್ನನು
ದೂರಬಿಸುಟ್ಟಳು ಮತ್ತು ಬಣಿದೆ ನಿಂತು ಹಲಕಾಲ || ಅ೩

ಆಗ ಅಚ್ಯುತನ ಬಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಂದುದು.

ಮುಖುಗುತೇಣಿತ ಬುರುತ ವೆಟಕುಜ
ದೆಲೆಯಲೀತನ ಕಂಡೆನ್ನೆ ನಾ
ನೇಳತಟಕೆ ಬಿದ್ದ ಒತ್ತಿ ತೆಣಿಯೆಡೆಣಿಗೆ ತನಿಗೆಡೆದು |
ಜಲಜಸಂಭವನಾಜಲವ ಮು
ಕ್ಕಳಿಸುತ್ತಿಗುಳಿತ ನಾಲ್ಕುಮುಖ
ದಲಿ ನಿಲುಕಿ ನಿಗುರುತ ಬಂದನು ಕಂಡನಿಕ್ಕುತನೆ || ಅ೪

ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಯುತರ ಸಂಭಾಷಣ.

ಆರು ನೀನೆಂದಾತನೀತನ
ಸಾಣಿದನು ಬೆಸಗೋಳಲು ಜಗದಾ
ಧಾರಕನು ಜಗದುದರ ಫರಿ ತಾನೆಂದೊಡಜ ನಗುತ |

ಭೂರಿಜಗನೆನ್ನ ದರದಲಿ ನೀ
 ನಾರು ಜಗಕೆಂದರೆಂದು ಗವ್ಯವಿ
 ಕಾರದಲಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ನಿಜತೇಜವ ವಿಭಾತಿಸಿದ ॥   ೨೮
 ಅದುವೇ ನಿನ್ನ ದರದಲಿ ಜಗ
 ವಾದೊಡೀಕ್ಕಿ ಹೆನ್ನೆನುತಲಾಕಮು
 ಲೋಕರನು ಕಮೆಳಜನ ಜತರನ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಜವೆಂಟು ।
 ಭೇದಿಸಿದೆ ತಾನ್ನ ಜತರದ
 ಲಾದ ಲೋಕವನೆಣಿಸಿ ಬಾರೆನೆ
 ಲಾದುರಾಗ್ರಹಿ ಯಿಂಡನಸುರಾಂತಕನ ಜತರದಲಿ १ ॥   ೨೯
 ಹೊಲವು ದಪ್ಪಿದನಲ್ಲಿ ಭುವನಾ
 ವೆಳಗಳಿಂದ ಪ್ರ ಕೋಟಿರುಧೂ
 ವೆಳಗಳಿಂದ ರು ಕೋಟಿಪರಮೇಷ್ಠಿ ಗಳು ಶತಕೋಟಿ ।
 ಹುಲು ನೊರ್ಚು ಸಾರೆದ ಸಲಿಲವೆ
 ನಳವನ್ನೊಲು ನೊಣ ತಾಸ್ಮಿ ಗಗನೆದ
 ತಲೆವೊದೆಕಾಣಿಸುವೆನೆಂಬವ್ಯಾಲಾಯ್ಯು ಕೇಳಂದ ॥   ೩೦
 ಹಲವುಯುಗಪಯಂತ ವೆಲ್ಲಿಯೆ
 ತೊಱಲಿ ಕಡೆಗಾಳಿದೆ ಕ್ಕ ಪೊಳುವೆ
 ನೊಲಿದು ಹೊಳಿದನಜನು ಸಹಸ್ರವೇದಸೂಕ್ತ ದಲಿ ।
 ಬಿಂಕ ಕಾರುಖ್ಯಾದಲಿ ನಾಭೀ
 ನಳನದಲಿ ತೆಗೆದನು ವಿರಿಂಜಿಗೆ
 ನಳನಸಂಭವನೆಂಬ ಜೆಸರಾಯ್ತುಂದು ವೊದಲಾಗಿ ॥   ೩೧
 ಅಮಣಾಜಳಕ್ಕಿ ಮುಖದಲಿ
 ಹೋಮವಾಯ್ತು ತದಗ್ಗಿ ಯಂಡಗಿದು
 ದಾಮರುತ್ತಿನೊಳಬಳಿಂಗಪವೆಂಬ ।

ನೈಂದುಮೆದಲಿ ತದಹಂಮಹತ್ತು ವಿ
ರಾಮುವಾಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಮೊಯಾ
ಕಾವಿನಿಗೆ ಸರಮಾತ್ತುನಲ್ಲಿ ಲಯವೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥   ೪೨

ಪಸುದಿನ ವೀಜಗಾದ ಬಾಳುನೆ
ಯೇಸುದಿನ ವೀಪ್ರಾಳಯಮಯ ಪರಿ
ಭಾಸಮಾನಬ್ರಹ್ಮತೇಜೋರೂಪ ವೇಸುದಿನ ।
ಆಸದಾನಂದ್ಯಕರಸವೆ ಪ್ರ
ಕಾಶಿತವನಿದ್ವಾಪ್ರಪಂಚಪಿ
ಉಸಮಾಯ್ಯು ಹಿಂಭಾಗಸ್ಯಪ್ರಿಯಾನಂಜಿಂತೆಯಲಿ ॥   ೪೩

ತಿರುಗ ಸ್ತುಪಿಕ್ರಮ ನಿರೋಪಣಿ.

ಒಕವೇವಾದ್ವಿತೀಯವೆಂಬ ನಿ
ರಾಕುಳತೇಜೋನಿಧಿಗೆ ಮೋ
ಯಾಕಳತ್ತರ್ದೋಳಾಯ್ಯು ನಿಜಗುಣಭೇದವೆಂಜೊಂದ ।
ಆಕಮಲಭವನೀಯುಕುಂದಸಿ
ನಾಕಿಯೆಂಬಭಿಧಾನದಲಿ ತ್ರಿಗು
ಣಾಕೃತಿಯ ಕೃಕೋಂಡಸುರುಲೀಲಾವಿನೋಂದಲಿ ॥   ೪೪

ಆರಜೀಂಗುಣಕಂಬಜಭವನೆ ವಿ
ಕಾರಿ ತನ್ನ ಶರೀರದಧರ್ವವೆ
ನಾರಿಯನು ಮಾಡಿದನು ಶತರೂಪಾಭಿಧಾನದಲಿ ।
ಸೇರಿಸಿದನಧರ್ವದಲಿ ಮನುವನು
ದಾರಜರಿತನು ಸಕಲಧರ್ವದ
ಸಾರವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಮನು ಭೂವನವಿಭೂವಾಗಿ ॥   ೪೫

ಭೃಗುಪುಲಸ್ತ್ಯವೇಸಿಪ್ತಾದಜ್ಞಾ
ದಿಗಳನಿಷ್ಪನವಪ್ರಜೇಷ್ಠರ
ರೋಗಂಗಿಗೆಯ ಮಾಡಿದರು ಸೃಪ್ತಿಗೆ ಬೇಳೆ ಬೇಳಿವರು ।

ಜಗದ ಜೋಡಣೆಯಾಯ್ತ್ವ ಭೂತಾ
ಳಗೆ ಚತುರ್ವಿಭೂಪ್ಲಿಟ್ಟು ಯೋಡೆ ಹೈ
ಸಿಗಮನುತ್ತದಲಿ ಹೂಡಿತವನೀಕರಿಲ ಕೀಳಂದ ॥

ಇಂ

ಚತುರ್ಯಾಗಗಳ ಸ್ಥಿತಿ.

ಅದಿಯಲಿ ಕ್ಷತ್ಯಾಗ ಉರಿತ್ತ ०
ದ್ವಾದಿಗಳು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಾಯಕೆ ಬುಧ
ನಾದಿ ನಿಮ್ಮನ್ಯಾಯಕೆ ಬಣಿಕ ಪುರೂರವಜ್ಞಿತಿವ ।
ಮೇದಿನಿಯನಾಯುಗದೇ ಶಾವರೋ
ಪಾದಿ ಸಲಹಿದರಿಲ್ಲ ಬೆಳಗಿತು
ವೇದಬೋಧಿತಧರ್ಮ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ॥

ಇಂ

ಅಯುಗದ ತರುವಾಯಲಾ ತ್ರೀ
ತಾಯುಗವೆಲೇ ಬಣಿಕ ಧರ್ಮದ
ಲಾಯದಲಿ ಕಣಿಕ ದರಧರ್ಮವನೊಂದುಪಾದದಲಿ ।
ರಾಯ ಕೇಳ್ಯ ದ್ವಾಪರದಲಿ ದೃ
ಧಾಯದಲಿ ತಾ ಧರ್ಮವರದಡಿ
ಬೀಯವಾದು ನಿಂದಾದನಿಸಿತು ತನ್ನ ದೇಸೆಯಿಂದ ॥

ಇಂ

ಕರ್ವಿಯ ರಾಜ್ಯದಲೋಂದುಪಾದದ
ಸಲಗೆ ಧರ್ಮ ಕ್ಷಯದು ಸಲೇ ವೇ
ಗ್ರಾಳಯವರಜ್ಞಿಂಳಿಸತ್ಯ ಬಂಧುದೊರ್ವ ಮತ್ತರವು ।
ಕಳಪ್ಪ ಹಿಂಸೆಯನಿತಿ ಲೋಭ
ಸ ಲಿತವಾಳಿಡಿ ರಕ್ಷು ವಂಜನೆ
ಯಳಪ್ಪ ಹಾದರ ಕವತೆಯೆಂಬಿವರುಬು ಹಿಂದೆಂದ ॥

ಇಂ

ಕಣ ಯಂಧರ್ಮವೆ ಪರ್ಮಿಕರಿಸಿ ತ
ನಾಂತರಕೆ ಭೂತಳವ ತಂದು ನಿ
ರಾಯಸದಲೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ನು ದುಂದವೆಂಬಸುರ ।

ರಾಯ ಕೇಳಾದ್ಯೈತ್ಯನೆನು ತ
ನಾಯುಧಕೆ ಬಲಿಗೊಟ್ಟು ಬಣಿಕ
ಸಾಯಿ ಧರ್ಮವ ಬಲಿದು ಕೊಟ್ಟನು ದುಂಡುಮಾರನ್ನು ॥ ४०

ಆನ್ಯಪನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ವಿ
ಧಾನವೈದಿಕವಿಧಿಕ ತಾನು
ಘಾನಯುವೆನಿಯಮಾದಿಯೋಗವಿಶಿಪ್ಪ ನೀತಿಯಲಿ ॥
ದೀನಭಾವವನುಷಿದು ಯಾಚಾರ
ಹೀನವೈತ್ತಿಯ ಬೀಸುಟ್ಟು ಲೋಕದಿ
ಭಾನುತೇಜದಿಲೇಸೆದುಯಂದು ಮಹಿಸುರವಾರತ ॥ ४१

ರಣದೊಳಿತಿರ ಶಿರದ ವಿದುಳಾ
ತಣವು ಕಸ್ತ್ರಕೆ ವಿತ್ತ ಭೂಸುರ
ಗಳಕೆ ವರಯಾವೆನದ ವಿಭ್ರಮ ನಿಜಸತೀಜನಕೆ ।
ಗುಣ ಮನುಷ್ಯವೈಜ್ಞಾನಿಲು ಧಾ
ಕ್ಷೇಣವೇವೈಪ್ರಜೀನಲು ಧಾ
ರುಣಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ಕೃತಯುಗದಾದಿಕಾಲದಲಿ ॥ ४२

ಪ್ರಾಥನೇ ವ್ಯವಹರಿಸಲಗ್ಗ ದ
ಮೂರಥನೇ ಬರಲೊಂದೆ ಸತ್ಯ ನಿ
ರೂಪಿಯಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯಸುವ್ಯವಾರಮಾರ್ಗದಲಿ ।
ಗಾಢವಿಕ್ರಯಸಕ್ರಯದಲೇ
ಗೂಡಕರು ಮೂಲೈಕಲಾಭನೀ
ರೂಢಪರರೋಪಿದರು ವೈಶ್ವರು ಧರ್ಮಕಾಲದಲಿ ॥ ४३

ನಿಜಕ್ಕಿಂತ್ಯವಸಾಯದಲಿ ತ
ದ್ವಿಷಜಕುಲದ ಶಿಶೂಪೈಯಲಿ ಪ್ರಾ
ದಜರು ಕೃತಕೃತ್ಯರು ಉತುವರ್ಣಾದಲಿ ಮಾರ್ಗವಿದು ।

ನಿಜನಿಜಾಂಗದ ಧರ್ಮ ಗತಿಯಲಿ
ಮೆಜಡರಾದರೆ ಮನುಜರಾದವೆ
ರಜನ ಪರಮಾಯುಷ್ಯಪರಿಯಂತಿಕರು ನರಕದಲಿ ॥ ೪೪

ಉಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಕ್ತತುಪ್ಯಯದ ಸಿತಿ.

ನಯವಿದನ ಕೇಳ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ
ಧ್ಯಯನದಲಿ ಪಿತ್ರವೂತ ಶಿಕ್ಷಣ
ಹೈಯಲಿ ಗರುಪರಿಚಯಾದಲಿ ನಿಮಲಾಗ್ನಿ ಕಾಯಾದಲಿ ।

ನಿಯತಮೌನವೇತದ ಸಂಗ

ಸ್ತುತ್ಯದ ಶಾಖಾಸ್ತ್ರೀಯದಿಂದಿರು
ಜಯದ ವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮಜಯಾಶ್ರಮದ ಗತಿಯೆಂದ ॥ ೪೫

ದೇವಗರುಪಿತ್ರಸಹಿತ ಶಿಕ್ಷಣ

ಘಾವಧಾನ ನಿರಂತಪಟ್ಟ

ಮಾರ್ವಲಂಬ ನಿಜೋಽಂನತಾಲಾಖ್ಯಕಸಂತೋಽ ।

ಪಾವನವೈತ ನಿಜಪುರಂದಿರು

ಸೇವೆ ಸತ್ಯಾಸ್ತೇಯಕೊಳಗು

ಜಾವಳಿಗಳಾಳ್ಬಿತ ಗೃಹಪತಿ ಯೆಂದನಾಮುನಿವ ॥ ೪೬

ವನವನದೊಳಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಕುಲ

ವಸಿತೆಸಹಿತಮಲಾಗ್ನಿ ದೋತ್ರದ

ಸೆನಹು ತಪ್ಪದೆ ಕಂದಮೂಲಫಲಾಶನಂಗಾಲಿ ।

ವಿನುತಯಾಜ ತಪ್ಯೋಽವೃತ್ತಾದಿಗ

ಇನಿತರಲಿ ಸಿಪ್ಪುತನಾದರೆ

ವಿನುತವಾನಪ್ರಸ್ಥನೆಂಬರು ರಾಯ ಕೇಳಂದ । ॥ ೪೭

ಮದನನಂಬನು ಮುಖುದು ರೋಧವೆ

ಕದನದಲಿ ಸೋಲಿಸುತ ಲೋಭವ

ಸೂದೆದು ನೋಕವ ನೂಕಿ ಯುಳಿದೀಮೆದವ ವ್ಯಾತ್ಸರವ ।

ಎದೆಯಲಂಕವ ಬರೆದು ವೈರಾ
ಗ್ರೀದ ಸುಸಮೃಗ್ರಿಜ್ಞಾನಯೋಗಿದ
ಪದದ ಬೀಳಿಸಿರಿವಂತನೇ ಯತಿ ಯೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥

४८

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಳ ಜಾತಿಧರ್ಮವೀ
ಪರಮಧರ್ಮದ ಸಾರ ವಿದನಾ
ಚರಿಸಿ ನಿಧಿಯಸ್ತೇದನು ಪಿತ್ರಮಾತ್ರಭಕ್ತಿಯಲಿ ।
ಒಜ್ಞಿಗೇ ಬಣ ಕೆ ಬೇರಿಸಿ ವೇದೋ
ಜ್ಞ ರಿತಧರ್ಮವೀವ ತಿಳಿಗಿಡನು ಭೂ
ಸುರಗ ಧರ್ಮವಾಗ್ಯಧನಾತನ ಕಥಿಯ ಕೇಳಂದ ॥

४:

ಹದಿನ್ಯೇದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದು.

ಹ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸಂಜನೆ.

ಮುನಿಗಳಿಂದಕರ್ತಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಜನಪತಿಯ ಸಂತ್ಯೇಸೆ ಕಾಮ್ಯಕ
ವೆನದಿನಸುರಾಂತರಿ ಬುಂದನು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೇ ॥

ವಿಶ್ವನ ಕೇಳಿನಾದಿ ದ ಕಾಷ್ಟಿಯ ವೃತ್ತಿ.
ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತಿ
ಪೂರ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಪತಿ
ಹೇಽತದನು ವೇದೋಕ್ತಾಧರ್ಮದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ ।
ಓಲಗುಣಸಚ ರಿತದಲಿ ಸಂ
ಮೇಳವಿಸಿ ವಸ್ತಿದ್ವಾರ್ಪಂಶವಿ
ಜಾಲನೇಷಿಬ ನು ವಿಪ್ರವಿದ್ಧಿನು ಬ್ರಹ್ಮಜರಿಯದಲಿ ॥

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾ ಮಹಿಂಸುರ
 ವರನು ವೇದಾಧ್ಯಾಯನಪರನನ
 ವರತವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕೀಲನು ವನೆದಲೋಂದುದಿನ |
 ಮರದ ವೊಡಲಲಿ ವೇದಪಾಠಕ
 ನಿರೀ ಮಹಿರುಹದಗ್ರದಲಿ ಸಂ
 ಜರಿಸುತ್ತಿದೆ ಈಗವಿಪ್ಪೆ ಬಿದ್ದು ದು ಹೇಳಿ ಭೂಸುರನ್ ||

೨

ಹೇಳಿ ನೋಡಿದನಿಧಿಕರೋಪ
 ಜ್ಯೋಲೆಯಲಿ ಗಳಿ ಸೀದು ಧರಣಿಯ
 ಹೇಳಿ ಬಿದ್ದು ದು ವಿಹಗವೀತನ ಮುಂದೆ ತನು ಬೀಂದು |

ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನಿಂದುವನಳ ಉತ್ತರ.

ಲೀಲೆಯಲಿ ಭೂದೇವನಲ್ಲಿಂ
 ಹೇಳಿ ಭಿಕ್ಷುಽಂಪನಕೆ ಭೂಸುರ
 ರಾಲಯದ ಹಂತಿಯಲಿ ಹೊಕ್ಕನು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ |

೩.

ಒಂದು ಮನೆಯಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೇಂಸುಗ
 ನಿಂದನಾಮನೆಯಾಕೆ ಭಿಕ್ಷುವ
 ತಂದಪನು ನಿಲ್ಲಿ ಸುತ ಪತಿಶರಿಜಯೆಯನು ಮಾಡಿ |
 ತಂದು ಭಿಕ್ಷೆಯು ಹಿಡಿಯೆನಲ್ ದ್ವಿಜ
 ಸಂದು ಮುದಿಂಜ್ಞಿ ಸಿದೋತಾಸತಿ
 ಯೆಂದಳಳೆ ಮರುಳೆ ಕುಚಾಗ್ರದ ವಿಜಗನಲ್ಲಿಂದು ||

೪

ಬಿಂದು ತನ್ನ ವರ್ಕವಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಧರುವಾದ್ವಾದನ
 ಬಿಂದು ಕಳುಹಿಸಿದುದು,

ಬರಗಿನಲಿ ದ್ವಿಜನೆಂದ ನೀನೆಂ
 ತಣಿದೆ ಹೇಳಿನೆ ವಿಸ್ತ ನಿಗಮವ
 ನಿಖಿಯೆ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯತ್ವದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ |

ಅಖಿದೆ ಪತಿಪರಿಚಯು-ದಲಿ ಕ್ಯೈ
ಮುಜೀಯದಾರಾಗಲಿ ಸುಧಮು-ದ
ಲೆಂಕಪ್ರಳ್ಳಾಡೆ ಧನ್ಯರೆಂದಳು ಕಾಂತೆ ಮುನಿಸುತ್ತೇ¹ || ೫

ಇಲ್ಲಿಗಿದೆ ನಾಲೆ ಕ್ಯಾದುಯೋಜನ
ದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣವೆಂಬುಳೊಳೊಬು ನು
ಬಲ್ಲನಗ್ಗ ದ ಧರ್ಮ-ಮುದ್ರಾಷ್ಟರನಿಷ್ಟನೆಂದ |
ಅಲ್ಲಿಗೈದುಪ್ರಾತಾತ್ಸರ್ವಿ ನೀ
ನೆಲ್ಲಿವನು ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದೊ
ಳಳ್ಳಲೇ ಪರಿಪಾಕವೆಂದು ಪದೇತೀಸಿದಳೊಬಲೇ ||

ಹಸರು ಧರ್ಮ-ವ್ಯಾಧನಾತನೆ
ದೇಸೆಯಲಭಿ ಹೋಗೆನು ಬಂದನು
ವಸುಧೀಯವರನು ನಗರಿಗಾಸತಿ ಕೊಟ್ಟ ಕುಣಿಂನಲಿ |
ಹಸಿದು ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ತೊಟಲುತ
ಫುಸಣಿಗೊಳುತ್ತ ಪುರಾಂತದಲಿ ಕ
ಕರ್ಕ-ಪ್ರಳಿಂದರ ಕೇರಿಯಿರೆ ಕಂಡಲ್ಲಿಗೈತುದ ||

ಧರ್ಮ- ವ್ಯಾಧನ ಅಂಗಡಿ.
ಬಸೆನೆಣನ ಸುಂಂಟಿಗೆಯ ಹರಿಂದ
ಹಸಿಯತೊಗಲಿನ ತಳತಬಿಂಡದ
ಜಸದರುಗಲ ಕಾಳಿಜದ ಜಂಗಡೆಯ ಗಳಿಗೆಗಳ |
ಬಸೆಯ ಹಂವಿಯ ಸಾಲತೊರಳಗೆ
ಬಿಸಳಿಗೆಯ ಕಂಜಿದಲೆಯ ಹಂತಿಯ
ಕುಸರಿದೆಲಿವಿನ ಕೇಳದವಿಾನಂಗಡಿಯಲ್ಲಿತುದ ||

ಬರಂಬರಲು ದೂರದಲಿ ವಿಪ್ರನ
ಬಿರವ ಕಂಡಿದಿರಾಗಿ ಬಂದುಪ
ಜರಿಸಿದನು ಬಂದೈ ಪತಿವರತೆಯನ್ನ ದೂಜಿದಳ |

¹ ಭಾಷಣಿಸುರಗೆ, ಜ.

ಧರಣಿಯಮರೋತ್ತಮರಿಗಿದು ಸಂ
 ಜರ್ಣಿಯೋಗ್ನಿಸ್ಥನವಲಾ
 ದರಿಸುವರೆ ಬಾ ಯೆನ್ನತ ತನ್ನ ಲಯಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು || ೮

ಆತನು ತನ್ನ ಜರಿತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದು.

ಒಳಗೆ ಮಂಜರ ನೀಲೆ ನಡುಗುವ
 ತಲೆಯ ತೆರಳಿದವ್ಯಯ್ಯ ಬೆಳ್ಳಿಸಿನ
 ತಲೆನವಿರ ತಗಿ ದಶರೀರದ ಸಗಿ ದವಯವಾ |
 ತಳತನರಿಗಳ ತಾರಿಧಾನನ
 ದಿಟಿದಹುಬ್ಬಿ ನ ಹುಡಿದಕಂಗಳ
 ಜಲಿತವದನದ ವ್ಯಾದ ರನು ತೋಜಿದನು ವುನಿಸುತ್ತೇ || ೧೦

ಇವರು ಪೂತಾಪಿತ್ರಗಳನ್ನು ಯ
 ಯುವತಿ ಯಿವಳಿನನ್ನು ಮಗನಿಂ
 ದಿವರ ರಕ್ಷಿಗೆ ಬೇಂಬೆಯಾಡುವೆನಡವಿಯಾವಿಯಲಿ |
 ಕವಲಾಗೋಲಲಿ ಮೃಗಗಣವೆ ಕೊಂ
 ದವನು ತಹನಂಗಡಿಯಲವ ಮಾ
 ಅವನು ಲಾಭವನಲ್ಲಿ ಪಾಡನು ವಿಪ್ರ ಕೇಳಂದ || ೧೧

ದೊರಕಿದನಿತಾದ್ರ್ಯಾದಲಿ ವಿ
 ಸ್ತುರಿಸುವೆನು ಸಕುಟುಂಬವಿದನಾ
 ಹೊರೆವೆನಾಚೀಸುವೆನು ಕುಟುಂಬಕೆ ತಕ್ಕನಿತುಧನವೆ |
 ನಿರುತ್ವಿದು ಪೂತಾಪಿತರಪರಿ
 ಜರೆಯದಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿದೋಽಮಾ
 ಜರ್ಣಿವದು ಮನವೆಚನಕಾಯದಲಿಲ್ಲ ತನಗೆಂದ || ೧೨

ಭೂತಹಿಂಸೆಯಿದಲ್ಲ ತನಗಿದು
 ಮಾತ್ರಿಸಿತ್ತರಕ್ಷಾಫಾವೆಮೈಯ
 ಜಾತಿಧವ್ಯವು ಮಾಂಸವಿಕ್ರಯಮೈಗಢಾದಿಗಳು |

ಜಾತಿಧರ್ಮತ್ವಾಗಕರ್ಮ ವಿ
ಜಾತಿಧರ್ಮಗ್ರಹಣವೆ ವಿ
ಖ್ಯಾತಕುಂಭೀಪಾಕಸಾಧನ ವಿಪ್ರ ಕೇಳಂದ ||

೧೩

ವಿತಥಾಪಿತವ್ಯವಿತ್ತ
ಹೃತಿ ಪರವಾಪಾದವಾತ್
ಸ್ತುತಿ ಪರಸ್ತ ಏವೈಸನನತ್ವಾಳಾರ ಬಕವ್ಯತ್ತಿ !
ಕೃತವಿನಾಶನ ದಂಭ ಹಿಂಸಾ
ರತಿ ನಿಜಾನ್ವಯಧರ್ಮ ಕರ್ಮ
ಜ್ಯುತಿಗಳವು ದೋಷಾಂಕರಂಗಳು ವಿಪ್ರ ಕೇಳಂದ ||

೧೪

ಸಾಂಗವೇದಾಧ್ಯಯನ ಸಜ್ಜನ
ಸಂಗ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆ ತ್ವಾ
ಭಂಗಯಜನವು ದಾನಮೌನಪ್ರತ ಸದಾಭಾರ |
ಮಾಂಗಲಿಕಕರ್ಮಾಭೀಯೋಗ ಕು
ಲಾಂಗನಾರತಿಸೂತ್ತಿಜಿಂತೆ ಪ
ರಾಂಗನಾಪ್ಯಮುಖ್ಯವಿವು ಸದ್ಧರ್ಮಗತಿ ಯೆಂದ ||

೧೫

ಧನಮದವ ಸತ್ಯಲಮದವ ಯಾ
ವನಮದವ ವಿದ್ಯಾಮದವ ಪರಿ
ಜನಮದವ ವೈಭವಮದವ ನಾಳಾರಪಥಮದವ |
ಮನದಿಂ ಶವಣದಿ ಸಿಧಿಧ್ಯಾ
ಸನದಿನಿವ ನಭಕ್ಷೋತ್ತಿ ವಿದ್ಯಾ
ವಿನಯಸಾಶೀಲ್ಯದಲಿ ನಡೆವುದು ವಿಪ್ರ ಕೇಳಂದ ||

೧೬

ನೀವು ಜಾತಿಯಲಧಿಕತರೆಂ
ದಾವು ಜಾತಿವಿಷೇನರಾಗಿಯೆ
ಭಾವಕುಂಭಿಯಲೆಸೆವಧರ್ಮಾಭಾರ ಮಾರ್ಗದಲಿ |

ಆವದೂಣೆಯವಿಲ್ಲವಿರ್ದಿಷ್ಟ
ದೇವಗುರುಪರಿಜಯದಲಿ ಸಂ
ಭಾವಿತರು ನಾವಾದಿವೇಮ್ಮುಸು ನೋಡಿ ನಡೆ ಯೆಂದೆ || ೧೩
ಕ್ಷಪರಿಯಲುರುಧರ್ಮಕ್ಷಫ್ರನ್ತಾ
ಇಂದರೆ ಮುನಿಸುತ್ತನೆ ಸಂ
ದೇಹಾನನ್ಯೋದನ ಕಳಳಬಿ ಕಳಳಂಹಿಂದನಾಮುಕ್ತಿಸುರನೆ |

ಆಗ ನಾರಥಾಧಿಗಳು ಧರ್ಮರಾಮನಿಗೆ ಸಂಭಾನವನ್ನು
ಕೇಳಿ ಹೊರಡುವಿಕೆ.

ಭೂಪ ಕೇಳ್ಯ ಹ್ಯಾತ್ರಧರ್ಮಕ
ಇಂದರಲ್ಲಿ ನಿಸಗಿಲ್ಲ ಕೊಂತೆ ಕ್ಲಿ
ತಾಪರಾಧರು ಕೈರವರು ನಿರ್ಬಂಪರಹರೆಂದ || ೧೪
ಭೂಪ ಕೇಳ್ಯ ಹ್ಯಾತ್ರಧರ್ಮಕ
ಇಂದರಲ್ಲಿ ನಿಸಗಿಲ್ಲ ಕೊಂತೆ ಕ್ಲಿ
ತಾಪರಾಧರು ಕೈರವರು ನಿರ್ಬಂಪರಹರೆಂದ || ೧೪

ಭಾಷ್ಯಾಂತಿ ಬಲವಲ್ಲ ಧರ್ಮ
ದೌರ್ಬಳಿಗಳಿಗೆ ಸುಧರ್ಮನಿಷ್ಟ ರ
ಸಾಹಸನ್ಯ ಕಿಳಿದಾದೂಡೆಯು ಕೊಲುವರು ವಿರೋಧಿಗಳ |
ಅರ್ಪಾತ್ತ ಜಹಸುಳ್ಳತನೆದ
ಪುರ್ಣಾಧರಲಿ ತಾರಕನೆಸಿಕ್ಕಿದ
ನಾಹನದ ಜಯಾಸ್ರಿಯು ಧರ್ಮದ ಬೆನ್ನು ಲಿಪುಯೆಂದ || ೧೫
ಭಾಷ್ಯಾಂತಿ ಬಲವಲ್ಲ ಧರ್ಮ
ದೌರ್ಬಳಿಗಳಿಗೆ ಸುಧರ್ಮನಿಷ್ಟ ರ
ಸಾಹಸನ್ಯ ಕಿಳಿದಾದೂಡೆಯು ಕೊಲುವರು ವಿರೋಧಿಗಳ |
ಅರ್ಪಾತ್ತ ಜಹಸುಳ್ಳತನೆದ
ಪುರ್ಣಾಧರಲಿ ತಾರಕನೆಸಿಕ್ಕಿದ
ನಾಹನದ ಜಯಾಸ್ರಿಯು ಧರ್ಮದ ಬೆನ್ನು ಲಿಪುಯೆಂದ || ೧೫

ಎಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿ ಯಮು
ನಂದನನನಿತಿಹಾಸಕಢಿಗಳ
ಲಂದವಿಶ್ಯಾಸು ಒಕ್ತುವನ್ಯು ಶಿಯಿಪ್ಪೇಡಿಗಳ ಕಳ್ಳದು |
ಕಂದು ಕನಲಿಕೆ ಯೇಳಿಕೆ ನಿಮಗೆ ಮು
ಕಂದನೆಲವಿದೆ ಬಯಕೆ ಬೀಳೀರೆ
ಕಂದು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಾರದರಂಡಬಿದರು ನಭವ | || ೧೬

ದೌರ್ಷದಿ ಸತ್ಯಭಾವೆಯರ ಸಂವಾದ,
 ಅರಸ ಕೇಳು ದೌರ್ಷದಿಗೆ ಹರಿ
 ಯರಿನಿ ನುಡಿದಳು ಸತ್ಯಭಾವೂ
 ಸರಸಿಜಾನನೆ ನಗೆನುಡಿಯ ಸಂಪೀಠಿಳಿದಲಿ ।
 ಅರಸಿ ಕೌತುಕವೆನಗೆ ನಿನ್ನೆ
 ವರಿಗೆ ಸತಿ ವಲ್ಲಭರ ಚಿತ್ತ
 ಕರುಧಣವು ನಿನಗೆಂತು ಸೇರಿಜುದೇಕಂಭಾವದಲಿ ॥   ೨೦

ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯೋ ಹೇಣು ಶಾಬರ
 ಯಂತ್ರರಕ್ಷೆಯೋ ಬಳಿಕಲ್ಪಧಿ १
 ತಂತ್ರತಿಳಕವೂ ರಮಣಿವರ್ಯಿವರ ವಶೀಕರಣ :
 ಯಂತ್ರಮಯಹಾಹೆಗಳು ನೃಪರೀ
 ಯಂತ್ರಸೂತ್ರದ ಕುಣಿಕೆ ನಿನ್ನಲಿ
 ಯಂತ್ರಣವ ಹೇಣು ನಿಧಾನವನೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ॥   ೨೧

ದೇವಿ ಯೆಂದಳು ಸತ್ಯಭಾವೂ
 ದೇವಿಯರು ಮುಗ್ಧಿಯರಲಾ ತಾ
 ನಾವ ಮಂತ್ರದ ತಂತ್ರ ತೊಡಕಿನ ತೊಡಿಯುಳ್ಳವಳಿ ।
 ಭಾವಕ್ಷಿದ್ಧಿಯಲ್ಪವರನು ಸಂ
 ಭಾವಿಸುವೆನವರವರ ಚಿತ್ತದ
 ಭಾವವಕ್ಷಿಮಹಂಕರಸುವೆನು ಚತುರತ್ತೆಯ ಉಳಿಯಲಿ ॥   ೨೨

ಒಲವಣಿದು ಹತ್ತುವುದು ಚಿತ್ತದ
 ಸಲೆಯಣಿದು ನಮ್ಮುವುದು ಮುರಿವಿನ
 ಹೊಳೆವಣಿದು ಹಿಂಗುವುದು ಹೊಗುವುದು ಮನದೊಳ್ಳಳವಣಿದು
 ಸುಳವಣಿದು ಸುಎಂಕುವುದು ತವಕಕೆ
 ಬಲಿದು ಮುಸಿವುದು ಸವಿಯ ಬೇಟನ
 ನೇಳಿನಿ ಬೆಸವುದು ಬಗೆಯಲೆಂದಳು ನೇಳಿನಮುಖಿ ನಗುತ ॥   ೨೩

1 ಹೇಣ್ಯರ್ಪಧ, ಇ.

ರಾಸಿಕ ಹರಿ ಹಡಿನಾಳುಸಾವಿರ
 ಶಕಿಮುಖಿಯರಲಿ ಬೇಟೆ ಜಾಣಿನ
 ಲೆಸಿಕ ನೆವ್ಯಿತು ಬಗೆಯ ಭಂಗವಾಗ್ನಿ^१ ಕೃಷ್ಣ ನಲಿ ।
 ನುಸುಳು ನೆಲೆ ಡಿಳ್ಳಿಯ^२ ಪಯ್ಯಿರ
 ಬೆಸುಗೆ ಬಿಗುಹುಳುಕೊತ್ತು ಕಂಲೆಗಳ
 ರಸದ ಪಸರವನಶ್ವಿಯಬಾರದು ವಿಗಡವಿ^३ ಟರುಗಳು ॥ ೨೫

ನೀವು ಮುಗ್ಧಿಯರತಿವಿದಗೆ ನು
 ದೇವಕೀಸುತ್ತನ್ನು ವರು ಧು^४
 ಮಾತ್ರಾವಲಂಬರು ದಿಶ್ಯಿರಲ್ಲ ಮನೋಜಕೇಳಿಯಲಿ ।
 ನೀವು ಸೊಬಗಿನ ನಿಧಿಗಳ್ಯ ಶತ
 ಸಾವಿರದ ಸತಿಯರಲಿ ಕೃಷ್ಣ ನ
 ಜೀವವಿಶ್ರಮಸತಿಯರೆಂದಳು ನಗುತ ನಳಿನಾಷ್ಟಿ ॥ ೨೬

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಸತ್ಯಭಾವೋ
 ಸರಸಿಜಾನನೆ ದುಪದಸುತ್ತಿಯರು
 ಸರಸವೇಳಿದೊಳ್ಳಾಪ್ವಿದರು ಜತುರೋಕ್ತಿಲೀಲೆಯಲಿ ।
 ಹರಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮಪಾಥರು
 ವರಮುನಿಗಳಿಹಾಸವೆಯೆಬಂ
 ಧುರಕ್ಕಥಾಕೇಳಿಯಲಿ ಕಳೆದರು ಹಲವುವಿವಸಗಳು ॥ ೨೭

ಹಗೆಗಳ ಮಾರಿಗಳು ನಮ್ಮೆಯ
 ನಗರಿ ಶಂನಾಯಸೆನದಲಿದುರುದು
 ವಿಗಡರಾವೋದಿಗಳು ವಿಷಯಂಗಳ ವಿನೋದಿಗಳು ।
 ಅಗಲತಾರೆನು ನಿಮ್ಮ ವನದೊಂ
 ಲಗಕೆ ಬಿಡೆಯವ ಕಾಣಿನೆಂದನು
 ನಗುತ ಕರುತಾನಿಸಿಂಧು ಯಮನಂದನೆನ ವೋಗ ನೋಡಿ ॥ ೨೮

^१ ಡಿಳ್ಳಿಸ, ಟ.

^२ ಉದುರ, ಟ.

ನುಡಿದ ಕಾಲಾವಂಧಿಗೆ ಜರೀ ತೆರೀ
 ಯಂಡಸಿದುವು ಜಾಣಿನೆಲಿ ಸತ್ಯವೇ
 ನಡೆಸಿದಿರಿ ಕಡೆಸೆವಿಗೆಯಲುನ್ನ ತಿಯ ಕೆಡಿಸಿದಿರಿ |
 ಕಡುಮನದ ಕಣಾದಿಗಳು ಕೈ
 ದುಡುಕಿದರೆ ಕೈಗಾಯ್ದು ಧಮ್ಯದ
 ತಡಿಗೆ ಜಾಣಿ ಜಯಾಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಂಫಾಲರಹಿರೆಂದ ||

—೨೮—

ಮುಜೀಯಲಿಷ ಕಾಲದಲಿ ಬಲಿದೆ
 ಇ ಅದಿಹಂದು ಬೇಕಾದರೆಮೆಗೆ
 ಇ ಉನಿಸ ಕಾಯ್ದಿನಿ ತಿಯ ನಿಶ್ಚಯಾಸುವುದು ನವೋಳಿಗೆ |
 ಇ ಅಣಿದಿಹಂದು ನೀವೆಂದು ರಾಯರಿ
 ಗಟುಹಿ ಭೀಮಾದಿಗಳಿಗುಚಿತವೇ
 ನೆಣಿ ನುಡಿದು ದೌಪದಿಯ ಮನ್ಮಿಸಿ ಮಂಡಳದನು ಪುರಕೆ || ೩೦

ಅಣಿಸಿ ಹರಿಯಾವ್ಯಾಯತತಿ ಕು
 ಕು ಉನಿಸಿದುವು ಮುನಿವರ ಸಮಾಧಿಗೆ
 ಕಟುಬುವವರಾವಲ್ಲಿ ಕಾಣರು ನಬಿದ ಕೊನೆಗಳನು |
 ಅರಸ ತಾನೇ ಹರಿಹರಿದು ತ
 ನೈ ಉಕ್ಕದವರನು ಬಿಡು ಸಲಹುವ
 ಕರುಣವೆಂತುಟ್ಟೊ ರಾಯ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಣನ ||

—೩೧—

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗಿದು.

* ಹಂಡಿನೇ ಇಂಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಜಕನೇ.

ವಿಮಿನದಲಿ ಪಾಂಚಾಲಿ ಭಕ್ತಿಯ
ತಪದಲಿರೆ ದೂರಾಸನುಗ್ರಹ
ನಪದರಿಸಲಸುರಾರಿ ಬಂದನು ಪಾಂಡವರ ಬಣಗೆ ||

ಪಾಂಡವರು ದ್ಯುತವನದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡಿದು.

ಒತ್ತುವಿಸು ಜನಮೇಜಯಾಷ್ಟಿ
ಪೌತ್ರಮನೆ ನಿನ್ನವರು ಬಂದಲಿ
ಹತ್ತುವರುಪವನಿಂತು ನೂಕಿರಿರದೆ ಲೀಲೆಯಲಿ |
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಯಾವಮುನಾನಿ
ತೀರ್ಥಸೇವಾಶೀಲದಿದ್ದರು
ಮತ್ತು ಮುನಿಜನಸಹಿತ ಹರುಪದಿ ದ್ಯುತಕಾನನಿ ||

ದೂರಾಸರ ಆಗಮನ.

ಆಸುಯೋಧನನೇಕಭತ್ತಪಿ
ಲಾಸದುವಿರ್ಭಾಜ್ಞಪದೆವ
ನಾಗಸವಿಭವದ ಸುಳಭಸಾಖ್ಯವನನುಭವಿಸುತ್ತಿರಲು |
ಭೂಸುರಪ್ರಜನೆರಸಿ ವರವಿ
ನಾಗಸಮುನಿಜನಸಹಿತಲಾದೂ
ವಾಸಮುನಿಪತ್ತಿ ಬಂದು ಪೊಕ್ಕನು ಹಷ್ಟುನಾಪುರವ ||

* ಈ ಸಂಧಿ ಬಹು ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವರ್ಥ.

ದುರ್ಯೋಧನನು ದೂರವಾಸಸರನ್ನು ಮಯಾದೆ
ಯಿಂದ ಕರೆತಂದೆದು.

ಮುನಿಯು ಬರವನು ಕೇಳಿ ದುರ್ಯೋ
ಧನನು ಭೀಷಣ್ಡು ದೈತ್ಯಗೊತ್ತಮ
ರಿನ ತನಯಗುರುಸೂನುವಿದುರಾದಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು ||
ವಿನುತಭೂಸುರನಿವಹ ಶಾಂತಾ
ಜನದ ಕನ್ನ ದಿಕ್ಕಲಶವಾಯ್
ಧ್ವನಿಯಲಾಗಿದಿಗೋಂಡು ತಂದನು ಕಾಣಿಕೆಯ ನೀಡಿ || ೪

ವಂದನೆಯ ಕೃಕೋಳಂತ ಗಂಗಾ
ಸಂದನನ ಕ್ರೈವಿಡಿದು ಬರೆ ಸ್ವಪ್ನ
ಮುಂದೆ ಕಣಾದಿಗಳ ಗಡಣದಿ ಹೊಕ್ಕನರಮನೆಯು |
ಬಂದನಂಗನೆಸಹಿತ ನಮಿಸಿದೊ
ಡಂಧಭೂಪನ ಹರಸಿ ಹರುಪ್ರದ
ಲಂದು ಮುನಿ ಮಂಡಿಸಿದನ್ನು ತಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ || ೫

ದುರ್ಯೋಧನನು ದೂರವಾಸರಿಗೆ ಆತಿಘ್ರಹ ವಾಡಿದು.

ಹೊಳ್ಳವ ಹೊಂಗಳಾಶದಲಿ ತುಂಬಿದ
ಜಲದಲಾಮುನಿಪತ್ತಿಯ ಪಾದವೆ
ತೊಳ್ಳದು ಮಧುಪಕಾದಿನನ್ನು ಕೌಗಳನು ವಿಸ್ತುರಿಸಿ |
ಬಟಕ ಕುಶಲವ ಕೇಳ್ಣ ಮುನಿಸಂ
ಕುಲವನ್ನೊಲಿದಾದರಿಸಲಿತ್ತುಲ
ದೊಳಗೆ ಮಿಗೆ ಯೆಡೆಯಾಗಲಾರೋಗಣಿಗೆ ಮುನಿ ಪೊಕ್ಕು || ೬

ಪಡುರಸಾನ್ನು ದಲಾದರಣೆಯಿಂ
ದುಡುಗೆಯಿಂದವೆ ತುಳಿ ಬಡಿಸಿದ.
ಪ್ರೋಡವಿಪಾಲಕ ಮುನಿಗಳಪ್ರಾಶೀತಿಸಾವಿರವೆ |

ಕಡುಸುಳಿದ ಸಂನ್ಯಾಸಿವೇಷದ
ಮೃಡನು ಮನದಲಿ ಕೌರವನ ಮೈಗ್ಯ
ದಾರವಿ ವೇಚಿದೆ ಮಗನ ಬೇಡೋಲಿದುದನು ನಿಂದಿಂದ ॥

೬

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿಹ
ಪರುಷವನು ಕಲ್ಲಿ ಎದು ಟಿಕೆಕ್ಕಿ ಯ
ಹರಳಣಲಿ ಜರಹಿಸುವ ಮೂರ್ಖಮನುಷ್ಯರಂದದಲಿ ।
ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ನುಡಿದಿನಿಬಂಧ
ವೆರಸಿ ಪಾಂಡವರರಸಿ ಯುಣಲೋಡ
ನಿರದೆ ಗ್ರಾಸವ ಬೇಡಿ ನಿಷ ನಮಗಿತ್ತು ವಂಪೆಂದ ॥

೭

ಭೂಪ ಕೇಳಿದು ದಿನಕೆ ನಿನ್ನಾ
ಭಾಪವನು ಕ್ಷೇಗೊಂಡೆವೆನುತ್ತಾ
ತಾಪಸೋತ್ತಮನೇಇಲೆದು ದು ನ್ನ ಪ ಮುನಿವಾತ ।
ತಾಪಸರು ಬಳವಿಡಿದು ಮಿಗೆ ಬಳ
ಕಾಪುರವ ಹೊಱವಡಲಿಭಪುರ
ಭೂಪ ಭೀಷ್ಯದ್ವಾರಾರನು ಕಳುಹಿದನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ॥

೮

ಅಗಡುಮುನಿಪತಿ ಯೋಡಿದ್ದಿದ್ದ ದನಲಾ
ವಿಗಡವನು ಮುನಿಮುಗ್ರದೋಪದ
ಸೆಗಳಕೆಗೆ ಪಾಂಡವರು ಸವೆದಂತಾಗದಿರರೆನುತ ।
ದುಗುಡದಲಿ ಗಾಂಗೇಯವಿದುರಾ
ದಿಗಳು ಮನೆ ಹೊಗಲಿತ್ತು ಕೌರವ
ನಗುತ ಕಣಾದಿಗಳ ಗಡಣದಿ ಹೊಕ್ಕಿನರವನೆಯ ॥

೯

ಇತ್ತು ಲಾ ದೂರಾಸಮುನಿ ಯೆಂ
ಭತ್ತೆಯೆಂಟುಸಹಸ್ರರೋಗಿನ
ಲುತ್ತ ಮರ ವನಕಾಗಿ ಬಂದನು ನಗುತ ಕೌರವನ ।

ಮತ್ತೆ ಮುನಿಗಳು ಕಂಡರೇ ದು
ವ್ಯಾತಿಯನು ಶಿವ ಯೈನುತ ತಲೆದೂ
ಗುತ್ತ ಸಾಹಂಕಾರನೆಲಿ ಕಾರಿನ್ಯಭಾವದಲಿ ॥

೧೦

ಡಾವಾಸರು ಪಂಡವರು ಇದ್ದೆಗೆ ಬಂದು.

ಮಣಿವನೆ ಸತಿಯಂಡಸಮಯವೇ
ನಜಿದು ಮುನಿಪತಿ ಬರಲು ಕವಟದ
ನಿಱುಗೆಯನು ಬಲ್ಲನೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆದ್ದ ಮುನಿಸರಿತ |
ಕೆಜುದೆದೆಯಲಿಗೋ ಎಡು ಭಕ್ತಿಯ
ಹೊಜೆಯೋಳಗೆ ಕುಸಿದಂತೆ ನಡೆತಂ
ದೆಱಿಗಿದನು ಮುನಿಪದಕೆ ತನ್ನ ನುಜಾತರೋಡಗೂಡಿ ॥

೧೧

ಆಗ ಪರಸ್ಪರ ಕುಶಲ ಪ್ರೇ.

ಕುಶಲವೇ ನಿಮಗೆನುತಲ್ಯವರ
ನೊಸಲ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಕರದಿಂ
ದೊಸೆದು ಧಾರ್ಮಯಾದಿಗಳ ಭಾಸುರಜನವೆ ಮನ್ಮಿಸಿದ |
ಹೊಸಕುಶಯ ಪೀಠದಲಿ ಮುನಿ ಮಂ
ಟಿಸಿದನಫ್ಯೋಚಮೆನಪಾಯ್
ಪಸರಮಧನಕಾದಿ ಪೂರ್ಜಿಯ ಮಾಡಿ ಸೃಪ ನುಡಿದ ॥

೧೨

ದೇಶ ಕಾನನ ವಚಲ ವಾಸವು
ಭೂಸುರವೆಜ ವಾತ್ತೆಜನವು ಪ
ಲಾಶವಣವೆ ಪಾತ್ರ ಭೂಲೇಜನ ಕಂದಮೂಲಫಲ |
ಕುಸರಿಸಿಪಾನೀಯಮಜ್ಜ ನ
ವಾಸವೀಗ್ರಹ ಭುವನರಾಜ್ಯವಿ
ಲಾಸವೆಮೈ ದು ಜೀಯ ಜಿತೆ ವಿಸೆಂದನಾಭೂಪ ॥

೧೩

ಧಾರುಣೀಪತ್ತಿ ಹೇಳಬಹುದುಪ
ಚಾರವೇಕಿದು ರಾಜ್ಯಪದವಿ
ಸ್ತುರವಾನ್ವದು ರಾಜಿಯಷಿ ನಿನಗಾರು ಸರಿಯುಂಟೆ ।

ದೂರಾಸರು ಭೋಜನವನ್ನು ಹೇಳಿಸಿದುದು.
ಸಾರೆಯಾಯಿತು ಸಮಯವೆನ್ನುಹ್ಯೆ
ಧಾರಪಣವ್ರಾವಿವಿಧಿಸೀಡಾ
ಹಾರಿಯೇನು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಂದನು ಮುನಿಪ ಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೧೪

ಆವಜನ್ನದ ಸುಕೃತ ಫಲ ಸಂ
ಭಾವಿಸಿತೋ ನಿಮ್ಮ ದಿಯ ದರ್ಶನ
ಕಾವ ಘಲವಿಮ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದನು ನ್ನ ಪತಿ ಮುನಿಪತಿಗೆ ।
ಆವಿಗಡ ಮುನಿ ಬಿತಕನ್ನಾ
ನಾವಲಂಬಿಸಕತ್ತ ತೆರಳ್ತು
ಭೂಪಥೂವರ ಕರೆಸಿದನು ದ್ರುಪದಾತ್ಮ ಜೀಯ ಬೇಗ ॥ ೧೫

ಆಗ ನಾನಾವಿಧಿಭಿಂತ.
ಅರಸೈ ಯಾರೋಗಿಸಿದ ಹದನನು
ಬರವಿನೆಲಿ ನ ಹ ತಿಳಿಯೆಂತೆ
ಕರಣ ಕಳವೆಳಗೊಳಿಲು ಸುರಿದು ನಯನಜಲಧಾರೆ ।
ಉರಿಹೊಡೆದ ಕೆಂದಾವರೆಯ ವ್ರೋಲ್
ಕರಕುವರಿಯಲು ಮುಖ ಕಪೂರಿ
ಕರವನಿಟ್ಟು ಮಹಿಳೆ ತೊನದ್ದುತ ಸುಡಿದನಿಂತೆಂದು ॥ ೧೬

ತುಡುಕಿ ಸುರಪನ ಸಿರಿಯ ಶರ್ಥಿಯ
ಮುಡುವಿನೆಲಿ ಹಾಯಿ ದನು ರೋಪವ
ಹಿಡಿದೊಡೀಗಲೆ ಸುಟ್ಟು ಬೋಬಿಡುವನು ಜಗತ್ತರೂಪ
ಮೃಡಮುನೀಶನು ತನಗೆ ಶಾಪವ
ಕೊಡಲಿ ನಾನದಕಂಜಿ ತನ್ನ ಯ
ಸುಡಿಗನ್ನ ತಸಂದಪ್ಪೆ ವಾದರೆ ಕಟ್ಟೆ ತಾನೆಂದ ॥ ೧೭

ಕೇಳಿ ದಿಟ್ಟ ನೀವೆನ್ನು ನುಡಿ ಸಂ
ಭೂವಿಸದೆ ಸಂಕಲ್ಪವೆಟದರೆ
ನೇನ್ನೊಲುಪಣಿವುದು ಕೃಷ್ಣ ಮೈದೋಜಂದಳಂದುಮುಂಬಿ ॥ ಅ೪
ಹಿಂದೆ ನಾನಾಪಾಯದಿರುಬಿನೆ
ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸಿದೆ ಯೆತ್ತೆ ಗೋ
ವಿಂದ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಮುನಿವೃಂದನತಪಾದ |
ಇಂದು ರುದ್ರನು ತಪ್ಪ ಸಾಧಿಸಿ
ಕೊಂದರೆನ್ನು ಕಾಯ್ದರಾರೆಲೆ
ಮುಂದರಾತ್ರಿಧರಾಮರಾಶ್ರಿತಕೃಷ್ಣ ಕೇಳು ॥

—೫

ಅಱಸುವೆನೆ ಹರಿಪೂರ್ಣ ಕೇಳುಂ
ದಱುಹುವೆನೆ ಸವರ್ಚಜ್ಞ ಸಾಕಿ
ನ್ನಾಱಿಸಿ ಮಾಡುವುದೇನು ತಾಯ್ ನೀನಾವು ಶಿಶುಗಳಲ್ಲಿ |
ಕುಣಿಹು ದೋಷ್ಯೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣವೆ
ಕಣಿದು ಕಳೆಯ್ಯಿ ಭಕ್ತ ರಥವೆ
ಹೊಣಿವ ಹೊಂಪ್ರಕ್ಷಾದಪರಾರೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಂಬಿ ॥

—೬

ಮುನ್ನ ವೇ ಮುನಿದಂಬರೀಷಗೆ
ಬೆನ್ನು ತೆತ್ತನ ಹರನ ಸೇತ್ತುದ
ವೆನ್ನು ಯೋಳಗುಧ ರಿಸು ಕೆಡುವರು ಪಾಂಡುನಂದನರು १ |
ಉನ್ನ ತೋನ್ನ ತಕ್ಕ ಪ್ರ ರಹಿಸು
ಪನ್ನ ಗಾರಿಧ್ವಜನೆ ರಹಿಸು
ದನ್ನಗತಿಯಾರೆನುತ ಹಲುಬಿದಳಂದು ನಳನಾಷ್ಟಿ ॥

—೭

ಬಿಟಕ ನಿನ್ನ ಯ ವರಸುದರ್ಶನ
ಸುಟಪು ದೋಷಲು ಕೊಂಬಿಸುಯರ
ಬೆಳಗ ಬೀಳುತ ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗಲುರಿ ಮೂಳುಲೋಕದಲಿ |

1 ವಹಿಯೋಳಗುಧಯನಿದ ಕಂಗಿಡಿ ಸುಜಲು ಕಂಗಡಂತ, ಇಡೆ

ಬಲುಭಿಸಿಲಲೂಯೆಂದು ಜಂಡಿಕೆ
ಬೀಳಗೆನಲು ಫುನರೋಪವಹ್ಯಿಯ
ಕಳೆದು ಬೀರಲು ವಿಕಳ¹ ಜಂದ್ರಮನಾದ ದೂರಾಸ್ತಿ || ೨೮

ಜರಿದು ಬೆಂಬತ್ತುಲರಿ ಮುನಿ ಮೂ
ಉಗವನೆಲ್ಲನ ತೊಱಲಿ ಭಕ್ತಿಯ
ಬಿಗುಹಿನಲಿ ಹ್ಯಾಯಾರಿ ಶೃಂತಿಕ್ರಿಷ್ಣಾರ್ಥಕ್ರಿತಿಯಲಿ² ||
ಹೊಗೆತಡರೆ ಹಿಂದಿಗೆದುಧಾ ಮುನಿ
ಜಿಗಡ ಬಿಡಿಸಿತು ನ್ಯಾಪನ ಕಾಯು ಜೀ
ಸುಗುಣಶೇಖರ ಕೃಷ್ಣ ಕಮಲಾಂಬಕನೆ ಹ್ಯಾದೋಣಿಯೈ || ೩೦
ಅವನಿಪತ್ತಿ ಕೀಳಿಳಿಳಿವೇದ
ಸ್ತುವಕೆ ತಾನೆಡೆಗೊಡದ ಮಹಿಮಾ
ಈವನನೇಸುಭವಂಗಳಲಿ ಭಜಿಸಿದರೋ ಪೊಂಡವೆಂ |
ಯುವತ್ತಿಯಕ್ಕೆಯ ಸ್ವೇರಿಸದೆ ಯಾ
ದವಶಿರೋವೆಣಿ ಬಂದನಾಪ್ರಾ
ಥಿರುವರು ಕಂಡರು ದೂರದಲಿ ಜನನಾಥ ಕೇಳಂದ || ೩೧

ಮುಗುಳುನಗೆಗಳ ಹೊಂಗುವೆಂಗದ
ದ್ವಿಗುಯಗಳಾದಾನಂದಬಿಂದಾಗ
ಭೋಗೆಯೆ ಸಂತಸವೆತ್ತು ಹರುಪಸ್ವೇದಸಂಪುಟದ |
ಬ್ರಾಹ್ಮ ಬೀರಸದ ಪರವಸದೊಳ್ಳಾ
ನಗೆಯೋಳಿಗೊಂಡತುಳಿಜನ್ಮದ
ಮುಗುದಪೊಂಡವರೆಉಗಿದರು ಧೌಮ್ಯಾದಿಗಳು ಸಹಿತ || ೩೨
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನ ಆಗಮನ,
ರಥವಿಷಯನಸುರಾರಿ ಸುಮನೋ
ರಥವಿದಿರು ಬಪ್ಪಂತೆ ಕಂಂತೇ
ಸುತರ ನಿಜಭುಜಸಾರೆ ತಕ್ಕುಸಿದನು ಹರುಪದಲಿ |

1 ಜಕ್ಕಿತ, ಜೆ.

2 ಸಾರ್ವಜ್ಯಾಗಾನದಲಿ, ಜೆ.

ಹೀತಿಯಮರಾಶೀರ್ವಚನಸಂ
 ಸ್ತುತಿಗೆ ತಲೆವಾಗುತ್ತ ಮಿಗೆ ದೌರ್
 ಪತ್ತಿಯ ಹೊರಗೈದದನುಷ್ಟೇ ಯೆಂದುದು ಸುರಸೋಮ್ || ೪೩

ಷ್ಟೋನ¹ ಗೋಜರನಾಗಿ ವನಿತೆಯ
 ವಾನಸದಲಿಕ ಪರಮಂಸನು
 ಮಾನವಾಕೃತಿಯಾಗಿ ತೋಳಿದ ಬಾಹ್ಯರಚನೆಯಲಿ |
 ಮಾನಿಸಿಯ ಮ್ಯಾದಡೆಹಿ ಚಂತೆಯ
 ದೇನು ತಂಗಿ ಲತಾಂಗಿ ಹೇಣ್ಣಿ
 ಪೂನಮುದ್ರಿಯದೇನ್ನೆಲು ಕಂದಿಣಿದಳಿಂದುಮುಕ್ತಿ || ೪೪

ದೌರ್ಕಾದಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
 ಸ್ತುತಿಮಾಡಿದುದು.

ಉಬ್ಬಿದಳು ಹರುಪದಲಿ ಗಾಢದ
 ವುಬ್ಬು ವರಿದುದು ಪ್ರಾಳೆವಾರಿಯೋ
 ಇಂಬ್ಬಿಸವನೊಡೆಹಾಯು ನಿಂದಳು ನಯನವಾರಿಯಲಿ |
 ಸಭ್ಯತಾಲತೆ ಹೂತು ಜಸರಿನಿ
 ಹಬ್ಬಿ ಫಲವಾದಂತೆ ಕಾಯವೆ
 ನಿಬ್ಬರದಲ್ಲಿಡಾಡಿದಳು ಹರಿಪದಪಯೋಜದಲಿ || ೪೫

ಧರಣಿಯನು ಬಿಡೆದಳೆದು ಹೆಚ್ಚಿದ
 ಇರಣವಿದು ಕಾಳಿಂಗಮೆರ್ವನ್
 ಇರಣವಿದು ಹರಳೆದಜಲ್ಲಿಯು ಶಾಪಹರಣ ವಿದು |
 ಇರಣವಿದು ಸುರನದಿಯ ಸ್ತುತಿನಿದ
 ಇರಣವಿದು ಶಕ್ತಪ್ರಭಂಜನ್
 ಇರಣವಿದು ಯೆನುತ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು ಹರಿಪದವೆ || ೪೬

¹ ಧ್ಯಾನ, ಜ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನು ಪಂಚವರ ಇಷ್ಟವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದೆಯಂತೆ.
 ಗಾತಗೋಗಿ¹ ಮು ಸಮಯೆನೇ ಹೇಗೆ
 ತೇತಕೀಸ್ತು ತಿಯಂತರಂಗದ
 ಲಾಕುರವಿದೇನೇನುತ್ತ ಹಿಡಿದಿತ್ತಿದನು ಬಾಲಿಕೆಯ |
 ಬೀತತರು ಶುಕನಿಕರಕೀವುದೆ
 ಯೈತಣವೆಸಲೆ ತುಪ್ಪ ಬಡಿಸುವ
 ರೀತಿಯನು ನೀ ಬಳ್ಳೀ ಯೆಂದಳು ಕಮಲಮುಖಿ ನಗುತ್ | ೫೩
 ಕೌರಿ ಕೇಳ್ಳಾಜ್ಞಾತ್ತು ಶಿವನವೆ
 ತಾರವಹ ದೂರಾಸ ಮುನಿ ಹರಿ
 ವಾರಸಹಿತ್ಯ ತಂದೊಡಭಾಗತವ ನೃಪನಿತ್ತ |
 ತೀರಿತಕ್ಷಯದನ್ನು ವಿಂದು * ಮು
 ರಾರಿ ಮುನಿಯಾಟಕ್ಕೆ ಯೇನ್ನೆ
 ಪಾರಣೆಯ ಮಾಡವನು ನಿನ್ನ ಯ ಹೇಳಿದ್ದೆವರನು * | ೫೪
 ನಾವು ಹಾಸ್ಯಾತಂದೊಡಿದರಿ
 ದೇವಿ ನಾನಾಧಾರಿ ದೂರಾಂವು
 ದಾಪುದುಜಿತವು ಹೇಣೆನಲು ಸಾಹನಡುಗಿ ಕ್ಯಾಮುಗಿದು |
 ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಯ ಹಾಸಿವ ಕಳ್ಳುವೋಡೆ
 ಭಾವಕುದ್ದಿಯ ಭಕ್ತಿ ಜೀಕ್ಷಿ
 ಲಾಳಾವು ಜಂಜಲಕ್ಕು ದಯರೆಂದಳು ನಗುತ ನಳಿನಾಷ್ಟಿ | ೫೫
 ಮಾತುಗಳು ಸೂಗಸುವುವೆ ಕೇಳಿ ಕ್ಷು
 ಧಾತುರರಿಗೆಲೆ ತಂಗಿ ತಾವು
 ಪ್ರೀತಿಯಂದೊಲಿದಿತ್ತುದೆ ಸುಧೆ ನಮಗೆ ಪಣ್ಣಿಸಿದು |

1 ಸ್ತೋತ್ರ, ಇ.

* ..... ಮು

ಹಾರುಸಿಗೆಯಾಕಾರ ನಿನ್ನ ಯ

ವೀರಫ್ಲಿಮಧುನಧೀಂದು ಬಿನ್ನೆಷ್ಟಿಸಿದಳು ನಳಿನಾಷ್ಟಿ |, ಇ.

ನಿತಕೇಜಂಜಡವನೆಲು ಜಲ
ಜಾತಮುಖಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತ ಕುಮುದಾ
ರಾತ್ರಿಯಿತ್ತಾ ಸ್ಥಾಲಿಯನು ತಂದಿತ್ತಳದೆ ಯನುತ್ತ || ೪೦

ಕಂಡು ಕಂಟಿತ್ತು ಕೆಳೇಷವೆ
ಪ್ರಂಡರೀಕಾಂಬಿಕನದನು ಕ್ಯೈ,
ಕೊಂಡು ತಾನದನುಂಡು ತಲೆದೂಗಿದನು ತೇಗಿದನು |
ಭೂಂಡ ತಂಬಿತು ಮತ್ತೆ ನೆಲಿಯುತ್ತ
ಚಂಡಹೈದರುನ ನುಡಿಯ ವಿಷವನು
ಖಂಡಿಸಿದೆಲಾ ಯನುತ್ತ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಕೋಮಲೆಯ || ೪೧

ಆಗ ದೂರಾಸರು ಕೃಷ್ಣ ಗಮನವನ್ನು ತಿಳಿದುದು.

ಅರಸ ಕೇಳಿಕೆಯಲಿ ಮಂದದು
ಬುರದ ತನುವಿನ ತಳತರೋಮೋ
ಬು ತರದ ಹೈಮ್ಯಯ ಬಳ್ಳಿದೇಗಿನ ಹಿಗ್ಗಿವಳ್ಳಿಗಳ |
ಕೊರಳಿಗಡಿಯಿದ ಹೊಟ್ಟಿಗಳ ಇಪ್ಪಿ
ವರರುಂಸಹಂಡಾವಾಸವುನಿಯಾ
ಸರಸಿಜಾಕ್ಕನ ಬರವ ಕಂಡನು ದಿವ್ಯದ ಪ್ರಯುಲಿ || ೪೨

ಬಂದನೇ ಗೋವಿಂದ ಭಕ್ತರ
ಬಂಧುನೇ ಕ್ಷತನೋಳಂಮನಸಿಗೆ
ಬಂದಮನುಜರ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಾಡುವರಾರುಭಃವನೆದಲಿ |
ಎಂದನುತ್ತ ದೂರಾಸವುನಿಪತ್ತಿ
ಬಂದು ಕಂಡನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ
ನಂದು ಕುಂತಿಸುತ್ತನ ರಾಯನ ಪಣಾಶಾಲೆಯಲಿ || ೪೩

ಆಗ ಕೃಷ್ಣ ದೂರಾಸರ ಪ್ರೇಪಾಲಿಂಗನ ಸಂವಾದಗಳು
ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಸುರಮುರ್ಣನ
ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತಿಂಗಿ ಹೋ ಹೋ
ಸ್ಥಾಣವಿನ ಬರವಿತ್ತಲಿಂದಾಯ್ಯಿಂದು ಕೈಮುಗಿಯೆ |

ಮೊಳು ಮೊಧೆವ ನಾಪು ಮೊನವ
ರಾಣಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಯಿದು
ಇಂಥಾ ನೀನೆಹೆ ಯೆನುತ ಹಾಯ್ದ್ವಿದನು ಮುನಿ ಕರಿಯ || ೪೪

ಯಂತಿಗಳ್ಯತರೆ ಗಾಧುಹಸ್ತ್ಯ
ವೃತ್ತಿಯು ವಂದಿಸಬೇಹುದಾವ
ದ ತಿಯ ತೋಱುವ ಪಥವಿದ್ವೈ ಸಲೆ ನೀನು ವಂದಿಪ್ರಧು |
ಅತೀಸದಜವ್ಯೈ ಕಷ್ಟ ಕುಳಿ ರು
ಶ್ರುತಿಶಿರೋಮಣಿ ಕುಳಿ ಶ್ರೇ ವ್ಯಾ
ಹೃತ್ಯೇ ಕಸ್ಥನೆ ಕುಳಿ ರೆನುತವೆ ಮುನಿಪ ಮುನ್ನಿ ಸಿದ || ೪೫

ಮುನಿಪನಿದರ್ಶನು ಕುಶೀಯ ಪೀಠದಿ
ದನುಜಹರ ಕೆಲಕಡೆಯಲಾ
ತನ ಕೆಲದಲ್ಯೈದರು ಬಳಿಕ ಬುಧಜನರವರ ಮಧ್ಯಾರ್ಥ |
ತನತನಗೆ ದೂರಾ ಸನಾಷ್ಟ್ಯೂ
ಇನಿತು ಅಪ್ಯಾಶಿತಿಸಾವಿರ
ಮುನಿಗಳಿರಲಂದಬಲೆ ಬಂದಳು ಹರುಷಭಾವದಲೆ || ೪೬

ತುಂಬಿ ಕುಳಿ ದರ್ಶಿಭಿಳಿ ಮುನಿನಿಕು
ರುಂಬಿ ಸಭ್ಯಯೋಳಿಗಿದರ ಮುನಿಪಂ
ಗಂಬುಜಾನನೆ ನೆಮಿಸೆ ಹರಸಿದನ್ಯೈದೆಯಾಗೆನುತ |
ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿಪ ನಿಗಮಿತ್ತಾಸ್ತುಗ
ಳಂಬುಗೋಡದಿಜ ಗಾಢದ್ವೈಪವ್ಯ
ಬೆಂಬಳಯಲಿರಲಿದಾಪುದಸಾಧ್ಯವೇನೆಂದ || ೪೭

ನೈವಕವ ಮಾಡಿದರಲ್ಯೈ ಬಲು
ದೈವವನು ಕುರುಕುಲದ ಬೇಣನು
ಕೊಯ್ಯನೀಹರಿ ಬಳಿಸಲಿಸಿ ಭೀಮೊಜರ ನಾಸ್ತುರದಲಿ |

- * ಕಾವ ನಿಮ್ಮನು ಬಟಕ ಕಡೆಯಲಿ
ಭೂವಧುವ ಸೇರಿಸುವ ಕೂಡುವನು
ಕೈವಲವನೆಷ್ಟೀ ಕೈವಿಡು ಕಲ್ಪಿತಿದ್ವಾರೆಯೆಂದ * || ४८
ಧರ್ಮರಾಯರು ದೀರ್ಘಸರಸ್ವತಿ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದು.
ಎಲೆ ಮುನಿಶ್ವರ ನಿಮ್ಮ ಸುಡಿಯ
ಸ್ತುತಿತವಿದು ಯಿಹಪರದ ಗತಿ ನಿ
ಮೂಲವು ಕೈ ಸ್ತುತಿ ನ ಕೂವೆರ್ಯಾರಲರಿದಾಪುದೀರಜಾಲಿ |
ನಳಿನಸಳಿನಪರಾಂಖರಾಶಿಯ
ನಿಲುಕುತ್ತಿದನೆ ಹಿಂದುದಿನಮುನಿ
ಬಳಗವಾರೋಗಣಿಗೆ ಚಂತ್ರವಿಸೆಂದನಾಭೂಪ || ४९
ಆಗ ತೃಪ್ತಾಗಿ ದೂರಾಸರು ಅಡಿದವಾತುಗಳು.
ಬೇರು ನಿರುಂಡಾಗ ದಳಿಯದೆ
ಭೂರುಹದ ಶಾಖೋಪಶಾಖಿಗ
ಭೋರುಂಭಾಗ ನಿಜದೇಹವಂಗೊಪಾಂಗವೆಂದೆಂಬ |
ಶ್ರೀರಮೇಣಸಂತುಪ್ತಿನಾಡರೆ
ಬೇರೆ ಭೋಜನ ನಮಗೆ ಬೇಹುದೆ
ಭೂರಮಣ ಹೇಳಿಂದು ನಗುತ್ತಿಂತೆಂದನಾಮುನಿಪ || ५०
ಮೃಪ್ಯಭೋಜನದಿಂದ ನಾವ ಸಂ
ತುಪ್ತಿರಾಪ್ಲಿಲಿದುದನು ಬೇಡ್ಯ
ದುಪ್ತಿಕೌರವ ನಮ್ಮ ಕಳಂಡಿದ ಧೂತರ್ಯವದ್ಯಿಯಲಿ |
ಕಷ್ಟಕೈಗೂಡಿದರೆ ಮಿಗೆ ಪ್ರತ
ಗೆಟ್ಟು ರೇ ಪಾಂಡವರು ಯರಿಪದ
ನಿಷ್ಠರನು ನಿಲುಕುವರೆ ದುರ್ಜನರೆಂದನಾಮುನಿಪ || ५१

* ಕಾವನ್ಯೇ ಸಿಮ್ಮೆಷ್ಟಿವರನು ಕೈ
ಗಾವನೇ ವರರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಕೈವಿಡಿವ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಿಸಿದಿ ಪ್ರದಂದನಾಮುನಿಪ, || ಇ.

ಎಂದು ಹರಿಯನು ಹೊಗಣ ನಾನಾ
ಜಂದದಲಿ ಪಾಂಡವರ ತಿಳಂಹಿ ಮುಂ
ನೀಂದ್ರ ತನ್ನ ಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದನು ತಾವಸರು ಸಹಿತೆ ।

* ಅಂದು ಕುಂತೀಸುತ್ತರನೆತಿಕ್ಕು ಹೇ
ಯಿಂದ ಮನ್ನಿನಿ ವೀರನಾರಣ
ನಂದು ಬಿಜಯಂಗ್ರೇದ ಸಂದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ * || ಅ-
ನಂದು ಬಿಜಯಂಗ್ರೇದ ಸಂದಾದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ * || ಅ-

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದಂದು.

ಹ ದಿ ನೆ ೦ ಟ ನೆ ಯ ಸ ೦ ಧಿ .

ಸಂಖನೆ.

ರಾಯ ಕುರುಪತಿವಿದುರಗುರುಗಾಂ
ಗೇಯಕ್ಕಪರಲ್ಲ ನಲು ಪಾಂಡವ
ರಾಯವಿವಿನಕೆ ಫ್ರೋಷಯಾತ್ರೆಯ ನವದಲ್ಲಿತಂದ ॥

ಕೈಪ್ಪನು ಧೂರಕ್ಕೆ ಹೊರಿಡಲು ಪೂರಣರೆ ಚಿಂತೆ.
ಕೇಳಿ ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತೀ
ಪಾಲ ನಿಜನಂಗರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗ್ರೇದನಿತ್ತಲು ಪಾಂಡನಂದನರು |
ಮೇಲುಧಗುಡದ ಮುಖಿದ ಚಿಂತೆಯ
ಚಾಳಿಗೆಯ ಜಡಮನದಲಿದ್ದರು
ಸೂಕ್ಷಂಸುಯಿಲ್ಲನೆ ಹೊಯಲ್ಲಾಸಾಪ್ಯಟವ ಬೆರಳನಲಿ || ೦

* ಅಂದು ಕುಂತೀಸದನರಿಗೆ
ನಂದನುಖವನು ಕರದು ದೇವಮು
ಕುಂದ ಬಿಜಯಂಗ್ರೇದು ಹೊಕ್ಕನು ನೋರಕಾಪುರಿಯ, ಇ-

ಸಾಜೀಯೋದುದು ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಮು
ಮೂರುಪ್ರೋದು ಲಜ್ಜೆ ಬಟ್ಟವೆ
ಸೇತ್ತಿ ಕಾನನಕಿಟದು ವನದಿಂದೆಚಬಿ ಗಿರಿಕಂಲವೆ |

ತಾಣಿಧೃಟಿಗೆ ಹಾಯ್ದು ಸುಖ ಮನ
ದೇಶು ಮಸಗಿ ಮುರಾರಿ ಕೃಪೆಯನು
ತೇಽಜಿ ಯಂಡಗಿದನಕಟ್ಟವಿದ್ದಿಯೆಂದಳಿದನು ಭೂಪೆ ||

-೨-

ಎಹಿಗೆ ಸ್ಯಾರಿಸಿ ನಿಂಯರೋ ವ್ರಜ
ಮಹಿಳೆಯರು ಕೃಪಾ ಉಪ್ಪಿನಿರಹದ
ದಹನತಪಸ್ತುಂಭಕೌಪಧಾನಶೋಂಡರಿಗೆ |

ಅಹಹ ಕೊಡುವೆನೆನು ತನ್ನ ನೆನುತು
ಮುಹುದ ವೋನಮುಷ್ಮಿದನನಿಸತ್ತಿ ನಿ
ಸ್ತುತಿ ಹೆಯಲಿದ್ದನು ರಾಜಕಾಯ್ದವಿಹಾರಲೀಳೆಯಲಿ ||

-೩-

ಕಾಮ್ಯಕವನದಿಂದ ಬೀದ ಬ್ರಹ್ಮಣಿಸಿದ ಪೂಂಡವರ
ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿದು.

ಅರಸ ಕೇಳು ಹಣ್ಣಿನಾಪುರ
ವರಕೆ ಕಾಮ್ಯಕವನದಿ ಬಂದನು
ಧರಣಿಸುರನ್ನತಂದು ಕಣಾದಿಗಳ ಭವನದಲ್ಲಿ |
ಇರಲಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೇಷತೆ
ಕರೊಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು ಯಂಥಿಷಿ ರ
ನಿರವನಟವಿತಟಪರಿಭುಮಭೂರಿಭೂಪಣನೆ ||

-೪-

ವಿವಿಧವನಪಯ್ಯಾಟಿನದಾಯಾ
ಸವನು ತತ್ವರಿಸರದ ಕಂಟಕ
ನಿವಜವನು ದಾನವರ ದಕ್ಕಡತನದ ಧಟ್ಟಣೆಯು |

ಅವಜೆದಾಪತ್ತಿನ ಮನಕಿರೀ
ದವನು ಶೋಣಿಯ ಖತಿಯ ಲಜ್ಜೆ
ವಿವರಣವನೆಂಬಿದನು ದ್ವಿಜ ಧೃತರಾಪ್ತಿ ಭೂಪತಿಗೆ ॥ ೫
ಆದ್ದರಿಂದ ಧೃತರಾಪ್ತಿ ರಾಯನ ಹಿತ.

ಕ್ಷಾ ವಿಧಿಯೆ ಪಾಂಡವರಿಗಕ್ಕಾ
ಸಾಪ್ತಿ ಭಾರದು ತನಗೆ ತಾ ಮು
ನ್ನಾವ ನೋಣಿಯನಣಿದೆನ್ನೋ ಶಿವ ಭವಸಚಸ್ಸದಲಿ ।
ಕ್ಷಾ ವಿಲಾಸವನೀವಿಭಾನಸಂ
ಭಾವನೆಯನೀಪದವನೀಪ್ತಿ
ತ್ರಾಂಶಿಯ ಸುಡಲೆನುತ ಮಿಗೆ ಮಂಟಿಗಿದನು ಧೃತರಾಪ್ತಿ ॥ ೬
ಮೆರಳ ಮೆರಳ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಮನ
ದಿರವ ಭ್ರಿಮನ ಶತಿಯ ಪಾಂಡಿನ
ಪರಿಯ ನಕ್ಷಾಲನ ನಿಲವನಾ ಸಹದೇವನಾಯತವೆ ।
ತರಳಿಯುಬ್ಜೆ ಯನಾ ಪ್ರಾರ್ಥೋಣಿತ
ವರನ ಶೀದವನಾಮುಸೀಂದ್ರರ
ಪರಗತಿಯನಡಿಗಡಿಗೆ ಕೇಳುತ ಮಂಟಿಗಿದನು ಸೃಪತಿ ॥ ೭

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣಾದಿಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು
ರಾಯನ ಉತ್ತರ.

ಅಳಲುವೀ ಧೃತರಾಪ್ತಿ ಭೂಪನ
ಕಳಕಳವನುಣಿ ಕೇಳಿ ಹರುಪದ್ದೆ ।
ಇಲ್ಲಿದು ತಂಬುಲ ಸೂಸಿ ನೆಕ್ಕಿ ರು ಹೊಯ್ದು ಕರತಳವೆ ।
ಖಾಶಿರೋವೆಂಣಿಗಳು ಮಹಿಳೆ
ನಿಳಿಯಕ್ಕೆತಂದನು ವಿಲೋಜನ
ಜಲವ ಸೆಣಗಿಸೋಳೊಣಿಸಿ ನಡಿದರು ಶೀಂದ್ರವೇಕೆಂದು ॥ ೮

1 ಕಳವ ಕೇಳುತ ಕಣಾ ಕಂಣ ಕೆನ್ನಿಗ, ಇ.

ಬೀರದವೇಕೆಂದೇನು ಮುಕ್ತ ಭಾಗ
ಬೀರಿಗರುವಾದರು ವನಾಂತರ
ಲಾದಳಿತ ಮೃಧಿಯ ಕೇಳಲು ಬೆಂದುದೇನೊಂಡಲು |
ಆದಿವಾಕರನಂತೆ ನಿಜ ಲು
ಕಾದುದುದಯಾಸ್ತಮಯುದಲಿ ದನು
ಚಾದಿಶಿಳಳೇಂದನಡವಿಗೋಟಲೆ ಯೆಂದು ಬಿಸುಸುಯು || ೮

ಅದಕ್ಕೆ ಶಕುನಿಯ ಸರ್ವಾಧಾನ.

ಕ್ಷಾಕುವೂರಕರಲ್ಲಿಲೇ ಕುಂ
ತೀಕುಮಾರರು ನವೆಪುತ್ತಿದ್ದರೆ
ಸಾಕು ಸಾಕಳಲೇಕೆ ಸತ್ಯಾಧಿಕರು ಸಜ್ಜನರು |
ಕ್ಷಾಕುರುಷ್ಯಿ ತಿಪತಿಯಲನ್ಯಾ
ಯ್ಯೆಕಲವಪುಂಟೇ ವಿಷಾರಿಸಿ
ಶೋಕವನು ಬಿಡಿ ಬಯಲಡೊಂಬೇಕೆಂದನಾಶಕುನಿ || ೯೦

ವಿಘಯಂಪಟರಣ್ಣಲೀಲಾ
ಷ್ಯೇಸನಕೋಸುಗನ್ವೋತ್ತ ಯಿಟ್ಟರು
ವೆಸುಮತಿಯಲನ್ಯಾಯವಂಟೇ ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತಭಾಲಿ |
ಉಸುರಲಮ್ಮದೆ ಸತ್ಯವನು ಪಾ
ಲಿಸಲು ಹೊಕ್ಕರರ್ಣಾವನು ತ
ದ್ವ್ಯಾಸನಫಲಭೋಗಿಗಳಗಳಲುವಿರೇಕೆ ನೀವೆಂದ || ೯೧

ಅವರು ಕುಹಕೋಪಾಯುದಲಿ ಕೌ
ರವರ ಕೈಜಿಸದೆ ಮಾಣರಜ್ಞನ
ಪವನಜರ ಭಾವೀಗಳ ಮಣಿದಿರೆ ಜಾಜುಸಂಭೇಯೋಳಗೆ |
ಅವರು ಸುಜನರು ನಿಮ್ಮವರು ಖಾಳ
ರವರು ಸದಮಲಸಾಧುಗಳು ಕೌ
ರವರಸಾಧುಗಳಂದು ತೋಣಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ || ೯೨

ಗಳ್ಳಿಹನನೀಲಜ ಗಾಢಗವೆದ
ಹಂಳುಕನೆಜ್ಞನನವರ ದೇಹದ
ನೇಳು ಮಾದ್ರಿಸುತ್ತರು ಮೆಕ್ಕಳು ವಿಶ್ವಾಸಾಹಸರು |
ಅಳ್ಳಿಭಯದರಸಂಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗೆ
ತಿಳವನವೆದಿರ ಸಂಗದಲಿ ಮನ
ಮುಖಿವನೆರಡಿಟ್ಟಿಹನು ಧರ್ಮಜನೆಂದನಾಶಕುನಿ ||

೧೩

ಅವರ ವನೆವಾಸದ ದಿನಂಗಳು
ನವೆಗೆ ಸುದಿನ ಸುಖಾನುಭವವವೆ
ರವೆಧಿ ತುಂಬಿದ ಬಟಿಕ ನೋಡಾ ಸಾಧುಗಳ ಪರಿಯ |
ನಿವೆಗೆ ದುಯೋಧನನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆ
ಜ್ಯುವೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವತ್ತೀಯಲಿ ಪಾಂ
ಡವರ ಹಂಬಿ ಬಿಡುಪ್ರಯಜಿತವಿದೆಂದನಾಶಕುನಿ ||

೧೪

ಬೇಸ್ತು ತಾ ಪರಿಪಕ್ವವಾದರೆ
ಹಾವು ವೇಕ್ಕಿಸ್ತೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮಿ ಗಡ ಧ
ಮೊವೆಮಾನದ ಕನಿಗೆ ಕಾಮಾದಿಗಳ ನೆರವಿ ಗಡ |
ಆವಿಡಂಬಿದ ಶಕ್ಷನಿಕಣರು
ಜೀವಸಬರ್ತೆ ತವೋಳಿಗೆ ದು
ಭಾರವಭೀಕರಹ್ಯದ್ಯು ನುಡಿದನು ಕಣನರಸಂಗೆ ||

೧೫

ಶಕ್ಷನಿಯು ಕೇಳಿನ್ನು ಸ್ವಾ ಕಣನು ಅನುಮೋದಿಸುವರು.
ಅಹ ಶಕ್ಷನಿಯ ಮಾತಿನಲಿ ಸಂ
ದೇಹವೇ ಪಾಂಡವರು ಬಂಧು
ದೌರ್ಹಿಗಳು ತಮ್ಮವಧಿ ತುಂಬಲು ಕೇಡತಹರೆಂಬ |
ಕ್ಷಾಹದನು ತಪ್ಪಪ್ರದೆ ನೀವತಿ
ವೋಹದಲಿ ಬಿಡೆ ಬಿಸಿದು ಬಿಡಿ
ಕಾಹುರರು ಕುರುಪತಿಯ ^१ ಕೆಡಿಸುವರೆಂದನಾಶಣ ||

೧೬

¹ ಮಣಿಪುರುಚಿತವು ಕಣ ದೇಹೀಂದ, ಜ. ² ಕೌರವರ, ಜ,

ಕ್ಷಾಸುಖಿದ ಸುಗಿ ಯಲಿ ನಿನ್ನವೆ
ರೇಸು ಹೆಚ್ಚು ಗೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿದ
ರೈಸುವನು ನೆಣಿ ನೊಡಿ ಹಿಗ್ದೆ ಪೊಂಡುನಂದನರು |
ಫಾಸಿಯಾದರು ಫ್ರೆಟ್ಟು ಬೆಟ್ಟುದ
ಪ್ರೈಸರದಳ್ಳಂದಣಲಿ ವೆಟುಗುತ

ಸೂಸಿದ್ದೈ ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಪೆಯನೆಂದನಾಕ್ಷಣ್ಣ ॥ ೧೩

ಸೋಗಸು ತಳತುದು ತರಳಮನ ತಳ

ಮೆಗುಚಿದಂತಾಯ್ತು ವರೊಲವು ಕಾ

ಡಿಗೆಯ ಕೆಸಣೊಳಿಗ್ಗೆ ದ ನೀಲದ ಸರಿಗೆ ಸರಿಯಾಯ್ತು |

ಮುಗುಳುಗಂಗಳ ಭಾಪ್ಯಬಿಂದುವೆ

ನುಗುರಕ್ಕೊನೆಯಲಿ ಮಿಡಿದು ಕಣಾನೆ

ಹೊಗತಿದನು ಬಣಕ್ಕೆನು ಸಿಂಗಿಯಲುಂಟಿ ಸುವಿಯೆಂದ || ೧೪

ಹೋಗಲಾಪೊಂಡವರ ಚಿಂತಿಯ

ನೀಗದಿವು ನೀವಿನ್ನು ನೆನೆವು

ದ್ಯೋಗವೇನೆನೆ ನಗುತ ನುಡಿದರು ಕಣಾಶಕುನಿಗಳು |

ಫೌಷಾಪಯಾತ್ರೀಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ.

ಕ್ಷಾಗಳೀವಿಭವದ ವಿಲಾಸದ

ಭೋಗದಗ್ಗು ಕೆಗಳ ಭುಜದ

ಪಾರ್ಫಾಮವನವರಿದ್ದ ಬನದಲ್ಲಿ ತೋಱಬೇಕೆಂದ || ೧೫

ನಾಡೊಳಗೆ ತುಚುಹಟ್ಟೆಯಲಿ ಹೊಲ

ನಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ದ ಗೋಕದಂಬವೆ

ನೊಡುವುದು ನೆವ ಕುರುಪತಿಯ ಗಾಢದ ಸಂಗಾಢಿಕೆಯ |

ನೊಡಿ ನಸಿಯಲಿ ಪೊಂಡುಸುತ್ತರವ

ರಾಡುಗಾಡಿನ ಹೊಲನ ಹೊರೆಯಲಿ

ಕೂಡೆ ತನುಪರಿಮಂಳದಲರಮನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದ || ೧೬

1 ಯಂಗನಾನಿವಹ, ಛ.

ವನದ ಜಿಮ್ಮೆ ಉಡೆಗಳ ಫ್ಲೈರ
 ಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೀವಿ ಮೃಗಕುಲದ ಸೋಗ
 ಡಿನಲಿ ನಾಸಿಕ ರೌದ್ರಭೂತಾಲೋಕನದಿ ನಯನ |
 ಜನಪರುಭೀ ಬೆದಣುವರು ನಿನ್ನರ
 ಮನೆಯ ಸತೀಯಾರ ನೇಪುರದ ನು
 ಇನ್ನಿಗಳಲ್ಲಿ ತನುಗಂಧದಲ್ಲಿ ರೂಪಿನಲಿ ಸೋಗಿಸಿನಲಿ ||

—೨೧

ಅದಕ್ಕೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಆಸಪಕ್ಕತಿ.
 ಸಿರಿಗೆ ಸಫಲತೆಯಹಾದು ನಾನಿದ
 ನಱಿಯೆ ನೀವೆವರಿದ್ದ ವಿಪಿನಾಂ
 ತರಕೆ ಗಮಿಸುವುದುಬೆಂತವೇ ಮನಮುನಿಸು ನಂಜಿ ಬಲಿದು |
 ಕೆರಳಿದರೆ ಕಾಳಿಹಾದು ಭೀಮೆನ
 ದುರಳಿತನವಿಕೈರವೇಂದ್ರನ
 ಹಾರುಡು ಹಾರಿಯೇಣುವುದು ಮತವಲ್ಲಿ ಒದನಂಧನ್ನುವ |

—೨೨

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ರಸ್ಸು ಸವಕ್ಕಿರಜಿಸಿದು.
 ಹಾಣೆಯೇಕ ¹ ವರೋಡನೆ ಸೇಣಿನ
 ಸಾಣೆಯಿಕ್ಕುವ ಮನೆವ ಕದನವ
 ಕಾಣೆವೆನ್ನು ಬೀಕೆಯಲಿ ಸಲುಗೆಯ ಸಾಧುಸಾಮೆದಲಿ |
 ರಾಣಿಯಾರ ರಹಿಯಿಂದ ರಂಜಿನ
 ಜಾಣಿನಲಿ ಬಹಿವರಸ ನಿಮ್ಮೆಡಿ
 ಯಾಣೆ ಯೆಂದೊಡಬಡಿಸಿದರು ನೃಪ ಕಣಿಕೆಕುಗಳು ||

—೨೩

ಇದು ಉಚಿತವಲ್ಲಿ ಒದು ಭೀಷಣ್ಣಿಗಳು ಕೋಣಿದು.
 ಪರಿಮಿತದಲ್ಲಿವಾತೆಗೆನೀಗಳಿದು
 ದರಮನೆಯಲಿಡನೆಲ್ಲ ಕೇಳ್ಣಿರು
 ಗುರುವಿದುರಗಾಂಗೇಯಕ್ಕೆಪರಣಿದರು ತಮ್ಮಾಳಗೆ |

¹ ಕೋಗೆವನ, ಚ.

ಕರೆಸಿ ನುಡಿದರು ಕ್ಳಿಂಗಾಂಬಲ
ಕುರುಪತಿಗಳಿಗೆ ಫ್ರೋಷಯಾತ್ರಾ
ಭರವನೆಂಬಿದೆವು ಹೋಹುದನುಂಚಿತವೆಂದರನಿಂಬರಿಗೆ ॥   ಮ೪

ಅವಗಡೆಯನಾಭೀಮು ನೀವೆಂ
ಬವರು ನಿಸ್ಮೀಮುರು ಇತ್ತಂಬ್ರಲ
ನಿವಜ ಸಿಲ್ಲದು ತುಡುಂಜುವುದು ತುಟಿಪುದು ತಪ್ಪೋವನೆವೆ ।
ವಿವಿಧಿಖಿಂಜಿಗಳನೇಡಿಸುವರೇ
ಯುವತೆಯರು ಕೈಕಾಲುಮೆಟ್ಟೆನೆ
ಬವರ ಗಂಟಕ್ಕುಪ್ಪುದು ಲೇಸಲ್ಲೊಂದನಾಭೀಮತ್ತು ॥   ಮ೫

ಸಾಂಖಿದೆವು ನಿವೋಡನೆ ಭಾರೆವು
ದೂಡಿಲಾಗದು ನಮ್ಮು ನಿನಿಬರ
ಮಿಂಬಿದರೆ ರಣಭಂಗ ತಪ್ಪುದು ಹೋಗಿ ನೀವೆನಲು १ ।
ದೂಡಿ ತಾರೆವು ನಿಮಗೆ ನಾವ ಕೈ
ಮಿಂಬಿ ನಡೆಯಪು ಕಾಯ್ಕಾಗತಿಯಲಿ
ಜಾಂಬಿ ರ್ಯಾಡಿತೆಯ ನೂಡೆವೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯು ॥   ಮ೬

ಆದರೇಳ २ ಶುಭಾಶುಭದ ಫ್ರೆ
ಬೀದಿವರಿಸುವುದ್ದೇಸಲೇ ನಿಮು
ಗೀದುರಾಗ್ರಹವೇಕೆ ಕಾಂಬಿರ ಫಲವನೆಗ್ರದಲಿ ।

ಯಾರ ಹಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಫ್ರೋಷಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋರಡುವಿಕೆ.

ಆದುದಾಗಲಿ ಹೋಗಿ ಯೆನೆ ದು
ಭೇದಗವ್ರಗ್ರಂಥಿಕಲುಪವಿ
ನೋದಿಕೀಲರು ಭುಜವ ಹೋಯ್ದರು ನೋಡಬಹುದೆನುತ್ತ ॥   ಮ೭

१ ಹೋಗಬೇಡನಲು, ಇ.

२ ರಲ್ಲಿ, ಇ.

ಶ್ರೀಪದಯಾತ್ಮಪರ್ವ.

ಉರೋಳಗೆ¹ ಸಾಜಿದರು ಕೊಟ್ಟು
ವಾರಕವನೆಬಲಾಜನಕೇ ಭಂ
ತಾರ ಸವೆದುದು ಗಣಕೆಯಿರಿಗಾಭರಣದಾಸದಲಿ |
ಸಾರಪರಿವುಳವಸ್ತುಗಳ ಬಲು
ಭಾರಣೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಲೆಟ್ಟಿತು
ತೇರುಗಳ ಹೇಳಿಂಥಾರಿತಜ್ಞೋಹಿಣಿಯ ನಾರಿಯರು || ೨೮

ಬಿಗಿದಬೀರುಗಳಭದ್ಧರದಭಂ
ಡಿಗೆಳು ರಾಣಿಯ ವಾಸದಂಡಣ
ತೆಗೆದುವ್ಯೋಜಿಬ ಕಂಜುಕಿಗಳುಗ್ಗ ಡದ ರಭಸದಲಿ |
ಗಗನ ವಡಗಿತು ಪಲ್ಲವದ ಸ
ತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲಿನಲಿ ರ್ಯಾಲ್ಲಿರಿಯ ಯೂ
ಡಿಗೆಳಲಾಡುವ ಚಮರಸೀಗಾರಿಗಳ ಪತಾಕೆಯಲಿ || ೨೯

ಸಮಾಂತರು ಹೇಳಿ ಗಣಿಕಾ
ನಿವಳ ದಂಡಿಗೆಗಳಲಿ ಕೆಲವರು
ಯುವತೀಯರು ಕೆಲರ್ಯಾಚಯದಲಿ ರಥನಿಕಾಯದಲಿ |
ಯುವತೀಮಯವ್ಯೋ ಸೃಪ್ತಿ ಗಣಿಕಾ
ಯುವತೀಯರ ನೆಲನಿಧಿದೊಂದಿ
ಗ್ಯಾವರ ಕಣಿದುದೊ ಕಾಂತಿಯರನೇ ಕವಿದುಡಗಲದಲಿ || ೩೦

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ
ಕರಿಫುಂಬಾವು ಯೆಂಟುಸಾವಿರ
ವರರಥವು ರಾವುತರ ವಾಷ್ಪಿಯಲಿ ಹಯಕೊಂಟಿ |
ಬಿರುದಿನಗ್ಗ ದ ಭಟ್ಟರ ಸಂಖ್ಯೆಯ
ನಾಶಿಯೆನಿಂತಿದು ಶ್ರೀಪದಯಾತ್ಮ
ಪರುತವಣೆಯ ಮಹಾಕತುಬ್ರಾ ಕೌರವೇಶ್ವರನ || ೩೧

1 ಕೇರಿಯಲಿ, ಜ.

ನೇರೆದುದಗಣಿತವೆಂದಿಜನೆ ಕವಿ
 ಪರರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿಧಾವೆಂ
 ತರು ಸುನರ್ತಕ ಕಫಿಕಪರಿಹಾಸಕರು ಮಾಗಧರು !
 ಜರರು ಮಲ್ಲಿಂ ಬೀಳಿಕಾಉರು
 ಪರಿಜನಾವಚಿಸಿಂತ ವಿಪಿನಾಂ
 ತರಕೆ ಪರ್ಯಾಂದ ಮೇಲೆ ಪರ್ಯಾಂದಲರಸನ್ಯೈತಂದ || ೩-೨

ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪಕರ್ಕನಗ್ಳಾದರೂ ಅದನ್ನು ಉಪೋಷ್ಟಿ
 ಜೋರಡಾವಿಕೆ.

ಅರಸ ಕೇಳಿರತ್ತುಪರ್ಯಾಂದ
 ಭರದಲ್ಲಿತರೆ ಮುಂದೆ ವಾಯಸ
 ವೆರಡು ತವೈನ್ಯಾಂ ಕದನಮುಖದಲಿ ವಾಪೆಂಸೆಗಾಗಿ |
 ಪುದುವಲ್ಲಿಂ ಬಟಕ ಹಸುಬಿನ
 ಸರುಷು ವಾಮದೆ ಗದ್ದಾಭನ ಬಿಲ
 ಕರಿಯು ಹಕ್ಕಿಯ ತಡೆಯ ಮನ್ನಿ ಸದ್ಯೈದನು ಭೂಪ || ೩-೩

ಇಂದು ಕಂಡವಶಕ್ಕನಗತಿಯಲಿ
 ಮುಂದೆ ಲೇಸಲ್ಲಿ ನುತ ನುಡಿಸಿದ್ದೋ
 ಡಂದು ಸಚಿವಪ್ರಸಾಯ್ಯಾ ರಾಷ್ಟ್ರರು ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಜಯ |
 ಜಂದವಾಗದು ಕರ್ಕನಗತಿ ಮರ
 ಶಿಂದು ಹೇಳಲು ಭಾರೀವಾವನೆ
 ಮುಂದಣ್ಣಿಹ ಘನವೆನುತ ಮಣಿಗಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು || ೩-೪

ದ್ವೀಪತನಕ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗೋಪುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದುದು.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ ದ್ವೀಪತನವನಬಂ
 ಧುರನದೀತಿರದಲಿ ವನದಲಿ
 ಸರಸುಯಲಿ ದೀಪ್ರ ಕಿಗಳಲಿ ವಾಪೀತಣಾಕದಲಿ |

ಬೆರೆನಿಂ ಬಿಟ್ಟುದು ಕೂಡೆ ಪೊಳೆಯು
ವರಮನೆಯ ಗುಡಿ ಸೆಗೆಹಿದುವು ವಿ
ಸ್ತೋರಿಸಿದುವು ಮುಂಡವಿಗೆ ಲಾಯದ ಭದ್ರಭವನಗಳು ॥   ೩೫

ಕರೆಸಿದನು ಕೇಲಾರಿಗಳನಾ
ದರಿಸಿ ಜಟಿಯ ತುಣಿಗಳಲ್ಲವೆ
ಕರೆಸಿ ನೋಡಿದನಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿನ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ |
ಹರಿವ ಹಾಣಿವ ಪಂರಿಸುವ ಸ್ನೇ
ವರಿವ ಮರಳುವ ಮುಖಿವ ನಿಲುವೆಳ
ಗಣಗಳನು ನೋಡಿದನು ನಗುತ ನರೇಂದ್ರಸೂಪವಿನಲ್ಲಿ ॥   ೩೬
ಬೆಳ್ಳಿನಿಳಿಯು ಮಿಡಿ ಗೋಲೆವ ಬಾಲದ
ಸೆಲಕೆ ನಿಗುರುವ ಗಂಗೆದೊಗಲಿನ
ಹಲಗೆಬೆನ್ನಿನ ಸಿಡಿಲಮುಖಿಯೆನೆ ವೋಚೀವ ಹಂಕ್ಕೆ ತಿಯು |
ಕೆಲವಿದಿರುಬರಲದ್ವಿಯದ್ವಿಯ
ಹಳಳೆವಂತಿರೆ ಹರಿವ ಹಾಣಿವ
ಸಲಗನೀಡಿಉಂಡಾಡುತ್ತಿದುವು ಹಿಂಡುಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ॥   ೩೭

ಆಗ ಅನೇಕರೇವೈಪುಗಳನ್ನು ದಾಸವಾಗಿಕೊಂಡಿಕ.
ತೆರಿಸಿ ಹೋರಿಯ ಗವಿಯ ಗೂಳಿಯ
ಬರೆಸಿದನು ಕೆಲಕೆಲವ ಕೃಷಿಕರಿ
ಗಿರಿಸಿದನು ಗೋಲಕ್ಕೆವಿತ್ತನು ವಿಪ್ರಸಂಕುಳಕೆ |
ಕರೆಸಿ ಕೊಟ್ಟುನು ಭೂಟ್ಟುರಿಗೆ ಮು
ಲ್ಲಿರಿಗೆ ಗಾಯಕರಿಗೆ १ ವಿಧಾನಂ
ತರಿಗೆ ಬಹುವಿಧಬಹಳವಂದಿಗೆ ಮಾಗಧವ್ರಜಕೆ ॥   ೩೮

ಅಂಗ ಜಿತ್ತು ವೆನಿತ್ತು ವೋಡಲಿನ
ಪುಂಗವನ ಸತ್ಯರಿಸಿ ಹಿಂಡಿನ
ಪಂಗಡದ ಗೋಪಾಲನಿಕರಕೆ ಕೊಟ್ಟುನುಡುಗೋಜಿಯು |

१ ವಿಟರಿಗೆ ನಟ, ಜ.

ಹಿಂಗಿದುವು ತುಟುಬೇಟೆಯಾಡಿ ಮೃ
ಗಂಗೆಗೆ ಮುದ್ದು ಜೀದು ಗಡಿ ಭಾ
ಗಂಗಳನು ಕೊಡಿಸಿದನು ಪರಿವಾರಕೆ ವಿನೋದದಲ್ಲಿ || ಶಿ-

ಹಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಹ ತೈತ್ತಿ ० ಬ ತತ್ತ್ವ ನೆಯ ಸ ० ಧಿ .

ಸೂಳನೆ.

ಪರಿವಿಡಿಯಲಾದ್ಯ್ಯತವನದಲಿ
ಬೆರಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಬೀಡು ಗಂಥ
ವರಿಗೆ ಕೌರವೆಬಿಲದೊಡನೆ ಮನೆದು ಮಹಾಸಮರ ||

ಪಾಂಡವರು ಇದ್ದು ವನದ ಬಳಿ ದುರೀಧಿನನು ಪಾಳೆಯನನ್ನು
ಬಿಡಿಸಿದುವು.

ಕೇಳು ಜನವೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ತುಟುಪೆಳ್ಳ ಗಳ ನೋಡಿ ವೆ
ನಾಳ ದಪ್ಪದೆ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಸಮನ್ವಯದಳಸಹಿತ |
ಲೀಲೆ ಮಿಗೆಲಾಪಾಂಡವರ ವನ
ವೇಲೆಯಲಿ ನಿಸ್ತಾಳರಭಸದ
ಸೂಳ ಸಂಕೇತದಲಿ ನೃಪ ಬಿಡಿಸಿದನು ಪಾಳೆಯವೆ ||

ಲಾಯ ನೀಡಿತು ಮುಂದೆ ರಾವೃತ
ಪಾಯಕರಿಗೆದವೆಂಕ ಮಂತ್ರಿಪ
ಸಾಯಿತರು ಕಣಾದಿಗಳಿಗೆಡಿಯಾಯ್ಯು ಬಿಲವೆಂಕ |

ರಾಯನರಮನೆ ಮುಕ್ತಿಕುದ ಕಳ್ಳ
ಶಾಯತದ ಬೀಳಿಗಿನಲಿ ಪಾಂಡವ
ರಾಯನೆಲೆವನೆಗಳನು ನಗುತಿದುರ್ದು ನವಾಯಿಯಲಿ ॥

೨

ಆಗ ಪರಿಃ ರದ ತರುಣಿಯಾದ ಶಾಯಗಳು.

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣ ಕೌರವೇಶ್ವರ
ಸರಸಿಯರು ಲೀಲೆಯಲಿ ಶತಸಾ
ವಿರಸಭೀಜನಸಹಿತ ಹೊಟವಂಟರು ವನಾಂತರಕೆ ।
ಸರಸಿಜದ ನಿಜಗಂಥದಲಿ ತನು
ಪರಿಮಳವ ತಕ್ಕುಸಿ ವನದಲಿ
ತರಳಿಯರು ತುಂಬಿದರು ಮುಜ್ಜೀರುಂಬಿಗಳ ದೋಂಬಿನಲಿ ॥

೩

ಕೆಲರು ಹೊಂದಾವರೆಯ ಹಂತಿಯ
ಕೊಳಂ ಹೊಕ್ಕರು ಬಿಂಫಲಗಳ
ನಿಖಂಕ ಕೊಯು ರು ಕೊಡಹಿ ಹೊಲೆಗಳ ಮೇಲುದಿನ ನಿಷ್ಯಿಯ ।
ಕೆಲರು ಹೊಗೊಂಬತಲಿನ ತುಂಬಿಯ
ಬಳಗವನು ಬೆಂಕೊಂಡರುಲಿಪರೆ
ಗಿಳಿಗೆ ಹಾರದ ಒಲೆಗಳನು ಹಾಯಿ ದರು ಕೊಂಬಿನಲಿ ॥

೪

ಪಾರಿಜಾತವ ಪಾದರಿಯ ನಾ १
ನಾರಿಯರು ಕೆಲರಾ २ ನನದಲಿ ಇ
ಕೊರಿಗಳ ನಿಲಿಸಿದರು ಕೆಲಕೆಲರಂಗಪರಿಮಳಕೆ ।
ಸಾರಿದರೆ ಮುಖಿದುಂಬಿಗಳ ಸುಖ
ಪಾರಣೆಯ ಬೆಸಗೊಳುತ ನಗುತ ವಿ
ಕಾರಿಗಳು ವೇಡ್ಯಸಿದರು ३ ನೃಪ ಮುನಿಜನಾಶಪ್ರಮವ ॥

೫

१ ಪಾರಿಪದುಪಾಧ್ಯರನು ನಮಿಸುತ್ತೇ. ಬಿ. ಇ.

२ ವಾರನಾರಿಯರಾ, ಬಿ. ಇ.

३ ವೋಧ್ಯಸಿದರು, ಇ.

ನೇವೈದ ದನಿ ದಟ್ಟಿಸಿತು ವೇ
ದಾವಳಿಯ ನಿರ್ಮಾರ್ಪವನು ನಾ
ನಾವಿಭಾಷಣಕಾಂತಿ ಕೆಣಕಿತು ಮುನಿಸಮಾಧಿಗಳ |
ಅವೆಧಾಜನದಂಗಗಂಧ
ಪ್ರಾವರೋಹಂತರುಪ್ರೇರೋಡ
ತಾವಳಿಯ ಸೂರಭವ ಮುನಿಸಿತು ವನದ ವೆಳಿಯದಲಿ ||

೬

ಯೋಕ್ಕುರಿವರಾಶ್ರಮವ ತುಣಿಗಿದ
ತಕ್ಕ ರಂತಕ್ಕರಣ ತುರಗಕೆ
ದುಕ್ಕು ಕಿಯನಿಕ್ಕಿ ದರು ತಿರುಹಿದರೀರಂಡುವಾಫೈಯಲಿ |
ಸಿಕ್ಕು ದುಪ್ರಾ ಧಾಟಿಯಲಿ ಧೈಯದ
ದಕ್ಕ ಡರಮನ ಹರಹಿನಲಿ ಹಾ
ಯಿಕ್ಕ ದರು ಕಡೆಗಣ ಬಲೀಗಳ ಮುನಿಮೃಗಾವಳಿಗೆ ||

೭

ಸ್ತುಕಸ್ತುನವ ಮುಟ್ಟಿದರು ಧೌತಾಂ
ಕುಕದೊಳಗೆ ತಾಖುಲವ ಕಟ್ಟಿದ
ರಕಟುಪಾಘ್ಯರ ಮೋಜೀಯನು ತೇಡಿಸುತ ಬೆರಳನಲಿ |
ಜಕಿತಧೈತಿಯರು ದೀಕ್ಷಿತರ ಜಂ
ಡಿಕೆಗಳನು ತುಡಕಿದರು ಮುನಿವೆಟು
ನಿಕರಿಶಿರದಲಿ ಕುಳಿಸಿದರು ಕುಂಚಿತಕರಾಂಗಾಲಿಯು ||

೮

ಆಗ ಅಳ್ಳಿಧ್ವಿಭಾರಕ್ಕಿರ ಅವಸ್ಥ
ರಾಯುರೆಂಬವೆರಿಲ್ಲಲಾ ಸ್ವಾ
ಧ್ವಾಯ ಕೆಟ್ಟಿದು ಮುಟ್ಟಿದರುಪೊ
ಧ್ವಾಯರನು ಶಾದ್ವಯರು ಸೇಳಿದರು ಮೌಂಜಿಮೇಖಿಲೆಯ |
.. ಹಾಯಿದರು ಯಜಸ್ಕ್ಷ್ಯೋ ಪವಿತಕೆ
ಬಾಯುಲೆಂಜಲಗಿಡಿಯ ಬಗೆದರ
ಭಾಯೆನುತ ಬಿಟ್ಟೊ ಏಡಿದರು ಸಬ್ಜಯ ಉರಿಗಳು ||

೯

ಕೆದಣಿದರು ಗಡಿವನುಪಾಧ್ಯರು
 ಬೆದಣಿನಿಂದರಿದೇನು ನೀವ ಮಾ
 ಡಿದವಿಟಾಳವ ಹೇಳುವೆನ್ನ ಕುಂತಿಕುಂಮೂರಿಗೆ |
 ಇದು ಮಹಾಮುನಿಸೀವಿತಾಶ್ರಮು
 ವಿದಱ ಶಿಷ್ಟಾಭಾರವನು ಕೆಡಿ
 ಸಿದವರೇ ಹೈಯವಹರು ಶಿವ ಯೆಂದರಾದ್ವಿಜರು || ೧೦

ಆಗ ದ್ವಿಜರಿಗೂ ತರುಣಿಯರಿಗೂ ಸಹೇದ ವಿವಾದ.

ಹೇಣಿದರೇ ಕುಂತಿಕುಂಮೂರರು
 ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದಾವುದೋ ವನೆ
 ಪಾಲಕರು ತಾವಿಂದು ಪದ್ಮಿಪಾಲ ನಮ್ಮೊಡೆಯ |
 ಹೇಣಿ ಬಿಟಕೆಜು - ನನೆ ಭೀಮನ
 ಧಾತಿಯನು ತರಲಿಂಬನುತ ಫೋ
 ತಾಳಿಯರು ಮುನಿಜನವ ಬ್ರಹ್ಮದರು ಬಂಚಿವಿಕಾರದಲಿ || ೧೧

ಶಾಂತರುಜೀ ವಿಜಿತೀಂದ್ರಿಯರು ವೇ
 ದಾಂತನಿಪ್ಪ ರು ಸುಪ್ತಿಗಳ
 ಶ್ರಾಂತವೇದಾಧ್ಯಯನಯಾಜ್ಞ ಕಕಮ್ ಕೋವಿದರು |
 ಸಂತತಾನುಪಾ ನಪರರನ
 ದೆಂತು ನೀವಾಕ್ರಮಿಸುವಿರಿ ವಿ
 ಭೂರಂತಯರು ನೀವೆನುತ ಜಣಿದರು ಕಾಮಿನೀಜನವ || ೧೨

ಬದೆದು ಪದದಲಿ ಕೆಂದಳರ ತೋ
 ಬ್ರಿದೆವಶೋಕೆಗೆ ಮಧ್ಯಗಂಡೂ
 ಪ್ರದಲಿ ಬಕ್ಷಾಂದ ಮರನ ಭುಲ್ಲವಿಸಿದೆನ್ನ ಕುರುವಕಕೆ |
 ತುದಿಮೊಲೆಯ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಹೂದೋ
 ಬ್ರಿದೆನ್ನ ಕಂಣೋ ಏಷಿಯಲಿ ತಿಲಕವೆ
 ಕಾದುಕಿದೆನ್ನ ನೀವಾವ ಫೂನ ಫಡ ಯೆಂದರಬಲೆಯರು || ೧೩

ಬಲುವೊಲೆಯ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಶಾಂತರ
 ತಲೆಕೆಳ್ಳಿಕೆ ಮಾಡುವೆನ್ನು ಕಡೆಗ
 ಈ ಲಿಗನಲಿ ಕೊಯ್ದು ತ್ವನೆನ್ನು ವಿಚತೇಂದ್ರಿಯರ ಮನವೆ ।
 ಎಳೆನೆಗೆಗಳಲಿ ವೇದಪಾಠರ
 ಕಲಕುವೆನ್ನು ನೇಡಾಂತನಿಷ್ಠರ
 ಹೊಳ್ಳಿಸ ದುವ್ಯಾಳಸುವೆಮಗಿದಿರಾರು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೪
 ಎನುತ ಕೆವಿದುದು ಮತ್ತು ಕಾಂತಾ
 ಜನಸುಯೋಧನಸರಮನೆಯ ಸೋಂ
 ಪಿನ ಸಶೀನಿಕುರುಂಬ ತುಂಬಿತು ವರತಪ್ರೋವನವೆ ।
 ಮನಸಿಜನ ದಳ ನೂಕಿತೇತೀ
 ತೆನುತ ಜೆಲ್ಲಿತು ಮುನಿನಿಕರ ನೃಪ
 ವನಿತೆಯಿದರಲಿ ಸುಳದರವದಿರ ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿ ॥ ೧೫
 ಆಗ ಆತರುಣಿಯರು ದೌರ್ಪಥಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಡಿದ ಮಾತುಗಳು,
 ಈಕೆ ಪೊಂಡವಸ್ತಿ ಕಣಾ ತೆಗೆ
 ಯಿಂಕೆ ಯತ್ತಿದಾರಿದ್ರ್ಯಮೂರುತಿ
 ಯಿಂಕೆಯಲ್ಲಡಿಹಳ್ಳಿ ರಾಣಿಯವಾಸವೆಂಬಿರಲೇ ।
 ಈಕೆಯಹುದಲ್ಲಿದಕೆ ಪಣವೇ
 ನೀಕೆ ಒಂಗಕಟೆನುತ ಕಾಂತಾ
 ನೀಕ ತವೆಲ್ಲಿಳು ನುಡಿಪುತ್ತಿದುರ್ದು ತೋಳಿ ಬೆರಳನಲಿ ॥ ೧೬
 ಕುಣಿವರಂದುಗೀಳಾಲ ರ್ಯಂಣರ್ಯಂ
 ರ್ಯಂಣರ್ಯಂತ ತಿರವ ಮನಗೆ ಕಂ
 ಕಣದ ದನಿ ದೋಷಿವರು ನುಡಿನುಡಿಸೇರದಂದದಲಿ ।
 ಮಣಿಮಯದ ಕುಂಡಲವನಲುಗುವ
 ರೆಣಿಸುವಂತಿರೆ ಕೊರಲ ಹಾರದ
 ಮಣಿಗಳನು ಮುತ್ತುಗಳ ಮೆಟೆವರು ಮುಕ್ಕೆದ ಮೈಳಿಯಲಿ ॥ ೧೭

1 ವಿದಿರಾರೋಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ, ಚ. ಕ. ಬ.

ಕಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಿಕೆ.
 ಒಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದಿತು ಮುನಿಗಳಿವರುಪ
 ಟೀಳವನೆರಸಂಗಣಿದರು ವೆ
 ಗ್ರಂಭಿಸಿ ಭೀಮಂಗೇಂದರಚನಯವುಳಿದಿರಿನಲಿ |
 ಉಟದರೆವಗೀವನವಿಟಾಳ
 ಪ್ರಜಯವಾದುದು ಕಾನೆನಾಂತರ
 ನಿಳಯದಲಿ ನಿಲಿಸಿಮ್ಮುನೆಂದುದು ಸಕ್ಕಲಮುನಿಸಿಕರ || ೧೮

ಇದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಯರ ಸವಾರಾನ.

ಅರಸಲಾ ಕುರುರಾಯನಾತನ
 ಬರವು ತುಣಿಪಳ್ಳು¹ ಗಳ ಗೋವಿ
 ಸ್ತುರಣಕೋಸುಗವೈಸೆ ಪಾಳಿಯ ಸಾರ್ವಭೌಮನಿದು |
 ಪರಿಸರದಲಿದ್ದುದು ವಿನೋದಕೆ
 ತರುಣಿಯರು ಬರಲೇಕೆ ನೀವ
 ಬಿರಸುವಿರಿ ನಮ್ಮೆವರಲೂ ಯೆಂದನು ನುಹಿಂಪಾಲ || ೧೯
 ಭೀಮನ ಕೂಡಿಪನ್ನು ಧರ್ಮರಾಖಾರು ಶಮನ ಪಾಡವಿಕೆ.
 ಶೈಡು ಗೆಳಿದನೆಂಫ್ರಿಯಲಿ ನೆಲ
 ಬೀಡ ಬಿಡಲೊಡೆದನು ಕರಾಂಗುಲಿ
 ಗೂಡಿ ಮುಣಿದೊಕಿದನು ಇತಿಯಲಿ ನಿಜಗಂಧಾಯುಧವೆ |
 ನೋಡಿದನು ಕುರುರಾಯನಲಿ ಚೋ
 ಯಾಡಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಭೀಮನ
 ವೋಡಿಯನು ನೃಪನಿಶಿದು ಸಂತ್ಯುಸಿದನು ಸಾಮೆದಲಿ || ೨೦

ದುಯೋಧನನ ಸ್ತುರ್ಜಿಜನರ ಬರುವಿಕೆಯ ವಿಳಾನ.

ಕರೆಸಿದನು ನೃಪ ವಾರಿಕೇಳಿಗೆ
 ವರವಧಾವಗರವನು ಕೇಳಿದು
 ತಿರುಗಿತಂಗಜ² ಥಂಟ್ಯು ರುಣ ರುಣರವೆದ ರಭಸದಲಿ |

1 ವಟ್ಟ, ಜ.

2 ತಿಳ್ಳಿಯ, ಜ. ಇ. ಟಿ.

ಸರಿದಿಟವ ನಿಷೀಯೋಂದು ಕೈಯಲಿ
ಸುರಿವರಳಮುಡಿ ಯೋಂದು ಕೈಯಲಿ
ಭಾದೆ ಗವನಸ್ಸೇದಜಲ ಮಫವೆಫಿಸೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥   ೨೧

ಬಲುವೊಲೆಗಳಳ್ಳಿ ಶ್ರೀಯಲೇಕಾ
ವಳಗಳನು ಕೆಲಕೊತ್ತಿ ಮೇಲುದ
ಕಳಜಿ ನಡುಗಿನ ನಡುವನೆಂಜಿನಿ ಜಫೆನಮಂಡಲವೆ ।
ಅಳಕನಿಕರವೆ ಕುಣಿಸಿ ಮಣಿಕುಂ
ಡಲವನೆಲುಗಿನಿ ಹಣಿಮು ಮುತ್ತಿನ
ತಿಳಕವನು ತನಿಗೆದಜೀ ನಡೆದಾದು ಕೂಡೆ ಸತಿನಿವಹ ॥   ೨೨

ತಾರಕೆಗಳಾಂತದಂಬರದ ವಿ
ಸ್ತೂರವ್ಯೋ ಗತದಂಸಕುಲಕಾ
ಸಾವವ್ಯೋ ನಿಸ್ತೂರವ್ಯೋ ನಿವಾಳತಪ್ಯೋವನವ್ಯೋ ।
ನಾರಿಯರ ದಳ ನೂಕಿದರೆ ತನು
ಸಾರಭದ ದಳ ತೆಗೆಯದಾಕಾಂ
ತಾರದೊಳಗೇನೆಂಬನಾಸಾಗಂಧಂಧರವೆ ॥   ೨೩

ಅಳದ್ರ ಹೊಂದಾ ಹರೆಯ ಹಂತಿಯೋ
ತಳತಮಾವಿನ ಬನವ್ಯೋ ಮಿಗೆ ಕ
ತ್ತುಲಿವ ಬಳಳತಮಾಲಕಾನನವ್ಯೋ ದಿಗಂತದಲಿ ॥
ಹೊಳವ ವಿದ್ರುಮನವನವ್ಯೋ ಕುಸುವೋ
ಇತ್ತಳಕೆತಕಿದಳವ್ಯೋ ರಂಭಾ
ವಳಯೋ ಕಾಂತಾಜನವ್ಯೋ ಕಮಲಾಕಾರವದನೆಯರೋ ॥   ೨೪

ಅರಸ ಕೇಳ್ಣ ವಾರಿಕೇಳಗೆ
ಕುರುಪತಿಯ ನೇಮದಲಿ ಶತಸಾ
ವಿರಸರೋಜಾನನೆಯರ್ಪೈದಿತು ವನವನಂಗಳಲಿ ।
ಪರಿಮಳದ ಹಸರಣದ ಪದ್ಧತಿ

ಕರಸಹಸ್ರದ ಸೂಲಸುಮನೋ
 ಹರಮಹೋದ್ಯಾನವನು ಕಂಡೆ ತಂದರಬಲೀಯರು ॥ ೨೫೫
 ರಾಯಕುವರರು ಸಚಿವಮಂತ್ರಿ ಪ
 ಸಾಯಿತರ ಮಕ್ಕಳು ಜಮೂಪರ
 ನಾಯಕರ ನಂದನರು ವಿಶಿರು ವಿನೋದಿಗಳು ಪುರದ |
 ಆಯತಾಷ್ಟಿಯರೆ ಲಡನೆ ರಾಪುತ
 ಪಾಯಕರ ಸುತರೋಳಹೇಳಿನ
 ವಾಯಿಗಳ ನಾಗರಿಕರ್ಮದಿತ್ಯ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ॥ ೨೫೬
 ಅರಭಸಕ ಕೋಟಿದಿವ ಪರಾಪಾಲರು ಬುದ್ಧಿಕೆ.
 ತವೇ ತತ್ತ ಮುಖಾವೇಲಿ ಬಾಗಿಲ
 ಜವಳಿಗದ ಬೀಯಗದಲಿದು ದು
 ದಿವಿಜವನೆ ಪ್ರದಿನ ಉತ್ತರಪರಿಮಳದ ಪೂರದಲಿ |
 ಯುವತಿಯರ ದಳ ನೂಕಿತುದಕೋ
 ತ್ವವೈಘಾಕೇಳಿಯಲಿ ಕನಕೋ
 ದ್ವಾರ್ವವಕಾಷಪನೋದೆದು ಕರೆದರು ಕಾಂಸವರಾಗಳ ॥ ೨೫೭
 ಆರಿವರು ಕರೆವವರೆನುತ ಸುರ
 ವೀರರೌಕಿತು ಬಾಗಿಲಲಿ ನೀ
 ವಾನರಲು ತೇಗೆ ಕದವನಷ್ಟಿಯಾ ರಾಯಕುರುಪತಿಯ १ |
 ವಾರನಾರಿಯರವನಿಪತ್ತಿಯ ಕು
 ಮಾರರಿದೆ ಬೇಜವರು ಸರಸಿಯ
 ವಾರಿಕೇಳಿಗೆ ಬುದೆವೆಂದರು ಗಜಿಣಿ ಗಜಿಸುತ್ತ || ೨೫೮
 ಆಗ ಗಂಥವರು ಜಲಕೋಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸುಧ್ವಾವಾಗುವಿಕೆ.
 ಹೊಗುಹಂಡಿ ಗಂಥವರಾಯನ
 ಮಗನ ಬಸವಿದು ನೋಡಿದರೆ ದೃ
 ಗ್ಯಾಗಳದೆವ ಸೀಕ್ರೆಡು ಕಣ್ಣ ಫಡ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿಯೆನೆ |

¹ ನರಪತಿಯ, ಜ.

ತೆಗೆ ವಿಕಾರವ ನೆವೀಕ್ಷಿಡನೆ ತೆಗೆ
ತೆಗೆ ಕದವ ಗಂಧರ್ವನಾರಿಗೆ
ಮಂಗನ್ದಾವನನೆನುತ ಹೊಕ್ಕರು ತಯಿಯ ಮುಖಿದೋದೆದು ॥೨೮

ಒಟ್ಟಿಲಿದುವು ಕಹಳ್ಗಳು ಕಾಂನ
ಸುರಭಿಟರು ನೇರಿಷಿ ಮುಸುಂಡಿಯ
ಪರಶುಮುದ ರಚಾಪವೊಗ್ಗೊ ಸಬಳಸೂನೆಗೆಯ ।
ಜರಿಗೆ ಇಡ್ಡಿದಲಿಭಿಟರ ಇ
ವೃರಿಸಿದರು ಗಂಧರ್ವಭಿಟರಿಗೆ
ಕುರುಪತಿಯ ಸುಭಿಟರಿಗೆ ತೈಡಕಿತು ತೋಟ ತೋಟಿನಲ್ಲಿ ॥ ೪೦

ಜೆಲ್ಲಿದರು ಜಪಳೆಯರು ಮುನಿಜನ
ವೆಲ್ಲ ಪೂಂಡವರಾಶ್ರಮದ ಮೊಗ
ಲಲ್ಲಿ ವೊನೆ ಹೈ ಮೆಜ್ಜಿಮ ಮುಖಿದುವು ವೊನೆಯ ಮುಂಬಿಗರ ।
ಜೆಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ ಯುಪತಿಯರ ನಾ
ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಣಿನು ಕಾಮುಕರು ನಿಂ
ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹಾಯ ರವನೀಪತಿಯ ಪಾಳೆಯಕೆ ॥

೪೧

ಬಜ್ಜಿಯ ಮಕ್ಕಳ ತಂಡವೇ ಹೊ
ಕ್ಕಿಣಿದುದವದಿರನುಖಾಳಿ ದಿವಿಜರು
ಜಜ್ಜಿದು ಸೂಕಿತು ವನವನೊಳಿಬಿದ ವರ ಹೊಳಿವಡಿನಿ ।
ಮುಖಿದು ತಣಿಗೆ ಬಲಿದು ಬಾಗಿಲ
ಹೊಣಿಗೆ ನಿಂದರು ವಾರಿಕ್ಕೊಳಿಯ
ಮೆಜ್ಜಿದು ಶೋಣಿತವಾರಿಕೆಂಳಿಗೆ ಬಿನ್ನಿ ನೀವೆನುತ ॥

೪೨

ನೃಪಸುತರ ಪಡಿಬಿಳಕೆ ಬಂದುದು
ವಿಪ್ರಾಳಿಲ ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೊಯ್ಯ ಹೊ
ಯ್ಯಾಪತರ ಗಂಧರ್ವಸುಭಿಟರನೆನುತ ಸೂಟಿಯಲಿ ।

ಕುಪಿತರಜೀಯಪ್ಪೆದರು ತೋಪಿನ
ಕುಪಿಗಳ ವೈಡೆ ಕಾಣಬಿಹುದಿ
ನ್ನು ಪಜರರನಿನ್ನೆನು ಹೊಗಿಸಿದರವರನಾವನವೆ ॥   ೫೩

ಬಂದ ಬಲ ಹೇರಾಳ ತೆಗೆ ತೆಗೆ
ಯೆಂದು ತೋಪಿನ ಕಡೆಗೆ ಹಾಯ್ಯ್ಯಾ ಜೀ
ನಿಂದು ನೆರಹಿದರಕಟ್ಟ ಗಂಥವೆರು ಭಟಪ್ಪಜವೆ ।
ಬಂದುದು ನಡುಬನಕೆ ಕೌರವ
ಪೃಂದವನು ಕರೆದರು ವಿನೋದಕೆ
ಬಂದಿರ್ಯ ನಾರಾಜಕೆಲಕ್ಕಿರ್ದೆ ಯಿದೆ ಯೆನುತೆ ॥   ೫೪

ಮುಖ್ಯಿಯಿಸುತ್ತ ಗಂಥವೆಬಲ ಮು
ಕ್ಕು ಜೀಕೆ ಕೌರವಬಲವ ತತ್ತ್ವರ
ದಜಿದು ತರಹರವಿಲ್ಲ ನಿಸಿ ಹೊಗಿಸಿದರು ಪಾಳೆಯವೆ ।
ಹೊಜಿಗುಡಿಯ ಹೊಳಪಾಳೆಯದ ಭಟ್ಟ
ರಣಪಿದರು ಕುರುಪತಿಗೆ ಖತಿಯಲ್ಲಿ
ಜಾಖಿದು ಜೋಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿಯ ನಾಯಕರ ॥   ೫೫

ಹಲ್ಲಣಿಸಿದುದು ಭಾತುರಂಗವ
ದೀಲ್ ಕವಿದುದು ಹೊಕ್ಕು ದಿವಿಜರ
ಜಿಲ್ಲ ಬಡಿದರು ಭಾಚಿದರು ತೋಪಿನ ಕವಾಟದಲಿ ।
ನಿಲ್ಲದೈಕಿದರಂತಕನ ಪುರ
ದೇಲ್ ಯಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಲ್ಲದ ಖಡಗದ
ಫಲ್ಲಣಿಯ ಖಣಿಖಣಿಲ ಗಾಧಿಕ ಫಲ್ಲಿಸಿತು ನಭವೆ ॥   ೫೬

ಯುಧ್ಯಾಧ್ಯಾದ ವನಕ್ಕಾದ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಸೇನನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಿಕೆ.
ಬಲದ ಪದಫಲ್ಲಿನಿಗೆ ಹೆನ್ನುರ
ನುಲಿದು ಬಿದ್ದುದು ಸಾಲಪುಗಾ
ವಳಕುಪಿತ ಲವಂಗತುಂಬುರನಿಂಬಿದಾಳಿಂಬ ।

ಫಲಪಲಾಶರಸೂತಕಮಿಗು
ಗು ಲಮ್ಭಾಕಾಶೋಕೆಬಿಲ್ಲಾ
ಮುಕ್ಕಜಂಬೀರಾದಿಗಳು ನುಗ್ಗು ಯ್ಯು¹ ನಿಮಿಷದಲಿ || ೪೩

ಕದಿದುವು ಸರಸಿಗಳು ಕೆಡಿದುವು
ಕದಭಾಗಳು ಗೊನೆಸಹಿತ ಸೀಳೆದೊಂ ||
ಗಿದುವು ಮುಂಡಿಗೆ ಮುಣಿದು ಮಿನುಗುವ³ ನಾಗವ್ಯುಗಳು |

ತುಧಿಗೊನೆಯೆ ಚೆಂದೆಂಗು ಖಿಜ್ಞ
ಧದಲಿ ಶಾಣೆನು ಹುರಳನಾರಾ
ಮದ ವಿರಾಮವನೇನನೆಂಬೆನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ೪೪

ತೋಟ ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ಯು ಮುಖಿದುದು
ತೋಟಯಲಿ ನಮ್ಮೆವರು ಹೈಗಳು
ಫೂಟದವರಾಚೆಯಲಿ ದುಃ ಲ ನಮ್ಮೆದಿಇಚೆಯಲಿ |
ಅಟವಿಕದಳ ಹೊಯು ಮಿಂಡರ⁴
ಮಿಾಟನೆತ್ತಿದರವರು ಕಾಹಿನ
ಕೋಟಲೆಗೆ ನಾವ್ರೋಲ್ಲಿ ವೆಂದರು ಚಿತ್ರಸೇನಂಗೆ || ೪೫

ಆಗ ಗಂಥಪರಾಜನು ಯುಧಕ್ಕೆ ಬಂದುದು.

ಅವರು ಮತ್ತ್ಯರು ನಮ್ಮೆದಕಟ್ಟಾ
ದಿವಿಜರೀವಿಧಿಯಾದುದೇ ಕವಿ
ಕವಿ ಯೆನುತ ಬೇಳವರಿತತ್ತನು ರಣಕೆ ವೀಳೆಯವ !
ಗವಿಯ ಗರುವರು ಗಾಢಿಸಿತು ಮೂ
ನವರ ಮಣಿಕ್ಕಾ ಮು ದುದೇ ಸುರ
ನಿವಿಕ ಸುಡಲಾಹವನವೆನುತ್ತಿದರು ಸೂಟಿಯತ್ತ⁵ || ೪೦

1 ಕದಬುವು ನುಗ್ಗು ನುಸಿಯಾಯ್ಯದು, ಜೆ.

2 ಮುಂಡಿಗೆ, ಜೆ. 3 ಮುದುತ್ತ ನೆಲಕೆ ಕಿಹಿದುವು ಮಿಂತುಗುವ, ಜೆ.

4 ರೊಳಹೊಕ್ಕು ಬೀರರ, ಜಿ. 5 ಸಂದಣಿಸಿ, ಜೆ,

ಕ್ಷೋಽಪರ ಇರಾಜಯ.

ಆತುದಿದು ತೋಣಿನಲಿ ಗಂಥ
ವಾರ್ತಿರೇಕವ ಸ್ವೇರಿಸಿತು ಪದ
ಫೋತಧೂಳೀಪಟೆಲ ಪರಿಜುಂಬಿಸಿದುದಂಬಿರವ |
ಭೀತಿ ಬಿಟ್ಟು ದೆ ಮನುಜರಿಗೆ ನ
ವ್ಯಾತೆಗಳ ಕೂಡಹುದಲ್ಲೈ ಕಾ
ಅಂತದೇ ಕಲಿತನಕೆನುತ ಕ್ಯುಕೆಂಡರವೆಗಡಿಸಿ || ೪೮

ಆರು ನಿಲುವರು ದೇವಲೋಕದ
ವಿರರಲ್ಲಾ ವಿಗಡರೆಸುಗೆಯ
ಭೂರಿಬಾಣದ ಹೀಂಡು ತಣಿದುವು ಹೊಗುವ ದಂಡಿಗರ |
ವಾರುನನು ಮುಖಿಂದಿದುವು ಮೆದ
ವಾರಣಂಗಳು ಕೊಡಹಿದುವು ಹೊಂ
ದೇರು ಮುಗ್ಗಿದವ್ವೋಗ್ಗ ಮುಣಿದುದು ಮಿಗುವಕಾಲಾಳ || ೪೯
ಮುಣಿದುದಿದು ಗಂಥವೆಬಲ ಮೀ
ಕ್ಯುಣಿಬಿಕೊಂಡೇ ಬಂದುದಗ್ಗ ದ
ಗರುವರತದರು ಬಣಿಯುದುಯ್ಯ ತ ಪ್ರತಿದುದರಸಂಗೇ |
ಕರಿತುರಗರಭಪಾಯಿದಳ ಹೇಣ
ಹೊರಳಗಟ್ಟಿತು ಪಾಳೆಯದ ಗೋ
ಪುರದ ಹೊಟಿಬಾಹೆಯಲಿ ಸಿಂದಾದು ಬಲಕೆ ಬೇವವರು || ೫೦
ಮುಣಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ಜೀಯ ನಾಯಕ
ರುವಿವೆರ ಬಲುಫೋಯದಲಿ ಕಾ
ಕ್ಯುರಿಸಿದರು ಗಂಥವೆರಿದೆ ಕಡೆವನದ ಕಾಂನಲಿ |
ಮರಳ ಪಾಳೆಯ ಬಿಡಲಿ ಮೇಣ ರಗೆ
ಯಿಉತ್ತರಂಫ್ಯುಸುವೆರ ಬಿಡು ಕ್ಯು
ಮುಣಿಯ ಬೇಡನೆ ಬರಳ ಮೂಗಿನಲರಸ ಬೆಣಗಾದ || ೫೧

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದು.

ଓ କ୍ଷେତ୍ରୀ ନେ ଯୁ ଅଂଧି .

ಸೂಚನೆ

ರಾಯದಣವನ್ನು ಮುಖಿದು ಕೂರವ
ರಾಯನನ್ನುಜರು ಸಹಿತ ಗಗನಕೆ
ಹಾಯಿದನ್ಸು ಗಂಥವೆನೆತಿ ಸುರಪತಿಯ ನೇಮನೆದಲಿ ॥

ಆಗ ದುರ್ಯೋಗೇಧನನ್ ಈತೆ.
 ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತಿರ್
 ಪಾಲ ವನಪಾಸರ ಜಗತ್ತದೊ
 ಖಾಷು ನೈಂದು ಧರಿಗೆ ಬಿಂದು ದು ತೋಟೆ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ |
 ಆಲಿಗಳ ಕಣ್ಣೊಟದೊಲಹಿನ
 ಮೌಳಯುಬಿನ ಸುಯು ದುಗುಡದ
 ಜಾಳಗೆಯ ಜಡನುನದಲಿದ್ದನು ಕೌರವರ ರಾಯ ||

 ಜೀಯ ದುಗುಡವಿದೇಕೆ ದಿವಿಜರ
 ರಾಯ ಶಿಖಿ ಯಮ ನಿರುತ್ತಿ ಜಲಧಿಪ
 ವಾಯು ಧನದ ಶಿವಾದಿಗೆ ಸಾಂಸಕೆ ಮೂವಡಿಯ |
 ರಾಯಭಟ್ಟರಿದೆ ನೇಮಿಸಾ ಸುರ
 ರಾಯನೂರಿನ ಹಾಡುಗರು ಹುಲು
 ನಾಯಕರಿಗೇಸೇಕೆ ಖಿತಿ ಬೆಸಸೆಂದನಾಕೋ ||
೩

ಕರ್ಣಾಕರ್ತಿಗಳು ಯುದ್ಧವನ್ನು ವೊಡಿದುದು.
ನೇಮವಾಯಿತು ಸುಭೂತರೋಳಗೆ ಸ
ನಾಮೆರ್ದೆ ರು ಕರ್ಣಸೇಬಲ
ಭೂಮಿಪತ್ತಿಯನುಜಾತಬಾಹಿ ಕಶಲ್ಲಿನಂದನರು |

• ಸೋಮೆದತ್ತನ ಸುತ್ತ ಕಳಂಗ ಸು
ಧಾಮೆಚಿತ್ತಮಹಾರಥಾದಿವೆ
ಹಾಮೆಹಿಮರನುವಾಯ್ತು ರಥಗಜಹಯನಿಕಾಯದಲಿ || ೪

ನೋಕಿದರು ಮುಂಗುಡಿಯವರು ಬನ್ १
ದಾಕೆಯಲಿ ಹೊಯು ರು ವಿರೋಧಿದಿ
ವೈಕಸರನಿಕ್ಕಿದರು ಸಿಕ್ಕಿ ದರನೆರು ಸಬಳದಲಿ ।
ಆಕೆವಾಳರು ಕಣಣಕೆಸನಿಗೆ
ಇಕ್ಕೆ ನಿಲುವರು ಬಿರಿದುಪಾಡಿನೆ
ನೇಕೆಭಟೆರೊಳಹೊಕ್ಕು २ ತಿವಿದರು ಜೀರಸಿ ಸುರ್ ३ ಬಲನೆ || ೫

ಮತ್ತೆ ಮುಖಿಮದು ದೇವಬಲ ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ४ ತಿವಿದರು ಕೌರವನ ಭಟ
ರೆತ್ತಿ ಹಾಯಿಕ್ಕಿದರದಟಗಂಧವರ ಭಟವ್ವಜವ ।
ತೆತ್ತಿಸಿದ ಸರಳ್ಯೇ ಸುರಿಗರು
ಇಂತ್ಯುಗ್ಗೀಗಳ ತಾಳಗೆಯ ತಲೆ
ಹೊತ್ತು ರಕ್ತದ ರಹಿಯಲೋಹಿತು ಸೇನೆ ಸುರಪುರಕೆ || ೬

ಹೊಯ್ಯಲಾದುದು ಚಿತ್ತಸೇನನ
ಬಿಯ್ಯೆಲೇತಕೆ ಬೇಣಿ ಫೋಯಂದ
ವೈಯ್ಯ ಬಿಸುಂಧಾಯುಧದ ಬೆನ್ನಲಿ ಬಿಟ್ಟಮಂಡಿಗಳ ।
ಸುಯ್ಯಾಬಹಳದ ಭಟರು ತೊಡಳಿಸು
ತೊಯ್ಯನೆಂದರು ಜೀಯ ಕಣಣನ
ಕ್ಯಾಯ್ಯಲಮರ ಜೀವವಿದೆ ಜಾಟಂವ್ರದು ನಿಮಿಷದಲಿ ४ || ೬

1 ಬಲ, ಟ.

2 ಬಿದ್ದು, ಇ.

3 ಪರ, ಇ.

4 ನಯಾವೆಂದ, ಇ, ಹಿತನಿಮಗೆ, ಕ. ಇ.

ಸುರಪನಾನುಡಿಗೇಳಿ ಶಿವ ಶಿವ
ನರರ ಕೈಯ್ಯಲಿ ಫೂಸಿಯಾದರೆ
ಸುರರೆನುತ್ತವೆ ಚಿತ್ರಸೇನನ ಸೋಡಲವನೆಂದು |
ಅರಸ ನೇಮೆವೆ ತನಗೆ ತಂದಾ
ಕುರುಪತಿಯ ನೊಡಕೆಟ್ಟಿದರ ಸೀಮೆ
ತೊಱಗಿಸುವೆ ನಿಮ್ಮೆಡಿಯ ಜ್ಞರಣದೊಳೆನುತ ಬೀಳೊಂಡ || ೩

ಗಂಥರ್ವನು ಸ್ಯುಸಿಕರಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.

ಕಳವಳಿಸದಿರಿ ಧನುವ ತಾಹೆ
ಬುಲವ ಕರೆ ಕರೆ ಹುಲುವನುಷ್ಯರ
ಬಿಲುಹು ಗಡ ಬಯಲಾಯ್ಯ ಗಡ ಗಂಥರ್ವರಾಟೋಪ |
ನೆಳದೊಳ್ಳೊಕೊಳ್ಳಿದೆ ಶೋಣಿತಕೆ ಉಿ
ಟಿಳವ ಹಿಡಿ ಬರಹೇಣಿ ಶಾಕಿನಿ
ಕುಲವ ಡಾಕಿನಿಯರನು ನೆತ್ತರಗುಡುರಿಗೆ ನೈಯರ || ೪

ಪನ ಹೇಳುವೆನರಸ ದಿವಿಜರ
ಸೇನೆಯಂಲ್ಲಾ ಭತ್ತಚಮರವಿ
ತಾನದಲಿ ನಭವಿಲ್ಲ ಸಗರಿದಸಬಳಿತ್ಯಾಹಕೆ |
ವೈನುಸುಳ ಕಾಣಿನು ಸಮಾರನ
ಭಾನುಕಿರಣದ ಸುಟವನೀಶ್ವರ
ತಾನೆ ಬಲ್ಲನು ಶಿವ ಶಿವನೆ ಜೊಂಡಿಸಿತು ಸಿಮಿಪದಲಿ || ೫

ತಿನ್ನಡಗ ಕೊಯ್ಯೆ ಇನ ಮನುಜರ
ಬೆನ್ನಲಗಿ ತನಿಗರುಳಿನಕಟ್ಟಾ
ಕಾನ್ನಿಗಳರುದ್ಯಾನವನು ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಿಸಿ ಕಳಿರಲ |
ಮುನ್ನ ಮುಣಿದವರಾರೆನುತಲ್ಲಾ
ಪನ್ನರನು ತೊಲಗಿ ಸುತ ಸುರಪನ
ಮನ್ನಾಕೆಯ ಗಂಥರ್ವಬಲ ಬರಿಸಿದುದು ಪರಬಲವ || ೬

* ಹೊಯು ರೋಳಬಿದೆ ಪರ ಮುಂದಲೆ
 ವಾಯ್ಯು ತಿವಿದರು ಮುಖೀದ ಮೂಳೆಯು
 ಹಾಯ್ಯು ಕರುಳನ ಮಿದುಳಜೋಡಿನ ಬಿಸಿವೆಕೋಣಿತೆದ |
 ಕ್ಯೆದುಗೆಳ ಲೆಣಿಖಟ್ಟಿಲ ಹೊಯಿ ನ
 ಉಾಯ್ಯು ಣಿಯೆ ಚೈಗುಳನೆಲುಭಯೆದ
 ಕ್ಯೆದುಗಾಣರು ನೀಗಿದರು ನಿಜಪತೆಯ ಹಣರುಣವೆ || ೧೧

ಬಿಟ್ಟು ಸೂತಿಯು ಕುದುರೆಗಾಣಿ
 ನಿಟ್ಟು ದೆಯಲ್ಲೊಕುವ ಮೆಡೆಭದ
 ಥಿಟ್ಟು ಗಳನುಬೈ ಮು ಗಗನನುಡವೆತೇರುಗೆಳ |
 ಬಿಟ್ಟು ನಾರಾಜದ ವಿಘಾತದೊ
 ಳಟ್ಟು ಸೆಲ್ಲೆ ಹಸಬಳಬಿಟ್ಟೇ
 ಅವಿಟ್ಟು ಗಳ ಮತ್ತೆ ನಾದಿಮವ್ಯ ಕಾದಿದರಿಂತು ಜೊಣಿಯಲ್ಲಿ || ೧೨

ಆಗ ಕೌರಸೇನೆಯು ದುರವಸ್ಥಾ.

ಮುಖೀಯ ಜೊಣಿಯ ಭೂಟರು ತಂದರು
 ಬಿಣಿಸಿನರನೆಲೆಗಿದು ನಿಹಾರದೊ
 ಳಾಣಿದು ನೆಣಿ ಸೊಪ್ಪಾಗೆ ಸಾರಿತು ಸರಿದು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ |
 ಸುಜೀಯಲರುಣಾಂಬುಗಳ ನದಿ
 ಹೊಣಿಮುಖಿಯೆ ದೊರೆಗಿಕ್ಕಿದರು ಬೊಂ
 ಬು ರಿದಿಣಿವ ಧನಿ ಧಟ್ಟಿಸಿತು ನಿಸ್ತಾಳ ಹತಿ ದನಿಯು || ೧೩
 ನೂಕಿದರೆ ಕಣ್ಣಾದಿದೊರೆಗಳ
 ಧಾಕನಾಸುವರಾರು ದಿವಿಜಾ
 ನೀಕೆದಲಿ ಧಕ್ಕುಡರು ದುವ್ವಾಳಿಸತು ಯಮವುರಕೆ |
 ತೋಕಿದುವ್ಯ ನಾರಾಜ ದಕದಿಶೆ
 ಯೋಕರಿಸಿದುವ್ಯೋ ಸರಳನೆನೆ ಸ
 ವ್ಯಾಕುಳರ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಹಿಂಡಿದನಸುವನೆತೆಬುರ || ೧೪

१ ಕರಿಸುವ ರಘು ಘಾಟಿಗಳ, ಇ, २ ಮಿಗೆ ದುವ್ವಾಳಿಸಿತು ನಭಕೆ, ಇ,

ಕೈರವಸೇನೆಯ ಪರಾಕ್ರಮು.

ಮುಖೀವರಾಗಂಧವ್ಯಾಬಲ ಹೋ
 ಕ್ಷಿಣಿದು ಕೈರವರಾಯಿದಳಿದಲಿ
 ಕುಣಿಹಿನವರಪ್ಪಿದರು ಖಚಿರೀಜನದ ಕುಂಜಯುಗವೇ |
 ಉಣಿಬಿತರನೆಲೆ ಚಿತ್ರಸೇನನ
 ಸೆಣಿಗ ಹಿಡಿದರು ಸಮರ ಹೋಯ ಹೋಯ
 ಕುಣಿವನದ ಕುನ್ನಿಗಳನೆನುತ್ತೇಷಿದನು ಮಣಿರಥವೇ || ೮೫
 ಧನುವ ಕೊಂಡನು ತನ್ನ ತೂಕದ
 ವಿನುತ್ತಭಟಪೋಗಾಗ್ಗೆ ಯಂತ್ರಾವಾದ್ಯ
 ಧ್ವನಿಯ ಧಟ್ಟುತ್ತೇ ಧಾತುಗೆಡಿಸಿತು ಜಗದ ಜೋಡಿಗಳು |
 ಮನುಜರಿವಿದಿತ ಮುಖೀದು ಬಹಳಿಟ
 ರನಿವಿಪ್ಪರು ಬಯಲಾಯ ಕಟ್ಟಕಟ್ಟ
 ದನುಜರಿಪ್ಪಗಳ ದೇಸೆಗಳುತ್ತಿದವೇ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೮೬
 ನೂಕಿದನು ಗಂಧವ್ಯ ಸೇನೆಯೋ
 ಇಂಕೆವಾಳರ ಮುಂದೆ ತಾನವಿ
 ವೇಕಿಯೇ ದೊರೆತನದಲಿದ್ದನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ |
 ಸೋಕಬಹುದೇ ಕೊರ್ಮ ಕೆಲಬಲ
 ದಾಕೆವಾಳರ ಕೊಂಬಿನೇ ನೆಣ್ಣಿ
 ತೋಕಿದನು ಗಂಧವ್ಯಬಲಜಲಧಿಯನು ¹ ನಿಮಿಪದಲಿ || ೮೭
 ಗಾಯವಡೆದರು ಕೆಂರು ನೆಲದಲಿ
 ಲಾಯ ನೀಡಿತು ಕೆಲಬರಿಗೆ ಪೂ
 ರಾಯದೆಸುಗೆಗೆ ಹಸುಗೆಯಾದರು ಭಟ್ಟರು ದೇಸೆದೆಸೆಗೆ |
 ಆಯಂಥದ ವೆದೆಯೋಡಿ ತಾಕ
 ಕ್ಷಾಯತಾಕ್ಷೇನ ² ಕೇಣಿಕೆ ಶೀಜರ
 ರಾಯಧಳ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ದೊರೆ ಹೋಕ್ಕುನು ಮಹಾಹವೇ ||

¹ ಜಲಧಿಯನೋಂದು, ಜೆ.

² ಸ್ತುನೆ, ಜೆ.

ಚಿತ್ರಸೇನನ ಯುಧ್.

ತೊಲಗು ಮತ್ತ್ಯಾರಿಗೀಸುದರ್ಶದ
ಗೆಲುಪುತನವೇ ನಿಮಿಪ ಸ್ವೀರಿಸು
ಹುಲುಭರ್ತರು ಹುರಿವೆ ಪ್ರತಾಪಾನಳನ ಸೆಗಳಿಯಲಿ ।
ಅಳುಕುಪ್ರದೆ ಬೆಳರೇಂದ್ರಜಳಧರ
ನೇವ್ರೋ ತೋಣ್ಯಾ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ
ಕಲೆಯ ನೋಡುವನೆನುತ ಬೋಬ್ರಿ ಬುದ್ಧಿಕ್ಕ ನಿನಸುತನ ॥ ೧೮

ಹೇಣಬಹುದೆ ಸುರೇಂದ್ರಭರನದ
ಸೂಳಯರ ಸೂಳಾಯತದ ವಾ
ಚಾಳತನಕೇನೋಜೀವೆ ನಟರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಿದ್ಯೆಯೆಲ ।
ಅಳುತನದಂಗದಲಿ ಬಹೂದೆ ಕ
ರಾಳಿಯಲಿ ವೋತಾಡೆನುತ ಕೆಂ
ಗೋಳನಲಿ ಸಲೆ ಹೂಣದನು ಪ್ರದ್ಯಾನವನತಳವ ॥ ೧೯

ಪುತು ಮರ್ಪು ಮತ್ತ್ಯಾರಲಿ ಬಿಲವಿ
ದ್ವಾತಿತಯ ಕಿಣಿದುಂಟಲಾ ತಾ
ನಿತ ಕಣನೆ ಕೌರವೇಂದ್ರಗೇ ಬೇಹಂಭರ್ತನಿವನೆ ।
ಅತ್ಯಕೊಳ್ಳುದೂದೂಡೆ ಯೆನುತ ದಿಗು
ಜಾತವಂಬಿನಲಡಗೇ ರಿಸ್ತುತರ
ಜಾತವನು ಹರೆಗಡಿದು ಕಣನೆ ಧನುವ ಬಂಡಿಸಿದ ॥ ೨೦

ಕಣನು ಗಂಧವರನು ಶೃಂಖಿಸಿದು.

ಇದು ಶರಾವಳಿ ಯಹುದು ಸರಿಗಮು
ಪದನಿಗಳ ಸರವೆಲ್ಲಲಾ ಸೇ
ರಿದ ಧನುವಿದ್ಯಾತಿತಯ ಯೋಂಗ್ರೂತೆ ವಿಶೇಷವಲ ।
ಇದು ಮನುಪ್ಯಾರ ಕಲುಹೆ ನೋಡೆನು

ತೊದಣಿ ಹೊಸಬಾಪದಲಿ ಕಲಿ ಜಿ
ನಿತ್ಯದನು ಭಾವಿಂತಕರಸುರೇಶಾವಳಶರಾವಳಯ १ || ೨೩

ಕಡಿದು ಗಂಥವನ ಶರೈಫವೆ
ನಡನಿ ನಟ್ಟವು ಕರ್ಣಶರ ಸ್ನೇ
ಗೆಡಹಿಡವು ಕಿಂಪುರುಷಗ್ರಹಕಯಕ್ಕೆರಾಹ್ನೆಸರ |
ಹೊಡೆಕರಿನಿ ಹೊದರೆದ್ದ ಬಲಸಂ
ಗಡಿನ ತಿಂದಿಗೆಯಲಿ ಕರ್ಣನ
ಬಿಡುಸರಳ ಭೀತಿಯಲಿ २ ಬಿದಣದೆ ಸೂಕಿತಳವಿಯಲಿ || ೨೪

ಸಂಧಿಸಿತು ಪಡೆ ಚಿತ್ರಸೇನನ
ಹಿಂದೆ ನಿಶಿನ ವಿರೋಧಿಶರಹತಿ
ಗಂದವತಿಯದೆ ಮುಸುಕಿದರು ३ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ರಥವೆ |
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನು ಕರ್ಣನೆನೆ ಕೈ
ಗುಂದಿದರು ಸಾಬಲಸುಯೋಧನ
ನಂದನರು ದುಶಾಸನಾದಿಸಮನ್ತಪರಿಣಾರ || ೨೫

ನೊರಜಿನೆರಕೆಯ ಗಳಯಲಿ ಹೆ
ಮುರದ ನೊದಲಳುಕುಪುದೆ ಘಡ ಕಾ
ತರಿಸದಿರಿ ಕೌರವರೆನುತ ಕಲಿಕರ್ಣ ಬೊಬ್ಬಿ ಜೀದು |
ಶರನಿಧಿಗೆ ಬಡಭಾಗ್ನಿ ಮುನಿವೇಶ್ವ
ಲುರುವಳಿಪ ಹೆಬ್ಲಲವನೊಂದೇ
ಸರಳನಲಿ ಸವಜಿದನು ಸುಳಿಸಿದನೈಕಿ ನಿಜರಥವೆ || ೨೬

ಗೆದ್ದುದೇ ರಣವೆಲವ್ವೋ ದಿವಿಜರ
ದೊದ್ದೆಯಲಿ ಸೂಳೆಯರ ಜಾತಿಯ ४
ಬಿದ್ದನರ ವೀಳೆಯದ ಬದಗರು ಭಟ್ಟರ ನೋಡಿಯಲಿ |

1 ಕಿಲೇಮುಖವ, ಜೆ. 2 ಬೀರಿಯಲಿ, ಜೆ.

3 ಮುತ್ತಿದುದು, ಜೆ. 4 ಜಾರಿಗೆ, ಜೆ,

ಹೊಡ್ದಿದರೆ ಹುರುಳುಹುದೆ ಭುಯರಸ
 ದದ್ದುಗೆಯು ಮಂಜಿಡಿಕೆಮನದವೆ
 ರಿದ್ದ ಘಲನೇನೇನುತ ಕೈಮಾಡಿದನು ಕಲಿಕಣ ॥ ೨೬
 ನೋಂದುದಾತನ ಪ್ರೋರೆಯು ಸುಭಟರು
 ಸಂದರ್ಭಿಗೆಕ್ಕಿಲಿಸಿ ಬಿದ್ದುದು
 ಮುಂದೆ ಬಲುಗಂಥವ್ಯಾಖಲವಿನಸುತನ ಶರಹತಿಗೆ ।
 ಬಂದುನಿವಿಪಕ್ಷಿ ಮತ್ತೆ ಪಡಿಬಲ
 ಬಂದುದಗಣಿತಯಾಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ
 ವೃಂದ ಮುಕ್ಕುರುಕಿದುದು ಕಣಣನ ರಫುದ ಮುಂಕಣಿಯು ॥ ೨೭
 ಆಯುಧವನ್ನು ಪಾಂಡವರು ನೋಡಿದು
 ಅರಸ ಕೇಳಿಜೆಯಲಿ ಕೌರವ
 ರರಸ ಬಂದನು ಸವ್ಯಾದಳಸರ್ಹಿ
 ತೆರಡು ಬಲದುಬಿರದ ಬೊಬೆಗೆ ಬಿರಿದುದವನಿತಳ ।
 ನರವೈಕೊಡರನಕುಲಸಜದೇ
 ವರು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಸುತ್ತುಣ
 ನೊಱಡಿಗಳ ಹೇಲಿದ್ದು ನೋಡಿದರಾವೆಹಾಜರವೆ ॥ ೨೮
 ತೆಗಿಸಿದನು ನೈಪನಿಸಸುತನ ಮು
 ತ್ರೀಯನೆರಡೊಡ್ಡಿನಲಿ ಸೂಸುವ
 ಹೊಗರಗಣಿಗಳ ಹೊಯ್ದಾಯುಧ ಕಡಿವಪರಂಗಳ ।
 ಬಗಿವ ಸಬಳದ ಲೋಟಿಸುವ ಲೋ
 ಡಿಗಳ ಜಿಮ್ಮೆವ ಸುರಗಿಗಳ ಕಾ
 ಇಗಳ ರೌದ್ರಪೋಷವಂಚಿಸಿ¹ ತಮೆರರಾಲಿಗಳ ॥ ೨೯
 ನೂಕಿದು ತೋಪಿನ ತುದಿಗೆ ಮಗು
 ತೋಕಿದು ಪಾಳಿಯಕೆ ಮುಖಿದು ದಿ
 ವೋಕಸರು ಜಾಟಾವರು ಜೋಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕುರುಬಿಲವೆ ।

¹ ರಂಜಿಸಿ,

ತೋಕುವರು ಗಂಥನೇ ರಂಭಯಾ
ನೀಕದೋಹರಿಸಾಹರಿಯ ಸ
ವ್ಯಾಕುಲರನೀಕ್ಕಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ ರು ಪವನಚಾದಿಗಳು ॥ ೩೦

ಕಾಸು ಕೊಂಡಾಡಿದರೆ ಸುರರುಪ
ಹಾಸನಾಡುವರೆಮ್ಮೆನೆನುತ ವು
ಹಾಸಗವ್ರು ಚಿತ್ರಸೇನನ ಮನ್ನ ತೀಯ ಭಟರು ॥
ಪೂಜಕ್ಕುಮುಸುಂಡಿಪರಿಪೈ
ಪೂರ್ವಪರಶುಕ್ಕ ಪಾಳಾಸಬಳಿಕೆ
ರಾಸನಾದಿಯ ಕೈದುಗಾಟರು ಶದನಕನುವಾಯ್ತು ॥ ೩೧

ಜೋಡುಮಾಡಿತು ಬೆಳರಬಿಲ ಕೈ
ಮಾಡಿ ಕವಿದುದು ಚಿತ್ರಸೇನನ
ಜೋಡಿಯಲಿ ಇರ್ಬೂರರಿಖಿದರು ಮುಂದೆ ಮುಂಗಡಿಯ |
ಬುಡಿದರೆ ಹಾವಿಂಗೆ ಹದಿ ನ
ಕೂಡೆ ಮೆಟುಕವೆ ಫಡಿ ಯೆನುತ ಕೈ
ಮಾಡಿದರು ರಿಪುಭಟ್ಟರು ನಿಂದರು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೩೨

ಗಳಿಯ ಹಿಂಡಿನ ವೇಲೆ ಗಿಡುಗನೆ
ಬಳಗ ಕವಿವೆಂದದಲಿ ಸೂಟಿಯೋ
ಇಳವಿಗೊಡ್ಡಿದ ಭಾತುರಂಗವನಿಕ್ಕ ದಿಯ ಮಾಡಿ |
ಎಲೆ ಸುಯೋಧನ ಬೀಳಿಯಕೈದುವ
ನಿಳಾಹಿ ಬೇಳಕರಾಯನಂಪ್ರಯೋ
ಭಲವ್ರೋ ರವಿಸುತ ಹೋಗೆನುತ ಹೋಕ್ಕಿಜಿದರುರುವಣಿನಿ ॥ ೩೩
ಕಣನು ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡುವಿಕೆ.

ಹೋಡಕರಿಸಿ ಹೋದರೆದು ಬಂಡಂ
ಗಡಿಸಿ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಕಣನ
ಬಿಡುಸರಳ ಬೆದು ಕೆಗೆ ಬೆಡಿದೆ ನೋಕಿತಳವಿಯಲಿ |

ಫಡ ಸುಯೋಧನ ತೊಲಗು ಕರ್ಣನ
ಕಡುಹಿನಲಿ ಘಲವೇನು ನಿನ್ನ ಯ
ಪಡೆಬು ಬಿಂದರೆ ಕೆಡದೆ ಯೆಂದುದು ಕೂಡೆ ಸುರಸೇನೆ ॥ ೪೪

ಕರ್ಣ ಚಿತ್ತಸೇನರ ಪರಸ್ಪರಾಸ್ತ್ರಯುಧ್ .

ಗರುವರೇ ನೀವೆಲವ್ಯೋ ಸುರಪನೆ
ಪುರದ ನೆಟ್ಟುವಿಗರು ಸುಯೋಧನ
ನರಮನೆಯ ನಟ್ಟುವಿಗಳಿಗೆ ಪಾಡಹಿರಿ ತುಪುಕು ೧ ವ್ಯೋಡೆ ।
ಅರಸುಪರಿಯಂತೇಕೆ ನಿಮಗೆನು
ತರಿಭಟ್ಟರಿಗಾಗ್ನೇ ಇಯವಾರುಣ
ನಿರುತ್ತಿವೊದಲಾದಸ್ತ್ರಿಜಯವನು ಕವಿಸಿದನು ಕರ್ಣ ॥ ೪೫

ಸ್ವೇರುತಕ್ಕಾಗ್ನೇ ಇಯಯಾವ್ಯೇಕ
ವಾರುಣಕೆ ಸುರರೊಡೆಯರೆಮ್ಮುಲಿ
ವೈರಂಧರಿದುಂಟೆ ಸಾಧನ ನಿನಗೆ ದಿವ್ಯಶರ ।
ಸೇರಿದರೆ ನಿಸಂಗಾದರಿದಕ್ಕೋ
ವಾರುಣ ಪ್ರತಿಕಾರ ಪಾವಕ
ಸ್ವೇತತಾದಿಗೆ ಕೊಳ್ಳು ನುತ್ತ ಗಂಧವರ್ವಪತಿ ಯೆಚ್ಚ ॥ ೪೬

ಗಬ್ಬಿ ರಿಸಿದುಪು ದಿವ್ಯೈಶರಂಜಯು ೨
ಗಭ್ರವ ಪ್ರತಿಕಾರಿಶರ ಮಂಗು
ಜೀಬಿ ಸಿದನಿಸಣಾನು ಪರ್ವತತೀಮಿರಘಣಿಶರವ ।
ಪರ್ವತಕೆ ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರ ತಿಮರದ
ಹಬ್ಬಿ ಗೆಗೆ ರವಿಭಾಣ ರಾವೃಗ
ಭೂಬ್ಬಿ ಖಗೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರವನು ಗಂಧವರ್ವಪತಿ ಯೆಚ್ಚ ॥ ೪೭

ಸವೆದುವಿನಸುತ್ತನಂಬು ಶೀಜರ
ನವಗಡಿಸಿ ಕವಿದೆಚ್ಚ ನೀತನ
ಒ

೧ ನೋಡುವರೆ. ಕೆ. ಜೆ.

೨ ವಿಕಿಷಿದ, ಜೆ.

ಸವಗಸೀಸಕೆಜೋಡು ತೊಟ್ಟುವು ಸರಳಂಚೋಡುಗಳು |
 ಕವಿದುದೆಬಲವೆಂಕದಲಿ ಸುರ
 ನಿವಹ ಸೂಟಿಯ ಸರಳನೋನೆಯ ¹ 1
 ಲವಗಡಿಸಿತ ² ಡಿಗಡಿಗೆ ಕಣಾನ ರಥದ ವಾಚಿಗಳು || ೫೮

ಗಂಧರ್ವನು ಕಣಾನನ್ನು ಅಸ್ತ್ರಗ್ರಾಂದ ನೋಯಿಸಿದುದು
 ಜೋಡು ಹರಿದುದು ಸೀಸಕೆದ ದಡಿ
 ಬೀಡೆ ಬಿರಿದುದು ತಲೆಯ ಚಿಪ್ಪಿನ
 ಜೋಡು ಜಾಖಿದುದು ಮನಕೆ ಸುಜಿದುದು ಸೋಗದು ರಣರಸದ |
 ಶೋಡಿ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿದುದು ಧ್ವನ್ಯವ
 ಸೀಡಿಯಿದುಪದೆಸೆ ವಿಟಾಳಸಿನ
 ಶೇಡತನ ಭುಲ್ಲವಿಸುತ್ತಿದುದು ಭಾನುನಂದನನ || ೫೯

ಕಣಾನು ಗಂಧರ್ವನನ್ನು ನೋಯಿಸಿದುದು.

ಮತ್ತು ಕೊಂಡನು ಬಿಲುಸರಳ ನಭು
 ಕೊತ್ತಿದನು ರಣಭಯನನೀರಿತನ
 ಕುತ್ತಿದನು ಕಣಿ ನಲಿ ಕದಡಿದನು ಮನದೊಳಿಭಟನ |
 ಕೆತ್ತಿದನು ಕಾರಲಗಿನಲಿ ಮುಳು
 ಮುತ್ತು ಹಾತಂದದಲಿ ಹುದುಗಿದ
 ನತ್ತರಿನ ನೀಳವಸೀಯೋಳಸೆದನು ರಥದೊಳಾಖಿಜರ || ೬೦

ನೋಂದೊಡುಬಿ ತು ದಷ್ಟಾಶಿಖಿ ಶ್ವತಿ
 ಯಿಂದ ಮೆದದುಬ್ಬಿ ನಲಿ ಘಾತದ
 ಕಂದುಕದವೋಲ್ ಕುಣಿದುದಂತಳಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿ ನಲಿ |
 ನೋಂದುದಿನಿಸ್ತುಕಟ್ಟ ದೈತ್ಯರ
 ದಂಡಾಗದಲಾವಿಂದು ಮತ್ತುರು
 ಬಂದಿವಿಡಿದರೆ ಬಲುಹನನೆನ್ನತೋರಂತೆ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೬೧

¹ ನೋನೆಗೆ, ಟ.

² ಇವರಿಸಿದುವ, ಇ.

ತಿರುಗಿ ಗಂಧರ್ವನು ಬಿಂಭ್ರು ಅಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಕರ್ಣನು ಬೆರೆಗಾಮದು.

ಬಿತ್ತಿಯಲುಗಿದನು ದಿವ್ಯಭಾಷಾ
ಪ್ರತಿತಿಯನು ರಥಸೂತದಯಸಂ
ತತೀಶರಾಸನಕೇತುದೆಂಡಳಿತ್ತಜಾವುರವೆ |
ಹುತವಹನೊಳೊಟಿದನು ಸಮರ
ವ್ಯಾತಿಕರದೊಳ್ಳಾಗ್ನೇ ಇಯಾಶರ ಜಿ
ವಿಕ್ರಿತು ಭುಡಾಳಿಸಿ ಕೆಂಡ ಗೆದಣಲು ಕರ್ಣ ಬೀಣಗಾದ || ೪೮

ಕರ್ಣನು ಹೀಂದಾಗಲು ಕೌರವರು ಜಿತೆ ಪೂತಿದುದು.

ವಿರಭನಾದನು ಹಲಗೆಬಿಂಭ್ರುದ
ಲರಭೆಟನೆ ಪೆಡಿಮುಖಕೆ ಜಿಮ್ಮೆದ
ನೆರಡನೊಂದಂಬಿನಲಿ ಕಡಿದನು ಜಡಿದನಿನಸುತನೆ |
ತಿರುಗಿ ಹಾಯ್ದಿನು ಕರ್ಣನಾತನ
ಮುಖಿವ ಕಂಡು ವಿಕರ್ಣ ತನ್ನ ಯ
ವರರಭವ ಭಾಜಿದನು ಬೋಳ್ಳಿಸಿದನು ಭಾನುಜನ || ೪೯

ಪ್ರೀತರಸಿತೀರ್ ಕುರುಜತುಬ್ರಿಲ
ಫೌಜಿಯಾದನು ಕರ್ಣನಿದು ಧೋರೆ
ಗೈಸಲೇ ದುಮ್ಮಾನವೆನುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುರುಸೇನೆ |
ಇಸರಿಸಿದುದು ಸಮರಮುಖದಲಿ
ಸೂಸಿದರು ಸಮರಭರು ಸೋಲವ
ನಾಸುರೀಧನೆ ನಗುತ ಕಂಡನು ನೋಡಿ ಕೆಲಬಿನ || ೫೦

ಅವನಿಪನ ವೋಗಸಂನ್ನೆ ಯಲಿ ಸೂ
ಇವಿಸಿದುವು ನಿಸ್ಪಾತಿಕೇಽಣಿಗ
ಇವೆಷಿದುದು ಒಹುವಿಧದ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ದಿತಾಮುಖವ |

ತವತವಗೇ ಧುರತೋರಜತ್ತರು
 ತನಕಿಸುತ್ತ ಹುರಿಯೇಜೀದರು ಕ್ಷೋ
 ರವರು ಕಣಣನ ಹೆಬಳಾಹವೆನಿಗೇ ತನಗೆನುತ್ತ || ೪೫
 ಗಂಥವನ ವೇಲೆ ಕೌರವರು ಯುಧ್ಣ ಮಾಡಿದುದು
 ಮುಖೀದು ಬಲ ಸಂಪರಿಸಿ ಪಡಿಮುಖ
 ಕುಣುಬಿದುದು ದುಯೋ-ಧನಾನುಜ
 ರಣಸಿದರು ಗಂಥವ-ನಾವೆಡೆ ತೋಣಿ ತೋಣಿನುತ್ತ |
 ತಣಿಬುಪ್ರದು ಜಯಪ್ರೋಪ್ನೈ ಮನದಲಿ
 ಕಣಿಬುಪ್ರದು ಮತ್ತೊಂದ್ದೈ ತಪ್ಪೇ
 ನಿಖಿಲದಸಹಸವ ತೋಣಿನುತ್ತ ಬಿರ್ಸಿದರು ಪರಬಂವ || ೪೬
 ಅರಸನನುಜರೆ ನೀವು ಕಣಣನ
 ಹರಿಬದವರೇ ಹರ ಹರಿಮಗಿ
 ಸ್ವರಿದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇಸು ಖತಿ ರ್ಯಾಂಪಿಸಿತು ಬಡಕೇನು |
 ತರಹರವು ತಮಗಿಲ್ಲಿಲಾ ಪೂ
 ತಣಿ ಯೆನುತ್ತ ಪಡಿತಳಿಸಿ ಗಂಧ
 ವರರ ಜಮ್ಮಾಪರು ನೂಕಿದರು ತೋಕಿದರು ಪರಬಂವ | ೪೭
 ಎಂಜ ರಿಣಿದರು ಹೊಯ್ದಿರಿಟ್ಟರು
 ಚೆಚೆದರು ಸೀಟಿದರು ನೂಕಿದ
 ನಿಂಜ ಟಿರ ಸೇದಿದರು ದಡಿವಲೆಕೆಣಿ ವೆಲೆಗಳಲಿ |
 ಕೊಳಿ ದರು ನುಗಿ ದರು ಕೊಯ್ದಿದರು
 ನುಂಜು ನುಜ್ಜಿಮಾಡಿದರು ಹರಿಬಕೆ
 ಹೆಚೆ ಹೊಗುವ ಮಹಿಳನನುಜರ ಮನ್ನು ಶೈಯ ಭಟ್ಟರ || ೪೮
 ಅಪರನ್ನ ಸೋಲಿಸಲು ದುಯೋ-ಧನನೇ ಯುಧ್ಣ ಕ್ಷೇ ಬರುವಿಕೆ.
 ಗಾಯವಡೆಯದರಿಲ್ಲ ಸಾಯಂದೆ
 ನೋಯದವರಿಲೆ ರಡುಬಲದಲಿ
 ಬೀಯವಾದರು ಸುಭಟರೆನೆ ಗಂಥವ-ಪತಿ ಮುಖದು |

ರಾಯನನೆಂಜರನೆಟ್ಟು ದನು ದೀ
ಫ್ರೋಯವನು ಹಿಡಿದನು ವಿಕ್ರಾನ
ನೋಯಲೇಕ್ಕನು ಕೆದಬಿದನು ಕೊರವಚತುಭರವ ॥ ೪೮

ಫ್ರದ ಯೆನುತ ಕುರುರಾಯನಾತನೆ
ಪಡಿಮುಳಕೆ ನೂಕಿದನು ಜೋಡಿಸಿ
ಜಡಿವ ನಿಸ್ತ್ವಾಳಾಯತದ ಕಹಳಗಳ ಕಳಂಕಳದ ।
ಬಿಡುರಫ್ರದ ಧಟ್ಟುಹೊಯ ಧಾರಣು
ಕಡುಗುದರಿಗಳ ನೆತ್ತಿಯಂಕುಶ
ದೆಡೆಯ ಫೋಟೀಯಾನಿಗಳ ದಳ ಸಂದರ್ಭಿಸಿತ್ತಾಗಿ ನಲಿ ॥ ೪೯

ಸುಗ್ಗಿವ ಕೈಕೊಂಬನೇ ರಣ
ದಗ್ಗಳದ ವೋಳಿಯಲಿ ಕಂದನದ
ಹಂಗಿಗರ ಸಾಕಿದನು ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀಜನವೆ ।
ಬಗ್ಗಿ ಕವಿದರಸಿಂದ್ರಲೋಕದ
ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ ಸೇಶಿಸಿದನಾಹವೆ
ದಂಗ್ಗಿ ಡವನೇನೇಂಬಿನ್ನೆ ಗಾಂಥವರ್ವಿಕ್ರಮವೆ ॥ ೫೦

ವ್ಯಾಬೆಸಿಪ ಗಂಥವರ್ವೇಶಂದೇ
ಕೊಂಟಿ ಕವಿದುದು ಕುರುಬಲಕೆ ಪಡಿ
ಕೊಂಟಿಯಾದುದು ಸ್ವರ್ಪತಿ ಸಿಲುಕಿದನವರ ವೇದೆಯಲಿ ।
ದಾಟಿತರಸನ ಧೈಯರ ಕೈದುಗ
ಳಾಟ ನಿಂದುದು ಕರದ ಹೊಯ್ಯಲಿ
ನೋಟಕರು ಫೋಟೆಂದರಿತ್ತಲು ಪೂಂಡವರ ವನರ ॥ ೫೧

ಆಗ ದುಯೋಧನನನ್ನ ನೋಡಿ ಜನಗಳು

ಪರಿಹಾಸ ವಾಡಿದುದು,

ಮುತ್ತಿದರಿಬಲಜಾಲವನು ನಭ
ಕೊತ್ತ ದಿವ್ಯಸ್ತಂಧಲಿ ಸೀಟಿದ
ನೆತ್ತ ಮುಖುದೋಡಿದರೆ ರಥವನು ಹರಿಸಿ ಬೇಗದಲಿ ।

ಬತ್ತಿ ಹರಿತಹರಥತುರಂಗಮು
ಮುತ್ತಿದಿಭಸಂಫೂತವನು ನೃಪ
ನೊತ್ತಿ ಕಡಿದನು ಹಯವ ಗಂಜರಥಪ್ರತಿದಕಾಲಾಳ ॥   ಅ೪

ಇತ್ತ ಕೌರವರಾಯ ರಥವನೆ
ದೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ನು ಶಚರಾಯನ
ಸುತ್ತುಣಿಯ ಇತ್ತುರಂಗಸೇನೆಯನ್ನಸಮಭಾಣದಲಿ |
ತೆತ್ತಿಗರ ಕರೆ ನಿಸಗೆ ನೂಕದೆ
ನುತ್ತ ಶರಸಂಧಾನಜಯದಲಿ
ಮೆತ್ತಿದನು ಮೋನೆಗಣಿಗಳಲಿ ಖಚರೇಂದ್ರ ಕೈಮರೆಯ ॥   ಅ೫

ದುಯೋಧನನು ಗುಧವನ ವಶವಾದು
ಮುಖಿದ ಬಲ ಗರಿಗಟ್ಟಿನೋಡಿ
ಧರಣಿಪನೆ ಮುಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಣಿತು
ತುರಗಗಂಜರಥಪರಿಗೆಸಬಳಮುಸುಂಡಿಪರಿಷೀದಲಿ |
ಉರುಳಿದನು ಶಚರೇಂದ್ರ ಕೌರವ
ರರಸ ಸೂಬಲಸ್ಯೇಂಧವರು ಕೈ
ಮರೆದು ಹಿಂಗಿತು ಕೌರವೇಸ್ವರ ಸಿಳಾಕಿದನು ಹಗೆಗೆ ॥   ಅ೬

ಇಟ್ಟಣಿಸಿದರು ಮುಟ್ಟಿ ರಾಯನ
ನಟ್ಟಿ ಲೀಸದೆ ಕುರುಜತ್ತುರ್ವಲ
ಹೊಟ್ಟುಗಳ ತೂಳಿದರು ಹಿಡಿದರು ಕೌರವಾನೆಜರೆ |
ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದುದು ಕೇಡು ರಾಯನ
ನಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದುದು ದಿವಿಜಬಲ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಚಿತ್ರಾಂಗದನು ನೋಡಿದ ಕೌರವೇತ್ವರನೆ ॥   ಅ೭

ಅರರೆ ಧೋರೆ ಸಿಕ್ಕಿದನು ನೆಣೆ¹ ಡಾ
ವರಿಸುವರ ಹೊಯ್ಯ ರೊಯ್ಯನುತ ಇರೇ
ಜರರ ಕಂಬಿಗಳಾಡಿದವು ಸುತ್ತು ಲು ಸುಯೋಧನನೆ !

1 ಧೋರಣೆಂಬಿಯಲ್ಲಿ, ಇ,

ಅರಸರಂಜದಿರಂಜದಿರಿ ಯೆನು
ತುರುವಳಿಸಿ ಕೌರವನರೇಂದ್ರನ
ಕರದ ಕೈದುವನೀಸಿಕೊಂಡನು ಖಚರಪತಿ ನಗುತ || ಅ೪೩

ಹಯದ ಪಡಿವಾಫೈಯಲಿ ಬಾಂಕು
ದ್ವಯವ ಬಿಗಿದನು ತನ್ನ ರಥದಲಿ
ಜಯವಿಹೀನನನಿರಿಸಿದನು ಸುರುಜಾಯವಲ್ಲಭನ |
ಭಯಭರಿತದುತ್ತಾ ಸನನ ದು
ಜಯನ ಚಿತ್ರಾಂಗದವಿಕ್ರಾನ
ನಯವಿದೂರರ ತಂದರಿಸ್ತ್ತೆ ಮಸಜಭವರ || ಅ೪೪

ಇತ್ಯದು ಗಜವನು ಕೈದುಗಳನೆಲ
ಕೆಣಿಹಿ ಜೋಧರು ವಾರುವದಿನಿಳ
ಗಿಡಿಯ ರಾನ್ತೆರು ಹಾಯಿಸುದರು ದೂಹತ್ತಿಲ್ಲಿಗಳ
ಬಿಲುಸರಳಳಿ ಬಿಸುಟ್ಟು ರಧಿಕರು
ನೆಲಕೆ ಹಾಯಿಸು ರು ಹೋತ್ತೆ ಕೈದುವ
ನಿಳಿಹಿ ಪರ್ಯಾದಾತ ಬೀಳುಕೊಂಡು ಶೇಷರೇಷ್ಯಾರನ || ಅ೪೫

ಮುಂಟ್ಯಾದಿರಿ ಪರಿವಾರಕೈದುವ
ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ಧೋರೆಗಳಾದರ
ಬಿಟ್ಟುವರಿಗಮರೇಂದ್ರನಾಣೆ ಯೆನುತ್ತು ಸಾರಿದರು |
ಕೊಟ್ಟುದೀ ಸುರುಪತಿಯ ದಳ ಜಗ
ಜಟಿಗಳು ಕಣಾಂದಿಗಳು ಮುಸು
ಕೊಟ್ಟು ಜಾಜಿತು ಕಂಡದಸೆಗವಸೀತ ಕೇಳಂದ || ಅ೪೬

ಶಿನ್ನ ನಾದನು ಪಾಂಥನನಿಲಿಜ
ನುನ್ನ ತೋತ್ತವನಾದನತಿಸಂ
ಪನ್ನ ಸಮ್ಮುದರಾದರಾಮಾದ್ರಿಕುಪೂರಕು |

ಇನ್ನು ಪಾಂಡವರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಯೆಮು
ಗಿನ್ನು ಲೀಸಹುದಕಟ ದೈವದ
ಗನ್ನಗತಕವೆ ಯೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿತು ಮುನಿಜನಸೋಮೇವು १ ॥ ೬೦

ಭಾವನವೆರತೀಯಲಿ ಜಲಕೇ
ಳೇವಿನೋಽಕೇ ಥಿಂದು ಗಂಥ
ವಾ-ವಳಿಯ ಕೇಳಿಯಲಿ ಜಿತ್ತು ಸಿದರಲಾ ಯೆನುತ |
ದೇವಿಯರು ನಸುನಗುತ ಜಿತ್ತು
ಉಂಡಿಯಲೋಲ್ಯಿಸಿ ಕೊಂಡರು
ಭೂಮಾಳಿಯದೇಕಾಧಿಪತ್ಯದ ಸಾಖಿಸಂಪದವೆ ॥

ಕೇಳಿದನು ಯಮಸೂನು ದುಗುಡವೆ
ತಾಳಿದನು ನಳಿನಿಯವಭರಣನ್ನ
ಪಾಲಪಾರಂಪರೀಯಲುದಿಸಿದ ಸೋಮವಂಶದಲಿ |
ಕೊಳ್ಳು ಸ್ವೋದುದೆ ಕೀರ್ತಿ ಯೆಮಿಷ್ಯಾ
ಬೂಳಿಕೆಯ ಸುಡಲೆನುತ ಜಿಂತಾ
ಲೋಲನಿಧನು ವಿರಾಧಾರಾಯಣನ ನೆನೆಯುತ್ತು ॥

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗಿದು.

ಇ ಪ್ಪತ್ತೊತ್ತು ದ ನೆ ಯ ಸಂ ಧಿ .

ಸೂಜನೆ.

ರಾಯದಣವನು ಮುಣಿದು ಕೌರವ
ರಾಯನನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯು ಶೇಜರ
ರಾಯನನು ತಾಗಿದನು ಮರಳಿಂಬಾಪಾಥ್ರ ॥

1 ಪಧ್ನಾನಿಕರ, ಕ. ೩.

ದುಯೋಗೀಧನನನ್ನು ಪುಡಿದಾಗ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಯನ್ನು ಹೂಡಿಕೆದು.

ಕೇಳಂ ಜನವೈಜಯ ಧರಿತೀರ್

ಪಾಲ ಸಿಕಿ ದನತ್ತು ಕುರುಭೂ

ಪಾಲನದನ್ನೇ ಹೇಣಿವೇನೆನು ಪಾಳಿಯದ ಗಜಬಿಜವೇ |

ಅಳ್ಳಾ ಹಾಯು ದು¹ ಕಂಡಮುಖದಲ್ಲಿ

ಕೇಳಂವೇಲೊಂದಾಯ್ಯು ಧನಿಕರ್

ಪೀಟಗೌಯು ಧನ ಸೂಜಿನೈರೇದು ಕೇರಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ||

೮

ಕುದುರೆ ಹಾಯ್ಯುವು ಕಂಡಕಡೆಯಲಿ

ಮಂದಗಜಾವಾಹಿಯೋಡಿಯವು ವರ

ಸುದತಿಯರು ಬಾಯ್ಯಿಡುತ ಹರಿದರು ಬಿಟ್ಟು ಮಂಡೆಯಲಿ |

ಕದಡಿದು ಜನಜಲಧಿ ರೂಜಿನಿ

ಬೆದಜ್ಞಿರಂ ಕೋಡಿಗಳು² ರಾಯನ

ಹಂದನದೇನಿನೆನುತ ಹರಿದರು ಹರಿದರಗಳಲ್ಲಿ ||

೯

ಕೌರವರ ಪತ್ನಿಯರ ರೂದನ.

ಗಾಳಿಯಾಖಿಯದು ಉವಿಯ ಕಿರಣಕೆ

ಬಾಲೀಯರು ಗೋಚರವೆ ದಡಿ^೩ ಯು

ಮೇಲು ಬೀಯಗದಂಗರಕ್ಕೆಯ ಕಂಜುಕಿವ್ರಜದ |

ಮೇಳಿವೆದೆನಾಯೋ ಬೀದಿಯ

ಗಾಳಿಮಂದಿಯ ನಡುವೆ ಕುರುಭೂ

ಪಾಲನರಸಿಯರಳುತ ಹರಿದರು ಬಿಟ್ಟು ಮಂಡೆಯಲಿ ||

೧೦

ಭಾನುವಶಿ ಬಂದು ಧರ್ಮರಾಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿಗೆವಿಕೆ.

ಕುರುಪತಿಯ ದುಕ್ಕಾ ಸನಾದಿಯ

ರರಸಿಯರು ಉಪಾಪಟಿದಲ್ಲಿದರಿದ

ರರಸನುಪರಿಗೊಪ್ಪ ಗೋಟ್ಟುರೆ ಕಣಂಶಕುನಿಗಳು |

1 ನಡೆದು, ಜ. 2 ನೆಣಿದು, ಕಡಬಿದುವು ಕೇರಿಗಳು, ಜ, ಟ.

ಗುರುನದಿಸುತ್ತಿರೆ ರೀಪರಿ
ಪರಿಭವಕೆ ಪಾಡಯ್ಯದೆ ಪಾಂಡವ
ರಥಸನಿಹ ವನವಾಪ್ಯದೆಂದೊಂಬತ್ತಿದಳು ಭಾನುಮತಿ || ೪

ಅರೆಸಿಯರು ಸಖಿಯರು ಕುಮಾರಿಯ
ರರಸನನುಜರ ಹೆಂಡಿರನಿಬಿರು
ವೆರೆಸಿ ಬಂದಳು ಭಾನುಮತಿ ಯಾವುತನುಜನಾಶಮೆಕೆ
ಕರುಣಿ ರಕ್ಷಿಸು ಸೋಮವಂಶೋ
ದ್ವಾರಣ ರಕ್ಷಿಸು ಸತ್ಯಧರ್ಮದ
ಸಿರಿಯೆ ರಕ್ಷಿಸುನುತ್ತ ಧೈರ್ಯನೇ ಕೆಡೆದಳಂಫ್ರಯಲಿ || ೫

ನಾದಿದಳು ನೃಪನಂಫ್ರಯನು ನಯು
ನೋಯಕದ ಧಾರೆಯಲಿ ಭಾಳವ
ತೇದು ತಿಳಕದ ಗಂಧದಲಿ ಬ್ಯಾತೆಯ ಮುತ್ತಿನಲಿ |
ಆದರಿಸಿ ನವಕುಸುಮದಲಿ ಘನ
ರೋದನಧ್ಯನಿಮಂತ್ರದಲಿ ನೃಪ
ಪಾದಶ್ರಳಜೆಯ ರಚಿಸುವನ್ನೋಷ್ಟಿದಳು ಭಾನುಮತಿ || ೬

ಬೆಳ್ಳರು ಕೌರವರಿಂದು ಸಜ್ಜನ
ಕುಳಿರೋನುಣಿ ನೀನು ಕರುಣಾ
ಜಲಧಿ ನೀನಪರಾಧಿಗಳು ನಾವಹೆವು ಜಗವಣಿಯೆ |
ಹುಳಗೆ ಇಂಳಾಕಿದರೆ ಹಾಲಿನ
ಜಲಧಿ ಕೆಡುವುದೆ ಜೀಯ ತನ್ನ ವ
ರೇಳಿಸಿ ಕೋಂಡರು ಕಾಯಬೇಕಂದೊಂಬತ್ತಿದಳು ತರಳೆ || ೭

ರಾಯರಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವೆ ಮಾತ್ರ
ತಾಯೆ ಕೇಳಿ ದೌಪದಿಯೆ ಹಿರಿ
ದಾಯಸವ ಬಡಿಸಿದನು ಕುರುಪತಿ ನಿನ್ನ ಮೈದುನನು |

ನೋರ್ಯಿಸಲು ಶ್ರೀಗಂಧ ನಿಜಗುಣ
ದಾಯತವ ಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದೇವೇ
ಕಾರ್ಯಬೇಹುದು ಪತ್ತಿಯನೆಂದೊಂದಿದಳು ಭಾನುಮತಿ ||

೮

ಧರ್ಮರಾಯನು ಭಾನುಪ್ರತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದು
ಜೆಂಬಿನಿತು ಕಡುತ್ತೋರ್ಕ ವಿಡಿದನು
ಕಂಬನಿಯನುಗುರಿನಲಿ ಫನಕರು
ಖಾಂಬುನಿದಿ ಸೀವರಿಸಿ ವೈಗುಡಿಯಿರಿದರೋವೆದಲಿ |
ಹಂಬಲಿಸಬೇದಕಟ್ಟ ಕುರುಪತಿ
ಯೆಂಬನಾರವ ಬೋಪ್ಪನವೇ
ನೆಂಬರೇತ್ತಾ ತಾಯೆ ಯೆನುತ್ತಿ ದನು ಭಾಮಿನಿಯು ||

೯

ಗಂಧರ್ವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಪುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೇದಿಸಿನಿಗೆ ಹೇಳುವಿಕೆ
ಭೀಮೆ ಭಾ ಕುರುರಾಜಕುಲಜೂ
ತಾಮೇಣಿಯ ತಾ ಹೋಗು ಕಡನೋರ್
ದ್ವಾರ್ಮವರ್ವನ ತಾ ನಿಜಾನ್ಯಯಕುಮುದಚಂದ್ರಮನೆ |
ತಾ ಮನೋಪ್ಯಥೆ ಬೇಡ ನೃಪಚಂ
ತಾಮಣಿಯ ತಾ ಹೋಗನಲು ಕರ
ತಾಮರಸವನು ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ಭೀಮು ||

೧೦

ಅದಕ್ಕೆ ಭೀಮಸೇನನ ಅಸವ್ಯತ್ತಿ.

ಬೆಸನಬೇಹುದು ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದ
ಬೆಸುಗೆ ತಪ್ಪದೆ ರಾಜಧಾನ್ಯದ
ಮುಸುಡು ಕಂದದೆ ಶೋಡಿವಿಡಿಯದೆ ಕುಶೋರಾದವರು |
ಎಸಗುಪುದು ತಾವಾವ ಕಾರ್ಯದೊ
ಇಸುವನಿಕ್ಕಿ ತದರ್ಥವನು ಪರ
ರಿಸಿಗಿದರೆ ನಮಗೇನು ಬಾಧ್ಯಕವೀದನಾಭೀಮು ||

೧೧

ತಮ್ಮ ಸಂಕಟಕಿವರು ವಿನಯವೇ
ನೆಮ್ಮಿ ಬಿಸ್ಸುಹಮೊಡುತ್ತಿದೆ ರೆ
ನಿಮ್ಮಿಡಿಗೆ ಪರಿಶೋಷವೇ ಕರ್ತವ್ಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ |
ಎನ್ನು ಮನ ಮುಂಜುವುದು ಕಾರ್ಯದ
ಹಮ್ಮುಗೆಯ ನೀವಣಿಯಿರೇ ತಮು
ತಮ್ಮದುಷ್ಕಳ ತ ತಮುಗೆ ಫಲಿಸಿದರೇನು ನಿಮಗೆಂದ || ೧೨

ಧಮರಾಯನ ನೀತಿವಾಕ್ಯಗಳು.

ಅನುಜ ಕೇಳಬೇಕಾರಿಜನದಲ್ಲಿ
ನೆನೆಪುದುಪಕಾರವನೆನು ಗುಣಹೀರೆ
ನನಲಿ ಗುಣವನು ತೋಣುಪುದು ಗರುವರಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಯಿದು |
ಅನುಜನಲ್ಲ ನಮಗೆ ಕೌರವ
ಜನಪನವರಪರಾಧಶತವನು
ನೆನೆಪ್ಪೋಡಿದು ಹೊತ್ತೀ ಮಹಾದೇವೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೩

ಭರತವೆಂಕದೊಳ್ಳವರ ಭಂಗವೆ
ನಿರುತವಮ್ಮುದು ನಮ್ಮ ಭಂಗ
ಸ್ಥಾರಣವರದು ನೀನಿಂಬಿಯೆ ತಾವಣಿಯೆನೀಡಂದನೆ |
ಪರರ ಕಲಹಕೆ ನಾವು ನೂಣ್ಯ
ವರುಗಳಂತಹಕಲಹಕದು ನೂ
ವರು ವಿಭಾರಿಸಲ್ಪೈವರಾವೆಂದನು ಮಹಿಳಪಾಲ || ೧೪

ಆವಾಗಲಿ ಬೇಡಿದಂಗೋಲಿ
ದೀಪುದೇ ಸೃಪಧಮ್ ಹಗೆ ಕೇಳೆ
ಯಾವಾಗಲಿ ಸೇಣಿದರೆ ಕಾಡುಪುದೆ ಸೃಪನೀತಿ |
ಆವಾಗಲಿ ಶರಣವ್ರೋಕ್ಕರೆ
ಕಾಪುದೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮತ ವಿ
ನಾಷ್ಪತಿಕಿತವು ಭೀಮ ನೀ ಹೇಣೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೫

ಅರಿಗಾರುಪಕಾರಿಗಳು ಮೇ
ಣಾರಿಗಾರುಪಕಾರಿಗಳು ತಾ
ನಾರಿಗಾರುಂಟವರ ಕೈ ತಕಮೆಗಳ ಸಂಸ್ತಾರ |
ಹೊರಿಸುಪುದಳಸುಪುದು ಸಾಲ್ಯಾಕೆ
ಸೇರಿಸುಪುದಿದಕೆಹಿತರೆಂ
ದಾರ ಮುಖಿಪುದು ಮನ್ಮಿಸುಪುದೈ ಭೀಮು ಹೇಡೆಂದ || ೧೬

ಅದಉಣಿನಾಜೆಯ ಭವದ ದುಷ್ಕಲ ತ
ವ್ಯಾದಗಿತೀಜನ್ಮದಲಿ ವನವಾ
ಸದ ಪರಿಕ್ಲೀತಾನುಭವಕಿವರೇನ ಮಾಡುವರು |
ಬದಗಿತುತ್ವಾಹದಲಿ¹ ಪರರ
ಭ್ಯಾದಯವನು ಬಯಸುಪುದು ಪರರಿಗೆ
ಮುದವನಾಜರಿಸುಪುದು ಧಮ್ರಾಜ ರಿಗೆ ಗುಣವೆಂದ || ೧೭

ಯುಧ ಕೈತ್ತೀಸು ರ ಅಜಗನಸನ್ನ ಅಜಾಜ್ಞಾಪಿಸುವಾದ
ಎಂಂತೆ ಕೌರವ
ಗುಣ ಮರಳ ಬಂದಲ್ಲಾರೋ
ಗಣೆಯ ಮಾಡೆನು ಪಾಫ್ರ ನೀ ಸುಡಿ ಸಿನ್ನ ಹವೆಣೇನು |
ರಣದೀಳರಿಗಳ ಮುಖಿದು ಕುರುಧಾ
ರುಣಿಪತೆಯ ತಹುದುಂಟೆ ಯೆನೆ ಬೀಲು
ಗಣಿಗಳನು ತಿದ್ದಿದನು ಘಲಗುಣ ಹೂಡಿದನು ರಥವೆ || ೧೮

ಧಮ್ರಾರ್ಥಾಯನ ಅಪ್ಯಾಕ್ಷಯಿತ ಅಜಗನನು ಯುಧ ಕೈ
ಹೊರಟುದು.

ಎಮಗೆ ಸುಡಿ ಬೇಣುಂಟೆ ನೀತಿ
ಭ್ರಮಿತರಾ ಪಲ್ಲನಿಲಸುತನು
ಭ್ರಮಿತನವ ಸೃರಿಸುಪುದೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನೀನು |

¹ ಭದಗಿದಪ್ಪದಲ್ಲಿ. ಇ.

ನಿಮಿಷದಲಿ ಗಂಥವ್ಯಕ್ತನಾ
ಕ್ರಮಿಸಿ ಕೌರವಗಣವ ನಿಜಪದ
ಕವುಲದಿದಿರಲಿ ಕೇಡಹಿ ತೋಜುನೀನೆನುತ ಹೊಱವಂಟು ॥ ೮೯

ಮುಣ್ಡಿದು ಜೀಲ್ಲಿದ ಸಕಲಕುರುಬುಲ
ನೆರೆದುಧರ್ಜಾನನೊಡನೆ ಸೂಪೆಯ
ಲರಿಭಟರ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಘಡ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆ ಸುತ |
ಸೆಣಿಯ ಬಿಡು ಗಂಥವ್ಯಲೋಕವ
ನುರುಹುವೆನು ಹಿಂದಿಕೆ ಕೊಂಬನ
ಶಿರವ ಜಂಡಾಡುವೆನೆನುತ ಕವಿದೇಜ ನಾಪಾಥ್ರ | ೯೦
ಇ

ಸರಳನುಬ್ಬೆ ಗೆ ಸೆಡೆದು ಸಮರಕೆ
ತಿರುಗಿ ನಿಂದುದು ಶಿಕ್ಷರಬಲವು
ಬುರದ ಬೋಬೆ ಯಲುರುಬಿದರು ಶರಹತಿಗೆ ಸೈರಿಸುತ |
ಉರುಳದುವು ಗಂಥವ್ಯಶಿರ ನಭ
ಸರಳಮಯದಿಗುಜಾಲವ್ಯಂಬಿಸೆ
ಹೊರಳಯಲಿ ಹೊಡಿಸಿದುದೆನಲು ಕವಿದೇಜ್ಞ ನಾಪಾಥ್ರ | ೯೧
ಇ

ವೊಳೆವ ಗುಖಿಗಳ ವೊನೆಯಲು
ದುರುವ ಹೊರಳಗಿಡಿಗಳ ಭಾಯಾಧಾರೆಗ
ಇರಿಯ ಹೊದರಿನ ಹುದಿದ ಹೊಂಬರಂದ ಸುರೇಖಿಗಳ |
ಸರಳು ಹೊಕ್ಕುವು ಹಿಕ್ಕುದುವು ಹೀಲೆ
ಜರಬಲವನೊಕ್ಕುದುವು ಕೂರಿದು
ವರಿಭಟರ ಜುಂಬಿ ದುವು ಕೊಚೆ ದುವೆಂಟುದೆಸೆಗಳಲಿ | ೯೨
ಇ

ಕೋಲ ಬಲುಮಂತೆಗೊಡ್ಡಿ ಹರಿಗೆಯ
ಮೇಳಯವ ಮಣಿಗೊಂಡು ಹೀಜರ
ರಾಳು ನಿಂದೆಜು ದು ನಿತಾರದಲಜ್ಞನನ ರಥವ |

ಕೊಲುಗೆಳಂಬಾಹರಿಗೆ ಹಲಿಗೆಯ
 ವೇಳೆಯವನಾಮೆರೆಯಲುಗಿದೆಸು
 ವಾಳನೇಂದಂಬಿನಲಿ ಸಂದರ್ಭಿಡಿದೆನು ಪಾಠ್ಯ- ॥ ೨೭
 ಮೆಟ್ಟೆ ಡೈಣನೆನು ಖಚರಂಪಲ ಹುರಿ
 ಗಟ್ಟಿ ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿ ಪಾಠ್ಯ-ನೆ
 ಕಟ್ಟು ವಿಯಲಿ ಜೊರಿಸಿದರುಬು ಇದ ಮೊನೆಗಳಲಿ !
 ಧಿಟ್ಟುರಹಿರೂ ಕೌರವೀಂದ್ರನು
 ಕಟ್ಟಿದಾತನ ಕರೆಯಿ ನಿಮ್ಮನು
 ಮುಟ್ಟೆಪರೆ ನೆ ಪನಾಣಿ ಯೆನುತೊಡೆತಾಯಿಸುದೆನು ರಥವೆ ॥ ೨೪
 ಗಜದ ಪದಷ್ಟ್ಯಕೆಯ ಬಂಧಂ
 ಬುಜದಪ್ರೋಲ್ ರಥಚಕ್ರಾತಿಯಲಿ
 ಗಿಜಿಗಜಿಯ ಮಾಡಿಸಿದ ಹೀಂಚರೆ ಜಟಿಂಜಪಟಿಂಜರೆ
 ವಿಜಯನಲ್ಲ ಸುರಪುರದ ಮೌ
 ರಜಿಗನಾವದೆ ಕುರುಬಳದ ಗಜ
 ಬಜದ ಗರುವನ ತೋಳಿನುತೆ ತೆಗೆದೆಚ ನಾಪಾಠ್ಯ- ॥ ೨೫
 ಅಳಿಯಲಿ ಕ್ಯಾಮಾಡಿ ಹೀಂಚರೆ
 ಸಳಲಿಗರು ಮುಮ್ಮು ಓತರಾದರು
 ಜೆಳಿಗಿದುವು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಿಗಳಿಂದಿಕ್ತ ಟವೆ ।
 ತಳಿಪಟ್ಟದೋಳಾಸೆರಿಸಹಿತ ಕ್ಯಾ
 ಜಳಕದಲಿ ತೆಗೆದೆಸುತ ಸಮರಕೆ
 ಮಲೆತು ನಿಂದನು ಜಿತ್ತೆಸೇನನು ಪಾಠ್ಯನಿಧಿನಿಲಿ ॥ ೨೬
 ಬಿಡು ಸೆಣಿಯನವಗಡೆಯತನವೆ
 ವೈತ್ತಿಡನೆ ಸ್ತಲ್ಲದು ಸೂಳೆಯರ ಸುರೆ¹
 ಗುಡುಹಿ² ಗಳ ಸರವಾದಿಗಳ ಸೇರುವೆಯಲೇಂಪ್ರಪ್ರಪ್ರದು ।

1 ಸುತಿ, ಕ.

2 ಗುರುಹಿ, ಕ.

ಫಡ ಯೆನುತ ನಾರಾಜಕದಲಿ ಬಲ
ನೆಡನೆ ಕೀಲಿಸಿ ಸಿಂಗಡೆಯವುಂ
ಗಡೆಯ ಕಟ್ಟಿದನಂಬಿನಲಿ ಖಚರಾಧಿಪನೆ ರಥವೆ ॥

೨೬

ನೂಕದಿರಲಾಹವಕೆ ಸಮ್ಮುಖ
ವೇಕೆನುತ ಹತ್ತಿದನು ಗಗನವೆ
ನಾಕಿರೀಟಿಯ ಗೆಲುವನೆಂದುಬ್ಬ ರಥ ಗರ್ವ ದಲಿ¹ ।
ನಾಕನಿಳಯರ ವಾಗ್ರದಲಿ ಸೆ
ವಾಕುಂಜನು ಭುಲ್ಲವಿಸುತ್ತಿರೆ ಲೋ
ಕ್ಯುಕವೀರನಲಾ ಧನಂಜಯನಡಿಯಿದನು ನಭವೆ ॥

೨೭

ಎಲವೂ ಕೌರವಸಹಿತ ಕಮೆಂನ
ಕೇಳಿಗೆ ಧೃವನಿಂ ಮೇಂಲೆ ಹೊಕ್ಕಿ ರೀ
ಕೊಲುವನೆಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವನೇ ಫಡ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಿನುತ್ತ |
ತುಳುಕಿದನು ಕೆಂಗೋಲನಿನಮೆಂ
ಡಳಕೆ ದಿಗ್ಭ್ರಿಮೆಯಾಯ್ತು ನಭದಲಿ
ಸುಲಿವ ಸುರರ ವಿವಾನತತಿ ಜೆಲ್ಲಿದುವು ದೆಸೆದೆಸಿಗೆ ॥

೨೮

ಬೆತ್ತುಸೇನನು ಹೇಳಿದ ನೀತಿ.

ತಿರುಗಿ ನಿಂದನು ಖಚರಪತಿ ನಿ
ಪು ರವಿದೇನ್ಯ ಪಾರ್ಥ ನೀ ಕಡು
ಮೆರುಳ್ಳೋ ಮೂಳಿಂನೋ² ಜಡನೋ ಪಿತ್ತಭಾರಂತಿವಿಹ್ಯಲನೋ |
ಧುರದ ಕೌತುಕಗರಳಮೂಳಾರ್ಥಂ
ತರಿತಜ್ಞದಯನೋ ನಿಲ್ಲು ಚಾಪದ
ಶರವನುಪಸಂಹರಿಸು ತನ್ನ ಯ ಮಾತ ಕೇಳಂದ ॥

೨೯

ಹುಲಿಯ ಮುಖಿದೊತ್ತಿದರೆ ಪಶುಸಂ
ಕುಲಕೆ ಸಂಕಟವೇನು ವಾಯಸ
ಕುಲವ ಕೈಮಾಡಿದರೆ ಕೋಟಿಲೆಯೇನು ಕೋಗಿಲೆಗೆ ।

1 ಬೆಳಿಬ್ಜೆಯಲಿ. ಜೆ.

2 ವರಾಧನೋ, ಜೆ.

ಬೆಳ್ಳರ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿದರೆ ಸುಜನರ
ತಲೆಗೆ ವೇದನೆ ಯೇನು ಕೈರವ
ಕುಲವ ಕಟ್ಟೆದ¹ ರೇನು ಜರುದ ಶೂಲೆ ನಿನಗೆಂದ || ೪೮

ಹೋಽದ ಮಾರಿಯ ಕರೆದು ಮನೆಯೋಳ
ಗಾದರಿಸಿದವರುಂಟೆ ನೀರಲಿ
ನಾದ ಕೆಂಡವನುರುಹಿ ಮುಡಿದವರುಂಟೆ ಮಂಡಿಯಲಿ |
ಕೃದು ಮುಜಿದರೆ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಯಂ
ಕೃದು ಕೊಟ್ಟೆವರುಂಟೆ ಕುರುಪನೆ
ತೀದರೀತನೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬುದು² ಲೇಸೆ ನಿಮಗೆಂದ || ೪೯

ಜನಪನೀತಿಯೋ ವೇಳಾ ಬೋಳಿಯ
ತನವೋ ಬಿಳುಚಾಣಿಕೆಯ ಬಿಂಕವೋ
ನಿನಗೆ ಕದನದ ಕೆಲುಹೆಯೋ ನಾವಜಿಯೆವಿದನೀಗ |
ಬನಕೆ ಮರಳ್ಯ ಮರುಳ್ಯ ನೀ ಪ್ರಮು
ಮನೆಯ ಹಾವನು ಹದ್ದು ಹಿಡಿದರೆ
ಮನಕತವ ಮಾಡುವರೆ ಬಿಜಯವ ಮಾಡು ನೀನೆಂದ || ೫೦

ಅಜಾನನು ಅಣ್ಣಿನ ಅಪ್ಪಣಿಯೇ ಮ ಇಂದೆದು ಹೇಳಿದುದು
ನಟರಲಾ ನೀವ ಸುರಪುರದ ಜಾ
ವಟಿಯರ್ಪೆ ಚತುರೋಕ್ತಿ ಗಳಿಲಟ್ಟ
ಮತೀಸಿದರೆ ನಾ ಮರಳುವನೆ ಬಿಡು ಸುಯೋಧನನೆ |
ಕಟ್ಟಿ ಮಧುರ ಪುರಿ ಶೀತವೆತಿಸಂ
ಕಟ್ಟಿ ಸುಖ ವಿಷವೆಮ್ಮೆ ತವಾವ್ರದು
ಫುಟಿಸಲಗ್ರಜನಾಜೆ ಯದು ತಮಗೆಂದನಾಪಾಥ || ೫೧

¹ ನಿಶ್ಚಿದ, ಡ.² ಕರೆಸಿಕೊಂಬುದು, ಡ.

ಧರ್ಮ-ವಾಗಲಿ ಹೇಣು ಜಗದಲ
 ಧರ್ಮ-ವಾಗಲಿ ರಾಜಮಂತ್ರದ
 ಹರ್ಮ-ವಾಗಲಿ ನಿತಿಬಾಹಿರವಾಗಲದು ಹೇಣು |
 ಧರ್ಮ-ಪ್ರತ್ರನ ಬೀಸನೆ ವೈದಿಕ
 ಧರ್ಮ-ಹೆಮಗದು ರಾಜಮಂತ್ರದ
 ನಿಹರಣನಮತಹೆಮಗೆ ಬೇಸೋಂದಿಲ್ಲ ಗತಿ ಯಂದ ॥ ೪೫

ನುಸುಳಂಗಂಡಿಯಿದಲ್ಲ ಕೌರವ
 ವಸುಮತೀಶ ಸನಕಟೆ ಬಿಡು ನಿ
 ನ್ನ ಸುರಿಗುಬ್ರಿಸ ಮಾಡೆನಂಬ್ರಿಗಳಾಣ ಧರ್ಮಜನ |
 ಮಂಸಗುಪ್ರೋಡೆ ಹಿಡಿ ಧನುವನೆನುತೆ
 ಬ್ರಿ ಸಿದನವಿರಳಶರವನಾತನ
 ಮುಸ್ರಕಿಮಷ್ಟಿ ಮುಕ್ಕಾರಿಕಿದುವು ರಥಸನ್ನಿ ವೇತದಲಿ ॥ ೪೬

ಆಗ ಅಜಾನ ಜಿತ್ರಸೇನರಿಗೆ ಕೌರವರನ್ನ ಬಿಡಿಗುವ ವಿಪಯದಲ್ಲಿ
 ಯುಕ್ತಾಯಾಕ್ತ ವಿಚಾರ.

ಕೋಲ ಬಿಜಿದೇ ಬೀರಯ ಮಾಡದಿ
 ರೇಳು ಘರುಗುಣ ಮರಳು ನೀ ದಿಟ
 ಕೇಳುವರೆ ನಾಸಿವನ ಕಟ್ಟಿದೆಸಿಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ |
 ಪಾಲಿಸಾ ನಿಮ್ಮುಯ್ಯಾ ಬೆಸಸಿನ
 ನೇಳಸದೆ ಕೇಳಣಲು ಕೆಂಗರಿ
 ಗೋಲ ದಾಗುತ ಪಾಥ್ರ ಸುಡಿದನು ಜಿತ್ರಸೇನಂಗೆ ॥ ೪೭

ಕುರುಪತಿಯ ಕಟ್ಟಿಂದು ಸುರಪತಿ
 ಕರೆದು ಬೀಸಸಿದ ನಿನಗೆ ನನಗೆ
 ಮೃರಸ ನೇಮವ ಕೋಟ್ಟನೀಕುರುಪತಿಯ ಬಿಡಿಸಿಂದು |
 ಸುರಪತಿಗೆ ಕೃತಕಾರ್ಯ ನೀನಾ

¹ ನಮಗೆಂದ, ಡ.

ಗಿರಲು ನಾವಕ್ಕೆ ತಾಫ್ರೆರಾಗಿಯೆ
ಮೇರಳಿ ಜನಪನ ಕಾಂಬುದುಚಿತೆವೆ¹ ಜಾಣಿತೆ ಯೆಂದ || ೪೮

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಕೌರವೀಶ್ವರ
ನೋಲಪು ಮಿಗಿಲ್ಲೆ ತಂದು ತನ್ನ ಯು
ಲಲನೆಯರ ಸಾಭಾಗ್ಯ ತನ್ನ ಸುಜಾತರಾತ್ಮ ಜರ |
ಬಲುಹ ರವಿಸುತ್ತಣಬಲಾದ್ಯರ
ಸಲೆ ಮೆದಮುಖರ ತನ್ನ ಬಲದಲಿ
ತಳೆದ ಭಾತುಬ್ರಾಲವೆ ನೀವ ನೋಡಲ್ಲಿ ನಡೆತಂದ || ೪೯

ಇದನ್ಹಿತು ದೇವೀಂದ್ರ ಮೆದಮುಖ
ಗುದಿಸಿದಗ್ಗ ದ ಮಾನಹಾಸಿಯ
ನೋಡಗಿ ಮಾಡುವುದೆಂದು ತನಗ್ಗುಳಿದ ವರವಿತ್ತು |
ಮುಂದದಿ ಕಳಂಡಲು ನಿವ್ಯಾ ಪಷ್ಟೆದ
ಲೋಡಗಿದೆನು ತಾನಂಕಟ ದುಫ್ರರ
ದದಟು ನಿನಗಿದ ಚಿತೆನೆ ನಮ್ಮೆಲಿ ಲೇಸೆಂದ || ೫೦
ಆದರೂ ಅಣ್ಣಿನ ಅಪ್ಪಣಿಯಂತೆ ಇವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದು.
ಆದೊಡೆಲೆ ಗಂಧರ್ವಪತಿ ದು
ಯೋಧನನುವೊದಲಾಗಿ ಕೌರವ
ರಾಬರದಲ್ಲಿತೆಂದ ಕಾರ್ಯವಿದಹುದು ನಿದ್ದ ವೆಲೆ |
ಆದರೆಯು ಯಮಸುತನ ಇರಣದೋ
ಇಂದರದಿ ಬಿದ ವರ ಕಾಪ್ಯದು
ವೇದಿನೀಶರ ಧರ್ಮವಿದು ಲೇಸಾಗಿ ನೋಡೆಂದ || ೫೧

ಬಿಡುವೆ ಯಾದರೆ ನ್ನ ಪನ ಸೆಣಿಯನು
ಬಿಡಿಸುವೆನು ಮೇಣಿಲ್ಲದೀಕೊಡೆ
ಬಿಡಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ ಸುರ ಸೆಣಿಯನು ನಿನ್ನ ದೇಹದಲಿ |

¹ ಕಾಂಬ್ಯಸಲೆ, ಕ. ಖ.

ನುಡಿಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲೆ ಇಂನುತಲವೆ
ಗಡೆಯನೆಳ್ಳುನು ಕಾಳಕೂಟದ
ಕಡಲು ಕವಿವಂದದಲಿ ಕವಿದುವು ಪಾಠ್ಯನಂಬುಗಳು ॥ ४८
ಆಗ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅಜ್ಞಾನನನ್ನು
ಸುತ್ತುತಿಪಾಡಿದುದು.
ಕಡಿದನಜ್ಞಾನನಂಬ ನಿನ್ನವೇ^१
ಗಡವಿದೇಕ್ಕೆ^२ ಮರುಳೆ ಕೆಂಡವೆ
ಮುಡುಲೋಳಕ್ಕುಪ್ರದತ್ತಿಯೇ ಸಂಧಾನ ನಿಮೆಗೆಮೆಗೆ ।
ಬಿಡುವೇನಿನಿಬರ ಸೆಂಬಿಗಳನು ನಿ
ಮೊಲ್ಲೆಯನಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡುಬಿಹಣೆಂ
ದೊಡನೆ ಬಂದನು ಧರ್ಮ ಪ್ರತ್ರನ ಬಳಿಗೆ^३ ಶಿಖರೇಂದ್ರ ॥ ४९
ಸೋಲವೆಮ್ಮೆದು ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನೆ
ಮೇಲುಗೈ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಚಾ^४
ಪೂರ್ವಾರ್ಥಿ ಭೀಮಾಜ್ಞಾನರು ಮಾದ್ರಿಕುಮಾರಕರು ।
ಕಾಳಗದೊಳೆಮ್ಮೆ ಲಿಳಿಳಿಂಜರರ
ಧೂಳಪಟವಾಡಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ^५
ಲೋಲ ನಿಮಗೋಳಿ ದನು ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ ॥ ५०
ಇವುತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗಂದು.

ಇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಥನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ.

ಕಳಿಂಹಿದನು ಯಮಸೂನು ವಂಶ
ಪ್ರಳಯನನು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವ
ತಿಳಿಹಿ ದೈತ್ಯರು ಸಂತವಿಟ್ಟಿರು ಕೌರವೇಶ್ವರನ ॥

१ ನೀನವ, ಡ.

२ ಗಡಿಸಲೇತಕೆ, ಡ.

३ ಬನಕೆ, ಡ.

ಕಟ್ಟಿದ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಧರುಹಾಯಾನ ಬಣಿಗೆ ತಂಪುದು.
 ಕೇಳು ಜನವೇಜಯ ಧರಿತೀ
 ಪೂಲ ಕೌರವನ್ನಾಪನ ತಂದು ಕು
 ಪಾಳುವಿನ ಜರಣಗ್ರಹಿ ಕೆಡಹಿದನು ಕಲಿಪಾಥ್
 ತೋಳ ಹಿಂಗಪ್ಪುಗಳ ವೈಶಾರೀಯ
 ಕಾಳಕೆಯ ಬಿಣುದಲೀಯ ನೀರೊಳಿ
 ವಾಲಿಗಳ ಕುರುಭೂಪನಿದ್ದ ನು ತಪ್ಪು ದಿರುಸಹಿತ || ೮
 ಗಂಥಫಾನು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪನ್ನು ಧರುಹಾಯಾನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದುದು.
 ಕೊಳ್ಳು ಸೆಯಿಯನು ನಿಮ್ಮ ಸತಭವ
 ರೆಳ್ಳರುಂ ಕಡುಮೂರಿರಿದು ನಿ
 ವೈಲ್ಲಿರಿಗೆ ಮತಪ್ರೇಸಲೇ ನಾವೆಂದು ಖಲವೇನು |
 ಖುಲ್ಲರಿವದಿರ ಬಿಡಿಸಿದಕೆ ತಳು
 ವಿಲ್ಲದಹುದಪಕ್ಕಾತ ಸಾಕಿ
 ಸ್ನೇಹಿಯದು ನಯ ಬೀಳುಗೋಡಿ ನೀನೆಂದನಾಖಳಕು || ೯
 ಆಗ ಆತನಿಗೆ ಮಯಾದೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿದುದು.
 ಮಾನಭಂಗವೆ ಬರಲಿ ವೇಗಾಧಿ
 ಮಾನವಾಲಿಂಗಿಸಲಿ ಜರ್ಣಾದೊ
 ಇಂತರ ಪಾಲಿಸುವುದೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮಾರ್ಗ १ ವಿದು |
 ನೀನೆಮಗೆ ಬಾಂಧವನೆನುತ್ತ ಸ
 ನ್ನಾನದಲಿ ಕಳುಹಿದನು ಬಟಿಕು
 ದ್ವಾನದಲಿ ದೇವೇಂದ್ರಸ್ತೇತಿದನಟಿದ २ ಶೈಕರರ || ೧೦
 ಆಗ ಧರುಹಾಯಾನ ಅಪಕ್ರೇಯತೆ ಖಿದು ದೋ ಪರಿಯು ಇವರ
 ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿದುದು,
 ಕಳುಹಿದನು ಶೈಕರನನವನಿವ
 ತಿಳಕನಿತನ ಸೋಡಿದನು ನಿಜ

¹ ಧರ್ಮ, ಚ.

² ನಬಿಲ, ರ,

ಲಲನೆಯನು ಕರೆದನು ಸುಯೋಧನೆ ನೊಂದನಕಟೆನುತ್ತ |

ನಳಿನಮುಖಿ ಹೆಡ್ಗೈಯ್ಯಾ ಬಿಡುಕೆಲು

ನೆಲನು ಹಾಸಿಕೆ ಹಂಸತ್ತಲ್ಪದ

ಪಳಕಿನಲಿ ಪವೆಡಿಸುವಗೇವಿಧಿಯೇ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೪

ಎಲ್ಲರನು ಬಿಡಿಸಿ ದುಯೋಧನಾಧಿಗಳಿಗೆ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.

ಬಂದಳಭುಜಾನನೆ ಸುಯೋಧನೆ

ನಂದವನು ನೋಡಿದಳು ಸುಯ್ಯಳು

ಬೆಂದ ವಿಧಿ ಬಂಧನವ ತಂದುದೆ ಸಾವೈಭಾವೆರಿಗೆ |

ಬಂದು ಕೈಗ್ರಿಳಿದಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ

ಇಂದು ಕೈಯಲಿ ಭೂಜದ ಪೊತೆ

ನಿಂದಮುಖಿ ದುಯೋಧನನೆ ದುಶ್ಯಾಸನನು ಸಹಿತ || ೫

ಕೆಳದಿಯರ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ಕೊಯ್ಯಿದ

ಇಂಟಿದ ಕೊರವನನುಜವೆಗೆದ

ಬಲುಹರಿಯ ನೇಣಿಗಳನವದಿರ ಗೋಣಿಗಳು ಮೆಣಿಯೇ १ |

ಅಳಿಸಿದನೇ ಶಿತ್ರಸೇನನೆ

ಕೊಲಿಸಬೇಯದು ಕೆಳಗೆ ಕಪ್ಪುವೆ

ಬಳಿಸಿದನು ಭೂಪಾಲನೆಂದಳು ನಳಿನಮುಖಿ ನಗುತ್ತ || ೬

ಅರಸ ನೊಂದೈ ಮೆರ್ಡನಕೆ २ ಮು

ಲ್ಲರುಗಳ್ಲೀಮಗೋತ್ತುನೊಡೆ ಕೆಲು

ಹರಳು ವಾಜ ನಮೊಡುವೊಡೆ ३ ಶಿಳಾಂಭು ತಿಳಗೋಳದ |

ಹರಿಣಾದೂರಾದಿಜಮಾರ್ಂ

ಬರವೆ ಸಮಕಟ್ಟಿಮಗೆ ರತ್ನ

ಭರಣವೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಯೆಂದಳು ನಳಿನಮುಖಿ ನಗುತ್ತ || ೭

• ಗೋಣ ಕೊಯ್ಯಿವಂತೆ, ಟ, २ ಬಂಧನಕೆ, ಜ, ಡ, ३ ವಾಡುವರೆ, ಡ.

ವಾರುವನು ವಟಣಾಬೆ ಗಿರಿಗಳು
 ತೋರೆಕರಿಗಳು ಭದ್ರಗಳ ವನ
 ಭೂರುಹದ ನೆಳೆಮೆಗೆ ಸತ್ತಿಗೆ ಕಳ್ಳವ್ವಾತ್ |
 ಜಾರುಭಾನುರ ಕಿಣುಮೊಳಡಿ ವಿ
ಸ್ತಾರಪೀಠವು ಹಂತಿಕಾಣಿರು
 ಭೂರಿಸಪ್ತಾರವೆಳಗಳ ರಮನೆ ಹೊದರು ಹೊಸವೇಳೆಯ || ೪

ಕಣಿಕತ್ತಿನ ನಿಮ್ಮೆ ಹಿಯ ಸಂ
 ಭಾವಿಸುವರೆಮಾವ ವಸ್ತುಗ
 ಇವಿಧಿಗಳೇಕೆಮ್ಮೆ ಭಾಷಾಕೆಯೆಂದು ನಾಸುನಗುತ್ |
 ದೇವನಿರ್ಬನು ಧರ್ಮಸುತ ನಿ
 ನಾನ್ಮಾಪ್ರದುಖಿತಾನುಖಿತವೆಂಬುದ
 ಭಾವನವರೇ ಬಲ್ಲಿರೆಂದಳು ದೈತ್ಯದಿಂದೇವಿ ||

ಮಾನಿಸಿಯ ಕಟ್ಟಿಯ ಮಹಾಸ್ತುಕ್ಸೇ
 ಮೌನವನು ಪುಣಿಗೊಂಡು ಕಲುಪ
 ಧ್ಯಾನಸಿದ್ಧನು ಜಿತ್ತು ದಲಿ ಬೇಣಿಗೊಂದ ಚಂತಿಸುತ್ |
 ಭಾನುಪುತಿಯು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಪರಾಡಿದು.

ಭಾನುಮತಿ ಕೃಮುಗಿದಳೇಕ
 ಶಾರ್ನಾಗತತಾಟಂಕಮುದ್ರೆಯು
 ನಿನಲ್ಲಿ ದಯೆಗೈದೆ ಯೆಂದೆಉಗಿದಳು ಚರಣದಲಿ ||

ಎತ್ತದನು ನಾರಿಯನು ² ನೆಪತೆಲ್ಲೆ
 ಗುತ್ತುಲೇಕ್ಕು ನಿನಗೆ ಬಂದಾ
 ಪತ್ತು ನಮ್ಮೆದು ನಮ್ಮೆ ತೋಡಕ್ಕಿನ ತೋಟಿಗಳು ನಿಮೆಗೆ |
 ಹಿತ್ತುತಾಯ್ ಗಾಂಥಾರಿಸತಿ ನಾ

१ ದುಗ್ಂಡದಲಿ, ಜ. २ ರಾಣಿಯನು ಇ. ಟ್ಟ.

ವಿತ್ತಡಿಗಳಕಟ್ಟಕಟ್ಟ ನೀದು
ಶಿತ್ತನಹ ಯೇಕೆಂದು ಸುಖಿದನು ನೃಪತಿ ಕೌರವನೆ || ೧೧

ದೂರೀಣರೆಂದುದ ಮಾಡೆ ಭೀಸ್ತ್ರ ರ
ವಾಳಿ ವಿಷವೈ ನಿನಗೆ ವಿದುರನು
ರಾಣಿಕವೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳನೆ ಬಗೆಯೆ ನೀನವೆರ |
ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳವರು ಸುಭಟ್ಟ
ಶ್ರೀಣಿ ದೇಹಕೆ ನಿನ್ನ ತನು ನಿ
ತ್ವಾಳವೆಚುಂದಾಯ್ಯ ಪರಿಭವವೆಂದನಾಭೂಪ || ೧೨

ದುಯೋಗೇಧನನು ಅವಮಾನಿತನಾಗಿ ಹೊರಟುದು.
ಬಿಡಿಸಿದಧರದ್ವಯವಿಷಾದದ
ತಡಿಯ ಚಿತ್ತದ ನೈಗೆ ಬೇಳೋಂ
ದೇಡೆಯಲಿದು ದು ಬೀಳುಕೊಂಡನು ಧರ್ಮಸಂದನನ |
ಬಡನೆ ಬಂದರು ರಾಣಿಯರು ಕೈ
ಗುಡಿಯವರ ಸುದ್ದಿಯಲಿ ಸೂಸಿದ
ಪಡೆಯು ನಿಮಿಪಕ್ಕೆ ನೀರೆದುಧಿನಸುತ್ತಸೊಬಲರು ಸಹಿತ || ೧೩

ಭಟ್ಟರ ಬೊಳಬೆ ಗಳಿಡಿದುವು ಭಾ
ಯ್ಯ ಶಿಗಳಾಡವು ವಂದಿನಿಕರಕೆ
ಪಟ್ಟದವರಿವಮ್ಮೆ ದಂಗವಿದುವು ಮೈನದಿಕ್ಕೆಯಲಿ |
ಜಟ್ಟಂಜಗಜಹಯರಭದವರು ಉಟ್ಟ
ಕಟಿಸದಿದ್ದರು ಕೌರವೇಂದ್ರನ
ಕಟಿಕ ದುಮ್ಮಾನದಲಿ ಬಂದುದು ಹಾಸ್ತಾಪುರಕೆ || ೧೪

ಹೊಗಲಿ ಪಾಳೆಯ ಪುರಷನೆಂದು
ಬೆಗದ ಬೆಳೆ ಸಿರಿವೆಂತನೆತ್ತಿದ

ದುಗುಡದಲಿ ಕುಳ್ಳಿ ದ್ರೋಣಾಸುರನದಿಯ ತೀರದಲಿ |
ಹೊಗುವವೋರೆಯ ನೆಲಕೆ ನೆಟ್ಟು
ಲಿಗಳ ನಿಖಿಳೀಂದ್ರಿಯದರೋಚಕ
ಬಿಗಿಯಬೇಗೆಯ ಬೇಸಾಂಶಿನ ಬಿಸುಗುದಿಯ ಸುಯ್ಯಾನಲಿ || ೧೫

ದುಯೋಧನನ ಪ್ರಯೋಪವೇ.

ತರಿಸಿ ಗಂಗಾಜಲವ ಗೋಮೆಯ
ವೆರಿಸಿ ಕುಶಸಂಮಾಜಾನವ ವಿ
ಸ್ತುರಿಸಿ ಪರಿಕರಕ್ಕಿಂತ ಯಲಿ ಪಸರಿಸಿದ ಬಹಿರುತ್ತಲಿ |
ನಿರಳನವ್ರತವೆಂದು ಮಂತ್ರೋ
ಜ್ಞ ರಿತಸಂಕಳ್ಳುದಲಿ ಕೌರವ
ರರಸ ಪವಡಿಸಿದನು ಕೃತಪೂರ್ಯೋಪವೇತದಲಿ || ೧೬

ಹೋಗಿಸಬೇಡಾರುವನು ಕಣಾರ
ದಿಗಳ ವೋದಲಾಗೆಂದು ದಡ್ಡಿಯ
ಸುಗುಳಂಗಂಡಿಯ ಕಾಜ ಕೊಟ್ಟು ನು ತನ್ನ ಬೇಳವರೆ |
ಆಗ ಥಾನುಮತಿ ಬಿಂದು ಸವಾಧಾನ ಹೇಳಲು ಸಾಹ ಸಾವಾದ.

ದುಗುಡದಲಿ ಪರಿವಾರ ಬಂದೋರೆ
ಲಗಿಸಿ ಹೋಣಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿದುರುದು
ನಗುತ ಹೋಕ್ಕುಳು ಭಾನುಮತಿ ಕಂಜುಕಿಯನ್ನೊಡೆನ್ನೂಕಿ १ || ೧೭

ಏನು ದಿಟ್ಟ ಸಂಕ್ಳಿಪ್ತಿನಿತಕೆ
ತಾನು ಹೋಣಗೇ ಹೋಗುವೆವೇಳು ಕೃ
ಶಾನುವನು ಬೀಳಿಂಗವೆವು ನಡೆ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಮತ್ತುವೆ |
ಮಾನಸಿಧಯೇ ವಿವಿಧಗರಳವಿ
ತಾನವೆನು ತರಿಸುವೆನು ನಿತ ಯ
ವೇನು ನಿರಳನವೆರಣವೇಕೆಂದಳು ಸರ್ವಾಜಪುಂಜಿ || ೧೮

१ ತುಳಿಂದು, ಕ. ಇ.

ತರುಣಿ ನೀ ಹೆಸರಿಸಿದುವಿವು ದು
ಮರ್ಮರಣಸೂಧನ ವಿಮುಲದಭಾರ
ಸ್ತುರಣಿದು ಪೊನವಲೂ ಪ್ರಾಯೋಪವೇತದಲಿ |
ಪರಿಹರಿಸುವೆನು ದೇಹವನು ಸುಡ
ಲರಸುತನವೆನು ಪೊಂಡುಪ್ರತ್ಯರ
ಕರುಣಕಲುಪಿತಕಾಯವಿದನಾಡರಿಸುವೆನೆ ಯೆಂದ || ೮೮

ಕ್ಷಾನಿರಾಹಾರವು ನಿರಘ್ರಾತ
ವೇನನೆಂಬಿನು ಜೀಯ ಮುಖಿದಭಿ
ವೂನ ಬೆಸುವುದೆ ಬಣ ವಟವುದೆ ಬಂದದುಯು ಶದ |
ಅನದೀಸುತವಿದುರನೆಂದುದ
ನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಕಳ್ಳವೆ ಹೆಂಗಸೆನು
ಸೀನಷಿಯೆ ಯೆನಬೇಡ ಚಿತ್ತವಿಸೊಂದು ಬಿನ್ನವೆ || ೯೦

ತಮ್ಮನೆಚ್ಚಿ ವ್ಯೋಟ್ಯಾಪಿಸಿ ರಣದಲಿ
ನಮ್ಮೆ ಬಿಡಿಸಿದರವೆಂ ನೀವಿ
ನ್ನಮ್ಮೆ ಹಿಂದಣಗುಣವ ನೋಡದಿರೆಂದು ಯಂಹೆಸುತನ |
ನಮ್ಮೆ ನಗರಿಗ ಕರನಿ ಧರೆಯನು
ನಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಣಿಸಿತ ಕೊಟ್ಟುರೆ
ನಿಮ್ಮೆ ಡಿಗಳನು ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚು ವ್ರದೆಂದಳಂದುಮುಖಿ ॥ ೯೧
ಕರೊಸಿದರೆ ದಿಟ್ಟಬಾರರವರಾ
ಧರೆಣಿಯೆನು ಕೈಕೊಂಡು ನಿಲುವರು
ವರುಪಂಹದಿಮೂಳ್ಯಾದೊಡಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟು² ರೀನೆಲನ |
ಅರಿಗಳುಪಟ್ಟಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ
ಮರಳಜಿದ ಜೀವೋಪಕಾರಕೆ
ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಲೇಸಮಾಡಿದನೆಂಬುದೀಲೋಕ || ೯೨

ನುಗಡಿದವರ್ಧಿ ಹದಿಮೂಲಜುವರುಷದ
ಹಡತಲೆಯನೊದೆದೆದು ನಿಮ್ಮೆಯ
ಪ್ರೇರಣಿಯಾರ್ಥಕೆ ಬಲೀಯ ಬೀಸದೆ ಬಿಡುವರೇ ಒಟ್ಟೆಕೆ ।

* ನುಗಡಿಯ ಸಲಿಸದ ಮುನ್ನ ಕೊಟ್ಟು
ಕಡು ಕೃತಷ್ಣತೆ ತಪ್ಪುಪ್ರದು ಏಗೆ
ನುಗಡಿಯಲನ್ನೀನು ರಾಜಕಾರ್ಯವನೆಂದಳಂದುನುಖಿ ॥ ಮತ್ತಿ

ಮಣಿವ ಹಾಯೇ ನಾನ್ಯ ವಾಣಿ
ನಣಿಯಲೂ ಮೂರಿಸಿ ಧರ್ಮಾಜ
ನಿಖಿವ ಕತ್ತಿ ಕಣಾ ಸದಾ ಪಾಂಚಾಲಿಪವನೆಜರು ।

ಮಣಿಗಲೇತಕೆ ಭಾನುಮತಿ ನಿ
ನ್ನಾಣವ ಮಗನಲಿ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯ
ಹೊಳಿಸಿ ನೀ ಬದಕ್ಕೆಮ್ಮೆ ಕಾಡದೆ ಪ್ರೇಗು ನೀನೆಂದ ॥ ಮತ್ತಾ

ಸಾಕು ಸಾಕೀಮಾತಿನಲಿ ಜಗ
ದೇಕರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟ ವಾಯಿತವಿ
ವೇಕಿಗಳಿಗಧಿದ್ದೈವ ತಾನೆನಗೀಸು ಹಿರಿದಲ್ಲ ।
ಮೂಕಭಾವದ ದೀಕ್ಷೆಯನಗೆಂ
ದಾಕಮೆಲಮುಶಿ ಯಿದ್ದ ಳತ್ತಲು
ನೂಕು ನೂಕಾಯ್ತು ರಮನೆಯ ದಂಡಿಗಳಿಟ್ಟುಣಿಸಿ ॥ ಮತ್ತೆ

ಆಗ ಗಾಂಥಾರಿಯು ಹೇಳಿದು,
ಬಂದಳಾಂಥಾರಿ ಸೋಸೆಯರ
ವ್ಯಂದಸಹಿತುರುವಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕೆಳು
ನಿಂದು ನೋಡಿದಳಾತನಿರವನು ಕುಶಯ ಇರಿನಲಿ ।
ಕಂದಿದಳು ಕಡುಶೋಕಾಶಿಶಿಯಲಿ
ಬೆಂದಿನೇಟ್ಟು ಮಗನೆ ಹಾಸಿಕೆ
ಯಿಂಗ ಲೇಸ್ತಾಯ್ತುನುತ ಕುಳ್ಳಿದೆಳು ಸವಿಂಬದಲಿ ॥ ಮತ್ತೆ

* ನುಗಡಿಯ ಸಲಿಸದ ಮುನ್ನನೀಕೆ. ಓ ಟೆಂಟ್‌ಡೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಪ್ಪುಪ್ರದೆ, ಕ.ಬ.

ಪನು ದಭಾ ಸ್ತ ರಣಶಯನವಿ
ದೇನು ಕಾರಣವನಕನವೆತ
ವೇನ ಸಾಧಿಸಲಾದುದಿಪ್ರಾಯೋಪವೇತದಲ್ |
ಪನು ಸಿದ್ಧಿ ಯಿದಕ್ಕೆ ವೋಹಿದ
ಪೂನವುದ್ದೀಯು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳೆ
ನ್ನ ಶಯೆಂದಳು ಹಣೆಯ ಹಣೆಯಲಿ ಬಾಳಿದಳು ಮೆಗನೆ || ೨೫
ದುಯೋಽಧನನ ನುಡಿ.

ತಾಯೆ ಹೇಣುವುದೇನು ಪಾಂಡವ
ರಾಯರುಃಖಿದರೊಡಲನಿನ್ನಿಂದ
ಖೂಯೆಸವೆ ತಾ ಹೇಣಲಭ್ಯಿಯೆನು ಹೊಂಗಿ ಕೇಳುವುದು |
ನೋಯಲೈತಕೆ ನಿಮಗೆ ಮಕ್ಕಳು
ತಾಯೆ ನೂಜುಂಬಿನಿಬರಲಿ ಕುಂ
ದಾಯಿತೊಂಬ್ದೆಸಲೆ ಮನೋಷಫ್ಯೇಯೇಕೆ ನಿಮಗೆಂದ || ೨೭

ಮಾಡಿದೆನು ಸಂಕಲ್ಪವಿದಱಲಿ
ಗೂಡ ಕಳಳತನೆನೋಮೈ ನಿವೇ
ನೋಡಿ ಸಂತಸೆಬಡು ಪ್ರದಾದುತ್ತಾ ಸನಾದಿಗಳ |
ಕೇಡಿಗನು ಕುರುವಂಶಕೆಂದಿಳ
ಯಾಡುವುದು ತನ್ನೊಬ್ಬಿನನು ತಾ
ಮಾಡಿದವ ನೆಣಿ ಮುಖುಗಿದರೆ ಕುಲಕೆಲ್ಲ ಲೇಸೆಂದ || ೨೮

ಉಸುರು ಬೀರುದ ಮುನ್ನ ರಾಜ್ಯವೆ
ನೋಸೆದು ಕೊಟ್ಟೆನು ಪಟ್ಟಬಂಧನ
ದೊಸಗೆಯಲಿ ಕಾತುಕವನೀಕಿವಿಷಾರೆ ಕೇಳುವೆನು |
ಅಸುವನೆಳುಕದೆ ಬಿಡುವೆನ್ನೋ ಕಂ
ಕಿಸರೆ ದುಶ್ಚಾ ಸನಗ ಪಟ್ಟವೆ
ನೆಸಗಿ ನಡೆಯೋ ತಾಯೆ ಬಿಜಯಂಗ್ರೇಯ್ಯ ನಿನೆಂದ || ೨೯

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಯರ ಆಗಮನ ಮತ್ತು ಉಚಿತಭಾಷಣ.
 ಆಸಮ್ಯವಾದಲಿ ವಿಗತನಯನವು
 ಹೀಗೆ ಬಂದನು ಜನಪದದ ವಿ
 ನ್ಯಾಸದುಗ್ಗಿ ಡಣೆಯಲಿ ವಿದುರನ ಹೇಗೆಲ ತೋಳನಲಿ |
 ಆಸಜೀನ ಬಿಸುಗುದಿಯ ಚೆಂತಿಯ
 ಬೇಸಣಿನ ಬಿಸುಸುಯ್ಯಾ ರಾಣೀ
 ವಾಸಕ್ಕು ವಿದಿರೆದ್ದ ದಶಿಳಾಭರಣರಭಸದಲಿ ||

೪೮

ಸಂತವಿಡೀ ಮಗನ ನಿಜದೇ
 ಹಾಂತಕ್ಕತಸಂಕಲ್ಪ ಗಡ ನಲ್ಪ
 ನಂತರಂಗರ ಕರೆಸಿ ಯೆಂದಳಾಳಿದಳು ಗಾಂಥಾರಿ |
 ಭೂರಂತಿಬಿಡೆ ಇತ್ಯಾರಜಿತ್ತುಕೆ
 ಚೆಂತೆ ಬೇಳೆಂದಾ ಯಸ್ಯಾ ರಾಯನ
 ಯಂತ್ರಿಕಾಖರು ಬರಲಿ ಹಿಡಿಯಲಿ ನಿರಕನನ್ತನ ||

೪೯

ಸಾಕು ಮಗನೆ ದುರಂತಚೆಂತೆ ಯಿ
 ದೇಕ್ಕ ಸಂಕಲ್ಪಾಭಿಯೋಗ
 ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಬೇಡೇಣ ಪಾಲಿಸು ಸಕಲಭೂತಳವೆ |
 ಆಕುಮಾರರ ಕರೆಸಿ ಗುಣದಲಿ
 ಸಾಕುವುದು ಜೀವೋಪಕಾರಕೆ
 ಕಾಕ ನೆನೆಯಿದಿರೆನುಕ ಮುಂಡಾಡಿದನು ನಂದನನ ||

೫೦

ದಯೋಽಧನನು ತನಗೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಬೇಡವೆದು ಹೇಳಿದು,
 ಸವೆದು ಹೋಯಾಯುವ್ಯೈ ತನಗಿ
 ನ್ಯುವನೆಯಾಗದು ಮಜ್ಜಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ಪವನಜರು ನಿನೆಗನ್ನೋರೇ ಕರೆಸುವುದು ರಾಜ್ಯದಲಿ |
 ಅವರುಗಳ ನಿಲಿಸುವುದು ನೆಲನ

ಧರ್ಮವನು ದುಶ್ಶಾಸನಗೆ ಕೊಡುವುದು
ನಿವಾಗೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಹುಡೆಯೆಂದನು ತಂದೆಗವನೀಕ ॥   ೪೪

ಅದಕ್ಕೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಉತ್ತರ.

ಆದೊಡವರಂತಿರಲಿ ನಿನಗಿ
ನ್ನೀ ದುರಾಗ್ರಹ ಬೇಡ ನಿನ್ನಾಗೆ
ವಾದೋಡೀಕರುವಂತಹನ್ನುತ್ತಿಯದು ಪಟ್ಟವಾವನಲಿ ।
ಬೀದಿಗಲಹಡಲೋಮೈ ಪ್ರಸರ
ವಾದೋಡದು ಪರಿಹರಿಸಿದವರೇ
ಸೋದರರಲೂ ಹೆಚ್ಚ ಕುಂದೀನಂಥನ್ನು ಪ ॥   ೪೫
ದುಯೋಽಧನನ ಮಾತು.

ಕಳಹ ಬೀದಿಯೋಳಾಯ್ಯಾ ಹೀಜರ
ರಲಿ ವಿನೋದದಲಹಿತೆಡಹಾ १
ಯೀ ಭಾದು ತಂದನು ಪಾರ್ಥ ಬಾಹುದ್ಯಯದ ಸೇಣಾಗಳು ।
ನೆಳಿನಮುಖಿ ಕಡು ಮೌಳಿಯಲಿ ಮೂರ
ದರಿಸಿ ಕೊಯ್ದಿಳು ತನಗೆ ಭಂಗದ
ಲುಳುವುದೆತ್ತೂ ಮಾತು ಕರುಣಿಸಿ ಬೋಸ್ಸನೀವೆಂದ ॥   ೪೬

ದೋಷ ನಿಮಗಿಲ್ಲೆ ಮೈ ಮೇಲಭಿ
ಉಪೀಯನು ಬಿಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮಂಗ ಕುಲ
ಭೂಪಣಿನಲೂ ಧರ್ಮಸುತನಾತನಲಿ ಹಂರುಡಿಸುವ ।
ರೋಷ ಪ್ರಂಥೀ ತನಗೆ ನಿಮಗರು
ಭೂಪಣವು ತಾನ್ನಲ್ಲ ನಾನಾ
ಧೂಷಿಸುವನ್ನೆ ಧರ್ಮಸುತನರಸಾಗಬೇಕೆಂದು ॥   ೪೭
ಸಾರವೀನುಡಿ ಕಟ್ಟಕಿಯಲ್ಲ ವಿ
ಜಾರಪರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕ

೧ ಹಿತರಡಹಾ, ಟ್ರ.

ಪಾಂಡುಸುತರರಸಾಗಬೇಕೆಂದು, ಇ.

ಭಾರದಿದ್ದ ರೆ ನಿಲಲಿ ದುಶ್ಚಾ ಸನನ ಕರೀಸುವೈದು ।

ಸೇರಿಸುವೈದವನಿಯನು ಮೇಣಿದು

ಭಾರವೇ ನಮ್ಮ ರಮನಗೆ ವಿ

ಸ್ತುರದಿಂದವ ಚಿತ್ತವಿಸಿ ಯನುತತ್ತು ಮುಂತಾದ ॥

೪೮

ತಾಬೆಯ ವಾತನ್ನು ಕೇಳದೇ ಇರಲು ಹಿಂದಿರುಗುವಿಕೆ.

ಮನಿಸಿನಲಿ ಧೃತ್ಯಾಪ್ತಾ ತನ್ನ ರ

ಮನಗೇ ಶಿರಗಿದನತ್ತ ನಾರೀ

ಜನವನೆಲ್ಲವ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ಬ್ಯಾದು ಖಾತಿಯಲಿ ।

ಭೀಷಣಾಧಿಗಳು ಬಂದು ಹೇಳಿದಾದು.

ಮನಕದಡಿ ಕಾತರಿಸಿ ಗಂಗಾ

ತನುಜಗುರುಜದೋರ್ಜಗೌತಮ

ರನುಚಿತಪ್ರಾರಂಭಭೀತರು १ ಬಂದರೋಗಿ ನಲಿ ॥

೪೯

ರಾಯನಿಹ ಕದನೇನು ನಿಧಾ,

ನಾಯಿಕೆಯ ಮೇಳವದಲಿಪರ್ವನೆ

ಜೀಯ ಯೆನಲೊಳಿಕೊಕ್ಕು ನಿಂದರು ನೃಪತ್ನಿಯಾಪದಲಿ ।

ಆಯಿತೇ ನಾವೆಂದ ನುಡಿಯದು

ಹೊಯಿತನಕನದಿಂದ ದೇಹದ

ಬೀಯದಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಗಡ ಹೇತಿಂದನಾಭೀಪ್ತ ॥

೫೦

ದುಯೋಗೇಧನೇಃಕ್ತಿ.

ಈಸುದಿನ ಸಾವೋಜ್ಯಸಾಖ್ಯವಿ

ಉಸದಲಿ ಬಳಿಸಿದನು ಸಾಕಿ

ನ್ನೀ ಕರೀರವ ನೂಕಿ ನಿಲವೆನು ಮುಕ್ತಾರಾಜ್ಯದಲಿ ।

ಅಶೆಯವನಿಯೋಲ್ಲ ವಿಪರ್ಯಾ

ಭ್ರಾಸಕೋಷ್ಮೈ ವಿರಕ್ತಿದೇಸೆಯಂಹು
ದ್ವೀಸಲೇ ಗುರು ನೀವು ಬೆಸಸುಪ್ರದೆಂದನಾಭಾವ | ४०
ಭೀಷ್ಟಪ್ರತ್ಯುಷಿತ.

ಕೇಳದೆವು ಹಿಂದಾದ ಶೇಷರ
ರೂಳಗವನೆಡಹಾಯ್ದು ನಿನ್ನವ
ರೋಣಿಸಿದಂದವನು ನಿನಗದಜೀಂದ ಪರಿಭವವೇ |
ತಾಳದಂತಿರಲವರ ಕರೆಸುವೆ
ವೇಳು ಭೀಮೋಜ್ಞನರ ನಿನಗಿ
ನಾಂಜಾಗೆಲಸದೊಳಗಿಸಿ ನಡೆಸುವೆಂದನಾಭೀಷ್ಟ | ४१
ದುರೋಧನನು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.
ವೊದ್ಯು ಧ್ವಿತರಾಷ್ಟ್ರಿಗೋ ನಾ ಜನಿ
ಸಿದೆನು ಬಣಕೇದೇಹ ಧರ್ಮಜ
ಸುದರ್ದಿಂದವೇ ಬಂದುದಿನ್ನ ವರೋದನೆ ಮತ್ತರವೇ ||
ಅದು ನಿಲಲಿ ದುರ್ವಿಪರಯವ್ಯೇರಾ
ಗ್ರಾದಲಿ ದೇಹವ ಬಿಡುವನಲ್ಲದೆ
ಬೆದಲುಮನಸಿನೊಳಿಲ್ಲ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಿ ನೀವೆಂದ | ४२
ಆಗ ಭೀಷ್ಟಾದಿಗಳ ಪಳನ.

ನಾವು ಪಡಿಬಾಹಿರರು ಬೀಯದ
ಸೇವಕರು ಸಮು ಹಂತಿಕಾಳರಿ
ಗೀನ್ಯುಪ್ರಸಿಲೆ ದೃಢಮುದ್ರಿತಾಂತರ್ಮಾನಸಾಮೃತವೇ |
ಭೂವಧುವ ಬೋಳಾವಿಸು ತಾವನು
ಜೀವಿಗಳು ತವೆಷ್ಯಾಲಿದುದಾಗಲಿ
ಸಾಪುದನುಂಚಿತವೆಂದು ನುಡಿದರು ಭೀಷ್ಟಗುರುಕ್ಕಿ ಪರು || ४३
ಎಮು ನುಡಿಗಳು ಪರ್ಫ್ಯೂಮೆಂಡೊಡೆ
ನಿಮ್ಮ ಕಣಾರದಿಗಳ ಕರೆಸುವು

ದೆಮ್ಮು ಸುಡಿಗವರೇಂದ ವೊತನುಶಾರಿ ಯೆಸಿಸಿದರೆ |
 ಒಮ್ಮೆ ಕೈಕೆಂಬುದು ವೈಥಾ ನೈ ಪ್ರ
 ಘಮರ್ವನನು ಬಿಡಬೇಡ ಸಮರವೆ¹
 ನೆಮ್ಮು ಸಾವುದು ಗರುವರಿಗೆ ಗುಣವೆಂದರವರೆಂದು² || ೪೫

ಭೀಷಣ್ಡಿಗಳ ವೊತನ್ನು ಸಡಿಸದೇ ಇರಲು ಅವರು
 ಹಿಂತಿರುಗಿದುದು.

ಕದನವಾರಲಿ ಪಾಂಡುಸುತರಲಿ
 ಕದನವಾಡುವುದುಜಿತನೇ ನಮೆ
 ಗಿದಿರು ಬಿಟಕಾರುಂಟು ಭಾರತವರುಭಾವಿಯಲಿ |
 ಇದನಷ್ಟಿದು ಸಂಕಲ್ಪಭಂಗಾ
 ಸ್ವದವ ವೊಡುವುದುಜಿತನೇ ನಿಜ
 ಸದನಕಂಭಿಮುಖರಾಗಿ ಕರುಳಿತ್ವದೆಂದನವನೀತ | ೪೬

ಇಸಲೇ ದೃಪ್ರೋಪಹತಮನ
 ದಾಸಜ್ಞಾರಿಂದಡಗುವುದು ನಾ
 ವೇಸನೊಂದಿದೊಡಾಗದವರೇ ಬಂದು ನಿಲಿಸುವರು |

ಕಣಾರದಿಗಳ ಆಗಮನ ವುತ್ತು ಭಾಷಣ.

ಕೂಸಣಲಿ ಮರಳಂವಿವೆನುತ ನಿಜ
 ವಾಸಕೈದಿದರಿತ್ತ ಮೋಹಿದು
 ವಾಶಕುನಿಕಣಾದಿಗಳ ದಂಡಿಗಳೂಗಿನಲಿ || ೪೭

ಹೊಕ್ಕು ರಾಯನ ಕಂಡರನಿಬರು
 ಹೊಕ್ಕು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹರ ಹರ
 ಮುಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯೇನಿದಗ್ಗ ದ ಸಂಖ್ಯಾಮರಿಗೆ |

1 ಸಮರದೀಳ, ಇ. 1 ಕದನನ, ಇ. 2 ಗುಣವು ಗರುವರುಗೆ ದನಾಭೀಷ್ಟ, ಇ.

2 ಇಲವ್ಮಿಸಾವುದು ಗರುವರಿಗೆ ಗುಣವೆಂದ ನಾಭೀಷ್ಟ, ಇ.

2 ನೆಮ್ಮುತ್ವೆದು ತಾಸಕ್ಕಿಂಗುಣವಲ್ಲಿಂದನಾಭೀಷ್ಟ, ಇ.

ಸಿಕ್ಕುವನು ಹಗೆ ತನಗೆ ತಾನೇ
ಸಿಕ್ಕುವನು ಹಗೆಗಳಗೆ ಲೋಕದೇಶ
ಉಕ್ಕಿಜವೆ ಜಯವಿಜಯವೀಂದರು ಕಣ್ಣಿಕುನಿಗಳು || ೪೮

ಹರಿಬಿ ಬೇಕೇ ಮತ್ತೆ ಗಂಧ
ವರ್ಚಿಗೆ ದೂತರನಟ್ಟು ಭೀಮನ
ನರನೊಳನುಸಂಧಾನವೇ ನಾಲ್ಕೆ ಒಟ್ಟುದಿನಸದಲಿ |
ಧರೆಯೊಳ್ಳವರಿರದಂತೆ ಧಟ್ಟಿಸಿ
ತೆರಳಜುವೆಕಟ್ಟಕಟ್ಟ ದಭೇಯ
ಹರಹಿ ಹಕ್ಕಿಯನಿಕ್ಕ ಲೇಕೆಂದೊದಜೀದರು ಇಳರು || ೪೯

ದೂತರಮೆರರಿಗಟ್ಟು ವೆನೆ ತಾ
ಬೂತು ಭೀಮಾಜ್ಞಾನರ ಕೂಡೆ ವಿ
ಫೂತಿ ಕೈಯೊಡನುಚಿತವೇ ಕೈದೆನುಡಿಯದೇ^೧ ಲೋಕ |
ಕಾತನುವನೀವರಿಯಲೇ ನಿ
ಧೂ ತವನು ಮಾಡುವೆನು ನಮ್ಮನು
ಜಾತನಲಿ ಭೂವಧುವ ಸೇರಿಸಿ ಬದುಕಿ ನೀವೆಂದ || ೫೦

ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಇರಲು ಇವರು ಹೂತಿರುಗುವಿಕೆ.

ನಿನ್ನೂ ಡನೆ ಹುತವಣನ ಹೊಗುವೆವೆ
ಮನ್ನು ಹೊಯ ಮಾತಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಂ
ಮುನ್ನು ಮುಂಡಿತಿರದೊಳ್ಳಿತವೆನ್ನ^೨ ತೀಥ-ಯಾತ್ರೆಯಲಿ |
ಎನ್ನು ಮನೆ^೩ ವೀಸೋಬಲನ ಮನೆ^೪
ವಿನ್ನು ಕೆಲರಲಿ ಬೆಣಸುಪ್ಪದೆ ಬೇ
ಅನ್ನು ಮಾತೇಕೆನುತ ಮುಖಿದರು ತಮ್ಮ ಮನಗಳಗೆ || ೫೧

^೧ ನುಡಿವುದ್ದೀ, ಟ್ರ. ^೨ ಖೇಸಿವೆವೆ, ಇ. ^೩ ಮತ, ಇ. ^೪ ಮತ, ಇ.

ಮುಕ್ತಾ ಸನನು ಬಂದು ಪಾತನಾಜಿದುದು.

ಉಲಿವ ಭಟ್ಟ ರ ನಿಲಿಸಿದನು ಸಮು
ನೆಲನ ಹೊಗೆಳುವ ವಾಹಕರ ಕಳ.
ಕಳವ ನಭಕೊತ್ತಿದನು ಕಡ್ಲಾರವಕೆ ಕೋಪಿಸುತ್ತ |
ತಲೆ ಮುಸುಕಿನಿ ತಾಜಿದೊಡಲಿನ
ತಳಿ ತದುಗುಡದ ವೋಣಿಯಲಿ ಕುರು
ಕುಲಭಯೆಂಕರನ್ನೈದಿದನು ಮುಕ್ತಾ ಸನನು ನೆಂಜನ || ಅ೨೮
ಹೊಕ್ಕನೊಳಗನುರಾವನಂಪ್ರಯೋ
ಳೊಕ್ಕನೊಡಲನು ಲೋಜನಾಂಬುಗ
ಳೊಕ್ಕ ದುಸ್ತಿ ನೇನೇನೇದು ಸಲೈ¹ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳು |
ಬಿಕ್ಕ ದನು ಬಿಡಿಬಿರಿದು ಸೆಯ್ಯಿಗಳು
ಮುಕ್ಕುಳಿಕಿದುವು ಕೊರಳ್ಳದ್ಯ ದಯದೊ
ಳೊಕ್ಕ ಲಿಕ್ಕ ತು ಶೋಕಪಾವಕವಾನ್ನಪಾತ್ಕೆ ಜಗೆ || ಅ೨೯
ಅನುಜನದ್ವಿತೀಕರಸದಲಿ
ಕೊನರಿತರಸನ ವೋಣ ಕುರುಕುಲ
ವನಫರಶ ಕುಳ್ಳಿದ್ವನೊಯ್ಯನೆ ಮಾನಿಸಿಯ ಮಂಗಿ |
ನಿಗಿದೇನಬ್ಬೇಗೆವೀಯ
ಸ್ತುನಪುರದ ಸಾಮಾಜ್ಯಸಿರಿ ರಿಪು
ಜನಪರಿಗೆ ಹರುಡಿಸಳಿ ಹೇಳಿಂದೆತ್ತಿದನು² ಹಣೆಯ || ಅ೨೧
ಸೇಳಿದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನು ಲೋಜನ
ಜಲವ ತೊಡೆದನು ಪಾಂಡಪುತ್ರರು
ಸೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳಿರೆ ನೆಲನನಕಟ್ಟಾ ಮತ್ತರೋಕ್ಕೆದಲಿ |
ಕುಲವ ನೀನುದ ರಿಸು ಸೇನೆಯ

1 ಕಳವಳಿಸಿದುವು, ಜೆ.   2 ಹುದುಗೋಳಿಸದೇಳೆಂದೆತ್ತಿದನು, ಟೆ

1 ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಾಧಿಗಳುರಿದುವಿನ್ನೇನು, ಡ.

ತಳವೇ ತಾ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬಜ್ಬಿದಿ
 ಸ್ನೇಷಲದಿರು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವೆ ಬಡೆಸು ತಾನೆಂದ || ಅಂ
 ಅಟದೊಡಡವೇ ಭವತ್ತರೋಕ್ಕ್ಷದೊ
 ಇಂಟವನೇ ನಿನ್ನ ರಸಿ ಧರಿಗಾ
 ನಳುಪುನೇ ನಿನ್ನ ತಿವನೀಕ್ಕಿಪ ದ್ವೈಯ || ತನಗುಂಟೇ |
 ನೆಬಂ ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳೇಕ್ಕೆ
 ಕೊಳಳಲಿ ವೊಳಲಿ ಸಿರಿಗೆ ಸೇಸೆಯ
 ತಳವರಿಗೆ ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಬಿಡದಿಹ ಭಾಪೆ ತನಗೆಂದ || ಅಂ
 ಧಾತುಗೆಡಲೇಕೀಸು ಕಾತೊಹಿ
 ಬೀತುಹೋಹುದು ಬೀತಮರನೇ
 ಕಾತಿಹುದಲ್ಲಿ ಹತ ವಿಧಿಗೆ ವಿಪರೀತಕ್ಕ ತಿ ಸಹಜ ||
 ಅತೆಗಳ, ನಮಗುಪಕರಿಸಿ ವಿ
 ಖ್ಯಾತರಾದರು ಮರಳ ತಾ ವಿ
 ನಾಂತಗಳನ್ನಾಲಿಸುವುಪೊಯವ ಕಂಡೊಡೇನೆಂದ || ಅಂ
 ಮರಳು ತಮ್ಮ ವೃಥಾ ಲಿಳಾಡಂ
 ಬರವಿದಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡಪುತ್ರರ
 ಪರಿಭವಿಸಲೊಡಬಡವರೇ ವಿದುರಾದಿಭಾಂಧವರು¹ ||
 ಅರಮನೆಗೆ ನೀ ಹೋಗು ಹಸ್ತಿನ
 ಪುರಿಗೆ ನೀನರಸಾಗು ವೋಹದ
 ಮರಳುತನವೀಕ್ಕತ್ರಧಮವಿದೆಲ್ಲ² ಕೇಳಂದ || ಅಂ
 ಮಗರೆ ಮುನಿವನು ತಂದೆ ತಂದೆಗೆ
 ಮಗ ಮುನಿವನೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಬಲು
 ಪಗೆ ಕಣಾ ತನೀ ಇಗೆ ಭೂಪರಿಗೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯೇಯಿದು ||
 ಜಗದ ಪರಿವಿಡಿ ನಮ್ಮದಲ್ಲದೆ

1 ಬಾಹಿರರು, ಕೆ. ಬಿ. ಜ.

2 ಕ್ಕತ್ರಧಮದೊಳಿಲ್ಲಿಜೆ

ಸೋಗಸೇ ರಾಜ್ಯವನಿತೆ ಸೀನಿದ
ವೋಗುಚಿದರೆ ತನ್ನಾಣ ಯೆನುತ್ಪಿದನು ಸಹಭವನೆ १ || ೫೮

ದುಶ್ಯ ಸನನು ಹಿತಿರುಗಿದುದು.

ಭೂರಂತಿಯೇಕೆ ಭವತ್ತರೋಜ್ಞದ
ಲಂತಕನೆ ಪುರವೆಲ್ಲದುವಿರ್ಯಾ
ಕಾಂತಿಗಳಂಪಿದೊದರೊಡಹುಟ್ಟಿದನೆ ನಿಮ್ಮತ್ತಿಯ ||
ಸಂತವಿಡುವಿರೊಂತು ಸಾಕಿ
ನ್ನಂತಿರಲಿ ನಿಮಗೇನು ಹದನಾ
ತಂಕನೋಳಿತದನೀಕ್ಕಿ ಹೆನೆನುತ್ತ २ ಹೊಂದಂಟ ||

೬೦

ನಗರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪುರಜನರ ಪ್ರಾಫ್ರಾನೆ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೀರ್ಕು ಬಳಕ ಹೈಸ್ತನ
ಪುರದ ನಿಖಿಳಕ್ಕೆ ಕುಲನಾ
ಗರಿಷಜನಪರಿವಾರ ಮಂತ್ರಪಸಾಯ್ತ ಪೌರಜನ ||
ಅರಸ ಬಿಜಯಂಗ್ರೀದು ನಮ್ಮನು
ಹೊರೆಪುದ್ಲಾದೊತ್ತಾವನಾಂತರ
ವರಕೆ ಸೇಮವ ಕೊಡುಪುದೆಂದೊದಹಿದರು ತಮತಮಗೆ || ೬೧

ದುಶ್ಯ ಸನನೇ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮಗರಸಾಗುವನಿಂದು ತೇಳಿವಿಕೆ.

ಪರಜನದೊಳವರವರ ಮುಖ್ಯರ
ಕರೆಸಿದನು ದುಶ್ಯ ಸನನು ನಿಮು
ಗರಸು ನೃಪನೀತಿಯಲಿ ಪಾಲಿಸುವನು ಮಹಿತಳವ ||
ಧರೆಯನಾತಂಗಿತ್ತೆ ತನಗೇ
ಸುರನದಿಯ ತೀರದಲಿ ಕಾಶೀ
ಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿರವು ಘಟಿಸಿದುದೆಂದನಾಭೂಪ ||

೬೨

1 ತೆತ್ತಿದನು ಖಳಪತಿಯ, ಇ, 2 ಯ್ಯಂತರದೊಳಾಹದನೀಕ್ಕಿ ಪುದೆನುತ, ಇ,

ಹೀಗಿರುವಾಗೆ ದೃಷ್ಟ್ಯಾರು ಬಂದು ಸಹಾಯರಾಗಿರುವೆಂದು
ಹೇಳಿದುದು.

ರಾಯನೀಪರಿಸುಡಿದು ಜನಸಮ್ಮು
ದಾಯವನು ಕೆಳುಹಿದನು ಸೂನೋ¹
ಪಾಯಸಾಹೈಷ್ವನು ವರಸಮಾಧಿಯೆಲಿರಲು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ |
ದಾಯವಿದು ನಮಗೆಂದು ದೃಷ್ಟಿನಿ
ಕಾಯ ಬಂದು ರಸೊತಳಕೆ ಕುರು
ರಾಯನನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತಿಳುಹಿದರಂವರು ಸಾಮರಧಲಿ || ೬೩
ಅರಸೆ ನೀ ಪ್ರಯೋಽಪವೇಶದಿ
ಮರಣಿದ್ದಿಕ್ಕಿತನಾದೆ ಗಡನಿ²
ಮೃರಸುತ್ತನಕನುಚಿತವ ಒಗೆದ್ದು ಕಾಳುಮಾಡಿದೆಲ³ |
ಸುರರು ಪೂಂಡುಕುಮಾರರಾಗವ
ತರಿಸಿದರು ಗೇಲವೆದಿರಿಗೆ ತಾ
ವಿರಲು ಸುಡಲೀದ್ದೆಷ್ಟ್ಯಾವಂಶವನೆಂದರಾಖಳರು || ೬೪
ಸಾಯಂದಿರು ನಿಸಗಿಂದ ಮೊದಲು ಸ
ಡಾಯ ರಾಹವಕೆ ರಿಸ್ತುಕ್ಕೊಂ
ತೇಯರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಡ ನೀನು ತಿಲಾಂಶಭೂತಳವ |
ಲಾಯಸಹಿತೀಗಂಜರಧಾತ್ಮನಿ
ಕಾಯ ನಿನ್ನದು ದೃಷ್ಟಸಚಿವಪ
ಸಾಯಿತರು ನಿನ್ನವರು ಸಾವೈಷಿ ನಿನ್ನ ಸಮರಧಲಿ || ೬೫
ಮಾನವರು ತಾವಿಂದು ನೀವೇ
ದಾನವರು ಗಂಥವರಿಂದಭಿ
ಮಾನವೆಮಗಕ್ಕಾಡಿಹೋಯಿತು ಹೇಳಲೇನದನು |
ಮಾನಿನಿಯ ಮೂದಲೆಯನಾಬವ

1 ಸುಪುನೋ, ಕ, ಇ, ಟ.

2 ಗಡನೀ, ಟ.

3 ಮರಣಿತಾನಾವಿರುತ್ತಿರಲು ನಿಸಗೇತಕೇ ಚೆಂತೆ, ಟ.

ಮಾನಸುತ್ತನ ಸಗವ್ರವಚನವೆ
 ನೇನ ಹೇಳುವೆನೆನುತ ಸುಯ್ಯ ನು ಕೈರವರ ರಾಯ || ೬೬
 ನರರು ನಿಂದ ದಾಸವರು ತಾವೆಂ
 ದಿರದಿರೋಡಹುಟ್ಟಿರು ನಿಮಗೆ
 ನ್ನು ರಸ ವೇಳುಯಿತರು¹ ವೆಗ್ಗಳ ದೃತ್ಯಭಟರೆಲ್ಲ |
 ಸುರಪುರದ ಸೂಳುಯರ ಪಡಿಗವೆ
 ನಿರಿಸುವರು ಗಂಧವರವೆದಿರ
 ಕರುಳ ತಿಂಬೆನ್ನ ತಾವೆನುತ ಫ್ರಜ್‌ಸಿತು ಖಳಸಿಕರ || ೬೭
 ಎಂದು ಭೋವನ ತಿಳುಹಿ ಕಳುಹಿಕಲು
 ಬಂದು ಮರಳ ಮರಿತಳಕೆ ತ
 ನ್ನಿಂದುವದನೆಯ ಮಾತಿನಲಿ ನಿಂದಾತ ತಾನಾಗಿ |
 ಬಂದನರಮನೆಗಳಿಳಾಜನವಾ
 ನಂದರಸದಲಿ ಮುಱಗೆ ಪುರದಲಿ²
 ಸಂದಣಿಸಿದುವು ಗುಡಿಗಳೊಸಗೆಯ ಲಳಯ ಲಗ್ಗೆಯಲಿ || ೬೮
 ಮತ್ತು ನೆಗ್ಗಿತು ನಯುವಧಮ್ಯದ
 ಕುತ್ತುದಲೆ ನೆಗರಿದುದು ಸತ್ಯದ
 ಬಿತ್ತು ಹುರಿದು ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿತು ಮಿಗೆ ಕೃತಪ್ಪ ತಿಗೆ |
 ನತ್ತಿ ಕಣ್ಣಾಯ ಧಮತಿಗೆ ನಗೆ
 ಯೋತ್ತಿತಾಣಿಡಿ ಸುಜನಮಾಗ್ರವ
 ಕೆತ್ತುದಟ್ಟಮಂಟವೀಸುಯೋಧನಸಾಮನಸ್ಯದಲಿ || ೬೯
 ಮಜ್ಜಿದು ಕಳ್ಳಿದನು ಬಂದಲಜ್ಜೆಯ
 ಬಜನಿನಿನವನು ಮುಂದಣಾಪಹತಿ
 ಗಂಭುವದೈತ್ಯರ ಹೆತ್ಯದಲಿ ಹಿಗಿದನು ನೆನೆನೆನೆದು |
 ಮುಖಿದುದಿನ್ನೇನಹಿತದಪರದ

¹ ವೇಳುಯಿತರು, ಕ. ಬಿ. ಜ.:

² ಪುರನೆ, ಕ. ಬ.

ಹೊಳೆಗೆ ಯೆಂದುತ್ತವೆದಲವನಿನ
ಮೆಳೆದನಧ್ವರಾಲೆಯಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಕೃತುವ || ೩೯

ಕೇಳಿದರು ಪಾಂಡವರು ಕುರುಭೂ
ಪಾಲಕನ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಪಾ
ತಾಳದಲಿ ಸುರವೈರಿವರ್ಗದ ಸಾರಸಂಗತಿಯ |
ಮೇಲಣಧ್ವರಕರ್ಮವನು ನಗು
ತಾಲಿಸಿದರಡಿಗಡಿಗೆ ಲಷ್ಟ್ತೀ
ಲೋಲನಂಫಿರು ನನೆಪುತ್ತಿರ್ವರು ವಿರಂತಾರಣನ || ೪೦

ಇಪ್ಪತ್ತೆ ರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗಂದು.

ಇ ಪ್ಪತ್ತಮೂರಿನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ.

ಜಂಡಬಲರಾಧೀಯನೆಡೆಗಾ
ಖಂಡಲನು ಬರಲಿತ್ತ ಕೊಟ್ಟನು
ಕುಂಡಲವ ಕವಚವನು ಪಡೆದನು ಸುರಪನಾಯುಧವ ||

ಕಣಣಿಂದೊಡಗ್ಗೆಡಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಚೀತೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀ
ಪಾಲ ಕೌರವ ಸ್ವಾಪಯಾತ್ರೀಯ
ಮೇಲೆ ದೈವದಿ ಬಂದುದಕೆ ಧರ್ಮಜನು ಮಾಡಿಧುದ |
ಬಾಲಿಕೆಯ ನುಡಿ ಚಿತ್ರಸೇನನ
ಕಾಳಗಡಿ ತನಗಿದ ಭಂಗದ
ಸೋಲವನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ವನು ಕಣಣನೊಡಗ್ಗೆಡಿ ||

ನಾಳ ಕಣಣನನೆಯಿ^{ದಿ} ಸುರಪತಿ
 ಲೀಲೆಯಲಿ ಕುಂಡಲವ ಕವಚವ
 ಕೋಡಿತ್ಯಾಗೋಂಡೈತಪ್ಪನೆ ರವಿಯಾಶಿದು ಮನದೊಳಗೆ |
 ಹೇಣುವೆನು ಕಣಣಂಗೆ ಶಕ್ತನ
 ಬೇಳುವೆಗೆ ಸಿಲುಕೆದಪರಿಯನೆಂ
 ದಾಲಿಸುತ್ತ ರವಿಯಿದ್ದ ನಿತ್ತಲು ರಾಯ ಕೇಳಂದ ||

—

ಇರುತ್ತಿರುತ್ತ ರವಿಸೂನು ಗಂಧ
 ವರ್ಣರಲಿ ತನ್ನ ಯ ಕೀತ್ಯಾಲತೆ ಪ್ಯಾ
 ಸರಿಸಿದಂದವನ್ನೆಡೆ ಚೆಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ರಜಸಿಯಲಿ |
 ತರಣಿ ಕಂದನ ನೋಹಂದಿಂದವೆ
 ಧರೆಗೆ ಬಂದನು ನಾಗನಗರಿಯ
 ನಿರದಿ ಬಂದಪನ್ನಧರಾತ್ಮಿಯೋಳರನ ಕೇಳಂದ ||

ಇ

ತರಣಿ ನಡುವಿರುಳ್ಳದಿ ಕಣಣ
 ಹೊರೆಯೋಳಾವಿಭರ್ವಿಸಲಾಗಳು
 ಸುರವರಿಯನಾಗಮನವಾಕಸ್ಯಿ ಕವಿದೇನೆಂದ |
 ಬರಲಿಕಾತನ ವನೆಯು ಕಾಹಿನೆ
 ಜರರಹಿಯದಂದದಲಿ ಕಣಣಗೇ
 ಸರಿಯೆ ನಳಿನಹಂಘಾದಿರಾಯರು ಪ್ರಾಣಿದೇಶ್ಯ ಯಲಿ ||

ಃ

ಭರದಿ ವೈಮುಖಿದೆದ್ದ ಮಂಜದೋ
 ಖರದೆ ಕೆಲಸಾರುತ್ತ ತನುವನು
 ಭರಿತಪ್ಯಳಕದ ಬಳವಿಯಲಿ ನೋಹಿದಸಿದಾರೆನುತ್ |
 ಹರಿಯೋ ಗಮನಿಯು ಹರನೋ ಬರುವನು
 ಹರಿಯೋ ನಿಜವಾರುತ್ತಿಯೋ ದೇವೋ
 ತ್ತರನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರಿಯೆನುತ್ ವೈಯೈಕ್ಕಿದನು ಪದಕೆ ||

ಃ

ಬಾಗಿಲಿ ಬಂಧನವು ಸಡಿಲಿವೆ
 ಈಗ ದೀಪಜ್ಯಾಲೆ ಮನುಳದು
 ವೀಗ ನೀವೆಂತಿಲ್ಲಿಗ್ಯೇದಿರೆನುತ್ತ ಬೆಣಗಾಗೆ |
 ಯೋಗದಿಂದವನೆ ನಿಜವ ತೋಜ್ಞಿಸ
 ಲಾಗ ರವಿಸುತ್ತ ಹರುಪದಲಿ ತಲೆ
 ವಾಗಿರಲು ಕೃವಿಡಿದು ಮಗನನು ನುಡಿಸಿದನು ತರಣಿ || ೬
 ಕಣಣಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ ಹಿತೋಚಿ.

ಮಗನಿ ಕೇಳ್ಯ ಸುರಪನೆಯುವೆ
 ಸೆಗಡುಗೊಳಿಸಲು ಕಾವಜವನು ನೀ
 ತೆಗೆದು ಕೊಡದಿರು ಕುಂಡಲವನೀಯದಿರು ನೀನೆನಲು |

* ಮುಗಿದ ಕರದಲಿ ನುಡಿದನಾಗಳ
 ಗಗನಮಣಿಯನು ನೋಡುತ್ತೇ ಮಿಗೆ
 ಸುಗಮವೇ ಸಂಸಾರ ನಿತ್ಯವೇ ತಾತ ಕೇಳಂದ || ೭

ನಾಕುಮುಖದಲಿ ಕವುಲಸಂಭವ
 ಲೋಕವನು ನಿಮಿಂ ಸುವನದಜ್ಞೋಳಿ
 ಕಾಕಸ್ಯೇಯ್ಯವ ನಿಜಮನುಪ್ಯ ಶರೀರ ತಾನಾಗಿ |
 ಒಕರಿಸುವಿವಿಷಯಾಧಮ್ಯವಿ
 ವೇಕೆ ತನಗೇ ಸತ್ಯಪ್ರೋಂದೇ
 ಸಾಕು ಕೇಳಲೆ ತಂದೆ ಚಿತ್ತ್ಯುಸೆಂದನಾಕಣ | ೮
 ಕಣಣನು ಅದನ್ನಿಷ್ಟಿಪ್ಪದೆ ತನ್ನ ಛೆಬಾಯ್ವವನ್ನು
 ಕೊಗಳಿಕೊಂಡುದು.

ಆಡಿದರೆ ಚಿತ್ತದಲಿ ಖಿತಿಯನು
 ಮಾಡಬೇಡಲೆ ತಾತ ತನಗೇ

---

* ಮುಗಿದ ಕರದಲಿ ನುಡಿದನಾಕಲಿ
 ಯಾಗದ ಕರ್ಮದ ದೇಹವಿದನು
 ಸೋಗಸುವನೆ ಸತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಧರ್ಮವೇ ತನಗೆ ಗತಿಯುಂದ, ಇ.

ಗೂಡಿನಲಿ ಹಿತವಿಲ್ಲ ಶಾವೆ ನಾದಿಗಳಿಗೂಶಯವೇ ।

ಮಾಡಿ ದೃಢವನ್ನು ಶೀಖಿಸಧಿಇಚಿಯು

ಗೂಡಿದೀಜೀಮೂತವಾಹನ

ರೂಫಿಗಿವರೋಳಗಿರ್ಫ ಕೀರ್ತಿಯನಷ್ಟವನ್ನಲ್ಲೇಂದ ॥

೮

ತನುಮನಿಂಗಿತವಜ್ಞಿದು ತನ್ನ ಯ

ಮನದೊಳಗೆ ಮತ್ತೊಂದುಪೂರ್ಯವ

ನೇರೆದು ರವಿ ನುಡಿಸಿದನು ಕಂದನ ನೋಲವಿನಲ್ಲಿ ।

ಅನುಪಮೆದ ಶಕ್ತಿಯನು ನೀನಾ

ದನುಂಜರಿಪುನಿಲೀಸಿಕೋರೆ ಯೆಂ

ದೀನಾತ ರವಿಯಡಣಿದನು ಗಗನವನರಸ ಕೇಳಂದ ॥

೯೦

ತರಣಿಯಂತಧಾರ್ಥನದಲ್ಲಿ ನಿಲೆ

ತರಣಿನಂದನ ಜರುಷಬೆಂತಾ

ಭರದಲಿದ್ದಿನು ರಜನಿಯಡಗಿದುದರುಣಾನುದಯುದಲಿ ।

ಜರಿಯ ನಾಮವ ನೇನೆಯುತಂಗವ

ಮುಣಿಯುತುಪ್ಪವೆಡಿಸಿದನುರುತ್ತರ

ತರಣಿಗಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆಯೆಯ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವಲಿ ॥

೯೧

ವಿಸ್ತೀರ್ಣಾರ್ಥಾರಿಯಾಗಿ ಇಂದನು ಒಂದು.

ಒಂದುದಿನ¹ ಶತಮನ್ಯ್ಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ

ಜಂದದಲಿ ನಡೆತಂದು ಕೆಣಿನ

ಮಂದಿರಕೆ ಬರಲಾತನಿದಿರೆದ್ದವರ ಸಂತ್ಯೇಸಿ ।

ತಂದು ಜಲವನು ಪದಯುಗವ ತೋಳ

ದಂದು ಹೀತದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪದ

ಕಂದು ನಮಿಸಿದನಷ್ಟ್ಯವಿತ್ತಾದರಿಸಿ ಮನ್ಮಿಸಿದ ॥

೯೨

ಮನು ಬಿಜಯಂಗೈದ ಹಡನನು
 ಮಾನಸಿಧಿ ನೀವ ಬೆಸೆಸಿ ಯೆನೆ ರವಿ
 ಸೂನುವಿಂಗಿತವಣಿಯುತಾಶೀವಾದವನು ಮಾಡಿ |
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಹರಸಿದರೆ ವರ
 ಭೂಷಂಸಂದನ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮೆಡಿ
 ಯೇನುವನು ವರಿಸಿದುದನಿತ್ತಪೆಸೆಂದನಾಕ್ಷರ ||

೧೪

ಇಂದ್ರನು ಕವಚಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಬೇಡಿದುದು.

ಕೊಡು ತನಗೆ ನೀನಿಂದು ಕವಚವೆ
 ದೃಢತರದ ಕುಂಡಲವನೆನಲೂ
 ನುಡಿ ರವಿಸುತ್ತ ಖಡುಗದಲಿ ಸೀಟುದನು ನಿಜತನುವ |

ಕ್ಷಣನ ದಾನ.

ಹೀಡಿ ಯೆನುತ್ತ ಕುಂಡಲವೆ ಕವಚವೆ
 ನೊಡನೆ ತಾ ಧೈಯ ದಲಿ ಶಕ್ರೋ
 ಕೊಡಲು ನಿಜರೂಪಿನಲಿ ನಿಂದನು ಬಿಗಿದಬೆಣಿಗಿನಲಿ ||

೧೫

ದೇವದಾನವ ಯಾಕ್ಕೆಗಂಧ
 ವಾದವೆಂತು ಸುಭರ್ತರಲಿ ಒಟ್ಟಿ
 ನಾನ್ಯ ವಸಾಜಸಿಧಿರನೆಂಬುದನಣಿದಿಲ್ಲವಲ |
 ಭೂಪಿಸಲು ಸವಾಂಗರಕ್ತದಿ
 ಪೂರ್ವಲಿಯ ಮಾಡಿದನು ವೀರರ
 ದೇವನೀನೆಂದಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಭಾನುಜನ ||

೧೬

ಮೆಚ್ಚಿ ದೆನು ರವಿಸುತ್ತನೆ ನೀ ಮನ
 ಮೆಚ್ಚಿ ದುದ ವರಿಸೆನಲು ತಾ ನೆನೆ
 ದಚ್ಚ ವಿಯ ಬೇಡಿದನು ಶಕ್ತಿಯನೀಪುದೆನಗೆನಲು |

ಇಂದ್ರನು ತನ್ನಾಯುಧವನ್ನು ಕಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುದು.

ಬಿಜ್ಞಿ ಗವಸಣೀಯಲಿ ತನ್ನ ಯ
ನಂಜಿ ನಾಯುಧವನ್ನು ಕಣಿಗೆ
ನಿಜ್ಞ ಟದ ವಸವೈದೆ ಹರುಪದಿ ಕೊಟ್ಟನಮೇಂದ್ರ || ೮೬

ವರಿಸಿದನು ನಿನಗಾಂತರಿಪುಗಳ
ನೊಣಿಸಿ ಬಣಿಕಿದು ತನ್ನನೆಯ್ದಿನ
ವರವಿದಕೆ ಪ್ರತಿಕಾರವಹಿವಿಲ್ಲ ಕೇಳಂದ |
ಹರಿಸಿ ಕಣಿಗೆ ಬೀಷುಕೊಟ್ಟು
ದರಿಸಿ ಸುರಪತಿ ಚಿಗಿದನಭ್ರದೋ
ಇರುಷರಾಕ್ರಮಿ ಯಿದ್ದನಿತ್ತಲು ಭೂಪ ಕೇಳಂದ || ೮೭

ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಂಗಿದಂದು.

ಇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಾ ಶ್ರೀ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸೂಚನೆ.

ರಾಯನರಸಿಯ ಹಿಡಿದೇಳವರಿಪು
ರಾಯದಳವನು ಮುಣಿದು ಘಲಗುಣ
ವಾಯುಜರು ಹರಿಭವಿಸಿ ಬೀಟ್ಟರು ಕಲಿಜಯದ್ರಥನ |

ಕೌರವನ ಬಿಷಗಡೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಂಧವನು ಕೇಳಿದುದು.
ಕೇಳು ಜನವೇಜಯ ಧರಿತೀ
ಪೂಲ ಲೈಕ್ ಕೆ ಸಂದುದೆಟ್ಟಿ
ಪಾಳಪಯ್ಯಟ್ಟನ ಪ್ರಯಂಧಕೆ ವರುಪಯನ್ನೊಂದು |
ಮೇಲೆಮೇಲೈಕುವ ವಿನತ್ತು

ಲೋಗ್ಗೀಲಕೋಲಾಹಲಿತಕಲ್ಪಕ
ರಾಳಕಾಲಾಂಬುಧಿಯೋಳೀಸೂಡಿದರು ಬೇಸಿತದೆ ॥ ೧

ಸಿಂಧುದೇಶಕೆ ಬಂದನವನಿಪ
ಬಂಧಕೃತಿಯಲಿ ಬಂಡಕ ಬಿಡುಗಡೆ
ಯಂಥಭೂಪತಿಯಳಿಯ ಕೇಳಿದನಾಜಯಂದ್ರಫನು ।
ಅಂಥತೆಯನೇನೆಂಬಿನ್ನೆ ಪ್ರತಿ
ಬಂಧಕರು ಬೇಡನೆಲು ಜಯದಳಿ
ಸಂಧಿಯಲಿ ಸೀವರಿಸೆ ಸಂವರಿಸಿದನು ಸೈನಿಕವೆ ॥ ೨

ನೆರಹಿದನು ಹದಿಮೂಲಿಂಸಾವಿರ
ಕರಿಷ್ಟೆಯನ್ನೆವತ್ತು ಸಾವಿರ
ತುರಗವನು ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರಕನಕಮೆಯರಭವೆ ।
ಉರಣಿಉಪಟ್ಟರ್ಯೆದುಲಕ್ಕವೆ
ಬರಿಸಿದನು ಬಹುವಾದ್ಯರವ ದಿ
ಕ್ಕಿರವೆಡೆಯೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೆ ವೇಳ್ಳಸಿದನು ವೋಹರವೆ ॥ ೩

ಜೋಯಿಸರ ವಾತನ್ನೆ ಹೇಡ್ಡಿಸಿ ಹೋರಿಯಿದು.

ಜೀಯ ಭಾಸ್ಕರಭ್ರಾಮರಶಂಭ
ಸ್ಥಾಯಿಗಳು ಗುರುಮಂದರಭಿಭವ
ದಾಯಿಗಳು ವಿಪರೀತದೇಸೆ ಖಂಧತುಕುರಾಹಂಗಳು ।
ಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಪಜಯ ನಿವಾಸ
ಸೂಲಿಗೊಳ್ಳುತ್ತು ಭೇತ್ತ ವಿಸೆ ಯೆನೆ
ಜೋಯಿಸರ ಜವನಿಸಿಗೆ ಸಿಲುಕೆನೆನ್ನತ್ತ ಹೊಱವಂಟು ॥ ೪

ನಾನಾವಿಧ ಅವಕಕುಸಗಳು.

ಉರಿ ಹೋಗೆಯ ದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಹಕ್ಕಿಗ
ಳ್ಳಾಜಲಿದುವು ಗೋಮಾಯುರವೆ
ಬುರಿಸಿದುದು ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಲಿ ಸೂಜಿಸಿತು ರಣಭಯವೆ ।

ದುರುಳನೆದ ಕೈಕೊಂಬನೇ ಕುರು
ನರಪತಿಯ ತತ್ತ್ವಂಪ್ರದಾಹುದ
ಗರುಡಿಕಾಣನಲ್ಲಾ ಜತುಪ್ರಯದುಪ್ರಮಂತಿಗಳ ॥

ಅ

ಪಾಂಡವರ ಆಶ್ರಪುದ ಬಳಿ ಬಿಂದು ಸ್ಯೇಧವನು ಇಳಿದುದು.
ಭರದ ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣದೋ
ಳುರುವಳಿನಿ ನಡೆತಂದು ಪಾಂಡವ
ರರಸನಿಹ ವಿಮಳಾಶ್ರಮದ ವಿಪಿನೋಪಕಂಠದಲಿ ।
ಹರಹಿದುವು ಗುಡಿ ಗಜಹಯದ ಮಂ
ದಿರರಜನೆ ರಹಿಯಾಯ್ತು ಬಿಟ್ಟನು
ಕುರುನ್ಯಾಪಾಲನ ಮ್ಯಾದುನನು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಂದ ॥

ಉ

ದೂತರೋಜನೆ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೆಳುಹಿದು,
ಹನ ನನೆದನ್ನೂ ದುಪ್ರಮಂತ್ರವಿ
ತಾನೆದ್ದಿಕ್ಕಿ ತ ಕಳುಹಿದನು ಮರ
ನಾನುರಾಗದಲಾಭರಣವನುಲೇಕನಾದಿಗಳ ।
ಸಾನುನಯದಲಿ ಪಾಂಡಪ್ರತ್ರರ
ಮಾನಿನಿಗೆ ಕೊಡಿ ನಿಜರನದೊಳಬು
ಜಾನನಯ ಸೇರಿಸುಪ್ರದೇವೆಗೆಂದಟ್ಟಿದನು ಇರರ ॥

ಉ

ಬನದೊಳಿಡಗಿದರವರು ಕುಂತಿ
ತನಯರ್ಪಿನರು ಬೇಂಟಯಾಡಲು
ನೆನೆದು ಧೈಮೃನನಬುಜಮುಖಿಯಾಶ್ರಮದ ಕಾಹಿಂಗೆ ।
ಮುನಿಜನಂಗಳ ನಿಲಿಸಿಕೊಂಡರು
ಧನುವ ಜೀಂಬತ್ತ ಆಕೆಗಳ ನ್ಯಾಪ
ಜನೆಲಲಾಮರು ಬನಬನದಲಾಣಿಸಿದರು ಮೇಗಕುಲವ ॥

ಉ

ಹೊಂದರವರತ್ತಲು ವಿಕಾರವಿ
ನೋಡಿಕೀಲರು ದುಪ್ರರುಬಿಟ್ಟಿ

ಬೀದಿವರಿದುದು ಪಣ್ಣಿಶಾಲೀಗೆ ಬಂದರಂಗನೆಯು ।
 ಅದರಿಸ ಮುನಿಜನಪನೇಯ್ಯನೆ
 ಕೈದುಗಳ ಹೊಱಗಿರಿಸಿ ದೂರದ
 ಲಾದುರಾತ್ಮರು ಕಂಡು ವೆಯ್ಯಾಕೆ ದರು ವೊನಿಗಿಗೆ ॥ ೮

ದೇವಿ ಚಿತ್ತೆ ಸುಪುರು ನಿಮ್ಮೆಯ
 ಭಾವ ಕೌರವನ್ನೆ ಪನ ವ್ಯಾದುನ
 ಭಾವಿಸಲು ದುಶ್ಚಿತ್ತಯ ರಮಣನು ಕಲಿಜಯದ್ರಥನು ।
 ಶಾವಿಧರತ್ವಾಭರಣ ಪ
 ಶ್ವಾಸಾಖಂಪನನೆಲೇಪನಾದಿಯೆ
 ಪಾಪುಡವನವಧರಿಸಬೇಕೆಂದಿಂಬಿದರು ಮುಂದೆ ॥ ೯೦

ಎಸೆವೆಳ್ಳೀ ದುಶ್ಚಿತ್ತ ಜಯದ್ರಥ
 ಕುಶಲನೇ ಪಾಪುಡುವನೀವ್ಯೋ
 ಪ್ರಿಸುಪುದೋಡೆಯರ ಮುಂದೆ ಬಿಜಯಂಗ್ರೇವರೀಕ್ಷೇಣಕೆ ।
 ಶಿಶುಗಳಾವೆಮೆಗ್ರಿಸ್ಯಾತಂತ್ರದ
 ಯೆಸಕವೆಲ್ಲಿಯದಕಟವಸ್ತು
 ಪ್ರಸರವೆಮೆಗೇಕೆಂದು ನುಡಿದಳು ನಳಿನಮುಖಿ ನಗುತ¹ ॥ ೯೧

ನಾರಸೀರೇಯನುಡುವೆಮೆಗಾ
 ಹಾರವೇ ಘಲಮೂತತಿ ಶಂ
 ಗಾರವೆಮಗೆ ಪತಿಪ್ರತಾಗುಣವಲ್ಲಿತರದಲಿ ।
 ಸೇರುಪುದೆ ಮನವಿದನು ಪಾಂಡುಕು
 ಮಾರರಿಗೆ ತೋಳಿಸುಪುದ್ದೈ ಬೀ
 ಡಾರವನು ಬಿಡಿ ಬೇಣಿ ವನದೊಳಗೆಂದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೯೨

¹ ನಗುತ ನಳಿನಾಕ್ಷಿ, ಇ.

ಅವಾಗಳನ್ನು ಸ್ಯೇಕರಿಸದೆ ಇರಲು ಸ್ಯಂಧವನಿಗೆ ತಿಳಿತುದುದು.
 ತಾಯೆ ನೀನಿವೆನೊಪ್ಪಗೋಂಬುದು
 ರಾಯು ಬಡವನೆ ಮತ್ತೆ ಪಾಂಡವ
 ರಾಯರಿಗೆ ಪಾಪುಡವನಟ್ಟು ವೆವಿವನುಪೇಕ್ಕಿ ಸದೆ |
 ಆಯುತಾಂಭಕಿ ತೆಗಿಸಿ ಯೆನೆ ನೆಡಿ
 ರಾಯಸವಿದೇಕೆನುತ್ತ ದೂತರ
 ನಾಯುವತ್ತಿ ಜಖಿದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಳು ತಳಿರ ಮುಂಟಪವೆ || ೧೩

ಮೆಸುಳತವೆದಿರ ಹೋಳಿ ಕಾಯ್ದದ
 ಬೆಸುಗೆ ಹತ್ತದೆ ಸತ್ತಿಯು ನುಡಿಯಲಿ
 ರಸವ ಕಾಣದೆ ಖಾತಿಯಲಿ ಮರಳದರು ಪಾಳೆಯಕೆ |

ಸ್ಯಂಧವನ ಬರುವಿಕೆ.

ಉಸುರಲಹ್ಮಾಪ್ತಿ ಜೀಯ ಸೋಲಳಂ
 ಶಕಿವದನೆ ಗುಣಸಾಮದಲಿ ಸಾ
 ಧಿಸುಪುದರಿದನೆ ತಾನೆ ನೋಡುವೆನೆನುತ್ತ ಹೊಟಿವಂಟ || ೧೪

ಹೆಗಲಹಿರಿಯುಬ್ಲಾಕೆತಾರಿಯು
 ಬಿಗಿದುಡಿಗೆ ರತ್ನಾ ಭರಣ ರುಗ
 ರುಗಿಸಿ ರುಗಣರುಗಣರವೆ ರಭಸದ ಇಡಿಯ ಮಿಗೆ ವೆಚ್ಚಿಯೇ |
 ಒಗುವೆಸಾಧುಜವಾಜಿಕತ್ತುರಿ
 ಯಾಗರುಪರಿಮಳದಂಗಸಾರದ
 ವಿಗಡಹೊಕ್ಕನು ಬನವನಾಪೊಂಚಾಲಿಯಾಶ್ರಮವೆ || ೧೫

ತೊಲಗಿದು ಮುನಿನಿಕರವೀತನ
 ಸುಳವ ಕಂಡು ಸುತೇಜದಲಿ ಶಿಳ
 ತಿಲಕ ಬಂದನು ಪಣಾಶಾಲೆಯ ಮುಖದ ಮಂಟಕೆ |

ಸ್ವೀಂಧವನ ಮಾತು.

ಲಳನೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಹೊಗಲೊಡನೆ ಹೊಕ್ಕನು
ನಳಿನಮುಖಿ ಬ್ರಂದವ ಜಯದ್ರಥ
ನಳುಕಲೇಕ್ಕೆ ದೈರ್ಪದಿಯೆ ನೀನೆನುತ ಮಂಡಿಸಿದ || ೧೬
ದೈರ್ಪದಿಯ ಮಾತು.

ಬೆದ್ಡಳಲೇತಕೆ ನಮ್ಮೆ ನಾದನಿ
ಮೆದವಳಗ ನೀನಾದರೊಡಹು
ಟ್ಟದನು ನೀನಹೆ ಯೆನಗೆ ನಿನ್ನೆ ಲಿ ಬೇಜೆ ಭಯವೇನು |
ಸದನೆವಿದು ಪತಿಶಾಸ್ಯ ತಾನೆಂ
ಬುದು ಸತಿವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಯನುಚಿತ
ವಿದು ವಿಜಾರವ ಬಲೆ ನೀನೆಂದಳು ಸರೋಜಮುಖಿ || . ೧೭

ಅಹಹ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೆತಿಸ
ನ್ನಿಹಿತವಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಜಲಬರ
ಮಹಿಳ ಸತಿ ಯೆನಿಸುವ್ಯೋಡಿ ಸೂಕ್ಯಯರೇಕಪುರುಷರಲಿ |
ವಿಹರಿಸುವರೇ ಲೋಕಧರ್ಮದ
ರಜಣಿ ರಜಿಸುವ್ಯದ್ವೈಸಲೇ ನಮ
ಗಿಹುದು ಮತವೆಲ್ಲದರೆ ಮಾಣಲೆನುತ್ತು ಮುಂಬೆದ್ದ್ವ || ೧೮

ತರಳ ಮಿಗೆ ತಲ್ಲಣಿನ ತಳರೋ
ವರಿಯ ಹೊಗುತ್ತಿರಲಟ್ಟೆ ಮೇಲುದ
ಬರಸೆಳ್ಳದು ತುಱಿಬೀಂಗೆ ಹಾಯು ನು ಹಿಡಿದು ಕಂಸುಬಿಡನು |
ಬರಲಿದಳು ಹಾ ಭೀಮೆ ಹಾ ನ್ನಿಪ
ವರ ಧನಂಜಯ ಹಾ ಯೆನುತ ಕಾ
ತರಿಸಿ ಕಮೆಲಾನನೆಯ ಕಂತವೆನವಚಿ ಹೊಳವಂಟೆ || ೧೯

ಮುಂನಿಜನಗಳ ಬುಧಿವಾದ-
ರಾಣಿವಾಸವಲಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿ ರ
ನಾಹೆ ಬಿಧು ಬಿಡು ಯೆನುತ ಸುಜನೆ

ಶ್ರೀಣಿ ಯಂಡ್ಯೆ ಗ್ರಿಸರೆ ಬೀಸಿದನವೆನು ಇಂಡೆಯವೆ ।
 ರಾಣಿ ನಡೆ ನಡೆ ನವುಗೆ ಪಾಂಡವ
 ರಾಣೆ ಯಿಟ್ಟರು ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿರ
 ಲಾಣೆ ತಪ್ಪುವ್ಯಾದಿನುತ ಹೊಜಿವಂಪೀಸಿದನಾಕ್ರಮವೆ ॥ ೫೦

ಒಡನೆ ಬಂದನು ಧೌಮ್ಯಮುನಿ ವೊಜಿ
 ಯಿಡುತ ಘೋರಕ್ಕೊಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವೆ
 ನಾಗಿಗಿಗೆ ಜಿಸುತ ಜಯದಥ್ ಬೇಡಬೇಡನುತ ।
 ಮಿಡುಕುದ್ಯೆತರಲ್ಲೋಕಿ ಹೊಕ್ಕನು
 ಪಡೆಯು ಮಧ್ಯದ ರಥವನೇಜ್ಞಿಸಿ
 ನಡೆದನವ ಸೂಟಿಯಲಿ ತಾಟಿಸಿ ರಥದ ವಾಟಿಗಳು ॥ ೫೧

ಜ್ಞಾಲಿತೀ ಶುಷ್ಟಿವರ್ಗ ಚೆಸೆದಿಸೆ
 ಗೆಲ್ಲ ಹರಿದರು ಬಾಯವೋಜೆಯ
 ಪಲ್ಲವದಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೂಸುವಬಹಿರ್ ಸಮಧಿಗಳ ।
 ತಲ್ಲಿಂದ ತೋಪಿನ ವಿಷಾದದ
 ವೆಲ್ಲರಿಯ ಹೂದೊಡಬಗೆಗಳ ಹೊ
 ಯ್ಯಾಲ್ಲಿ ಗಳ ಶುಷ್ಟಿಜನವೆ ಕಂಡರು ಪೊಂಡುನಂದನರು ॥ ೫೨

ಶುಷ್ಟಿಜನರಂದ ಅಲ್ಲಿನ ವರ್ತವಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದುದು.

ಪನು ಗಜಿಭಿಜ ಶುಷ್ಟಿಜನಂಗೆಂ
 ಗೇನಪೊಯವು ನಮ್ಮೆ ಬನದಲಿ
 ದಾನವರ ದುಷ್ಪರ್ಚಿದ ದುನ್ಯಾಯವೆಲ್ಲಲೇ ಯೆನುತ ।
 ಹಾ ನರೀಂದ್ರ ಮನೋಜರದ ಮೃಗ
 ಯಾನಿರೂಢಿಯ ಬಿಸುಟ್ಟು ಬಂದನಿ
 ದೀನಿದೀನಾಳಿಗವಿನುತ ಭೀಮಾಜರ ನಗುತ ॥ ೫೩

१ ಬೆಸಗೋಂಡನವರುಗಳ, ಇ,

ದೇಣಲವ್ಯೈವು ಜೀಯ ಸಿಂಧುನ್ಯ
ಪಾಲದರಮುಖನಾದನಾಪಾಂ
ಜಾಲಿ ಜಾನಕಿಯಾದಳಿನ ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದು |
ಮೇಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರವರ್ತನದ ತೋಡಿಯು
ತೋಳಿ ಬಿಂಕವು ನಿಮ್ಮದೆನೆ ನರ
ಪಾಲನನುಜರು ನಗುತ ಹರಿದರು ಬಿಟ್ಟು ಸೂಟಿಯಲಿ || ೨೪

ಇದುವಡೆ ಮೇಣ್ಣಂ ತ್ರಿಸಿದ್ದಿಯ
ಕೈದು ಮನೆಯಲಿ ಬೇಂಟಿಕಾಣಿ
ಕೈದು ಕೈಯ್ಯಲಿ ಸಮಯವಲ್ಲ ಮಹಾಸ್ತರಾರ್ಥಿಕರ್ವಣಿಕೆ |
ಮೈದುನನ ಮೈಸರಸಕೀರ್ಹಳು
ಗೈದು ಸಾಲದೆ ತಂಗಿ ದುಶ್ಚಿ
ಯೈದಿತನ ಬಯಲಾಯ್ತನುತ ಬೆಂಬತ್ತಿದರು ಖಳನ || ೨೫
ಭೀಮಾಜರಾಸ್ಯೈಧವರ ಯುದ್ಧ.

ಕಂಡರಡವಿಯಲವನನೆಲವೋ
ಭಂಡ ಘಡ ಹೋಗದಿರೆನುತ ಕೈ
ಗೊಂಡು ಸುರಿದರು ಸರಳನಾಪಿಂಗಳಿಯ ಸೇನೆಯಲಿ |
ಭಂಡರಿವದಿರು ತಾನ್ಯ ಕಡುಹಿನ
ಖಂಡಿಯದ ಸಿರಿವಂತರವರು
ದ್ವಿಂಡಭಟ್ಟರೆನುತಾಜಯದ್ರಭ ನಿಲಿಸಿದನು ರಘವ || ೨೬

ಸೆಟಿಸಹಿತ ತಾನ್ಯದುವೆನು ನಿಜ
ಪುರಿಗೆ ನೀವಾನುಪುದು ಭೀಮನ
ನಿಷಿವುದಜ್ಞನೆಂಡನೆ ನಿಮಗ್ಗಿಂಡದ ಸಮೇರವಿದು |
ಇಟಿತಕಂಜದೆ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ
ಹೋಟಿಗೆಯುಳ್ಳನವಾಯ ಬಿರುದಿನ
ಮುಂಕವ್ಯಾಖ್ಯಾಖ್ಯಾಂಕ ನಿಲವುದು ತಡೆವುದರಿಭಟರ || ೨೭

ಸ್ಯೈಂಥವನ ರಥವನ್ನು ತಡೆದು.

ಎಂದು ವಾಪ್ತಿಯ ಕೊಂಡು ರಥವನು
ಮುಂದೆ ದುವ್ಯಾಳಿಸಿದನಿತ್ತಲು
ಹಿಂದೆ ನಿಂದುದು ಗೆಜರಧಾಕ್ಯಾಪದಾತಿಜತುರಂಗ |
ಇಂದುಮುಖಿಸಹ ತೇರು ಹಾಯ್ದುದು
ಮುಂದೆ ಹೊಳ್ಳಿಗರಡ್ಡಿಸಿದರೆ
ಇಂದ ಹೊಲ್ಲಿಹವೇನೇನುತ ಹೊಕ್ಕೆಂಜ್ಞನಾಪಾಥ್ || ೨೮

ಮುಜ್ಜಿದು ಮರನನು ಭೀಮನಹಿತರ
ನೊಟಿಸಿದನು ಮಲೆತಾನೆಗಳ ಹೊ
ಕು ಇಂಬಿದನು ತುಱಗಿದನು ಭಟ್ಟರ ಭರ್ವಿವೊನದಲಿ |
ಜೂಜೀತಡಗಿನಿಂಡೆಗಳ ಮೇದುಳನ
ನಿಉಗಿರುಳನೊವಸೆಯ ಜಿಗಿಯಲಿ
ಮೇಜ್ಜಿದಾಮರನಲ್ಲಿ ತಳತುದು ಹೂತುವೆಂಬಂತೆ || ೨೯

ಸಾಯುಲಾರದೆ ಸುಭಟುವರ್ಗವೆ
ಕಾಯುಲಿರಿಸಿದೆ ಭಟ್ಟರ ತಲೆಗಳು
ಬೀಯುವಾದುವು ಮತ್ತೆ ರಕ್ಷಣವ ತ್ವಾಶುಸೂ ರಣಕೆ |
ರಾಯುರಂಗವನೆತ್ತು ಬಲ್ಲ ನಿ
ಜಾಯುಂಧವ ಹಿಡಿ ನಿನ್ನ ಬಿರುದಿನ
ಬಾಯಲೆಟಿಪ್ಪುದು ಮಧುವನೆನೆನುತುರುವಣಿಸಿದನು ಭೀಮ | ೩೦

ಧನುವ ಕೊಂಡನು ಸರಳಸಾರದ
ಲನಿಲಜನು ಮುಸುಕಿದನು ಪಾಥ್ನನ
ಮೋನೆಗಳಿಯ ತಜ್ಜಿದೊಟ್ಟು ಬೊಬಿ ಉದನು ಜಯದರ್ಥನು |
ತನತನಗೆ ಸ್ಯೈಂಥವನೆ ಬೆಂಗಾ
ಹಿನ ಭಟ್ಟರು ಭಾರತೀಯಲ್ಲಿದಿದ
ರನಿತುವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾಥ್ || ೩೧

ಅಂಜನಿರು ಕೆಮೆಲಾಳ್ಜೀ ಧೌಮೃಸಿ
 ರಂಜನೆ ಸುತ್ತಿವಾಕ್ಯವೇ ಪನೆ
 ಹಂಜರವಲೇ ಯೆನುತ ಹಾಯ್ದನು ಪವನಸುತ ರಥಕೆ |
 ಕುಂಜರನು ಕೈಯ್ಯಿಕೆ ನಿಲುಕದೆ
 ಕುಂಜವನವನಿಲಜನ ರೂಡಿಯ
 ಜಂಜಡಕೆ ಧಿಟ್ಟನೆ ಜಹಂದ್ರಥನರಸ ಕೇಳಂದ || ೩೫

ಸೇಳದೊಡಾಯುಧೋತನೀತನೆ
 ನಿಲುಕಿ ಹೊಯು ನು ದಂಡೆಯಿಂದದ
 ಕಳ್ಳದು ಮಾರ್ತಿ ಹೊಕ್ಕುಡವ ಚಿಮಿತ್ತಿದನು ಚೇಲಯವೆ |
 ಶೇಳನ ಬಾಹುವನೇಶದೆಂ ತುಱುಳಿಗೆ
 ನಿಲುಕಿ ಕುಸುಂಭಿದನವನೆ ಗೋತಿನೆ
 ನಲಗ ಹೂಡಲು ಕಂಡನಿಷ್ಟನಾವೆ ಕೇಳಿದರನ || ೩೬

ಭೀಮ ಬಿಡಿಕಿರವನ ಗಂಟಲ
 ನೀಮೆದಾಂಧನನೊಯು ಕೆಡಹುವೆ
 ಭೂಮಿಪತಿಯಂಪ್ರಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಲಿ ಮುನಿದು ಮೇಣ್ಣೋಲಲಿ |
 ತಾಮಸನ ಬಿಗಿ ಯೆನಲು ನಗುತು
 ದಾ ಮನೆಂದನು ಕೊಲುವೆನೆಂದೇ
 ಕಾವಿನಿದನ್ಯೆ ಪಾಥ್ರ ಕೆಡದೇ ಯೆನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ || ೩೭

ನನೆಯದಿರು ಸಂಕಲ್ಪಾನಿಯು
 ನನುಚಿತಕೆ ಮನವೂದಿರು ಮೂ
 ನಿನಿ ಯಿರಲಿ ರಥದಿಂದ ಕುಸ್ನಿಯ ಕೆಡಹು ಧಾರುಣಿಗೆ |
 ಮುನಿಪನೇಣಲಿ ರಥದ ವಾಬಿಯು
 ನನುಕೊಳಿಸಿ ಸಾರಥ್ಯದಲಿ ಬರ
 ಲೆನುತ ಭೀಮನ ಮನದ ಶಿತಿಯನು ಬಿಡಿಸಿದನು ಪಾಥ್ರ || ೩೮

ಸೈಂಥವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಥಮರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ತಾದುದು.

ವೈರಿಬಾಹುದ್ವಯವೆ ಬದ್ದುಗೇ
ಧಾರದಲಿ ಕಟ್ಟಿದನು ನಾರೀ
ಜೋರೆ ನಡೆ ಯೆಸುತ ತಿಪಿದನು ಬಿಲ್ಲಕೆಂಪಿನಲಿ ।
ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮತಪೂರ್ ನಿನ್ನವಿ
ಕಾರಪ್ರೋ ಹೆಂಗಳ್ಟೆಪಿದ್ಯಿಯು
ನಾರು ಕಲಿನಿದರೆನುತ ತಂದರು ಥಮರ್ಜನ ಹೋರೆಗೆ ॥

ಇಂ

ಅಣಿ ನ ಅಪ್ಪಣೆಯೆಂದ ಭೀಮನು ಸೈಂಥವನನ್ನು ಪಿಡುವಿಕೆ.

ಸಿಂಥಭೂಪನಲ್ಲಾ ಭುಜಾಗ್ರದ
ಬಂಥನವೆ ಬಿಡು ಭೀಮು ಶಿವ ಶಿವ
ನೊಂದೆನ್ನೈ ನಿಷ್ಪರುಣಿ ನೀನೆಂದೆನಲು ನರನಾಥ १ |
ಕೊಂಡು ಬಿಸುಡುವನೇಮು ಕಂದ
ಪಾರಂಥಕನನುಳುಹುವ್ರೋಡೆ ತನಗಿ
ನ್ನಿಂಥನವೆ ಹೂಡಿಸುವುದೈಸಲೆ ಯೆಂದನಾಭೀಮು ॥

ಶಿಂ

ಜಡನಿದೊಳ್ಳುತ್ತು ತಂಗಿ ವೈಥ
ವ್ಯೋದಲಿ ನವೆಯಳ ಸುಬಲಸಂದನೆ
ಯುದರ ಕುಂತಿಎದ್ರಿಯುದರಕೆ ಭಿನ್ನ ಭಾವನೆಯೆ ।
ಕದನದಲಿ ಹಿಡಿವೆಡದವೆರ ಕೊಲು
ವುದು ನರೇಂದ್ರರ ಥಮರ್ವಲ್ಲಿ
ನ್ನಿದಳ ವೇಲಾವಣಿಯೆವೆಂದನು ಥಮರ್ನಂದನನು ॥

ಇಂ

ಶ್ವತನಂತೆಯದೆ ಮೆತ್ತು) ತಿಳ್ಳು
ಶಾಂತಿಮೆಸುಳದೆ ತಿದು ವದನೇ
ಭೂತಳಾಧಿಪ ನೀವು ಬೆಸಿಸುವುದೆನಲು ಮುನಿಜನವೆ ।

¹ ಸೀರೆವೆಂದನವೆನ್ನೀಕೆ, ಇ,

ಆತ ನೋಡಿದನಾವುದಿದಕನು
ನೀತಿಯೆನೆ ಧೈಮ್ಯಾದಿಸುಜನ
ವಾತ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದು ಮನದಲಿ ಧರ್ಮ-ನಿರ್ಣಯವೆ || ೪೯

ಮಾನಧನರಿಗೆ ವರ್ಧಿಯೆನಿಸ್ತುದಬ್ಧಿ
ಮಾನಭಂಜನವಿವನು ಕಟ್ಟಬ್ಧಿ
ಮಾನಿ ಭಂಗಿಸಿ ಬಿಂದ್ರ್ಯ ತೀರಿತಂಗಿದುವೆ ಮರಣವೆ |
ಕಾನುಡಿಯ ಸಲಿಸಿದನು ಕಲಿಪವೆ
ಮಾನಸುತ್ತನಿದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ
ಧಾನವನು ಚಿತ್ತಸ್ಥಿ ಯೆಂದು ದು ಸಕಲಮುನಿಸಿಕರೆ || ೫೦

ಅಹುದೆನುತ ಕಲಿ ಭೀಮ ಮಾಡಿದ
ರಹಂಷನೆನೆನಂಬಿಸ್ತೇ ಕೂ
ರಿಹಕರಾರಿಯ ಹಣ್ಣೆಯಲಿ ಬಾಚಿದನು ಸಿರಿಮುಡಿಯು |
ಅಹಿತಶಿರಿದೆಲೂ ಯೆನುತ ಗೃಹ
ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಹಿತಾಂಗಲಿಯ ಸಂ
ಪ್ರಹರಣದಿ ಪರಿಭ್ರವಿಸಿದರು ಘೋಳಣಲು ನಿಖಿಳಜನ || ೫೧

ಬಿಟ್ಟೆ ರೀತನ ತೋಳ ಹಿಂಗ್ರೈ
ಗಮ್ಮಿಗಳ ನೆಲೆ ಫಡ ಕಂನ್ನಿ ಹೋಗೆನೆ
ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡನದೇನ ಹೊಯವೆನಾಜಯದ್ರಥನೆ |
ಬಿಟ್ಟೆ ದಿಂದುರುಳುವೆನೋ ಹಾಸಣೀ
ಗಮ್ಮಿ ಹೋಗುವೆನೋ ಮಹುವನೆನುತಡಿ
ಯಿಟ್ಟೆನಂತಿಕಲುಪ್ಪ ಚಿತ್ತದುರಂತಚಿಂತೆಯಲಿ || ೫೨

ಬಿಳಿಕ ಸ್ವಾಧವನ ತಪಸ್ಸು
ಚಿಂತಿಸಿದೋಡೇನಹುದು ಹೋಗುವೆನು
ಕಂತುಮೆಫನನೆ ಮಜ್ಜಿಯನಿವದಿರಿ
ಗಂತಕನು ತಾನಹೆನು ಗೆಲುವೆನು ಬುಟಿಕ ಬವರದಲಿ |

ಭೂರಂತಿಯೇ ಬಿಡು ತನ್ನನೆನುತ್ತ ಪು
ರಾಂತಕೆಫ್ಯಾನದಲಿ ವಿವೆಲ
ಸಾಫ್ಯಂತನೇಕಾಗ್ರದಲಿ ಭಜಿಸಿದನಿಂದುಕೇಳಿರನೆ ॥ ४७

ಇವನೆ ನಿಹೈಗೆ ಮೆಚ್ಚು ಗಾಷೀರೀ
ಧವನು ಮೈದೋಳಿದನು ರಾಜ
ಪ್ರವರ ಕೊಟ್ಟಿನು ಬೇಡು ಸಾಕು ಭವನ್ತುನೋರಭವೆ ।
ವಿವರಿಸಿನೆ ಕಂದೆಣಿದು ಮುಂದಣ
ಶಿವನ ಕಂಡನು ಮೈಯ್ಯೆ ಜಾಳಿದ
ನವನಿಯಲಿ ಜಯ ಜಯ ಮಹೇಶ ನಮಶ್ಚ ಪಾಯ ಯೆನೆ ॥ ४४

ಸೈಂಥವನಿಗೆ ಈಕ್ಷರನು ಚರಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದು

ವರದನಾಡ್ಯೆ ಶಂಭು ಕರುಣಾ
ಕರ ಹಸಾದವು ಪಾಂಡುಸುತ್ತರ್ಯೆ
ವರನು ದಿನಪ್ರೋಂದಣಿಲಿ ಗೇಲುವುದು ತನಗಭೀಷ್ಟು ವಿದು ।
ಕರುಣಿಸಾದರೆ ಯೆನಳು ನಕ್ಷಾನು
ಗಿರಿಸುತ್ತಿಯ ವೋಗ ನೋಡಿ ಥಾರಿಯ
ವರವನೆ ವರಿಸಿದನು ಜಯದ್ರಥನೆಂದನಿಂದುಧರ ॥ ४೫

ಪಾಶಪತಶರವಿನ್ನು ಸತ್ಯವಿ
ಲಾಸನದೆ ಘಲುಗುಣನ ಕೈಯ್ಯಲಿ
ವಾಸವಾಭಜಿ ಭವಾದಿಭಿರುದರ ಬಗೆಯದಾಹವಕೆ ।
ಅಸುಭಟ್ಟ ನೋಬ್ಬಿ ನನುಡಿಯೆ ಬಳಿ
ಕೇಸು ಪಾಂಡವರುಗಳನೋಂದೇ
ವಾಸರದಿ ಗೇಲು ಹೋಗು ನಿಂದನು ಮಂಬಧ್ಯಂಸಿ ॥ ४६

ಸಾಕು ಜೀಯು ಹಸಾದ ವೆಂದವಿ
ನೇಕನಿಧಿ ಬೀಳತ್ತೊಂಡನಿಂತನ
ನೀಕುವೊರು ಒನ್ನದಲಿದ ರು ಶತಿಯು ಭಾರದಲಿ ।

ನೂಕು ನೂಕಾಡುವ ವಿಪತ್ತಿನ
ವೈಕೃತಿಗೆ ನಾನೋಬ್ಬಿ ನೇ ದಿಟ್ಟ
ವಾಕೆವಾಳನೆ ಶಿವ ಶಿವ ಯೆಂದರಸ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ४२.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಮಾರ್ಕಂಡೇಯಸಂವಾದ

ಬಂದಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಗಳೀ
ವಂದಿಸಿದನೀಭ್ರಹ್ಮಸ್ತಿಯ
ಲಿಂದು ತಾನಲ್ಲಿದೆ ಸುಧೂಕರಸೂರ್ಯವೆಂಶದಲ್ಲಿ ।
ಹಿಂದೆ ನವೆದವರಾರು ಪರಿಭವ
ದಿಂದ ನಮ್ಮೆಂದದಲ್ಲಿ ವಿಪಿನದೊ
ಳಂದುಮುಖಿಯರು ಭಂಗ ಬಟ್ಟ ರೆ ಯೆನುತ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ४८-

ಎನಲು ನಕ್ಷೆನು ಮುನಿಪನವನಿಪ
ಜನಕಿರೋಮುಣಿ ಕೇಳು ನಿವಿಷ್ಠ
ಬನದೊಳಬುಜಾನನೆಯನೊಯ್ದುನಲೇ ಜಯದ್ರಥನು ।
ಅನುಜರಾಗಳ್ ಹರಿದು ಮರಳಂಚಿ
ವನಜಮುಖಿಯನು ತಂದರವನೆನು
ನನೆಯಬಾರದ ಭಂಗಬಹಿಸಿದರೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥

ಅರಸ ಮಱಗದಿರಾವಪ್ರಾಪಿನ
ನರಪತಿಗಳ್ ನೀವು ವಿಶ್ವೇಂ
ಭರನ ಘನತೆಯ ಕೇಳಿದಬ್ರಿಯಾ ಕೈಟ್ಟಭಾಂತಕನೆ ।
ವರಮುನಿಯ ಶಾಪವನು ತಾನೇ
ಧರಿಸಿ ನರರಾಷಿನಲಿ ನವೆದುದ
ನರಸ ಬಣಿ ಸಲೆನ್ನು ಹವಣಿ ಂದನಾಮುನಿಪ ॥ ५०

ಕ್ರಿ ರಾಮಕಥೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರು ಹೇಳಬುದು
ಅಡಮಿಯಲಿ ತೊಳಲಿದನು ರಾಂಗನೆ
ಮುಡದಿಯನು ರಕ್ಷಣನು ಕದ್ದನು

ಕೇಡಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಕಣಿದನು ರಾಣೀವಾಸವನು ಕೂಡೆ ।

ಕಡಲ ಮಧ್ಯದ ಶಳಿನೊಂದನ್ನ ಕೈ

ದುಡುಕಲಲ್ಲಿಗೆ ತೆತ್ತಿಗರು ನಾ

ದಡವಿಗೋಡಗದಾಳುಕುದರೆಗಳ ಸುರವಿಗ್ರಹಕೆ ॥

ಅಂ

ಸಾಗರದ ತೆಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಿರಿಗಳ

ತೂಗಿ ಸೇನೆಯ ನಡೆಸಿ ದಶಾರ್ಥಿರ

ನಾಗ ಹಿಂಗಿಸಿ ರಾಮ ರಮಣಿಯ ಬಿಡಿಸಿದಾಯುಸವೆ ।

ಕ್ಷಾಗಳ್ಳಿನರೇನನಾನುವೆ

ರಾಗರುವರಫ್ಯಾರಾಮ ವಜ್ರಕೆ

ಬೇಗಡೆಯ ವಿಧಿ ಮಾತಿತೆಂದನು ಮುನಿ ನೃಪಾಲಂಗೆ ॥

ಅಂ

ಎಂದು ರಾಮೊಯಣವೆ ವಿಸ್ತೃತ

ದಿಂದ ಹೇಟುತ ಸಂತವಿಟ್ಟಿನು

ಕಂದಕಸರಿಕೆ ಯಂಡಗಿತಾಧಮ್ರಜನ ಚಿತ್ತದಲಿ ।

ಸಂದಣಿನೆ ತನುಪ್ರಾಳಕಪರಮಾ

ನಂದರಸಮಯನಯನಜಲಭರ

ದಿಂದಲೆಸಿದರು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾವಲಿ ॥

ಅಂ

ಇಪ್ಪತ್ತಾಳ್ಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿಂದು.

—————♦♦♦—————

ಇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಯ್ಯಾನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸಾಜನೆ.

ಮಾರ್ಣಿದ ಮಂತ್ರದಲಿ ಪಡೆದನು

ದಾರಮೃತ್ಯುವನರಸ ಕೌರವ

ವೀರ ಪಾಂಡುಕುಮಾರಕರನೊಂಬಂದು ನೇಮಿಸಿದ ।

ವೊಕ್ಕಂಡೇಯನು ನಾನಾಕ್ಫೇಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.

ಕೇಳು ಜನಹೇಜಯ ಧರಿತೀ
ಪೂಲ ರಾವೂಯಂವನಾಮುನಿ
ಹೇತಿದನು ಜೂತಿದನು ಭೂಪನ ಮಾನಸವೈಧೇಯ |
ಹೇತಿದನು ಸಾವಿತ್ರಿಯುನ್ನತ
ಶೀಲವನು ಪತಿಭೃತ್ಯಾಯಿಂದಲೆ
ಕಾಳನುಂಗಿದ ಪತಿಯ ತಾ ಮರಳಸುತ್ತ ತಂದುದನು ||

೮

ಪತಿಭೃತ್ಯಾಯಿನ್ನು ತಿಕೆಯಲಿ ನಿ
ಖ್ಯಾತಿಯಲಾ ಸಾವಿತ್ರಿಯಾಕೆಯ
ಸ್ತೋತರ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಿವಿಷ್ಟಾದೌಪದಿಧೇವಿ ||
ಹಿತವನಾಚರಿಸುವಳು ವಂಶೋ
ನ್ನತಿಯನುಧ್ವರಿಸುವಳು ನಿಮಗುಪ
ಹತಿಯದ್ವಲ್ಯಾಯದೆಂದು ವೊಕ್ಕಂಡೇಯಮುನಿ ನುಡಿದ ||

೯

ಮಾನನಿಧಿಸಾವಿತ್ರಿಯ ಉಪಾ
ಬ್ರಾಹ್ಮನವನು ಕೇಳಿದನು ಚಿತ್ತ
ಗಾಳಿಸಿಸು ಬೀಳೊ ಟುನೆಮಳೋತ್ವಾಹಭಾವದಲಿ ||
ಕಾನನಾನುಭವಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಿ
ನ್ನೇನು ನಮಗೆನುತ್ತಳಾಹರುಪಾ
ನೂನಕುಂತೀತನುಜರಿದ್ವರು ಪರಣ ಶಾಲೆಯಲಿ ||

೧೦

ಹೀಂಗಿದುವು ಹನ್ನೆನ್ನು ಒದುವರೆವರು
ಪಂಗಳಟ್ಟಿವೀತಪ್ಪದೊಳಿರಲಾ
ತಿಂಗಳೂಳಗೊಂದಾದುದಾಪತ್ತಾಮಹಿಂಶರಿಗೆ ||
ತುಂಗವಿಕ್ರಮವಿಿಮುನಿಿಶ್ವರ
ಸಂಗತಿಯ ಸೋಗಸಿನಲಿ ಬಹುದಿವೆ

ಕೇಳಬೇಕನು ಕೈರವರ ಗೋಪ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳಬು.

ಇತ್ತಲಾಕುರಾಯವಳತವ
ಮುತ್ತಿದನು ಕೇಳಬೇಕನು ತುಣುಗಳ
ವೊತ್ತವನು ತೋಳಿದಿದು ತಿರುಗಿದನತ್ತ ವಹಿಲದಲಿ ||
ಬಿತ್ತಿದರು ಕುರುಪತಿಗೆ ಭಯವನು
ತತ್ತಳಿದ ತವಕದಲಿ ರಾಯನ
ನೋತ್ತದಜ್ಞೋಹಿಳಿಯ ನೊಬ್ರಾಸಹಿತ ಹೊಳಿವಂಟ || ಮ್ಯಾ

ಭೀಪಾಲ್ಕೃದಿಗಳು ಕೇಳಬೇಕನ್ನು ತಡೆದುದು.

ನದಿಯ ಮಾರ್ಗ ಗುರು ಗುರುತನೂಜನು
ವಿದುರಭಾರದ್ವಾಜಮುಖ್ಯರು
ಕದನಗಲಿಗಳು ಕಣಾಸ್ತಾಂಶಿಲಸಕಾಂಭರ್ಪನಿಕರ ||
ಮದಮುಖದ ಕಾಲಾಳು ತೇರಿನ
ಕುದುರೆ ಮದಗಜರಾಜಿಖಳಾ
ಭ್ಯಾದಿತ ಬಲ ನೆರೆದೆದ್ದು ನಡೆದುದು ಭರದ ಪರಮಾದಲಿ || ಉ

ಬಟ್ಟಸೂಪಿಯೋಳ್ಪದಿ ಪರಮಾದೋ
ಬಟ್ಟಾಳಿಸಿ ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ
ಮುಷ್ಟಿ ಬಂದರು ತಾಗಿದರು ಜೂಳಿಯಲಿ ನಾಯಕರು ||
ಬಟ್ಟವಿಸಿ ಕೇಳಬೇಕನು ಮುಖಿದರೆ
ಯಾಟ್ಪದಿ ಹೊಯ ರು ಪುರಕೆ ಮುಷ್ಟಿ
ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ಗುರುಭೀಷ್ಟ್ರ ರವಿಸುತ್ತರಂಗ ಗಟ್ಟಿದರು || ಉ

ಎಂಪ್ರೋ ಕೇಳಬೇಗಿರು ನಿ
ಲ್ಲಿ ಲಪ್ರೋ ಹುಲುಮಂಡಳಿಕ ನಿನ್ನ ಯ
ಖಾಲುಗಡಿಯ ತೋಣುವುದು ನಿನ್ನಂತರದ ರಾಯರಲಿ ||
ತೋಲಗು ಸ್ವೀರಿಸೆನುತ್ತಲಾಜೀ ಬಿಲು

ಬಲಸರ್ಜ ಸರಿವಟಯ ಸುರಿಯ
ಲ್ಕುಲಘುವಿಕ್ರಮ ಕೀರ್ತಕನು ಸಮಾಧಿದನು ಶರತ್ತಿಯ || ೮

ಎರಡುಶರದಲಿ ಕರದ ಭಾವನ
ತರಿದನಾರವಿಸೂನು ತುರಗವೆ
ವರರಥವ ಹುಡಿಮಾಡಿದನು ಗಂಗಾಕುಮಾರಕನು |
ಶರತ್ತಿಯಲವನುರವನುದರವ
ಬಿರಿಯ ಕೇತ್ತಿದ ದೋಳಿ ನೋಸಲಲಿ
ಯಿರದೆ ಹಾಯ್ದನು ಕೀರ್ತಕನು, ಪರಿಭವದ ಸೂಚಿಯಲಿ || ೯

ಮುಖೀದನುತ್ತರನಾವಿರಾಟನು
ಪುರಕೆ ಸರಿದನದಿತ್ತ ತುಳುಗಳು
ಮರಳದುನ್ನ ತಾ ಯಿರುಳುಗಾಳಿಗದೊಳಗೆ ನಲವಿನಲಿ |
ಅರಸ ಕೌರವರಾಯ ಹೈನು
ಪುರಿಗೆ ಬಂದನು ಮತ್ತು ರಿಪುಗಳ
ಪರಿಹರಿಸುವೆಂದವನು ನನೆದೋರಂತೆ ಚಿಂತಿಸಿದ

೧೦

ದುಯೋಗಿಧನು ವೂರಣಹೋಮಕ್ಕೂಸ್ತ ರ ಕನಕನನ್ನ
ಕರೆಕಳಿಹಿದು

ಅರಸ ಕೇಳ್ಯ ಕನಕನೆಂಬನು
ವರಮಹಾಮಾರಣದ ಯಜ ದ
ಪರಿಯನಖಿಯುವನೆಂದು ಕುರುಪತಿ ಕರೆದು ಬೆಸಗೊಳು |
ಕರವ ಮುಗಿದನು ಕೇಳು ಭಾವೀಯ
ನರಸ ಯಜ ವರಜಿಸುವೆನು ಕುರು
ಸರಸಿರುಹವನದಿನಪನೆಂಬುದ ಕೇಳು ನೀನಖಿಯು ||

೧೧

ಕನಕನು ತನ್ನನನ್ನ ಹೋಗೋಕೊಂಡುದು.

ವಿತಳಗಳನೇಇವನು ಬಗಿದಾ
ಯತಳದಲ್ಲಿದಗಿರಲಿ ವೇಗಿಳೀ

ಪ್ರತಿಯನೇಇನು ವಿಂಬಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪುರಿಯೋಳಂಡಿರಲಿ ।

ಪತೆಯ ಮುಕ್ತಾ ಕೊಂದು ಪೂರ್ಣಾ-

ಹುತಿಯೋಳಗ್ಗಿಗೆ ಬೇಳಂದೊಡೆ ಸ

ನ್ನು ತಹತಾಕನಗೇವಿ ತನುವನು ಕೇಳು ಕುರುತಾಯ ॥ ೧೨

ಮೃಡನು ತನ್ನ ಯ ಜಡೆಯಡಿಯನಷ್ಟು

ಗಡಲಮಡುವಿನೋಳರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ

ಬಿಡದೆ ಪಾಂಡುಕುಮಾರರಂಡಗಲಿ ಜರಿಯ ಹೊಕ್ಕುಳಿಲಿ ।

ಮಂಡಗಿ ಕೊಳುಳಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನ ಯ

ನಡುಕಮುಂಡಲದೊಳಗೆ ರಿಪ್ಪಾಳ

ಕಡಿದು ತಿಸಿಸುವೆನಿದಕೆ ಸಂಶಯವೇಕೆ ಹೇಳೆಂದ ॥ ೧೩

ಆಗ ದುಯೋಧನನು ಯಾಜ್ಞಾ ಸಾಧನವನ್ನು ಬಡಗಿಸಿಕೊಟ್ಟುದು.

ಎನಲು ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಕೈರವ

ಜನಪನೇಕಾಂತದಲಿ ಮೆನ್ನಿಸಿ

ಕನಕಗೋಲಿದೊಡನಿತ್ತನುವಪವೇಹೋಮಸಾಧನವೆ ।

ನೆನೆದ ರೀತಿಯ ತಂತ್ರಾಮಾರಣ

ದನುಪಮಿತಮಂತೂ ರೀಇಕ ರಿತರಂ

ವಿನುತಪ್ರಾಜಾಪಾತ್ರರನು ಕರೆಸಿದನು ಭೂಸುರರ । ೧೪

ಜರುಷ್ಯಾ ತಾದಿಯ ಸಂಸ್ತರಣದಿಂ

ಬರುಹಿಹೋಜೀಗಳ ಸಮಿಥೆಯಾತುತಿ

ವರಣಮಂತಾನಾವ್ಯಾಹರಣಾಹುತಿಸದಾಕೃ ತಯ ।

ಯುಧ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೂತೋತ್ಪತ್ತಿ.

ಕರಣಕಾರ್ಯಾಧಲಿ ಹೆತವೆಯ

ಗೋಣಿದು ವೆಚೆ ಸಲಗ್ಗಿ ಕುಂಡದೊ

ಳಂರುಭಯಂಕರಭೂತಪುರಿಸಿತು ರಾಷ್ಟ್ರರಾಮಿನಲಿ ॥ ೧೫

ಮುಂಜುವೋಗ ಬಾಯೊಂಜು ಕಣೀ ೧
 ರಾಂಜು ಕ್ರಿತ್ಯೇಯ ಬೆನ್ನೊಂಜು ಶೋಪ್ಪುವ
 ಮುಂಜುಕಾಲುಗಳೇಂಜುಕೈ ಕೆಣ್ಣೊಂದು ನೆತ್ತಿಯಲಿ ।
 ತೋರಕರದ ಕಪಾಲವೊಂಂಡುಜು
 ವಿಂಜು ನೆಂಜುವ ತ್ರಿಶೂಲಬಟ್ಟುಲ
 ಭೂರಿಭೀಕರಭೂತ ನುಡಿದುದು ಕ್ರಿತ್ಯವೇನೇಂದು ॥

೮೫

ಆ ಭೂತವು ಕನಕನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಪೊಂಡವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು
 ಅವರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದುದು.

ಹೋಗು ಪೊಂಡವರಾಯರಿಹ ವನ

ಕಾಗ ನೀನವರ್ಮಿವರನು ನೆಂಜೆ
 ನೀಗ ನೀನಾಂತಿಯನಿಂದನುವಾಗಿ ಭಕ್ಷಿಸುದು ।

ಬೇಗದಲಿ ಕೊಲು ಹೋಗಿಯವರನು
 ಸಾಗಿಸಿಯೆ ಯಡಗಗ್ಗು ಕೆಂಡದೋ

ಳೇಗಿದುವೆ ತಾ ನೇಮವೆಂದನು ಕನಕ ಕೈಮುಗಿದು ॥

೮೬

ಎಂದು ನೇಮಿಸೆ ಭೂತ ಭುಗಿಭುಗಿ

ಲೆಂದು ಧಂಗಧಂಗಿಸುತ್ತು ಲಾರಿ ಭುಗಿ

ಲೆಂದು ಕಬೋರ್ಗೆ ತುಡಕುಲಬುಜಭವಾಂಡಮೆಂಡಲವೆ ।

ನಿಂದು ನೋಡುತ ಕೆಲಬಲನನೋ

ರಂದದಿಂ ದಗೆ ಪೊಂಡಪುತ್ರರ

ನಂದಗೆಡಿಸುವೆಭರದೋಳ್ಳುದಿತು ಸ್ವೋರಕಾನನಕೆ ॥

೮೭

ಕಂಡು ವೆಚ್ಚೆದಾಗ ಲಿಗಗಳು

ದಿಂಡುಗೆಡೆದುವು ಹೋಗೆಯು ಹೋಯ್ಲಿನ

ಜೆಂಡತರದ್ದೆನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿದಿರಿಲ್ಲವೆಂದೆನಲು ।

ಗಂಡುಗವೆವುದಾರತೇಚೋ

ದಂಡಮಂಡಿತರಾಹುಗಜನು

ದಂಡಭೂತ ವಿಧಿನಕೆ ನಡೆದುದು ಪೊಂಡವಾಶ್ರಮಕೆ ॥

೮೮

ಆಗ ಕ್ರೀಕ್ಯೆಪ್ಲನು ಪಾಂಡವರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೇಂದ್ರಿಸು ರ ಉಪಾಯ
ವನ್ನು ಜೀತಿಸಿದುದು.

ಇತ್ತಲಾಧ್ಯಾರಕೆಯೊಳಗೆ ದೇ 1
ಮೋತ್ತಮನು ತಾಗಿನ ಸಹಿದು ತನ್ನ ಯ
ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೃತಿವುದ ಮಂಬದೊಳಗಟಿವರಿವರೆನುತ್ತ |
ಮೃತ್ಯುವಿರಹಿತರಾಪನಾಕ್ಷೇಣ
ಕಿತ್ತಲೊಬ್ಬನೆ ನಡೆದು ಬಂದನು
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾಗಿ ಮನು ಪ್ರಾಣಾ ಹಿ ಬಿರುದೆನಿಸಿ || ೨೦

ಯಮನ ನೆನೆಯಲು ಬಂದನಾಕ್ಷೇಣ
ಕಮೆಲನಾಭಗೆ ಕರವ ಮುಗಿದನು
ಯಮಗೆ ಬೆಸನೇನುಂಟು ಜೀಯ ನಿರೂಪಿಸುವುದೆನಲು |
ಸುಮನಸಾನತೆಚರಣ ನುಡಿದನು
ವಿಮಳಕ ತ್ರಿಮನುವಳಿದಲಭಿವರು
ಹವಣ ಹೈಕೆಂದೆನಲು ನುಡಿದನು ಭಾನುನಂದನನು || ೨೧

ದೇವ ನಿಂನೇ ಬಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ
ಕೋವಿದನು ನೀನಜೀಯದುದು ನಾ
ವಾವತೆಱದಿಂ ತಿಳವೆವೀಪೊಂಡವರ ಜೀವನಕೆ |
ಅವತೆಱದಿಂದುಣಿವು ಫುಟಿಸುವು
ಢಾವ ಬಗೆಯನು ಬಲ್ಲಿರೆನೆ ರಾ
ಜೀವಲೋಜನೆ ನಗುತ ಬಟಕಿಂತೆಂದನಾಯಮಗೆ || ೨೨

ಅಸುವನುಣಿದವರುಗಳ ಮುಟ್ಟೆದು
ವಿಷದ ಕೊಳಿದೊಳಗಿರಲು ಕೊಲ್ಲಿದು
ಅಸಮತ್ವದ ಧಮ್ಯಸಾರವ ನುಡಿಯುತಿರೆ ಕಂಡು |

1 ಜೋಳಗ ಖ, ರು. 2 ವಿತ್ತಹರಿಯಿದ, ಖ, ರು.

ಮಿಸುಕದಿದು ತಾ ಮರಳ ಕನಕನೆ
ವಸುಮತೀಶನ ಮುಖಿದು ಪೋಪುದು¹
ವಿಷವೆಭೂತಕ್ಕ ಜಭವಾದಿಗಳ ರಿದು ಕೇಳಂದ || -೩೩

ಯಮಸಿಗೆ ಯಜ್ಞನಾಗಿಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಮೃಗರೂಪವನ್ನು
ತಾಳುವಿಸೆಂದು ಹೇಳಿದುದು.

ನೀನು ವನದೊಳು ವಿಷಸರೋವರ
ದಾನದಿಯ ಕಾದಿಹುದು ನಾನಾ
ಮಾನನಿಧಿಗಳ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರದ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ |
ಸ್ವಾನದೌಪಾಸನದ ಅರಣಿಯ
ಸಾನುರಾಗದಿ ಮೃಗದೊಳ್ಳಾಯ್ಯನು
ಕಾನಾಂತರಬಟಿಸಲುವರೆನ್ನೂ ಡನೆ ಸ್ವಪವರರು || -೩೪
ಆ ಭಾತಪ್ರ ಇದನ್ನು ನೈಡಿ ಹಂತಿರಾಗುವುದೇದು ಹೇಳಿದುದು.

ಬಂದು ಮಾರ್ಗಶ್ರವಂದ ಬಟಲಿಕೆ
ಯಿಂದ ನೀರಂಡಸುವರು ವಿಷವನು
ಮುಂದಣಿಯೆಡ್ಡಿಂಟುವರು ಸಾವರು ಬಟಿಕಳವನಿಪರು |
ನಿಂದು ನೀರೊಳು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೆ
ನಂದದಿಂ ನಿನ್ನೊಂದನೆ ಹೇಣುವ²
ಸಂಧಿಯಲಿ ಯಾಕ್ಕಲ್ಲಿ ತಾನನುಷಿತದಿ ಮರಳಂಪುದು || -೩೫

ಎನಲು ಯಮ ಕೃಕೊಂಡು ಬೀಳೊಕ್ಕಂ
ಡನುಹಮನೆ ಮನವೇಗದಿಂ ತಾ
ನೆನೆದ ನಿಮಿತ್ತಸಿಯಾಕ್ಷಣಿ ವಿಷಸರಸ ಯಮನಲ್ಲಿ |
ಫಂತರದ ಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪದ
ವಿನುತಮಾಯೆಯೊಳಂಗಿದನು ಯಮ
ಜನಪ ಕೇಳು ಕ್ಕಪ್ಪ ರಾಯನ ಕಪಟನಾಟಕವೆ || -೩೬

1 ಅಸುಪ ಭಕ್ತಿಸಿ ಯಜಗುಪುದು ಮಿಗೆ, ಮು, ಇ.

2 ಹೇಣುತ, ಇ. 3 ಸಂದಿರಲಿ ಕಾಹಾತಕ್ಕತಿಮನುಷಿತದಿ ಮರಳಂಪುದು, ಕೆ.

ಸಾರವಜ ಹುಗರೂಪದಿಂದನು
 ಸಾರಿಯಾಗಲು ಹೊತ್ತು ಕ್ಷಮೆ ನು
 ದಾರಪಾಂಡವರಾಯ ವಿಮುಳಾಶ್ರಮೆದ ವನತತ್ತಿಯ |
 ಕಾರಣಿಕಮೃಗವರಣಿಯನು ಕೋಂ
 ಡೋರೆಯ.ಲಿ ಕೋಂಡೊಯ್ಯನುತನೆ
 ಶೋರೆಯಿಂದಿಳ್ಳಿ ಸುತಲಿದ್ವರ್ದಾದು ಕೇಳು ಕೈತುಕವೆ ||

೨೬

ಆರನಾರ್ಯ ಕೋಲುವೆರಾರಿಂ
 ದಾರು ಸಾವರು ಜರಿಯುವೊಂತಿ
 ನೀರಂಜಾಧ್ಯರು ನುಂನಿಯೆ ಜರಿಸುದೆ ಆಯು ತೀರದೊಡೆ |
 ಮಾರಿ ಮೃತ್ಯುಗಳೊತ್ತಿ ಮಾಣಿಪ
 ಕಾರವಾಷುದು ಸತ್ಯನಿವ್ರಿತ ರ
 ಸಾರಭಕ್ತರ ಕಾವ ಗದ್ಗಿನ ಏರನಾರಣನು ||

೨೭

ಇಪ್ಪತ್ತಿಸಿದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮಾರಿದು.

ಇ ಪ್ಪತ್ತಾ ರ ನೆಯ ಸಂಧಿ .

ಸಾಜಕನೆ.

ಧರಣಿಪತಿ ತಂದಿತ್ತನಾಡ್ವಿಜ
 ನರಣಿಯನು ಬಳಿಕಮೆಲಧಮ್ಮದ
 ಸರಣಿಯಿಂದೆತ್ತಿದನು ಬನದಲಿ ನಿಜಸಸ್ಯೋದರರ ||
 ಪಾಂಡವರು ವನದಲ್ಲಿದ್ದಾರು.

ಕೇಳು ಜನನೇಜಯ ಧರಿತ್ತೀರ್
 ಪಾಲ ಪಾಂಡುಕುಮಾರರಡವಿಯ
 ಪಾಳಿಯಲಿ ಕಾಲವನು ಕ್ಷಾದರು ಹಲವುಮಾಸವನು |
 ಆಳಿದರು ವನವಾಸದಾಯಸ

ದಾಳಕೆಯ ಸಮೂರ್ಜ್ವವನು ಸಂ
ಮೇಳಸೋಖ್ಯವ ಸೌಮನಸ್ಯದ ಸುಖದ ಭಾರದಲಿ ॥ ೧

ಮೃಗರೂಪಿಯಾಗಿ ಅರಣಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ದು.
ಪಾಲಿಸಲು ಭಕ್ತರನು ಪರಮದ
ಯಾಳು ದ್ವಾರಕೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಪಾಂಡವರಕ್ಕೆಣಾಥರ್ವದಲಿ ।
ಕಾಲನು ಕರೆದೊಂದುಪಾಯವ
ಮೇಳವಿಸಿ ತಾ ಒಟಿಕೆ ಭೂಸುರ
ನಾಲಯವ ಸೂರಿದನು ಹೊಮ್ಮೆ ಉಯೋಕೃತಿಯ ತಾಳ ॥ ೨

ವಿವಲವಾನಪ್ರಸಂಜನಾ
ಕ್ರಮದ್ವಾಳಗೆ ಸಾರಂಗಮೃಗವಿಳ
ಯಮರನೈಪಾಸನದ ಸಾಧನದರಣಿಯನು ಕೊಂಡು ।
ಕರುಳಸಿಖನೆದಯಾದಲಿ ಸಂಘ್ರಾ
ರಮಣಿಯಭಿವಂದನೆಗೆ ಸನ್ಮಾನಿ
ಸಮಿತಿ ಹಿಂಗಿದ ಒಟಿಕೆ ಕೊಂಡೋಡಿತ್ತು ವಿಪಿನದಲಿ ॥ ೩

ಎಲೆಲೆ ಮೃಗವರಣಿಯನು ವಂಚಿಸಿ
ಕಳೆದುದೊಳಿ ಕಾಳಾಯ್ತ್ವನುತ ತ
ಲ್ಲಿಳಿಸದಳು ನಿಜಪತಿಯ ಭಯದಲಿ ಮುನಿಯ ವಧುವಂದು ।
ಹೊಳೆಯ ಸಂಜಿಯ ಸಾಧುಗಳು
ಕಳವಳಿಸಲಾದ್ವಿಜನಭಿದು ಪಾಧಿವ
ರಿಳಿಯ ಬಿಟ್ಟರಲೂ ಯೆನುತ ಜರಿತಂದನಾಶರಮುಕೆ ॥ ೪

ಧರ್ಮರಾಯರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದು.
ಎಲೆ ಯುಂಧಿಪ್ಪಿ ರ ದೋಷವಿದು ನಿ
ಸ್ವಾಳವಿಗ್ರೇದುವುದರಣಿಯನು ಮೃಗ

1 ಕಿಂಬಾ ವಸಾಂತಗಕೆ, ೪

ವೇಳೆದು ಕೊಂಡಿಕೊಂಡರೆ ಹೊಕ್ಕು ದು ಬಹಳ ಕಾನನವೆ ।

ಅರಣಿಯನ್ನು ತುಡುಕಿಳಿಪುದ್ದಕ್ಕುಗಿ ಹೇಡ ಪಾಂಡವರನ್ನು

ವಿಷಸರ್ವೋಪರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದುದು.

ಅತಿದುದನ್ಯಾಧಾನ ವಿತರರ

ಹತ್ತಿವಿಗಾನೆಳಿಗಾದೆನೆನೆ ದ್ವಿಜ

ತಿಲಕನೈಪದ್ರವವನಜಿವವೀಶ ಹೊಱವಂಟೆ ॥

೫

ಜಾಳಿಸಿದ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ ಮುಮ್ಮೆಲ್ಲನೆ

ಬೋಳಿಗಳ ನಿಡುಗುಂಡುಗಳ ಬಡಿ

ಕೋಲುಗಳನೆಕ್ಕ ದವನುರುಪಾರಿಯಿದ ಕಂಪುಸವೆ ।

ಮೇಳಿಸಿ ಹೊಱವಂಟನವೇನೆ

ಪಾಲ ಬೇಂಟಿಗೆ ಮೃಗದ ಹೆಚ್ಚಿಯು

ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಯು ಹರಿಸಿದನು¹ ತನ್ನ ನುಜರೋಡಗೂಡಿ ॥

೬

ಕಾಳಿಸುತ್ತ ಕಂಗಳಿಗೆ ತಾನತಿ

ಜಾಳಿನಿಂದುಬಣಿ ದೂರವೆಲ್ಲದೆ

ಕಾಳಿಸುತ್ತ ರಣಿಯನು ನೋಡುತ್ತ ಮುಖಿದು ಕೇಲಬಲನೆ ।

ಹ್ಯಾಳಿಸಿಪತಿಗಳು ಮುಣ್ಣಿ ಬರಲ

ಹ್ಯಾಳಿಮೃಗ ಪುಟಸೆಗೆದು ಹಾಣಿತ

ಕ್ಷೇಣಿದಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿ ದಿವರನು ವಿಷಸರ್ವೋಪರಕೆ ॥

೭

ತರಣಿಯನ್ನುಯನ್ನಂದು ಮೂರ್ಯಾ

ಹರಿಣನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ವಿಷ್ಯಲ

ಕರಣಾದಂದವರು ಮಹದಾರ್ಜುವಾಸದಲಿ² ।

ಧರಣಿಷತಿ ಬಟಸಲಿಸಿ ಮುನಿಪತಿ

ಯರಣಿಯನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿ ಹುಲಮೃಗ

ಸರಣಿಯಲಿ ಸೈವರಿದರಂದಾರ್ಜುಮಾಗ್ರಾದಲಿ³ ॥

೮

¹ ನಡಸುವನು, ಇ. ² ವೀರಿಯಲಿ, ಕ. ಬ. ³ ಕರಣವಾಗ್ರಣಿರು, ಇ.

ಇಂಬಿನೊಳಗದೆ ಕುತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ರ
ದುಱಗಲೊಳಗದೆ ತೊಡಳು ಬಾಣವೆ
ನೆಂಗಿ ತಿವಿ ತೋಡಿಟ್ಟೆಯಲಿ ಸಿಡಿವೆಲೆಯನೊಡೆ ನುತ್ತ |
ಅಱಸಿದರು ನಟ್ಟೆದವಿಯಲಿ ಮುಂ
ದುಱಬಿದರು ಬೇಳ್ಳಾ ರವಲೆಗಳ
ಹರಹಿ ಸೊಪಿನ್ ಸೊರ್ಹಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದರಾಮ್ ಗವೆ ||

ಆ ಮೃಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುದು.

ಕೇಳು ಜನನೇಜಾಯ ಹಿಮಾಂಶುವಿ
ಶಾಲವೆಂತಜರಡವಿಯಲಿ ಮುನಿ
ಪಾಲನರಣಿಯನೊಯ್ದು ಮೃಗವನು ಹಿಡಿದರೊಳಬಿದ್ದ |

ಆಗ ಧಾರವಾಗಲು ನೀರನ್ನು ತಾರೆಂದು ನಕುಲಸಿಗೆ
ಹೊಳ್ಳಿದುದು.

ಮೇಲೆ ತೋಜ್ಜಿತ್ರ ಢಗೆ ಮೆಹಿಳರ
ತಾಳಗಿಗೆಳಣಗಿದುವು ಬಳಲಿಕೆ
ಯೇಡಗಿಯಲಾಸನ್ನು ಲತೆಯಿಜ್ಞಬಿನಲಿ ಮೆಲಗಿದರು ||

೧೦

ದೂರವಾದು ನಿಳಯವೀಕಾಂ
ತಾರ ನಿಜಲವೈದಲಂಪ್ರಿಗೆ
ಭಾರ ಪದವಿನ್ನೇ ಇನು ಹದನೆಂದರಸನಳವಣಿದು |
ನೀರ ತಾರ್ಯೆ ಹೋಗು ನಕುಲ ಸ
ರೋರುಹದ ಪತ್ರದಲಿ ನಿಮ್ಮಲ
ವಾರಿಯನು ತಹುದೆಂದು ಕುಂತೀಸೂನು ನೇಮಿಸಿದ ||

೧೧

ನಕುಲನ ಗಮನ.

ಬಗೆದನೇ ಬಿಂಳಿಕೆಯನತಿಸಹ
ಸಿಗಳ ದೇವನು ಹಿರಿಯನಾಳ್ಜ್ಞೆ ಯ
ನುಗಳಲಮ್ಮೆದೆ ಧನವ ಕೊಂಡನು ನಡೆದನತಿಪಥವ |

ದೃಗುಮನೋಮೆಂಜುಳಿದ ಕಂಚಾ
ಳಗ್ಗಳ ಕಡುಪರಿಮುಳಿದ ಪಸರದ
ನೋಗಸು ಮಿಗೆ ತೀಡಿತ್ತು ಪದ್ದುಕರದ ಪವಮಾನ || ೧೨

ಹಿತವನ್ನೈ ಹಿರಿಯ್ಯಾಯ್ಯಾನೆನೆಗೆಂ
ದತುಳ್ಳಬುಲ ಪರಿತೋಷದಲಿ ವೂ
ರುತನೆ ಬಳಿವಿಡಿದ್ದಿದನು ನಕುಲಾಂಕನಾಕೊಳಿನೆ |
ಹತಿಯಹುದು ನಿನಗೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪುದು
ಹಿತವು ಬಳಿಕೆಂಬಂತೆ ಬಿಗೆ ಸಂ
ತತಿಗಳುಲಿದೊಪ್ಪಿದುವು ಪದ್ದುಕರದ ತೀರದಲಿ || ೧೩

ಇರವಿನಲಿ ರಜಕನೆಯಲಿ ಮಧುರೋ
ಶ್ವೇರವ ನೆಉಳಿ ಬೀಳುತ್ತುಲಂತಕ
ಕರಣದಲಿ ಕತ್ತಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹಕುಜನರಂದದಲಿ |
ಪರಿಮುಳಿದ ಪಸರದಲಿ ಶ್ಯುತ್ತೋರ್ಯೈ
ತ್ತರುಷದಲಿ ಲೇಸೆನಿಸಿ ಕುಡಿದರೆ
ಹರಣವನೆ ಹಿಂಗಿಸುವ ಸರಸಿಯ ವಾರಿ ಚೆಲುವಾಯ್ಯು || ೧೪

ಇಳಿರ ಸತ್ಯದ ವೈಲು ವಂಬಿಸಿ
ಕಳ್ಳಿದುದಾತನ ಮನವ ಮಾಯೆಯ
ಜಲುವಿನಂತಿರೆ ಜದುರುಗೆಜಿಸಿತು ತಿಳಯಲರಿದೆನಿಸಿ |
ಲಳನೆಯರ ಹೃದಯದವೈಲಿಷ್ಟಿಸೆ
ನೆಲೆಯನಿರ್ಜುದ ಕೃತಕಸರಸಿಯ
ಸುಲಭತೆಗೆ ಸಹದೇನನ್ನಾನು ಸೋತು ನಡೆತಂದ || ೧೫

ಇತಿದು ವೋನೆಮುಂಜಿಂಗನಗ್ರಹಿ
ಬಲಿದು ಹೊಕ್ಕಿನು ಜಾನುದಷ್ಟು
ಸ್ವಳವನೆಂಜಳಿಯಿಂದ ತೋಳಿದನು ಇರಣವದನವನು |

ತುಳುಕಿದನು ವಾರಿಯನು ತನ್ನ ಯೆ
ಬಳಲಿಕೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿ ಭೂಪತಿ
ಗಳಿಗೆ ಬಟೆಕಾನೊಯ್ದಿನೆಂದನು ತನ್ನ ಮೆನಡೊಳಗೆ ॥ ೧೬
ನಕುಲನು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿವಾಗ ಯಾಜ್ಞನು ಜ್ಯೇಷ್ಠಿದು
ಜಳವನ್ನಂಜಳಿಯಿಂದ ವೋಗದಿಂ

ಟೀಲು ನೆನೆಯಳಭೂದಲಿ ಗುಣ್ಯಕ್
ನುಲಿದನೆಲೆ ನಕುಲಾಂಕ ವಾಣಿಸಂಗುತ್ತರವ ರಚಿಸಿ ।
ಬಟೆಕ ಸಲಿಲವನೀಂಟು ಮಾತುಗ
ಳೋಳಷ್ಟು ಮರುಳಾಗದಿರೆನಲು ಥಗೆ
ಗಳುಕಿ ಬಳಲಿಸಿ ಮೇಲನಾಲಿಸಿ ವಿಾಜೀದನು ನುಡಿಯ ॥ ೧೭

ನಕುಲನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳು ಸಹದೇವನ ಆಗಮನ.

ಜಡಿಯಲೆರಡೆಳ್ಳು ಗಳು ಕೊಳೆದಲಿ
ಕುಡಿದನುದಕವನೆಬುಜದೆಲೆಯಲಿ
ಸಿಡಿದನಿಬರಿಗಮಲಜಲವನು ಮರಳ ನಿಮಿಷದಲಿ ।
ತಡಿಯನಡಣಿಲು ಧೈಪ್ಪನವನುಳಿ
ಕೆಡೆದು ಪರವಶಾದನಿತ್ತಲು
ತಡಿದನೇಕೆಂದಟ್ಟಿದನು ಸಹದೇವನನು ಸ್ವಪತಿ ॥ ೧೮

ತವಕ ಮಿಗೆ ಸದೆತಂದು ಮೈಮಣಿ
ದವನೆ ಕಂಡನು ಬಳಳ ಥಗೆ ಪರಿ
ಹರಿಸಲುದಕವ ಕುಡಿದು ಬಟೆಕಾರ್ಯವೆನೆನೆನೆತಿ ।
ಆತನು ಯಾಜ್ಞನ ವಾತನ್ನುಪೇಷ್ಟಿಸಲು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಿಕೆ,
ಲವಲವಿಸಿ ತಾಳಗೆಯು ತಲ್ಲಿನ
ದವನು ಹೊಕ ನು ಕೊಳೆನನಮ್ಮಾಂ
ಬುವನು ಮೇಗಿದನು ಫೋಗಕೆನೆಗಹಲು ಮೇಲೆ ದನಿಧಾಯ್ತು ॥

ಬಿಡುಬಿಡೆಲೆ ಸಹದೇವ ತನ್ನ ಯ
ನುಡಿಗೆ ವೊಜುತ್ತ ರವ ಕೊಡು ಮುಂ
ಗೆಡದೆ ಮುಂದಣ ನಿನ್ನ ವನ ಕಂಡಿಂತು ಮರುಳಹರೆ |
ಮುಡಿಯಲ್ಲಿಸದಿರೆನಲು ಥೋಯವ
ಗಡಿಸೆ ಸ್ವೇರಿಸಲಬೀಯದ್ದುತ್ತರ
ಗುಡದೆ ಜಲವೀಂಟಿದನು ದಾಂಟಿದುದನು ಕಳ್ಳಿಬರವಾ || ೨೦
ಕ್ಷತನತಿ ವೈಯಮಜ್ಜಿದನಿತ್ತಲು
ಕಾತರಿಸಿದನು ಭೂಪನೀಭ್ಯಾರ
ಮಾತು ಮುಖಿರುಹಿತ್ತು ಶಿಶಿಗಳಿಗಾವಹದನಾಯ್ತಿ |
ಅಜ್ಞಾನಾಗಮನ,

ತಾತ ಹೋಗ್ಯೇ ಪಾಥ್ರ ಬಾಲಕ
ರೇತಕತ್ತಲು ತಡೆದರೆಂಬುದ
ನೀ ತಿಳಿದು ತಾ ಜಲವನೇನೆ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆತಂದ || ೨೧
ಹಿಮೆದ ಗಾಳಿಯ ಪಥವಿಡು ವೆ
ಧ್ಯಮೆದ ಪಾಂಡವನ್ಯೇತರುತ ಮುಂ
ದಮೆಲಸರಸಿಯ ತೀರದಲಿ ಕೇಲಿಸಿದ ಮಗ್ಗುಲಲಿ |
ಯಮೇಳರೊಣಿಗಿರೆ ಕಂಡು ಮನದಲಿ
ತಮೆವ ಹಿಡಿದನು ನೀರಕುಡಿದೀ
ಮಮತ ಏಗಲಾರ್ಯಾವನೇನುತ್ತಿತದನು ಸರೋವರವೆ || ೨೨
ಚರ್ಣವದನವ ತೊಳೆದು ಥಗೆ ತಾ
ವರಿಸಲ್ಪತ್ವವನಾಗಿ ಕರದಲಿ
ತೆಣಿಗಳನು ತೆಗೆನೂಕಿ ವೋಗಿದನು ಗರಳಮಯಜಲವ |
ಮರುಳ ನೀ ಕೌಂತೇಯ ಮಾದ್ರೇ
ಯರನು ನೋಡುವುದೇನು ನನಗು
ತ್ತರವನಿತ್ತದಕವನು ಕುತಿ ಯೆಂದುದು ನಭೋನಿನದ १ || ೨೩

1 ವಿಜನೆ, ಇ.

ಮೇಲನಾರ್ಯಿವನೆ ಸುತ್ತೆಷ್ಟ್ಯಾ
ಶೋಲಚಿತ್ತನು ಕಾಮಮೃಗಯಾ
ಕೇಳಲಂಪಟನಾರ್ಥಲಾಭದ್ಯೌತಲೋಲಪನು |

ಅಜ್ಞನನು ಪರವಕನಾಗಿ ಕೇಳಗೆ ಬಿಡ್ಡುದು.

ಕೇಳಿ ಜನವೇಜಯ ತಟಾಕದ
ಕಾಳಕೂಟವನೀಂಟೆ ತಡಿಯಲಿ
ಕಾಲಿಡುತ ಡೆಂಥಳಿಸಿದನು ಮೈಮಣಿದನಾಪಾರ್ಥ || ೨೪

ಮೆಡಿದರಿತ್ತಲು ಮೂರವರನುಜರು
ತಡೆದರೇನು ವಿಚಿತ್ರವಾಯಿತು
ನಡೆ ಸಮಾರಕುವೊರ ನೀ ಹೊಗತ್ತಲಡಗೆರು |

ಭೀಮನು ಬಂದು ಇವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನೂ
ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು.

ತಡೆಯಬ್ದೆತ್ತಜುದನೆ ಹಸಾದದ
ನುಡಿಯಲವನ್ನೆನಿದನು ಹೆಚ್ಚೆ ಯು
ಹಿಡಿದು ಬಳಸಲಿಸಿದನು ಬರೆ ಬರೆ ಕಂಡನದ್ದುತವೆ || ೨೫

ಥಟ್ಟುಗೆಡೆದನುಗಳೆ ತನ್ನೂಡೆ
ಹಂಟ್ಟೆದರನೀಕ್ಕಿಸಿದನುಸರಿನ
ಬಟ್ಟೆಯನು ನೋಡಿದನು ಮೂಗಿನ ಬೆರಳ ಬೆಱಗಿನಲಿ |
ಮುಟ್ಟೆತಿವರಿಗೆ ಮರಣವಿನ್ನೇ
ನಟ್ಟೆ ಕೂಲುವೆನು ಜವನ ಮೃತ್ಯುವೆ
ನಿಟ್ಟೆಲುವನುದುರಿಸುವನೆನುತೊಡಣಿದನು ಕಲಿಭೀಮೆ || ೨೬

ಮೆನ್ನು ಹೆಗೆ ಹಿರಿಯೈಯ್ಯಾನೆಂದಾ
ನಿನ್ನು ಭೋವನೆ ಜವನ ಗಂಟೆಲ
ಮುನ್ನ ತಿರುಹುವೆನೆನುತ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಖಾತಿಯಲಿ |

ಇನ್ನೊಂದಬಿ ಫಲವೇನು ಕುಡಿವೆನು
ಮುನ್ನ ಜಲವನು ಬಟ್ಟಕ ನೋಡುವೆ
ನೆನ್ನ ವರ ಮಾರ್ಗವನೆನುತ್ತ ವೋದಿಸು ವಿಚೋದಕವೆ ॥ ಅ೫

ಮಾಳಿಮಾಳಿತ್ತ ರವೆ ಕೊಡು ಮುಂ
ಗಾಳಿಬೇಹುದು ತಂದೆ ತನಗೇ
ಷ್ಯೋಣಿಯಲಿ ಪೂರ್ವದ ಪರಿಗ್ರಹವೀಸರೋವರವು ।
ಜೊಂಜಾದರೆ ಜಾರಬಿಡು ಬಿಡು
ಕೇಳಿವನು ಮಾಣಿನಲು ಗಗನದ
ವಾಳಿಯನು ಮನ್ಮಿ ಸದೆ ಪವನಜನೀಂಟಿದನು ಜಲವೆ ॥ ಅ೬

ಭೀಮನೂ ಪರವಶನಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದು.

ದಡದಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿಂದ ಹೊಱಟಟಿ
ಯಿಡುತ ಬಟಲಿದನನಿಲಸುತನವೆ
ರೊಡನೆ ಹೇಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ದನು ಕಳಜಿದ ಸೀಲಗಿರಿಯಂತೆ ।
ಆಗ ಧರ್ಮರಾಯನ ಆಗವಾನ.

ಅಂಗಿಡೆದನಾಭೀಮನಿತ್ತಲು
ಕಡು ನಿರೋಧವ ಹಿಡಿದು ತಾತೇ
ನಡೆದು ಬಂದನು ಧರ್ಮಸೇತನಾಕೊಳನೆ ಪಥವಿಡಿದು ॥ ಅ೭

ಮೇಲೆ ಮಗ್ಗಳ್ವಲಿಗಳ ಚಾಚಿದ
ತೋಳ ಮೇಲಣ ತಲೆಯ ಸುಯ್ಯಿನ
ಲೀಲೆಯಾಗಿದ ಮುಖ ಮಸ್ಸಳಿದ ಕಾಯುಕಾಂತಿಗಳ ।
ಮೇಲೆ ಮಸಗಿದ ಮಗ್ಗಿಲಿನಲಿಜ
ನಾಲುವರನೀಷ್ಟಿಸಿ ಮಹಿಂಪತಿ
ಕೊಲು ಮುಖುನೋಗೊಂಡಪ್ರೋಲ್ ಮತ್ತುಗಿದನು ಜಿತ್ತುದಲಿ ॥

ಮುಸುಕನರೆದೆಗಿದವರವರ ಮುಖ
ದುಸುರುಗಳನೀಷ್ಟಿಸಿದನಕಟ್ಟಾ

ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಕಡುಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ |
ನಿಶಿತಕಸ್ತುದ ಗಾಯವಿಲ್ಲು
ಬ್ರಂಸದ ಸಾವಿಂಗಾವೃದೋ ತಾ
ನನುಗಳ್ಯಯದೆಯು ಕೆಟ್ಟಿನೆಂದಣಿದನು ಮನದೊಳಗೆ || ೪೧

ಧರ್ಮರಾಯನ ಪ್ರಖಾಪ.

ಇಂದಿನಲಿ ಕಡೆಯಾಯ್ತುಲಾ ವಿಮು
ಲೀಂದುವಂಶಕೆ ಕೌರವನೆ ಭೂಲ
ಸಂದುಧಿನ್ನ ಹಿತಾವನೀಶರಿಗಾಯ್ತು ಪರಿತೋಽ
ಕೌಂದರಾರೋ ಅಕಟ್ಟಕಟ್ಟ ಅರೆ
ವಿಂದನಾಭನ ಕೃಪೆಗೆ ಬಾಹಿರ
ನಿಂದು ಭಾನಾದೇನೆ ಮಹಾದೇವಿನೆತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೪೨

*ಹರ ಹರಾ ಶಂಕರ ಕೃಪಾಕರ
ಪ್ರೌರ್ಧೇಯೋ ಪುರಹರ ಆವತೀರಿದಿಂ
ತೂರೆವಿನೋಡಲಿದನಕಟಕಟ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಮುರವೈರಿ |
ಗರುಡವಾಹನ ಕಮಲಲೋಜನ
ಧರೆಗೆ ಹೊರೆಯಾದೆನ್ನ ತನುವನು
ಯಿರಂದಿ ಬಿಸುಡುವತೀರನ ಕೃಪೆಮಾಡಿಂದನಾಭೂಪ || ೪೩

ಧಾರುಂಣಿಗೆ ಬಲವಂತತಮ್ಮದಿ
ರೋರಣದಿ ಮಿಗೆ ನಾಲ್ಕುರಿಂತಿರೆ
ಭೂರಿಮುದದಿಂ ದಡವಿಯೇ ಸಾಮಾಜಿಕವೆನುತ್ತಿದ್ದೆ |
ಅರಿಗೇಂಳಿಲುವನೋರ ಸಾರುವೆ
ನಾರು ತನ್ನನು ಸಲಹುವರು ಕಾಂ
ತಾರದೊಳಗಾನೋಬಿನಾದೆನೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಯೆಂದ || ೪೪

* ವಿವಿನಯ ಪದ್ಯದಿಂದ ಅರುಪದ್ಯಗಳು ಕ, ಗ, ರು ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.

ಎಲ್ಲಿ ಗರಳವ ಕುಡಿವನೋ ತಾ
 ನೆಲ್ಲಿ ಸುರಗಿಯನೋಡಿ ಬೀಳೆ ವ್ಯನೋ
 ಯೆಲ್ಲಿ ನೂಕುವನೀತನುವ ಯಿದನೆಂತು ಕಳಿಕುವನು |
 ಪ್ರಾಲ್ಲಿನಾಭನ್ ಕೆ ಪೆಗೆ ಬಾಹಿರ
 ನೆಲ್ಲಿದೊಡೆ ಕೃಪೆದೋಣನೇ ತಮು
 ಗಿಲ್ಲಿ ಕಡೆಯಾಯ್ತು ಡವಿಯೋಳಗೆಂದಿನುತ್ತ ಹಲುಬಿದನು || ಇಂ

ಆವಜನ್ಯದ ದುರಿತಫಲನಿಂ
 ದೀವಿಪತ್ತಿಗೇ ಸೇರಿಸಿತು ಮು
 ನಾವುವನೋಂಪಿಯನರೆಯನೋಂತನೋ ಯಿಲ್ಲದಿರೆ ತನ್ನ |
 ಜೀವಸಖಿರಂಗಳಂಗೆ ಮರಣವೆ
 ತೀವಿ ತಾ ಕಣ್ಣಾ ಇಂ ಕಂಡಿ
 ನಾವುವಬಾಳಕೆಗೊಡಲ ಹಿಡಿದವೇನೆನುತ್ತ ಹೊರಳಿದನು || ಇಂ

ತೊಜೆದಿರೇ ತಮ್ಮದಿರೆ ತನ್ನನು
 ಮಜೆದಿರೇ ಸುಕುಮಾರರಿರ ವೈ
 ಮಜೆದಿರೇ ತಾ ಮಾಡಿದವಗುಣದಿಳಿಳಿಂದಾಯಸವೆ |
 ನೆಚ್ಚಿಯ ತಾಳುತ ನಿಮ್ಮ ಮನ ಬೇ
 ಸಹಿಕೆ ಯಾರುದೆ ಅವ ತೆರದಿಂ
 ದುಱಂವಪ್ರಾಣವ ತೊಜೆದಿರೆಂದನು ದೆಸಿಗೆ ಭಾಯ್ಯಿಡುತ್ತ || ಇಂ

ಎಂದು ದೆಸೆದೆಸಿಗ್ಗಳಗೆ ಭಾಯ್ಯಿಡು
 ತಂದು ನಾನಾತೆರದಿ ನಿಜಗುಣ
 ವೆಂದವನು ಹಲುಬಿದನು ತಮ್ಮದಿರಿರವನೀಕ್ಕಿಸುತ್ತ |
 ಕಂದರಿವರನು ಕಾಣಿನೇ ಹಾ
 ಯೆಂದು ಥಗೆಯವಗಡಿಸಲಾಕ್ಕೆಣ
 ನಿಂದು ನೋಡಿದ ಕೊಳ್ಳನ ಜಲವನು ಭೂಪನಳಿವಟಿದು || ಇಂ

ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಧರ್ಮರಾಯನ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಹೋಗಲಿನ್ನೀ ನೀರುಗುಡಿದಿವೆ

ರಾಗಹೋಗಣಸುವನೀನುತ್ತ ಥಗೆ

ತಾಗಿದವನಿಪನಿಟಿದು ಹೋಕ್ಕು ನು ವಿಪಸರೋವರವೆ ।

ಬಾಗಿ ಮಾಗೆದನು ಜಲವನಭ್ರದೊ

ಳಾಗಲಾಡುದು ರಭಸವೆಲೆ ಸಕ

ಲಾಗಮ್ಮು ಮಹಿಳೆ ಕೇಳಂದುದು ಸಭೋಽನಿಂದ ॥

४८

ಅನುಜರವಿವೇಕಿಗಳು ಪರೀಳತೆ

ತನದಲಭಿಕನು ನೀ ನಿಧಾನಿಸಿ

ತನಗೆ ಮಾಜಿತ್ತ ರವನಿತ್ತು ನಿರಂತರಾಯದಲ್ಲಿ ।

ತನುವಿಗಾಪ್ಯಾಯನವ ಮಾಡುವು

ದೆನೆಲು ಸೈರಿಸಿ ಥಗೆಯ ನೋಡದೆ

ಫನಪಥ್ದದ ಸುಡಿಯಾರದಂದವನಿಶಿನಾಲಿಸಿದ ॥

४९

ಬಿಸುಟನುದಕವನಾನುಡಿಯನಾ

ಲಿಸಿದನಾರ್ಮ ನೀನು ನಿನಗಾ

ಗಸದಲಿರವೇನಸುರನೋ ಕಿನ್ನ ರನೋ ನಿಜರನೋ ।

ಉಸುರೆನೆಲು ತಾಂ ಯಂಕ್ಕೆನೀಸಾ

ರಸವು ನನ್ನದು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮದಿ

ರಸುವನೆಳಿದವನಾನು ಕೇಳು ಧರ್ಮಸುತ್ತ ಯೆಂದ ॥

४१

ಭಾಲಕರು ನೀವೆನ್ನ ಮಾತನು

ಕೇಳಿ ಯುದಕವ ಕುಡಿಪುದೆನೆ ಭೂ

ಪಾಲ ನಿನ್ನ ವರೆನ್ನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಮನ್ನಿ ಸದೆ ।

ಯಂಕ್ಕನು ಹೇಳಿದುದು.

ವೇಲುಗಾಣದೆ ನೀರಗುಡಿದು ವಿ

ಬಾಳಸಿದರಿಂದೆನ್ನ ಮಾತನು

ಕೇಳಿ ನೀನುತ್ತ ರವೆ ರಚಿಸೆಲೆ ರಾಯ ನೀನೆಂದ ॥

४२

* ಅಪ್ಲಾದ್ಯೈನ್ನ ಬೀತ ನಿನಗಾ
 ನಾವ ಪರಿಯಿಂದುಸುವರ್ ನಿಇನದ
 ನೋವಿ ಬೆಸೋಳ್ಲೆನಿತ ಕೇಳುವನೆನಲು ಗುಹ್ಯಕಾಸು ।
 ನೀಪ್ತ ಕರ ಧಮ್ರಜ್ಞ ರೆಂಬಭಿ
 ಭಾಂವಿಗಳು ಗಡ ಧಮ್ರಕಂಫನವ
 ನೋವಿ ರಂಕನೆಯ ರಂಕಿಸುವುದು ಯೆನೆ ನೃಪತಿಯಿಂತೆಂದ ॥ ೪೩
 ಧಮ್ರರಾಯನ ವಾಕ್ಯ.

ಧಮ್ರವೆಂಬುದನುಸುರಬಹುದೇ
 ಧಮ್ರವಾರಿಗೆ ಗೋಜರವು ತ
 ಧ ಮ್ರಸಾರವನೆಂಬಿವನಾರೀವರ್ತಮಾನದಲಿ ।
 ಧಮ್ರವಜಿದುದನಣಿಪ್ಪವೆನು ತಾ
 ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕೆ ಸೊಗಿಸಿದೊಡಮೆದ
 ನಿಮ್ಮ ಕೇಳಲೆ ಖಚರ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ನೃಪತಿಗಿಂತೆಂದ ॥ ೪೪
 ಯಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ಧಮ್ರರಾಯನ ಪ್ರಕ್ಷೇತ್ತರಗಳು.

ಜಲನಿಧಿಗೆ ಸರಿ ಸರಸೆಯಾಪುದು
 ನೆಲಕೆ ಹಿತವನೆದಾರು ಮತ್ತ್ವಾರ್
 ವಳಗೆ ವೂತೆಯಾರು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭಿಗೆ ಸರಿಯೇನು ।
 ತಿಳಂಹು ಧಮ್ರಜ ಸಕಲಧಮ್ರ
 ವಳಯ ಸಾರವನೆನಲು ಯಾಕ್ಷನ
 ಬಲಪೆಗವನೀಪಾಲನತಿಪರಿತೋಪದಲಿ ನುಡಿದ ॥ ೪೫

ಗಗನವೆಬುಧಿಗೆ ಸರಿ ಸರೋವರ
 ಜಗಕೆ ಹಿತವನು ಶಕ್ರ ಮತ್ತ್ವಾರ್
 ಇಗಳ ವೂತಾರೂಪಗೋಪ್ಯಗಳಿಂದು ನಿದಾನ ಕಣ ।
 ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ದ ಸತ್ಯವೆಂಬುದು

* 43 - 44ನೆಯ ಪದ್ಗಂಭು ಕ, ಗ, ರು, ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಿಗೆ.

ಗಗನಮಣಿಗೆಂಳಿ ಯೆನಲು ಚಿತ್ತಕೆ
ಸೋಗಸಿ ತಲೆದೂಗಿದನು ಮಗುಟಿಂತೆಂದನಾಖಿಜರ್ || ೪೬

ನಯವಿದನೆ ಕೇಳಾವನ್ನೆ ಹ್ಯಾ
ತ್ರಿಯನು ವಿಪ್ರಮೋಳಾವನ್ನೆ ಶೋ
ತ್ರಿಯನು ಸುಜನರೀಶಳಾವನ್ನೆ ಮಹಪುರುಷನೆಂಬುವನು |
ನಿಯತಧೀರನದಾರು ದೇವ
ಪ್ರಯುಸದಾವನು ಕರಿನಕಪ್ಪಾ
ಕ್ರಯನದಾವನು ಧರ್ಮಸೇತ ಹೇಳಿಂದನಾಖಿಜರ್ ||

ಧೃತಿಯುತ ಹ್ಯಾತ್ರಿಯನು ವೇದ
ವ್ರತಯುತ ಶೋತ್ರಿಯನಹಿಂಸಾ
ರತನು ಮಹಪುರುಷನು ಸುಧೀರನು ಸಾಧುಸೇವಕನು |
ಸತತ ಪರರುಪಕಾರಿ ದೇವ
ಪ್ರತತಿವಲ್ಲಭ ಪರರ ಗುಣದು
ನ್ನತಿಯ ಸೈರಿಸದವನೆ ಕಮ್ಮನು ಯಹ್ಯಾ ಕೇಳಂದ || ೪೭

ನಿಂದ್ಯನಾವನು ಲೋಕದೀಳಂಗಭಿ
ವಂದ್ಯನಾವನು ಜೀವವಿರೆ ಮತ
ನಂದೊಡಾವನು ದೇಶ ಕಳವಯದಾವತೆರದಿಂದ |
ಸಂದ ಯಜ ವದೆಂತು ಕೆಡುವುದು
ತಂದೆ ಹೇಳಿನೆ ಧರ್ಮಸುತ ಸಾ
ನಂದದಿಂದವೇ ಕಾಣಿಸಿದನಾ ಶಿಳಕರಗುತ್ತುರವೆ ||

ಕೇಳು ಪರನಿಂದಕನೆ ನಿಂದ್ಯನು
ಹೇಣಲೇಂ ಪರಹಿತನೆ ವಂದ್ಯನು
ಹೇಣಿಜ್ಞಿಗೆ ನಡೆವ ಸ್ನೇಪತಿಗೆ ಕೆಡುವುದಾದೇಶ ¹ |
ಕೇಳು ನಡೆವಿಳನೇ ದರಿದ್ರನು

¹ ಸ್ನೇಪನಿಂದಟಿಷ್ವದಾದೇಶ, ಜ.

ಸಾಲದೇಶಿನಿದ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಯ

ಜ್ಞಾನ ನಿವ್ಯಾಲವೆಂದು ಸುತ್ತಿದನು ರಾಯಕೌಂತೇಯು ||

ಅ೪೦

ನರಕ ಯಾವನು ಸುಜನರಲಿ ಭಾ

ಹಿರನ್ದಾವನು ಲೋಕವಾಯಿಯಲು

ಹರಣವಿರೆ ಹೊಂದಿದನ್ದಾವನು ಭಾವಿಪಾಲರಲಿ |

ಮರುಳಂಘಾವನು ಮಾನಭಂಗದಿ

ಭರಿತಾವನು ಹೇಣು ಧರ್ಮಜ

ಸರೈಯಲಿ ಬಳಿಕುದಕವನು ಕುಡಿ ಯೆಂದನಾಶಚಕರ ||

ಅ೪೧

ಕೊಳ್ಳದ ವರ್ಧ್ಯಾದಿ ಧರ್ಮನಂದನ

ತಿಳುಹುತಿರ್ದನು ಧರ್ಮತತ್ವವ

ಬಂಲಿದನು ಬಿರುತೆಡಿಯಲೇ ಕೌರವನ ಕೃತ್ಯಾಮದ |

ಬಲುಬಿರಿವಾಸಭಾತ ಬಂದುದು

ನೆಲೆಯ ಧರ್ಮಜನಾಗ ಕಂಡುದು

ಲೆ ಮಹಾದೇವನೆತ ಮುಖಿದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಾ ||

ಅ೪೨

ಎನೆ ಕೃತ್ಯಾನೆ ನರಕ ವಿಧ್ಯಾ

ಧನಮಾಂಧನೆ ಬಾಹಿರನು ಹೂ

ಕುಸುವರವ ಹಿಂಗುವ ಮಹಿಳಪತಿ ಜೀವನಿರೆ ಮೃತನು |

ವಿನುತಗುರುವ ಕೆಂಪನೆ ಮರುಳಂ

ಗನೆಯರಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಪರನೇ

ಜನವಾಯಿಯಲಭಿಮಾನಹಿಂನನು ಯಕ್ಷ ಕೇಳಂದ ||

ಅ೪೩

ಒಲಿದನೊಡಲನು ಧರ್ಮಸಂಗತಿ

ಗಳ ಸುಸಂಖಾದದಲಿ ನಿಜತನು

ಪುಳಕ ಗಳಿಸಿದು ಸಲೆ ನೀಗಿದುವು ದುಪ್ತ ತವ |

ಲೆ ಮಹಿಳಪತಿ ವೆಚ್ಚಿದೆನು ಬೇಳಿ

ದಯದ ತಮ್ಮುಂದಿರಲಿ ಪ್ರೋಬ್ಬನ
ತಲೆಯ ಬದುಕಿಸಿ ಕೊಡುವಿನೆನೆ ಯವುತನುಜನಿಂತೆಂದ || ಅ೨

ಅಸುವನಿತ್ತು ಯಹ್ಯಪತಿ ಜೀ
ವಿಸಲಿ ನಕುಲನು ಧನ್ಯ ತಾನೆನೆ
ನಸುನಗರತ ಜೀತರಿಸ ಹ್ಯಮುಣಿದ್ದಿದ್ದಾನಕುಲ |
ನಿಶಿತಮತಿ ಮೆಚೆ ದೆನ್ನು ಮಗುಟ
ನ್ನು ಸುವನೆಬ್ಬಿ ಂಗಿತ್ತೆನೆನೆ ಜೀ
ವಿಸಲಿ ಸಹದೇವಾಂಕನೆಂದನು ಧರ್ಮಸಂದನನು || ಅ೨೫

ಜನಪ ನಿನ್ನಾ ಖಾಪವೆನ್ನ ಯ
ಮನಕೆ ವಿಸ್ತೃಯವಾಯ್ತ ಭೀಮೂ
ಜರ್ನರು ನಿನ್ನೆನ್ನ ಡಹುಟ್ಟಿದರು ನಿನವರಿಗತಿಳಿತನು |
ಅನುಜರವಿರಲೇಕೆ ಮಾದಿಯ
ತನುಜರೆಷ್ಟ ರ ಬಯಸಿದ್ದೈ ಹೇ
ತನಲು ನಸುನಗ ವೋಳಿಯೆ ನುಡಿದನು ಧರ್ಮಸಂದನನು || ಅ೨೬

ಸಾಪು ಬೋಪ್ಪಂಗಾಗೆ ಮಾದ್ರಿ
ದೇವಿ ತನ್ನ ನು ಕರೆದು ಶಿಶುಗಳ
ಸೋಪಕ್ಕೆಡಿದು ನಿನ್ನದಾರ್ಪಿದಿವರ ಸಲಹುವದು |
ಭಾವಭೇದವನ್ನಾವ ಬಗೆಯದೆ
ಕಾಪುದ್ದೈ ಯೆತಿ ಮಗನೆ ಬೆಸೆಸಿದ
ಭಾವಪರಿಯಲಿ ಮಜೀವೆನ್ನ ಮಾದ್ರಿಕುಮಾರಕರ || ಅ೨೭

ಎನಲು ಹೆಚ್ಚಿದನೆತಿದ ಭೀಮೂ
ಜರ್ನರ ಹರಣವನಿತ್ತ ನಿಜನಂ
ದನನಪ್ಪಿದನೊಲಪು ಮಿಗೆ ಯವುರಾಜನ್ನೆತಂದು |
ತನುಜ ಸಾಕಿನ್ನಾಯ್ತ ನಿಮಗೇ
ವನನಿವಾಸಪು ಬೀಳಂಕೊಡಿ ಮುನಿ
ಜನವ ನಿನ್ನಜ್ಞಾ ತವಾಸಕೆ ಮನವ ಮಾಡಂದ || ಅ೨೮

ಆ ಭೂತವೈ ಕನಕನನ್ನು ತಿಂದುಹೋಗುವಿಕೆ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕನಕ ಹರಹಿಸಿ
ದಾಸುಹೋಮಕೆ ತ್ಯಾಪ್ತಿ ವಡೆಯಿಸಿ
ಮಿಂದಿನ ಪ್ರಾಣಾರ್ಥಾತ್ಮಿಯ ಕೊಡುವಾಂಶುಜ್ಞಾತ್ಮದಲ್ಲಿ |
ಭೂ ಸುರದ ತೇಜಃಪ್ರಕಾಶದ
ಮಿಂದಿತ್ಯಾತ ಭೂತ ನಡೆತಂ
ದಾಸಗಾರ್ವನ ಕನಕನನು ತಿಂದದಗಿತ್ತಿಂದಿಯಾಳು || ೫೮

ಬ್ರಿಕೆ ಯವನು ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಮಗಿನಿಗೆ ತೇಜಲಾಗಿ
ಕ್ರಿಷ್ಟನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದುದು.

ಯವನ ಬಳಿಕೊಲಿದಿಂಪುಸಂಗದ
ಕ್ರಮವ ಕ್ರಿತ್ಯೈಯ ಹದನನೇಲಾಲ್ಲ
ಯವನತನೊಜಂಗಣಿತಿ ತವ್ಯ ತಾಂತಸಂಗತಿಯ |
ಕ್ರಮಲಾಭನ ಕರುಣಾಧಳತ್ಯಾಯ
ಕ್ರಮವನೆಂಬಿಸಿ ಬಳಿಕ ಮುಂದಳ
ವಿಮಲದಚ್ಛೂತಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿ ಹರಹಿದನು ಮಗನ || ೫೯

ನೀವು ಪಾಂಡವರೆಂದು ನಿಮ್ಮೆನ
ದಾವ ಮಾನವರಣಿಯದಿರಲಿ ಮು
ಹಾವಿಭವದಲಿ ಬೆಳಗುವುದು ಬಳಿಕವನಿಮಂಡಲವ |

ದ್ವೀಪಬಲ ನಿಮಗುಂಟು ಮೇಣ
ನಾನ್ಯಾಪರಿದಲ್ಲಿ ಅದು ತನುಜನ
ನೋವಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳಿಕೊಂಟ್ಯಾನು ಪಾಂಡುನಂದನರ || ೬೦

ಅರಣಿಯನು ತಂದಿತ್ತು ಧರಣೀ
ಸುರನ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳ್ಳಿಹಿ ಮನಿಗಳ¹
ಕರೆಸಿ ಧೌಮ್ಯಾದಿಗಳಿಗೇಹದನಂಜಿಹಿ ಬಳಿಕಿನಲಿ² |

1 ಮನಿಗಳನು ಭೂ, ಜ.

2 ಸುರರ ಸಚಿವರ ಪರಿಕರರ ಧೌಮ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಗಳ, ಜ.

ವೆರಸುಭಂಡ್ರಾಸೂನುಪೊಂಚಾ
ಲರನು ಧ್ವಷ್ಟ್ಯಾರ್ಯಾವೈಶ್ವಾಮೋದಲಾ
ಗಿರೆ ನಿಜಾಪ್ತರನವೆರವರ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಕಳಂಹಿದನು ||

* ಹರಿನವೋ ಜಯ ಭಕ್ತರಷಿಸಂ
ಹರ ನವೋ ಜಯ ಸಕಲಭೂಪನೇ
ಶ್ವರ ನವೋ ಜಯ ಕಷ್ಟಕೀರ್ತವ ವಿಷ್ಟು ವಾಮನನೇ |
ಪರಮಪುಣ್ಯಶೋಲ್ಲಿಕ ಜಯ ಗುಣ
ಭರಿತ ನಿಮ್ರಾಳರೂಪ ಜಯ ಜಯ
ಕರುಣಿ ರಷ್ಣಿಸು ರಾಯ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಯಣ ||

ಅಂದು ಭೂಪತಿ ನೆರೆದಪರಿಜನ
ವೃಂದವನು ಸಂತವಿಸಿ ನೀವು ಮನ
ಬಂದ ತಾಂತ್ರಿಕ್ಯಾಂತಿಯದು ವೆಮ್ಮೆಜಾ ತಹೋಽಂತಸಾ |
ಎಂದು ಕಳಂಹಿಸಿ ಅಸುಜರೋಡನಾ
ಯಿಂದುಮುಖಿ ಸಂಗಮಿಸಿದನು ನಲ
ವಿಂದ ನೆನೆವೃತ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಶಿರಿಪದವ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಜಿಂತ್ಯಾಷ್ಟುಪಿಂಹಮಗದಗು ವೀರನಾರಾಯಣ ಜರಣಾರವಿಂದ
ಮಕರಂದವ ಧುಪಾನ ಪುಷ್ಟಿಪಂಚಕ ಪ್ರದೀನಿಕಾಮು ಶ್ರೀಮತ್
ಕಂಪಾರವಾಸಯೋಗೀಂದ್ರವಿರಚಿತವಂತಿ
ಕಣಾಂತ್ರ ಭಾರತಕಥಾ ಮಂಜರಿಯೋಳ
ಅರಣ್ಯಪರ್ವಂ ಮುಗಿದುದು.

* ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಭಾವಿದ.
ಈ ತಾಯಿತಂದೆಯು ನೀನೆ ಸಹಾರಿ | ಗೀಯಸತ್ತು ಜಗತ್ತು ನಿನ್ನಲಿ
ಮಾಯೆಯಿಂ ತೋರುಪುದು ನಿನ್ನನು ತಿಳಿಯಲಜಗುಪುದು | ಮಾಯಿ ನೀ
ಸವಿಕೇವಮಿಧ್ಯೇಯು ||
ಮಾಯೆಯತೆದದ್ವೀತ ಸತ್ಯವೇ || ರಾಯಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಪೆತ್ತ
ತಿಲ್ಲ || ಇದು ಮುದ್ರಿತವಾದ ಬಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ
ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನೇರಿಸಲಿಲ್ಲ.